

ବସନ୍ତ ରାସ

ଶ୍ରୀମତୀ

ପ୍ରକାଶକ ଶ୍ରୀମତୀ

ପିଣ୍ଡିକ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ କୃତ

ବୃହତ୍

ବସନ୍ତ ରାସ

ଶ୍ରୀ ଅଜୟକୁମାର ଦିକ୍ଷାକ ଦ୍ଵାରା
ତୃତୀୟାର ପ୍ରକାଶିତ ।

ଶ୍ରୀ ହରନାଥ ପ୍ରେସ
କଟକ-୨

ମୂଲ୍ୟ ଟ. ୨୫

ବୁକ୍ସଜା ଆଠଥଣା ମାଡ଼

ବସନ୍ତ ରାସ

ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ରାଧାକୃଷ୍ଣାଭ୍ୟାଂ ନମଃ ।

ବନ୍ଦାପନା ।

ଗୋପ ଗୋପିୟେ, ଅର୍ଘ୍ୟ ବନ୍ଦାନ୍ତି, ଜୟ ମଙ୍ଗଳଂ, ଶୁଭ ମଙ୍ଗଳଂ । ପଦ ।
ଅବ୍ଧି ସଖୀ ହୋଇ ମେଳି, କରେ ଧର ଅର୍ଘ୍ୟ ଥାଳି, କେନ୍ଦୁ ଦିଏ ହୁଳହୁଳି,
ନାଦରେ ସୁଲୀ ଉଡୁଳି । ୧ । କେଉଁ ବାଲୀ ମାରେ ତାଳି, ନାଚେ ଶ୍ୟାମ ଭଳି
ଭଳି, ଅଧରେ ଦେଉ ମୁରଲୀ, ବଜାୟେ ମୁସ୍‌ସର କର । ୨ । ଗୋଧନ ବାହୁଡ଼ା
କାଳେ, ଗୋପ ଗୋପାଳଙ୍କ ମେଲେ ନାଚନ୍ତି ନନ୍ଦ ଦୁଲ୍ଲଲେ, ଧର ଜାମୁ
ତାଳେ ତାଳେ । ୩ । ବାମେ ରାଧା ଚନ୍ଦ୍ରାବଳୀ, ମଧ୍ୟେ ନାଚେ ବନମାଳୀ,
ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ ମନେ ଭାଳି, ଦିଏ ତହିଁ କରତାଳି । ୪ ।

ବନ୍ଦନା ଶ୍ଳୋକଃ ।

ମାଙ୍ଗଲ୍ୟଂ ଦଧି ଦୀପକାକ୍ଷତିଯୁତଂ ରମ୍ଭା ତରୁ ସ୍ଥାପନଂ ।
କୁମ୍ଭଂ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜଳଂ ସୁପୀତ ବସନଂ ଦୁର୍ବାଦଳଂ ତଣ୍ଡୁଲଂ ।
ରୁଚି ପଞ୍ଚବ ନାରକେଳ ସହିତଂ ପଦ୍ମୋପରି ସ୍ଥାପିତଂ ।
ଶ୍ରୀଗୋବିନ୍ଦ ଦେବାଧିବାସ କୁରୁତେ ନାନାଦି ବାଦ୍ୟୋପବିଂ । ୧ ।
ବନ୍ଦେ ଗୁରୁନ୍ ସତ୍‌କ୍ରାଂଶୁ ସମ୍ୟକ୍‌ସତ୍ୟାବତାରକାନ୍ ।
ତତ୍ପ୍ରକାଶାଶୁ ତତ୍ତ୍ଵଶକ୍ତିଃ କୃଷ୍ଣଚୈତନ୍ୟ ସଞ୍ଜକଂ । ୨ ।
ବ୍ରଜସ୍ତ୍ରୀଣାଂ ପ୍ରେମ ପ୍ରବଣ ହୃଦୟେ ବା କି ମଥବା ।
କୃପା ଯୁକ୍ତା ଭକ୍ତଃ ସ୍ଵନିତ ଧନଦାନେନ ନିପୁଣଂ ।
ଅପିସ୍ତ୍ରୀୟାଗମୋ ଜରହ୍ୟ ବ୍ରଜ ନିଷ୍ଠା ସୁ-କୁଶଳୋ ।
ବ୍ରଜାନନ୍ଦଂ ବନ୍ଦେ ନବ ଜଳଦ ଜଳୋ ଦରନିଭଂ । ୩ ।
ବାସ୍ତାବ୍ୟକୃଷ୍ଣରୂପାଶୁ କୃପାପିନି ଭ୍ୟସ୍ତୋ ରେବତ ।
ପତତାନାଂ ପାବନେଭ୍ୟୋ ବୈଷ୍ଣବେଭ୍ୟୋ ନମୋ ନମଃ । ୪ ।

ଗୁହ୍ୟଂ ଗୋପୀଂ ଦୁରାସ୍ତଦଂ ହିଜଗତାଂ ସାର ଜୟିତ୍ବା ବୃତଂ ।
 ଯସ୍ୟା ନିଶ୍ଚପଟଂ ପ୍ରସାଦଂ ସୁଲଭଂ ଗୋବିନ୍ଦପାଦାମ୍ବୁଜଃ ।
 ଅଦ୍ୟା-ଶକ୍ତିମଣେଷ ଲୋକ ଜନନୀ ବ୍ରହ୍ମାଦିଭବଦତା ।
 ବନ୍ଦେ ତାଂ କୁଳଦେବତା ମିତ୍ର ମହାମାୟା ଜଗନ୍ନୋଦ୍ଭବୀଂ । ୪ ।
 ବନ୍ଦେ ଉଦ୍ରୁ ବରଣି ନାରଦ ଶୁକ ବ୍ୟାସୋଽଥବା କୁରୁକଂ ।
 ପ୍ରଭାତାକୂଳେ ଅର୍ଚ୍ଚମାରତ ମୁଖାନ୍ ଶ୍ରୀବାସୁଦେବ ପ୍ରିୟାନ୍ ।
 ଯଦ୍ଭକ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ସୁର ନିମ୍ମଗେତ ବିମଳା ହିଲୋକ୍ୟ ସେବ୍ୟାୟନା
 ସୁଗେହସ୍ୟ ଗଣେ ବରସ୍ତୁ ବହତାଂ ପାନେ ସୁଦେ ବାହରେତ୍ ।
 ଅଞ୍ଜନ ତମିରାବସ୍ୟ ଈନା-ଞ୍ଜନଶଳାକୟା ।
 ଚକ୍ଷୁରୁଲିଳିତଂ ଯେନ ତପ୍ତେ ଶ୍ରୀ ଗୁରୁବେ ନମଃ ।

ପୟାର ।

ଅଞ୍ଜନ ତମିରେ ଚକ୍ଷୁ ଅନ୍ଧ ହସ୍ତାଛୁଲ । ଈନାଞ୍ଜନ ଦୟା ଯେହୁ ପ୍ରକାଶ
 କରଇ ହେ । ୧ । ଏବଂ ଭୂତ ଶ୍ରୀଗୁରୁ ଚରଣତଳେ ଅମି । ପୁନଃ ପୁନଃ ହସ୍ତ ।
 ନିରନ୍ତରେ ପରଶାମି ହେ । ୧ । କୋଟି ଜନ୍ମାଜିତ ପୁଣ୍ୟ ଯେ ଲବ୍ଧ ନା ହଏ ।
 ଗୁରୁ ଚି ପା ହେଲେ ସେହୁ ଅଶରେ ମିଳିଯେ ହେ । ୩ । ଯାହା ହେତେ ବୈଷ୍ଣବେ
 ସୁ-ମଙ୍ଗଳ ଘଟନା । ଅଞ୍ଜନା ପିଣ୍ଡିକ କରେ ସେ ପାଦ ଭାବନା ହେ । ୪ ।

ତୁହା ।

ଅଞ୍ଜନ ତମିରେ ଚକ୍ଷୁ ମୋର । ଘୋଷିୟାଛେ ମହା ଅନ୍ଧକାର । ୧ ।
 ଈନାଞ୍ଜନ ଦୟା । ପ୍ରକାଶିଲ । ଏବଂ ଭୂତ ଗୁରୁ ପାଦ ତଳ । ୨ ।
 ପୁନଃ ପୁନଃ ନିରନ୍ତରେ ଅମି । ପ୍ରନମିତ ହେଉଛୁ ହେ ସ୍ବାମୀ । ୩ ।
 କୋଟି ଜନ୍ମାଜିତ ପୁଣ୍ୟ କର । କେବେବେ ସେ ଲବ୍ଧ ନୁହେଁ ସର ।
 ଯା ହେତେ ବୈଷ୍ଣବ ସୁମଙ୍ଗଳ । ଦାନ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ ହସ୍ତ । ଭୋଲ । ୪ ।

ଶ୍ଳୋକ ।

ଯଦୁପା ଲେଶମାତ୍ରେଣ ମୁକୋଽପି ବିରୂପାୟତେ ।
 ଚନ୍ଦ୍ରପାମ୍ବୁନେ ତପ୍ତେ ଶ୍ରୀ ଶିଖାଗୁରବେ ନମଃ ।

ପୟାର ।

ଯାର ଚି ପାବିନ୍ୟ ପାୟା । ଅତି ମୁକଜନ । ମୁକ ହସ୍ତା ରାଧା ଚିଷ୍ଟ ଲୁଲର
 ଭାସୁନ ହେ । ୧ । ବିରୂପାଦି ତାର ସନେ ନା ହଏ ସମତା । ସେହୁ ଚନ୍ଦ୍ରପେର
 ଗାଦେ ଅମାର ନମ୍ରତା ହେ । ୨ । ସେହୁ ଶିଖା ଗୁରୁ ବଟେ ସାକ୍ଷାତ କିଶୋରୀ
 ଧଲୁତେ ରୁଚିୟା । ବନ୍ଧୁ ନିତି ପୁତ୍ର କର ହେ । ୩ ।

ଶ୍ଳୋକଃ ।

ସ୍ଵେଦ ଭଞ୍ଜି ତୟ ପରଚିତା ସୀତ ବସ୍ତ୍ରୀଣ୍ଡ ଦୃଶ୍ୟଃ ।
ବୃଣୀନୀସ୍ତ୍ରୀଧର କଶଳୟ ମୃତ୍ୟୁଲଂ ଚନ୍ଦ୍ରକେଶଃ ।
ଗୋବିନ୍ଦାଶ୍ୟଂ ହର ତନୁମିତା କେଶି ତାର୍ଥୋପକଣ୍ଠେ ।
ତତ୍ପ୍ରେଷିଷ୍ଠଂ ତବ ଯଦ ସଖେ ବନ୍ଧୁ ସଙ୍ଗେ ଶ୍ରୀରଞ୍ଜଃ ।

ପୟାର ।

ଦି ଭଞ୍ଜି ଭଞ୍ଜିମା ସୁତ ହାସ୍ୟ ଭଞ୍ଜି ଗୁରୁ । ରକ୍ଷିତ ନେତ୍ରାନ୍ତେ ଟାଲେ
ସତା ଧୃତି ମେରୁ ହେ । ନବ କଶଳୟ ଓଷ୍ଠେ ବଶି ନୀସ୍ତ୍ର ହେଲେ । ଭଜୁଲ
ଚନ୍ଦ୍ରକ ବୁଲି ଶିରେ ସାଜେ ସୁଲେ ହେ । ତନୁ ମନୋହର ରୂପ ଶ୍ୟାମଲ ସୁନ୍ଦର ।
ଓରେ ମନ କେଶିତାର୍ଥ ଡାରେ ତାଳେ ହେର ହେ । ଶ୍ରୀରଙ୍ଗେର ଅଙ୍ଗେ ନେତ୍ର
ସଖେ ବନ୍ଧୁ ହୟ । ବର ତାରାମୃତ ପାନ ଓରେ କଣ୍ଠେ ବ୍ରୟ ହେ । ଓରେ
ପାମର ମନ ବାଉଁଶର ବାବ୍ୟ ମାନ । ସ୍ଥିର ହୟା ରାଧା କିଷ୍ଟ ଲାଲ ଗାନ ଶୁନ
ହେ । ୫ ।

ଶ୍ଳୋକଃ ।

ନବୀନ ଘନ ସୁନ୍ଦରଂ କଳିତ କେକା ପୁଲ୍ଲୋକ୍ତୁଳଂ ।
ସୁବର୍ଣ୍ଣଂ ରୁଚିରାମ୍ବରଂ କୁଣ୍ଡିତ ବେଶିନାଦ ମୁଦଃ ।
କଳିତ ତନୟା ତଟେ ଲୁଲିତ ଗୋପ କନ୍ୟା ବୃତଂ ।
କଦମ୍ବ ତଳ ଲମ୍ପଟଂ କମଳପଦନେତ୍ରଂ ଭଜେ ।

ପୟାର ।

ନବୀନ ଘନ ସୁନ୍ଦର ଶ୍ୟାମଲ ମୁରୁତ । କଳିତ କେକା ପୁଲ୍ଲୋକେ ଉଜ୍ଜ୍ଵଳିତ
ଅତି ହେ । ୧ । ସୁବର୍ଣ୍ଣ ରୁଚିରାମ୍ବର ଶୋହେ ଦୃଷ୍ଟିତଟ । କୁଣ୍ଡିତ ବେଶି ବାଦନ
ଶୁଦ୍ଧ ସୁପ୍ରବଟ ହେ । ୨ । କଳିତତନୟା ତଟେ ଅତି ସୁଲଲିତ । ଗୋପକନ୍ୟା
କଉପାଶେ ହରରେ ଅବୃତ ହେ । ୩ । କଦମ୍ବ ତଳ ଲମ୍ପଟ କମଳ ନୟନ ।
ଶ୍ରବେ ସାଧୁଜନା ଏହି ରୂପ ବର ଧାନ ହେ । ୪ ।

ଶ୍ଳୋକଃ ।

ବନ୍ଦେ ରାଧାଂ ପ୍ରମତ୍ତଂ ମଦନ କଳୟତାଂ ପଦ୍ମବନ୍ଧାଂ ଯ ସୁଦାସୀଂ ।
ଦେମାଙ୍ଗୀ ଗୁରୁରୂପାଂ ରସ ଜଳଧି ତନୁ କିଞ୍ଚିତାଂ ନୁପୁରୁଦାଂ ।
ରାମଂ ଦୁର୍ଦ୍ଦାସୀନପ୍ତଂ ବୟସି ଗଣୟତାଂ ନୀଳବନ୍ଧାବୃତାଂତାଂ ।
ପାଣ୍ଡୋ ତାମୁଲବୃତ୍ତାମପର ଭୁଜକରେ ଦବ୍ୟାଂ ବାସୋପିଧାଦି । ୧୨ ।

ପଦ୍ମାର ।

ବନ୍ଧ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣୋଽସ୍ତ୍ରା ସାଧେ ଭବନାର ବିହୃତ, ଯାର ଆରାଧନେ ମିଳେ କୃଷ୍ଣ
ପଦବ୍ରଜ ଗୋ । ୧ । ମଦନମଦ କଲ ଯୁକ୍ତା ପଦ୍ମଦଳ ନେତ୍ରା, ହେମାଞ୍ଜୀଗୁରୁ
ମଣ୍ଡନା ରସସିନ୍ଧୁ ଗାନ୍ଧା ଗୋ । ୨ । ରମ୍ୟା ବୃନ୍ଦାବନ ସ୍ଥଳା ସଖି ଗନ ଯୁକ୍ତା;
ସୁଶୀଳ ନୀଳ ଅମ୍ବର ସଙ୍ଗେ ଅବୃତ୍ତା ଗୋ । ୩ । ପଦ୍ମ ନାଗବଳି ଦଳ ବିଚିତ୍ରା
ଶ୍ରୀହସ୍ତ, ବାମଭୁଜେ ବାମ ଶ୍ୟାମ ବାମ ପାଶ୍ବେ ସ୍ଥିତ ଗୋ । ୪ । ଓରେ ପାମର ମନ
ବାଞ୍ଛଲେର ବାଞ୍ଛା ମାନ, ନିଶି ଦିବା ଏହିରୂପ ହୃଦେ କର ଧ୍ୟାନ ହେ । ୫ ।

ଶୈଳ ।

ବନ୍ଧ ରାଧା ପଦ, ଅମ୍ବୁ ସମ୍ପଦ, ସଖୀଗନ କୋଟିନିଧି ଗୋ ।
ନବୀନ କୃଷ୍ଣୋଽସ୍ତ୍ରା, କୃଷ୍ଣ ମନୋହାର, ସଦା କାନ୍ତକେ ଆରାଧି ଗୋ ।
ଏହି ଗୁଣେ ନାମ ରାଧା, ସବ ନାରୀ ଶିରୋମଣି ସିଧା ଗୋ । ୧ ।
ମଦନ ମାଦେନି, କେଳି ଭଲ୍ଲଦିନି, ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ପଦ୍ମ ବଦନି ଗୋ ।
ମୀନ ଶଞ୍ଜିନ; ଚଞ୍ଜିନ ସୁନୟାନ, ଗୁରୁ କନକ ଅଞ୍ଜନି ଗୋ ।
ମନୋହର ବେଶ ଭୂଷା, ରସଜଳଧି ତନୁ ସୁରସା ଗୋ । ୨ ।
କଟିତେ କଞ୍ଜିନି, ବାଜେ କିନି କିନି, ପୟରେ ରତନପୁର ଗୋ ।
ମଦନ ରାଜାର, ନାଗରା କୃଷ୍ଣୋର, ସୁମୁ ସୁମୁ ନାଦ ଘୋର ଗୋ ।
କୃଷ୍ଣ କର୍ଣ୍ଣତେ ବିସ୍ତାରେ, ମନ ଧର୍ଯ୍ୟ ଚେତନା ହରେ ଗୋ । ୩ ।
ରମ୍ୟ ବୃନ୍ଦାବନ; ସଦା ଯାର ସ୍ଥାନ, ସଜନୀ ଗନେର ସନେ ଗୋ ।
ନବ ଜଳଧର, ଜିନି ଦିବ୍ୟାମ୍ବର ଶୋଭା ପାଏ ଅପଘନେ ଗୋ ।
ମୁକୁତା କୋମଳ ତାମ୍ବୁଲ, ବିଚିତ୍ର ଧର ଦକ୍ଷ କର ସ୍ଥଳ ଗୋ । ୪ ।
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଅଧରେ, ଦିଅଁ ପ୍ରେମରରେ, ବାମକରେ ବାସ ଧରେ ଗୋ ।
ଅତି ଯାନ ଘ୍ରାନ, ଦୁଃଖି ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ, ଲୁଚିତ ଦୁଃଖି ପୟରେ ଗୋ ।
ବୃଷାମୟି କୃତାକର, ଶୀଘ୍ରେ ସେବାତେ ନିଯୋଗି କର ଗୋ । ୫ ।

ଶୋକ ।

ପଞ୍ଚ ଲକ୍ଷ୍ମଣେ ଶୈଳ ମୁକୋଽସି ବର୍ଣ୍ଣିତେ ସ୍ମୃତ ।

ଯଜ୍ଞପା ତମହଂ ବନ୍ଧେ କୃଷ୍ଣ ଚୈତନ୍ୟ ମୀଶ୍ବରଂ ।

ପଦ୍ମାର ।

ଜୟ ଜୟ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଚୈତନ୍ୟ ଗୌରଚନ୍ଦ୍ର । ସାକ୍ଷାତ୍ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଯେଉଁ ମାଧୁରୀ
ଅସ୍ବାଦ ହେ । ୧ । ଯାର କିପା ଲେଖ ପାୟୁଁ ପଞ୍ଚ ଲକ୍ଷ୍ମଣେ ଚିତ୍ତ । ମୁକ୍ତ ଜନା
ଗାଏ ବେଦ ବିସ୍ତାବନ କରି ନନ୍ଦ । ୨ । ସେଇ କିନ୍ତା ବନ୍ଧୁ ଦିଅଁ ଆମାର ହୃଦ
ଧରେ । ବନ୍ଦନା କରନ୍ତୁ ଅମ ପଦ୍ମାର ଚନ୍ଦରେ । ୩ ।

ଶ୍ଳୋକ ୪ ।

ଦୁର୍ଗମେ ପଥ ଅନ୍ଧସ୍ୟ ସ୍ଥଳନ୍ ପାଦୁ ଗତେ ମୁଦୁଃ ।

ସୁକ୍ଷ୍ମପା ଯଷ୍ଟି ଦାନେନ ସନ୍ନ ସତ୍ୟାବଳମ୍ବନଃ ।

ପୟାର ।

ଅନ୍ଧ୍ୟନ୍ତ ଦୁର୍ଗମ ପଥ ଏବଂ ମଧ୍ୟର । ମାର୍ଗ ନା ଦଶର ଘୋଷିୟାରେ ଅନ୍ଧ-
କାର ହେ । ୧ । ଅମି ଅତି ମୃଦୁଜନା ପାପିଷ୍ଠ ପାମର । ଚଳିତେ ଚଳିତେ ପାଦ
ସ୍ଥଳନ ଅମାର ହେ । ୨ । ଓଷ୍ଠେ ପାପୁଜନା ତୁମି ପଡ଼ିତ ପାବନ । ତୁମାର କି ପା-
ଯଷ୍ଟି ଦିଅଁ କର ଅଳମ୍ବନ ହେ । ୩ । ଜୟ ଜୟ ଗୌର ଭକ୍ତବନ୍ଧୁ ପାଦପଦ୍ମ ।
ଦୟାବଳେ ଅମାର ହୃଦେ ଦିଅ ଅବେ ସଦ୍ମ ହେ । ୪ । ବନ୍ଦ ଅମି ନିଜ ଗୁରୁ
ପଦ ସାରସରେ । ଯାର କି ପା ଭବପିତା ହେଲେ ପାରକରେ ହେ । ୫ ।

ଶ୍ଳୋକ ୫ ।

ଞ୍ଜେର୍ଦ୍ଦେର୍ଦ୍ଦୁରମମ୍ବରଂ ନିନରୁବଂଶ୍ୟାମସ୍ତମାଳ ଦୁମ୍ବେ

ନିକ୍ତଂ ଭ୍ରାତୁରପ୍ତଂ ଭ୍ରମବନ୍ଦଦମଂ ରାଧେ ଗୁହଂ ପ୍ରାପୟ ।

ରତ୍ନଂ ନନ୍ଦନଦେବେଶ୍ଵଳିତୟୋଃ ପ୍ରତ୍ୟଧ୍ଵ କୁଞ୍ଜଦୁମଂ ।

ରାଧାମାଧବୟୋର୍ଜୟନ୍ତି ଯମୁନାକୂଳେ ରହଃ କେଳୟଃ । ୧୫ ।

ପୟାର ।

ଏକଦିନେ ନନ୍ଦସନେ ଗୋଷ୍ଠେ କିଷ୍ଟୁ ଛୁଳି, ଯମୁନାର କୂଳେ କିଷ୍ଟୁ
ରାଧାଙ୍କ ଦେଖିଲ ହେ ॥ ନନ୍ଦ ବୋଲେ ଶୁନ ରାଧେ ବଚନ ଅମାର, ଗଗନେ
ଅଳ୍ପାଦି ମେଘ କେଲି ଭୟାକାର ହେ । *ଚଳିଲି କିଷ୍ଟୁଙ୍କେ ଲମ୍ବା ଭ୍ରମର ଦୁଇଲ
ପ୍ରତିପଥେ ପ୍ରୀତିକୁଞ୍ଜେ ଦୁମ୍ବ ତଳ ମିଲି ହେ । ଯମୁନାର କୂଳେ ରାଧା ମାଧବ
ଏକାନ୍ତେ, ଆରମ୍ଭିଲ ରାସକୀର୍ତ୍ତା ଜୟ ଜୟ ଯୁକ୍ତେ ହେ । ଏଇ ଅର୍ଥେ ଅଛେ
ବହୁ ବିରୋଧ ଲକ୍ଷଣ, ନମସ୍କାର ଆଶୀର୍ବାଦ ନୁହୁ ନିଦର୍ଶନ ହେ । ସମର୍ଥ ଶ୍ରୀଜୟ-
ଦେବ ସକଳ ବର୍ଣ୍ଣିଛେ, ନମସ୍କାର ଆଶୀର୍ବାଦ ଗ୍ରନ୍ଥ ସୁଦେ ଅଛେ ହେ । ମାଧବେର
ଶବ୍ଦ କୃଷ୍ଣ ଦକ୍ଷିଣ ନାୟକ, ରାଧା ପରକାୟାରସ କୁମୁଦ ଶୋକ ହେ । ଭକ୍ତିମୁକ୍ତ
ପରେ ଯେଇ ଭକ୍ତକର୍ମ ହୁଏ, ଯାହା ଆସ୍ବାଦିତେ ରାଧା କୃଷ୍ଣ ପାଦପାଦ ହେ ।
ଜୟତ ଶବ୍ଦେ ଜଗତ ଆଶୀର୍ବାଦ ହବେ, ଏ ଲଳା ଭାବିତେ ବ୍ରଜେ ରାଧାକିଷ୍ଟୁ
ପାବେ ହେ । ଯେଇ ପରକାୟା ଲଳା ପରମ ପାବନ, ତାତେ ନମସ୍କାର କରି
ହରିତେ ବୁଝିନ ହେ । ଗ୍ରନ୍ଥ ସୁଦି କରି କରିବ ବର୍ଣ୍ଣନ, ରାଗ ଭକ୍ତଜନା ମନ
ବର୍ଣ୍ଣି ଦିଅ ଶୁନ ହେ । କାନ୍ତେ ଗାଡ଼ ମାନ ରାଣିଛୁଲି ଭ୍ରମୁ ସୁତା, ସଖିର
ବଚନେ ହେଲି ମହା ଅନନ୍ଦତା ହେ । ସଖିବୋଲେ ତୁମାର ବିନେ କିଷ୍ଟୁ ବଡ଼

ଦୁଃଖୀ, କୁଞ୍ଜେ ଅଭସାର ହସ୍ତ ପୂର୍ଣ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ମୁଖି ଗୋ । ମେଘସମ ଘୋଷିଅଛେ
ବହୁଳ ଆକାର, ବନରୁମି ତମାଳେର ଭ୍ରମ ତମଘୋର ଗୋ ॥ ପୂର୍ବରାହେକର-
ସ୍ୱାଚ୍ଛେ ଅପରାଧ ସେଇ, ଏଇହେତୁ ପ୍ରାଣନାଶ ଅସିତେ ଡରଇ ଗୋ । ମନୋହର
କୁଞ୍ଜ ଗୁହେ ଚଳ ବିନୋଦିନୀ, ଚୋଟାବ ତୁମାକେ ଢବେ ଆନି ନୀଳମନି ଗୋ ।
ଏଇବାଣୀ ଶୁଣି ରାଧାର ଅନନ୍ଦ ବାଢ଼ିଲ, କିନ୍ତୁ ଅଭସାରେ ଧନୀ ନିକୁଞ୍ଜେ ଚଲିଲ
ହେ । ଯମୁନାର କୂଳେ ରାଧା ମାଧବ ହରଷେ, ଏକାନ୍ତେ ରଜନୀ ନିଲ ନାନା
କୀର୍ତ୍ତାରସେ ହେ । ଏଇଲିଳା ଶ୍ରଦ୍ଧାସୁକ୍ତେ ଯେ କରେ ଶ୍ରବଣ, ଅଭିସ୍ତରେ ରତି
ବାଢ଼େ ଯୁଗଳଚରଣୀ ହେ ।

ଶ୍ଳୋକ ୪ ।

ବାର୍ଦ୍ଦେବତାଚରଣ ଚିନ୍ତିତ ଚିତ୍ତସଦ୍ୱା ପଦ୍ମାବତାରଣ ଶୂରଣଚକ୍ରୀ ।
ଶ୍ରୀବାସୁଦେବରତିକେଳିକଥାସମେତ ମେଢ଼ କରୋତ ଜୟଦେବକବିଃ ପ୍ରବନ୍ଧଂ ।

ପୟାର ।

ବାର୍ଦ୍ଦେବତାଚରଣ ଚିନ୍ତିତ ଚିତ୍ତସଦ୍ୱା । ଚକ୍ରୀ ପଦ୍ମାବତାରଣ
ଶୂରଣେ ହେ । ପ୍ରବନ୍ଧେତେ ରାଧା କିନ୍ତୁ ରତିକେଳି କଥା । ଆରମ୍ଭିଲ କବି
ଜୟଦେବ ମୁକୁ ଗାଥା ହେ ।

ଶ୍ଳୋକ ୫ ।

ବାରଃ ପଞ୍ଚବୟସ୍ ମାପତତରଃ ସନ୍ଦର୍ଭଶୃଙ୍ଗଂ ଗିରଂ
ଜାନିତେ ଜୟଦେବ ଏବ ଶରଣଃ ଶ୍ରୀଘୋଷା ଦୁରୁହଂ ହୃଦେ ।
ଶୃଙ୍ଗାରୋତ୍ତରସଂପ୍ରେମଯୁରଗନୈଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟଗୋବନ୍ଧନଃ ।
ସ୍ୱର୍ଗଂ କୋଽପି ନ ବିଶ୍ରୁତଃ ଶ୍ରୁତଧରୋ ଧୋୟୀକବିସ୍ଥାପତଃ । ୧୭ ।

ପୟାର ।

କବି ଉମାପତି ଧର ବଚନ ମଞ୍ଜୁଲ । ପଞ୍ଚବାୟୁ ବିଦୁଜନ ମାନସ
କେବଳ ହେ ॥ ସନ୍ଦର୍ଭ ଶୃଙ୍ଗ ବଚନେ ଅଙ୍ଗ ଜନ ଭ୍ରାତେ । ଶନେ ଗେଲ ଜୟ-
ଦେବ ଚରଣ ଢଳିତ ହେ ॥ ଶରଣବସ୍ତ୍ରଲ ଜୟଦେବ ମହାୟୁ । ରାଖିଲ
ହୃଦୟ ମାଝେ ରାଖି ସେହି ଭୟ ହେ ॥ ଏଇଯୋଗୁଁ ସେଇ ସୁଧୀବଚନ ଶୁଣିଲ ।
ରତିତ ପାଶାନ ହୃଦ କରଲ ତରଲ ହେ ॥ ଶୃଙ୍ଗାର କାବ୍ୟ ରଚନେ ଆର୍ଯ୍ୟ
ଗୋବନ୍ଧନ । ସେଇତାଏ ସଙ୍ଗି ହୈତେ ହୈଲ ବିଦ୍ୟମାନ ॥ ଧୋୟୀ କବିରାଜ
ଅଟେ ମହା ଶ୍ରୁତଧର । ଅବିସ୍ମୃତ ସ୍ୱାଦୁ ସେଇ ରସେର ଭଣ୍ଡାର ହେ । ୧୭ ।

ଶ୍ଳୋକ ୬ ।

ଯଦି ହରି ସ୍ମରଣେ ସରସଂ ମନୋ । ଯଦି ବିଳାସକଳାୟ କୁତୁହଳଂ ।
ମଧୁରକୋମଳକାନ୍ତପଦାବଳୀଂ । ଶୁଣୁତଦା ଜୟଦେବ ସରଫିତଂ । ୧୮ ।

ପଦ୍ମାର ।

ଯଦି ହରି ସୁମରନେ ମାନସେ ଲଳସା, ଯଦି ସେଇ କେଲି କଲ କୁତୁ-
ହଲେ ଅଶା ହେ । ତବେ ପୁରସିକ "ଜୟଦେବ ବାଣୀ ଶୁନ; ମଧୁର କୋମଳ
କମଳାୟ ପଦଗନ ହେ ॥ ରାଗମୟ ଜନା ରାଗ ବନ୍ଧେ ଗୀତ ଶ୍ଳୋକ; କୈଳି ମହା
କାବ୍ୟ ପଦ୍ମାବତୀର ନାୟକ ହେ ॥ ଯାର ହି ପା ବଲେ ତାର ବଦନ ଉଦ୍‌ଗୀର୍ଣ୍ଣ,
ଉଚ୍ଛ୍ୱସ ରବି ତେ କଲେ ଅଳ୍ପ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ ହେ । ୪ । ମଧୁର ଅସ୍ତାୟା ଜନା ଦିବେ
ପ୍ରେମଧନ; ବାତୁଲ ପିଣ୍ଡିକ ମାଗେ ଦାନେ ଲୟା ତୁନ ହେ । ୫ ।

ଦୀର୍ଘସ୍ଥାପ ।

ପ୍ରଳୟ ପୟୋଧୁବନ ବିହୁ ବିହୁତ ବିଧାନ ଅଶେଷ ଚରିତେ ବେଦଧର ।
ହେ କେଶବ ପୁଣ୍ଡିକର; ହେ ମାନ ଶରୀର ଧର, ଜୟତୁ ଜଗତ ଈଶ ହରି ହେ ।
ଜଗନ୍ନିବାସ । ୧ । ପ୍ରବଳ ବିପୁଳ ତବ, ପୁଣିଷ୍ଠ ବହୁ ମହାଭାର, ଗରଷ୍ଠ ସେ ପୁଷ୍ଠ
ଭୁଷ୍ଟ ଭାର । ବହୁକାଳ ବନ୍ଧ ବର୍ଣ୍ଣ, ଚକ୍ରମତ ସେ ବିସ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ; ହେ କେଶବ କୁର୍ମ
ରୂପଧାର ହେ । ଜଗନ୍ନିବାସ । ୨ ।

ବସିଅଁ ଦଶନ ଶିଖେ; ଅଞ୍ଜଳ ଅବନୀ ସୁଖେ; ଶଶିତେ କଲଙ୍କ ରେଖା
ପର । ହେ କେଶବ ପୁଣ୍ଡିକର, ହେ ଶୁଭର ରୂପଧର ଜୟତୁ ଜଗତ ଈଶ ହରି
ହେ । ଜଗନ୍ନିବାସ । ୩ ।

ଶ୍ରୀକର କମଳାକର, ନଖ ଅଭ୍ରୁତ ରୂପର, ଦଳନ କୈଳି ଦୈତ୍ୟ ତନୁ
ଭଙ୍ଗ । ଗାର ହରଣ୍ୟ କଶିପୁ; ଧର ନରହର ବପୁ; ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ କେଶବ ଶ୍ୟାମଳ
ଅଙ୍ଗ ହେ । ଜଗନ୍ନିବାସ । ଜଗଦାଶ ଜୟତୁ ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗ । ୪ ।

ଅଭ୍ରୁତ ବାମନ ହୟା; ବଳିଷ୍ଠ ବଲ୍ଲ ଛଳିୟା; ହିବିଚମ ରୂପେତେ ବିକ୍ରମ ।
ପଦ ନଖ ଜାତ ଜଳ; ଭୁବନ ପାବନ କୈଳି, ହେ କେଶବ କାମ ରୂପୀ ଭୂମି
ହେ । ଜଗନ୍ନିବାସ । ଜଗଦାଶ ଜୟତୁ ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗ; ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ କେଶବ ଶ୍ୟାମଳ ଅଙ୍ଗ
ହେ । ୫ ।

ନାଶିଅଁ ଜଗତ ପାପ, ଶାନ୍ତ କୈଳି ଭବତାପ; ସହସ୍ର କୁଳ ରୂପର
ନାରେ । ତାତେ କରୁକଲ ସ୍ନାନ; ହେ କେଶବ ପର୍ଣ୍ଣରାମ; ଏକବିଂଶ ପ୍ରଥମୀ
ପିରେ ହେ । ଜଗନ୍ନିବାସ । ଜଗଦାଶ ଜୟତୁ ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗ, ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ କେଶବ ଶ୍ୟାମଳ
ଅଙ୍ଗ ହେ । ୬ ।

ରନେ ବିତରନ କୈଳି, ମନୋହର ବଲ୍ଲି ଦଳ; ଦଶଦିଶେ ଦଶ ବଦନ
ହୟା । ହେ କେଶବ ରାମରୂପ; ଜୟ ଜଗତ ଅଧିପ; ଅହେ ହରି ଭୂମି ଦୈତ୍ୟସୟ
ହେ । ଜୟଜୟ ହେ ଅହେ ହରି ଭୂମି ସତ୍ୟହୟ ହେ । ୭ ।

କୁନ୍ଦେନ୍ଦୁ ବିଷଦତର, ଅଙ୍ଗେ ଘନ ନୀଳାମ୍ବର; ସେହି ହସ୍ତେ ଏମନି ପ୍ରଜାତ । ଲଙ୍ଗାଲ ଅଘାତ ଗ୍ରାସେ, ଯମୁନା ଶରନ ହେତେ, ଦହ୍ୟାକ୍ତ ନାଶିୟୁ । ସେଇଗ୍ରାସ ହେ । କେଶବ ତୁମି ହଳଧର ରୁପଧାରୀ । ଜୟତୁ ଜଗତ ଭାଗ ହରି ହେ । ୮ ।

ସଦୟ ହୃଦୟ ହୟା; ପଶୁବଧ ନିଷେଧିଆଁ; ନନ୍ଦ ମୁକ୍ତ ଜାତ ଯଜ୍ଞବିଧି । ହେ କେଶବ ବୌଦ୍ଧରୂପ, ଜୟ ଜଗତ ଅଧ୍ୟୁ; ଓହ୍ଲେ ହରି ତୁମି ଦୟାନୀୟ ହେ । ଜଗନ୍ନିବାସ, ବିଧି ବିଧି କଲି ଅଗ୍ରଧି ଓହ୍ଲେ ହରି ତୁମି ଦୟାନୀୟ ହେ । ୯ ।

ନିବାରଣେ ମେଳୁ କୁଳ, କଟେ ଧରି କରବାଳା, ଧୂମକେତୁ ରାମ ସେ କରାଲ ହେ । ହେ କେଶବ କଳ୍ପିରୂପ, ଜୟ ଜଗତ ଅଧ୍ୟୁ, ସର୍ବେଶ୍ୱର ନନ୍ଦେଇ ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ହେ । ଜଗନ୍ନିବାସ । ତୁମି ହୟା ଦଶବିଧ ରୂପ, ହେ କେଶବ ତୁମି କଳ୍ପିନୀ ରୂପ ହେ । ୧୦ ।

ଶ୍ଳୋକ ୪ ।

ବେଦାନୁକରତେ ଜଗନ୍ନି ବହତତ, ଭୂଗୋଳ ମୁଦ୍ରିତ୍ରତେ ।
ଦୈତ୍ୟାନୁ ଦାରୟତେ, ବଳି ଛଳୟତେ, ଯନ୍ତ୍ରାୟତେ କୁଳତେ ।
ପୌଳସ୍ତ୍ୟ ଜୟତେ, ହଳ କଳୟତେ, କାରୁଣ୍ୟମାତନ୍ୟତେ ।
ମେଳ୍ଲାନ ମୁକ୍ତୟତେ; ଦଶାକ୍ରତକ୍ରତେ, କୃଷ୍ଣାୟାତ୍ମୟା ନମଃ । ୧୧ ।
ଦୀର୍ଘସ୍ଥୟ ।

ବେଦୋଦ୍ଧାର ଧରାଧର, ଧରୋଦ୍ଧାର ନରହର, ବଳି ଛଳି ଯନ୍ତ୍ରାୟ କର ।
ସ୍ୱବଶାର ହଳଧାର, କ୍ରତୁଦ୍ୱେଷେ ମେଳୁଦ୍ଧାର, ନମାମି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ବଂଶଧାର ହେ ।
ନନ୍ଦନନ୍ଦନ, ତୁମାର ଅଂଶାଂଶ ଅଂଶ ହେନ, ତୁମି ହୟା ରାଧା ପ୍ରାଣଧନ ହେ ॥
ଦଶବିଂଶତ ବ୍ରାହ୍ମିଣ, ଚତୁଷ୍ପତ୍ତି ପରକାଶ, ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଚତୁଃସପ୍ତ କ୍ରତ ।
ବ୍ରହ୍ମାଣ ଶତାଦି ହେତେ, ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ମନ୍ତ୍ରତାତେ, ପ୍ରଜାତାୟା ଶେଷ ଲୀଳା ଭୁକ୍ତ ହେ ।
ନନ୍ଦନନ୍ଦନ, ତୁମାର ଅଂଶାଂଶ ଅଂଶ ହେନ, ତୁମି ହୟା ରାଧା ପ୍ରାଣଧନ ହେ । ୧୨ ।

ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ କୋଟିଲକ୍ଷ, ପଞ୍ଚ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶଲକ୍ଷ, ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଅବତାର ଭକ୍ତ ।
ଅର ଯତ ଅବତାର ଅନନ୍ତ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡୋଦର, ଅନନ୍ତକୋଟି ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡେ ସ୍ଥିତ ହେ ।
ନନ୍ଦନନ୍ଦନ ତୁମାର ଅଂଶାଂଶ ଅଂଶ ହେନ, ତୁମି ହୟା ରାଧା ପ୍ରାଣଧନ ହେ ॥

ଅଗୋ ଦାସି ଭକ୍ତଗନ, କର୍ଣ୍ଣ ମନଦିଅ ଶୁନ, ବାସନ୍ତର ଅଧିବାସ ଗାନ ।
କିଶୋରୀ ଚରନେ ସେବ, ଅନାୟାସେ କ୍ରିଷ୍ଣ ପାବ, ମନେର ବାସନା ହବେପୂର୍ଣ୍ଣ ଗୋ ।
ସଙ୍ଗିନୀ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ ମାଗେ ପ୍ରେମଭାଷ୍ୟା, କେମନି ପାଇବ ଦିବେ ଦାୟା ଗୋ । ୪ ।

କମଳ କୂଟ ମଣ୍ଡଳ, ଧୂତମବରକୁଣ୍ଡଳ, କଳିତ ଲଳିତବନମାଳ ।
ରବି ମଣ୍ଡଳ ମଣ୍ଡନ, ପ୍ରବଳ ଭବଗଣ୍ଡନ, ମୁନିଜନ ମାନସ ମସଲ ହେ । ଜୟ
ଜୟ ହେ, ଜୟ ଦେବ ହରେ ଜଗନ୍ନୟ ହେ । ୧ ।

ଜ୍ଞାନୀୟ ନାଗ ଗଞ୍ଜନ; ଅଖିଲ ଜନ ରଞ୍ଜନ; ପଦୁକୁଳ ନଲିନ ଦାନେଶ ।
ମଧୁ ନରକ ନାଶନ, ମୁଗ୍ଧର କୁରୁଡ଼ାସନ; ସୁରକୁଳ ନିଦାନ ବିନାଶ ହେ । ଜୟ
ଜୟ ହେ, ଜୟ ଦେବ ହରେ ଜଗନ୍ନୟ ହେ । ୨ ।

ଅମଳ କମଳ ଦାଳ, ଲେବନ ଭବମୋଚନ ଶୀଳ, ହିଞ୍ଜବନ ଭୁବନ
ନିଧାନ । ଜନକ ସୁତା ଭୂଷନ; କରଳଜିତ ଦୁଷନ; ସମରେ ନାଶିଲା ଦଶାନନ
ହେ । ଜୟ ଜୟହେ; ଜୟ ଦେବ ହରେ ଜଗନ୍ନୟ ହେ । ୩ ।

ଅଭିନବ ଜଳଧର; ସୁନ୍ଦର ଧୂତମନ୍ଦର; ରମାବଦନ ଚନ୍ଦ୍ରମା ଚକୋର ।
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଦେବ ଚରନ, ଚନ୍ଦ୍ର କହେ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ, କବେ ହବେ ଏଇ ହୃଦ ହର
ହେ । ମୋହନ, ମୁରଲୀ ବଦନ ଶ୍ୟାମସନ, ରାଧାବନ୍ଧୁ ଶ୍ରୀନନ୍ଦନନ୍ଦନ ହେ ।

ଦୀର୍ଘସ୍ଥଳ ।

ଜୟ ଜୟ ବୃନ୍ଦାବନ, ଜୟ ଯମୁନାପୁଲିନ, ଜୟ ଜୟ ମଲୟ ପବନ ।
ଜୟ ସୁବସନ୍ତ କାଳ, ଚନ୍ଦ୍ରମା ଭୂଞ୍ଜ କୋକିଳ, ଶୁକ ସାର ନିଭୁତ ଭୁବନ ହେ ।
ଜୟ ଜୟ ହେ । ଜୟ ରାସରାସି ରସମୟ ହେ । ୧ ।

ଭୂହା ।

ଜୟ ଜୟ ଶ୍ରୀ ରାଧାକେ । ଜୟ ଜୟ ଗାନ୍ଧର୍ବିକେ । ୧ ।
ଜୟଜୟ ବୃଷଭାନୁ ସୁତେ । କୃଷ୍ଣ ପ୍ରିୟସିଦ୍ଧେ ପୁରସିଦ୍ଧେ । ୨ ।
ରତିମୋହୁ ମଦନ ମୋହନ । ନିତ୍ୟ ନୂତନ ତନୁ ଅପସନ । ୩ ।

ଦୀର୍ଘସ୍ଥଳ ।

ଜୟ ଯୁଗଳ ସୁଖରାଶି, ଜୟ ଜୟ ପୌର୍ଣ୍ଣମାସୀ, ଦେବୀ ଭଗବତୀ ପୋତ-
ମାୟା । ବସନ୍ତ ବିଲସ ସ୍ଥଳ, ଦରଶନେ କୃପାକର, ବସନ୍ତ ବସନ ପଦସ୍ଥୟା
ଗୋ । ପାବନ ପାବନ କର ମୋରେ । ମତ ଦିବେ ଯୁଗଳ ପୟରେ ଗୋ ।

ଶ୍ଳୋକ ୪ ।

ଅରକ୍ତାରାଂ ହିନେନ୍ଦ୍ରା ମଣି ମୁକୁଟ ବତ ରତ୍ନ ତାଟକାଂ ରମ୍ୟା ।
ହସ୍ତାମ୍ବୋଜିଷ୍ଠ ପାଶାକ୍ତମଦନ ଧନୁ ପଞ୍ଚବାଣେଷୁ ରଣ୍ୟୁ ।
ଅପିନୋ.ଭୁଞ୍ଜ ବସ୍ୟୋ ରହତଟ ବିଳସଭାର ହାର ଜୁଲାଙ୍ଗି ।
ଧାନ୍ତିମମ୍ବୋଜହସ୍ତା ମରଣାୟ ବସନାରୀଶ୍ଵରୀ ମାଣୟାମି । ୨୦ ।

ଦୀର୍ଘଲ୍ଲପ ।

ଅରୁଣ ଅରକ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣ, ହିନେନ୍ଦ୍ର ତରଙ୍ଗ ଘୂର୍ଣ୍ଣ, ମୁକୁଟ ତାଟଳ ରମ୍ୟ ରତ୍ନେ ।
 ଚତୁର ହସ୍ତ ପଙ୍କଜେ । ପାଶ ଅଙ୍କୁଶ ବିଭ୍ରାଜେ, କାମଧନୁ ପଞ୍ଚଶର ଯନ୍ତ୍ର ଗୋ ।
 ବନଦେବି ଗୋ । ପାବନୀ ପାବନ କର ମୋରେ, ମତି ଦିବେ ଯୁଗଳ ପୟରେ
 ଗୋ । ୧ । ଶୀତ ତୁଙ୍ଗ ପୟୋଧର, ତଟ ବିଲସ ରୁଚିର, ହାର ଭାର ଭଞ୍ଜୁଳ
 ସୁଗ୍ରାହୀ । ଜଗଜ୍ଞାତ୍ରୀ ପଦ୍ମହସ୍ତା, ରକ୍ତାମ୍ବର ପରବୃତ୍ତା, ଈଶ୍ଵର ତୁମାର ପଦାଶ୍ରିତା
 ଗୋ । ବନଦେବି ଗୋ । ପାବନୀ ପାବନ କର ମୋରେ, ମତି ଦିବେ ଯୁଗଳ
 ପୟରେ ଗୋ । ୨ । ଅନୁରାଗ ଭଲେ ଭଙ୍ଗ, ବରନି ବର ତରଙ୍ଗ, ବସନ ଭୂଷନ
 ବେଶ ବାସ । ମାନବ୍ୟ ବଳୟ ଗନ, ରଙ୍ଗମାଳା ଅଭରନ, ମାନବ୍ୟ କୁଟିରେ
 ଅଭିରାମ ଗୋ । ବନଦେବି ଗୋ । ପାବନୀ ପାବନ କର ମୋରେ । ମତି ଦିବ
 ଯୁଗଳ ପୟରେ ଗୋ । ୩ । ମଧୁସୂୟ ସୁଷ୍ମ ବିଧାତା, ପରକାୟ ପ୍ରକାଶିତା, ବିଲସ
 ଜଳଧି ସୁଧାନିଧି । ଶ୍ରୀ ରାଧା ଅଧର ଜାତ, ସେବପିଠ ଦ୍ଵାରେ ସ୍ଥିତ, ପଞ୍ଚରସ ସଞ୍ଚ-
 ଯୁକ୍ତେ ନିଧି ଗୋ । ବନଦେବି ଗୋ । ପାବନୀ ପାବନ କର ମୋରେ, ମତି ଦିବ
 ଯୁଗଳ ପୟରେ ଗୋ । ୪ । ଜୟ ବୃନ୍ଦେ ଯଥେଶ୍ଵରୀ, ଶ୍ରୀ ବ୍ରାହ୍ମବନ ଈଶ୍ଵର ।
 ଦ୍ଵାସ୍ଥ ରାଧା ହିଷ୍ଠ ଲଲା ଦ୍ଵାର । ଯାର ହସ ଏକକେଶ, ସହସ୍ରେ ଶିର ପୁରୁଷ,
 ଅନନ୍ତ କୋଟି ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡେଶ୍ଵର ଗୋ । ବନଦେବି ଗୋ । ପାବନୀ ପାବନ କର
 ମୋରେ । ମତି ଦିବ ଯୁଗଳ ପୟରେ ଗୋ । ୫ ।

ତୁହା ।

ହିତକୁ ଶ୍ରେକନ୍ତେ ହୟନେନ୍ଦ୍ର । ରାଗରରେ ରଙ୍ଗ ନିଜଗାନ୍ଧ । ୧ ।
 ଚତୁର୍ବର୍ଗ ପ୍ରପାଳନେ ଯାର । ଗୁରୁ ଚତୁର୍ଭୁଜ ମେଘାର । ୨ ।
 ହି ପାଞ୍ଚର ସଖି ଭକ୍ତଗନେ । ବସନ୍ତ ବିଲସ ଦରଶନେ । ୩ ।
 ଜୟ ଜୟ ବୃନ୍ଦାବନ ଚନ୍ଦ୍ର । ଜୟ ଜୟ କୁଞ୍ଜବନ ଚନ୍ଦ୍ର । ୪ ।
 ଜୟ ରାଧେ ଗଦନମୋହନ । ରାଧାବନ୍ଧୁ ନନ୍ଦେଇ ନନ୍ଦନ । ୫ ।
 ଜୟ ଶ୍ରୀ ଗୋବିନ୍ଦ ଜୟ ଜୟ । ଅଦି ଅନାଦିର ପ୍ରଭୁ ହୟ । ୬ ।
 ଅନନ୍ତ ଲକ୍ଷ୍ମୀର ସେବ୍ୟମାନ । ମନୁଥ ମନୁଥ ଶ୍ୟାମଘନ । ୭ ।

ଦୀର୍ଘଲ୍ଲପ ।

ଜୟଜୟ ଗୋବୀନାଥ, ବ୍ରଜେଇ ବାଲିକ ସାଥ, ନନ୍ଦେଇନନ୍ଦନ ବଂଶୀ-
 ଧାର । ଠାକୁରାଣୀ ସହ ବନ୍ଦେ, ତନିଠାକୁର ପଦ ଦ୍ରବ୍ୟେ, ଅଭିଷ୍ଟ ପୂରନେ ମଗ୍ନ
 କରି ହେ । ମୋହନ । ୧ । ଯୁଗଳ ରଚନ ଧୁଲ, ହାଡ଼ିଆଁ କରବ ହୋଲ,
 କଶଳ୍ ମୋରେ ଏହି ଅଞ୍ଜା ଦିବେ । କର କୋଟି ନମସ୍କାର, ଶରନ୍ ମାଗୁଁ

ବାରମ୍ବାର, କିପାଇବ କିପାଇବ ପବେ ହେ । ମୋହନ । ଶୁଣିବେ ଯତ
ଅଙ୍ଗନା, ମାତେ ଯତ ମାନ୍ୟଜନା, ସବେ ଏହି ଅଶ୍ରୁବାଦ କର । କିଷ୍ଟେର ଅସୁରା
ଲଭ, ମାନନା ନା ହବେ ରାଗ, ଦୁଃଖୀଭବେ ଦୁଃଖ ହବେ ଶରୀର ହେ । ମୋହନ ।
ଜୟ ଲଳିତେ ବିଶାଖେ, ଶହେ ଚମ୍ପକଲତାକେ, ଜୟ ରତ୍ନରେଖେ ଭୁଞ୍ଜବିଦ୍ୟେ ।
ରଙ୍ଗଦେବୀ ସୁଦେବିକେ, ସହର୍ଷ ହୟ କସ୍ତୁରୀକେ, ଦିଅଁ ପ୍ରେମଧନ ନୀରବଦ୍ୟେ
ଗୋ । ସଙ୍ଗିନୀ । ଜୟ ଶ୍ରୀ ରୂପମଞ୍ଜରୀ, ଜୟ ଶ୍ରୀ ରତିମଞ୍ଜରୀ, କସ୍ତୁରୀକେ
ଭୁଲିପିନେ କିୟ । ଜୟ ଲବଙ୍ଗ ମଞ୍ଜରୀ, ରସରାଜ ସୁମଞ୍ଜରୀ, ବନ୍ଦୁ ଅମି ସବାର
ପଦ ଦ୍ରବ୍ୟ ଗୋ । ସଙ୍ଗିନୀ । ୫ । ଯାବେ ଏ ଜଞ୍ଜାଲ ଶିଷ, ପାବେ ପରକିୟା ରସ,
ଅଧୃଷ୍ଟାନ୍ତୀ କଣ୍ଠୋରୀ ଚରନ । ଅଶ୍ରୁଗା ଚନ୍ଦ୍ରାବଳୀ ଭଦ୍ରେ, ଶ୍ୟାମଲାଦି ମହାଭଦ୍ରେ
କର ଅଭିଜ୍ଞ ଲବଣେ ପ୍ଳାବନ ଗୋ । ସଙ୍ଗିନୀ । ୬ । ପ୍ରାଣସଖି ପ୍ରିୟସଖି, ଅଗୋ
ପ୍ରାଣ ପ୍ରିୟସଖି, ପ୍ରିୟ ମର୍ମସଖି ଉପସଖି । ଅଗୋ ଯତ ପରଗୁର, ମଞ୍ଜରୀ,
ଉପମଞ୍ଜରୀ, ପ୍ରେମାମୁଦ ଦୟା । କର ସୁଖି ଗୋ । ସଙ୍ଗିନୀ । ୭ । କିଷ୍ଟେର
ପ୍ରିୟାଦି ବିଧା, ନିତ୍ୟ ସିଧା, ସାଧନ ସିଧା, ତେଜୋଟି ରାସ ଚଳିପିତେ । ସବାର
ପଦ ବନ୍ଦନ କର, ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ ମନ୍ତ୍ର ଭର, ବସନ୍ତ ଉତ୍ସବ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳିତେ ଗୋ ।
ସଙ୍ଗିନୀ । ୮ ।

ଭୂତା ।

୫.

ଶୁନ ଅଗୋ ସଖି ଭକ୍ତଚରଣା । ହୟ । ପ୍ରେମାନନ୍ଦେ ତଳମନା । ୧ ।
ବାସନ୍ତରାସ ମହୋତ୍ସବେ । ରାଧା ମାନେ ଗୋପି ତ୍ୟାଗ ହବେ । ୨ ।
କିଷ୍ଟ ଦିବ୍ୟୋଲ୍ଲାସେ ମହାଭାବେ । ଯେ ଅଶ୍ରୁ ନାୟିକା ବଳଭବେ । ୩ ।
କିଶୋରୀ ଚନ୍ଦ୍ରମା ଅନୁରାଗି । କଥାଟପେ ଗୁରୁମାନ ତ୍ୟାଗି । ୪ ।
କାନ୍ତେ କାମଧେନୁ ଅନୁମତେ । ପ୍ରୋଷିତ ସ୍ୱାଧୀନଭଞ୍ଜିକାତେ । ୫ ।
ପୂର୍ଣ୍ଣ ରାସୋ କୃଷ୍ଣ ଗୋପିଚର । ଆନନ୍ଦତ ନବ ବୃନ୍ଦାବନ । ୬ ।
ଯମୁନାପୁଲିନ କୁଞ୍ଜବନ । ଶୁକ ସାର ବନମୟ ସ୍ଥନ । ୭ ।
ଜୟଦେବ ଜୟ ଜୟ ଯୁକ୍ତେ । ଶୁନ ଅନୁରାଗି ଭକ୍ତବ୍ୟକ୍ତେ । ୮ ।
ଶ୍ରୀ ରୂପମଞ୍ଜରୀ ଯାର ଜାତ । ତାର ହବେ ଏଇ ରସେ ବକ୍ତ । ୯ ।
ଲଳିତା ଅମାର କିପାମୟି । ଶ୍ୟାମଲ ଯୁଥେ ଶ୍ୱଶୁର ହୋଇ । ୧୦ ।
ଶ୍ରୀ ରୂପମଞ୍ଜରୀ ପକ୍ଷପାତେ । ଶ୍ରୀରାଧା କିଷ୍ଟେର ଚକ୍ରା ହେତେ । ୧୧ ।
ବୃନ୍ଦାବାଣୀ ଅଳଗ୍ରହ କେଲ । ସ୍ୱପ୍ନେ ପ୍ରେମାବତୀ ଆଜ୍ଞାଦଲ । ୧୨ ।
ପ୍ରେମଜ୍ଞାନୀ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ଅଛ । ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ କେଲ ଗୀତବକ୍ତ । ୧୩ ।

ପୟାର ।

ରସିକଶେଖର କୁସୁ ପରମ କୁରୁନ । ଏଇ ଦୁଇ ରସେ ଭୁଷ୍ଟ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ
ଚୈତନ୍ୟ ହେ । ୧ । ଏମନି ଦୟାଳ ଗୋରୀ ପତିତପାବନ । ଦାନ ଅକିଞ୍ଚନେ
ଯାଗ ଦଲ ପ୍ରେମଧନ ହେ । ୨ । ପରୋଷେ ଶ୍ରୀମୁଖେ ଅଜ୍ଞା ବହିଷ୍ଠେ ଅପନ ।
କି ବର୍ଣ୍ଣିଲେ ଭଲମନ୍ଦ କିଛି ନାହିଁ ଜାନି ହେ । ୩ । ସାଧୁ ବୃନ୍ଦ ପଦେ
କର ଏହି ନିବେଦନ । ଯତ ଅଛେ ଢଳି ବହୁ ଶାସ୍ତ୍ରବାଦି ଜନ ହେ । ୪ ।
ଭାରା କର୍ଣ୍ଣଗତ କଭୁ ନା ହବେ କେବଲ । ଶୁନିତେ ଅନ୍ତର ଜଳେ ଅରସିକବର
ହେ । ୫ । ବୋଲେ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ ସର୍ବେ ବୋଲି ହର ହର । ଯୁଗଲ ମଧୁରରସେ
ଯାବେ ବଲିହାର । ୬ ।

ଶ୍ଳୋକ ୫ ।

ଶୃଙ୍ଗାର ରସ ସବଂସ୍ତ ଶିଖିପୁତ୍ର ବିଭୂଷଣ ।
ଅଙ୍ଗିକୃତ ନଟାକାରମାଣ୍ଡୟେ ଜଗଦାଣ୍ଡୟଂ । ୨୧୩ ।

ଯଥାରାଗ ।

ଜୟ ଜୟ ରାଧେ, ଜଗତ ଅଣ୍ଡୟ, ଜଗତ ସ୍ବରୂପେ ବଢ଼ିତା ।
ତଦା ଶ୍ରୟେ କିଷ୍ଟ, ନିଖିଲ ନଞ୍ଜିକା, ହୃଦ ପ୍ରେମୋନ୍ମାଦେ ବଢ଼ିତା ।
ଜୟ ଜୟ ଶ୍ରୀରାଧାକେ, ବୃଷଭାନୁସୂତା ଗାନ୍ଧର୍ବ କେ ଗୋ । ୧ ।
ଜୟ ଜୟ ରାଧେ, ଶୃଙ୍ଗାରା ସୁରସ, ସର୍ବଦା ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଦାରନି ।
ଚନ୍ଦ୍ରକି ଚନ୍ଦ୍ରକ, ମଣ୍ଡନ ସୁସ୍ନେହ, ଚନ୍ଦ୍ରକ ମନ୍ତ୍ରକଣ୍ଠାୟିନି ।
ଜୟ ଜୟ ଶ୍ରୀରାଧାକେ, ବୃଷଭାନୁସୂତା ଗାନ୍ଧର୍ବ କେ ଗୋ । ୨ ।
ଅଙ୍ଗିକୃତ ଭରେ, ପ୍ରେମେର ନିର୍ଭରେ, ଲମ୍ପଟ ନାଗର ଭୂତେ ।
ଶତକୋଟି ଗୋପୀ ଉବାଂଶ ମଧ୍ୟପ, ପ୍ରକଟ ବଲ୍ଲସ ସମ୍ପତ୍ତି ।
ଜୟ ଜୟ ଶ୍ରୀରାଧାକେ, ବୃଷଭାନୁସୂତା ଗାନ୍ଧର୍ବ କେ ଗୋ । ୩ ।
ଜୟ ଜୟ ରାଧେ ଜଳଦ ସୁନ୍ଦର, ଦିବ୍ୟ ବସସ୍ଥଳେ ମଣ୍ଡିତେ ।
ଦାନ ଘାନ ଶିର-ଚନ୍ଦନ ହିତାପ, ହରତୁ ଦୁର୍ଗତ ତାରତେ ।
ଜୟ ଜୟ ଶ୍ରୀରାଧାକେ, ବୃଷଭାନୁସୂତା ଗାନ୍ଧର୍ବ କେ ଗୋ । ୪ ।

ଶ୍ଳୋକ ୫ ।

ପଦ୍ମାପୟୋଧରତଟୀ ପରରମ୍ଭଲଗ୍ନ ।
କାଶ୍ମୀରମୁଦ୍ରାତମୁରୋ ମଧୁସୂଦନସ୍ୟ ॥
ବ୍ୟକ୍ତାନ—ରାଗିମିବ ଖେଳ ଦନଙ୍ଗ ଖେଦ ।
ସ୍ବେଦାମୁସୁର ମନୁପୁରସୂତୁ ପ୍ରିୟଂ ବଃ । ୨୨ ।

ପୟାର ।

ପଦ୍ମବାସୀ ପଦ୍ମମୟୀ ପଦ୍ମ ଶ୍ରୀ କନ୍ଦିଶାସୀ । ଅବିଚଳ କଳଧୌତ ଗୋରଚନା
ଗୋର ଗୋ ॥ ୧ ॥ ହଠକରହୁଏମୁଁ ପସୋଧର ତଟ । କୁନ୍ଦନ ଶ୍ରୀଫଳଦ୍ରୁୟ ସମ୍ୟକ
ସଂଘଟ ଗୋ ॥୨॥ କିହେବ କରସାରେନି ସ୍ବର୍ଣ୍ଣ ବେଲଫଳ, ନବାନ କୁକୁମରଙ୍କେ
ସମର ପକିଲି ଗୋ ॥୩॥ ଢାସେ ତଟ ଲଗ୍ନ ମଗ୍ନ ପରମ୍ପରକର, ସେଇ କିଷ୍ଟ ହ୍ରଦ
ସଦା କାଶୀଶିଖର ଗୋ ॥୪॥ ମଧୁରରସ ମଧୁର ଅସ୍ବାଦନ କର; ମଧୁସୁଦନେର
ଶବ୍ଦେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଭ୍ରମର ଗୋ ॥୫॥ ବ୍ୟକ୍ତ ଅନୁରାଗ ନାଲି ଖେଳତେ ପ୍ରମତ୍ତ । ଅନ-
ଙ୍କର ପ୍ରାନ୍ତେ ଅଙ୍ଗେ ସ୍ବେଦବିନ୍ଦୁ ଜାତ ଗୋ ॥୬॥ ଯେନ ନାଟକପୂଜାରେ ବିନ୍ଦୁ
ବିନ୍ଦୁ ଜଳ, ତମାଳଦଳେ କି ଫଲେ ଶୁଦ୍ଧ ମୋତଫଳ ଗୋ ॥୭॥ ସେହି ତନୁ
ଶୁଭ ହବେ କବେ ଏ ନୟନେ, ବୋଲେ ଶ୍ରୀ ଚନ୍ଦନ ଦଳ ଦାସୀ ଭକ୍ତଗନେ ।

ପୟାର ।

ଶ୍ରୀନାରଦ ପାଦତଳେ କର ନିବେଦନ, ଭାବେ ଗଦଗଦ ହୟ । କୁବେର
ନନ୍ଦନ ହେ ॥୧॥ ଓହ୍ଲେ ମୁନିଦର ତୁମି ପ୍ରେମେର ବାଦଲ, ଶ୍ରୀରାଧା ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ନାଲି-
ମୃତ ବୁଝି ଦେଲି ହେ ॥୨॥ ମନେରେ ପ୍ରବଳ ଭାପ ହେଲି ପରାଜୟ, ଅବେଦେଇ
ପୁଣି ଅଜ୍ଞା ହବେ ମହାଶୟ ହେ ॥୩॥ ବାସୁଲ୍ୟାଦି ପୁରୁଷାର ଲଳିତ ବର୍ଣ୍ଣନ,
ଚନ୍ଦ୍ରାବଳୀ ଶ୍ରୀମତୀର ହଇଲ ମିଳନ ହେ ॥୪॥ ଲଳିତା ସେବ୍ୟାଦି ସଖି ସକଳି
ମଞ୍ଜରୀ, ଭଦ୍ରା ଶ୍ୟାମଲର ଅର ପତ ଯୁଥେଶ୍ବରୀ ହେ ॥୫॥ ସପକ୍ଷ ବିପକ୍ଷ ଆର
ସୁହୃଦ ତଟସ୍ଥ । ନିଜ ନିଜ ଗୁନ ଗର୍ବ ଗାମୁଣ୍ଡି କୁଟସ୍ଥ ହେ ॥୬॥ କେମନି ସମାନ
ପ୍ରେମେ ଦୟା କୁହୁଦଳ, ଶ୍ରୀବିଦାବନେ ବସନ୍ତ ରାସ ଅରମ୍ଭିଲା ହେ ॥୭॥ ଶସ୍ତ୍ରକ୍ର
ଳିଶୋରୀ ନାଲି ପୂର୍ଣ୍ଣବ୍ରହ୍ମ କୃଷ୍ଣ, ପ୍ରେମ ଭକ୍ତି ଉପାସନେ ତୁମି ସଦା ଭକ୍ତ ହେ ॥୮॥
ତୋମାର କ୍ରିପାରେ ଆମି ହଇଛେ ପାବନ, ଦରଶନ କେଲି ବ୍ରଜେ ବ୍ରଜେନ୍ଦ୍ର
ନନ୍ଦନ ହେ ॥୯॥ ଅମିତ ଶୁଧାଶ୍ରୀ ଜନ, କଳ୍ପନାହିଁ ଜାନି, ଖାଣ୍ଡ୍ୟାବେ ତୁମି ତାର
ନାଲିମୃତ ସ୍ଥାନ ହେ ॥୧୦॥ ଓହ୍ଲେ ଧନଃଜୟ ସୁତ ତୁମି ଭାଗ୍ୟବାନ୍ । ତୁମାର
ପ୍ରସନ୍ନେ ଉଦେ ନାଲିମୟ ଜ୍ଞାନ ହେ ॥୧୧॥ ଯାର ନାଲି ଶେଷ ମୁଖେ ଲେଖ ଶେଷ
ନୟ, ତାର ନାଲି ବର୍ଣ୍ଣ ବାର କାରଣକ୍ର ହେ ॥୧୨॥ ହେ ନଳ କୁବେର
ମୁନିଶିବ ବ୍ରହ୍ମ ଶୂନ; ଅତି ତୁ ଅଟେ ଗୀତଗୋବିନ୍ଦ ବ୍ୟାଖ୍ୟାନ ହେ ॥୧୩॥ କହ
କାବ୍ୟ କବି ଶାସ୍ତ୍ର କବି ଅଳଙ୍କାର, କବିକବି ନାଟକାର ଅଛେ ଏ ସଂସାର ହେ ।
ଅବର ପୁରୁଷ କବି ଅଛେ ନାହିଁ ଅନ୍ତ, ତାର ମଧ୍ୟେ ସାର ଗୀତଗୋବିନ୍ଦ ଚରଣ
ହେ ॥୧୪॥ ମହାକାନ୍ୟ ସ୍ବରୂପ ଏ ଗୀତଗୋବିନ୍ଦ, ଇହାର ଶ୍ରବଣେ ମିଳେ ପ୍ରେମ
ଭକ୍ତି କବି ହେ ॥୧୫॥ ଏକମନ ହୟ । ଏବେ ଶୁନ ହୟଜନ, ଆମି କି କହୁବୁ

ଦିଷ୍ଟିନାଲାର ବର୍ଣ୍ଣନା ହେ । ୧୭। ତଥାପି ତାହାର କିପାବଲେ ଯେଉଁ ଜାନି, ଅର
ପିତା ମୁଖୁ ଅମି ଯତ ଅଛେ ଶୁନି ହେ' ୧୮ । ବୃନ୍ଦାର କିପାତେ ଯେଉଁ ଶୁନି
ଅଛେ କାନା, ତାଏବଲି ଶ୍ରଦ୍ଧାମୟ ହୟ ହୟକନା ହେ' ୧୯। ତୁମାବେ କହୁବ
ଅମି ସୁଦ ଅନୁସାରେ, ବସନ୍ତ ବହାର କିଷ୍ଟେର କହୁବା ତୁମାରେ ହେ । ୨୦।
ଯାମଲା ଅଳ୍ପ ନୁ ରୂପେ ତୁମି ଗୋପେ ଛୁଲୁ, କିଷ୍ଟ ତୁମାରେ କତକାଲ ଦୁଃଖଦଶା
ଦିଲ ହେ । ୨୧। ତାର ପଦ୍ମପାଦେ ଭୁବବତ୍ ସ୍ବର୍ଗ ଚିତ୍ତ; ଶୁଭ ମୁଖେ ପାନକର
ସେ ଚରତାମୁତ ହେ । ୨୨। ଚଞ୍ଚଳ ଚିତ୍ତ ଅସୁକର କରୁଛୁ ଶ୍ରବନ; ଅଭଲ ବସନ୍ତ
ରାଜ ନବ ବୃନ୍ଦାବନ ହେ । ୨୩। ବୋଲେ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ ଏବେ ସର୍ବେ ହରବଲ,
ସୁଗଲ ମଧୁର ରସେ ହରୟା ବାତୁଲ ହେ । ୨୪।

ପୟାର ।

ଶୁନ ଗୋ ପ୍ରାଣସଙ୍ଗିନୀ ସଖି ଭକ୍ତଗନ, ଶ୍ରୀ ଗୀତଗୋବିନ୍ଦ ସୁଦ୍ଧ ମୁଦୁଲ
ବର୍ଣ୍ଣନ ଗୋ । ୧ । କାଟମୁଖେ ଯେମନି ଅକ୍ଷର ଅକମୂତ; ତେମନି ନାଜାନି ଅମି
କି ହବେ ଲିଖିତ ଗୋ । ୨ । ଓହୋ ନିମ୍ନ ଲିଙ୍ଗ ଜନା ଦବେ ପଦଧୁଲ; କି ତାପ
ମଗନେ ଶିରୀଚନ୍ଦନ ବାତୁଲ ଗୋ । ୩ ।

ଡୁହା ।

ଶୁନ ଓହେ ସଖି ଭକ୍ତଗନ, ବସନ୍ତ ରାସ ନାଲା ବର୍ଣ୍ଣନ । ୧ ।

ଏ ନାଲା ବର୍ଣ୍ଣନେ ହରେ ଦୁଃଖ, ଅଗରେ ତୁଟଇ କବ ଶୋକ । ୨ ।

ପ୍ରଥମ ଛାନ୍ଦ

ପୟାର ।

ଅରଲେ ବସନ୍ତ ରାଜ ଶ୍ରୀବୃନ୍ଦା କାନନ, ମଲୟ ପବନ ବହେ' ଅମୋଦି
ବର୍ଣ୍ଣନ ହେ । ୧ । ବୃଷଲତା ପଞ୍ଚବତ ଶୋଭା ପ୍ରକାଶିଲ; ବନ ରୁଦ୍ଧ
ଭାନ୍ତି ବୃଦ୍ଧି ହେଲି ପରମଲ ହେ । ୨ । ସୁରଙ୍ଗ ପଞ୍ଚବ ଶୋଭା ସବ ଦ୍ରୁମ
ଗରେ, କି ଅବା ସିନ୍ଦୂର ବୃଦ୍ଧି ଦ୍ବାଦଶ ବନରେ ହେ । ୩ । ଜାତି ସୁଥ ପ୍ରୟଶିତ
ମଞ୍ଜି ବକସିତ; ମାଲତୀ ମାଧବୀ ପ୍ରତି ଗନ୍ଧ ପ୍ରସାରଇ ହେ । ୪ । ସୁନାର ସୁନାର
ପର ପ୍ରସା ପ୍ରକାଶିଲା; ପାଟଲ ବୃଦ୍ଧେର ରଙ୍ଗ ଶାଢ଼ି ବେ ବାନ୍ଧିଲା ହେ । ୫ ।
ଜଞ୍ଜୋବ ଅଞ୍ଜୋବ ବରେ ନାଗର ନାଗର, ଚୁଡ଼ ବକ୍ତୁଳ ସକଲ ବ୍ରମହ
ହବାର ହେ । ୬ । ନବମାଲିକା ମାଲିକା ଅଲିକା ଦେଶନ୍ତ; ମାନିନୀର ମାନହସ
ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରକାଶନ୍ତି ହେ । ୭ । ବଞ୍ଜିଲ ମଞ୍ଜିଲ ତନୁ ବାସ ପ୍ରବଚିତ. ଅରବିନ୍ଦେ
ଶୋହେ ଦେଶ ଭଞ୍ଜେର ହଂସୁତ ହେ । ୮ । ନିଲୋତ୍ପଳ ଅବଲନ ଦାନ୍ତି
ପ୍ରବଚିଲା, ଅନଙ୍ଗ ଅନଲ ପର ଉଜ୍ଜ୍ଵାସ ଦଶିଲା ହେ । ୯ । ଅରବିନ୍ଦ ପଞ୍ଚ

ବନ୍ଧୁ ଭଞ୍ଜ ମା ଶୁଭ୍ରତ, ବନସ୍ତୁତି ସୁବର୍ଣ୍ଣରେ କିବା ନଖ ଶିତ ହେ । ୧୦ । ତାମ୍ର
 ଶୀତା ଭରେ କି ବସନ୍ତ ବହୁଗେଲ; ବିରହୁଣୀ ମାନସରେ ବଜ୍ରପାତ ଦେଲ
 ହେ । ୧୧ । ସବୁ ଲତା ପୁଷ୍ପବନ ଦେଖି ମଧୁକର, ଉନ୍ମତ୍ତେ ଉନ୍ମତ୍ତେ ରସି ହଲଲ
 ବିସ୍ତେର । ୧୨ । କିବା ଉତ୍ତରାସନ ଅଗ୍ରେ ଭେର ବାଦନ କରେ, ବିବାସ କିଶ
 କୁସୁମ ଗୁମର ପ୍ରସରେ ହେ । ୧୩ । ନାଗେଶ୍ଵର ପ୍ରପଞ୍ଚିତ ଛନ୍ଦ ସୁନ୍ଦ ପରା, ସଧୁ-
 ଲୀଳ ସ୍ଥନ କିଏ ବାଦନ ନାଗରା ହେ । ୧୪ । କୋକିଳ ମଧୁର ଗାନ ଏ ବାର
 ତାହାଲି, ଝଙ୍କାର ଝଙ୍କାର ରବ ଦିଏ ହୁଲହୁଲି ହେ । ୧୫ । ସବୁ ପକ୍ଷୀଧ୍ଵନି
 ବାଜି ଭାଟକ ଏ ବାର, କୁନ କୁନ ଲତା ଗରବେଶେ ପରଶୁର ହେ । ୧୬ ।
 ସୁନ୍ଦରା କି ନଈ ଧର ଉନ୍ମତ୍ତେ ବାହର, ନାଗେଶ୍ଵର କଲି କିବା ଗୁଲି ଯୋଗା
 ଅର ହେ । ୧୭ । ଉଡ଼ି ପରାନ୍ତରଜ୍ଞାନ ବନ ପ୍ରସ୍ତୁତ, ବିରହୁଣୀଗଣ ମାତେ ନା
 ରହେ ଜାଣିତ ହେ । ୧୮ । ଉତ୍ତରାସନ ପ୍ରଭାଦେଖି ଚିତ୍ତେ ହରଷିତ, ଦ୍ଵିଜରାଜ
 ବନରୁମି ମାତେ ସୁବିଦିତ ହେ । ୧୯ । ପମ୍ପନାର ବାଲି ଦିଶେ ତେଜେ ଝଲମଲ;
 ତାଲିଦିରେ ପଶି ସୁଦିନମୟ ପ୍ରବଳ ହେ । ୨୦ । ପୁଷ୍ପବନେ ପ୍ରବେଶିଅଁ କିନ୍ତୁ
 ହରିନୀଲ, ଉପବନ ବୃକ୍ଷେ ବାଜି ମନ୍ଦ ମନ୍ଦ ଦେଲି ହେ । ୨୧ । ମିଥର ରାଜକୁ
 ଦେଖି ବନ୍ଦର୍ପରାଜନ, ଅନନ୍ଦରେ ଅସି ପରବେଶ ମଧୁକର ହେ । ୨୨ । ବଜ୍ର-
 ଜନାରୁରୁ ଅଦି ଧନୁ ଅବର୍ଷିଲ, ବୃକ୍ଷପ୍ରତିଗୁନ ତଥୁ ଶୀଘ୍ରେ ଚଢ଼ାଇଲ ହେ ।
 ଅରବିନ୍ଦ ଅଶୋକାଦି ଚ୍ୟୁତ ଲାଲୋପଲ, ନବମାଳିକାଦି ପଞ୍ଚଶର ପୋଷନ୍
 କେଲି ହେ । ୨୪ । ଘନ ଘନ ବିନ୍ଦେ ଘନ ବିରହୁ ମାରନେ, ମଦନ ପ୍ରତିଭ
 ହେଲ ନବ ବୃନ୍ଦାବନେ ହେ । ୨୫ ।

ଭୂତା ।

ନାନା ପୁଷ୍ପ ବିକଶିଲ । ବହୁ ଅମୋଦିତ ହେଲ । ୧ ।

ନାନା ପକ୍ଷୀ କୋଲହଲ । ଶୁଭେ ଭାଟକ ଏ ବାର । ୨ ।

ବିରହୁଣୀଗନମାନେ । ଉନ୍ମତ୍ତ ହେଲ ମଦନେ । ୩ ।

ରାସ ବେଳି ଭାବ ମନ । କୋଲେ ସଖି ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ । ୪ ।

ସୋଲ ।

ବ୍ରଜ ମଣ୍ଡଳରେ, ନାଗରା ମନରେ, ପଡ଼ିଲି କାମେର ଦୃଢ଼ ହେ ।

ବେଲି ସୁରସରେ, ନାଗରା ସଙ୍ଗରେ, ଦେମନ ହବେ ବିରୁଦ୍ଧ ହେ ।

ସବେ ବିରହେ ଅକୁଳ; ପ୍ରେମଭରେ ଦେଲି ମଦୁଅଲ ହେ । ୧ ।

ନବାଙ୍ଗନା ସୁଅ, ଧନ୍ୟା ଶୁଭେ ଶୁଭେ, ନିନ୍ଦା ବ୍ରଜ ବାର ହେ ।

ଚଉରୀ ପୂଜନେ, ଭାବ ମନେ ମନେ, ନନ୍ଦନନନ୍ଦେ ହେଉ ହେ ।

ପ୍ରତି ଭବାନୀ ଅଗ୍ରରେ, ବର ଦିଅ ଏ ନନ୍ଦ କୁମରେ ଗୋ । ୨ ।
 ଏମନି ଅକୁଳ, କତହୁର ଚେଲ, ଚୋରମାୟା ଦୟା କୈଲ ହେ ।
 ବ୍ରତ ପୂଜା ସାର, ସେ ସବ ନାଗରୀ, ଚକଣ ଭୂଷନ ହରଲ ହେ ।
 ଫରେ ବୃନ୍ଦାବନ ମାଝେ, ଦେଖେ କାନନ ଶୋଭା ବରାଜେ ହେ । ୩ ।
 ଯମୁନା ତଟରେ, କାନ୍ତି ପ୍ରକଟରେ, କୁସୁମ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ଅର୍ତ୍ତ ହେ ।
 ଚିଲି ଭୂଞ୍ଜ କୁଳ; ନିସ୍ବନ ସକ୍ତଳ; ରୂପେ ଫୁଲେ ଫୁଲେ ମାତି ହେ । ୪ ।
 ବହେ ମଲୟ ମରୁତ, ପିକ କୁନ୍ଦୁଃ ରବିବର ପରୁତ ହେ ।
 ହୋଲ ।

ନବ ବସନ୍ତ ସମୟ । ନବ ବୃନ୍ଦାବନ ରସମୟ ହେ । ଘୋଷା ।
 ମଲୟ ଅଚଳ, ସମ୍ପତି ପ୍ରଭୁଳ; ଦୃଷ୍ଟିନ ପବନ ବହୁଳ ।
 ତରୁ ଲତା ସବ, ନୂତନ ପଲ୍ଲବ; ରସାଳ ମୁକୁଳ ଧରଳ । ୧ ।
 ନବ ମାଧବିକା, ମଧୁପ ଜାତିକା ମଞ୍ଜି ବଞ୍ଚି ଫୁଲ ।
 ନିଅଲି କମଳ, ନିଲ ଉତପଳ, ଗନ୍ଧ ଗନ୍ଧବଦ୍ଧ ଧରଳ । ୨ ।
 ସକଳ ପଲ୍ଲବ, ନାସିଅ ପଲ୍ଲବ; କୁସୁମେ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ହରଳ ।
 ନିକୁଞ୍ଜ ଭବନେ; ରମ୍ୟ ରଂଘବନେ; କୋକିଳ ପଞ୍ଚମ ଗାଇଲ । ୩ ।
 କୋକିଳ ସମ୍ପାରେ, ମୃଦୁ କମ୍ପନରେ, ଲଳିତ ଲବଙ୍ଗ ଲତେକା ।
 କାନ୍ତେର ତପନେ, କରଜେ ଯେମନ୍ତ, ରମନି ମୁଦୁଲ ସିତେକା । ୪ ।
 ମଞ୍ଚ ମଧୁକର, କରଅଁ ଝଙ୍କାର, ଅଶୋକ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲେ ଘେରଲ ।
 ବୋଲେ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ, ନନ୍ଦେର ନନ୍ଦନ, ଏତଦ୍ଦନ ସମୟେ ହେରଲ । ୫ ।
 ଦୀର୍ଘସ୍ଥୟ ।

ଏ ହେନ ସମୟ ହେଉ, ଶ୍ରୀ ବିଶାଖା ସହଚରୀ, କିଶୋରୀ ଚରନେ ଜିଜ୍ଞା-
 ହିଲ । ଶୁଣା ବିନୋଦିନୀ ଧନି, ବସନ୍ତ ମଦନ ଘେନି, ନବ ବୃନ୍ଦାବନେ ପ୍ରବେଶିଲ
 ଗୋ । ଧନି ଗୋ । ନା ହବେ ମୋହନେ ଅଭିମାନୀ ଗୋ । ୧ । ଦ୍ୱିଜରାଜ ଉଦ୍ଧ-
 ରାଜ; ସହାୟରେ କାମରାଜ; ଚନ୍ଦ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ହେଲ ବୃନ୍ଦାବନେ । କୋକିଳ ତାକିଅ
 ତାକେ; ପଥକ ନିକର ଶଙ୍କେ; ନବ ବେହନି ହୃଦ ଦ୍ଵାରେ ଗୋ । ଧନି ଗୋ ।
 ନା ହବେ ମୋହନେ ଅଭିମାନୀ ଗୋ । ୨ । ନବକଶଳୟ କୁଳ; ସୁରଙ୍ଗ ପତଙ୍ଗ
 ଠୁଲ; ଅକୁଳ କରଲ ବିଯୋଗିନୀ । ଶୁକ୍ର ସୁକ୍ରପାତ୍ର ରତ; ମଞ୍ଚ ତରୀର କୁଳିତ;
 ସକଳ ପାଦାନ୍ତ ମୁଖ ଧୁନି ଗୋ । ଧନି ଗୋ । ନା ହବେ ମୋହନେ ଅଭିମାନୀ
 ଗୋ । ୩ । କର ଫୁଲଧନ ଲୟା ଗ୍ରମତରର ଗୁନ ଦିଅଁ; ଝଙ୍କାର ନିନାଦେ
 ଝଙ୍କାୟଲ । ଅଶୋକ ରଂଘବନେ; ନିଅଲି ନାଲଭୟଲ; ପଞ୍ଚବାଣ ସନ୍ଧିକୋପ

ହେଲ ଗୋ । ଧନ ଗୋ । ନା ହବେ ମୋହନେ ଅଭିମାନି ଗୋ । ୪ । ମୁକୁର
ରୂମର କୁଳ, ଭୁବ୍ଧେ ମନ୍ଦଅନଳ, ହେଉଥିବା ବଦେଶୀ ଜନବୃତ୍ତେ । ନାଗେ-
ଶ୍ୱର ପୁଷ୍ପଗୋବିନ୍ଦ ପ୍ରବଳ ଧବଳି ଛନ୍ଦ, ପଞ୍ଚବ ପତାକା ସହ ଭଡ଼େ ଗୋ । ଧନି
ଗୋ । ନା ହବେ ମୋହନେ ଅଭିମାନି ଗୋ । ୫ । ଦନ୍ତରୁ ବେତକ କୁନ୍ତ,
କୁର କୁରଅନାମତ, ନବମାନିକାଦି ତାର କାନ୍ଧେ । ଦମ୍ଭ ରାଗ ପୈର୍ବ୍ୟଭରେ,
ଭାଗ କି କରତେ ପାରେ, ଅମାର ମୋହନରୁକ ଅଛେ ଗୋ । ଧନି ଗୋ ।
ନା ହବେ ମୋହନେ ଅଭିମାନି ଗୋ । ୬ ।

ଦୀର୍ଘସ୍ଥଳ ।

ସଖୀର ବଚନ ଶୁଣି, ଅବେଶ ବର୍ଦ୍ଧନ ଧନୀ; ପ୍ରାଣନାଥ ସଙ୍ଗ କଲ୍ଲୀ
କେଲ । ହେନ ବେଲ୍ଲ ଚନ୍ଦ୍ରାବଲ୍ଲ, ପାଶେ ସେବ୍ୟାସଖି ମିଳି, ବସନ୍ତ ସୌଭାଗ୍ୟ
ବବରଲ ଗୋ । ସଖି ଗୋ । ଗୋର ପୂଜା ପାଦ ନୀଳମନି ଗୋ । ୧ । ଭଦ୍ରା
ଶ୍ୟାମା କାମା ପ୍ରେମା; ନବ ଅନୁରାଗଧାମା, ଧନ୍ୟା କନ୍ୟା ସହ ବ୍ରଜାଙ୍ଗନା ।
ଯତନେ ଚେତନା ଭୁଲି, ପତନେ କୁସୁମଧୁଲି; ସକଳ ହରଲ ଛନମନା ସେ ।
ସେ କାଲେ । ସକଳ ହରଲ ଛନମନା ଗୋ । ୨ । କ୍ରିଷ୍ଣେ ପ୍ରସିଦ୍ଧାଦି ବଧା, ନିତ୍ୟ
ସିଧା ସାଧନ ସିଧା; ଶୁଭଚାଷ ମୁନିଚର ଯତ । ଲୟ । ନୀଳମନି ମାଲ, ଜପନ୍
କରେ କାଳକାଳ, ବୋଲେ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ ସବେ ମନ୍ତ୍ର ସେ । ସେକାଲେ । ବୋଲେ
ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ ସବେ ମନ୍ତ୍ର ଗୋ । ୩ ।

ରାଗ ବଙ୍ଗଳାଶ୍ରୀ ।

ଜୀବେର ବାସର, ଚନ୍ଦ୍ର ମାସର, ଶୁକଳ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ହରଲ ।
ଲଭିଅଁ ସୁବଳ, ସୁମଧୁମଙ୍ଗଳ, ମୋହନ କାନନେ ଅରଲ ।
ଘନଶ୍ୟାମସୁନ୍ଦର । ଦିଶେ ବୃନ୍ଦାବନ ମନୋହର ହେ । ୧ ।
ହେରେ ପୁଲବନ, ପୁଲାନ କାନନ, ବସନ୍ତ ସୁଷମା କରଛେ ।
ଅବନୀର ମାଝେ, ବାଲୁକା ସମାଜେ, ମକରନ୍ଦ ରଜ ଝୁଛେ ।
ଘନଶ୍ୟାମସୁନ୍ଦର । ଦିଶେ ବୃନ୍ଦାବନ ମନୋହର ହେ । ୨ ।
ତରୁ ଲତାକୁଳ, ପଞ୍ଚବେ ମଞ୍ଜୁଳ, ଚନ୍ଦ୍ରଚେ ମଲୟ ଅନିଲ ।
ପିକ ଭଞ୍ଜଭତ, ଶ୍ରବଣେ ପୁରତ, ମଦନେ ଭଦ୍ରପ ମାନିଲ ।
ଘନଶ୍ୟାମସୁନ୍ଦର । ଦିଶେ ବୃନ୍ଦାବନ ମନୋହର ହେ । ୩ ।

ଭୂତା ।

ରସିକଶେଖର ନୀଳମନି । ତବେ ମଧୁକେ ବୋଲର ବାନି । ୧ ।
ଦିଶ ଦିଶ ସଖେ ହେ ବୃନ୍ଦାବନ । ତମାଲକାନନ ଶୋଭାବନ । ୨ ।

ଭଦ୍ରରାଜ ଶ୍ରୀହ ବାନାସୁଦେ । ବସନ୍ତ କୋଇଲି ସାଥୁ ହେଲେ । ୩ ।

ରାଗ ବଙ୍ଗଳାଶ୍ରୀ ।

ମହା ନିରମଳ, ଗୁନ୍ଦ ଝଲ ମଳ, ଛୁଟିର ରଜନୀ ହଇତେ ।
 ବସନ୍ତ ଉତ୍ସବ, ଅମି ଅରମ୍ଭିବ, ସବ କ୍ରଜବଧୁ ସହିତେ ।
 ଘନଶ୍ୟାମଲସୁନ୍ଦର । ଦିଶେ ବୃନ୍ଦାବନ ମନୋହର ହେ । ୧ ।
 ମଧୁ ବୋଲେ ଶୁଭ, ପ୍ରସନ୍ନ ଲଲିତ, ତୁମାକେ ଅବଲ ଜିନିବେ ।
 ଖେଳ ଲୁଲି ରଙ୍ଗେ, କାମେର ତରଙ୍ଗେ, ଆମାର ବଚନ ମାନିବେ ।
 ଘନଶ୍ୟାମଲ ସୁନ୍ଦର । ଦିଶେ ବୃନ୍ଦାବନ ମନୋହର ହେ । ୨ ।
 ସଖା ବାନି ଶୁନି, ହାସି ନୀଲମନି, ଅପନା ମନ୍ଦିରେ ପ୍ରବେଶ ।
 ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ ବୋଲେ, ଶ୍ୟାମ ହେନକାଲେ, ସଦନେ ସୁବେଶ ଅବେଶ ।
 ଘନଶ୍ୟାମଲସୁନ୍ଦର । ଦିଶେ ବୃନ୍ଦାବନ ମନୋହର ହେ । ୩ ।

ପୟାଚ ।

ମଦନମୋହନ କୃଷ୍ଣ ନନ୍ଦେର ଦୁଲ୍ଲଭ, ଭୁବନ ମୋହିତେ ନଟବରବେଶ
 ହେଲ ହେ । ୧ । ମଦନମଦେ ଘଣ୍ଟି ପୁଣି ନେହାନ୍ତ ବର୍ଦ୍ଧିମା । ଚଢ଼ିଲ ଅଞ୍ଜଳ
 ଛଟା ତରଙ୍ଗ ରଙ୍ଗିମା ହେ । ୨ । ଅଳ ଘ୍ରୀନ ପୁଣିଚନ୍ଦ୍ର ବଦନ ପ୍ରକାଶ । ଭସ୍ମ-
 ଘ୍ରୀନ ବିମ୍ବାଧରେ ମନ୍ଦ ମନ୍ଦ ହାସ ହେ । ୩ । ଭଲପଟେ ଖେଳ କରେ ଭ୍ରୁଲତା
 ଲୁକ୍କର୍ଜି । ପତିବ୍ରତା ବ୍ରତ ବିଧିସନେ ହେଲେ ତଙ୍ଗି ହେ । ୪ । ଗଭାପରେ
 ଶୋଭା ପାଏ ମୟୁରେର ପୃଷ୍ଠ । ବିଶାଖା ବେତକା ପିଛେ ନାଗେଶ୍ଵର ସୁଚ୍ଛ ହେ ।
 ଭାଲେ ନାଲ ଗୁଲ୍ଲେର ବିନ୍ଦୁଏ ଶୋଭନ । କାଲମେଘେ ଉଦେ କି ବା ହଇଲ
 ଅରୁନ ହେ । ନାସେ ଗଜମୋତି ନାଶେ ରମା ଉମା ଦମ୍ଭ । ଗଲେ ବନମାଲ
 ନବବାଲ କରେ ପ୍ରମୁ ହେ । ୬ । ଅମଳ କମଳ ପାଦେ ଧ୍ଵନିତ ନୁପୁର । ତଡ଼ିତ
 ସୁନ୍ଦର ଛବି ଜଡ଼ିତ ଅମ୍ବର ହେ । ୭ । ନିନ୍ଦେ ଚନ୍ଦ୍ର ନୀଲମନି ରସାନେର ଝଲି ।
 ଅପୁଥ ହୟାଛେ କରେ ମୋହନ ମୁରଲୀ ହେ । ୮ । ସିଦ୍ଧ ଗୋପୀ ଅବିବାହୀ
 ଧନ୍ୟା କନ୍ୟାଗନ । ନତବ୍ରତେ କାତ୍ୟାୟନୀ ହୟା ସୁପ୍ରସନ୍ନ ହେ । ୧୦ । ବର
 ଦୟା । ଛଲେ ଚିତ୍ତ ପତି ହବେ ବୋଲି । ପ୍ରାପ୍ତିବିନେ ରାତିଦିନେ ଦୁଃଖି ସେ
 ସକଳ । ୧୧ । ତାର ମନବାଞ୍ଛା ଜାନି ବ୍ରଜେନ୍ଦ୍ରନନ୍ଦନ । ଗେଲ ନବ ବୃନ୍ଦାବନେ
 ଯମୁନାପୁଲ୍ଲନ ହେ । ୧୨ । ପୁଲ୍ଲନେ କଦମ୍ବତଳ ଅପନି କୈଲେ ବିଜେ । କତ
 ଶତକୋଟି ମନମଥ ଶୋଭା ସାଜେ ହେ । ବୋଲେ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ ମନମୋହନ
 ଅଧରେ । ସାକାୟା ମୋହନ ବାଣୀ ବାଜାଏ ସୁଧରେ ହେ । ୪ ।

ଦୀର୍ଘଶ୍ରବ ।

ମୋହନ ମୁରଲୀ ଧ୍ବନି, ପାଶାନ ଭରଲ ପାନି; ଭରତ ହରଲ ବନମାଝେ ।
 ଅଧ ମଧ୍ୟ ଭଞ୍ଜ ଖେଦ, ମରମ ସରମ ଭେଦ; ବହଲ ମୋହନ ଦାସା କାସେ
 ରେ । ବାଣୀ ବାଜଲରେ । ପୁଲିନେ ବଦନ ଉରୁତଲ ରେ । ୧ । ଏହି ବେଳ
 ସେଇ ସବ କନ୍ୟା ଭଲୁ ଶୁଭବ, ଭଦାଉ ଭଦାନ ମୁଦୁ ହସୁ । ବସନ୍ତ ସମୟ
 ହେଉ, ବରୁଣ ଖେଳିତେ ହୋଇ; ଅଭଲ ବିପିନେ ଡେଇ ଭୟ ରେ । ବାଣୀ
 ବାଜଲ ରେ । ପୁଲିନେ ବଦନ ଉରୁ ତଲରେ । ୨ । ମାଧବୀ ଲବଙ୍ଗ ଜାତି,
 ମଞ୍ଜିକା ଝଲକା ତଥୁ, ପରମଲ ବିମଲ କିମଲ । ସୁଶୀଲ ସୁପ୍ରେମଶୀଲ, ସଗଦ-
 ମାନରସିଲ: ଶୋଭା ବହୁ ସକଲ ଅବଲରେ । ବାଣୀ ବାଜଲ ରେ । ପୁଲିନେ
 ବଦନ ଉରୁ ତଲରେ । ୩ । ମଦନ ମାଦକେ ପୁରୁ, ବହୁ ଅ ଗୁଲଲ ହୋଇ,
 ଅବାରନେ ବନେ ବନେ ତୁଲେ । ହିଷ୍ଟପାଦ ଦରଶନେ ତୁଷ୍ଟା ବାଢିଲ ମନେ,
 ମନେ ମନେ ଗୁଲଲ ଖେଲ ଛଲେ ରେ । ବାଣୀ ବାଜଲରେ । ପୁଲିନେ ବଦନ
 ଉରୁ ତଲ ରେ । ୪ । ଏହି ବେଳ ବାଣୀ ଧ୍ବନି, ସ୍ବେଦ ହସୁ । ଦଲ ହାନି, ନଦା-
 ଶବ୍ଦା ଚନ ଲଜ କାଜ । ବୋଲେ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ ବଲେ, ଟାନାମାନଲ ପାଦତଳେ;
 ରୂପ ହେଉ ଗୋପିନୀ ଅଶ୍ରୁତରେ । ବାଣୀ ବାଜଲ ରେ । ପୁଲିନେ ବଦନ
 ଉରୁ ତଲରେ । ୫ ।

ଡଢ଼ା ।

ଅନନ୍ଦତେ ମିଲି କନ୍ୟାଗନ । କାନ୍ତ ପାଦପଦ୍ମ କେଲ ଦରଶନ । ୧ ।
 ମୋହନ ମଧୁର ରୂପ ହେଉ । ଦଲ ଘର ବର ଦୁର କର । ୨ ।
 ଯେ ମୂର୍ତ୍ତି ଲବଣ୍ୟମୁତ ସ୍ଥାନ । ତାକେ ନେତ୍ର ମୁଖେ କେଲ ପାନ । ୩ ।

ଚକ୍ରପାଦ ।

ଗୁହଁ ଶ୍ୟାମ ମୋହନ ମୁରତି ସେ । ରସବତୀ । ଘୋଷା ।
 ଲଜକୁ ପକାର ପଛକୁ ସକଳେ; ଚଞ୍ଚଳସଖୀଏ ସେ ଯଶୀ ଚଞ୍ଚଳେ ।
 ନେତ୍ର ନୀଳୋତ୍ପଳ ମାଳା ଏକାକେଳେ; ମଣ୍ଡିଲେ ଡେଇ ଧରଣୀ ସେ । ରସବତୀ ।
 ଦୁରୁ ରୁରୁ ନରୁ ମୁରୁକି ହସାରେ । ମୁରୁଛୁଲେ କୁଳ ଶୀଳ ସୁରୁଛାରେ ।
 ଘନରସ ବାଞ୍ଛା ଗୁଡ଼ିକା ପରରେ । ହୋଇଲେ ତୃପ୍ତି ଅରତ ସେ । ରସବତୀ । ୨ ।
 ସେ ବନ୍ଧ ଗୁହାଣୀ ନନ୍ଦ କି ହୋଇଲ । ନନ୍ଦପର ଦମ୍ଭ ଚନ୍ଦ୍ର ହାଣି ।
 ସେ ଥିଲ ବିବେକ ସକଳ ଭାସିଲ । ପୀରତ ବଲେ କାରକ ସେ । ରସବତୀ । ୩ ।
 ବଣୀ ବରଣ ଗୁଣ ନେତ୍ର କୋଣରେ । ବସିଛି ପ୍ରମୁଦ ମାଧୁର୍ଯ୍ୟ ଗୁଣରେ ।
 ବସିଛି ଉଚ୍ଚାଟ ରସିକ ପଣରେ । ମୋହନ ପଦ ବରତ ସେ । ୪ ।

ମହା ମହୋତ୍ସବେ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ ଭାଷେ । ମହାରାଜତାଙ୍କି ମୋହନ ପାରୁଣେ ।
ସୁରଙ୍ଗ ଅଧରେ ମନ୍ଦମନ୍ଦ ହାସେ । ଭାଷିଲେ ଶ୍ୟାମ ଭାରତୀ ସେ । ରସବତୀ ।

ପୟାର ।

କୃଷ୍ଣ ବୋଲେ ଶୁନ ସବ ନୂତନ ବାଲିକା । ନା ଯାୟେ ଭ୍ରମର ପାଶେ
ସେ ନବମାଲିକା । ୧ । ଜାନିଲ ତବେ ଭ୍ରମର କତ ଭାଷ୍ୟମାନ । ଅପନ ହଇଲ
ନବମାଲିକା ମିଳନ ଗୋ । ୨ । ଚଞ୍ଚଳ ନୟନେ ଗୁଲେ ରାଣି କତରଙ୍ଗ ।
ଚିତ୍ତ ଚୋର ପରି ହାୟ ଡରଙ୍ଗ ଡରଙ୍ଗ । ୩ ।

ପୟାର ।

କନ୍ୟାଗନ ବୋଲେ ଓହ୍ଲେ ବସନ ଚୋର ଶୁନ । କତଦନ ହେତେ
ଗେଲି ମାଗନଚୋର ଶୁନ । ଅମୀର ପନ ଧନ ଲୟା ବନେ ଲଙ୍କାକାନ୍ତଲ । ଶୁନ
ଗୁନନିଧି ଭ୍ରମର ଚୋରପର ଗେଲ ହେ । ଗୁହାର କରଛେ ଅମି ମଦନରାଜା
କାହେ । କି ଜାନି କି ଦଣ୍ଡ ଦିବେ ତୁମି ଜାନ ପିଛେ ହେ ॥ ଡାକେ ଘନ ଘନ
ମଉ ପିକ ଦୁଇପର । ପାଲୟ ପାଲୟ ବନ୍ଧୁ ବୁଆହେବେ ଧର ହେ । ୪ । ଡର
ଯବେ ମହାଭୁକେ ଅମି ସ୍ଥାନ ଦବ । ନିର୍ଭୟେ ଉରଜ ଚେ ମାହେ ଲୟା ଯାବ
ହେ ॥ କୁନ ବଧୂ କହେ କେନ କରହଇଲନା । ବାହୁ ଫାସି ଲୟା ବାନ୍ଧ
ସକଳ ଲଲନା ଗୋ । କନ୍ୟାଗନ ବାନି ଶୁନି ଛଇଲ ନାଗର । ମନ୍ଦ ମନ୍ଦ
ହାସେ ପ୍ରଭୁ ଭାଷେ ମୁଦୁଚିର ହେ । ୫ । ହାଜାର ଜନାକେ କେବା ଶୁଣିଛେ
ଓପ୍ରୋଧ । ପ୍ରହାର ନେହାନ୍ତକୁନ୍ତ କେନ ରାଣିହୋଧ ହେ । ଶୁନି ପ୍ରଭୁ ବାନି
ସବ ଗୋପିନୀତରଳ । ଲଜ ଭୟ ଦୁହା ନିଲ ଅନନ୍ଦେ ବାହେଲ । ଦୁଲଦୁଲି
ଦିଅଁ ସବେ ଉସାହେ ବେଡଲ । ଗୁଲଲ ଧୁଲ ତ ପ୍ରଭୁ ଚରନେ ପୂଜିଲ ଗୋ ॥
ସୁରଙ୍ଗ ହଇଲ ରଙ୍ଗ ହଜିବ ଚରନ । ସିନ୍ଦୂରେ କଇଲ ସ୍ଥାନ କି ବାଲ ଅରନ
ଗୋ ॥ ଗାନ୍ଧୁଆ ଅଶୋକବତ ଅଶୋକ ମାଲିକା । ଲମ୍ବାଇଲ କ୍ରିଷ୍ଣ କଣ୍ଠେ ସେ
ନବମାଲିକା ଗୋ । ମାଲ ପାୟା ଅହ୍ଲାଦ ହୟା ଗଲେ ପରି କାଲ ॥ ଶୋଭା
ବଳିହାର ଗୋପି ଦୁଲଦୁଲି ଦଲ ଗୋ ॥ ବୋଲେ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ ଶ୍ୟାମଘନ ଖେଲେ
ହୋଇ । ବଲେ ଲୟା କନ୍ୟାଗନ ଉରଛୁଲ ହୋଇ ଗୋ ।

ଡୁହା ।

ନାଲିଜି ଗୁଲଲ ଖେଲ କେଲ । ନବଘନ ଲତା ନାଲ ହେଲ । ୧ ।
ଚଢ଼ିଆ ଚନ୍ଦନ ଅରଗଜା । ମାରେ ପିକୋଇ ନୃତ୍ୟ ରଜା । ୨ ।
ଅନନ୍ଦେ ଗୁଲଲ ଉଡ଼ାଉଲ । ହରି ଗୋର ହୋଇ ବଢ଼ାଉଲ । ୩ ।

ଏକତାଳି ।

ଅଗ୍ରହରେ ଅବିରତେ ଅବିରଂଭୁତେ ରେ । ଘୋଷା ।

ଲଳିତ ବସନ୍ତ ରାସ, ରସେ ରସି ପୀତବାସ, ଗୋରଗନ ସଙ୍ଗେ ହୋଇ
ଖେଳିତ ବଢ଼ିଲ ରେ । କାହା ଗଲେ ଗଲେ ମିଳି, କାହା ଉଠ କୁଚେ ବୋଲି;
କେଉଁ ବାଳା ବନମାଳୀ ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗେ ଜଡ଼ିଲ ରେ । କେଉଁବାଳା ଅନୁରାଗେ,
ଅଳାପି ବସନ୍ତ ରାଗେ, କେ ପୁଷ୍ପିକ ବଞ୍ଚିକି ବଞ୍ଚିକି ଝାଡ଼ିଲ ରେ । କେଉଁବାଳା
ମାରେ ତାଳି, ନାଚେ ଶ୍ୟାମ ତଳି ତଳି, ଦୁଳଦୁଳିରାସପୁଲୀ ଉଡ଼ୁଲି ପଡ଼ିଲ
ରେ ॥ କେ ଗଣ୍ଡେ ଚୁମ୍ବନ ଦେଇ, ଶ୍ରୀମୁଖୁ ତାମୁଲ ଖାଇ, କେ ପିଅଇ ପିଅଇ
ସୁବିବେକ ଏଡ଼ିଲ ରେ ॥ ଫିଙ୍ଗନ୍ତେ କାହା ନୟନେ, ସେସିଣି ସେହି ଅୟନେ,
ବୋଲେ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ ବେନିକର କେ ଆଡ଼ିଲ ରେ ।

ପୟାର ।

ଏହିମତ ଖେଳ କରେ ବ୍ରଜେନ୍ଦ୍ରନନ୍ଦନ । ବନ ତରୁଲତା ମନ୍ତ୍ରୀ ସୁରଙ୍ଗ
ବରନ ହେ । ସବ ଗୋପୀ କରମୁଠା ଏକାବେଲେ ଫିଟେ । ଗୁଲଲ ଧୁଲିତେ ଛନ
ଚଉଦଗେ ଉଠେ ହେ । ନିଆଁଲି ମାଧବୀ ମଞ୍ଜି ଟଣୁଟ ଡଗର । ସବେ ଅନୁରାଗି
ହେଁଛେ ଯେମନ୍ତ ମନ୍ଦାର ହେ । ୩ ।

ପୟାର ।

ଏହିକାଳେ ଶ୍ରୀରାଧାର ସଖି ଶ୍ରୀଲଳିତେ । ବୃନ୍ଦାବନେ ପ୍ରବେଶିଲ କୁସୁମ
ଭୁଲିତେ ହେ ॥ ଲୁକି ଲୁକି ନିବିଡ଼ ଲତବା ମାଝେ ଥାକି । ଗୋପୀ ଗୋପୀନାଥ
ଗୋର ରାସୋସ୍ତବ ଦେଖି ହେ । ଛୋପଇରେ ଭ୍ରାତୁଙ୍ଗିମା କରଥାଁ କୁଟିଲ ।
ବୋଲେ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ ଧନୀ ପାଶେ ଚଲାଇଗଲ ହେ ॥

ଉଦ୍ଦା ।

ବିରୁରେ ଅନ୍ତରେ ସହଚରୀ । ଧନ ଗୁଡ଼ ଅତମତ୍ତ ହୁଅ । ୧ ।
ଧନ ଆଜ୍ଞା ବିନେ ରାସୋସ୍ତବ । ଅବେ ସେଇ ଦବେ ଅନୁଭବ । ୨ ।
ଭାବିତେ ଭାବିତେ ପଥ ତଳେ । ଶ୍ରୀଘ୍ନେ ଶ୍ରୀରାଧିକା ପାଶେ ମିଳେ । ୩ ।

ଶ୍ଳୋକ ୪ ।

ବସନ୍ତେ ବାସନ୍ତ କୁସୁମସୁକୁମାରୋବବୟୁବି ।
ଭ୍ରମନ୍ତୀ କାନ୍ତାରେ ବହୁବହୁତକ୍ଷୁଦ୍ରାନୁସରଣ ।
ଅମୟଂ କନ୍ଦର୍ପକୁରଜନନତନ୍ତ୍ରାକୁଳତୟା ।
ଭୁଲକାଧୀଂ ରାଧାଂ ସରସମିଦମୁଚେ ସହଚରା ।

ହୋଇ ।

ଏକଦନ୍ତେ ରାଧି, ବିଶାଖାର ସନ୍ତନ, ବସନ୍ତ ଭ୍ରମନ କରେ ଗୋ ।
 ପୂର୍ଣ୍ଣଚନ୍ଦ୍ରାନନ୍ତେ, କୁସୁମ କାନନେ, ମାଧବୀ ଫୁଲ ବେ ହେରେ ଗୋ ।
 ତାରା ସତରଞ୍ଜ ମଣ୍ଡେ । ଫିରେ ସୁକୁମାର ଶ୍ରୀଚରନେ ଗୋ । ୧ ।
 ମାଧବୀ ଫୁଲଞ୍ଜ, ହେଉଛନ୍ତେ ଧନୀ, ମାଧବ ପଡ଼ିଲ ମନେ ଗୋ ।
 କିନ୍ତୁର ଚରନ, ଦରଶନ ଭରେ, ଅନୁସରେ ଫଳବନେ ଗୋ ।
 ନବ କିଶୋର ରାଧିକେ, ବୃଷଭାନୁ ସୁଦ୍ଧା ଗାନ୍ଧର୍ବ କେ ଗୋ । ୨ ।
 ଚନ୍ଦ୍ରାର୍ଦ୍ଧ କଲସ, ଧୂଳି ବଜ୍ରାକୃଷ୍ଣ, ଚନ୍ଦ୍ରମାନ ଦଶେ ନେହେ ଗୋ ।
 ସୁରଞ୍ଜ କମଳ, ବିମଳ ଛବିଦେ, ଭାବିଦେ ପୁଲକ ଗାଡ଼େ ଗୋ ।
 ଭବମୁଖେ ନୀଳବାସ, ତାରୋନା ହେଉ ତେଜର ସ୍ବାସ ଗୋ ।
 ଏହିକାଳେ ମନ୍ଦ, କନ୍ଦର୍ପେର ଚନ୍ଦ୍ରା ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗେ ହରଣି-ଜାନ ଗୋ ।
 ତବେ ଚନ୍ଦ୍ରା କୁଲେ, ସିନ୍ଧୁର ଅକୁଲେ; ବାଧାଭରେ ରାଧା ଯୁକ୍ତ ଗୋ ।
 କର ନାଲୋତ୍ପଳ ଫୁଲେ, ମୃଦୁ ଚୁମ୍ବନ ରଞ୍ଜେ ଶିଥିଲେ ଗୋ । ୪ ।
 ହେନ ବେଲ ସଖି, ଲଳିତା ଅସିଅ, ମିଳିଲ ରାଧାର ପାଶେ ଗୋ ।
 ବୋଲେ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ, ହୃଦେର ଚନ୍ଦନ, କଟୁରୁନ ପରକାଶେ ଗୋ ।
 ବୋଲେ ଶୁଭ କୁଭୁଦ୍ଧଳି, ଗୋପୀନାଥେର ସୁରସ କେଲି ଗୋ ।

ଦୀର୍ଘସ୍ଥଳ ।

ଲଳିତ ଲବଙ୍ଗ ଲତା, ମୃଦୁ ପରଶିଲ ଲତା, କୋମଳ ମଲୟ ମନ୍ଦାନିଲେ ।
 ମଞ୍ଜୁଷା ମଧୁପାନେ, ନିକୁଞ୍ଜ କୁଟିର ବନେ, କୁଜନ୍ତ୍ର ପ୍ରମତ୍ତ ପିକକୁଲେ ଗୋ ।
 ହର ବିହରେ, ସରସ ବସନ୍ତ କାଳେ ବନେ, ନୃତ୍ୟନ୍ତ୍ର ଯୁବତୀ ଜନେ, ଦୁରନ୍ତ
 ନାଗର ସନେ, ବିରଘ୍ନା ମଗନେ ସାବଧାନେ ଗୋ । ୧ । କାମମନୋରଥେ
 ମତ୍ତ, ପଥକ ଯୁବନୀ ଯତ, ଜନିତ ଅକୁଲେ ଅତିକ୍ରାନ୍ତ । ଅଳିକୁଲ ମୋଦଭର,
 କୁସୁମ ସମୁଦ୍ରେ ପୁର, ସକଳି ବକୁଲ ପୁଷ୍ପବନ୍ତ ଗୋ । ହର ବିହରେ, ସରସ
 ବସନ୍ତ କାଳେ ବନେ । ୨ । ନବୀନ ତମାଲ ମାଲ, ମୃଗମୟ ପରମଳ; ବିପିନ
 ଯୁବତୀ ଉରସ୍ଥଳ । ନାଗର ମଦାନ ନଖ, ଶିବ ଅର୍ପିତ ରେଖ, ରଙ୍ଗରାଜେ
 ପଲ୍ଲବ ପ୍ରଫୁଲ ଗୋ । ହର ବିହରେ, ସରସ ବସନ୍ତ କାଳେ ବନେ । ୩ । ମନ-
 ମଥ ମହାପତି, କନକ ଦଣ୍ଡ ଅକୃତି, ନାଗେଶ୍ବର କୁସୁମ ବିକାଶେ । ପାଟଳି
 ପଟଲେ ଅଳି, ବସିଛେ ଏମିତି ଝଲି; ସୁର-ଶର ଭାରତ ଅଭାଷେ ଗୋ । ହର
 ବିହରେ, ସରସ ବସନ୍ତ କାଳେ ବନେ । ୪ । ତରୁନା କରୁନା ପୁଷ୍ପ, ଲଜ୍ଜା
 ଡ଼ାଳି କରେ ହାସ୍ୟ, ଜଗଜନେ ତାଏ ଦେଖି ଯାଏ । କେତକା ଦନ୍ତୁର ଶୁଭ,

ମାର କୁନ୍ତ ମୁଖାବୃତ୍ତ, ବିରାଗୁ ବଧୂତେ ଘୋରା ଯାଏ ଗୋ । ହରି ବିହରେ ସରସ
ବସନ୍ତ କାଲେ ବନେ । ୫ । ମାଧବୀ ମଞ୍ଜିକା ଜାତି, ପରିମଳେ ଯଜ୍ଞ ମତି,
ମୋହନେ ମୋହନ ବୃନ୍ଦାବନେ । ତାରେ ତରୁନ ବମନୀ, ସ୍ନେହେ ନିଶି ବନ୍ଧୁମାନ
ମାନବ୍ୟର ମସ୍ତକ ସାଜେନା ଗୋ । ହରି ବିହରେ, ସରସ ବସନ୍ତ କାଲେ ବନେ
। ୬ । ପଞ୍ଚବିତ ଲତା କାନ୍ତା, ପାଦପକାନ୍ତେ ଜଡ଼ନ୍ତା, ମୁକଲିତେ ପୁଲକିତ ରୂପ
ବୃନ୍ଦାବନ ସରସରେ, ପମୁନା ବହୁର ଧୀରେ, ତାଙ୍କେ ପୁରସିଥ ଅସେ କାତ
ଗୋ । ହରି ବିହରେ ସରସ ବସନ୍ତ କାଲେ ବନେ । ୭ । ସରସ ବସନ୍ତ ରାତି,
ବର୍ଣ୍ଣିତେ କମ୍ପର ଛାତି, ଯାତି ଯୁଥ ବଧୂଂସେ ମଧୁପ । ଦୁଃଖେ ଶ୍ରୀ ଚନ୍ଦନ ବୋଲେ
ତବ କାନ୍ତ ଏହିକାଲେ, ନବ ବଧୂ ରମିତେ ଆଲପ ଗୋ । ହରି ବିହରେ ସରସ
ବସନ୍ତ କାଲେ ବନେ । ୮ ।

ଶ୍ଳୋକ ୫ ।

ଦରବିଦଳିତ ମଞ୍ଜି ବଞ୍ଚି ଚଞ୍ଚୁରା
ପ୍ରକଟିତ ପଞ୍ଚୁ ବାସିବୀସୟନ୍ କାନନାନ୍,
ଉଦ୍‌ଘାତ ଦହତ ଚେତନା କେତକୀ ଗଜବନ୍ଧୁ
ପ୍ରସରଦ ସମବାଣପ୍ରାଣବଦ୍ଧ ବାହୁ ।

ପଞ୍ଚାବ ।

କେଲିକଦମ୍ବେର ତଳେ ନନ୍ଦେର ନନ୍ଦନ, ଶିତଳି ଭଞ୍ଜିମା ହୟା ।
ମୂର୍ଲ୍ଲ ବଦନ ହେ । ୧ । ବସନ୍ତେର ମହୋତ୍ସବ ହେଉ ରସ ରାଜ, ମଉଁ ହୟା
ନୃତ୍ୟକରେ ଗୋପିନୀ ସମାଜ ଗୋ । ୨ । ଯମୁନା ପୁଲିନେ ଦର ବିଦଳିତ ମଞ୍ଜି,
ପଡ଼ିଅ କୁସୁମ ଧୁଲି ଶୋଭା ଦିଶେ ବଞ୍ଚି ଗୋ । ୩ । କାନନେ ବରତ ହୟା
ପ୍ରକଟେ ସୁବାସ, ଦହନ କରେ ନବବିରହନାର ମାନସ ଗୋ । ୪ । କେତକୀର
ବନ୍ଧୁ ହୟା ମନ୍ଦବାତ ବହେ, ପ୍ରପଞ୍ଚ କୁସୁମ ବାନ ପଞ୍ଚସ୍ରାନ ଦହେ ଗୋ । ୫ ।

ଭୁଞ୍ଜା ।

ଶୁନ ଶୁନ ଆଗୋ କମଳିନୀ, ଗୋପୀ ମାହେ ନାଚେ ନୀଳମଳି । ୧ ।

ଶ୍ଳୋକ ୬ ।

ଭଗ୍ନୀଳନମଧୁଗନ୍ଧବୁ ମଧୁପ ବ୍ୟାଧୁତ ରୂପା-କ୍ରୁର,
ଶିତେଲୋକଳ କାକଳୀ କଳକଲେ ଉଦ୍‌ଘାତ ବର୍ଣ୍ଣବ୍ରହ୍ମ,
ନୟନେ ପଥକେ କଥା କଥମପି ଧାନାବଧାନସଣ,
ପ୍ରାପ୍ତପ୍ରାଣସମାସମାଗରମସୋ କ୍ଷୀୟେ ରମୀ ବାସବ । ୨୫ ।

ଉନ୍ମିଳିତ ମଧୁଗନ୍ଧେ ଲବ୍ଧ ମଧୁକର; କମ୍ପନ ବରେ ବିଲେକନେ ନବ
ଚ୍ୟୁତାକ୍ରୁର ଗୋ । ୧ । ତାତେ ସୁକୋମଳ ଲଳରବେ କ୍ରିଡ଼ା କରେ; ଶୁନିତେ
କମ୍ପର କର୍ଣ୍ଣ କମ୍ପଜ୍ଜର ଭରେ । ୨ । ପ୍ରବାସି ବନିତାକୁଲ ହେଉଥୁ ଅକୁଳ; କି
କରୁଥେ ପ୍ରାଣ ମାତ୍ର ଧରିଛେ କେବଳ ଗୋ । ୩ । ପ୍ରାଣେର ପ୍ରୟାନକାଳ ପ୍ରାପ୍ତି
ହେଉଛି ତାରେ; ଏହିକାଳେ ତବ କାନ୍ତ ଉଜ୍ଜାସେ ବିହରେ ଗୋ । ୪ ।

ଡ଼ହା ।

ଶୁନ ଶୁନ ସଖି କିଶୋରୀ; କିଷ୍କିନାଚେ ଗୋପୀ ଅଛେ ଘେର । ୧ ।

ଶ୍ଳୋକ ୪ ।

ଅଦ୍ୟୋପୁଙ୍ଗ ବସା ଭୁଜଙ୍ଗ କବଳ ଜ୍ଞେଷାଦି ବେଶା ବଳଂ;
ପ୍ରାଲେୟ ମୁକ୍ତନେତ୍ରୟାନୁସରନ୍ତ ଶ୍ରୀଶଶ୍ୱତେନାନିଳଂ;
କହିସ୍ତୁ ଚୁରସାଳ ମୌଳିମୁକୁଳାନାମା ଲେଖ୍ୟ ହର୍ଷୋଦୟ
ଦୁର୍ଲ୍ଲାଭ କୁହୁଃ କୁହୁରତ କଳୋହଳାଃ ପିକନାଗିରଃ । ୨ ।

ପୟାର ।

ଅର ଏକକଥା ଶୁନ ପ୍ରାଣେର ସଜନି; ମଳୟ ପର୍ବତୁଁ ମନ୍ଦବାତ ଅଭଲ
ଧ୍ୱନି ଗୋ । ୧ । ଭୁଜଙ୍ଗ ଶାବାର ଡରେ ଲଙ୍କୟାଁ ଲଙ୍କୟାଁ; ଗୋବର୍ଦ୍ଧନ ଉତ୍ତ-
ମାଙ୍ଗେ ପଡ଼ିଲ ଝୁଣୁଅ ଗୋ । ୨ । ହାମଜାୟା ଜ୍ଞେଷତରେ ଯମୁନାକେ ଚେଲ,
ତାରେ ମନ୍ତ୍ରି ମନ୍ଦବାତ ଚେତନା ପାଇଲ ଡରା । ୩ । ଲଳିତ ଲବଙ୍ଗଲତା ବେଶ
ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ କୈଳ; କହିତ ଚ୍ୟୁତ ମୁକୁଳ ହରଷ ଲଭିଲ ଗୋ । ୪ । ତାତେ ମିଳି ପିକ
କୁହୁ କୁହୁ ରବଭରେ; କାମ କୁହୁ ଘୋଷିଅଛେ ଚପନ ମାଝାରେ ଗୋ । ୫ ।
ସେହି ସର୍ପଶିଅ ବାତଅଛେ କିଷ୍କସଙ୍ଗେ; ତାକେଲୟାଁ ନାଶାମାଝେ ନାଚେ ନବ
ରଙ୍ଗେ ଗୋ । ୬ । ଚୁଡ଼ାନିଟାଳିନି ତାଳେ ମୁଦୁଲ ପବନେ; ନାଚେ ନଟବର
ରାଏ ଗୋପନାରୀ ସନେ ଗୋ । ୭ ।

ପୟାର ।

ଶୁନିୟାଁ ଶ୍ରୀମତୀ ପ୍ରେମ ଶିଥିଲ ହଇଲ; ମନେମନେ ହୋଧ ମୁଖେ ଅନନ୍ଦ
ବାଢ଼ିଲ ଗୋ । ୧ । ବୋଲେ ଅମି ଦିଶି ଯାବ ବନ୍ଧୁର ସାଜେନି; ଶ୍ୱେତାର
ଗୋପିନୀ ନିଛେ ଅମାର ଗାଲମନି ଗୋ । ୨ । ଲତାର ଉଦ୍‌ହାଡ଼େ ଥାକି ଲୁକିଥୁ
ହେଉବ; କେମନି କରଇ କ୍ରିଡ଼ା ପ୍ରାଣେର ବାନ୍ଧବ ଗୋ । ୩ । ବୋଲେ ଶ୍ରୀ
ଚନ୍ଦନ ଅନୁରାଗି ବିନୋଦିନୀ; ସଖି ସାଥେ ଗେଲ ଯାହାଁ ନାଚେ ଗାଲମନି ଗୋ ।

ଶ୍ଳୋକଃ

ଅନେକନାଶପରମ୍ଭମୁଦ୍ରମସ୍ତୁରନହାରିକାସଲ୍ଲସଂ ।

ମୁଦ୍ରମାଗ୍ରଦୁର୍ଦ୍ଦଶମୁଦ୍ରାସୌ; ସଖୀ ସମସ୍ତଂ ପୁନରୁଦ୍ର ରାଧିକା ।

ପଥାରାଗ ।

ବେନି ସଖୀ ସନେ, ଲତା ତଳେ ଲୁକି, ଦିଶେ ରାଜି ଶ୍ୟାମ ବିଲାସ ।

ଅନେକ ନାଗରୀ; ପରମ୍ଭ କର; ଗୋବିନ୍ଦେର ମନ ଉଜ୍ଜ୍ୱାସ ।

ମାର ମାଦକେ ସଂରମ୍ଭ; ହୃଦେସ୍ତୁରେ ମନୋହାର ପ୍ରେମ ଗୋ । ୧ ।

ପୂର୍ବେ ମୁରଦୈତ୍ୟ; ଯେଇ ନାଶିଛୁଲ; ସେଇ ନିକି ଏଇ ଲଳିତେ ।

ଅବେ କି ସୁନ୍ଦର; ହରଛେ ସାଜେନି; ହେଉ ଗୋ ଗୋପିନୀ ସହୃଦେ ।

ବୋଲେ କିଶୋରୀ ରାଧିକା ! ଦିଶ କି ଶୋଭା ଏ ଗିରି ଟେକା ଗୋ । ୨ ।

ଚନ୍ଦନ ଚର୍ଚ୍ଚିତ; ନୀଳ କଲେବର; ପୀତ ବସନମାଲିୟା ।

ଖେଳତ ଚଞ୍ଚଳ; ରତନ କୁଣ୍ଡଳ; ଗଣ୍ଡପୁଷ୍ପ ସ୍ଥିତି ସାଲିୟା ।

ମଧ୍ୟାନାହିଁ ଏକ ନାରୀ ସବ ମୁଖ୍ୟାସନେ ଖେଳେ ହର ଗୋ । ୩ ।

ପୀନ ପିୟୋଧର; ଗୋପିନୀ ନିକର ଲିହୁଛେ ଶ୍ୟାମେର ହୃଦେ ଗୋ ।

ମର୍ଜିତ କପାଟେ; କୁନ୍ଦନ ସଂପୁଟେ; ବସାଇଲ ଉନମାଦେ ଗୋ ।

କୁନ ଗୋପୀ ଅନୁରାଗେ କରେ ଆଲସ ପଞ୍ଚମ ରାଗେ ଗୋ । ୪ ।

ଦିଶ ଦିଶ ସଖୀ; କୁନ ଚନ୍ଦ୍ରମୁଖୀ; ବିଲସେ ଉଜ୍ଜ୍ୱାସେ ଅତି ଗୋ ।

ନୟନ ଉଜ୍ଜ୍ୱାଳେ; ମଦନେ ଚିହ୍ନିଲ ସହଜେ ମୁଗୁଧା ଜାତି ଗୋ ।

ଶ୍ୟାମ ବଦନ କମଳ । ଧ୍ୟାନଧର ମୁନିମତ୍ତ ଭୋଳ ଗୋ । ୫ ।

କୁନ ନାରୀ ବନ୍ଧୁ କପୋଳ ତଳତେ; କୁନ ନାରୀ ଶ୍ରୁତି ମୂଳେ ଗୋ ।

ମଣ୍ଡି ଗୁରୁ ରମ୍ଭ; ଖଣ୍ଡି ଅଛେ ଦମ୍ଭ; ପୁଲକେର ଅନୁକୂଳେ ଗୋ । ୬ ।

ସାକ୍ଷୀ ହୟ ବିଶାଖିକେ । ମିଥ୍ୟା ପଣ୍ଡିତେର ଅଛୁଦେକ ଗୋ । ୭ ।

କୁନ ରସିକିନୀ; ହରୟା ଉନ୍ମତ୍ତ ଯମୁନା ନଦୀର ଡାରେ ଗୋ ।

ଲତାକୁଞ୍ଜ ଗଡେ; ବହୁକେ ଲଳତେ; ବାସ ଅକର୍ଷଣ କରେ ଗୋ ।

ମଞ୍ଜୁ ବଞ୍ଜୁଲ ବଞ୍ଜୁରୀ । କୁଞ୍ଜେ ଏକାନ୍ତେ ମନେ ଭରି ଗୋ । ୮ ।

କୁନ କୁନ ନାରୀ; ଦେଇ କରତାଳି; ହୁମ୍ ହୁମ୍ ଅଭରନ ଗୋ ।

ନାଚେ ତଳି ତଳି; ବାଜାୟା ମୁରଲି; ଶ୍ୟାମଲିଆ ନବଦନ ଗୋ ।

କୁନ ନାରୀ ପ୍ରଶଂସାରେ; ଦିଏ ଅଲିଙ୍ଗନ ପୁରସ୍କାରେ ଗୋ । ୯ ।

କୁନ ଗୋପୀ ସ୍ତନ; ଜର୍ଦ୍ଦନ ବସନ ଅକର୍ଷଣ କିଷ୍ଟ କରେ ଗୋ ।

ହେନ ଶୋଭା ହେଉ; ମଦନ ମୋହନ; ସର୍ବାଙ୍ଗେ ପୁଲକ ପୁରେ ଗୋ ।

କୁନ ଗୋପୀ ମାରେ ତାଲି । କଲେ ଗଲେ ଗଲେ ଯାଏ ନିଲି ଗୋ । ୧ ।
 କୁନ ନିତମ୍ବିନୀ, ପୁଲକ ବହୁଅଁ ; କ୍ରିଷ୍ଣ ମୁଖେ ଚୁମ୍ବ ଦିଏ ଗୋ ।
 ମଦନ ଦର୍ପନ; ବଦନୁ କେବଳ; ଗୋପିନୀ ତାମୁଲ ଖାଏ ଗୋ ।
 କେଲି କଦମ୍ବେର ତଳେ; କେଲି କରୁର ଯମୁନା କୁଲେ ଗୋ । ୧୦ ।
 କୁନ ରସିକିନୀ; ତାମୁଲ ଚର୍ବନ; କରୁଅଁ ଦି'ଭାଗ କରେ ଗୋ ।
 ଅଧକ ଖାଉଅଁ, ଅଧକ ଲଇଅଁ ; ଦିଏ ଖ୍ୟାମ ଶ୍ରୀମୁଖରେ ଗୋ ।
 ହେନ ବେଲ ବାଧାଧରେ, ଦନ୍ତଦଂଶନେ ସିକାର ଧରେ ଗୋ । ୧୧ ।
 ବୋଲେ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ, ନିଠୁବନ ଶ୍ଵେର, ମାଧୁରୀ ଏମନି ସାଜେ ଗୋ ।
 ଚଞ୍ଚଳ ନେତ୍ରାନ୍ତେ; ଚଲେନ ଗୋପିନୀ, ବଞ୍ଚିଲ ଭରଜା ମାଝେ ଗୋ ।
 ଗୁରୁ କୁଟିଳ ଅଳକ, ମୋତି କଲପେ ଅତି ହଟକ ଗୋ । ୧୩ ।

ଶ୍ଳୋକଃ

ବିଶେଷାମନୁରଞ୍ଜନେନଜନଯୁକ୍ତାନନ୍ଦମିତୀବର ।
 ଶ୍ରେଣୀ ଖ୍ୟାମଲକୋମଳେ ରୂପନୟନଞ୍ଜେରନଙ୍ଗୋସ୍ତବ ।
 ସ୍ଵଚ୍ଛନ୍ଦଂ ବ୍ରଜସୁନ୍ଦରୀଭରଭରତଃ ପ୍ରତ୍ୟଙ୍ଗ ମାଲିଙ୍ଗିତଃ ।
 ଶୃଙ୍ଗାରଃ ସଖି ମୂର୍ଖି ମାନିବ ମଧୌ ମୁଗ୍ଧୋ ହରଃ କ୍ରୀଡ଼ତ ।

ପୟାର ।

ଅଖିଲ ଫସାର ଜନ ଜନିତ ଅନନ୍ଦ; ଇନ୍ଦୀବରଦଳଶ୍ରେଣୀ ଶ୍ରୀରୂପ
 ଗୋବିନ୍ଦ ଗୋ । ନିଜ ଅଙ୍ଗେ ଅନଙ୍ଗେର ଭସ୍ତବ କରାକ, ସ୍ଵଚ୍ଛନ୍ଦେ ବ୍ରଜସୁନ୍ଦରୀ
 ନିର୍ଭରେ ରମଇ ଗୋ ॥ ସେହୁ ଅବିବାହା ଧନ୍ୟା କନ୍ୟାଗନ; ନିର୍ଭରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷେ
 କରେ କ୍ରିଷ୍ଣ ଅଲିଙ୍ଗନ ଗୋ ॥ ଶୃଙ୍ଗାର ରସକ ସଖି ମୂର୍ଖବନ୍ତ ହେଛେ, ମୁରା-
 ମନ ହରିହର କ୍ରୀଡ଼ା ଅରମ୍ଭିଛେ ଗୋ । ଏମନି କହୁଅଁ ଧନୀ ବିଦିନେ ବିହରେ,
 କହୁ ଲତା ଲୁକେ କହୁଁ କହୁଁ ହେରେ ହେରେ ॥ ଲଳିତ ବସନ୍ତ ରାସେ
 ରସିଛେ ମୋହନ, ଶୋଭା ବଳି ହାର ରାଧେ ମୃଦୁ କମ୍ପମାନ ଗୋ ।

ପୟାର ।

ପ୍ରଥମ ଛନ୍ଦେର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ହେଲ ସମାପନ, ଶ୍ରୀଗୁରୁ ଗୋବିନ୍ଦ ପାଦେ କୋଟି
 ପ୍ରଣାମିତ ॥ ଶିକ୍ଷା ଗୁରୁ କ୍ରୀପାମୟୀ ଶ୍ରୀମତୀ କିଶୋରୀ, ମଦନମୋହନ ଅଙ୍ଗେ
 ନିବାସ ଯାହାର ହେ ॥ ପଦ୍ମାବତୀ ଜନ୍ମ ଜୟଦେବ କବିରାଜ; ଶୃଙ୍ଗାର ବିବେକ
 ତତ୍ତ୍ଵ ନିରୂପନେ ଅର୍ଥ ହେ । ତାର କ୍ରୀପାବଳେ ତାର ବଦନ ଭଦ୍ରୀର୍ଣ୍ଣ, ଅଜ୍ଞାନୀ
 ପିଣ୍ଡିକ କରେ ଭକ୍ତିଷ୍ଟ ବଦନ ହେ । ଭକ୍ତିଲ ରସ ଗୁହ୍ୟ ଜନା ଯେଉଁ ହୟ;
 ଏଇ ନୀଳ ରତ୍ନମାଲ ଗଲତେ ପରୟ ହେ । ପିଣ୍ଡିକେର ନାମେ ସ୍ମର ନା ହୁଏ

ବଞ୍ଚିତେ, ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ ଶବ୍ଦେ ଦୋଷ ନା ଲୟ ମହାନ୍ତେ ହେ । ଅଜ୍ଞାନ ପ୍ରେମସାଗର
ଦୟୋଦୟ ଛନ୍ଦ, କାର୍ତ୍ତିନ କର ଓହ୍ଲେ ହୃଦୟ ଲିଙ୍ଗ ଜ୍ଞାନବୃନ୍ଦ ହେ ।

ଦ୍ଵିତୀୟ ଛନ୍ଦ ।

ଶ୍ଳୋକଃ

ବିହରତି ବନେ ରାଧା ସାଧାରଣପ୍ରଣୟେ ହରୌ ।

ବିଗଳିତନିଜୋର୍ତ୍ତ୍ଵାର୍ଷା ବସେନ ଗତାନ୍ୟତଃ ।

କୁଶଦପି ଲତାକୁଞ୍ଜେ ଗୁଞ୍ଜିତୁକୁତମଶ୍ରୀ ।

ମୃଗରଶିଖରେ ଲୁନାଦାନାୟାବାତଃ ରହଃ ସଖୀଂ ।

ତ୍ଵୋଲ୍ଲ ।

ଲଳିତା ବିଶାଖା, ବେନି ସଖିସନେ, ବିହରଥ ବନେ ଶ୍ରୀରାଧେ ।
ସାଧାରନ ପ୍ରେମେ, ଭୁଞ୍ଜିତା, ଶିରସା, ବସେ ମନେ ମନେ ସନ୍ତୋଷେ ।

ମଞ୍ଚ କରୁଛୁ ଗାମିନୀ, ମୁକୁତ କମ୍ପନ ନାସା ନୟନ ଗୋ । ୧ ।

କୁଟିଳ ଗାରମା, ଭୁଲିତା କାର୍ମୁକେ, କାଜଲ ଶିଞ୍ଚିତ ପୁରନ ।

ବିଶେଷେ ବିଶାନ୍, ନାଲୋତ୍ପଳ ବାନ; ତେରନ୍ତ ଲକ୍ଷନ ଡାକନ ।

ମନ୍ଦ ସନ୍ତାନ ମାଧୁରୀ; କୈଳ ପ୍ରୟୋଗ ଗୋବିନ୍ଦ ହେଉ ଗୋ ।

ହେଉ ଅଥୟ ମୁରଲୀଧାରୀ ଗୋ । ୧ ।

ଗୋପୀ ଗୋପୀନାଥ; ସମ୍ପତ୍ତି କିଞ୍ଚିତ; ଲେଖନ କରତେ ଚଲିଲ ।

ଅରୁନେର କୁଞ୍ଜେ; ମଧୁର ଉପୁଞ୍ଜେ; ଝଙ୍କିତ ନିନାଦ ଶୁନିଲ ।

ତାତେ ମିଳିଥାଁ ଶ୍ରୀମତୀ । ପ୍ରାନ୍ତ ସଖିରେ ରଞ୍ଜିତ ଭାରତୀ ଗୋ । ୩ ।

ମୟୂର ଚନ୍ଦ୍ରକା; ଚୁଡ଼ା ମନୋହର; ତାର ତଳେ ବେଢ଼ା ମଞ୍ଜି ଗୋ ।

ଶଞ୍ଜି ଗୋଟି ଚମ୍ପା; ଦି ଶାଖା କେତକୀ, ଏମନି ଝଲକା ଝଲି ଗୋ ।

ଯେନ କାଲ ମେଘ ପାଶେ; ପୁରନ୍ଦର ଧନୁ ଶୋଭା ଦିଶେ ଗୋ । ୪ ।

ମଦନ ମୋହନ; ମୋହନ ଅଧରେ; ମୋହନ ପିୟୁଷ ସାଜେ ଗୋ ।

ତାତେ ପାନକର; ମୋହନ ମୁରଲୀ; ମୟୂର ମଧୁର ବାଜେ ଗୋ ।

ଝମ୍ପେ ଝଲକ କଥୋଲେ । ତାତେ ଛୁଇଁତେ କଶନ ଚଲେ ଗୋ । ୫ ।

ବିପୁଲ ପୁଞ୍ଜକ; ଶ୍ରୀରାଜ ପଞ୍ଜବ; କିତ ନାଗ ଆଲିଙ୍ଗନେ ଗୋ ।

ଘନ ଅପଘନ; ରତ୍ନଅଭରନ; ମିଶେ ଯେନ ଅଙ୍ଗେ ଘନେ ଗୋ ।

ସଖି ଆମି କି ବାଞ୍ଛଲ; ଦିଶି ପରିହାସ ନା-କଲ ଗୋ । ୬ ।

ବାଲ୍ମୀୟବ ନବ; ପଞ୍ଜବ ଅଧର ଦରହାସେ ମନୋରମ ଗୋ ।

ଗୋକ ହୈହେ ବଧ; ବଦନ ଚମୁକେ; ମନ୍ଦାଦ କଲିକା ସମ ଗୋ ।

ସଖି ଅମି କି ବାଉଁଶ; ଦିଶି ପରହାସ ନା କରଲି ଗୋ । ୭ ।
 ମକର କୁଣ୍ଡଳ; ମନୋହର ଗଣ୍ଡ; ସୁଲେଖେ ଖେଳଇ ଦୋଲି ଗୋ ।
 ପୀତବାସ ଠାନି; ମୁନିଗନ ମନ; ମନସିଜେ ଦିଏ ଘାଲି ଗୋ ।
 ସୁର ଅସୁର କିଲର; ବାବେ ହେଉ ଦିବେ ପରବର ଗୋ । ୮ ।
 ବଦନ ଚନ୍ଦ୍ର; ହେଉ ହେନ ବେଲ; ଭୟ ଉପୁଜାୟୁଁ ଛନେ ଗୋ ।
 ନୟ ଚୋର ପର, ଚରଣ ଗୁହାନି; ସେଇତ ପଡ଼ିଲ ମନେ ଗୋ ।
 ସଖି ଅମି କି ବାଉଁଶ; ଦିଶି ପରହାସ ନାକଲି ଗୋ । ୯ ।
 ବୋଲେ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ, ସକଳି ବଧୂର; ଅଧରୁ ମଧୁର ମଧୁ ଗୋ ।
 ମରଦି ଖାଇଅ; ମଧୁରପୁ ନାମ ବହୁଛେ ଗୋକୁଲ ବଧୂ ଗୋ ।
 ରସ ଉପାସିକ ଜନେ; ତାର ଚନ୍ଦନ ସୁରହ ମନେ ହେ । ୧୦ ।

ଶ୍ଳୋକ ୫ ।

ଗଣୟତି ଗୁଣଗ୍ରାମଂ ଭ୍ରମ୍ୟ ଭ୍ରମାଦ୍‌ବିଧିନେ ହତେ ।
 ବହତ ଚ ପରତୋଷଂ ଦୋଷଂ ବିମୁଞ୍ଚତି ଦୂରତଃ ।
 ମୁବତ୍ତାସୁବଳତ୍ତ୍ୱେ କୃଷ୍ଣେ ବିହାରଣୀ ମାଂ ବିନା ।
 ପୁନରପି ମନୋ ବାମଂ କାମଂ କରୋତି କରୋମି କିଂ ।

ଦୀର୍ଘଶ୍ଳୋକ ।

ତବେ ନବାନ କିଶୋରୀ; ସାଥେ ଲୟୁଁ ସହଚର; ଅଛୁନେର କୁଞ୍ଜବନେ
 ଭ୍ରମେ । ମନେ ପ୍ରାଣନାଥ ସ୍ଵର; ହୃଦୟେ ଜୁଲୁଣା ଭର; ଅବେଶ ଜୀବେଣ ଗୁନ
 ଗ୍ରାମେ ଗୋ । ସଖି ଗୋ; ପୁନରପି କାମ କେଲି ଦୁଃଖୀ ଗୋ; ଅବେ କି କରବ
 କହ ଦିଶି ଗୋ ॥ ଲଳିତା ସଖିରେ ଭାଷେ, ବନ୍ଧୁ କେ ମୁଞ୍ଚିଲ ଦୋଷେ; ବିହୁଲ
 ଅପରତୋଷ ଚିତ୍ତେ । ସୁବତ୍ତା ସମୁଦ୍ଧେ ଶିଳ୍ପ; ହେଲି ରସରାଜ ଶିଳ୍ପ; ଅମି ହେଲି
 ବିରହନା ମତେ ଗୋ । ସଖି ଗୋ; ପୁନରପି କାମ କେଲି ଦୁଃଖୀ ଗୋ । ଅବେ
 କି କରବ କହ ଦିଶି ଗୋ ॥ ସତେ ଆଜ ନିଶିମାତ୍ରେ; ଯାବ ନିରୁତ ନିକୁଞ୍ଜେ;
 ଏକାନ୍ତେ ବସିଅ ଥିବ ବନ୍ଧୁ । ସକଳି ଦିଗକେ ଗୁହୀ; ଚକିତ ହଇୟୁଁ । ରହୁ
 ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେରବ ବ୍ରଜବନ୍ଧୁରେ । ସଖି ରେ; ହସିଅଁ କରବ କୋଲ ସେହି
 ରେ; ବଲେ ଆମାର ଗଲେ ମିଳୁଁ ଯାଇଁରେ ॥ ପ୍ରଥମର ସମାଗମ, ଲଳିତେ
 ହେଉଅଁ ଶ୍ୟାମ ରଞ୍ଜିବ ବିନୟ ଅନକୁଲେ ॥ ମଦନେର ମନୋରଥ; ସବି-
 ବାରେ ହବେ ସ୍ଵାର୍ଥ; ରଞ୍ଜିବ ଆମାର ସନେ ସେଇରେ । ସଖିରେ; ଉଦାର
 ବେଶି ମଥନ ହୋଇ ରେ । ମଦନକରେ ପ୍ରନେ କର ଲକ୍ଷ୍ମୀ ରେ । ୪ । ନବାନ
 ପଞ୍ଚବ ଶେଷେ; ସୁତଥଁ ମୋହନ ରାଜେ; ଶୁଥବ ଆମାଦେ ଉପରେ । କର

ଗାଡ଼ ପରିବନ୍ଧ ଦିବେ ଗଣେ ଗୁରୁ ଚନ୍ଦ୍ର, ଗୁଣିବ ଅଧରୁ ସୁମଧୁର ରେ ।
 ସଖିରେ, ଉଦାର କେଶି ମଥନ ହୋଇ ରେ, ମନ୍ତ୍ରନ କରେ ପ୍ରନେ କର ଲଭ
 ରେ । ୫ । ଅଳସିତରେ ଉଲ୍ଲତ: ଲେଟନ ଯୁଗ ଦୃମତ; ପୁଷ୍କଳେ କଳିତ ସୁ-କ-
 ପୋଲ । ଶ୍ରମଜଳେ ଜଳଧର; କମଳାୟ କଲେବର; ମଦନ ଉନ୍ମାଦେ ଅତି
 ଲୋଲ ରେ । ସଖିରେ ଉଦାର କେଶି ମଥନ ହୋଇରେ; ମନ୍ତ୍ରନ କରେ ପ୍ରନେ
 କର ଲଭ ରେ । କାମ ବାଜ ପ୍ରୋଥ ମନ୍ତ୍ର; କୋକିଳ କଲ କୁଜିତ; ଶୁଣିକେଶୁ
 ଗାତ୍ର ଶୁଥ ହବେ । ହେନବେଲ ଘନସ୍ରନେ; କାନ୍ତ ନଖ ଡାସ ମୁନେ; ମାର
 ଜୟ ନଖେ ଲିଖି ଦିବେ ଗୋ । ସଖି ଗୋ, ଉଦାର କେଶି ମନ୍ତ୍ରନ ହୋଇ ଗୋ;
 ମନ୍ତ୍ରନ କରେ ପ୍ରନେ କର ଲଭି ଗୋ ॥ ସୁରତେ ପରିସ୍ଫୁଟ; ମନ ନୟର
 ରୁନିତ; ଚରନେ ବାଜବ ତାନମାନ । ବାଜବ କଟି କିଙ୍କିନୀ; ନାଚବ ନାଶା
 ନଥୁନୀ; କୁଚ ରହେ ଉଞ୍ଚବ ଚନ୍ଦ୍ରନ ରେ । ସଖିରେ, ଉଦାରକେଶି ମଥନ
 ହୋଇ ରେ; ମନ୍ତ୍ରନ କରେ ପ୍ରନେ କର ଲଭିରେ । ୮ । ସୁରତ ରସେ ଅଳସ;
 ନୟନ ପଙ୍କଜକୋଷ, ରବି-ମୁଉଦପ୍ତେ ଫେଡ଼ି ମୁଦ । ଅମି ଶ୍ଵାସ ତେଜ
 ଯବେ; ମଦନ ମୋହନ ତରୋ; ମନମଥେ ହରବେ ଉନ୍ମାଦ ରେ । ସଖିରେ,
 ଉଦାରକେଶି ମଥନ ହୋଇ ରେ; ମନ୍ତ୍ରନ କରେ ପ୍ରନେ କର ଲଭିରେ । ୯ ।
 ରସିକ ବୃନ୍ଦ ସୁନ୍ଦର; ନିଧୁବନ ପୁରନ୍ଦର; ମୋହନ ମାନସେ ଭୁବି ରାଧା ।
 ଭୁଞ୍ଜି ନାୟିକା ହସ; ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ ଅବେ ଧାୟେ; କବେ ଯାବେ ଅମାର ମନବାଧା
 ଗୋ । ସଖି ଗୋ । ଉଦାରକେଶି ମଥନ ହୋଇ ଗୋ; ବଲେ ଅମାର ଗଲେ
 ମିଳିଆ ଯାଇ ଗୋ ॥

ଶ୍ଳୋକ ୫ ।

ହସସ୍ତସ୍ତବିଳାସବମେନୁକ ଭ୍ରୁବନ୍ଧୁ ମନ୍ଦଜ୍ଞିବା
 ବୃନ୍ଦୋତ୍ସାହଦୃଶନାସିତମତ ସ୍ଵେଦାଦ୍ରୁ ଗଣ୍ଡସ୍ଥଳ ।
 ମାମୁଘାସ ବିଳସିତ ଦୃଢ଼ସୁଧାମୁଧୋନନଂ ଛାନନେ ।
 ଗୋବିନ୍ଦଂ ବ୍ରଜସୁନ୍ଦରଗଣାନ୍ତଂ ପଞ୍ଚାମି ଦ୍ରଷ୍ୟାମିତ ।
 ଦୀପ ଛନ୍ଦ ।

ଶୁନ ଆଗା ସହଚର; ଗୋବିନ୍ଦ ବ୍ରଜସୁନ୍ଦର; ବୃନ୍ଦଲୟ । କେଳି କରୁଛିଲ ।
 ତାଙ୍କେ ଦଖି ଅମି ହାସି; ଦଲ ଯବେ ମୋହନବଣୀ; ହସ୍ତ କାମି ଶସିୟା ପଡ଼ିଲ
 ଗୋ । ସଖି ଗୋ । ଧର୍ୟାଗେଲ ଅମାକେ ସେ ଦଖି ଗୋ; କେନେ କେଲି ତାଙ୍କେ
 ଅମି ଦୁଃଖୀ ଗୋ । ୧ । ନାଲମନି ଭୁବିଲତା; ନନ୍ଦନ ପେନ ଭୁଲିତା; ଯଦୁକରେ
 ଗୋପିନୀର ଭୁଲେ । ସେ ଚଞ୍ଚଳ କୁଥା ଗେଲ; ସୁସମକଣ୍ଠ କପୋଲ; ଗଣ୍ଡସ୍ଥଳ

ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ନେହ ଜଳେ ଗୋ । ସଖି ଗୋ; ଅଭ୍ୟା ଗେଲ ଅମାତେ ସେ ଦିଶି ଗୋ;
 କେନ କେଲ ତାକେ ଅମି ଦୁଃଖୀ ଗୋ । ଅଧର କରେ ବିଡ଼ମ୍ବ; ଭସ ସ୍ଥାନ
 ପଦ୍ମବିମ୍ବ; ତାତେ ଛୁଲ କତ ସୁଧାରସ । କୁଆଁ ସେ ଶୁଣିଅଁ ଗେଲ; ମିଠା ସ୍ଥାନେ
 ସିଠା ହେଲ; ଧରା ଚୋର ଯେମନ୍ତି ବିରସ ଗୋ । ସଖି ଗୋ, ଅଭ୍ୟାଗେଲେ
 ଅମାତେ ସେ ଦିଶି ଗୋ; କେନେ କେଲ ତାକେ ଅମି ଦୁଃଖୀ ଗୋ ।

ଶ୍ଳୋକ ୫ ।

ଦୁରନ୍ତେକ ସ୍ରୋତ ସ୍ରବବନବଦା ଶୋକକଳିକା-
 ବିକାଶ କାସାରେ ପବନପବନୋଽପି ବ୍ୟଥୟତ ।
 ଅପି ବ୍ରାମ୍ୟ ଭୂଜୀରଶିତରମଣୀୟାନ ମୁକୁଳ-
 ପ୍ରସନ୍ନ ଶୁଭାନାଂ ସଖି ଶିଖରଶୀର୍ଷଂ ସମ୍ପ୍ରୟତ ।
 ଦୀର୍ଘସ୍ଥଳ ।

ତାକେ କେଲ ଅମି ଦୁଃଖୀ; ଅବେ ହେଲ ନିରମାଣି; ଦୂରରୁ ଲେକନ-
 ସ୍ରୋତକର । ସ୍ରୋତକ ନବମାଳିକା; ନିଆଳି ଶୋକ କଳିକା; ବିକାଶ କାସାରେ
 ସୁମାଧୁର ଗୋ । ସଖି ଗୋ, ସେଇ ଅବେ ଅଛା ସମ୍ପ୍ରା ଦିଏ ତାକେ ଦିଶି କାମ୍ପେ
 ଅମାର ଗାଏ ଗୋ । ୧ । ଉପବନେର ପବନ, କଥା କରେ ତନମନ, ଭୂଜୀ
 ଭୂଜୀ ବ୍ରମେ ମଉରରେ । ରମନ୍ତକରେ ବ୍ୟତବନେ, ମୁକୁଳ ମବରନ୍ଦପାନେ,
 ରମନ୍ତୟ ହୃଦୟ ସମ୍ପ୍ରରେ ଗୋ । ସଖି ଗୋ, ସେଇ ଅବେ ଅଛା ସମ୍ପ୍ରା ଦିଏ,
 ତାକେ ଦିଶି କାମ୍ପେ ଅମାର ଗାଏ । ୨ । ଅଭିନବ ଘନଶ୍ୟାମ, କୋଟିକାମ
 ଅଭରାମ, ସରସ ସନ୍ଦୋହ ପୁରନ୍ଦର । ସକଳି ରହୁୟ ଗନ, ତାକେ ଅବେ-
 କର ଧ୍ୟାନ, ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ ବୋଲେ ସେ ତୁମାର ଗୋ । ଶ୍ରୀରାଧେ, ଅରାଧନା କର-
 ଅଛ ସଦା; ଅବେ ଘେନ ତୁମାର ନାମ ରାଧା ଗୋ । ୩ ।

ଭୂତା ।

ରାଜି ବେଲେ ଗୁହଁ ଲଳିତାକେ, ସମ ନଏ ସଖି କାମ ତାକେ । ୧ ।
 ସମ ନଏ କାମ ସମ ନଏ, ରସମୟ ତନୁ ଶ୍ୟାମରାୟ । ହୃଦେନାର ହୃଦେନାର
 ହୃଦାର ନାଭି ଗୋ, ନୀଳମନି ତନୁ ତୁଲ ନାଭି ଗୋ । ୩ ।

ଶ୍ଳୋକ ୫ ।

ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟାମୃତସିନ୍ଧୁଭଞ୍ଜନଲନାଶୟଦ୍ୱିସ୍ଥପାବକ ।
 କର୍ଣ୍ଣାନନ୍ଦସନମୂର୍ତ୍ତିରମ୍ୟବଚନା କୋଟୀକୃଷ୍ଣତାଞ୍ଜକଃ ।
 ସୌରଭ୍ୟାମୃତସଂପ୍ଳବାବୃତଜଗତ୍ ସୁଷରମ୍ୟାଧର ।
 ଶ୍ରୀଗୋପେନ୍ଦ୍ର ସୁଭଃ ସଂକର୍ଷଣ ବଳାପୁଷ୍ପେନ୍ଦ୍ରସ୍ୱାଲ୍ଲଲମେ ।

ଦୀର୍ଘସ୍ଥଳ ।

ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗ ଅତ୍ମାଦ ମୟେ; ବଡ଼ ଚନ୍ଦ୍ର ଧୃଷ୍ଠ ହସ; ବଢ଼ିଯାଁ ସୌଭାଷ୍ୟ
ମୃତନୟା । ବୃନ୍ଦାବନ ବନଭୂଇଁ : ସବଦନ ପୂର୍ଣ୍ଣହୋଇ; ଚଉଦ ଲୁକନ ପାୟ
ଭେଦ ଗୋ । ସଖି ଗୋ; ଅମିତ ଅବଲ ବଳାକାରେ; ପଞ୍ଚେନ୍ଦ୍ରଯୁ ଅକର୍ଷନ କରେ
ଗୋ । ତନ୍ତୁ ଭରଷଲ ସିତକାରେ ଗୋ । ୧ । ବାଲ ଅଛୁନ ପ୍ରବାଲ; ବନ୍ଧୁପଦ
ନବଦଳ; ବସୁନ୍ଧାଳ ପଦ୍ମ ବିମ୍ବାଧର । ଅଖିଲ ଲବଣ୍ୟ ପୁର; ପିୟୁଷ ରସ ମନ୍ଦର;
ତାତେ ମନ୍ଦହାସ ସୁମଧୁର ରେ । ସଖି ରେ; ଅମିତ ଅବଲ ବଳାକାରେ;
ପଞ୍ଚେନ୍ଦ୍ରଯୁ ଅକର୍ଷନ କରେ ଗୋ । ୨ । ବୃନ୍ଦାବନ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଇନ୍ଦୁ; ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ
ଅମୃତ ସିନ୍ଧୁ; ଏକ ବିନ୍ଦୁ ଜଗତ ଡ଼ବାଏ । ଉମା ରମା ଶରୀ ଅଦ, ଲଳନା
ମାନସ ଅଦ୍ୱି; ଭଲୁଡ଼ି ଧ୍ୱଂସନେ ବଳ୍ମ ହସ ଗୋ । ସଖି ଗୋ ଅମିତ ଅବଲ
ବଳାକାରେ; ପଞ୍ଚେନ୍ଦ୍ରଯୁ ଅକର୍ଷନ କରେ ଗୋ । ୩ । କଣ୍ଠାନନ୍ଦ ପରହାସ; ରମ୍ୟ
ମନୋହର ବେଶ; ଲବନି ମଞ୍ଜୁଲ ସୁକୋମଳ । ଦ୍ରାକ୍ଷାରୁ ସୁସ୍ୱାଦୁ ଫୁର;
ଅମୃତ୍ ଅତି ମଧୁର; ଚନ୍ଦନ ଅଧିକ ସୁଶୀତଳ ଗୋ । ସଖି ଗୋ ଅମିତ ଅବଲ
ବଳାକାରେ; ପଞ୍ଚେନ୍ଦ୍ରଯୁ ଅକର୍ଷନ କରେ ଗୋ । ୪ । ଶ୍ରୀଗୋପପଦ୍ମ ନନ୍ଦପୁତ, ସଖି
ବୁଡ଼ି ବିତସୁତ, ନାରୀ ମନ ରତୁ ଅଳଙ୍କୃତ । ଗୋପୀ ନେତ୍ର ନୀଲେପ୍ତଳ; ମାଲ
ସର୍ବାଙ୍ଗ ହସଲେଖ; ମନ୍ଦଥ ମନ୍ଦଥ ଅଗ୍ରାହତ ଗୋ । ସଖି ଗୋ ଅମିତ ଅବଲ
ବଳାକାରେ; ପଞ୍ଚେନ୍ଦ୍ରଯୁ ଅକର୍ଷନ କରେ ଗୋ । ୫ ।

ଡ଼ୁହା ।

ବୃନ୍ଦାବନ ଚନ୍ଦ୍ର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଇନ୍ଦୁ; ରସକ ଶେଖର ବ୍ରଜବନ୍ଧୁ । ୧ ।
ଦ୍ରାକ୍ଷାରୁ ଅତି ଅତି ମଧୁର; ଚନ୍ଦନ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସୁଶୀତଳ । ୨ ।
ଅମିତ ଅବଲ ନାଗରନ; ପଞ୍ଚେନ୍ଦ୍ରଯୁ କରେ ଅକର୍ଷନ । ୩ ।
ମନ୍ଦଥ ପୀଡ଼େ ଅମାର ଗାଏ; କି କରୁଁ କହସି ଉପାଏ । ୪ ।

ଶ୍ଳୋକ ୫ ।

ନବାମୁଦଲସଦ୍ୟୁତନବତଥୀ ନୁନୋଞ୍ଜମ୍ବରଂ ।
ଦି ଭଙ୍ଗାରୁଗର କୃତ ଲଳିତବନ୍ୟ ବେଶୋଽଞ୍ଜଳଃ ।
ସୁଧାଂଶୁମଧୁସୁନନଃ କମଳକାନ୍ତର୍ଯ୍ୟଲୋଚନଂ ।
ଶ୍ୟାମ ମଦନମୋହନଃ ସଖି ତନୋତି ନେତ୍ର ସ୍ପୁହାଂ ।

ଦୀର୍ଘସ୍ଥଳ ।

ଅଭିନବ ଜଳଧର; କମଳାୟ କଲେବର; ଧୃତ କରର ନୀଳମଣି ।
ଝଟଝଟ ବିଦ୍ୟୁଝଟୀ; ପରଧାନ ପୀତପଟା; ସୁରୁର ଦି ଭଙ୍ଗିମା ଠାଳି ଗୋ ।

ସଖି ଗୋ । ଏଇ ମୂର୍ତ୍ତି ପ୍ରତି ହେବ ନେତ୍ରେ । ପୁଲକ ପୁରର ଅବେ ଗାନ୍ଧେ
ଗୋ । ୧ । ସୁଲଳିତ ବନ୍ୟବେଶ, ମନୋହର ମନଭୂଷ, ଶିରେ ଶୋଭା ରଙ୍ଗ
ଯାମୁଡାଲି । ନବୀନପଞ୍ଜବ ପୁଷ୍ପ, ନିଆଁଳି ପ୍ରବଳ ପୁଷ୍ପ, ଅଜାନ୍ତଲମ୍ବିତ ବନମାଲ
ଗୋ । ସଖି ଗୋ । ଏଇ ମୂର୍ତ୍ତି ପ୍ରତି ହେବ ନେତ୍ରେ । ପୁଲକ ପୁରର ଅବେ ଗାନ୍ଧେ
ଗୋ । ୨ । ନିର୍ମଳ ଶରଦପୂର୍ଣ୍ଣ-ସୁଧାଂଶୁ ମଧୁସୂଦନ, ଝଲକ କନ୍ଦର୍ପ ଦରପନ ।
ଅମଳ କମଳଦଳ, ଜିନି ନୟାନ ସୁଦଳ, କଟମଟ ମଦନମୋହନ ଗୋ ।
ସଖି ଗୋ । ଏଇ ମୂର୍ତ୍ତି ପ୍ରତି ହେବ ନେତ୍ରେ, ପଲକ ପୁରର ଅବେ ଗାନ୍ଧେ ଗୋ ॥

ତୁହା ।

ସୁଲଳିତ ଲବଣ୍ୟ ସେ ବେଶ । ମନ ମଧୁକରେ ହେବ ଭ୍ରମ । ୧ ।
ଶିରେ ଶୋଭା ରଙ୍ଗ ଜାମୁଡାଲି । ଦିଏ କାମିନୀର ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଟାଳି । ୨ ।
ନବୀନ ପଞ୍ଜବ ତଥୁ ସାଜେ । ନିଆଁଳି ପ୍ରବଳ ମନ ଗଞ୍ଜେ । ୩ ।
ଅଜାନ୍ତଲମ୍ବିତ ବନମାଲ । ପୁଲକରେ ହୃଦ ଅମାର । ୪ ।
ନିର୍ମଳ ଶରଦ ପୂର୍ଣ୍ଣାନନ । ଝଲକ କନ୍ଦର୍ପ ଦରପନ । ୫ ।
ଅମଳ କମଳ ଜିନି ନେତ୍ରେ । କୁଳବତୀର ସ୍ଵର ମହତ୍ତ୍ଵ । ୬ ।

ଶ୍ଳୋକ ୫ ।

ନବଜଳଦ ନିଃସ୍ଵନ ଶ୍ରବଣ କର୍ଣ୍ଣ ଯିଞ୍ଜିତ ।
ସନପ୍ରବଚନାମୃତେ ମୁଗ୍ଧିତ କାମିନୀମାନସ ।
ରମାଦିକା ବରଞ୍ଜନା ଶ୍ରବଣହାର ବଂଶିକଲ ।
ଗମେ ମଦନମୋହନ ସଖି ତନୋଇ କର୍ଣ୍ଣସ୍ପୃହାଂ ।

ଦୀର୍ଘସ୍ଥଳ ।

ନାରାୟଣ ମନୋହାରୀ, ଲକ୍ଷ୍ମୀର ଶ୍ରବଣହାରୀ, ସୁମନ ମୋହନ ଭଜା-
ଟନ । ଅବ୍ୟକ୍ତ ମଧୁରଯନ୍ତ୍ର, କାମ ଭଦ୍ରାପନମନ୍ତ୍ର ମଦନମୋହନ ବଂଶୀସ୍ଵନ ଗୋ ।
ସଖି ଗୋ । ସେଇ ଧ୍ଵନି ଶୁଭେ ଅବେ କାନେ, କାନେ ପଶି ଅମାର ପ୍ରାଣ
ଟାକେ ଗୋ । ଗମ୍ଭୀର ଜଳଦଘୋଷ, ବଂଶୀସ୍ଵନ କରେ ଧ୍ଵଂସ, ସୁମନ ଗୁନ
ତାତେ । ପତିତ୍ରତା ବ୍ରତମନ, ମହନେ କରାଏ ସ୍ଵନ ପରିହାସ ବଚନ ଅମୃତେ
ଗୋ । ସଖି ଗୋ । ସେଇ ଧ୍ଵନି ଶୁଭେ ଅବେ କାନେ ପଶି ଅମାର ପ୍ରାଣ ଟାକେ
ଗୋ ।

ତୁହା ।

ସୁମନ ମୋହନ ଭଜାଟନ, କର୍ଣ୍ଣେ ବାଜି କରଇ ଭସ୍ମନ । ୧ ।
ଅବ୍ୟକ୍ତ ମଧୁର ଧ୍ଵନି ପୁର, କାମ ଭଦ୍ରାଦେ ହୁଅଇ ଦୀର । ୨ ।

ମଦନ ମୋହନ ବଂଶୀ ସୁନ, ଦହଇ ଅମାର ପଞ୍ଚସ୍ରାଦ । ୩ ।

ଶ୍ଳୋକଃ

କୁରଙ୍ଗ ମଦନଦ୍ବୟ ପରିମଳୋମିକୁଷ୍ମାଙ୍ଗକ ।

ଶଙ୍ଖା ନଳିନୀଶ୍ରେଣେ ଶଶୀ ଯୁତାବଗନ୍ଧଃ ପ୍ରଥ ।

ମଦେନ୍ଦୁବରଚନ୍ଦନାଗୁଚ୍ଛୁ ସୁଗନ୍ଧ ଚରୁ ଚିତ ।

ଶମେ ମଦନମୋହନ ସଖି ତନୋତି ନାସାସ୍ତୁ ହାଂ ।

ଦୀର୍ଘଶ୍ଳୋକ ।

ମୁଗମଦ ମଦନଜତ, ବୟ ଅସୁରବ ମିତ, ପରସିଲ ଲହର ଡରଙ୍ଗ । ସେ
ଅଙ୍ଗେ ଅଶ୍ରୁ ନଳିନ, ସୋରଭ କରେ ଉତ୍ସନ, ଚନ୍ଦ୍ର ପଦ୍ମ ସୁଶୀତଲ ସଙ୍ଗରେ ।
ସଖିରେ; ସେଇ ଗନ୍ଧ ଅସର ନାସାରେ, ଆଦ୍ରାନ କରୁଛ ଅଚମ୍ବିତରେ । ପୁନଃ
ପୁନଃ ସ୍ନେହ କରେ, ପାପ ନାସା ଅଶ୍ରୁରେ, ମଦନମୋହନ ସୁଗନ୍ଧରେ ରେ ।
ଚନ୍ଦନ ଚର୍ଚ୍ଚିତ ଗୁରୁ, ଚର୍ଚ୍ଚିତ ଗୁରୁ ଅଗୁରୁ, ମଞ୍ଜିକାଦ ପାରିଜାତ ମାଳ । ଶୋଭା
ନଦୀ ବଜାର୍ଜଳ, ସକଳ ସୁଗନ୍ଧ ଜଳ, ଡୁବାଇଯା ନାସା ବେନି କୁଲ ଗୋ ।
ସଖି ଗୋ, ସେଇ ଗନ୍ଧ ଅସର ନାସାରେ, ଆଦ୍ରାନ କରୁଛ ଅଚମ୍ବିତରେ ଗୋ ।
ଆଦ୍ରାନ କରୁଛେ ଗନ୍ଧ, ମନ ହଇଛେ ଅନନ୍ଦ, ଆମି ଅଭାଗିନୀ କର୍ମସ୍ଥାନ ଗୋ ।
ଧନ୍ୟା କନ୍ୟା ଗନ୍ଧସଙ୍ଗେ, ବେହାର କରଲ ରଙ୍ଗେ, ସେ ଲାଗି ଦହଇ ପଞ୍ଚସ୍ରାଦ
ଗୋ । ସଖି ଗୋ, ତା ଲାଗି ହଇନୁ ଆମି ଦୁଃଖୀ, ଅବେ କି କରବ କହ ଦଖି
ଗୋ । ୩ ।

ଶ୍ଳୋକଃ

ହରିନୁଶି କବାଟିକା ପ୍ରଜାତ ହାର ବସନ୍ତଲେ ।

ସୁରୁତ୍ତି ତରୁଣୀ ମନଃ କଳ୍ପସ ହାର ଦୋହର୍ଗଳ ।

ସୁଧାଂଶୁ ହରି ଚନ୍ଦନୋତ୍ପଳ ଶିତାଭସିତାଙ୍ଗକ ।

ଶମେ ମଦନମୋହନ ସଖି ତନୋତି ବସସ୍ତୁ ହାଂ ।

ଦୀର୍ଘଶ୍ଳୋକ ।

ମନ୍ଥାତ୍ର ନାଲ କପାଟ, ତାର ଭୁଜ ବସ ତଟେ, ଝଟ ଝଟ ରସାନ ଯେମନ ।
ସୁରୁତ୍ତି ତରୁଣୀ ମନ, କଳ୍ପସ ତାପ ମୋଚନ, ମୁଗମ ଅର୍ଗଳ ବାହୁ ବେନି ରେ ।
ସଖିରେ, ହୃଦେ ଅମାର ଏଇ ସ୍ତୁତ୍ତା ହୟ, କେ ଅନି ମିଲବ ଗାଏ ଗାଏ ରେ ।
ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦନ ଉତ୍ପଳ, ଶୁଭ୍ର ଅରୁ ସୁଶୀତଲ, ସଙ୍ଗେ ଅଞ୍ଜନ ସୁଧାଂଶୁରୀ । ସେଇ
ଅଙ୍ଗେ ଅଲିଙ୍ଗନ, ଦବେ ମଦନ ମୋହନ, ସତେ ଏଇ ଭାଗ୍ୟ ଆଛେ କର
ଗୋ । ସଖି ଗୋ, ହୃଦେ ଅମାର ଏଇ ସ୍ତୁତ୍ତା ହୟ; କେ ଅନି ମିଲବ ଗାଏ ଗାଏ

ରେ । ୨ । ସତେ କରୁଅଛେ ପୁଣ୍ୟ, ମିଳିବେ ନନ୍ଦନନ୍ଦନ, ନା ଦେଖିଲେ
ବେନେ ଭୈବେ ପ୍ରାଣ । ଅମିତ ଅଭାଗୀ ନାଗ ବେଦ ଦବେ ବଶିଧାରୀ, କର
ଅମି ଏବ ନବେଦନ ଗୋ । ସଖି ଗୋ; ହୃଦେ ଅମାର ଏକପୁଂସ୍କା ହୁଏ, ବେ
ଅନି ମିଳିବ ଗାଏ ଗାଏ ଗୋ । ୩ ।

ଶ୍ଳୋକଃ

ବ୍ରଜାତୁଳ କୁଳାଙ୍ଗନା ତର ରସାଳି ତୃଷ୍ଣା ହରଃ ।

ପ୍ରଦିବ୍ୟ ରଞ୍ଜନୁତେ ସୁକୃତ ଲଭ୍ୟ ଫେଲ୍ଲବ ।

ସୁଧାଧି ଦହ ବଞ୍ଚିକା ସୁଦୂଳ ବିଚିକା ଚର୍ବିତ ।

ଶମେ ମଦନ ମୋହନ ସଖି ତନୋତ ଜହ୍ନାୟ ହା ।

ଦୀର୍ଘଶ୍ଳୋକ ।

ଅତୁଳ କୁଳ ଯୁବତୀ, ସମୁଦ୍ରେ ଦୁମୁଦ୍ର ଅତି, ରସ ବଣ ତୃଷ୍ଣା ହରେ
ସେତ । ଏମନି ସୁକୃତ ଯେକ, ତାବେ ଯବେ ଲଭ୍ୟହୋଇ, ସେ ପୁଦିବ୍ୟ ଅଧର
ଅମୃତ ଗୋ । ସଖି ଗୋ, କହୁ ଅମାର ଭାଗ୍ୟମାନ ନଏ, ଅର କି ମିଳିବ ପୁଂସ୍କା
ହୁଏ ଗୋ । ୧ । ସୁଧାଧି ନାଗ ବଞ୍ଚିକା ପକ୍ତସୁଦଳ ବିଚିକା, ଚର୍ବିତ ଚର୍ବିତେ
ସୁଧାନିଲ । ତାବେ ମଦନ ମୋହନ, ଦବେ ଅମାର ବଦନ, ଅଧ ଅଧ କରୁଅ
କଶନ ଗୋ । ସଖି ଗୋ, କହୁ ଅମାର ଭାଗ୍ୟମାନ ନଏ, ଅରକି ମିଳିବ ପୁଂସ୍କା
ହୁଏ ଗୋ । ୨ । ଏମନି ଭଞ୍ଜଶାବରେ, ସବାଙ୍ଗ ପୁଞ୍ଜବ ପୁରେ, ପଞ୍ଚେନ୍ଦ୍ରସୁ
କରସୁ । ଲାଲିସା । ହା ଜୀବ ବନ୍ଧୁ ବୋଲିଅ, କିଶୋର ଅଚେତ ହସୁ, କଣ୍ଠ
ଗଦାଦେ କହେ ଭାଷା । ପ୍ରାଣସଖି ଗୋ । ଅମି ହେଲୁ ଅବେ ନିରମାଣୀ ଗୋ ।
ଅବେ କି କରବ କହ ଦିଶି ଗୋ । ୩ । ଓହେ ନାଥ ପ୍ରାଣନାଥ, ମୋହନ
ମୂରଲୀ ହାତ, କୁଥା ଅଛ ଦାଓ ଦରଶନ । ଓହେ ମଦନ ମୋହନ, ମଦନ
କରେ ଦହନ, ବହନ କରୁଅ ଆଲିଙ୍ଗନ ହେ । ବନ୍ଧୁ ହେ, ଦିଶାଅ ତୁମାର
ମୁଖ ରହୁ, ଦିଅ ଓଷ୍ଠୁ ଏକ ସୁଧା ବିନ୍ଦୁ ହେ । ୪ ।

ଦୀର୍ଘଶ୍ଳୋକ ।

ରଗିତେ ଏକ ବଚନ, କୁହା ଉଠେ ଘନ ଘନ, ପ୍ରାଣର ନିଶ୍ବାସ ନାସେ
କହେ ଗୋ । ରଞ୍ଜିତ ଏ ଦଶାବସ୍ଥା, ଲଳିତା ବିଶାଖା ସଖି, ଆଶାସିନ୍ଧୁ ଏକ
ବାଣୀ କହେ ଗୋ । ଧନି ଗୋ, ତୁମିତ ହଇଲେ ଅମାନୀ ଗୋ, ସନ୍ତୋଷେ
ତେକଲି ନାଲମନି ଗୋ । ସେ ଶ୍ୟାମ ମଧୁର ଜାତି, ସବ ପୁଷ୍ପେ ତାର ମତ
ମଧୁପାନେ ସଦା ଅନ୍ଧୀରୁତ । ପଦ୍ମେର ସଦା କିଙ୍କର, ବିଷ୍ଣୁର ଉପେ ନା କର
ବୁଝିଅଛୁ ଅମି ଅର୍ଥ ଗୀତେ ଗୋ । ଧନି ଗୋ, ଅମି ଯାବ ଅବେ କୁଞ୍ଜବଚନ

ଏଣିକି ମିଳିବ ତୁମାର ସନେ ଗୋ । ୨ । ବ୍ରଜବଧୂ ଲୟା କେଲି, ବରୁଣ୍ଡଳ ବନମାଳି, ତୁମାର ଶ୍ରୀରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠେଷ୍ଠ ସେ ମତି । ଧୈର୍ଯ୍ୟ ହୟାଁ । ତେଜ ରେଷ୍ଟ ସମାକର ତାର ଦୋଷ, ଶ୍ରୀହେ ଚଳ ଏ ନହେ ଉଚିତ ଗୋ । ଧନ ଗୋ, ଅମି ଯାବ ଅବେ କୁଞ୍ଜବନେ, ଏଣିକି ମିଳିବ ତୁମାର ସନେ ଗୋ । ୩ ।

ଦୀର୍ଘସ୍ଥଳ ।

ଶୁଣିଯାଁ । ସଖୀର ବାମା, କହୁ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ହୟାଁ । ଧନା, କଷ୍ଟେ କଷ୍ଟେ ସେଖାନେ ଚଲିଲ । ବିଶାଖା ସଖୀର ସନେ, ମିଳିଲ ଲତା ଭୁବନେ, ଲଳିତା ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ପାଶେ ଗେଲ ହେ । ଶୁନ ହେ ଅନୁରାଗୀ ଜନ ଦୟା ମନ, ରାଜବନେ ଦୁଃଖୀ ଶ୍ୟାମ-ଦନ ହେ । ଶୁନ ରସ ଉପାସିତେ, ନା ଲୟ ଦୋଷ ଅମାକେ, ଏଇ ନିବେଦନ ତୁମି ଘେନ । ମସିକା ଉଚ୍ଛିଷ୍ଟ ମଧୁ ତାବେ ପନକର ସାଧୁ କୁଷ୍ଠରସ ପରମ ପାବନ ହେ । ମହାନ୍ତେ ଶିରେ ଦାଢ଼ ତୁମାର ମଦଧନ, ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ ଚେରଲ ବାଉଁଶ ହେ । ୧ ।

ପଦ୍ମାର ।

ଦ୍ଵିତୀୟ ଲୁହେର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ହେଲ ସମାପତ, ଶ୍ରୀରାମ ଗୋବିନ୍ଦ ପାଦେ କୋଟି ହନମିତ ହେ । ଶିକ୍ଷାଗୁରୁ ହିପାମୟୀ ଶ୍ରୀମତୀ କିଶୋରୀ, ମଦନ ମୋହନ ଅଙ୍ଗେ ନିବାସ ଯାହାର ହେ । ପଦ୍ମାବତୀ କାନ୍ତ ଜୟଦେବ କବିରାଜ, ଝଙ୍କାର ବିବେକ ତତ୍ତ୍ଵ ନିରୂପଣେ ଆସି ହେ । ତାର ହିପାବଳେ ତାର ବଦନ ଉଦ୍‌ଘୀର୍ଣ୍ଣ ଅଞ୍ଜନା ପିଣ୍ଡିକ କରେ ଉଚ୍ଛିଷ୍ଟ ଚର୍ବନ ହେ ॥ ଉଚ୍ଛ୍ଵଳ ରସ ଗୁହ୍ୟତ ଜନା ଯେଉଁ ହୟା, ଏଇ ଲଳା ରତ୍ନମାଳା ଗଲତେ ପରସ୍ତ ହେ । ପିଣ୍ଡିକେର ନାମେ ପୁଷ୍ପ ନା ହୁଏ ବର୍ଣ୍ଣିତେ, ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ ଶବ୍ଦେ ଦୋଷ ନା ଲୟ ମହାନ୍ତେ ହେ । ଅଞ୍ଜନ ପ୍ରେମ ସାୟର ହସୋଦଗ ଗୁହ, କାହିଁକି କର ହେ ନିଷ୍ଠୁଳିଙ୍କ ଜ୍ଞାନିବୃନ୍ଦ ହେ ॥

ତୃତୀୟ ଛାନ୍ଦ

ଗୀତ ।

ରାହି ନୟାନ କଟାଶ, ବାଜି ଶ୍ୟାମ ମରମ ବିଦାର ହେ । ଘୋଷା ।
ବାଜାନୁଁ । ଶ୍ୟାମକେ ନୟାନ ମୁନ, ବାଜାୟା ଚରନ ମଞ୍ଜିର ତାର ।
ଭଞ୍ଜିୟା ମୁଗୁଧା ଶ୍ରେଣୀକାମକେ, ଶଞ୍ଜାୟା ଅନଙ୍ଗ ଅନୁପାମକେ ।
ଘୋମ ମର୍ମ ହାମ ବଜେ, ଶ୍ରେର ସମ ଭୟ କାମରାଜେ ହେ । ୨
ଦମଦମ ବୁକୁ ଧମକ ଘାତ, ଗମ ଗମ ସ୍ଵେଦ ଜମକ ଜାତ ।
ଅସ୍ତ ବଂସେ ହୁଁଁଁ ବଣୀ ଶସିତ; ହସ୍ତ ହସ୍ତ ନାଗ ବାଧାତୁଷିତ ।
ରାହି ନୟାନ କଟାଶ, ବାଜି ଶ୍ୟାମ ମରମ ବିଦାର ହେ । ୧ ।

ଛନ ଛନ ମନ ଛନକା ସମ, ବନେ ଘନଶ୍ୟାମ ଶ୍ୟାମଲ ଦନ ।]
 ମନ ମନସିଦ୍ଧ ସନ୍ତାପେ ଲ୍ଲନ, ଘନଘନ ଶ୍ବାସ ନାସେ ବିଷମ ।
 ରାଶି ନୟାନ କଟାର, ବାଜି ଶ୍ୟାମ ମରମ ବିଦାର ହେ । ୩ ।
 ଦର ଦର ହାସେ ଅଧର ଲ୍ଲନ, ତର ତରଙ୍ଗିମା ଚେର ସମାନ ।
 ଧର ଧର ଗର ଗର ଭନ୍କାଦ, ଜର ଜର ଅଶ୍ରୁ ନେତ୍ର ପ୍ରମାଦ ।
 ରାଶି ନୟାନ କଟାର, ବାଜି ଶ୍ୟାମ ମରମ ବିଦାର ହେ । ୪ ।
 ଶୁଥ ବାସ ଚୁଲ୍ ବନ୍ଧନ ଭଞ୍ଜ, ବ୍ୟର୍ଥ ଅର୍ଥ ଛୁଟ ଅନର୍ଥ ପୁଞ୍ଜ ।
 ଦଶେ ଦଶେ ଦଶେ କିଶୋରୀ ରୁଷ୍ଟ, ରସେ ରସି ଭାବୁଷ୍ଟ ରସିକ ଭସ୍ତ ।
 ରାଶି ନୟାନ କଟାର, ବାଜି ଶ୍ୟାମ ମରମ ବିଦାର ହେ । ୫ ।
 କସ ଲଜମୁଖ କି ନାଲିରୁର, ବିଲସ ଭଞ୍ଜାସ ସକଳି ଦୁର ।
 ମହାଦୁଃଖେ ଦୁଃଖୀ ହୟ । କିଶୋର, ତଣି ତେଜଲ ଗୋପିନୀ କର ।
 ଶ୍ୟାମ ମର୍ମହୀନ ଭଜେ, ଚୋରଚୟ ସମ କାମ ରାଜେ । ୬ ।

ଶ୍ଳୋକ ୫

କଂସାରରପି ସଂସାରବାସନାବଦ୍ଧଶୃଙ୍ଖଳାଂ ।

ରାଧାମାଧାୟୁ ଧୂଦୟେ ତତ୍ୟାଜ ବ୍ରଜସୁନ୍ଦରଃ ॥

ପ୍ରୟାର ।

ସମ୍ୟକ ସାର ବାସନା ଯେକ ରାସଲ୍ଲଳା, ତାର ବନ୍ଧନକୁ ପ୍ରତି ଶ୍ରୀମତୀ
 ଶୃଙ୍ଖଳ ॥ ହେନ ବେଲ ତାର ଯବେ ହେଲ ମହାମାନ । କଂସାରର ସମ ରସ
 ସଂସାର ଉତ୍ସଳ ହେ ॥ ରାଧା ମାନେ ତ୍ୟାଗକୈଲ ବ୍ରଜସୁନ୍ଦରରେ, କୋଥା
 ପ୍ରାନ୍ତେଶ୍ବରୀ ବଳି କୁଞ୍ଜେ କୁଞ୍ଜେ ଫିରେ ।

ଭୂମ୍ଭା ।

ବାଉଲ ହରୟା ତାପପୁଞ୍ଜେ ଭୁଲେ ବନମାଲ ପ୍ରତିକୁଞ୍ଜେ । ୧ । କଟନ
 ବସନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉ, ଧାଏଁ ବାହୁଭୁଲି ମୋଦଭର । ଧରତେ ନାରୀ ସଦେବତାକେ,
 ତଲି ଅପଡ଼ିଲ ଅବନୀକେ । ୨ । ତବେ ଚେତାହୟା ବନଘୋରେ, ଯାରେ
 ହେରେ ଭଜେ ବୋଲେ ତାରେ । ୪ । କୁଞ୍ଜପୁଞ୍ଜ ଲତାତରୁ ହେଉ, ତାହାରୀ
 ବାଞ୍ଛା ପୁଞ୍ଜେ ହର । ୫ ।

ଶ୍ଳୋକ ୫

କଣ୍ଠିତ ବକୁଳମୟାଃ କେତକୀଜାତ ଯୁଥକେ

ଅଶୋକମାଧବାକୁଳ ପଶ୍ୟତାଂ କି କୁଶୋଦୟାଂ

ଗୀତ

ବକୁଳ କୁନ୍ଦ ମନ୍ଦାର, ଯାତିସୁଥ କନିଅର, କହ ଗୋ, ଅମାର ଦୁଃଖ
ଦେଖି ଦୟା କହ ଗୋ । ୧ । ନିଆଁ ମାଧବୀ ମଞ୍ଜୁ, ଦେଖାଇ କି ପ୍ରାଣଅଳି,
କହ ଗୋ କହ ଗୋ । ୧ । ଅଗୋ ଅଗୋ ଚମାପୁଲ, ତୁମି ତାହା ତନୁ ତୁଲ;
କହଗୋ କହଗୋ । ୩ । ଅଗୋ କୁରୁଅନା ଜାତି, ଦେଖାଇ କି ରସବତୀ,
କହଗୋ କହଗୋ । ଅଗୋ କୁନ୍ଦ କରବାର, ଦେଖାଇ କି ନାଗବର, କହଗୋ
କହଗୋ । ୫ । ଚରତ ତରୁଟ କିଆ, ଜଳରେ ଆମାର ହୁଅ କହଗୋ କହଗୋ ।
ଅଗୋ ସବ ଲତାକୁହ, ତୁମି ତାର ଝିଟେ ଦେହ, କହଗୋ କହଗୋ । ତୁମାର
ଗର୍ବେ ଲୁକି ତାର ବାହାଏ ପ୍ରେମ ପର୍ବର, କହଗୋ କହଗୋ । ଅଗୋ ସହକାର
କୁଳ, କୁଆ ପ୍ରାଣପୀ ଗୋଳ, କହଗୋ କହଗୋ । ୯ । ତୁମାର ହିୟା ତାପ
ହର ଦୁଃଖୀଜନେ ଦୟାକର, କହଗୋ କହଗୋ । ୧୦ । ଆମି ଭାଗ୍ୟସ୍ଥାନ
ଜନ, ଆମାର ଦୁଃଖ ଶୂନ କାନ, କହଗୋ କହଗୋ । ୧୧ । ମନ ଧନ ଲୟା
ଧନୀ କୁଆ ଗୋଲ ଅଛ ଜାନି, କହଗୋ କହଗୋ । ୧୨ । ଏକମତ ଶ୍ୟାମ-
ରାସ, ବାଉଳେର ମତହସ, କହଗୋ କହଗୋ । ଆମାର ଦୁଃଖ ଦେଖି
ଦୟାବହ ଗୋ । ୧୩ ।

ଶ୍ଳୋକ ।

ଭଦ୍ରପ୍ରଭାମନୁସୂତ୍ୟ ରାଧିକାମନଙ୍ଗବାଣକୁଣ୍ଡଳ ମାନସଃ ।

ବୃତ୍ତାନୁତାପଃ ସ କାଳିନ୍ଦନନୀତଟାନ୍ତକୁଞ୍ଜେ ବିଷସାଦ ମାଧବଃ ।

ପଦ୍ୟ ।

ଅନଙ୍ଗର ଶରଦାତେ ଶିଳ କଲେବର ଭଦ୍ରପ୍ରଭ ହୟା । ଶ୍ୟାମ ରାଧି
ଅନୁସରେ ହେ । ସତ ନରଣୀର ସମ ସବ ଅଙ୍ଗ ଜଳେ, ପ୍ରବଳ ସନ୍ତାପେ ନେତ୍ର
ଅଗ୍ରଜଳ ଗଲେ ହେ । ୨ । କାଳିନ୍ଦୀ ତଟାନ୍ତ କୁଞ୍ଜେ ରୋଲ ମହାଶେଦେ, ଶୁଭିଲ
ପଞ୍ଜବ ଶେଷେ ମାଧବ ବିଷାଦେ ହେ । ନିଦ୍ରା ନ ଅସିଲ ନୀଳକମଳ ନୟାନେ,
ବାଉଳ ହାଇୟା ପିରେ ସକଳ କାନନେ ହେ । ୪ । ସବ୍ରମେ ପଞ୍ଜବ ଶେଷେ
ବଣୀ ଶୁଭ୍ର ଗୋଲ, ତୁଲସୀ ବନେ ପ୍ରବେଶ ହେଲ ହେନ ବେଲ ହେ । ବୃନ୍ଦାବେ
ମାନସେ ତବେ ସୁମରନ କେଲ; ପ୍ରାଣବନ୍ଧୁ ଦୁଃଖେ ବୃନ୍ଦା ସେଖାନେ ମିଳିଲ ହେ ।
ଶ୍ୟାମ ରୁଦ୍ଧ ଦୁଃଖ ଦେଖି ବୃନ୍ଦା ଦୁଃଖୀ ଅତି, ତାରେ କହେ ରସରଜ ବନସ୍ତ
ଭାରତୀ ହେ । ଆମାର କପାଳ ମନ୍ଦ କି କହୁବ ବୃନ୍ଦେ, ଧନୀ ଶୁଭ୍ର ଶ୍ରୀତା କେଲ
ଅନ୍ୟା କନ୍ୟା ବୃନ୍ଦେ ଗୋ । ପିଣ୍ଡ ଯବେ କରେ ଚୋର ପ୍ରାଣ କି ନା ଜାନେ,
ଲୁକିଅ ଦେଖିଲ ବନ୍ଧ ବେନ ସଖି ସନେ । ଅସୁର ଉପେ ଅମି ସଳିଧେ ନା

ଗେଲ, ବିନତି ବରଅ କୋପ ନିକାରି ନାରିଲ ଗୋ । ୧୦ । ହତାଦର ବରବ
ଗୋ ପରାନ୍ ବନ୍ଧି ରେ, ଏଇ ଦୋଷେ ଭ୍ରଷ୍ଟିଗେଲ ମଦନ ସିନ୍ଧୁରେ ଗୋ । ୧୧ ।
କି ବରବ କି ବହୁବ ରାବର ବରହେ, କିବା ଧନେ କିବା ଜନେ କିବା ସୁଖ ଗ୍ରହେ
। ୧୨ । ସନ୍ତୋଧ ବଦନ ତାର କୁଟିଳଭ୍ରୁଲତା, ଚନ୍ଦ୍ରାୟି ସଜାବ ଗାନ୍ଧ ଦହେ ଚନ୍ଦ୍ରା
ଚିତାଗୋ । ୧୩ । ଲେହନ କମଳେ ଯେନ ଭୁଞ୍ଜ ପନ୍ଥ ଖେଳେ, ଭ୍ରୁଭଞ୍ଜି ଭଞ୍ଜିମା
ନେହ ଚନ୍ଦ୍ର ଗୁଡ଼ି ଜଳେ ଗୋ । ବୃଥାହୁ ବିଲପ ସ୍ଵାର୍ଥ ଅର ନା ମିଳିବ, ଅନୁସର
କୁନ ବନେ ଦରଶନ ପାବ ଗୋ । ୧୪ । ହୃଦେର ପଦକ ହବେ ନାଲିୟ
ଅସୁୟା, ଏଇ ଭାଗ୍ୟ କୁଥା ଅର କରବେନ ଦୟା ଗୋ । ୧୫ । ହୃଦୟ
କଳନା କେଳି ଚତୁର ରତନ, ଶିଳ କରବେନ ତନୁ ଗାର ଏଇ ଗୁନ ହେ
। ୧୬ । ଏତ କହୁ ଶ୍ୟାମରାଏ ଅମ୍ଭର ବାଢ଼ିଲି, ପୁନର୍ବାର ଅନର୍ବାର ମାର
ପ୍ରହରଲ ହେ । ୧୭ । ଭୂମିତେ ତଳିଅ ପଡ଼ି ଧୁଲ ବୁକେ ମାଖେ, ଅଶ୍ଵାସେଅ
ବୃନ୍ଦା ଭରେ ଆଉଜାୟା ରାଖେ ହେ । ୧୮ । ବୃନ୍ଦାର ପୁରଣେ ଶ୍ୟାମ ହୃଦେ
ଭିଠେ ଜାନ; ତାକେ ସାଧି ଦିଅଁ କାମେ କରେ ନିବେଦନ ହେ । ନିଜବାସାଆଲେ
ବୃନ୍ଦେ ବିଷୟ ମଦ ମଦ, ଶ୍ରୀ ଚନ୍ଦନ ପଖାଲଇ ଚରନାରବିନ୍ଦ ହେ । ୧୯ ।

ତୁହା ।

ଘନଶ୍ୟାମ ଜାନଭୁଲେ, ମଦନ ରାଜାକେ ବୋଲେ । ୧ ।

ଶ୍ଳୋକ ୪ ।

ହୃଦି ବିଶଳତାହାରେ ନାୟୁ ଭୁଞ୍ଜମନାୟକଃ ।

କୁବଳୟଦଳଶ୍ରେଣୀ କଣ୍ଠେ ନ ସା ଗରଳଦୁଃଖଃ ।

ମଳୟଜରଜୋ ନେଦଂ ଭସ୍ମପ୍ରିୟାରହତେ ମୟ ।

ପ୍ରହର ନ ହରଭ୍ରନ୍ତ୍ୟାମନଙ୍ଗ ହି ଧା କିମୁ ଧାବସି ।

ଯଥାରାଗ ।

ହୃଦେ ଅଛେ ମାଲ୍ କମଳ ମୁନାଲ ନା ହଏ ଭୁଞ୍ଜ ହାର ହେ ।
କଣ୍ଠେତେ ଅଳୟ, ନାଲି କୁନ୍ଦଳୟ, ନହେ ନାଲିକଣ୍ଠ ହାର ହେ । କେନ ହର
ଭ୍ରାନ୍ତ କର, କୋଥେ ଧାଇଁତେ ଧାଇଁତେ ମାର ହେ । ସବାଙ୍ଗ ଜଳିତେ,
ଚନ୍ଦନ ବୋଲିତେ, ମିଶାୟା କର୍ପୁର ଧୁଲି ହେ । ଲଗିଅଛେ ଚାଏ, ଭସ୍ମ
ବୋଲି ତାଏ, ଭୂମି କେନ ଯାୟୁ ଭୁଲି ହେ । ଧର ପଲ୍ଲବନୁରେ, ବୃଥା
ପ୍ରହାର ନା କର ମାର ହେ । ୨ । ଅଙ୍ଗାଙ୍ଗ ହଇଅଁ ଚିରରାଜପୁତ୍ରୀ, ସଦା ଥାକେ
ହର କୋଲେ ହେ । ପ୍ରିୟାର ବିହନେ, ବାଉଲ ହରୟା । ବନେ ବନେ ଅମି
ତଲେ ହେ । ସେଇ ସଦା ଦରସ୍ତର, ଆମ ପରାଅଛେ ପୀତାମ୍ବର ହେ । ୩ ।

ଶ୍ଳୋକ ୪ ।

ପାଣି ମା କୁରୁରୁତଶାୟକମମ୍ମା ଗୁପ୍ତ ମାସେପୟ
 ଶୀତାନ୍ତଜିବିବିଶ୍ୱମୁକ୍ତି ତନୁନାଦାତେନ କିଂ ପୌରୁଷଂ ।
 ତସ୍ୟା ଏକ ମୁଖୀଦୁଶୋ ମନସିକପ୍ରେ ଜାତକଟାକ୍ଷାଶୁଗ-
 ଶ୍ରେଣୀଜଳ୍ପରତଂ ମନାଗପି ମନୋ ନାଦ୍ୟାପି ସଂଧୁଷ୍ଟେ ।
 ଯଥାରାଗ ।

ଗୁପ୍ତେ ଅସ୍ତେପନ, ନା କର ଅମାତ୍ସେ, ରସାଳ ଶାୟକ କର ହେ;
 ଶୀତାନ୍ତେ ନିର୍ଜିତ; ସୌଭାଗ୍ୟ ବିର୍ଜିତ, ଅଖିଲେ ମୁକ୍ତି ନର ହେ । ଅମାର
 ଦାତେ କି ପୌରୁଷ; ତୁମି ନା ଲଭିବା କହୁଁ ଯଶ ହେ । ୧ । ଏକଜନା ଯଦି
 ପ୍ରହାର କରସ୍ତେ, ଅରେକ କି ତାରେ ମାତ୍ରେ ହେ; ସହିହସ୍ତା ଯଦି ନା କରେ
 ବିବେକ, କେନେ ଶସ୍ତ୍ର ଧର କରେ ହେ; ଘାତ ପରେ ଘାତ କର, ପ୍ରାନ୍ତ ହରକ୍ତେ
 ଅମାତ୍ସେ ଭାର ହେ । ୨ । ବ୍ରୁଲତା କାମାନେ ଅଞ୍ଜନେର ଗୁନେ, ସନ୍ନୟା
 କଟାକ୍ଷ ଶର ହେ, ବହୁଧି ଶିରଶା, ରାଜି ମୃଗଦୃଶା, ଫିଙ୍ଗିଅଛେ ଏଇ ଭର ହେ ।
 ବୁଝି କିଛି ଶତଶର, ପକ୍ଷି ନା ଦଶର ତୁମି ହେବୁ ହେ, ଲେମ୍ବେ ଲେମ୍ବେ
 ବାଜିଅ ଜର୍ଜର ହେ । ୩ ।

ଶ୍ଳୋକ ୫ ।

ବ୍ରୁରୁପେ ନିହତଃ କଟାକ୍ଷବିଶିଣୋ ନିର୍ମାତୁ ମର୍ମବ୍ୟଥାଂ
 ଶ୍ୟାମାୟା କୁଟିଳଃ କରେତୁ କବରାଭାସେପିମାସେଦ୍ୟମ୍,
 ମୋହନାବଦୟୁଷ୍ଠି ତନ୍ନି ତନୁତାଂ ବିମ୍ବାଧରୋ ରାଗବାନ୍
 ସଦ୍‌ବ୍ରହ୍ମନମଶ୍ରଲସ୍ତବ କଥଂ ପ୍ରାଣୋର୍ମମ ଶୀଘ୍ରତ୍ୱ ।
 ଯଥାରାଗ ।

ବ୍ରୁରୁପେ ମା ଗୁପ୍ତେ, କଟାକ୍ଷ ବିଶିଣେ, ନିର୍ମାତାଛେ ମର୍ମବ୍ୟଥା ହେ; ଯାଅସ୍ତା
 ଶାମଲ, କବରା କୁଟିଳ, ଭଦ୍ୟମ ମାରନ କଥା ହେ; ତାର ଶ୍ରୀକରେ ମୋହ,
 ତନୁ ତନୁତା ମୁଞ୍ଚିବ ଦେହ ହେ । ବିମ୍ବାଧର ଯାର, ରାଗ ବୁଝିବର, ସେହି ହେତୁ
 ରଙ୍ଗ ଅତି ହେ; ତାତେ ମହଦାସ, ଧୃତିବଶ ଧ୍ରୁପ, କରତେ ନା ହଏ ଶାନ୍ତି
 ହେ । ସୁନମଶ୍ରଲ ସବୁତ, ସେହି ଏକା ପ୍ରାଣେ କରେ ନୃତ୍ୟ ହେ ॥

ଭୁତା ।

ପୁନଃ ବୁଦ୍ଧା ମୁଖ ହେବ; କହଇ ମୁରଲୀଧାରୀ ।

ଶ୍ଳୋକ ୬ ।

ତାନି ସ୍ପର୍ଶସୁଖାନି ତେ ଚ ତତ୍ତ୍ୱଲୀଃ ସ୍ପିନ୍ଧା ଦୃଶୋବିଭ୍ରମା

ପ୍ରଦବକ୍ରାମୁଜସୌରଭଂ ସ ଚ ପୁଧାସ୍ୟାନ୍ତୀ ଚିତ୍ତଂ ବନ୍ଧିମା
 ସା ବିମ୍ବାଧରମାଧୁରୀତ ବିଷୟାସଂକ୍ଷେପି ଚେନ୍ନାନସ୍ୟ
 ତସ୍ୟାଂ ଲଗ୍ନସମାଧୁକ୍ତ ବିରହବ୍ୟାଧୂଃ କଥଂ ବଦ୍ଧିତେ ।

ଯଥାରାଗ ।

ତା ଅଙ୍ଗ ପୁରସ୍ତ, ସୁଖସମୁଦୟ ସଚେତ କରେ ତରଳ ଗୋ
 କିଞ୍ଚିତ ଗୁହାନ୍ତି, ବିଭ୍ରମ ଜନମ; ମୁଖପଦ୍ମ ପରମଳ ଗୋ ।
 ବନ୍ଧବଚନ ଅମ୍ବୁ, ତାତେ ଅଛେ କିତ କମନୟ ଗୋ ।
 ପୁନଃ ବିମ୍ବାଧର, ମାଧୁରୀ ମନେର, ସକଳ ବିଷୟା ବଞ୍ଚେ ଗୋ
 ଏଇ ଧ୍ୟାନ ଦଲ, ବିରହ ନା ଗେଲ, ବ୍ୟାଧିତ ବଞ୍ଚିଲ ଘଟେ ଗୋ;
 ପ୍ରାନସହ ବୃନ୍ଦେ ଶୁନ, ରସମୟୀ ବିନେ ବ୍ୟାଧି କେନ ଗୋ । ୨ ।

ଶ୍ଳୋକଃ ।

ଭ୍ରୁ ପଞ୍ଚବଂ ଧନୁରପାର୍ଶ୍ଵ ତରଙ୍ଗିତାନି, ବାଣାରୁଣ ଶ୍ରବଣପାଳିରତି ମୁରେଣି
 ତସ୍ୟାମନଙ୍ଗ ଜୟ ଜଙ୍ଗମଦେବତାୟା. ମନ୍ଦାଣି ନିର୍ଜିତଜଗନ୍ନ କମପିତାନି ।

ଯଥାରାଗ ।

ଭ୍ରୁ ପଞ୍ଚବଧନୁ, ଅପାର୍ଶ୍ଵ ତରଙ୍ଗ, ତରଳ ମୁନୟାଁ ଶର ଗୋ
 ଶ୍ରୁତିପୁର ପାଲି, କାଜଲ ସିଞ୍ଜାନି, ଭୃଷ୍ମଧନୁ ଚନ୍ଦ୍ରାବାର ଗୋ
 ଶର ତେରଛ ବନ୍ଧିମା, ବ୍ୟକ୍ତ ଚଞ୍ଚିଲ ରାଗେ ରଞ୍ଜିମା ଗୋ । ୧ ।
 ହର କୋପାନଳେ, ଦେହକେ ଜାଲୟାଁ, କାମ ହୟାଛିଲ ଭୁତ ହେ
 ତା ଅୟୁଷ୍ ପାୟାଁ, ଜଙ୍ଗମ ଦେବତା, ହେଲ ପରାଧମବନ୍ତ ଗୋ ।
 ଧାନକୁରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜନା; ଉଡ଼ାଇଲ ଜଗଜୟ ବାନା ଗୋ । ୨ ।
 ସେ କଟାକ୍ଷ ପ୍ରାନ୍ତେ, ପ୍ରାନ କଦର୍ଥୁରେ, ବିଷାମୃତ ଚଳୟାଛେ ଗୋ ।
 ନିଜ ପରାଧମେ; ବିକ୍ଷିପ୍ତ ମରମେ; ନିରନ୍ତରେ ଜଳୟାଛେ ଗୋ
 ନା ମାର ଏ ନା ଶ୍ରୀଅସ, ପୀଡ଼ା ଭୁଲିତେ କଶନ ନଏ ଗୋ । ୩ ।
 ଏମନି ପ୍ରଲପ, ବଚନ କଳାପ, କହିତେ କହିତେ ଶ୍ୟାମ ହେ ।
 ଧନୀ ରୂପ ଗୁନ, କରଅ ଧୂଆନ, ଉଦ୍ଧତ ଭାବେ ଉଦ୍ଧାମ ହେ ।
 ଭ୍ରୁ ବିଲସ ମନ୍ଦହାସ, ହର ହର ସମୟ ଉଜ୍ଜାସ ହେ । ୪ ।
 ତନ୍ମୟ ହଇୟା, ତଦାଲପ ଭରେ, ତଦ୍ବିଚେଷ୍ଟା ହୟାଛିଲ ହେ ।
 ତଦାସ୍ତ୍ରକା ହୟା ବିବେକ ହାଜାୟାଁ, ଅପନାକେ ପାଶୋରଲ ହେ ।
 ବୋଲେ ବୃନ୍ଦା କୁଥା ଧନୀ, ଅମି କିଏ ଅଛେ କୁନଶାନି ଗୋ । ୫ ।
 ରାଜି ନୀଲମନି, ନୀଲମନୀ ଧନୀ, ଶ୍ୟାମ ଶ୍ୟାମ ଧନୀ ଧନୀ ଗୋ ।

କିଏ କୁନ ହୁଏ, ଅମି ନା ଜାନବ, ନାଶିବ ସଶବ୍ଦ ଖାନ୍ତି ଗୋ ।
 ଅମି ଅଧ ଗୋରା କାନ୍ଧ, ହେଉ ଚଢ଼ିତଟୁଁ ପଦତଳ ଗୋ । ୭ ।
 ଅମାର ଭୁଲନା, ଅଛେ କୁନଜନା, ଅଧ ଗୋରା ଅଧ କାନ୍ଧ ।
 କୁନନ ମର୍କତ, କରଅଁ ଏକଭୂ, ଅଧ ଅଧ ନୀର୍ମଳ ଗୋ ।
 ଧାତା କେବଳ କୌତୁକୀ; ଅମି ଏମନ ପିତୁର ସେ କି ଗୋ । ୮ ।
 ନିଶ୍ଚେ ଅମୁ ରାଧେ ପରାନ୍, ପବନ ଯନ୍ତବଲେ ଗଢାଗଡ ଗୋ ।
 ସେହୁ ଗୁଣ୍ଡ ଗେଲ, ପରାନ୍ ପିତୁର, ଗହଳ ପ୍ରମୋଦ ମତ ଗୋ ।
 ଜହ୍ନା କହଇ ବରନ, ପୁରୁଷ କରଅଛୁ ସୁଧାଧାନ ଗୋ । ୯ ।
 କହ ଏ ଉତ୍ତର; କିନ୍ତେର ଅନ୍ତର; ଉତ୍ତର ନିମନ୍ତର ହେ ।
 ଯାହା ଯାହା ହେଉ, ତାହା ତାହା ସ୍ମର, ରାମମୟ ହୟା ସବ ହେ ।
 ତବେ କହଇ ବୁଝାବେ, ଶ୍ରୀରାମନ ଚିତ୍ତ ଚିତ୍ତ ତାବେ ହେ । ୧୦ ।

ଶ୍ଳୋକ ୪ ।

କହାଉ ବୃନ୍ଦେ ପ୍ରିୟସଖୀ ହରେ ପାଦମୁଳା କୁଣ୍ଡଳା ଶ୍ୟୋ ।
 କୁଣ୍ଡାରଣ୍ୟ କମିତ କୁରୁତେ ନୃତ୍ୟଶିଷାଗୁରୁଃ କଃ ।
 ଭୂ ତନୁଶ୍ରୀ ପ୍ରତି ତରୁଲତା ଦିଗ୍ଦିବସ ସ୍ମରନ୍ତି ।
 ଶୈଳୁଣୀ ବଦନ୍ତମନ୍ତ୍ର ପୁରେତୋ ନୃତ୍ୟସୁନ୍ଦ୍ର ସୁପଶାବ ।
 ଦୀର୍ଘସ୍ଥ ।

କହ ବୃନ୍ଦେ ମନ ହୁରେ, କୁଆ ପ୍ରିୟସଖୀ ହରେ, ଆମାର୍ମନ ହର ନିତେ
 ହର । ତାଏ ସନ୍ତୋଷନ ଭରେ, ବୃନ୍ଦେ ଅମି ବୋଲି ହରେ, କୁଆ ଆଛେପାଦ-
 ମୁଳ ତାରା ଗୋ । ବୃନ୍ଦେ ଗୋ, ଯେଉଁ ପାଦ ତୁମେ କରେ ଧ୍ୟାନ, ହରଅଛ ଅଛୁନ
 ବରନ ଗୋ । ୧ । ନିଶିଳା ତା ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି; ହର ନିଳ ପୃଥବୃତ୍ତ; ତାରା ଶିଷାପାର ଅମି
 ନାଚେ । ସମତାଳ ସମଲୟ; ପ୍ରମିତେ ହୟା । ତନୁପୁଂକଜ ନାଚେ କହୁଁ ଅଗେ ପିତେ
 ଗୋ । ବୃନ୍ଦେ ଗୋ; ସୁଧାରା ଅଧାରା କେହ୍ନେ କହ; ଏକସ୍ରବୀ ହୃଦେ ଭବେ କୋହ
 ଗୋ । ୨ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଅରଣ୍ୟ ଥାକି; କୁନ କବେ ଦେଖାଛ କି; ନୃତ୍ୟ ଶିଷା
 ଗୁରୁ ଶିରେମନ । ଆମାକେ ଲବ୍ଧପୁରୀ ବରନ, ନାଚେ ଆମାର ନୟାନେ, କୁହୁବ
 ରଗିଲ ଗୁନମନ ଗୋ । ବୃନ୍ଦେ ଗୋ; ପ୍ରତି ତରୁ ଲତା ତାର ମୂର୍ତ୍ତି, ଦିଗ୍ଦିବସରେ
 ହୁଏ ଶ୍ରୁତି ଗୋ । ୩ । ଶକ୍ତି ସହ ଲଙ୍କା ଯେନ, ଗୋବର୍ଦ୍ଧନ ପ୍ରସମ ତେନ; ପୀତଅଙ୍ଗୀ
 ପୀତଶେଷ ଦଲ । ଅମି ଉଦ୍ରା ଶିବେର ମତ, ପ୍ରମିତେ ଶକ୍ତି ପବନ, ମାଆ ଘୃମେ
 ଦାମ ବୁଦ୍ଧି ହେଲ ଗୋ । ବୃନ୍ଦେ ଗୋ, ଆମାର ପିତେ ନୃତ୍ୟକରେ ସେଇ, ହୁମୁ-
 ହୁମୁ ନୁପୁର ବାଜଇ ଗୋ । ୪ । ଶୁନ ଶୁନ ସୁମଧୁର, ସୁସ୍ବର ନୁପୁର ସ୍ବର, କର୍ଣ୍ଣ
 ପୁର ମନଭୁଷ୍ଟ ହୁଏ । ହୃଦେ ଦାସ ଦୁଃଖ ସ୍ବର, ବନ୍ଧୁ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ପାବର; ଅତବୋଲି

ବାହୁ ତୁଲି ଧାଏ ସେ । ମୋହନ, ଅସ୍ତ୍ର ବ୍ୟସ୍ତ୍ର କେଶବାସ ପିଟେ, ନା ପାର
 ଅବନୀ ମାହେ ଲୁଟେ ସେ । ୫ । ଶୁଣି ଶୁଣି ପ୍ରାଣ ଶୁଣି, ଡାକଇ ସାହୁକ୍ୟ
 ବାଧେ କଣ୍ଠତଟ ଶ୍ରେୟ ହୁଏଁ ଚେଲ । ଶୁଣି ଶୁଣି ଧାଧାଧା ଉଚ୍ଚାରଣେ ହେବାଧା
 ଅଶ୍ରୁଧାରା ଉରହାର ହେଲ ସେ । ମୋହନ । ମର୍ଦ୍ଦତ ପ୍ରତିମା ଜ୍ୟୋତିର୍ଦ୍ଦାନ,
 ତେଜା ଭୁଲି ହଇଲ ମଉନ ସେ । ୬ । ତବେ ବୃନ୍ଦା ଦୁଃଖଭରେ; ଦୁର୍ନୟାନୁ
 ଅଶ୍ରୁରେ, ବିଶେଲୟାଁ ନିଜ ବାସାଅଟଲ । ଚରନ ଗୁଲନା କାଲେ ଉଦେବୋଲେ
 କର୍ଣ୍ଣମୂଳେ, ଉଠ ୨ ନନ୍ଦେଇ ଦୁଇଲୁ ହେ । ମୋହନ, ତୁମାର ଦୁଃଖୀ ପ୍ରାଣେଶ୍ଵରୀ
 ଯେପିଅଛେ ପ୍ରୀୟ ସହିତରୀ ହେ । ୭ । ଏ ହେନ କହନ କାଲେ, ଲଳିତା ଅସିୟାଁ
 ମିଳେ, ଶ୍ୟାମେଇ ବିଷମ ଦଶା ହେଉ । ଅନ୍ତରେ ଅଛୁଲ ଭରେ, ବଚନ ରଚି
 ବାହୁରେ; ଅପନ ଅର୍ଜିଲେ ଏଇଶିରୀ ହେ । ମୋହନ, ଶତ୍ରୁମନି ଫେଲୟାଁ ଚରନ,
 ନାନାରତ୍ନ ହଇଲ ମଣ୍ଡିତ ହେ । ୮ । ତାଙ୍କେ କେଲି ନିରମାଣୀ, ତୁମି ହେଲି
 ଅତ ଦୁଃଖୀ, ଉଠ ୨ ଜାନାଗେଲ ସବ । ଏ ହେନ ବଚନାମୃତ, ଯବେ ହେଲି
 ଶ୍ରୁତିଗତ, ତେଜା ଲଭି ଉଠିଲି ମାଧବ ସେ । ମୋହନ, ନେତ୍ର ଫେଡ଼ି ଗୁହେଁ
 ଲଳିତାଙ୍କେ, ନିଜର କଥାଲରେ ଠୁକେ ସେ । ୯ । ଲଳିତା ବନଦେବତା,
 ଅଶ୍ରୁସିତ କେଲି ଶାନ୍ତି ନାଲମନି ଅଙ୍ଗୁଷ୍ଠ ଧୁଲ । ମୟୁରଚନ୍ଦ୍ରକା ବୁଲି,
 ଯତନେ ବନ୍ଧନ କେଲି, ଉତ୍ତରାୟଣ ବାସ ଗତିଲ ଦଳ ସେ । ମୋହନ, ପୂର୍ବେ
 ଯେଇ କୁଞ୍ଜେ ଶୁଭିଳୁଲ, ଦୁର୍ଦ୍ଦାସନେ ସେଖାନେ ଚଳିଲ ସେ । ୧୦ ।

ପୟାର ।

ତୃତୀୟ ସ୍କନ୍ଦେଇ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଚାହିଲ ସମାପତ; ଶ୍ରୀଗୁରୁ ଗୋବିନ୍ଦ ପାଦେ
 କୋଟିପ୍ରଣାମେତ ହେ । ଶିକ୍ଷାଗୁରୁ କୃପାମୟୀ ଶ୍ରୀମତୀ କଣୋରୀ, ମଦନ ମୋହନ ଅଙ୍ଗେ
 ନିବାସ ଯାହାର ହେ । ୧ । ପଦ୍ମାବତୀ କାନ୍ତ ଜୟଦେବ କବିରାଜ; ଶୃଙ୍ଗାର ନିବେଦକ
 ଭକ୍ତ ନିରୁପନ ଅର୍ଥ ହେ । ୨ । ତାର ହି ପାବଲେ ତାର ବଦନ ଉଦ୍‌ଗୀର୍ଣ୍ଣ, ଅଜ୍ଞାନ
 ପିଣ୍ଡିକ କରେ ଉଚ୍ଛ୍ଵେଷ୍ଟ ଚର୍ଚ୍ଚଣ ହେ । ଉଚ୍ଛ୍ଵେଷ୍ଟ ରସ ଗୁହ୍ୟତ ଜନା ଯେଇ ହୟ, ଏଇ
 ଲଳା ରତ୍ନମାଲ ଗଳାରେ ପରୟ ହେ । ୩ । ପିଣ୍ଡିକେଇ ନାମ ସ୍ତବ୍ଧ ନାହ ଏ ବର୍ଣ୍ଣିତେ
 ଶ୍ରବଣେ ଶବ୍ଦେ ଦୋଷ ନା ଲୟ ମହାନ୍ଦ୍ର ହେ । ଅଜ୍ଞାନ ପ୍ରେମ ସାୟର
 ସଂସ୍ପର୍ଶଦଶ ସୁନ୍ଦ, କାହିଁକି କର ଓହ୍ଲେ ନିମ୍ନଲିଖ ଜ୍ଞାନୀ ବୃନ୍ଦ ହେ । ୪ ।

ଚତୁର୍ଥ ସ୍କନ୍ଦ ।

ଶ୍ଳୋକ ୫ ।

ଯମୁନାତୀର ବାନୀର-ନିକୂଳେ ମନ୍ଦମାସ୍ତିତ ।

ପ୍ରାହ ପ୍ରେମରସେ ଭାନ୍ତମାଧବଂ ରାଧିକା ସଖୀ ।

ଦୀର୍ଘସ୍ଥଳ ।

ପମ୍ପନା ଜୀବ ବାମ୍ବର; ମିଳନ ଅନିଳ ପୁର; ନିକୁଞ୍ଜେ ପ୍ରବେଶ ଶ୍ୟାମ-
ରାସେ । ବସି ପଞ୍ଜବସ୍ତ୍ରଧରେ, ମନ୍ଦ ମଦନେର ବାନେ; ନବୀନକ୍ରମୋଗ ରୂପଧାୟେ
ସେ । ମୋହନ, ବଂଶୀ ଛଡ଼ି ଛଳ ଶେଷପରେ, ବୃନ୍ଦା ଲୟା ଦଳ ନିଜ କରେ
ସେ । ୧ । ସକଳ ବିଷୟା ଛଡ଼ି, ରାଶି ପ୍ରେମଜଳେ ବୁଡ଼ି, ମାଧବ ମନ ମଗନ
ହେଲ । ବୋଲେ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ ଏହି, ସମୟେ ଲଳିତା ସହି, ଶ୍ରୀମତୀର ଦଶା ବିବ-
ରଲ ହେ । ଶୁନହେ, ରସିକ ଭକତ ଜନା ଅବେ, ରାଶିଦଶା ଶୁଣି ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଯାବେ
ହେ । ୨ ।

ତୁହା ।

ହେଉ ଶ୍ୟାମ ରୁଦ୍ରମୁଖ । ଲଳିତା ଜିଜ୍ଞାସେ ଦୁଃଖ ।

ଶୁନ ହେ ନାଗରବର । ରାଶି ଦୁଃଖ ରୁଚୁଛଇ । ୨ ।

ଚଉପଦୀ ।

ଓହେ ମାଧବ, ତବ ବିରହେ ଦୁଃଖୀ ରାଶି । ପ୍ରଣବ ମନସେ, ବିଶିଖ
ଭୟଭର ଦୁଃଖୀରାବେ ଲନ ହୋଇ । ଘୋଷା । ଭେଦତ ଖେଦ, ଅଧୀର
ଭୟାଭର, ନିନ୍ଦିତ ରୁଦ୍ରରାଜଅର । ବିଷଧର ପୁର, ଗରଲ ବହି ଅର୍ପିତ ମାନବ
ମଲୟ ସମୀର । ୧ । ତୁହା ଅଭାବ ବର, ଧନେ ଯା ଅନୁଦିନ, ଜୀବତ ମଦନଶର
ଜ୍ଵାଲ । ଅନ୍ତର ଘାତକରକ ବଚ ଭରଭର, ସଜଲ ନଳିନୀଦଳ ମାଲ । ୨ ।
ତବ ବିଲସ ଉଲ୍ଲାସ ହର ହର ବଞ୍ଚିତ ରତି ଫୁଲ ସଜ୍ଞା । ତୁହାସନେ ଶୁଆବ,
ସୁକୁସୁମ ତିଳକ, ବ୍ରତ ବିକଳ୍ପିତ ସଜ୍ଞା । ୩ । କମଳ ମୁଖମଣ୍ଡଳ, ଲେଚନ
ମେଘଜଳ ବରଣା ଶାଓନ ସାର । ରାହୁବିକଟ, କଟକତ ରହୁବେ; ଗଲିତ
ଅମୃତଧାର । ୪ । ତୁତ ମନମଥ କଲେବର ଲହୁତ ବାଟିତ ମୁଗମଦ ଲଭେ ।
ବୋଲେତ ମୁହେନ ମୁଣ୍ଡି ରୁତଶର ପାର୍ଜି ମକରତ ଶୋଭେ । ୫ । ପ୍ରତିପଦମାଧବ
ଠାମନବେତ ତୁହା ଚରନେ ପରିନାମ । ତୁହା ବିମୁଖେ ସନ୍ତତ ସୁଧାକର କର
କରଲ ତନୁଧାମା । ୬ । ବିଲେକିତ ଅଗ୍ରତ ଜଳଦ ସୁମୁରତ, ଧାନ ଲୟେ ଯବ
ପ୍ୟାଗ । ମୋଦ ଖେଦ ବିଷାଦ ଭରସେବକେ ପଞ୍ଚିତ ଡାପବିଶ୍ଲେଷ । ୭ । ନାଲିଜ
ଦୁଃଖ ସହଚର ନିଗଦିତ ନାଲିଜବେ ମୁଖହେର । ଓକି କରୁନାଓ ଦାନ ଶିରୀ-
ଚନ୍ଦନ ମାଞ୍ଜତ ହାତ ପ୍ରସାରୀ । ୮ ।

ଦୀର୍ଘସ୍ଥଳ ।

ଶୁନ ଶୁନ ହେ ମାଧବ ରାଶିଦୁଃଖ ଅସମ୍ଭବ ତବ ବିନେ ବିରହେ ଅକୁଳେ ।
ପ୍ରଣବ ମଦନଶର, ଭୟେ ପୁରତ ଶିରୀର, ତବ ରୂପ ଅବିରତେ ଭାଲେ ହେ ।

ମାଧବ, ଅଙ୍ଗେ ହସ ସାତୁକ୍ୟ ଜନିତ, କୁହା ସ୍ୱେଦ ପୁଲକ ପୁରୁଷ ହେ । ୧ ।
 ଚିତ୍ତେ ଉତ୍ପତ୍ତାଏ ଖେଦ, ପ୍ରାନମାତ୍ସେ ହେଲୁ ଭେଦ, ନିନ୍ଦେ ମଲୟୁଜ ଗୁହରା ।
 ଉଚ୍ଛ୍ୱଳ କରନ ଦଳି, ହେଉ ଦିଏ ବହୁ ଗାଳି, ତୁମି ଅଟ ଜୀବଧନ ଜାତି ହେ ।
 ଚନ୍ଦ୍ରମା ବାଡ଼ିବାର୍ତ୍ତ ସାଥରେ ସଙ୍ଗିନ, ଆମାକେ ଦହୁବ ଏ କାରନ ହେ । ୨ ।
 ଆକୁଳେ କହେ ସଖିରେ, ଚନ୍ଦନ ନା ଦିଅ ମୋରେ, ମଲୟୁ ପବନେ ଶ୍ରୀହ-
 ତାର । ନାଗବଳି ଚଉଆଣେ, ଭରତ ହସ୍ତାନ୍ତେ ଦଶେ, ସେଇ ନିଶ୍ଚେ ହବେ
 ପ୍ରାନହରା ଗୋ । ସଖି ଗୋ, କତ ବୁନ ଅଙ୍ଗେ ହସ ଜାତି, ଯାହା ଯାହା ଲଗେ
 ବିନ୍ଦୁମାନ୍ନ ଗୋ । ୩ । ମଲୟୁ ସମୀରଲଗ, ହସ ବହୁ ଦୁଃଖଭାଗୀ, ବୋଲେ ସର୍ପ-
 ରାଜ ମୁଖୁ ଅଏ । ଗରଲ ଭରତ କରି, ବହେ ଧୀରେ କି ଗୁଡୁରୀ, ଅଖନି
 ଦହୁବ ଆମାର କାୟେ ହେ । ମାଧବ, ଏମିତି ବାଉଲି ଚେଷ୍ଟା ଧରେ, ଆରକି
 କହବ ଶ୍ରୀକ୍ଷମୁତର । ୪ । ତବ ଅଭାବ ବର୍ଜନେ, ତାପ ବହେ ଦିନେ ଦିନେ,
 ମାରଣର ଜ୍ୱାଳ ପୀଡ଼ାଦିଏ । ଅନ୍ତରଗତ ଭୟରେ, କବଚ କରନ୍ତେ ଉରେ,
 ସଜଲ ସରୋଜ ଦଳ ଚେୟ ହେ । ମାଧବ, ସେଇ ଶୁଷ୍କ ହସ ତାପଭରେ, ଶ୍ରେ-
 ହସ ଧରିତେ ହସ୍ତରେ ହେ । ୫ । ତୁହାସନେ ସୁଶିଳସ, ମନେର ମଉ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳସ,
 ହରନ ହରତେ ସେ କିଶୋରୀ । ବେଶ ଭୂଷା ପୁଲସଙ୍କା, ସବତ୍ରୋଗ କେଲି
 ତେଜ୍ୟା; ଯତ ଯତ ପୁଣ ହର ହେ । ମାଧବ, ଶୋକସିନ୍ଧୁ ମାତ୍ସେ ଡୁବିଅଛେ, କତ
 ବିବରବ ତୁମାର୍ଜାନ୍ତେ ହେ । ୬ । ମନେତେ ବିଗୁରେ ଏଇ, କବେ ତୁମାର
 ସଙ୍ଗପାଇ, ଶୁଆବ କୁସୁମ ଶଯ୍ୟା ପତର । କରେ ଏଇ ନିଷ୍ଠାବ୍ରତ, ଶୁନ ଓହ୍ଲେ
 ପ୍ରାନନାଥ; ସତ୍ୟକର କହଲ ଅଗ୍ରତର ହେ । ମାଧବ, ତୁମାର ବିନେ ନା ବଞ୍ଚିବ
 ରାଜି, ପ୍ରାନତାର କଣ୍ଠାଗ୍ରତ ହୋଇ ହେ । ୭ । ବଦନ ପଦ୍ମମଣ୍ଡଳେ, ମୀନନୟନ
 ଯୁଗଳେ, ଜଳଧାର ଅବରତେ ଝରେ । ଶ୍ରାବନମାସେର ପରି, ଯେନ ମେଘ
 ବହେ ବାରି, ତେନ ମତେ ଅଶ୍ରୁଧାରା ଗିରେ ହେ । ମାଧବ, ଅପଘନେ ପିନ୍ଧାବାସ
 ଭିଗେ; ଅତଦୁଃଖ ତୁମାକେ ନା ଲଗେ ହେ । ୮ । ଯେନ ରାହୁ ଦନ୍ତଘାତ, ପୁଧାଧାରା
 ହସ ଜାତି, କୁମ୍ଭଦବାନ୍ଧବ ଅବସୁବେ । ସେହି ଉପମାକୁ ବହୁ, ମୁଖେ ଅଶ୍ରୁଧାରା
 ରହି, ସନ୍ତତ ମଗନ ତବଭାବେ ହେ । ମାଧବ; ଯେଇ ଅଟେ ଲବନୀ ପିତୁଳ;
 ତାକେ ତୁମି ଅତ ଦୁଃଖ ଦଲ ହେ । ୯ । ଲଗିଛେ ମଦନ ଭୂତ, ଲୀନହସ
 ଦେହଗତ; କପୁରୀ ଦଳିତେ ଆମି ବୋଲି । ଖେଦେ ବୋଲେ ପଶ୍ଚର, ଆମି
 ଧରିଛେ ପୟର, ଆମାକେ ନା ତେଜ କୁନଭାଲି ହେ । ମାଧବ; ଅହା କି
 କଷ୍ଟତେ ବାଞ୍ଛେ ସଖୀ, ଆଉ କି ରାଜିକେ ତୁମି ଦେଖି ହେ । ୧୦ । ବାଉଲେ
 ଅମ୍ଭବେ କହୁ, ପ୍ରତିପଦେ । ଭାଷା ଏହି, ତୁମାର ଚରନେ ପରନାମ । ତୁମାର

ବିମୁଖ ଦେଖି, ସୁଧାକର ଏଲିଙ୍ଗି, କରନେ ଉତ୍ତବେ କତ ଘାମ ହେ । ମାଧବ,
କତକ୍ଷଣେ ପଡ଼େ ମନ୍ଥାପରେ, ଅତିକଟ୍ଟେ ଚିତ୍ତ ଚିନ୍ତାଭରେ ହେ । ୧୧ । କତ-
କ୍ଷଣେ କରେ ଧ୍ୟାନ, ଲୟ ଦତେ ଶୁନି ଅନ, ଅଗ୍ରତେ ଜଳଦ ରୂପ ପ୍ରଭା ।
ହାସେ କାନ୍ଦେ ଖେଦ ବ୍ରହ୍ମେ, ବିଲସ ବରେ ବିଷାଦେ, ସନ୍ତାପ ପ୍ରତାପ ତବ
ଲୋଭା ହେ । ମାଧବ, ଭାବିତେ ଭାବିତେ ଚେତାଭରେ, ଧୂଳିତେ ଲୁଟଳ ରୂପି
ପରେ ହେ । ୧୨ । ବୃଷଭାନୁର ଲଳନୀ, ଦୁଃଖେ ଭାସଇ ସଞ୍ଜିନୀ; ନନ୍ଦଲଳ
ଅଗ୍ରେ ବିନୟରେ । ଘାତ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ କର ଯୋଡ଼ି ମାଗେ ଦାନକର, କରୁଣା
କରନ୍ତି ଅମାର ପରେ ହେ । ନାଥ ହେ, କବେ ଏଇ ଲିଙ୍ଗ ଦେହ ଯାବେ;
ନିଜଧାମେ ସୁସେବା ମିଳିବେ ହେ । ୧୩ ।

ଶ୍ଳୋକଃ ।

ଆବାସୋ ବିପିନାନ୍ତେ ପ୍ରିୟସଖୀ ମାଳାପି କ୍ଳାଳାୟତେ ।
ତାପୋଽପି ଶୁସିତେନ ଦାବେଦହନକ୍ଳାଳା କଲ୍ପୟତେ ।
ସାପିତ୍ୱଦ୍ବିରହେନ ହନ୍ତ ହରିଣୀରୂପାୟତେ ହା କଥଂ ।
କନ୍ଦର୍ପୋଽପି ଯମାୟତେ ବିରଚୟନ୍ ଶାଫ୍ଲ ନବିନୀଡ଼ତଂ ।

ହେ.ଲ ।

ଭବନ ବନସ୍ତ ତାପ ବନଦାହ, ମଣ୍ଡନ ଭୁଜଙ୍ଗ ହରିଛେ ।
ଅନଙ୍ଗ ଶାଫ୍ଲ, ପ୍ରାନ୍ତ ଅନୁକୁଳ, କାରନେ ଓଟାଲି ରହିଛେ ।
ଶୁନ ଶୁନ ବଂଶୀଧାରୀ; ତୁମାର ଦୁଃଖେ ଦୁଃଖୀ ରାଧା ପ୍ୟାସୀ ହେ । ୧ ।
ନାସା ତପ୍ତି ଶ୍ୱାସ, ଦ୍ରୁତାଶନ ବତ, ବାତାସ ପବନ ପ୍ରଶର ।
ଅଜ୍ଞ ରାଧାନାମ, ଲେପ୍ୟହେଲି ବ୍ରଜେ ଶୁନହେ ରସିକ ଶେଖର ।
ଶୁନ ଶୁନ ବଂଶୀଧାରୀ, ତୁମାର ଦୁଃଖେ ଦୁଃଖୀ ରାଧାପ୍ୟାସୀ ହେ । ୨ ।
ଶିରୀଷ କୋମଳ; ତନୁ ତା ତନୁରା ଗିର ସମ ତମ ପ୍ରାପ୍ତି ହେ ।
ଗିରୀଶ ଅଭର, ଶିରୀଷାରେ ପ୍ୟାସୀ, ଚିରଅଛେ ତନୁ ତପ୍ତି ହେ ।
ଶୁନ ଶୁନ ବଂଶୀଧାରୀ, ତୁମାର ଦୁଃଖେ ଦୁଃଖୀ ରାଧାପ୍ୟାସୀ ହେ । ୩ ।
ବର୍ଣ୍ଣହୟା ଯାଏ, ମୁଦୁପର୍ଣ୍ଣ ଶେଷ, ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ଅଙ୍ଗ ତପ୍ତି ଲଗି ହେ ।
କୃବଲୟ ଫୁଲ, ମାଲ ଧ୍ୱାନ୍ତ ବସୁ, କୃବଲୟ ଧୃଶା ତ୍ୟାଗି ହେ ।
ଶୁନ ଶୁନ ବଂଶୀଧାରୀ, ତୁମାର ଦୁଃଖେ ଦୁଃଖୀ ରାଧାପ୍ୟାସୀ ହେ । ୪ ।
ବାଟିପରିପାଟୀ, ପାଟିର ଲପିଲେ, ନାଟିକା ଛନ୍ଦାସ ଯାଏ ହେ ।
କାଟି କାଟି ବାଟି, ଉପୀର ସାହିଲ, ମାଟି ଯୋଗ୍ୟ ଫୁଲ ହାଏ ହେ ।
ଶୁନ ଶୁନ ବଂଶୀଧାରୀ, ତୁମାର ଦୁଃଖେ ଦୁଃଖୀ ରାଧାପ୍ୟାସୀ ହେ । ୫ ।

ପିଟିଅଁ ବୁନ୍ଦଲ, ଲୁଟିଅଁ ବୁଦଲ, ଘୋଟିଅଛେ ମହାଦଣ୍ଡା ହେ ।
 କୋଟି ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ସୁନ୍ଦରୀ ସୁନ୍ଦରୀ, ତୁଟିଛେ ବଞ୍ଚିବାଅଣା ହେ ।
 ଶୁନ ଶୁନ ବାଣୀଧାରୀ, ତୁମାର ଦୁଃଖେ ଦୁଃଖୀ ଶାପ୍ୟାବୀ ହେ । ୨ ।
 ଭାଷାଏକ ।

ଲଳିତା କହଇ ଶୁନହେ ଶ୍ୟାମ, ବିଧିନ ହଇଛେ ଶ୍ରୀମତୀ ଧାମ । ୧ ।
 ଯତନ ରତନ ମଣ୍ଡନ ମାଲ, ଜାନଇ ତରୁନୀ ତରୁନ ବ୍ୟାଲ । ୨ ।
 ନାସା ମାହେ ବହେ ତପତ ଶାସ, ଉଠେ ବନଦାହ ତାପ ଦ୍ରୁତାଶ । ୩ ।
 ତାର ମାହେ ଯେନ ଶତ ହରମୀ, ଅହା କି କଷ୍ଟେତେ ବର୍ତ୍ତିଲେ ଧନୀ । ୪ ।
 ଅମ କାମ ବ୍ୟାଧି ଓଗାଲେ ଅଗେ, ସର୍ଜନ କରଇ ଗର୍ଜନ ରାଗେ । ୫ ।
 ବୋଲେ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ ତରୁନ ସୁହ, ତରୁନାର କଷ୍ଟ କେମନି ସହ । ୬ ।

ତୁହା ।

ତବେ ପ୍ରିୟସଖୀ ଦୁଃଖେ, କହେ ଶ୍ୟାମ କର୍ଣ୍ଣଗାଗେ ।

ଚଉପଦୀ ।

କି କହବ ଶ୍ରୀରାଧିକା ଦୁଃଖ ଅସହ୍ୟ ହେ, ଯେମନ ହଇଛେ ତବ ବିରହେ
 କେଶବ ହେ । ଘୋଷା । ସୁନ ବିନିହତ ହାର, ମେରୁଭୂଲ୍ୟ ମହାଭାର, କୟାନ
 ପିତୁଲ ବୋଲି କୁଣ୍ଡଳା ଉଭବ ହେ । ୧ । କୁକୁମ ଚନ୍ଦନ ପଙ୍କ, ସରସ ଶଶାଙ୍କ
 ଝାଙ୍କ, ହେଉଛେ କପସ, ହୁଇଁତେ ଅପୂର୍ବ ହେ । ୨ । ନାସେର ପ୍ରଣର ଶ୍ଳାସ,
 ଜାନିତେ କାମ ଦ୍ରୁତାଶ, କବେ କହେ ଅବେ ଏଇ ଦହନ କରିବ ହେ । ୩ ।
 ଜଳଧୀ ଅନୁବ୍ରତ ନଳିନି ନୟନ ପ୍ରାନ୍ତେ, ଦଶେ ଦଶେ ବିଲେକିତେ
 ମୁନାଲ ସମ୍ଭବ । ୪ । ସଦା ବାମ କରଇଲ, ରାଶିରେ ଅଧି କପୋଲ, ସୀଥେର
 ବାଲିକ ଶଶୀ ଅସ୍ତାଶିଲ ଭାବ ହେ । ୫ । ନେତ୍ର କିଶଲୟ ତଳେ, ତାପ ଦ୍ରୁତାଶନ
 କଲେ, ତରୁ ତାପେ ଚୁର୍ଣ୍ଣହସ କୋମଳ ପଲ୍ଲବ ହେ । ୬ । ରୂପଧାନ ଗୁନ
 ବାନେ, ନାମ ଜଣିଅଁ ମଉନେ, ବିହତ ବିରହେ ବାଞ୍ଛେ ମରନ କେଶବ ହେ ।
 ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ ବୋଲେ ପ୍ରାନ୍ତ ନାଥ ହସ୍ତ ନିଦାରୁନ; ତୁମାକେ ନା ଦେଖି ରାଧି
 ପ୍ରାନ୍ତେ ନା ବଞ୍ଚିବ । ୭ ।

ଦୀର୍ଘଶ୍ଳୋକ ।

ସୁନ ବିନିହତ ହାର, ମେରୁ ଭୂଲ୍ୟ ମହାଭାର, ମାନିତେ ନହଇ ତାର
 କୁଣ୍ଡଳ । କୁକୁମ ପଙ୍କ ଚନ୍ଦନ, ବସ୍ତରେ କରେ ଲେପନ, ଶଶାଙ୍କରେ ତାତେ
 ମାନେ ଦିଅ ହେ । କେଶବ; ତବ ବିରହରେ ଶ୍ରୀରାଧିକା, ପ୍ରାନ୍ତ ମାତ୍ର ଧରିଅଛେ
 ଏକା ହେ । ନାସା ନିଶାସ ପବନ; ଯେହୁ ହସ ଅନୁପମ; କାମ ଅଗ୍ନିପ୍ରାୟେ

ତନୁ ଦହେ । ନଳିନ ନୟାନ ଶ୍ରାନ୍ତେ, ଜଳଧାରୀ ଅନୁବ୍ରତେ, ପ୍ରତିଫଳେ
ବିଲେକିତେ ବହେ ହେ । କେଶବ, ତବ ବିରହରେ ଶ୍ରୀରାଧିକା, ପ୍ରାଣ ମାନ୍ଧ ଧରି
ଅଛେ ଏକା ହେ । ୨ । ନେତ୍ର କିଶଳୟ ତଳେ, ତାଏ ହୃଦାଶନ କଳେ, ତନୁ
ତାପେ ଚର୍ଣ୍ଣିତ ଏ ସଜ୍ଜା । ସଦା ବାମ କରତଳ, ରାଣିଅଛେ ଅଧ କପୋଳ, ସାୟଂ-
କାଳ ଶଶୀ ଦିଶେ ଯଥା ହେ । କେଶବ, ତବ ବିରହରେ ଶ୍ରୀରାଧିକା, ପ୍ରାଣ ମାନ୍ଧ
ଧରିଅଛେ ଏକା ହେ । ୩ । ହରିହର ୨ ସ୍ୱକାମେ ସେହି ଜପତି, ବିରହରେ
ବାସ୍ତବ ମରନ । ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ ବୋଲେ ପ୍ରାଣ ନାଥୀୟ ନିଦାରୁନ; ତୁମାର ବିନେ
କପୋଳେ ଶରନ ହେ । କେଶବ, ତବ ବିରହରେ ଶ୍ରୀରାଧିକା, ପ୍ରାଣ ମାନ୍ଧ ଧରି
ଅଛେ ଏକା ହେ । ୪ ।

ଶ୍ଳୋକ ୫ ।

ସା ରୋମାଞ୍ଚିତ ଶିଳ୍ପରେତ ବିଲପିତ କ୍ଳମ୍ପିତେ ତାମସତ ।
ଧାୟନ୍ତୁ ଭ୍ରମତ ପ୍ରମୀଳିତ ପତଙ୍ଗଦ୍ୱିଧାତ ମୁକ୍ତ ଧ୍ୟାତ୍ରି ।
ଏତାବଦ୍ୟ ତନୁଜ୍ୱର ବରତନୁଜା ବେଳେ କିନ୍ତେ ବସାତ୍ ।
ସ୍ୱଦେବ୍ୟପ୍ରତିମ ପ୍ରସାଦସି ଯଦି ତ୍ୟକ୍ତୋଽନ୍ୟଥା ହସ୍ତକଃ ।

ଦୀର୍ଘସ୍ଥ ।

କଦମ୍ବ କୋରଳ ଜିନି, ରୋମାଞ୍ଚ ଶ୍ରୀଅଞ୍ଜ ଖାନି, ଶିଳ୍ପର ବିଳାପ କମ୍ପ
ବାମେ । ତବ ରୂପ ଧ୍ୟାନରେ, ବସନ ଉଦୀର୍ଘ ଧରେ, ଚକ୍ତି ଚକ୍ରସମ ମଥା
ଭ୍ରମେ ହେ । ମୋହନ, ପୁନରପି ଅଗେ ଦିଗି ଧାଏ, ଭ୍ରମି ପଡ଼ି ଗଡ଼ି ମୁକ୍ତ ଯାଏ
ହେ । ୨ । ଲବଣ୍ୟ ଲବନୀ ଲତା, ଅତନୁଜ୍ୱର ତନୁତା, ବସ୍ତ୍ରବା ଅମାର ଅର-
ବସା । ତୁମି ଧନ୍ୱନ୍ତରୀ ହେଲେ ପ୍ରସନ୍ନେ ସୁରସ ଦିଲେ ତବେ ବା ଅନ୍ୟଥା ମୃତ୍ୟୁ
ଦଶା ହେ । ମୋହନ, କଶନ କଶନ ବାରି ନଏ; ସୁଷ୍ଟ ଭୁଲ ନାସେ ଦିତେ
ହଏ ହେ । ୨ ।

ଶ୍ଳୋକ ୬ ।

ମୁଗ୍ଧ ଭ୍ରାତା ଦେବତ ଦୈବ୍ୟାହୁଦ୍ୟ, ତଦଞ୍ଜସଙ୍ଗାମୁତମାନ୍ଦ ସାଧ୍ୟ
ବିମୁକ୍ତବାଧା କୁରୁଷେ ନ ରାଧାମୁଦେନ୍ଦ୍ର ବଜ୍ରାଦପିଦାନ୍ତଶୋଧି ।

ଦୈବୀବୈଦ୍ୟ ହୃଦିତର, ସେବ ମୁରବୋନାତୁର, ତବଅଞ୍ଜ ସଞ୍ଜ ସୁଧାରସେ ।
ସାଧ୍ୟହୃଦ୍ । ବ୍ୟାଧି ଯତବ, ରାଧା ବାଧା ମୁକ୍ତହରେ, ଅକୂଲ ସମୁଦେ ନିତ୍ୟେ ଭାସେ
ହେ । ମୋହନ, ଉଦେନ୍ଦ୍ର ନାମେତ୍ତ କିବା ଗୁନ, ମହେନ୍ଦ୍ର ବଳିଷ୍ଠ ନିଦାରୁନ
ହେ । ୧ ।

ଚେପଦା ।

ହେ କେଶବ, କିଶୋରୀ ମଣି ନ ବାଣ୍ଟିବ, ବେଳୁ ବେଳ ବ୍ୟାଧି ବୁଦ୍ଧି ହେବ । ଘୋଷା । ଦଇବି ବୈଦ୍ୟ ହୃଦୟ, ଅମାକେ ବର ଉଦୟ, କରୁନା ଔଷଧ ଦେଇ ଶୁଣି ଜୀବ । ୧ । ଏକେତ ରାଜକୁମାରୀ, ଅଜନମ ସୁକୁମାରୀ, ଅଳ୍ପକ ବାଧାରେ କଲ୍ଲ ଅନୁଭବ । ୨ । ରଞ୍ଜି କିଲେୟ ଶେଷ, କରାଗଣ ତାତ-ପର୍ଯ୍ୟ, କବେ କି ଲଭିବ ତାର ଚେତାଳବ । ୩ । ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ ବୋଲେ ଶ୍ୟାମ ତୁମି ତାରେ ହେଲ ବାମ, ବିଗୁର କି ନାଶବଧେ ଭାବିହେବ । ୪ ।

ଶ୍ଳୋକ ୫ ।

କନ୍ଦର୍ପକୁଳାଞ୍ଜୟ ତୁର-ତନୋରାଶ୍ରୟ ମସ୍ୟାଶ୍ରୟ
ରେଣୁଶ୍ରବଣ ଚନ୍ଦ୍ରମଃ କମଳିନୀ ଚନ୍ଦ୍ରାୟ ସନ୍ତାମ୍ୟତ ।
କିନ୍ତୁ ଷାନ୍ତରସେନ ଶୀତଳତରଂ ଭ୍ରାମେକମେବ ପ୍ରିୟଂ
ଧାୟନ୍ତି ରହସିସ୍ଥୈତା କଥମପି ଶିଶାକ୍ଷିଣୀ ପ୍ରାଣିତ ।

ଦୀର୍ଘସ୍ଥଳ ।

କନ୍ଦର୍ପ କୁର ଜର୍ଜର, ଅଶ୍ରୁକର, ଚର ଅତେନ ବରଧନ । ଚନ୍ଦ୍ରମା ଯେନ ତହେ, କମଳିନୀ ତନ୍ତ୍ର ଦେହେ, ଚନ୍ଦ୍ରାତମେ ଅନଲ ସମାନ ହେ । ମୋହନ, କିନ୍ତୁ ଷାନ୍ତ ରସେନ ଶୀତଳ, ତୁମି ତାର ଏକ ମହାବଲ ହେ । ଧୂରୁକ ଏକାନ୍ତ ସ୍ଥଳ, ରସଭାଷ କୁତୁହଳ, ପରିହାସ ଇଚ୍ଛିତ ଗୁଡୁର । ମୁହୂର୍ତ୍ତ ୨ ଧାନ, କରୁଅଁ ରାଶିଛେ ପ୍ରାନ୍ତ, ଶୀତ ହେଲା ନବାନା କିଶୋରୀ ହେ । ମୋହନ, ତୁମି ତାର ଏକପ୍ରାନ୍ତ ହୟ, ତୁମାର ବିନେ ସବ ଶୂନ୍ୟମୟ ହେ ।

ଶ୍ଳୋକ ୬ ।

କ୍ଷଣମପି ବିରହ ପୁର ନ ସେହେ, ନୟନ ନିର୍ମାଳିନ ଶିଳୟା ଯଯାତେ
ଶ୍ଵପିତ କଥମସୌ ରସାଳଶାଖାଂ, ଚର ବିରହେଣ ବିଲେଖ୍ୟ ପୁଷ୍ପିତାଗ୍ରଂ ।

ଦୀର୍ଘସ୍ଥଳ ।

ନୟନୁ ନିର୍ମିଷ୍ଠେ ଯେଇ, ଅନ୍ତର ନା କରେ ସେଇ, ବିରହରେ ଶିଳ ଭାସି । ଯେମନ ରସାଳ ଶାଖା, ପରେ ବସି ଭରେ ଦିଖ୍ୟା, ପ୍ରୟୁକ୍ତିତ ଅକୁଲ ମାଧୁରୀ ହେ । ମୋହନ, ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ ବୋଲେ ନଏ ଚନ୍ଦ୍ର, ଜୀବ ଥିଲେ କି ନା ଦେଖେ ନେନ୍ଦ୍ର ହେ । ୧ ।

ପଦ୍ମାର ।

ତେଥୁଁ ଶୁଭେର ବାଖ୍ୟା ହେଲି ସମାପତ; ଶ୍ରୀଗୁରୁ ଗୋବିନ୍ଦ ପାଦେ କୋଟି ପ୍ରନମିତ ହେ । ଶିଷାଗୁରୁ 'କୃପାମୟୀ ଶ୍ରୀମତୀ କିଶୋରୀ, ମଦନ ମୋହନ

ଅଙ୍ଗେ ନିବାସ ଯାହାର ହେ । ୧ । ପଦ୍ମାବତୀ କାନ୍ତ ଜୟଦେବ ବକିରାଜ,
 ଶୂଙ୍ଗାର ବିବେକ ତତ୍ତ୍ୱ ନିରୂପଣେ ଅର୍ଥ ହେ । ୩ । ତାର ବ୍ରତାବଳେ ତାର
 ବଦନ ଉଦ୍‌ଗୀର୍ଣ୍ଣ, ଅଜ୍ଞାନ ପିଣ୍ଡ କି କରେ ଉଚ୍ଛିଷ୍ଟ ରବନ ହେ । ୪ । ଉନ୍ମୁଳ ରସ
 ଗୁହୀତ ଜନା ଯେଉଁ ହସ୍ତ, ଏଇ ନିଲ ରତ୍ନମାଳା ଗଳତେ ପରିପ୍ଳାବ ହେ । ୫ ।
 ପିଣ୍ଡିକେର ନାମେ ସ୍ମରଣ ନା ହୁଏ ବର୍ଣ୍ଣିତେ । ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ ଶବ୍ଦେ ତୋଷ ନା ଲୟ
 ମହାନ୍ତେ ହେ । ଅଜ୍ଞାନ ପ୍ରେମ ସାୟର ଦୟୋଦଶ ଛନ୍ଦ, କାର୍ତ୍ତିନ କର ଓହ୍ଲେ
 ନିଷ୍ପ୍ରାଣ ଜ୍ଞାନ ବୃନ୍ଦ ହେ । ୬ ।

ପଞ୍ଚମ ଛାନ୍ଦ

ଶ୍ଳୋକ ୫ ।

ଅହମିହି ନିବସାମି ଯାହୁ ରାଧାମନୁଜୟ ମୁକ୍ତଚନେନ ଗୁନସ୍ୱେଥାଃ ।
 ଇତି ମଧୁରପୁଣା ସଖୀ ନୟୁକ୍ତା, ସ୍ୱୟମିଦମେତ୍ୟ ଯୁକ୍ତଜଗାଦ ରାଧାଂ ।
 -ଯଥାରାଗ ।

ଲଳିତା ବଦନୁ ରାଜଦଶା ଶୁଣି; ଦିଗୁନ ଅକୁଳ ମୋହନ ।
 ବୁକେ କର ମାରି, କହେଇ ଫୁଲାର, ଆନେ ପ୍ରାନେଶ୍ୱରୀ ବହନ ।
 ଯାୟୁ ଯାୟୁ ଗୋ ଲଳିତେ, ଅମାର ବିନୟ ଘେନିୟୁଁ । ଶତ୍ରେ ଗୋ । ୧ ।
 ମଦନ ଅନଳ, ଜଳିତେ ଅନ୍ତର, ଚଳିତେ ନା ପାରି ପାଦେ ଗୋ ।
 ଚଳ ଧନି କାରେ ଆମି ଇଥେ ଅଛେ, ବସିଆଁ ମଦନ ଖେଦେ ଗୋ ।
 ମାଗେ ନିବେଦନ କର, ତୁମି ଅନିଆ ଦିବେ କିଶୋରୀ ଗୋ । ୨ ।
 କରୁଅଛୁ ଆମି ଯତ ଅପରାଧ, ସେହି ସେ କରବ ସମା ଗୋ ।
 ସମାନାୟ ରାଧେ; ପରମ ଦୟାଳୁ; ଶରନ ବାସୁଲ ବାନା ଗୋ ।
 ସମା କରୁଅଛୁ ଦୋଷ, ଶୀଘ୍ର ଏଇ କୁଞ୍ଜେ ଲୟୁଁ । ଅସ ଗୋ । ୩ ।
 ଶୁଣିଆଁ ଲଳିତା; ଅତି ଆନନ୍ଦିତା, ଧନିପାଶେ ଚଳି ଯାଗେଲ ହେ ।
 ବୃଷଭାନୁପୁରେ, କିଶୋରୀ ଛନ୍ଦରେ, ଶ୍ୟାମ ଦଶା ବିବରଲ ହେ ।
 ଅପରାଧ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ, ଦୁର୍ହା ଚରନ ମାଗେ ଶରନ ହେ । ୪ ।

ପଞ୍ଚାବ ।

କିଶୋରୀ ଛନ୍ଦରେ ସଖୀ ନିବେଦନ, ତବଲଗି ଅତିଦୁଃଖୀ ମଦନମୋହନ
 ଗୋ । ୧ । ବହୁଇ ମଦନ ସଖା ମଲୟ ପବନ; ଦହଇ ବିରହ ହୃଦ ବିକଶେ
 ସୁମନ ଗୋ । ୨ । ବିଷାଦେ ମଦନ ଖେଦେ ବନେ ବନମାଳି, ବସିଅଛେ ତବ
 ପ୍ରେମ ଭନମାଦେ ଘାଳି ହେ । ୩ । ଗୁଞ୍ଜେର କରନ ହେଉ ମୁଖଭୁଜ୍ୟ ହୁଏ,
 ତା ଉପରେ ପଞ୍ଚବାନ ଚକଲ କରାଏ ଗୋ । ୪ । ବର୍ଣ୍ଣିପାଶେ ଭୁଲ ବୁଲ ଗୁନୁ

ଗୁନୁ କରେ, ନିଶି ହେତେ ବିରହେର ବ୍ୟାଧି ବୁଝି ହରେ ଗୋ । ୧୫ । ଦିବ୍ୟ
ଆମ ତେଜ ବନମାହେ କଶନ ବସେ; ଲୁଚିଅଁ ଅବନୀ ଧୁଳି ତବ ନାମ ଘୋଷେ
ଗୋ । ୧୬ । ଦିବ୍ୟୋଦ୍ଭାତୁଁ ମହା ପ୍ରଳୟ ଜନିତ, ତବ ଅନୁକମ୍ପା ଯେଉଁ ସେ
ଭାର ସବୁତ । ୧୭ ।

ଶ୍ଳୋକ ୪ ।

ପୁନଃ ଯଦି ସମଂ ଭୃଘୁ ରତପତେରାଦିତାଃ ସିଦ୍ଧୟ
ପ୍ରସ୍ତୁ ଲେବ ନିକୁଞ୍ଜମନୁଥମହାତୀର୍ଥେ ପୁନର୍ମାଧବଃ ।
ଧ୍ୟାୟଂସ୍ତୁ ମନିଷଂ ଜପନ୍ତୁ ପି ତବେବାଳାପ ମନ୍ଦାପରଂ ।
ଭୃଘୁସ୍ତୁରକୁମୁଦିନୀର୍ତ୍ତରପରମ୍ଭମୁତଂ ବାଞ୍ଛିତ ।

ପଦ୍ମାର ।

ତାରା ରାସରସ ହେଉ ପୁନେ ତୁମି ଯେନ; ହସ୍ତୀଛୁଲ ରତପତିଶରେ
ମହାଶିଳ ଗୋ । ୧ । ତେମନି ମନ୍ଦୁଥ ମହାତୀର୍ଥେ ପୁନଃ ମଜ୍ଜ । ବସିଛେ ନିକୁଞ୍ଜେ
ଶ୍ୟାମ ତୁମର ନାମ ଭଜ ଗୋ । ୨ । ଧ୍ୟାନ ଧରେ ଅହର୍ନିଶି ତୁମାର ସ୍ମରଣ,
ତୁମାର ଅଲପ ମନ୍ଦ ବଳି ହଏ ଜପ ଗୋ । ୩ । ସ୍ତୁତି ପ୍ରଦ କୁମୁ ହସ୍ତ ପୁଣ୍ୟ ସୁଧାରସ ।
ତାଏ ଗାଢ଼ ଅଲିଙ୍ଗନ ବାଞ୍ଛିତ ମାନସ ଗୋ । ୪ । ଧୀର ସମୀରନେ ଯମୁନାର
ଭୀର ବନେ । ବସିଅଛେ ବନମାଲୁ ତବ ଦରଶନେ ଗୋ । ୫ । ରତସୁଖ ହସ୍ତ
ଏଇ ସଫାରତେ ସାର; କାମ ମନୋହର ବେଶେ କର ଅଭିସାର ଗୋ । ୬ ।
ଆଗୋ ନିତମ୍ବିନୀ ଧନ ବିଲମ୍ବ ନା କର; ହୃଦୟେ ପରାବନ୍ଧୁ ଦୁଃଖ ଅନୁସର
ଗୋ । ୭ । ସଙ୍କେତ କରୁଅଁ ତବ ନାମ ଲୟୁଁ ହରି, ବାଦନ କରେ ମୃଦୁ ମୃଦୁ
ମୋହନ ବାଂଶୀ ଗୋ । ୮ । ଉଡ଼ାୟୁଁ କୁସୁମ ଧୁଲି ମଲୟ ପବନ । ପତନେ
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଅଙ୍ଗେ ବ୍ୟଥା ନିପତନ ଗୋ । ୯ । ପହେ ପହେ ବାଜି ବାତ ବିଚଳିତ
ଭରେ । ତବ ଆଗମନ ମାନି ଏଇ ସଙ୍କେତରେ ଗୋ । ୧୦ । ସୁକୁସୁମ ଶଯ୍ୟା
ରଚି ଆପନ ଶ୍ରୀକରେ । ସଚକିତ ନେହେ ତବ ପଥ ଅନୁସରେ ଗୋ । ୧୧ ।
ଅଧିର ନୟନ ଧନି ଉପୁଜେ କେଲିକେ, ତାଏ ତେଜ ଅଭିସାର ହୁଅ ଶ୍ରୀରାଧିକେ
ଗୋ । ୧୨ । ନିବିଡ଼ ତମିର ଘୋର ଉଦୟ ହରିତେ । ପରୟୁଁ ନୀଳ ନିଗୂଳ
ତଳ ନିକୁଞ୍ଜେତେ ଗୋ । ୧୩ । ଦିଶ ଦିଶ ରମଣୀ ଏ ରମଣୀୟ ନିଶି । ଧନୁର
ମାରତମ ଦିଶେ ଦିଶେ ଦିଶି ଗୋ । ୧୪ । ତାତେ ଯଦି ତର ତବେ ଶ୍ୟାମେର
ମାନ ତେଜ । କାଲ ଭଙ୍ଗ ମନୋରଥ ପୁଣ୍ୟକର ଅଜ । ୧୫ । ଆମାର ବଚନେ
ଶୀଘ୍ରେ ଘନଜଘନାତେ । ପରହୃତ କର କାନ୍ଥଦାମ ଗଚ୍ଚିତେ ଗୋ । ୧୬ ।
ପଞ୍ଜବ ଶଯ୍ୟାର ପାଶେ ମିଳିବ ଯଶନ । ଅଜୟ ଦାରଦେ କୋଟିନାଥ ପ୍ରାପ୍ତି ଯେନ

ଗୋ । ୧୭ । ମୁଦ୍ରାତ ନେତ୍ର ପକ୍ଷେ ହୁଏ ଜାତ ହବେ । ବୋଲେ ଶ୍ରୀ ଚନ୍ଦନ
ଗାଏ ଗାଏ ମିଳ୍ୟା ଯାବେ । ୧୮ ।

ତୁହା ।

ତବେ ବୋଲେ ସହଚରୀ । ଶୁନ ପ୍ରାନ୍ତ ଶ୍ରୀ କିଶୋର । ୧ ।

ଚକ୍ରପା ।

ଶୁନଗୋ ସଜନୀ ତବକିନେ ଶ୍ୟାମ ପୁନ୍ଦର । ନ ରୁଚର ସୁଖଭୋଗ ବାସ
ବନବନ୍ଦର । ଘୋଷା । ତେଜ ପଲଙ୍କ ସୁପାତ । ବିରସେ ଲୁଟର ଶିତ । ନିର-
ବଧୁ ସୁରଶର ଦହେ ତାର ଅନ୍ତର । ୧ । ସୁସରସ ଦେଖି ତାର । ଯେମନ୍ତେ
ଅଭୁବତର । ଗତରାତି ରାତି ଚନ୍ଦ୍ର ମତି ଅତି କାତର । ୨ । ବସି ଯମୁନାତୀରେ
ଦରଶନ ଲଳସରେ, ମୁରଲୀତତ ଗାଏ ତୁବ ନାମ କରି ମନ୍ତ୍ରର । ୩ ।
ବନପ୍ରିୟର ପୁରୀର, ତା ସଙ୍ଗେ ଭୁଞ୍ଜ ଝଙ୍କାର, ଶୁଣିଲେ ବିରସମଣି ସୁରେ କୁମୁ
କୁମର । ୪ । ରଞ୍ଜି କିଶଳୟ ତଳେ, ନିମିଷକ କୋଟି କଳ୍ପ ସମ ମଣି ସରସିଜ
ପକ୍ଷେ କର ସଞ୍ଚାର । ୫ । ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ ବୋଲେ ଧୀର, ନାୟକ ଅତି ଅଧୀର, ଶୁଣି
ଶୁଣି ନ ସରର ତାର ନିଶି ବାସର । ୬ ।

ଶ୍ଳୋକ ୫ ।

ବିକାରତ ମୁଦ୍ରା ଶାସନାଶାଃ ପୁରୋ ମୁଦ୍ରା ଶାସତେ,
ପ୍ରବିଶତ ମୁଦ୍ରା କୁଞ୍ଜିଂ ଗୁଞ୍ଜିଂ ଧୃ ବଦ୍ଧତାମ୍ୟତ ।
ରଚୟତ ମୁଦ୍ରା ଶୟାଂ ପାର୍ଶ୍ଵାକୁଳଂ ମୁଦ୍ରାଶାସତେ;
ମଦନକଦନକ୍ଳାନ୍ତଃ କାନ୍ତେ ପ୍ରିୟସ୍ତବ ବର୍ତ୍ତତେ ।

ଦୀର୍ଘସ୍ତବ ।

ପୁନଃ ପୁନଃ ନାସା ଶାସ ବିଚଳିତେ ପୀତବାସ, ନାସାଞ୍ଚଗ୍ରେ ପୁନଃ ପୁନଃ
ଦିଶେ । କଶନ କଶନ ହେଉ, ଅସୁପ୍ତ ଅଛେ ବୃତ୍ତର, ବିପ୍ରଲପ କରଇ । କମ୍ପଣେ
ଗୋ । ଧନ ଗୋ । ପୁନଃ ପୁନଃ କୁଞ୍ଜିମାଝେ ଯାଏ, ଭୁଞ୍ଜଧୁନି ଶୁନି ହୋଧ ହସେ
ଗୋ । ୧ । ପୁନଃ ପୁନଃ ଶୟାଂ ରଞ୍ଜି, ଅକୁଳ ନିକର ସଞ୍ଜି, ପୁନଃ ପୁନଃ ତାକେ
ବିଲେକଇ । ମଦନ କଦନକ୍ଳାନ୍ତେ, ପ୍ରାନ୍ତପ୍ରିୟା କାନ୍ତ ଶ୍ରାନ୍ତେ, ଅବିହାନ୍ତେ ସନ୍ତାପ
ବାଡ଼ଇ ଗୋ । ଧନ ଗୋ । ପୁନଃ ପୁନଃ କୁଞ୍ଜିମାଝେ ଯାଏ, ଭୁଞ୍ଜଧୁନି ଶୁନି
ହୋଧ ହସେ ଗୋ । ୨ ।

ଶ୍ଳୋକ ୫ ।

ଭୃଦ୍ବାମେଧନ ସମଂ ସମଗ୍ରମଧୁନା ତତ୍ରଂ ଶୁରସ୍ରଂ ଗତୋ ।
ଗୋବିନ୍ଦସ୍ୟ ମନୋରଥେନ ଚ ସମଂ ପ୍ରାପ୍ତଂ ତମଃ ସାଧୁତାଂ ।

କୋକାଳାଂ ଚକ୍ଷୁଃ ସୁନେନ ସଦୃଶୀ ଦୀର୍ଘା । ମଦର୍ଥ୍ୟର୍ଥନା ।

ଚନ୍ଦ୍ରଶ୍ଚ ବିଫଳଂ ବିଳମ୍ବନମସୌ ରମ୍ୟୋଽଭିସାରଣଃ । ୪ ।

ଦୀର୍ଘସ୍ଥୟଂ ।

ବାସ୍ତେ ଉବ ଦୁର୍ଦ୍ଦାକାର, ନାସଦୃଥଂ ଦବାକର ଅସ୍ତ୍ରାଞ୍ଜଳ ଭଜଳ ଅପନି ।
ଗୋବିନ୍ଦେର ମନୋରଥେ, ପ୍ରତିଦିନେ ପ୍ରତିପଥେ, ନିବିଡ଼ ଅନ୍ଧାର ଘୋଷିଲ୍ଲନି
ଗୋ । ଧନି ଗୋ, କେହ୍ନୋ କାରେ ଦିଶାଦିଶି ନୟେ, ଯେହ୍ନେ ଯାହୁଁ । ତାହୁଁ । ଚଲି-
ଯାଏ ମୋ । ୧ । ଏହିକାଳ ହେଉ କୋକ-ଦମ୍ପତି କରଇ ଶୋକ, ଚରକାଳ
ନା କରସେ ବ୍ୟର୍ଥ । ବିଳମ୍ବେ ବିଫଳେ ଦୁଗ୍ଧେ, ହେଉ ଦଧି ହୁଏ ମୁଦ୍ରେ ରମ୍ୟ
ଅଭିସାରେ ସବ ସ୍ଵାର୍ଥ ଗୋ । ଧନି ଗୋ, କେହ୍ନୋ କାରେ ଦିଶାଦିଶି ନୟେ,
ଯେହ୍ନେ ଯାହୁଁ । ତାହୁଁ ଚଲ୍ୟାଁ । ଯାଏ ଗୋ । ୨ । ଶୁନିଅ ଲଳିତା ବାଜୀ, ମାନ
ତେଜ କମଲିନୀ, ପରିଧାନ କେଲି ନାଲବାସ । କର୍ପୁର ଲିପିଅ ଗାଏ, ମର୍ଜିତ
ବଲୟ ତାଏ, ମଣ୍ଡି ଦେଲି ଉଜ୍ଜ୍ଵାଳେ ଅବେଶ ସେ । ଶ୍ରୀରାଧେ, ନୁହଇ ଦିଲ ବିଶା-
ଖାର କରେ, ଲଳିତାର ସାଥେ ଗତ କରେ ସେ । ୩ ।

ହୋଇ ।

ଲଳିତା ବିଶାଖା ସନେ ଶ୍ରୀରାଧିକା କୁଞ୍ଜେତେ କରଇ ଗମନ ।
ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉଜ୍ଜ୍ଵାସ, ହରଥୀ ମାନସ, ବୋଲେ ମୁଦୁ ମୁଦୁ ବଚନ ।
ଶୁନ ଶୁନ ଗୋ ଲଳିତେ, ଆମି ଏହେନ ବିରୁଦ୍ଧ ଚିତ୍ତେ ଗୋ । ୧ ।
ଅଶେଷ ଚନ୍ଦ୍ରନ, ଦିବେ ଶ୍ୟାମବନ, ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅନନ୍ଦ ହରି ଗୋ ।
ପ୍ରବୋଧ କରଥୀ, କୁଞ୍ଜକେ ଲଭଥା, ବାସିବେ ଅମାକେ ହରି ଗୋ ।
ଶୁନ ଶୁନ ଗୋ ଲଳିତେ, ଆମି ଏହେନ ବିରୁଦ୍ଧ ଚିତ୍ତେ ଗୋ । ୨ ।
ଏମନି ବିରୁଦ୍ଧ ବେନି ସଖିସନେ କରସେ ଶ୍ରୀରାଧେ ଗମନ ।
ଦେଖି ବନମୁଖ ପ୍ରଲକ୍ଷିତ ହେଲି ଶୁଭଲ ମଙ୍ଗଳ ବିଧାନ ।
ଅତି ଅନନ୍ଦେ ଶ୍ରୀମତୀ, ବେନି ସଖି ସନରେ ଗମନ୍ତି ହେ । ୩ ।

ଶ୍ଳୋକଃ ।

ସରସ୍ଵତୀକୃତଂ ବିନୟସ୍ୟନ୍ତୀଂ ଦୃଶ୍ୟୋ ତମିରେ ପଥ ।

ପ୍ରତିତରୁ ମୁହୁଃ ପ୍ରିୟା ମନ୍ଦଂ ପଦାନି ବିତନ୍ତୁତାଂ ।

କଥମପି ରହଃ ପ୍ରାପ୍ତାମଙ୍ଗୋର ନଞ୍ଜତରଙ୍ଗିଭଃ ।

ସୁମୁଖି ସୁରତେ ପଶ୍ୟନ୍ ସ ଡାମ ଯେତୁ ବୃତ୍ତାର୍ଥତାଂ । ୫ ।

ଦୀର୍ଘସ୍ଥୟଂ ।

ସରସ୍ଵତୀକୃତ ହୁଅ, ତମିରକେ ନ ହାରୁଅ, ଥାକି ଥାକି ପ୍ରତିତରୁତଲେ ।

ମନ୍ଦମନ୍ଦ ପଦ ଚଳେ, କୁନରୂପେ ରହ ସ୍ଥଳେ, ଅନଙ୍ଗ ଉଚ୍ଚଙ୍ଗ ଚଳେ ମିଳେ
ସେ । ସେକାଳେ, ସୁମୁଖୀର ଏଇ ଶୋଭା ଯତ, ବନ୍ଦି ହୋଇ ବେ କରେ
ବଞ୍ଚିତ ସେ । ୧ । ମୋହନରାଜ ପୁକୁଡ଼, ଦଇବ ବିପାକ କୃତ୍ୟ, ଦୁଃଖିନେନ୍ଦ୍ର ନା
କିଲେ କୁତାର୍ଥ । ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ ବୋଲେ ହେନ, ଦକ୍ଷିଣନାୟକ ଗୁନ, କୁନବେଳ
ଅନୁକୁଳେ ସ୍ଵାର୍ଥ ସେ । ସେକାଳେ, ସୁମୁଖୀର ଏଇ ଶୋଭା ଯତ, ଦେଖିତେ
ନାହିଲ ଶ୍ୟାମନେନ୍ଦ୍ର ସେ । ୨ ।

ତୁହା ।

ସରସ୍ୱତୀ ଚକ୍ରତେ ବିନୋଦିନୀ, ତମିରକେ ନିହାର ଅପନୀ ।
ଥାକି ଥାକି ପ୍ରତିତରୁତଲେ, ମନ୍ଦଗତ କର ପଦ ଚାଲେ ।
କୁନରୂପେ ରହେ ରହସ୍ଥଳେ, ଅନଙ୍ଗ ଉଚ୍ଚଙ୍ଗରେ ମିଳେ । ୩ ।
ଦିଶ ଦଇବ ବିପାକ କୃତ୍ୟ, ଦୁଃଖିନେନ୍ଦ୍ର ନା କିଲେ କୁତାର୍ଥ । ୪ ।
ବୋଲେ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ ଅବେ ଶୁନ, ଦକ୍ଷିଣନାୟକର ଏ ଗୁନ । ୫ ।

ପଥାରାଗ ।

ଶୁନ ହେନ ବିଧୁ, ଲଳିତା ଯେକାଳେ, ଚେଲ ବିନୋଦିନୀ ପାଶେ ହେ ।
ସେବା ଉନ୍ନେଷିୟା, ଅପିତେ ହିପୁରା, ଅଞ୍ଜ ମାଟିଚେଲ ବାସେ ହେ ।
ପଥ ହେଉଛନ୍ତି ଦର, ଦର ଅସ୍ତେ ଅସ୍ତ ବ୍ୟସ୍ତ ଭର ସେ । ୧ ।
ଦିଶ ମନ୍ଦ ବିଧୁ, କେମନି ଅବିଧୁ, ଏ ସବ ବିଧୁ ବିଶେଷ ହେ ।
ଲତାନ୍ତରେ ଲୁକି, ସେବ୍ୟା ପଦ୍ମାସନୀ, ଗେଲେ ଚନ୍ଦ୍ରାବଲୀ ପାଶେ ହେ ।
ତାକେ କହ ଏ ଚରିତ, ଶୀଘ୍ରେ ଅନିଲ ଜାରେ ରମଇ ହେ । ୨ ।
ଶ୍ୟାମ ପାଶେ କୁଞ୍ଜେ, ପ୍ରବେଶ ହଇଲ, ଯବେ ଅପି ଚନ୍ଦ୍ରାବଲୀ ହେ ।
ଦୁରୁହୁଁ ନୁହୁର, ରଜିତ ନିଜଦେ, ଶ୍ୟାମ ଧାଏଁ ରାଞ୍ଜି ବୋଲି ହେ ।
ଭ୍ରମେ ଦୁଃଖି ବାହୁ ତୋଲି, ହୁଷ୍ଟେ କେଲି କେଲି ଚନ୍ଦ୍ରାବଲୀ ସେ । ୩ ।
ଏକେତ ନିବିଡ଼, ଘୋର ଅନ୍ଧକାର, ଦୁଃଖେ କାମ ଅନ୍ଧପୁରୀ ହେ ।
ମଦନ ବିହ୍ୱଳେ, ଜାଣିତେ ନାହିଲ, ଗାଡ଼େ ଅଲିଙ୍ଗନ କରି ସେ ।
ଶ୍ୟାମ ଅନାୟୁଷ୍ ହେଲି; ନିଜ କୁଞ୍ଜେ ଚନ୍ଦ୍ରାବଲୀ ନିଲ ସେ । ୪ ।

ପୟାର ।

ପଞ୍ଚମ ସ୍ଥରେ ବ୍ୟାଶ୍ୟା ହେଲି ସମାପତ, ଶ୍ରୀଗୁରୁ ଗୋବିନ୍ଦ ପାଦେ କୋଟି
ପ୍ରନମିତ ହେ । ୧ । ଶିବାଗୁରୁ କୁମାରୀ ଶ୍ରୀମତୀ କିଶୋରୀ, ମଦନ ମୋହନ
ଅଙ୍ଗେ ନିବାସ ଯାହାର ହେ । ୨ । ପଦ୍ମାବତୀ କାନ୍ତ ଜୟଦେବ କବିରାଜ,
ଶୃଙ୍ଗାର ବିବେକ ଉଦ୍ଧ ନରୂପନେ ଅର୍ପି ହେ । ୩ । ତାର ହିପାବଳେ ତାର

ବଦନ ଉଦ୍‌ଗୀର୍ଣ୍ଣ, ଅଜ୍ଞାନ ପିଣ୍ଡିକ କରେ ଉଢ଼ିବୁ ଚର୍ଚ୍ଚନ ହେ । ୪ । ଉଦ୍‌ଗୁଳ
ରସ ଗୁହୀତ ଜନା ଯେଉଁ ହସ୍ତ, ଏଇ ଲଳ ରତ୍ନମାଳା ଗଳ୍ପରେ ପରସ୍ତ ହେ ।
ପିଣ୍ଡିକେର ନାମ ପୁଷ୍ପ ନା ହସ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣିତେ, ଶ୍ରୀରଘନ ଶବ୍ଦେ ଦୋଷ ନା ଲୟ
ମହାନ୍ତେ ହେ । ୬ । ଅଜ୍ଞାନ ପ୍ରେମ ସାୟର ହସ୍ତୋଦଗ ଗୁଳ୍ମ, କାହିଁନ କର
ଓହେ ନିଷ୍ଠୁଲିଙ୍ଗ ଜାନିବୁଦ ହେ । ୭ ।

ଷଷ୍ଠ-ଛାନ୍ଦ

ଶ୍ଳୋକ ୧ ।

ଅଥ ତାଂ ଗନ୍ତୁମଶକ୍ତାଂ ଚୂରମନୁରକ୍ତାଂ ଲତା ଗୁହେ ଦୃଷ୍ଟ୍ୱା ।

ଉଚ୍ଚରତଂ ଗୋବିନ୍ଦେ ମନଃପିତ ମନ୍ଦେ ସଖୀ ପ୍ରାହ ।

ଯଥାରାଗ ।

ଗମନେ ଅଶକ୍ତ, ଚରମନୁରକ୍ତ, ଏ ଅନ୍ତରେ ବିନୋଦିନୀ ସେ ।
ବହୁକେ ନା ଦାସୀ, ହସ୍ତା ଅଭୟଶୀ, ଲଳିତାକେ ବୋଲେ ବାମୀ ଗୋ ॥
କୁଆ ଅଛେ ପ୍ରାନ୍ତବନ୍ଧୁ, ତୁମି ଦିଶାଅ ତା ମୁଖଇନ୍ଦୁ ଗୋ । ୧ ।
ନିକୁଞ୍ଜ ମନ୍ଦର, ପ୍ରତି ପ୍ରତି ଖୋଜି, କହୁତେ କର୍ମି ତେ ଅଙ୍ଗ ଗୋ ।
ତୁମାର ଅଧର, ବଧୂଳି ଫୁଲେ କି, ବସିଅଛେ କୁଷ୍ଠ ଭଙ୍ଗ ଗୋ ।
ସଖି କୁଷ୍ଠ କୁଆ ଗେଲ, ଆମି ବାସକସକ୍ତା କି ହେଲ ଗୋ । ୨ ।
ଶ୍ୟାମ ଅନୁସରେ, ରହସ୍ୟ ବିରୁରେ; ଚଳିତେ ନାପାର ପାଦେ ଗୋ ।
ବିଷ ହସ୍ତ ହେଜ; କିଲେୟ ଶେଷ; ଆର ନ ବାଞ୍ଛାବ ଶେଷେ ଗୋ ।
ସଖି କୁଷ୍ଠ କୁଆ ଗେଲ, ଆମି ବାସକସକ୍ତା କି ହେଲ ଗୋ । ୩ ।
ଅପୁରୁଷ ଲଳିତ, ଅପୁରୁଷ ରୂପ, ନୟାନେ ଘାରିଲ ମୋର ଗୋ ।
କୁଆ ଅଛେ ହରି, ତା ଗୁଡ଼ି ନ ବାରି, କେନେ କେଲି ଅଭିସାର ଗୋ ।
ସଖି କୁଷ୍ଠ କୁଆ ଗେଲ, ଆମି ବାସକସକ୍ତା କି ହେଲ ଗୋ । ୪ ।
ନବଘନ ହେଉ, ନବୀନ କିଶୋରୀ, ଅଧର କୁଞ୍ଜିତ କରେ ଗୋ ।
ଘନ ଅକ୍ଷକାର, କିଞ୍ଚିତ୍ ଅକାର, ବୁଝି ଲଜ ପରହରେ ଗୋ ।
ଗତି ଭଲମ୍ଭେ ମୋହନ, କରେ ବାସନ ଶେଷେ ରୋଦନ ଗୋ ।

ଶ୍ଳୋକ ୫

ବିପୁଳ ପୁଲକ୍ୟାଳିଃ ସ୍ଥୀତ ଶାଘ୍ରାବମନ୍ତର୍ଜିତଜଡ଼ମକାକୁବ୍ୟାକୁଳଂ ବ୍ୟାହରନ୍ତା
ଉଚ୍ଚ କେତବ ବିଧାୟା ମନ୍ଦକନ୍ଦର୍ପଚନ୍ଦ୍ରାଂରସଜଳଧୂନମ୍ବୁ ଧାନଲତା ମୁଗାକ୍ଷୀ ।

ଯଥାରାଗ ।

ବିପୁଳ କପୋଳ, ପୁଲକ ବିକର, ଶାଘ୍ରାବ ଜଡ଼ମ ଜାତ ଗୋ ।

ମାଧବ କୈତବ, ପ୍ରକଟ ଭୈରବ, ବ୍ୟାକୁଳେ ବିରହ ଚିତ୍ତ ଗୋ ।
 ମନ୍ଦ କନ୍ଦର୍ପ ଚନ୍ଦ୍ରାବେ, ରସ ଜଳଧି ନିମଗ୍ନ ଢାଢେ ଗୋ । ୧ ।
 ବିରହ ଅତୁରେ, ଉଜ୍ଜ୍ୱଳିତା ଭରେ, ସୁଖ ସଖି ଗାହ୍ନୀ ଭ୍ରଷ୍ଟ ଗୋ ।
 ଦିଧି ସୁମନ, ବ୍ୟଜନ କରେ ଧରି, ଅଶାବୟୁ । ଥୁଲି ବସି ଗୋ ।
 ମନ୍ଦ ଏମନି କପାଳ, ଦିଶ କୃଷ୍ଣ କେନେ ନ ଅସିଲ ଗୋ । ୨ ।
 ଚନ୍ଦ୍ରକ ଚନ୍ଦନ, ଦଳି ଏକପାତେ, ସୁଖିଥିଲି ଦିଶ ସହ ଗୋ ।
 ମାନିବୋର ଦାପାବଲ୍ଲ ଜାଲି ଜାତି, ମାର୍ଗ ହେଉ ଅଛେ ରହୁ ଗୋ ।
 ସଖି କୃଷ୍ଣ କୁଥାଗେଲ କୁନ ନାୟିବା କିବା ସୁଖିଲ ଗୋ । ୩ ।
 ତାମ୍ବୁଲକେ ବୋଲି, ମୁକ୍ତିବ ଚୁଣ୍ଡିକେ, କେତକା ଖଦର ଦିଅଁ ଗୋ ।
 କାର୍ମୁକ ଲବଙ୍ଗ, ଛାଡ଼ି ଫଳ ଚନ୍ଦ୍ର, ସୁଖିଥିଲି ଯୋଗାଉଅଁ ଗୋ ।
 ସଖି କୃଷ୍ଣ କୁଥାଗେଲ, ରହ ସବ ବିଅର୍ଥ ହରଲ ଗୋ । ୪ ।
 ଏହେନ ସମୟେ ପଞ୍ଚବ ଚଳିତେ, କାନ୍ତ ଅସେ ବୋଲି ଭ୍ରଷେ ଗୋ ।
 ଚଞ୍ଚଳେ ଚିଶୋରା ଉଠି ମାର୍ଗ ହେଉ, କୁଥାବୋଲି ପୁନଃବସେ ସେ ।
 ଚିତ୍ତ ଚଞ୍ଚଳେ ଶ୍ରୀମତୀ, ପୁନଃ ପୁନଃ ହେରେ ଚଞ୍ଚଳ ସେ । ୫ ।
 କରୀଦନ୍ତ ପଲଙ୍କତେ, ବିସ୍ଥିତିତେ ବିସ୍ଥି ପରାଗ ସୁମନେ ଗୋ ।
 ଦିଶ ନାନାଜାତ, ସୁମନକେ ମାଲ ଗାନ୍ଧିଥିଲି ସୁପତନେ ଗୋ ।
 ସଖି କୃଷ୍ଣ କୁଥାଗେଲ, ବାସ ବାସ ବାସିହୋଇ ନାଶ ରେଲ ଗୋ । ୬ ।

ଉଦ୍ଧା ।

ମାଧବ କୈତବ ପ୍ରକଟରୁ ବୈରବ ବ୍ୟାକୁଳ ଚନ୍ଦ୍ରା ଗୁରୁ । ୧ ।
 ମନ୍ଦ କନ୍ଦର୍ପ ଚନ୍ଦ୍ରାରେ ମଙ୍ଗ, ଧାନ ମୁଗାଣୀ ସେ ଢାଢେ ଭଜି । ୨ ।

ଶ୍ଳୋକ ୫ ।

ଅଙ୍ଗେ ପ୍ରାଭରଣ କରୋତି ବହୁଶଃ ପଦୋଽପି ସଞ୍ଚାରଣି
 ପ୍ରାପ୍ତଂ ଧୃଢ଼ ପରଶଙ୍କତେ ବିତନୁତେ ଶଯ୍ୟାଂ ଚରଂ ଧାୟୁତ ।
 ଭଦ୍ରାକଳ୍ପବାକ୍ସଲ୍ଲଭେନାସକଳ୍ପ ଲୀଳାଶିତ
 ବ୍ୟାସକ୍ରାପି ବିନା ଭୃଷ୍ଣ ବରତନୁନୌଷା ନିଶାଂନେଷ୍ୟତ ।

ହୋଲା ।

ଅଙ୍ଗ ଅଭରନ, ବହୁଭାସ ମାନି, ପଞ୍ଚବେ ସଞ୍ଚାର କରେ ଗୋ ।
 ବଳେ ବନ୍ଧୁ ଆର, ସତେକି ଲଭବ, ଭଥେ ବସାରବ ଭରେ ଗୋ ।
 ଶଙ୍କା କେବଳ ଭୟୁଜେ, ଧାନ ଧରିତେ ପଞ୍ଚବ ଶେଯେ ଗୋ । ୧ ।
 ପୁନଃ ପୁସ୍ତଶେପ, କରଅଁ ରଚନ, କେଲି କଲପନା ଭରେ ଗୋ ।

କୁସୁମ ବଞ୍ଚନ, ଲୟାଁ କମଳିନୀ, ପ୍ରାନବନ୍ଧୁ ପଥ ହେରେ ଗୋ ।
 ବୋଲେ ବନ୍ଧୁ ଅଙ୍ଗ ସଙ୍ଗ, ସତେ ଲଭିବ ନିଷ୍ଠୁର ଅଙ୍ଗ ଗୋ । ୨ ।
 ବନ୍ଧୁ ଅଙ୍ଗେ ବସେ, ସତେ ଏଇ ନିଶି, ନିମିଷ ମାନବ ଅମି ଗୋ ।
 କେ ଦିବ ଅଧର, ଆର୍ତ୍ତ ସୁମଧୁର, ସଖି ନିଦାରୁନ ତୁମି ଗୋ ।
 କହ ଅବେ କି କରବ, କିଏ ପ୍ରାନନାଥ ଅନ୍ୟାଦିବ ଗୋ । ୩ ।

ଚଉପଦୀ

ଏ ରଜନୀ ! ଶ୍ୟାମବନ୍ଧୁ ରଖିଲ କେ ସଜନୀ । ଘୋଷା ।
 ମୁଁ ଦୁଃଖୀ ହୋଇଲି ଅଭାଗିନୀ, କଷ୍ଟ ନଇଲେ ମୋ ପୁରେ ପୁଣି ।
 ନାନା ଜାତ ପୁଷ୍ପେ, ଶେଷ ଶେଯାବଲି କା-ପୁରେ ରହୁଣି କେଶୁପାଣି । ୧ ।
 ଅମଳାନ ବସ୍ତ୍ର କୁଣ୍ଡିକରି, ନାନାପୁଷ୍ପ ମାଳ ଗୁଣ୍ଡିକରି ।
 ଏ ସର୍ବ ପଦାର୍ଥ, ହୋଇଲ ବିଅର୍ଥ, ବାସ୍ତବେ ନ ଅସିଲେ ହରି । ୨ ।
 ତାମ୍ବୁଲ ପୁଗ ଅଳାକରରେ, ସଜାଣ ରଖିଲି ଏ ପାଣିରେ ।
 ଚୁଆ ଚନ୍ଦନ କରୁଁର ଗୋଳି କରି, ବୋଲିବାକୁ ଶ୍ୟାମ ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗରେ । ୩ ।
 ମାର ଶହ ମୋରେ ବେଢ଼ି ଅଛୁ; ମୋ ଜୀବେ ଭରସା ନାହିଁ କିଛି ।
 ପଞ୍ଚବାଣେ ପଞ୍ଚପ୍ରାଣ ଘେନିଯିବ, ଏମନ୍ତ ମୋ ଚିତ୍ତେ ଅସୁଅଛି । ୪ ।
 କେଉଁ ଛଇଲି ଏ ଗୋପ ପୁରୀ, ଲୁଗୁର ରଖିଛି ନରହରି ।
 ବୋଲେ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ, ଏରୂପ ଦର୍ଶନେ, କିଶୋରୀ ଅଛନ୍ତି ମାନବର । ୫ ।

ହୋଇ ।

ଏଇବୋଲି ରାଇ, ଜଗିଆଁ ଜଗିଆଁ ନିଶି ପଞ୍ଚ ଘଟି ନିଲ ହେ ।
 ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ ବୋଲେ, ଶୁନ ଠାକୁରାଣୀ, ଗୁମାନେ ଯେ ଦୁଃଖ ଦଲ ଗୋ ।
 ସେ କି ଆମାର ଦୁଃଖ ନିବେ, ତୁମି କି ପାକେଲେ ଦୁଃଖ ଯାବେ ଗୋ । ୧ ।
 ପଦ୍ମାର ।

ଷଷ୍ଠ ସ୍କନ୍ଦେର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ହଇଲ ସମାପତ, ଶ୍ରୀଗୁରୁଗୋବିନ୍ଦାଦେ କୋଟିପ୍ରନମିତହେ ।
 ଶିକ୍ଷାଗୁରୁ କୃତାମୟୀ ଶ୍ରୀମତୀ କିଶୋରୀ ମଦନମୋହନ ଅଙ୍ଗେ ନିବାସ ଯାହାରହେ ।
 ପଦ୍ମାବତୀ କାନ୍ତ ଜୟଦେବ କବିରାଜ, ଶୃଙ୍ଗାର ବିବେକ ତବ ନିରୂପନେ ଅର୍ପଣ ହେ ।
 ତାରକି ପାବଲେ ତାର ବଦନ ଉଦ୍‌ଘାଟି, ଅଜ୍ଞାନି ପିଣ୍ଡିକ କରେ ଉଚ୍ଛିଷ୍ଟ ବର୍ବନ ହେ
 ଉଚ୍ଛ୍ୱଳ ରସ ଗୁହତ ଜନା ଯେଉଁ ହସ୍ତ, ଏଇଲେଇ ରତ୍ନମାଳ ଗନ୍ଧତେ ପରସ୍ତ ହେ ॥
 ପିଣ୍ଡିକେର ନାମ ପୁଷ୍ପ ନାହାଏ ବର୍ଣ୍ଣିତେ, ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ ଶବ୍ଦେ ଦୋଷ ନା ଲୟ ମହାନ୍ତେହେ
 ଅଜ୍ଞାନ ପ୍ରେମ ସାୟର ଯଯୋଦ୍ଧା ଗୁଣ, କାର୍ତ୍ତିନକର ଓହ୍ଲେ ନିଷ୍ଠା ଲିଙ୍ଗ ଜ୍ଞାନୀ ବୃନ୍ଦହେ ।

ସପ୍ତମ ଛାନ୍ଦ

ଶ୍ଳୋକ ୪ ।

ଅଦାନୁରେ ତ କୁଳଟାକୁଳବର୍ମପାତ ସଞ୍ଜାତ ପାତକ ଭବ ପୁଟଲଞ୍ଜିନ-ଶ୍ରୀ ।

ବୃନ୍ଦାବନାନୁର ମଦାପୟଦଂଶୁଜାଲେ-ଦିବ୍‌ସୁନ୍ଦରାବଦନଚନ୍ଦନବନ୍ଧୁ ଶୁଦ୍ଧ ।

ପୟାର ।

ଏଅନ୍ତେ ନରମଣ୍ଡଳ ଶୋଭା ମହାସାଧୁ କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ଅନୁଦୟେ ଉଦେ ହେଲି
ଚନ୍ଦ୍ର ହେ । ୧ । କୁଳଟା କୁଳକେ ଯବେ ପଥ ନିଷେଧିଲ, ସେ ସବ ନିଶ୍ଚାସ
ତବେ ଶଶୀକେ ବାଧୁଲ ହେ । ୨ । ସେ ପାତକ ଲଞ୍ଜିନ ସ୍ବରୂପେ ଜାତ ହେଲି,
ତାକେ ଅଙ୍ଗୀକାର କରି ବହିଷ୍ଠ କେବଳ ହେ । ୩ । ଦିବ୍‌ସୁନ୍ଦରା ବଦନ ଚନ୍ଦନ
ବନ୍ଧୁ ପ୍ରାୟେ, ବୃନ୍ଦାବନାନୁରେ ତାର ମହା ଶୋଭାପାଏ ହେ । ୪ ।

ଢୁହ !

ନରମଣ୍ଡଳ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସାଧୁ, କୃଷ୍ଣ ଅନୁଦୟେ ଉଦେ ଚନ୍ଦ୍ର । ୧ ।

ବଦନ ଚନ୍ଦନବନ୍ଧୁ ପ୍ରାୟେ, ବୃନ୍ଦାବନେ ମହାଶୋଭାପାଏ । ୨ ।

ଶ୍ଳୋକ ୫ ।

ପ୍ରସରତି ଶଶଧରବିମ୍ବେ ବିହୃତବିଲମ୍ବେ ତ ମାଧବେ ବିଧୁର ।

ବିରଚିତବିବିଧଲୀଳାପଂ ସା ପରତାପଂ ଚକାରେକେଃ ।

ପୟାର ।

ବିରଘା ବଧୂତେ ପ୍ରସରଲ ଶଶଧର । ଉଚ୍ଛୁଳିଲ ଶ୍ରୀଧରକା ସନ୍ତାପ ସାଗର
ହେ । ୧ । ମାଧବ ଗମନ ତତକ ଦେଖିଲ ବିଲମ୍ବ । ବିଶେଷ ରଚନା କେଲି
ବିଲପ କଦମ୍ବ ହେ । ୨ । ଅପରିମିତ ସନ୍ତାପ ଉଦବାଚ ଭରେ । କୁରାଣ ପରାୟେ
ଝୁରେ କୁଞ୍ଜବନ ଘୋରେ ହେ । ୩ । ବୋଲେ ସଖୀଜନା ଭ୍ରଷ୍ଟା ନା ମାନିଛେ
ପୂର୍ବେ । କେ ଅର ଶରନ ହବେ ନିଶୀମାୟେ ଅବେ । ୪ । କୁନ ସମୟତେ
ହରି ଏ ନବ ଯୌବନ । ବିନାଶିତେ ବାର ହେବେ ଏକାନ୍ତେ ଏ ବନ ଗୋ ।
ବିଫଳ ନିର୍ମଳ ରୂପ ଯୌବନ ଆମାର, ଏ 'ଗୁନ୍‌ନିଶିତେ ଶ୍ୟାମଗୁନ୍‌ନ ଜନେ ପର
ଗୋ । ୫ । ନିଶିତେ ଗମନ କେଲି ଯଦି ଏ ଗହନ, ତବେ କି ମଦନ ମୂର୍ଖ
ନା କରେ ଦହନ ଗୋ । ୬ । କି କାର୍ଯ୍ୟ ଏ ନାନାରତ୍ନ ବଲୟ ରୁଷନ, ହରି
ବିରହେ ବହୁତେ ବହୁତ ଦୃଷ୍ଟନ ଗୋ । ୭ । ସୁରନ ମଞ୍ଚଲ କେତୁ ହାରାଘା
ଉଦୟ, ବିରହାନଲେ ଜଳିତେ ତବେ ଭାଲି ହୟ ଗୋ । ୮ । ବନ୍ଧୁରେ ବଞ୍ଚିତ
ଅମି ଏ ମଧୁପାମିନୀ, ତାର ସନେ ନିଶିନିଲ ସୁକୃତା କାମିନୀ ଗୋ । ୯ । ସେ
କାମିନୀ କାମଶିଳ ହୃଦେ ହୟ । ମାଲ, ମୃଦୁ ସକୁମାର ଅଙ୍ଗେ କେଲି ରଢ଼ଲୁଲ ।

ଅମିଏଥେ ଦୁଃଖେ ବସିଅଛି ସେ କି ଜାନେ, ସେ ଯୁବତୀ ବଢ଼ାଅନ୍ଦେ
 କୀର୍ତ୍ତା ତାର ସନେ । ୧୨ । ସେଇ ବୃଷ୍ଟିଭଙ୍ଗ କୁଟିଜବେ ଚୁମୁଛିଲେ, କମଳ
 ସୁନମନେ କରେ କୁନକାଲେ ଗୋ । ୧୩ । ପୁନଃ ଅମାରମନେ ଶଙ୍କା ଉତ୍ପତ୍ତେ
 ଲଳିତେ, ଖଲ ଖଣ୍ଡ ଭାଲ ତନିଗୁନ ଅଛେ ତାତେ ଗୋ । ୧୪ ।

ତୁହା ।

ଶୁନ ଗୋ ଲଳିତା ଅମାର ବାମା, ଶଙ୍କା ଉତ୍ପତ୍ତେ ମନତେ ପୁନି । ୧ ।

ଖଲ ଖଣ୍ଡ ଗୁନ ଅଛେ ତାରୁ ଏ ବିଗୁର ହଏ ଗୋ ଅମାର । ୨ ।

ଶ୍ଳୋକ ୪ ।

ତହିଁ କାମପି କାମି ନାମଭୂଷଣ କିମ୍ବା କଳାକେଳିଭୁ-

ବଙ୍କୋ ବନ୍ଧୁ ଭରଜକାରଣି ବନାବ୍ୟର୍ଣ୍ଣେ କି ଦୁର୍ଦ୍ଦ ମୁଁ ଭ୍ରାମ୍ୟତି ।

କାନ୍ତଃ କ୍ଳାନ୍ତମନା ମନାଗପି ପଥ ପ୍ରସ୍ଥାତୁପେକାକ୍ଷମଃ ।

ଶଙ୍କେତେ କୃତମଞ୍ଜୁ ବଞ୍ଚିଲୁଲିତାକୁଞ୍ଜେପି ଯଜ୍ଞାତେଃ ।

ପୟାର ।

କି ଅନୁସରନ କରେ କୁନ ରମନୀରେ; ବନ୍ଧନ ହେଉଛେ କିବା କୁନନାଗ୍ନି
 ପ୍ରେମତୋରେ ଗୋ । ୧ । ଅମାକେ ଖୋଜିତେ କିବା ମୁରଲୀବଦନ, ଅକ୍ଷକାର
 ବନଭୂମି କରଏ ଭ୍ରମନ ଗୋ । ୨ । ଅନାଗମ ଜାନି ଅମାର କାନ୍ତ କ୍ଳାନ୍ତମନ,
 କୁନସ୍ଥାନେ କିବା ବନ୍ଧୁ କରଲ ପ୍ରୟାନ ଗୋ । ୩ । ମଞ୍ଜୁଲ ବଞ୍ଚିଲୁଲିତା କୁଞ୍ଜେ
 ଭୁବନେ; ସଙ୍କେତେ କରୁଥିଁ । ବୁଝ ନା ଅସିଲି କେନେ ଗୋ । ବୋଲେ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ
 ସ୍ନେହାୟନା ବାନୀ ଶୁନି, ମାଧବକେ ଖୋଜିଗେଲି ଲଳିତା ସଜନୀ ଗୋ । ୪ ।

ତୁହା ।

ଶ୍ରୀରାଧିକାବାନୀ କର୍ଣ୍ଣେ ଶୁନି, ଲଳିତା ଗମନ କେଲି ପୁନି । ୧ ।

ମାଧବ ପଥକେ ଅନୁସର, ବୁଝାବନେ ଖୋଜେ ସହଚରୀ । ୨ ।

ଶ୍ଳୋକ ୫ ।

ଅଥାଗତାଂ ମାଧବମନ୍ତରେଣ ସର୍ଗୀ ଯିତୁଂ ବାସ୍ୟ ବିଷାଦମୁକ୍ତାଂ ।

ବିଶଙ୍କମାନା ରମିତଂ କୟାପି; ଜନାଦ୍ୟନ୍ତଂ ଦୃଷ୍ଟ୍ୱ ବଦେତଦାହ ।

ବୋଲି ।

ତବେ ଲଳିତା ସଜନୀ ଚଲି ହେ, ଧୂଣ୍ଡେ ପ୍ରତିକୂଞ୍ଜେ ବନମାଲ୍ୟ ହେ ।
 ବିଷାଦ ଭଜିଥିଁ । ଲୁକିଥିଁ । ଲୁକିଥିଁ । ଚନ୍ଦ୍ରାବଲ୍ୟ କୁଞ୍ଜେ ମିଲି ହେ । ୧ ।
 ତାତେ ଦେଖିଅଁ ରସିକରାୟେ ହେ, ସର୍ଗୀ ମୁକ ବର୍ଷାପିକ ପ୍ରାୟେ ହେ ।
 ବିଶଙ୍କ ମାନସେ, ମନମଥ ଯୁକ୍ତେ, ପ୍ରମଥଲ ଯୋଜା ଦୁଷ୍ଟେ ହେ । ୨ ।

ଅନି ମସ୍ତକ କେତକୀ ଦଲେ ହେ; ନଃ ଲିଖନେ ଏଇ ଲିଖିଲେ ହେ ।
 ବମଲିନୀ ଦୁଃଖୀ, ଲତାକୁଞ୍ଜେ ରାଣୀ, ବୁଝା ଉନ୍ମତ ହେଲେ ହେ । ୩ ।
 ଫିଙ୍ଗି ବରାଷ.ମାର୍ଗେ ଏ ଲିଖା ହେ, ଚିତାଧେ ନାଦିଲ ଲଳିତା ଦିଶା ହେ ।
 ମିଳିଲ ବରଷେ, ବିନୋଦିନୀ ପାଶେ, ହୟା ଅଶ୍ରୁଜଳ ମୁଖା ହେ । ୪ ।
 ହେବ ଶ୍ରୀମତୀ ଅକୁଳ ମତି ହେ, ସଖୀ କହଇ ଶ୍ୟାମେର ଗୁଡ଼ି ହେ ।
 ବୋଲେ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନେ, ଚନ୍ଦ୍ରାବଲୀ ସନେ, କପଟିଆ ଆଛେ ମାତି ହେ ।

ତୁହା !

ପ୍ରବେଶିଲ ସଖୀ ଶୁଦ୍ଧପାଶେ; ଭାସି ଶୋକ ଜଳେ ଏଇ ଭାଷେ । ୧ ।
 ରଗତେ ବଚନ ଗଦ ଗଦ; ଧରି ଶ୍ରୀ କିଶୋରୀ ପଦଦ୍ବୟ । ୨ ।
 ବୋଲେ ଶେଷେ ନଟପଟ; ନଟ ପଟଲ ମୁକୁଟ ପୀତପଟ । ୩ ।
 ଏଇ ପମ୍ପନାର ଜାର ବଢ଼ିନ; ରମନ୍ କରେ ଚନ୍ଦ୍ରାବଲୀ ସଞ୍ଜନୀ । ୪ ।
 ନାନା ପରବନ୍ଧେ ପରବନ୍ଧ; ଆରମ୍ଭ ପୁରତି ରସ ଦମ୍ଭ । ୫ ।
 ଆମାବେ ପେଶିୟୁ । ତୁମାର କାନ୍ଦେ, ଚନ୍ଦ୍ରାବଲୀ ସନେ ମାତିଆଛେ । ୬ ।
 ଭୁଲି ମିଥ୍ୟା ପଣ୍ଡିତେର ଭାଷେ; ଦୁଃଖୀ ହେଲ ରାଧେ ବନଦେଶେ । ୭ ।
 ଦୁଃଖୀହୟା ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ ବୋଲେ; ଶ୍ୟାମଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରାବଲୀ କୋଲେ । ୮ ।

ବଲି ।

ତବେ ପ୍ରାନ୍ତସଖୀ ବୋଲେ; ଶ୍ୟାମ ଚନ୍ଦ୍ରାବଲୀ କୋଲେ । ୧ ।
 ଦୀର୍ଘସ୍ନୟ ।

ରଗତ ସୁରସମର; ବିରଗତ କଲେବର; ବେଶ ତୁଟି ଫିଟି ଲୁଟେ କେଶ ।
 ପଡ଼ିଛେ କୁସୁମ ଗଭା; ବିଶେଷ ରଞ୍ଜିତ ପ୍ରଭା; ଆବର ନାହିଁ କି ନିଜ ବାସ ଗୋ ।
 ଶ୍ରୀ ରାଧେ, ବିଲସଇ ଚନ୍ଦ୍ରାବଲୀ ସନେ; ମଧୁରପୁ ମଞ୍ଚ ମଧୁପାନେ ଗୋ । ୧ ।
 ହରିବନ୍ଧୁ ଉରେ; ତରଳିତ କୁଚ ହାରେ; ଦଳିତ ବିକାର ଉତ୍ତୟ ହେ ।
 ବିଚଳ ଅଲକାବଲୀ; ଚନ୍ଦ୍ରମୁଖୀ ଚନ୍ଦ୍ରାବଲୀ; ଅଧର ମଧୁର ଉଦ୍ଭାଦକେ ଗୋ ।
 ଶ୍ରୀରାଧେ, ବିଲସଇ ପ୍ରିୟବତୀ ସନେ; ମଧୁରପୁ ମଞ୍ଚ ମଧୁପାନେ ଗୋ । ୨ ।
 ଚଞ୍ଚଳ କୁଣ୍ଡଳଲୁଲି; ଲଳିତ କପୋଳ ଝୁଲି, କିଛିନା ବାଜଇ କିନିକିନି ।
 ଜୟନ କଟୀନିର୍ମଳେ, ଲଳିତ କାନ୍ତ ଲେକନେ; ବିପରୀତ ରସେ ରସବିନୀ ଗୋ ।
 ଶ୍ରୀରାଧେ, ବିଲସଇ ପ୍ରିୟବତୀ ସନେ; ମଧୁରପୁ ମଞ୍ଚ ମଧୁପାନେ ଗୋ । ୩ ।
 ବିପୁଳ ପୁଲକ ପୃଥୁ ଜନିତ ଭଙ୍ଗବେ ପଥୁ; ଶ୍ବାସବଶେ ବିକାଶେ ଅନଙ୍ଗ ।
 ଶ୍ରୀମଜଲ ବିନ୍ଦୁଭର, ସୁରଙ୍ଗ ଅଙ୍ଗ ମାଧୁରୀ; ଯାର ରତିରନ ଅତିଭୁଞ୍ଜ ଗୋ ।
 ଶ୍ରୀରାଧେ, ବିଲସଇ ପ୍ରିୟବତୀ ସନେ; ମଧୁରପୁ ମଞ୍ଚ ମଧୁପାନେ । ୪ ।

ଭୁଞ୍ଜା ।

ମଧୁରପୁ ମଉ ମଧୁପାନେ, ମାତ୍ରଥରେ ଚନ୍ଦ୍ରାବଳୀ ସନେ । ୧ ।

ଦେଖିଯାଁ ସେ ଶୋଭା ନୟାନରେ, ଅରବ କହୁତେ ଶ୍ରୀମୁରେ । ୨ ।

ଶ୍ଳୋକ ୪ ।

ବିରହପ୍ରାଣ ମୁରାବମୁଖାମୁକ୍ତିଦିବ୍ୟ ଚିରସୁ ଚିରସୁନପି ବେଦନା ।

ବିଧୁରତୀବ ତନୋତି ମନୋଭୁବଃ; ସୁହୃଦସ୍ତେ ହୃଦସ୍ତେ ମଦନବ୍ୟଥା ।

ଦୀର୍ଘସ୍ଥ ।

ଯେଉଁ ମୁଖ ଦୁଃଖେ ପୁର, ପାଣ୍ଡୁର ବରନ ଧର, ସେଇ ମୁଖ ପକ୍ଷେ
ପ୍ରସୂକ୍ଷି । ସେ ସବ ନାହିଁକି ଶତ୍ରୁ, ତନୁତାହୀନ ତନୁତେ; ସୁହୃଦ ସ୍ବର୍ପଣ ଏ ବାଢ଼ିଲି
ଗୋ । ଶ୍ରୀରାଧେ, ପୁରୁବ ମଦନ ବ୍ୟଥା ହୃଦେ, ନାହିଁ ନାହିଁ ମାତି ରତିମଦେ
ଗୋ । ୧ । କାମମଦ ଭକାଟନେ, ରମଣା ମୁଖ ରୁମୁନେ ଅଧର ଅଧର ଅଛେ
ମିମି । ମୁଗମଦେ କୁନ ବେଲ, ବୋଲିଯାଁ କର୍ପୁର ଧୁଳି; ତାରାଭାଲେ ତିଲିକ
ନିବେଶି ଗୋ । ଶ୍ରୀରାଧେ, ଏଇ ଯନ୍ତ୍ରନାର ଡାର ବନେ, ରମନକରେ ଚନ୍ଦ୍ରାବଳୀ
ସନେ ଗୋ । ୨ ।

ଭୁଞ୍ଜା ।

ତବେ ବଲେ ସହଚର; ଅବେ ସେଇ ବଂଶୀଧାର । ୧ ।

ପୁରୁବ ବିରହ ଦଶା, ଲେଖେ ନାହିଁ ତବ ଆଶା । ୨ ।

ଚକ୍ଷୁ ମୁଖ ପାଣ୍ଡୁର ଛୁଲ, ସେ ଅବେ ଚନ୍ଦ୍ରମା ଭେଲ । ୩ ।

ହୃଦସ୍ତେ ସୁହୃଦ ଲେଖ, ନାହିଁ ନାହିଁ କାମ ହାସ । ୪ ।

ଶୁନି ସହଚର ବାମା, ତବେ କହେ ବିନୋଦନା । ୫ ।

ଶ୍ଳୋକ ୫ ।

ନାୟାତଃ ସଖି ନିର୍ଦ୍ଦୟୋ ଯଦି ଶଠଃ କୁତି କିଂ ଦୁୟସେ ।

ସ୍ବଚ୍ଛନ୍ଦଂ ବଦୁବଞ୍ଚିତଃ ସ ରମେତେ କିଂ ତନୁ ତେ ଦୁଷଣଂ ।

ପଶ୍ୟାଦ୍ୟ ପ୍ରିୟସଙ୍ଗମାୟ ଦରଦସ୍ୟାକୃଷ୍ୟମାଣଂ ଗୁଣି-

ରୁଛୁଷ୍ଣାଞ୍ଜିତ୍ତରାଦିବ ସ୍ତୁତଦିଦଂ ଚେତଃସ୍ବୟଂ ଯାସ୍ୟତ ।

ଯଥାରାଗ ।

ନା ଅସିଲ ଯଦି, ସେ ଶଠ ନିର୍ଦ୍ଦୟ । ତୁମାର କିବା ଦୋଷ ଗୋ ।

ସ୍ବଚ୍ଛନ୍ଦେ ଯେ ବଦୁ ନାୟିକା ବଞ୍ଚିତ, ଲମ୍ପଟ କୁଲେ ଉଷ ଗୋ ।

ତାବାବାଜେ ଏଇ ଗୁନେ, କିବା ଦୁଷଣ ଏକର ମନେ ଗୋ । ୧ ।

ତମି ସେ ଦମ୍ପତି, ସମ୍ପତି ହେଉତେ କୃଷ ହୟ କୁନ କାପେ ଗୋ ।

ତୁମାକେ ପେଷିୟା, ଅମାକେ ଅନୟା, ତଥାବ ବପିନ ମାହେ ଗୋ ।
 ତାରା କୁନସ୍ଥାନେ ଗେଲ, ଅମି ଭାସି ଉଚ୍ଛ୍ଵାସ ଜଳ ଗୋ ।
 ଦୃଢ଼ା ଏକ ଚନ୍ଦ୍ରା, ଚିତ୍ତ ଦରକରେ, ବିଦଗ ଚନ୍ଦ୍ରା ଲଗି ଗୋ ।
 ସେଇ ନାଗମନା, ଶ୍ୟାମ ଦେହାଧିନୀ, ପୁଣ ନୟା ସଭାସିନୀ ଗୋ ।
 ଯାର ବଶ କେଲି ହରି, ତାରା ସମ ଅଛେ କୁନ ପୁରା ଗୋ । ୩ ।
 ଗାଢ଼ ନିଧୁକନେ, ପୁରତ ଭୁବନେ, ମୁରତ ଅଥୟ ହବେ ଗୋ ।
 ମିନାୟା ଫୁଲପୁନା, ସମବ୍ରତକନା, ଗାଏ ଗାଏ ମିଳାୟା ଯାବେ ଗୋ ।
 ଯେନ ରମ୍ୟାପୁରୀ ଅଲ, ତେନ ଶ୍ୟାମା ଶ୍ୟାମ କୁତୁହଲି ଗୋ । ୪ ।
 ମର୍କତ ବଲୟ ସଞ୍ଚାର ସେ ଜାନା, ଗାଡ଼େ ନା ଭଜିଏ ଅମି ଗୋ ।
 ସେ ତନୁ କୋମଳ, କତ ବ୍ୟସ୍ତ କେଲି, ସେ କାମିନୀ ମହା କାମୀ ଗୋ ।
 ଯଥା ବିଦ୍ୟୁ ନବଘନେ, ତଥା ମିଳ୍ୟାଯାବ ଅପଘନେ ଗୋ । ୫ ।
 ଶଶି ଚନ୍ଦ୍ର ଚଣ୍ଡେ, ଚନ୍ଦ୍ରନ ବେଢ଼ା, ତାରା ଦନ୍ତଘାତ ଦବେ ଗୋ ।
 ମିଠୁଆ ଅଧର, ସିଠୁଆ କରତେ, ଗ୍ରାସଭର ସୁଧା ପିବେ ଗୋ ।
 ଗୁରୁ ସରୁ ନିଶ୍ଵନେ, ଶିତକେଲି ତନୁ ନାଲଘନେ ଗୋ । ୬ ।

ପୟାର ।

ପୁନକହେ କମଳିନୀ ଶୁନ ପ୍ରାନସନ୍ନ, ଯାକେ ବନମାଲୀ କ୍ଷୀତେ ସୁକୁଚିତ୍
 ସେନ୍ଦ୍ର ଗୋ । ୧ । ଅନଳ ତରଳ ଯେଇ କମଳ ନୟାନ, ତାକେ କିଶଲୟ
 ଶେଷେ କରଛେ ପତନ ଗୋ । ୨ । ବିକଶିତ ସର୍ବସିଦ୍ଧ ଲଳିତ ବଦନ, ପୁଣି
 କେଲି କାମ କାଣ୍ଡେ ଲଗାୟା । ବଦନ ଗୋ । ୩ । ଅମୃତ ମଧୁରେ ଯେଇ
 ବାମା ମୁକୁ, ହୃଦକିନା ବନେ ହେଛେ ସେ ଚନ୍ଦନ ବିନ୍ଦୁ ଗୋ । ୪ । ଶୁଭ୍ର ଜଳ
 ପଦ୍ମ ଶୋଭା ଯେ କର ଚରନ, ତାପେ ଗାୟେ ଛନ୍ଦାଛନ୍ଦ ଏ ଗୁଣ କରନ ଗୋ ।
 ସଜଳ ମେଘ ମଣ୍ଡଳ ଯେ ତନୁ ଉଜ୍ଜ୍ଵଳ, ତାକେ ସେ ବିରହଭରତ କୁତେ ମର୍ଦ୍ଦି
 ଦଲ ଗୋ । ୫ । ରସାନ କୁନ୍ଦନ ଝଲ ଯେଇ ପ୍ରୀତାମ୍ବର, ହସିବେ ଦିଖିୟା ସଖା
 ମଲିନୀ ତାହାର ଗୋ । ୬ । ଭୁବନ ସୁଦରବର ତରୁନ କେଶରୀ, ନାଗେଷି
 ହଲ୍ଲ ତାକେ ପାୟା ସେ ନାଗରୀ ଗୋ । ୭ । ଏମନ ଉଚ୍ଛ୍ଵାସରେ ରହି ତାପ
 ସମ୍ପ୍ରୀ, ଲଗିକେ ମଲୟାଳି ତାକେ ଛୁଲି ମୁଣ୍ଡି ଗୋ । ୮ ।

ଶ୍ଳୋକ ୪ ।

ମନୋଭବାନନ୍ଦନଚନ୍ଦନାଳିନ, ପ୍ରସିଦ୍ଧରେ ଦକ୍ଷିଣ ମୁଣ୍ଡ ବାମତାଂ ।
 ସଖୀ ଜଗତପ୍ରାଣ ବିଧାୟ ମାଧବ, ପୁରୋ ମମ ପ୍ରାଣ ହରେ ଭବିଷ୍ୟସି ।

ପୟାର ।

ଓହେ ମନ ଭବାନନ୍ଦ ଚନ୍ଦନ ଅନଳ, ପ୍ରସନ୍ନ ହବେ ପ୍ରସନ୍ନ ଅବଳ
 ବେବଲ ଗୋ । ୧ । ଅମି କରଯୋଡ଼ି ମାଗି ତେଜ ଦକ୍ଷିଣତା, ବାମା ତୋ କରୁନା
 ଶୁଣି ହରପୁ ବାମତା ହେ । ୨ । ତୁମାଣିଣ୍ଡ ପୁନଃ କର ମାଧବେ ବିଧାନ, ସେଇ
 ରତନେ ଅତି ବିଶିଷ୍ଟ ନିଧାନ ହେ । ୩ । ତୁମାକେ ଜଗତ ପ୍ରାନ୍ତ କେବୋଲେ
 ସମୀର, ପୁରେ ପଶି ନିଶିମାହେ ନାରୀ ମନୋହର ହେ । ୪ ।

ତୁହା ।

ମନୋରାଗ ଚନ୍ଦନ ଅନଳ, ପ୍ରସନ୍ନ ହବେ ଅବଳ ବେବଲ । ୧ ।
 କରଯୋଡ଼ି ମାଗି ଦକ୍ଷିଣତା, କରୁନା ଶୁଣି ହରପୁ ବାମତା । ୨ ।
 ପୁନଃ କର ମାଧବେ ବିଧାନ, ରତ ଅଗ୍ରେ ବିଶିଷ୍ଟ ନିଧାନ । ୩ ।
 ଜଗତ୍ପ୍ରାନ୍ତ କେବୋଲେ ସମୀର, ନିଶିମାହେ ନାରୀ ମନୋହର । ୪ ।

ଶ୍ଳୋକ ୧ ।

ରପୁରବ ସଶିସମ୍ପାସୋଽୟଂ ଶିଖିବ ହିମାଳୟୋଃ ।
 ବିଷମେବ ସୁଧାରଗ୍ନି ସ୍ବିତ୍ ଦୁନୋତ ମନୋଗତେ ।
 ହୃଦୟମଦୟେ ତସ୍ମିନ୍ନେବ ପୁନର୍ବଳତେ ବଳାତ୍ ।
 କୁବଳୟୁଦ୍ଧଶଂ ବାମଃ କାମୋ ନିଜାମ ନିରଂକୁଶଃ ।

ତ୍ବୋ ।

ସଖି ଏ ପବନ, ଶହୁର ସମାନ, ବିଷସମ ସୁଧାନିଧି ଗୋ ।
 ଦହନର କ୍ଲାନ୍ତ, କଳନା ନା ଯାୟେ ବାମଯବେ କ୍ରପାନିଧି ଗୋ ।
 କାମେନିରଞ୍ଜିତ ଅଟେ, ତାକେ ବୋଲିତେ ପରାନ୍ତ କାଟେ ଗୋ ୨ ।

ତୁହା ।

ସଖି ଏ ପବନ ବୈରୀ ହେଲ, ଅନଳରୁ ଦିଗୁନ ବହୁଲ । ୧ ।
 ସୁଧାନିଧି ତନ୍ତ୍ର ସୁଶୀତଳ, ସେ ଅମାବେ ହେଲ ବିଷତୁଲ । ୨ ।
 ହୃଦୟ ଅମାର ମନ୍ତ୍ରନ କରେ, କି କହିବୁ ସଖି ତୋ ତୁମାରେ । ୩ ।
 ତଳେ ସଦୟ ନାହିଁ ଏହାର, ଦହନ କରେ ଅବଳ ଶରୀର । ୪ ।
 ପ୍ରାନ୍ତନାଥ ଅମାରେ ହେଲ ବାମ, କି ବୋଲିବ ନିରଞ୍ଜିତ କାମ ।

ଶ୍ଳୋକ ୧ ।

ବାଧାଂ ବିଠେନ୍ନ ମଲ୍ଲୟାନିଳ ପଞ୍ଚବାଣ ।
 ଶ୍ଯାନ୍ତ ଗୁହାଣ ନ ଗୁହଂ ପୁନରଗ୍ନୟିଷ୍ୟ ।

କିଂତେ କୃତାନ୍ତରାଗିନି ସମୟା ତରଙ୍ଗେ
ରଞ୍ଜାନ୍ ସିଂହ ମମ ଶାମୀଭୁ ଦେହଦାହଃ ।

ଶୋଭ ।

ମୟ ମଲୟ, ମରୁତ ପବନ ବେ, କୁନ୍ଦନ ଅଙ୍ଗିନୀ ବୋଲେ ହେ ।
ବାମଦୟ ବାମ, ଅବଲବେ ବଧୂ, ପାବେ କୁନ ଯଶ ଭଲେ ହେ ।
ଅମି ସହଜେ ଅବଲ, କାନ୍ତ ରହୁତେ ଶ୍ରାନ୍ତେ ପ୍ରବନ୍ଧ ହେ । ୧ ।
ନୀର ସତରତ, ଅବରତେ ଭାଲ, ନାବୋଲ୍ଲବେ କୁନଜନା ହେ ।
ଯମେର ବରଣୀ, ହବେ ଏ ଯମୁନା, ଅଛେ ଶୀତଲତା ଗୁନ ଗୋ ।
ଅନି ସିଂହ ତାରାଜଲ; ତବେ ଦେହ ତାହ ହବେ ଭାଲ ଗୋ । ୨ ।
ଦୟ ତ୍ୟଜ ବସ୍ତ୍ରକା ହୟା, ଧନୀ, ବିପ୍ରାଲପ ଗୁରୁତର ହେ ।
ଜାତିତେ ଜାଗିତେ ନିଶି ଅବଶେଷ ପ୍ରବଟି କୁକୁଟ ଗିର ହେ ।
ମୟ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ ବୋଲେ, ନନ୍ଦାହଳ ଚନ୍ଦ୍ରାବଳୀ ତୁଲେ ହେ । ୩ ।

ପଦ୍ମାର ।

ବିପ୍ରଲବ୍ଧା ରସ ଏବଂ ଉତ୍କଳା ସାଗର, ବର୍ଣ୍ଣିତେ ନା ପାର କି ପାମୟୀ କି ପା-
କର ଗୋ । ୧ । ସପ୍ତମ ଛନ୍ଦର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ହେଲି ସମାପତ, ଶ୍ରୀଗୁରୁ ଗୋବିନ୍ଦ
ପାଦେ କୋଟି ପ୍ରନମିତ । ୨ । ଶିକ୍ଷାଗୁରୁ କୃପାମୟୀ ଶ୍ରୀମତୀ କିଶୋରୀ, ମଦନ-
ମୋହନ ଅଙ୍ଗେ ନିବାସ ଯାହାର ହେ । ୩ । ପଦ୍ମାବତୀକାନ୍ତ ଜୟଦେବ ବରାଜ ।
ଶୃଙ୍ଗାର ବିବେକ ଉତ୍କଳରୂପନେ ଅର୍ପଣ ହେ । ୪ । ତାର କି ପାବଲେ ତାର
ବଦନ ଉଦ୍ଘୀର୍ଣ୍ଣ, ଅଜ୍ଞାନ ପିଣ୍ଡିକ କରେ ଉଦ୍ଘୀର୍ଣ୍ଣ ବେନ ହେ । ୫ । ଉତ୍କଳ ରସ
ଗୁହୀତ ଜନା ଯେବ ହୟ; ଏବଂ ନାଲି ରତ୍ନମାଲ ଗଲ୍ଲିତେ ପରୟ ହେ । ୬ ।
ପିଣ୍ଡିକେର ନାମେ ପୁଷ୍ପ ନା ହୁଏ ବର୍ଣ୍ଣିତେ, ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ ଶତେଦୋଷ ନା ଲୟ
ମହାନ୍ତେ ହେ । ୭ । ଅଜ୍ଞାନ ପ୍ରେମସାୟର ହୃଦୟଦଶ ଛନ୍ଦ, କାହିଁକର ଓହ୍ଲେ
ନିପୁଲିକ୍ଷ ଜ୍ଞାନାବୁଦ୍ଧ ହେ । ୮ ।

ଅଥ ମ-ହାନ୍

ଶୋକଃ ।

ଅଥ କଥମପି ଯାମିନୀ ବିନୀୟ, ସୁରଶରଜ୍ଜର୍ବରତାପି ସା ପ୍ରଭାତେ ।
ମନୁନୟ ବଚନଂ ବଦନ୍ତମଗ୍ରେ, ପ୍ରଶାନ୍ତମପି ପ୍ରେୟମାହ ସାର୍ବସୁପୁଂ ।
ଯଥାସଗ ।

କଳାହୁ କଷ୍ଟେ ନିଶି, ନାଲପିତ ଭାଷି, ସୁରଶରେ ଜର୍ଜରତେ ହେ ।

ମହାଦୁଃଖୀ ହୟାଁ, ସକଳ ଦିଗକେ, ଗୁହେଁ ଦୃଷ୍ଟି ପିରାଇତେ ସେ ।
କୁଥା ନା ହେଉୟାଁ । ହର, ଅଳଦୁଃଖେ ଦୁଃଖୀ ଶ୍ରୀ କିଶୋରୀ ସେ । ୧ ।

ଭୂତା ।

କଷ୍ଟେ କଷ୍ଟେ ନିଶି ନିଲ, ଶ୍ୟାମରୂପ ନା ଅସିଲ । ୧ ।

ଭାଷାୟକ ।

ଶୂନ ଅନ ବଧୂବଧାନ ବାମ, ଚନ୍ଦ୍ରାବଳୀ ସ୍ନେହେ ଅବକ ଶ୍ୟାମ,
କଶନ ସମୟ ପୁରତ ପ୍ରାନ୍ତ, ଧନୀ ଅଗମନ ଜାନିତେ ଜ୍ଞାନ ।

ଦୀର୍ଘସ୍ଥନ ।

ଶ୍ୟାମଘନ ମନେ ଛନ, ମାନସେ କିଶୋରୀ ଧ୍ୟାନ, ଚନ୍ଦ୍ରାବଳୀ ସ୍ନେହେ
ଅବକତା । ସଖିରେ ସଙ୍କେତ ଦିଲୁ । ରାଧି ଅଭିସାଗୀ ହେଲି, ଲତାଗ୍ରୀହେ ଅଛେ
ଲଭିଚିନ୍ତା ସେ । ମୋହନ, ହଜ୍ଜେ ବାସକ ସଜ୍ଜା ଜାନି, ବାସନ୍ତୀ କୁସୁମ
ବିନୋଦିନୀ ସେ । ୧ । ଅକୁଲ ହୃଦୟେ ଜ୍ଞାନ, ହେନବେଲ ନିଶିହତ, ଚନ୍ଦ୍ରା-
ବଳୀ ଚେଲ ନିଜବାସେ । ନାଗର ଅଧନା କର୍ମ ଦୋଷେ ଘୋରଭ୍ରାତ ସମ,
ମନ୍ତ୍ରଲ ମରମ ରାଧି ରସେ ସେ । ମୋହନ, ଅକୁଲ କାତରେ ଛନଭର,
ପଦ୍ମିନୀ ଗବାହିତା ହେଉ ସେ । ୨ ।

ଭାଷାୟକ ।

ହେନ ବେଲ ହେଉ ଗବାସ ମୂଳ; ଏକ ଲିଖା ଦିଶି କେତକାଫୁଲ । ୧ ।

ଲଳିତାର ହସ୍ତ ଅକ୍ଷର ବାରି, ଦମଦମ ବୁକୁ ଧମକ ଭାସି । ୨ ।

ଛନ ଛନ ହୟା ମରୁଥ ରାଗ, ଘନ ଘନ ଶ୍ୟାମ ତନୁନ ଯାଗ । ୩ ।

ବୋଲେ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ ଅଥୟ କାହ୍ନୁ, କାହ୍ନୁ ମନୋବାକ୍ୟେ ଶ୍ରୀମତୀ ଧ୍ୟାନୁ । ୪ ।
ଦୀର୍ଘସ୍ଥନ ।

କେତକୀ କୁସୁମ ପାଖା, ମାତେ ସଖୀ ହସ୍ତ ଲିଖା, ପଦି ଶ୍ୟାମରାୟେ
ଚେତା ହୁଏ । ବାତୁଲ ସମ ମୋହନ, କେବଳ ଶ୍ରୀମତୀ ଧ୍ୟାନ, ସନ୍ତାପ ସମୁଦ୍ର
ମାତେ ବୁଡ଼ି ସେ । ମୋହନ, ସଙ୍କେତ ନିକୁଞ୍ଜେ ରାଧି ପାଶେ, କଷ୍ଟେ କଷ୍ଟେ
ଚେଲେ ବନଦେଶେ ସେ । ୧ । ଯଥା ଚନ୍ଦ୍ରବର୍ଣ୍ଣୀରାଜା, ଅପରାଧ ଡରେ ପ୍ରଜା,
ଜ୍ଞାନଭରେ ହସି ଇତସ୍ତତଃ । ତଥା ଗଲତେ ଉତ୍ତରା ବାସ ଶେଷ କରେଧର,
କରଦ୍ରୁୟ ବର କୋରକିତ ସେ । ମୋହନ, ସଙ୍କେତ ନିକୁଞ୍ଜେ ରାଧିପାଶେ,
କଷ୍ଟେ କଷ୍ଟେ ଚେଲେ ବନଦେଶେ ସେ । ୨ । କ୍ଷୀତ୍ରା ପରିଶ୍ରାନ୍ତ ବସେ, ମିଳି
ଶ୍ରୀମତୀ ପାଶେ, ପ୍ରଭାତ ଅରୁନ ଉଦେବେଲ । ମାସ ଉପବାସୀ ସମ, କୁଶ ହର-
ଅଛେ ଶ୍ୟାମ, କେଶ ବେଶ ଘେନ ମୁକୁଲ ସେ । କିଶୋରୀ, ଏମନି ବାନ୍ତେର

ଶ୍ରୀମଦ୍ଦେବ, ଦୋଷେ ଅପରାଧ ଗୋଲ ଥର ସେ । ୩ । ଲୋକତେ ସେ ଅଲୋକିତ
ରାଧା ବାଧା ଅବଧୂତ; ପିଣ୍ଡ ବର ଦୃଷ୍ଟି ଦୂରେ ରହି । କାନିୟା ଲଲିତା
ସଖୀ, ଦରପନ ଦଳ ରାଣୀ, ପ୍ରତିବନ୍ଧେ କୃଷ୍ଣ ମୂର୍ତ୍ତି ଗୃହିଁ ସେ । କିଶୋରୀ, ମୁଖ
ପୋତି ହରଲ ମଉନ, ନା ବହିତେ କଥା ଏଲ ମନ ସେ । ସେ ସମୟେ ଶ୍ୟାମ
ବେଶ ମାଧୁରୀରେ ହୁଏ ରୋଷ, କହେ ପ୍ରତି ମୂର୍ତ୍ତିରେ ବଚନ ସେ ।

ଯଥାରାଗ ।

ଯାୟ ହେ ମାଧବ, ଅଭାଗ ବାନ୍ଧବ, ଚନ୍ଦ୍ରାବଳୀ ଧବ ବେଶବ । ହେଉଲେ
ତୁମାକେ, ସନ୍ତାପ ଅମାକେ, କହ ମର୍ଦ୍ଦବାଧା ଉତ୍ତବ । ବନ୍ଧୁ ଯାୟ ହେ ବନ୍ଧୁ
ଯାୟ ହେ; ସେ ନବରମଣୀ, ଅତି ସୁହାଗିନୀ ତାକେ ଯାୟ ସମୁଦାୟ ହେ ।
ତୁମାକେ ଲୋକନ, ଅକୁଳ ବର୍ଜନ, ପ୍ରିୟା ଅନୁରାଗ ଭରେ ହେ । ଚରନ
ଅଲକ୍ଷ, ଅରୁନ ଅବ୍ୟକ୍ତ, ଶୁଭ ଦିଅଁ ଅଛ ଉରେ ହେ । ମାଧବ ତୁମି ଯାୟ
ହେ । ସେ ନବ ରମଣୀ, ଅତି ସୁହାଗିନୀ, ତାକେ ଯାୟ ସମୁଦାୟ ହେ । ରଜନୀ
ଜନିତ, ଉଜାଗର ବୟସ, ଆଲସେ ହସେ ନିମିଷ ହେ । କହୁଛେ ତୁମାର,
ଲୋଚନ ଭଙ୍ଗିମା, ସ୍ମୃତପାଶୁନ ବେଶ ହେ । ମାଧବ ତୁମି ଯାୟ ହେ, ସେ
ନବ ରମଣୀ ଅତି ସୁହାଗିନୀ ତାକେ ଯାୟ ସମୁଦାୟ ହେ । ତାହାର ବଦନ
ରମ୍ଭିତେ ତୁମାର, ଅଧର ଦିଶେ ନାଲିମ ହେ । ତବ ତନୁ ଅନୁରୂପକୁ ବହୁୟା
ହରଛେ ଅତି ପୁଷ୍ପମ ହେ । ମାଧବ, ତୁମି ଯାୟ ହେ, ସେ ନବରମଣୀ ଅତି
ସୁହାଗିନୀ ତାକେ ଯାୟ ସମୁଦାୟ ହେ । ତୁମାର ବିମ୍ବାଧରେ, ଦନ୍ତଦାତ ଦିଶି
ଚିତ୍ତେ ଅମାର ବାଡେ ଖେଦ ଗୋ । ନିରେଖି ଲୋକନ, କର ତୁମି ଦିଶେ
ତବ ଅଙ୍ଗେ ତବ ଭେଦ ହେ । ମାଧବ, ତୁମି ଯାୟ ହେ, ସେ ନବରମଣୀ
ଅତି ସୁହାଗିନୀ ତାକେ ଯାୟ ସମୁଦାୟ ହେ । ବାହୁରେ ମଲିନ, ତରଳିତ
ମନ ଦିଶଇ ଅତି ନିର୍ଜନ ହେ । ବାମ ଶରେ ଖିନ, ଅନୁଗତ ଜନ ଠାରେ
ବଞ୍ଚିତ ଦୁଷ୍ଟନ ହେ । ମାଧବ, ତୁମି ଯାୟ ହେ, ସେ ନବରମଣୀ, ଅତି ସୁହାଗିନୀ
ତାକେ ଯାୟ ସମୁଦାୟ ହେ । ୬ । କନ୍ଦର୍ପ ସମରେ, ଚଞ୍ଚଳ ନଖରେ, ଶତ
ଦିଶେ ତୁମାର ଗାଏ ହେ । ମର୍ଦ୍ଦିତ ସିଲେକ୍ତି, କଲ ପୋତ ରେଖା, ରତି ଜୟ
ଲିଖା ପ୍ରାୟେ ହେ । ମାଧବ, ତୁମି ଯାୟ ହେ, ସେ ନବରମଣୀ, ଅତି ସୁହାଗିନୀ
ତାକେ ଯାୟ ସମୁଦାୟ ହେ । ୭ । ଅବଳା ଶରୀର, କବଳ ହେତୁରେ, ବନେକ
ଭ୍ରମନ କର ହେ । ବାଲିତ କାଳରେ, ପ୍ରତନାକେ ବଧୂ, ଯଶ କରଇ ବସ୍ତ୍ରାବ ।
ମାଧବ, ତୁମି ଯାୟ ହେ, ସେ ନବ ରମଣୀ, ଅତି ସୁହାଗିନୀ, ତାକେ ଯାୟ ସମୁଦାୟ
ହେ । ଏକ ସବ ଚିତ୍ତ, କରୟା ମଣ୍ଡନ, ଶୋଭାବେ ଦେଖାତେ ଯିଲ ହେ ।

ପୋତ କରାବତେ, ଯମୁନା ନଦୀରେ, ଜଳ କିବା ଶୁଖିଗଲେ ହେ । ମାଧବ, ତୁମି ଯାୟୁ ହେ, ସେ ନବ ରମଣୀ, ଅତି ସୋହାଗିନୀ, ତାଙ୍କେ ଯାୟୁ । ସମୁଦ୍ରାୟୁ ହେ । ୧ । ଚନ୍ଦ୍ରାମଳ ଜାନି, ରସିୟୁଁ ଅପନି, ଚନ୍ଦ୍ରା ଶିରୋମଣି ହେଲି ହେ । କାନ୍ତାରେ ରଖିୟୁଁ । କାନ୍ତାରେ ରସିୟୁଁ । ରସିକେନ୍ଦ୍ର ଯଶ ପାଇଲି ହେ । ମାଧବ, ତୁମି ଯାୟୁ ହେ, ସେ ନବ ରମଣୀ ଅତି ସୁହାଗିନୀ, ତାଙ୍କେ ଯାୟୁ । ସମୁଦ୍ରାୟୁ ହେ । ନାଗରା ସନ୍ତାପ, ସାଗର ତାରତେ, ସଙ୍କେତ ନାବେତ ରଖିଲି । କୃପାସିନ୍ଧୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ସିନ୍ଧୁ ମାତେ ଥୋୟୁଁ, ବିଚ୍ଛେଦ ବତାସ ଯୋଗିଲି । ମାଧବ, ତୁମି ଯାୟୁ ହେ, ସେ ନବ ରମଣୀ ଅତି ସୁହାଗିନୀ, ତାଙ୍କେ ଯାୟୁ । ସମୁଦ୍ରାୟୁ ହେ । ୧୧ । ଯେ ତନୁ ତୁଲନା, ଶିଶୁଷ ନା ହୁଏ, ସେ ଏହା କେମନି ସହଲି । ଏ ପାପ ନୟନ, ଏ ତାପ ହରତେ, ଏ ନିଜ ପ୍ରାଣ ନା ରହୁଲି । ମାଧବ, ତୁମି ଯାୟୁ ହେ, ସେ ନବ ରମଣୀ ଅତି ସୁହାଗିନୀ, ତାଙ୍କେ ଯାୟୁ । ସମୁଦ୍ରାୟୁ ହେ । ୧୨ । ଓହ୍ଲେ ଦୁଇବନ୍ଧୁ ରାଧାବନ୍ଧୁ ନାମ ଅଶୋଭା ସେ ଯତବ ହେଜଲି । ହେ ନନ୍ଦନନ୍ଦନ, ଅବେ ତୁମି ଦାନ ବନ୍ଧୁ ନାମକେ ଢେଜଲି । ମାଧବ, ତୁମି ଯାୟୁ ହେ, ସେ ନବ-ରମଣୀ, ଅତି ସୁହାଗିନୀ, ତାଙ୍କେ ଯାୟୁ । ସମୁଦ୍ରାୟୁ ହେ । ପଣ୍ଡିତ ନାୟିକା କୁମୁଦ ଚନ୍ଦ୍ରକା, କିଶୋରୀ ମୁକୁଟମଣି ହେ । ଚରନ କମଳେ, ଶ୍ରୀବନ୍ଦନ ବୋଲେ, ନାଶିବ ସନ୍ତାପ ଖାନ୍ତି ହେ । ମାଧବ, ତୁମି ଯାୟୁ ହେ, ସେ ନବ ରମଣୀ ଅତି ସୁହାଗିନୀ ତାଙ୍କେ ଯାୟୁ । ସମୁଦ୍ରାୟୁ ହେ । ୧୪ ।

ଶ୍ଳୋକ ୫ ।

ଭବେନ୍ଦ୍ର ପଣ୍ୟାଃ ପ୍ରସନ୍ନେନ୍ଦୁରାଗ ବହୁରବ ।

ପ୍ରିୟା ପଦାଳକ୍ଷ୍ମୀ ରତମରୁଣାୟୁହୁଦୟଂ ।

ମମାଦ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟାତ ପ୍ରଣୟ ଭରଞ୍ଜନେନ କିତବ ।

ଭୃଦାଲେକଃ ଶୋକାଦପି କ୍ରମପି ଲଜ୍ଜାଂଜନୟତ ।

ଦୀର୍ଘସ୍ଥ ।

ତା ଅଙ୍ଗ ଚନ୍ଦ୍ରବଦନ, ହରହ ଅଙ୍ଗେ ଲେପନ, କୁକୁମେର ଶୋଭାବଦ, ଅତି । ତା ରଙ୍ଗ ରାଜାବ ପଦ, ଅଲଗ୍ନେ ଚିନ୍ତିତ ହୃଦ, ମାନକ୍ୟ ପରସ୍ତେ ମାନେ ଶୁଭ ହେ । କିତବ, ତବ ଅଙ୍ଗ ଦର୍ଶିୟୁଁ । ଏମାନ, ମନେ ଯୋର ବାଡେ ଅନୁଷ୍ଠନ ହେ । ୧ । ତାର ଯୁଗ ଉର ହାର ମଣ୍ଡିତ ବ୍ରଜ ସୁନ୍ଦର, ଭାବ ହେତେ ନୀଳମନି ମୂର୍ତ୍ତି । ରାଜିଆଁ ଏ ସବ ଚନ୍ଦ୍ର, ସମ୍ପତ ଦିଶାଅ କେନ, ଦର୍ଶି ଆମାର ହୃଦେ ଶୋକ ଅତି ହେ । କି ତବ, ତବ ଅଙ୍ଗେ ତବ ଚନ୍ଦ୍ର ଦିଶା, ଲଜ୍ଜା କି ତ୍ୟଜଲି ତୁମାର ମୁଖ ହେ । ୨ । ଧୋରତେ ଯମୁନା ଜଳ, ଅବେ କିବା ଶୁଖି

ଗେଲ, ତାର ଅନୁଗେ ଶୁଣ ଅଛ । କୁମ୍ଭକାର ଅଗ୍ନି ଯେନ, ଦାହକରେ ହୃଦ
ବନ, ଶୋଭା ବାଡ଼େ ପ୍ରଜ୍ଜ୍ୱଳିତ ଅଛ ହେ । କି ତବ, ନାହେଉ ନାଶୁନି ତୁମାର
ଗୀର, ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ତନି ବାର ହେ । ୩ । ଅସୁମ ଗୁଡ଼େର ବ୍ୟାଘ୍ୟା
ହେଲ ସମାପତ, ଶାଗୁରୁ ଗୋବିନ୍ଦ ପାଦେ କୋଟି ପ୍ରନମିତ ହେ । ଶିକ୍ଷାଗୁରୁ
କି ପାମୟୀ ଶ୍ରୀମତୀ କିଶୋରୀ, ମଦନମୋହନ ଅଙ୍ଗେ ନିବାସ ଯାହାର ହେ ।
ପଦ୍ମାବତୀ କାନ୍ତ ଜୟଦେବ କବିରାଜ, ଶୃଙ୍ଗାର ବିବେକ ତତ୍ତ୍ୱ ନିରୂପଣେ ଅର୍ଥ
ହେ । ତାର କି ପାବଲେ ତାର ବଦନ ଉଦ୍‌ଘୀର୍ଣ୍ଣ, ଅଜ୍ଞାନୀ ପିଣ୍ଡକ କରେ ଭ୍ରଷ୍ଟ
ଚର୍ଚ୍ଚନ ହେ । ଭକ୍ତଲ ରସଗୁହୀତ ଜନା ଯେଉଁ ହସ୍ତ, ଏଇ ଲଳ ରତ୍ନମାଳ
ଗନ୍ଧତ ପରସ୍ତ ହେ । ୪ । ପିଣ୍ଡିକେର ନାମେ ପୁଷ୍ପ ନାହାଏ ବର୍ଣ୍ଣିତେ, ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ
ଝେନେ ଘୋଷ ନାଲୟ ମହାନ୍ତେ ହେ । ଅଜ୍ଞାନ ପ୍ରେମସାୟର ଯଯୋଦ୍ଧା ଛନ୍ଦ,
କାଞ୍ଚିନକର ଓହ୍ଲେ ନିଷ୍ଠୁଳିଙ୍ଗ ଜ୍ଞାନିବୃନ୍ଦ ହେ ।

ନବମ ଛାନ୍ଦ

ଯଥାରାଗ ।

ବହୁଳ ଆସର, ବରୁଣେ ନାହେଉ, କୋପେ ରହି ଏକ ଦାନୀ ହେ ।
ସହଚରୀ ସନେ, ମିଳିଯୁ । ସଢ଼ନେ, ପ୍ରବେଶ ମନ୍ଦିରେ ଧନୀ ହେ ।
ତପସ୍ବ ବ୍ରଜେନ୍ଦ୍ର ନନ୍ଦନ, ତଳେ ନିରାଶେ କୁଞ୍ଜ ସଦନ ହେ । ୧ ।
ପ୍ରିୟ ମହା ପ୍ରିୟ, ପ୍ରୀତି ପ୍ରିୟ ସଖୀ, ସକଳମଞ୍ଜରୀ ଗନ ହେ ।
ଭୁବନେ କୁଟିଳ, ଭଞ୍ଜିତେ କୁଟିଳ, ପ୍ରୀତି ପ୍ରକାଶ ବର୍ଣ୍ଣି ହେ ।
ମହା ଅଭିମାନ ଭର, ଏଇ ଅଜ୍ଞା ଦିଲ ଶ୍ରୀକିଶୋରୀ ହେ । ୨ ।
କୃଷ୍ଣ ନାମ ଅଳ୍ପ, ଆମାର ଶ୍ରବଣେ, ନା ଶୁନାଅ କହୁଁ କେନ୍ଦ୍ର ଗୋ ।
ଯେଉଁବ ଗ୍ରହଣେ, କ୍ରିଷ୍ଣ ବର୍ଣ୍ଣ ଦ୍ରବ୍ୟ, ଯାନିବୁ ଭଗାସୁ ଯେହୁ ଗୋ ॥
ମହା ଅଭିମାନ ଭର, ଏଅଚରନ କେଲି କିଶୋରୀ ଗୋ । ୩ ।
ସେସନି ମର୍ଜିତ, ବଳୟୁଦେଜଲ, ସ୍ବର୍ଣ୍ଣ ଅଭରନ ଖଞ୍ଜି ଗୋ ।
ବିଷବତ କର, କାଜଲ କସ୍ତୁରୀ, ପୋତଲ ପ୍ରମାଦ ମଞ୍ଜି ଗୋ ।
ମହା ଅଭିମାନ ଭର, ଏଅଚରନ କେଲି କିଶୋରୀ ଗୋ ।
ଶୁଳ ଶାରୀକାର ପଞ୍ଜିର ଭଞ୍ଜିୟା, ତାକେ ଭଞ୍ଜାବୟୁ । ଦଳ ଗୋ ।
ପଲ ବନୁ କାଲ, କୁସୁମେର ଗାଛ, ଝଟିତ ବନାଶ କେଲି ଗୋ ।
ମହା ଅଭିମାନ ଭର, ଏଅଚରନ କେଲି କିଶୋରୀ ଗୋ । ୪ ।
ଶୁଭ୍ରବାସ ପର, କାନ୍ଧବାସ ତେଜ, ଦର୍ପନୁ ଆଦର ଗେଲ ।

କୁକାରାଦି ଶବ୍ଦେ, କର୍ଣ୍ଣ କେ ମୁଦୟା, ଟି ଶୁବର୍ଣ୍ଣେ ଡୋଧ ହେଲ ଗୋ ।
 ମହା ଅଭିମାନ ଭର, ଏ ଅଚରନ କେଲି କିଶୋରୀ ଗୋ । ୬ ।
 ଅନ୍ଧାର ରଜନୀ, ନା ହେରଲ ଧନୀ, ଯମୁନା ଜଳ ଢ୍ୟଜଲ ଗୋ ।
 ପିକ ଭୁଞ୍ଜ ଧୁନି, ନିକର ନା ଶୁନି, ବାଲ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟ ଉପେକ୍ଷିଲ ଗୋ ।
 ମହା ଅଭିମାନ ଭର, ଏ ଅଚରନ କେଲି କିଶୋରୀ ଗୋ । ୭ ।
 କେଶ ବେଶ ବସ, ମାନ ନାଗରାଜ, ବାସେ ଗୁପ୍ତ ଠିକିଲ ତାକେ ଗୋ ।
 ଶ୍ୟାମଲ ସଖୀର, ସାଥ ଉଫେକ୍ଷିୟା, ମଜ୍ଜିଲ ବିଷମ ଶୋକେ ଗୋ ।
 ମହା ଅଭିମାନ ଭର, ଏ ଅଚରନ କେଲି କିଶୋରୀ ଗୋ । ୮ ।
 ଗଣ୍ଡେ କର ଦୟା, ଶ୍ରୀମୁଖ ପୋତିୟା, ଅବନୀ ଲିଖଇ ଦୁଃଖେ ଗୋ ।
 କମଲ କୋମଲ, ଦଲେ ହନ ଚେଲ, ଲୋଲେ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ ଦୁଃଖେ ଗୋ ।
 ବନ୍ଦ ବସନ୍ତ ବିହଙ୍ଗୀ, ପର ବଞ୍ଚିଲ ସୁରସ ଅଙ୍ଗୀ ଗୋ । ୯ ।

ପୟାର ।

ଘନ ଘନ ଶ୍ବାସ ତେଜେ ଘନପୀନସ୍ତନା, ମନ ମନସିକ ମନ୍ତ୍ରି କେଲ
 ଘାନଜନା ହେ । ୧ । ଶ୍ରେୟକାର କୃମ୍ଭାଲତେ ତପ୍ତ ଲୌହ ଯଥା, ଧନୀଅଙ୍ଗେ
 ଚନ୍ଦ୍ରଚନ୍ଦନାଦି ଦିତେ ତଥା ହେ । ୨ । ମହାଶୀର୍ଣ୍ଣ ଶୀର୍ଣ୍ଣକଟି ପଶ୍ଚିମକ୍ତା ମାତ୍ରେ,
 ନୟନ ପିତୁର ରୂପ ସମତୁଲ୍ୟ କାଜେ ହେ । ୩ । ନଳିନୀପଲ୍ଲବ ଶେଷେ ଭ୍ରଷେ
 ଧୀରେ ଧୀରେ, ନା ତେଜେ ନେହୁ ଶ୍ରେତକ ସବସଖୀ ଡରେ ॥ ଭ୍ରଷିଣୀଯାବ
 ବୋଲି ଡରେ ସବସଖୀ ବ୍ୟସ୍ତ, ନା ବିଷେ ଉଡ଼ିବା ଡରେ ମଞ୍ଜରୀ ସମସ୍ତ ହେ !
 କାମସମସ୍ତରେ ଗୋପେଶ୍ବରେ ସଖୀ ସେବେ, ମହାମୁଖଞ୍ଜୟ ପାଠ ଦ୍ବିଜ କରେ
 ତବେ ହେ । ସେ ଅକ୍ଷତ ସଖୀ ଅନି ଦିଏ ଧନୀଶିରେ, ସେ ଅକ୍ଷତ ହସ୍ତେ
 ତନୁ ତପ୍ତିନୀରେ ହେ । ୪ । ମୁକ୍ତ ଶୁକସାଗ୍ର ଯତ ଅସେ ପାଶେ ପିରେ, ସେ
 ସକଳ ବାଞ୍ଛେ ସେହୁ ଅର୍ଣ୍ଣ ଖାଇବାରେ ହେ । ୫ । ଯବେ ଟିପାମୟୀ ରାଧେ
 ନେହୁ ତେଜେ ନୀର, ଶ୍ରୀବନମାସେର ଘୋର ଘନବୃଷ୍ଟି କାଲି ହେ । ୬ ।
 କୁନକୁନ ମାର୍ଗେ ସେଇ ଯମୁନା କେ ଯାଏ, କୁଲଲଦେ ବୁଝି ହସ୍ତେ ସେ ମଧୁ-
 ସମୟେ । ୭ । ସେ କିଶୋରୀ ପାଦପଦ୍ମେ ଭୁଞ୍ଜବତ ମତ, ଅପହଞ୍ଜ ବାଲେ
 ଶିରୀତନ୍ଦନ ବଦତ ହେ । ୮ ।

ଡୁଢ଼ା ।

ଅଥାନ୍ତରେ ଶୂନ ରସ । ମହାବୁଝି ହୟା ପୀତବାସ । ୧ ।

ଯଥାରାଗ ।

ଅର୍ଜିତ କର୍ମବେ, ଧର ଚିତ୍ତପାରି, ବର୍ଜିତ ସମସ୍ତ ସୁଖ ହେ ।

ପଞ୍ଚକାଶ୍ଟ ବାଶ୍ଟ, ଦୃଦଶ୍ଟ ଦାଶ୍ଟଦେ; ଦାଶ୍ଟାୟାଁ ହଇଲ ଲଗ ହେ
 କି କରବ କୁଆ ଯାସେ, ଅପେ ଅପନ ଲଜକେ ଖାସେ ହେ । ୧ ।
 ଭୁଜଙ୍ଗ ଚୁରୁ, ଧରାୟାଁ ତେମନ, ସେମନ ହଇଲେ ଲଜ ହେ ।
 କହୁତେ ସରମ, ନା କହୁତେ ମାର, ମରମେ ମାରଇ ବ୍ୟାଜ ହେ ।
 ତବେ ଖାୟାଁ ଲଜବାଜ, ଗେଲ ବୃନ୍ଦାପାଶେ ଶ୍ୟାମରାଜ ହେ । ୨ ।
 ବୃନ୍ଦା ସୁପଞ୍ଜରୀ, କନକ ମଞ୍ଜରୀ, ବସନ୍ତ ବିହଙ୍ଗୀ ରାଜ ହେ ।
 ସଦା ଥାକେ ପାଶେ, ଏହେନ ବିରସେ, କଶନ ନାଟାରେ ଯାଇ ସେ ।
 ଶ୍ୟାମ ତାରେ ନା ଦଖିଲା, ବରା ଯାନି ଭବେସିତେ ଗେଲା ହେ । ୩ ।
 ଧୀର ଅଧୀର, ଶୁଭି ହେଉ ବାର, ପଦେକ କହୁତେ ନାର ହେ ।
 ସହରେ ଚଢ଼ରେ, ଚଣ୍ଡକର କରେ, ଶିରୀଷ ପୁଷ୍ପକେ ଧର ସେ ।
 ରାଖି ରହୁଲ ଉଭାର, ନେନ ଦ୍ରବ୍ୟ ଥନ ଥନ କର ସେ । ୪ ।
 ହେଉ ଏ ବିଧାନ, ବୃନ୍ଦା ଅନୁମାନ, ହଇଲ ମୋହନ ତାପ ହେ ।
 କହନା ନା ହସେ, ସହନା ନା ଯାସେ, ମନେ ଧରି ପଶ୍ଚାତ୍ତପ ହେ ।
 ସେହୁ ଅସେ ଯାନି କାଲ, ବନେ ଭେଟିଲ ଚକ୍ରକନକାଲ ହେ । ୫ ।
 ଲାଜ ଦାହ ଦୁହାଁ, ଏକଦି ହଇଲେ, ବଚନ ନା କହେ ହର ହେ ।
 ଅମି କି କରବ, ଏଇ ପଡ଼ାସର, ଭଜାଇଲ ମନ୍ତ୍ରପର ହେ ।
 ବୃନ୍ଦା ଶୁନି ବୋଲେ ତାତେ, କିଛି ନାବକ ଅମାର ହାତେ ହେ । ୬ ।

ତୁହା ।

ଏହା ଶୁନି ବାଣୀଧାରୀ, କହେ ନେତ୍ରେ ଅଶ୍ରୁ ଭର । ୧ ।

ଦୀର୍ଘଶ୍ଳୋକ ।

ବୋଲେ ଶ୍ୟାମ ଶୁନ ବୃନ୍ଦେ, କେବଳ ପରାଜିତ କାନ୍ଦେ, କେମନି ଲଭିବ
 ପ୍ରାଣେଶ୍ଵରୀ । ଆମାର କରମ ଦୁଷ୍ଟ, କୁପାନ୍ତସ୍ତୁ କୋପାଶ୍ଵସ୍ତୁ, ଅପନ ଅର୍ଜିଲ
 ଏଇ ଶିରୀ ଗୋ । ବୃନ୍ଦେ ଗୋ । କହ କି କବ କୁଆ ଯାବ, କୁନ ମନ୍ଦନାତେ
 ଧନୀ ପାବ ଗୋ । ୧ । ସକଳି ଉପାୟ ତୁମି, ମହା ଅପରାଧୀ ଅମି, ସହଜେ
 କିଶୋରୀ ସମାଶିଳ । ରହୁବେ ପ୍ରାଣ ଆମାର, ଧନୀ ହୋଧ ଦବେ ଦୂର, ଏକବୃଦ୍ଧି
 ଦବେ ହୟା ଆଲା ଗୋ । ବୃନ୍ଦେ ଗୋ । କି କହବ ଆମାର କର୍ମବାଧା । ଦିଅ
 ଗେଲ ପ୍ରାଣବନ୍ଧୁ ରାଧା ଗୋ । ୨ । ଶୁନିତେ ବନଦେବତା, ହୃଦେ ପୂର୍ଣ୍ଣମାସି ସୁଖି,
 ଦେବେ ଅସି ମିଳିଲି ସେଖାନେ । ହେଉ ଶ୍ୟାମ ଭଜନେ, ପ୍ରନାମି ଦେବୀ
 ଚରନ, ପଦ୍ମନେତ୍ର ଅଶ୍ରୁ ଥନ ଥନ ସେ । ମୋହନ, ବସେ ହେଉ ଦୁଃଖି ଭବ-
 ବତୀ, ବୃନ୍ଦା ସବ ବିବରେ ହଟି ସେ । ୩ । ବୃନ୍ଦା ମୁଖେ ଦେବୀ ଶୁନି, ବୋଲେ

ଶୁନ ନୀଳମନ, ତୁମିଜାର ସେ ତୁମାର ପ୍ରାଣ । ବସନ୍ତେ ପହାମାନ, ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ
ଅଲଗନ, ଏ ସବ ପ୍ରାଣୀ ବର୍ଜମାନ ହେ । ମୋହନ, ଆକୁଳତେ ଅନକୁଳ
ଅଛେ, ମୋଦ ଇନ୍ଦୁ ବୃନ୍ଦେ ହେବେ ପିଛେ ହେ । ଶ୍ୟାମ ବୋଲେ ଉପନ ପରି,
ପସିଷତ ମୃଗ ଲକ୍ଷି, ସନ୍ତାପ ଜର୍ଜର ମର୍ମ ମାଝେ । ଦେବୀ ତୁମି ଦିଅଁ ଦାନ,
ଫେଡ଼ ଏବ ଅଭିମାନ, ରସମୟୀ ହୁଷିକେଣ କାପେ ଗୋ । ଦେବୀ ଗୋ, ତୁମାରେ
ସବବା ଆମି ସେବି, ଦିବେ ଆମାର ପରାଣ ବାନ୍ଧିବା ଗୋ । ୫ ।

ଉହା ।

ଶ୍ୟାମସୁନ୍ଦରୀ ଏହା ଶୁଣି, ତବେ ବୋଲେ ବୁଝା ବାଜା । ୧ ।

ଯଥାରାଗ ।

ଶୁନହେ ମୋହନ, କୋପନୀ ରତନ, ବହୁଛେ ଦୁର୍ଜୟ ମାନ ହେ ।
ତୁମାର ଲବିୟାଁ, ଯତ କାଳଦ୍ରବ୍ୟ, ସବ ମାନେ ହୁତାଳେ ହେ ।
ନାଥ ଏଇ ବୁଝି ଧର, ସବ ସଖିରେ ବିନୟ କର ହେ । ୧ ।
ସମୟ ଯାଉଛି, ପ୍ରସଙ୍ଗେର ବଶେ, ଅବା କୁନ କୁନ ବେଲ ହେ ।
ନାଗ ନାଗଶୁର, ପ୍ରକୋପ ଫନାତେ, ପଡ଼ିବେ ମନ୍ତ୍ରର ଧୁଲ ହେ ।
ଶୁଣି ମୋହନ ଉଦ୍ଦେଶେ, ଗେଲ ଲଳିତା ମନ୍ଦିରେ ବେଶେ ହେ । ୧ ।
ପ୍ରିୟ ମର୍ମ ସଖୀ, ଶ୍ରୀମଧୁମଙ୍ଗଳ, ସଙ୍ଗେ ମାନ୍ଦ୍ର ଏକା ଅଛେ ହେ ।
ମାଝେର ସମୟେ, ହଇୟାଁ । ସତ୍ତ୍ୱେ, ମିଳିଲ ଲଳିତା କାଛେ ସେ ।
ମଧୁ ଏମନ କହିଲ, ଘୁଷା ଫିଙ୍ଗି ମଧୁପାନ କେଲ ହେ । ୩ ।
ଅବେ ତାପ ବଶେ, ମଦନ ହୁତାଣେ, ବାଞ୍ଛିବ ନାହିଁ କାହାଲ ଗୋ ।
ତୁମି ସାହା ହୟା ଧନୀକେ କହିୟୁ, ପ୍ରାଣ ରାଗ ପ୍ରାଣସହି ଗୋ ।
ଦନ୍ତେ ତୁନ ଧରା ଯାବ, ରାଜି ଚରନେ ଚୁଲ ଲୁଟାବ ଗୋ । ୪ ।

ଯଥାରାଗ ।

ଶୁଣିତେ ଲଳିତା, କହେ ଭର ଚନ୍ଦ୍ରା, ଆମାକେ ନାହିଁକ ବିଧି ହେ ।
ଯାର ଲଢି ଅବେ, ଯମୁନାର ଜଳ, ମୁଛୁଛିଲ ରସନାୟ ହେ ।
ତବେ ଉପାୟ କରୁ, ତୁମି ଆବାର ସଖୀରେ କହ ହେ । ୧ ।
ପଡ଼ିଅଁ ବାଡ଼ିଅଁ, ସତ୍ତ୍ୱେ ଯାଉଛେ, ମନୋହ୍ର ନାକରେ କୋପେ ହେ ।
କୁଞ୍ଜରାସି ଶବ୍ଦେ, କଣ୍ଠିକେ ମୁଦର, ମହାଅଭିମାନୀ ରାଧେ ହେ ।
ତବେ ଉପାୟ କରୁ, ତୁମି ବିଶାଖା ସଖୀରେ କହ ହେ । ୨ ।

ପୟାର ।

ଲଳିତାକେ କହେ ଶ୍ୟାମ ବିନୟ ବଚନ, କେମନି ରମଣୀମନି ଭେଜିବେ

ଗୁମାନ ଗୋ । ରସନାୟ ଶଯାନାୟ କୃପାନାୟ ବଢ଼େ, ଅମାର ଦୁର୍ଦ୍ଦେବ ଦୋଷେ
 ଅପୁର ପ୍ରକଟେ ଗୋ । ୨ । ପଦ୍ମ ଭ୍ରମେ ଯଦି ଭୁଞ୍ଜ କୁଟଜକେ ଗେଲ, ତବେ
 ପ୍ରାନସହ ତାରା କୁଥା ହବେ ଭୁଲ ଗୋ । ୩ । କରୁନା ତରୁତେ ଯବେ ନିଶା
 ଫଲିଲ, ତାର କି ବୋଲିବ ଅମାର ଏ ମନ୍ଦ କପାଳ ଗୋ । ୪ । ସଖୀମାତ୍ରେ
 ଶେଷ ତୁମେ ବନ୍ଧୁ ତୁମାର ରସ, ଶ୍ରୀରାମରେ ଜାନାଇୟାଁ ଯମାକର ଦୋଷ ଗୋ ।
 ପୟାର ।

ଶ୍ୟାମେର ବିନୟ ବାଞ୍ଛ୍ୟ ଲଳିତା ଅର୍ତ୍ତଳ, ବେନକରେ ବେନକର୍ଣ୍ଣ
 କୁର୍ଦ୍ଧା କହଲ ହେ । ୧ । ରାଶି ମାନ ଅଗ୍ନି ଜ୍ୱଳେ ପ୍ରବଳ ହଇତେ, ତୁମାର
 ବିନୟ ଘୃତ କେବା ଦିବ ତାତେ ହେ । ୨ । କୁକାରାଦି ଦେ ଯେହୁ କର୍ଣ୍ଣକେ
 ମୁଦଇ, ଅପନା କେଶକେ ବିଷସମ ଯେ ମାନଇ ହେ । ୩ । ନୀଳବାସ ନୀଳ
 ବସନ କାଜଲ କସ୍ତୁରୀ, ମାନୀ ମାନ୍ୟାଛେ ସ୍ୱାକେ ଦୁଃଖନ ପର ହେ । ୪ ।
 ନାହୁଏ ଗ୍ରହନ ନଃ ଇନ୍ଦ୍ରାବର ମାଳ, ଖଦିର ଯୋଗୁଁ ଚର୍ବନ ନାକରେ ତାମ୍ବୁଲ
 ହେ । ୫ । ସାକ୍ଷୀତେ ତୁମାର କଥା କେବା ଜାନଇବ, ତୁମାର ଲଗିୟାଁ
 ଦୁଃଖୀ ହେଛେ ସଖୀସବ ହେ । ୬ । କେଶ ଉଁସିରବାଟେ କେବା ମାତରଥେ,
 କେବା ସିଲେ ଜଳସିଞ୍ଚେ କେବା ବଜନ ବିଞ୍ଚେ ହେ । ୭ । କୁନତରେ ଭୋଗ-
 ବାସ୍ଥୀ କହୁନାହିଁ ତାରା, ଅବନା ଦର୍ପନ ଗୁହଁ ବସିଛେ ଅଧୀର ହେ । ୮ । ଏକାକୀ
 ହଇୟାଁ । ଅମି ଜାନାଇତେ ନାରେ, କହନାଥ ସବସଖୀ ସବ ମଞ୍ଜରୀରେ ହେ ॥
 କୁନ କୁନ ପ୍ରସଙ୍ଗତେ ତୁମାର ଭାବ୍ୟବଳେ, ସମୟ ଜାନୟାଁ ଅବା ଜିଜ୍ଞାସ
 ସକଲେ ହେ । ୧୦ ।

ପଥାସାଗ ।

ତବେ ଶ୍ୟାମଘନ, ସଖୀ ସାଥେ ପୁନ, ମିଲିଲ ବିଶାଖା ପାଶେ ହେ ।
 ଅକୁଳ ବର୍ଦ୍ଧନେ, ବିନୟ ବଚନେ, ନାଗର ନରେନ୍ଦ୍ର ଭାଷେ ହେ ।
 କାମରେ ହୟାଁ । ଶିଳ, ନେତ୍ର ଦ୍ରୁୟ କିରେ ଥନ'ଥନ ହେ । ୧ ।
 ବିଶାଖା ବୋଲଇ, ଶୁନହେ ନାଗର, ପୁରତ ବାହୁଡ଼ା କାଲେ ହେ ।
 ଯତ ଚନ୍ଦ୍ର ଅଙ୍ଗେ, ଭୁବନ କରଲେ, ସେ ଶୋଭା ଦେଖିଛେ ଡୋଲେ ହେ
 ଯେଇ ଯାର ଅଟେ ପ୍ରୀତି, ସେକି ସହବ ଏମନି ରୀତି ହେ । ୨ ॥

ପଥାସାଗ ।

ଯେମନି ଅକୁଳ, ବର୍ଦ୍ଧନ ବଚନ, ଶୁନିତେ ରହୁ ସେ ଗୀର ହେ ।
 ତୁମାର ଲଗି ଅମାର ରସବତୀ ରାଧେ, ତେଜଲ ଯମୁନା ନୀର ହେ ।
 ଗନ୍ଧ ଚନ୍ଦନ ଅମାର, ସେହୁଦନ୍ତ ନାହିଁ ଶଟିବାର ହେ । ୩ ॥

ତମିର ହେଉତେ, ଜଳର ଅନ୍ତର, ନିରନ୍ତରେ ବୋଷ ଭର ହେ ।
 ତୁମାର ଲବି ଧନା ସାହେବ ସମୟେ ବାହାର ନାହାଏ ପୁରୀ ହେ ।
 ତବେ ଉପାୟ କରିହ, ତୁମି ଅବର ସଖିରେ ବହୁ ହେ । ୩୨ ।

ତୁହା ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଶ୍ୟାମ ନୀଳମନି, ବିଶାଖାରେ ବୋଲେ ବାଜା । ୩୧ ।
 ଶୁନଗୋ ପ୍ରାନ୍ତସଙ୍ଗିନୀ ଧନ ଦୁର୍ଜୟ ମାନନା । ୩୨ ।
 ଆମି ଅଗ୍ରସ୍ୟ କୈଳ, ତାରେ ଅତ ଦୁଃଖ ଦିଲ । ୩୩ ।
 ଆମି ହେଲି ମହାଦୁଃଖୀ ତୁମି ତାର ମର୍ମ ସଖୀ । ୩୪ ।
 ଧନୀର ପଦ କମଲେ, ଶରନ ପଶିବ ବଲେ । ୩୫ ।
 ଶରନ ବସୁନ୍ଧ ସେଇ, ଶରନ ଶୁଖିବ ସେହି । ୩୬ ।
 ଅଛେ ସମାନଧି ଶୁନ, ଦୟାଶୀଳ ପ୍ରାନ୍ତଧନ । ୩୭ ।
 ତୁମି ଲୟୁ । ଯାୟ ମୋରେ, ଭେଟାଅ ଧନା ଶୁମ୍ଭରେ । ୩୮ ।
 ପାଦଦୋଷେ କେବା କର ଛେଦିଛେ କହ ନିକର । ୩୯ ।
 ଆପେ ଜିହ୍ଵା ଛେଦି ଯଦି, କେ ହଇବେ ପ୍ରତିବାଦୀ । ୪୦ ।

ତୁହା ।

ଶୁନିତେ ବିଶାଖା ଆଲ୍ଲ, ବୋଲେ ଶୁନ ବନମାଲ୍ଲ । ୧ ।
 ଚତୁର୍ବଲ୍ଲ ଶ୍ରୀମ, ଆମାରେ ନାହିଁ ଏ କାମ । ୨ ।
 ଯେବା ଯେଇ କର୍ମ କରେ, ଅନେକେ ଭୁଞ୍ଜିତେ ପାରେ । ୩ ।
 ବନ୍ଧୁ ମାନସିଲ୍ ତଟେ, ଘୋଷିଛେ ପ୍ରଳୟ ବାଟେ । ୪ ।
 ଲଘିବ କେମନି ତରେ, ଭେଟିବ ଲୟୁ । ଶୁମ୍ଭରେ । ୫ ।
 ଏଇ ସାହେବ ସମୟେ, ମନ୍ଦରୁ ବାହାର ନୟେ । ୬ ।
 ତମିର ହେଉତେ ଯାର, ଅକୁଲେ ଜଳେ ଅନ୍ତର । ୭ ।
 ଶୁକ ସାରୀ ବାଜା ଶୁନି, ବକ୍ରାଘାତ ସମ ମାନ । ୮ ।
 ସଦା ହୋଧେ କମ୍ପମାନ, କହୁତେ କେବା ଭ୍ରାଜନ । ୯ ।
 ସଖି ମଞ୍ଜୁରୀଦି ସବେ, ସନ୍ତତ ବଞ୍ଚିଛେ ସୋରେ । ୧୦ ।
 ଯାୟ ହେ ନାଗର ଯାୟ, ତୁମାକେ ହେଉତେ ଭୟ । ୧୧ ।
 ସକଲ ସଖିରେ ବୋଲ, ଏକଦେ ଉପାୟ ଭୁଲ । ୧୨ ।
 ତୁମାର ଦଶା ତାର ହୋଧ, ଯା ଅବେ ସବାରେ ବୋଧ । ୧୩ ।
 ଶୁନିୟା ମୋହନ ରାୟେ, ସେଖାନ୍ତୁ ଚଲୟୁ । ଯାଏ । ୧୪ ।
 ମିଲ୍ ଚନ୍ଦ୍ରା ସଖି ପାଶ, ସଖା ସନେ ପୀତବାସ । ୧୫ ।

ଯଥାଗ୍ରାମ ।

ଶୁନି ବେନି ଜନା, ଚିନ୍ତା ପାଶେ ମିଲି, କହିତେ କହିଲ ସେବ ହେ ।
ତୁମାର ଲଗି ଅମାର, ନୀଳବାସ ସେବା, ସେହିଦିନୁ ଅର ନାବ ହେ ।
ତବେ ଉପାୟ କରିବ, ତୁମି ଅନ ସଖୀ ପାଶେ ବହ ହେ । ୧ ।

ହୋଇ ।

ଚିନ୍ତା ମୁଖ ହେଉ, କହେ ବଂଶୀଧାରୀ, ଅଗୋ ପ୍ରାଣସଖୀ ଶୁନ ଗୋ ।
ଘନରସ ବିନେ ନୃତକ ବାଞ୍ଛେ କି, କୈଲେ ଗଙ୍ଗାଜଳ ପାନ ଗୋ ।
ଚନ୍ଦ୍ର ବିନେ ଚକୋରେର, ଅନେ ପ୍ରମୋଦ ବାଞ୍ଛେ କି ଭାର ଗୋ । ୧ ।
ପ୍ରଭୁ ଦୋଷ ଜାନି, ଦଣ୍ଡ କେ ବିହୀଲେ, ପଣ୍ଡିତଙ୍କ ଅଛେ ଅର ଗୋ ।
ଅମିତ ବାତୁଲ, ଚେଷ୍ଟା ଅଚରୁଲ, ଧନୀ ଶୁନନୀୟ ସାର ଗୋ ।
ଦାସ ଜନା ସଦା ଦୋଷୀ, ପ୍ରଭୁ ସହଜେ କରୁଣାଶୁଣି ଗୋ । ୨ ।
ବନ୍ଧୁର ଶ୍ରମରେ, ବିନୟ ଅମାର, କହିୟୁ ସଜନୀବାରେ ଗୋ ।
ଗାଲି ଦିତେ ଭାଲି, ଆଲି ତୁମି ଭାର, ବାଲିଶ ସଂକୋପରରେ ଗୋ ।
ଅମି ଧର୍ମ୍ୟା ତୁମାର କର, ତୁମି ଏଇ ନିବେଦନ କର ଗୋ । ୩ ।
କର ଅଙ୍ଗୀକାର, କୈଲ ପାରିବାର, କେମନ ମୁଣ୍ଡବେ ମାନ ଗୋ ।
ଅଙ୍ଗୀକାରେ ହର, ଭାଷିଲ ଗରଲ, ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ଉପକାରେ ଗୋ ।
ସଖି ଦିଶ ଚନ୍ଦ୍ରମାତେ, ସଦା କଲଙ୍କ ବହିଛେ ଅଙ୍କେ ଗୋ । ୪ ।

ପୟାର ।

ଚିନ୍ତା ବଲେ ଓହ୍ଲେ ଶ୍ୟାମ ଚନ୍ଦ୍ରପକ୍ଷୀ ଆମି, କହ କହ କୁନିତରେ ହୈବ
ବନଗାମୀ ହେ । ୧ । ରାହି ମାନଦିନକର କରେ ଜଳ୍ୟାଯାବ, ତୁମାର କାୟକେ
ଅମି କେମନେ କରବ ହେ । ୨ । ତୁମାର ଲଗି ନୀଳବାସ ସେବା କେ ମୁଣ୍ଡଲି,
ତୁମାର ରୂପପଟେ ସବ ଚନ୍ଦନ ଲିପିଲି ହେ । ୩ । କପୁରମଞ୍ଜରୀ ନାମ ଦଦାନ୍ତର
ଦିଲ, କପୁରମଞ୍ଜରୀ ନାମ ସବାରେ ଡାକଲ ହେ । ୪ । ବିନୋଦିନୀ ବୋଲିବତେ
କୁକାର ପ୍ରଥମେ, ଅପନି ଡାକଲ ଗୌରମଞ୍ଜରୀକା ନାମେ ହେ । ୫ । ଅମି କ୍ଷମ
ନୟେ ତବ ଦୁଃଖ ଜାନାଇତେ, କି ଜାନି କି ହବେ ସବ ସଖି ଉପାୟେତେ
ହେ । ୬ । ଶୁନିୟୁ ନାଗରବର ଶୀଘ୍ରେ ଗେଲ ଚଲି, ଚମ୍ପକଲତକା ପାଶେ
ସଖା ସାଥେ ମିଲି ହେ । ୭ ।

ଯଥାଗ୍ରାମ ।

ଶୁନି ସଖା ସାଥେ, ଚମ୍ପକଲତାକେ, କହିତେ କହିଲ ଭାବ ହେ ।
ସେହିଦିନୁ କୁଷ୍ଠ, ଗୁମର ଅମାର, ନା ହୁଏ ଏକରେ ଧରା ଗୋ ।

ତବେ ଉପାୟ କରନ୍ତୁ, ତୁମେ ଇନ୍ଦୁରେଣା ପାଶେ ଯାୟୁ ହେ । ୧ ।

ଦୀର୍ଘଶ୍ଳୋକ ।

ଚମ୍ପକ ଗଉରାବାସ, ଚମ୍ପକଲତକା ପାଶ, ଚଞ୍ଚଳ ବିନୟ ସୁକୋମଳ ।
ବନ୍ଧୁର ବିରହାନନ୍ତଳ, ଅନ୍ତର ଆମାର ଜାଲେ, କହ ହବେ କେମନ୍ତ ଶୀତଳ ।
ସଞ୍ଜିନୀ, ଧନୀ ଅଭିମାନ ଘୁଆବବ, ଦୁରନ୍ତର ମୁଖୁଁ ବଞ୍ଚାଇବ ଗୋ । ୧ ।
ଚନ୍ଦ୍ରାକର ଚଣ୍ଡକର, ମଲୟ ଲଗି ସମୀର, ବାଜିତେ କୁନ୍ତେର ଘାତ ମାନ ।
କିଶୋରୀ ନାମ ମନ୍ତର, ଜପନ୍ କରେ ନିରନ୍ତର, ଅଛେ ଏ ନିଲଜ ପ୍ରାନଖାନୀ ଗୋ ।
ସଞ୍ଜିନୀ, ଆସିତ ସହଜେ ଅତି ଦାନ, ଦାନ ଦବେ ବନ୍ଧୁ ମାନଧନ ଗୋ । ୧ ।

ଦୀର୍ଘଶ୍ଳୋକ ।

ଶ୍ୟାମ ବାକ୍ୟେ ହେନକାଳେ, ଚମ୍ପକଲତକା ବଳେ, ଶୁନ ଓହ୍ଲେ ସୁନ୍ଦର
ଶ୍ୟାମଳ । ହେ କୃଷ୍ଣ କୃଷ୍ଣ ଗୁମର, ସର୍ବଦା ସେବା ଆମାର, ତୁମାର ଲଗି ବନ୍ଦ
ହେଲି ହେ । ମୋହନ, ଆମେ କୁନ ବ୍ୟକ୍ତି ଜାନାଇତେ, ତୁମି କି ନା ଜାନ
ଭାଲମତେ ହେ । ୧ । ନୀଳମନ ଶିଳ ଯତ, ଯତ ଛୁଲ ମରକତ, ସକଳି ଫେଲୟୁଁ ।
ଦିଲ ଜଳେ । ଶୁନିତେ କୋକିଲ ବାଜା, ସୁମରଇ ଜଇମୁନି, ଶୋଧିତରେ ଚେତନା
କେ ଭୁଲେ ହେ । ମୋହନ, ମଣ୍ଡିଛେ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ରୁଡ଼ି କରେ, ବସନ୍ତ କାଢ଼ିଲି ଅଛେ
ଭରେ ହେ । ୨ । ଅହେ ହେ ଚନ୍ଦ୍ରକରୁଲ, ସବସଣୀ ପାଶେ ଚଲ, ସକଲ
ଉପାୟେ କର କାର୍ଯ୍ୟ । ତୁମାର ସୁଭାଗ୍ୟଛୁଲେ, ମାନ ଲେବ ତିଆରିଲେ, କିପା-
ମୟୀ କିପାହବେ ଅଜ ହେ । ମୋହନ, ଚଞ୍ଚଳ ଚମନ କର ଅବେ, କି ଜାନି
କେମନ୍ତ ଯୋଗହବେ ହେ । ୩ ।

ଯଥାଶୀତ ।

ଶୁନି ଦ୍ରୁତବନ୍ଧୁ, ଇନ୍ଦୁରେଣା ପାଶେ, ବଚନ ରଞ୍ଜିତେ ରଞ୍ଜି ହେ ।
ତୁମାର ଲଗି ଆମାର, ଦରପନ ସେବା, ସେହିଦିନୁ ଅଛେ ମୁଣ୍ଡ ହେ ।
ତବେ ଉପାୟ କରନ୍ତୁ, ତୁମେ ତୁଙ୍ଗବିଦ୍ୟାପାଶେ ଯାୟୁ ହେ । ୧ ।

ଶୁନୟୁଁ । ଚମ୍ପକଲତା ବାଜା, ସର୍ଗସାଥେ ଲୟା ନୀଳମନ । ୧ ।

ଶୀଘ୍ର ମେଲି ଇନ୍ଦୁ ରେଣାପାଶ, ତବେ ଚଞ୍ଚଳ ମୁଦୁଲ ମଞ୍ଜୁରାଷ । ୨ ।

ଇନ୍ଦୁ ରେଣା ମୁଣ୍ଡହେବ, କହଇ ମୃରଲ୍ୟାପୀ । ୩ ।

ଆମାର ପ୍ରାନଧନୀ ସଞ୍ଜ, ହୃଦେ ଅଭିମାନ ଲଗି । ୪ ।

ଦରପେ ମଦନଶରେ, ଶ୍ରୀଯାୟା ସନ୍ତାପ ନାରେ । ୫ ।

ଦୁର୍ଦ୍ଦେବ କପାଳଦୋଷେ, ମହନ ହଇଛେ ଶ୍ରେଷ୍ଠେ । ୬ ।

ତୁମି ତାର ଶ୍ରୀମୁଖରେ ନିବେଦନ କର ବାବେ । ୭ ।

କ୍ଷମାକର ଅବେ ନୋଷ, ଅମି ତାର ନିଜ ଦାସ । ୮ ।

ହୋଇ ।

ଶ୍ୟାମେର ବନସ୍ତେ, ଇନ୍ଦ୍ରରେଖା କହେ, ଶୁନ ଓହ୍ଲେ ବଶୀଧର । ତୁମାର ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଦରପନ ସେବା, ଅମାର ହରଲ ଦୂର ହେ । ମୋହନ । ୧ । କୁନ-ମତେ ଅମି ବହବ ତାହାକେ, ସମ୍ମୁଖେ ଯାଇଁତେ ନାରେ ହେ । ଗତ ରାତି ରାତି, ଚନ୍ଦ୍ରପୂର୍ଣ୍ଣା ଶ୍ରୀମତୀ, ଅନ୍ତରତେରେ ସ୍ଥୁରେ ହେ । ମୋହନ । ୨ । ଶ୍ୟାମଲ ସଖୀର, ସଙ୍ଗ ଭସେସିୟା, ବିମୁଖେ ଅବନୀ ଲିଖି ହେ । ଅଶନ ବସନ, ଲୁପନ ଦୁଷନ, ମାନଛେ ଅଜନୁ ପୁଣି ହେ । ମୋହନ । ୩ । ଦମ ଦମ ଶୁଭ, ଗମ ଗମ ସ୍ୱେଦ, ବିଷମ ବିଷୟ ସବ ହେ । ପରମ୍ଭଦୟାଲ, କରମକେ ମାନ, ବରଜ ପ୍ରନୟ ଭାବ ହେ । ମୋହନ । ୪ । ସରସହୃଦୟା, ମହା ସୁହୃଦୟା, ମହାବିକାସେ ଜର ଜର ହେ । ମହା ରଜତାଙ୍ଗି, ଛନ୍ଦରେ କହୁତେ, ଅମି କି ସମର୍ଥ ଭରହେ । ମୋହନ । ୫ । ସବ ସଖୀ ମିଳି, ଉପାୟ ରଞ୍ଜନେ, କଖନ ବା ହବେ ଭଲ ହେ । ସଭାରେ କହୁଲି, ଅଖନ ଚଳିଲି, ଚକନ କାଜଲ କାଲ ହେ । ମୋହନ । ୬ । ଶୁନି ବାନୀ ତାର, ଶୀଘ୍ର ଚିରଧର, ତୁଙ୍ଗବିଦ୍ୟା ପାଶେ ଚେଲି ହେ । ବୋଲେ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ, ଶ୍ରୀନନ୍ଦ ନନ୍ଦନ, ନିଜଦୁଃଖ ବିବରଲି ହେ । ମୋହନ । ୭ ।

ଯଥାରାଗ ।

ଶୁନି ବ୍ରଜାନନ୍ଦ, ତୁଙ୍ଗବିଦ୍ୟା ପାଶେ ନିଜ ଦୁଃଖ ବିବରଲି ହେ ।

ସେ କହେ ତୁମାର ଲକ୍ଷ୍ମୀ । ଅମାର, ଉତ୍ସବାଜା ପାଶୋରଲି ହେ ।

ତବେ ଉପାୟ କରହ, ତୁମି ରଙ୍ଗଦେବା ପାଶେ ଯାୟ ହେ । ୧ ।

ପୟାର ।

ତୁଙ୍ଗବିଦ୍ୟା ମୁଖ ହେଉ କହେ । ଶ୍ୟାମସନ୍ଦେହ, ପ୍ରାନ୍ତେଶ୍ୱରୀ ଶ୍ରୀକିଶୋରୀ ହୃଦେ ମହାମାନ ଗୋ । ଦୋଷ ବୁଝି ରସମୟ ହେଷମତ ହେଁଛେ, ନିଜ ଜନେ ପରପର କେବଲ ମାନଛେ ଗୋ । ମାନବତା ନାଶ କାର ନା ରହଇ ଜ୍ଞାନ, ଅମାର ପରନ ଅଛେ ଧର ତାର ଧ୍ୟାନ ଗୋ । ୩ । ସ୍ୱପ୍ନେ ହେଉନାହିଁ ଯାର ଭୁବଙ୍ଗି କୁଟିଲି, ସେ ହୃଦୟ କଦଳୀୟା ନିର୍ଦ୍ଦୟ କୁଟିଲି ଗୋ । ତୁମି ତାର ମାନ୍ୟମୟୀ ଦୈନ୍ୟ ଅମାର ସେନ, ଯାୟ । ସମ୍ଭୟା କହ ହେ ନିବେଦନ ଗୋ । ୫ ।

ପୟାର ।

ତୁଙ୍ଗବିଦ୍ୟା । ତୁଙ୍ଗବିଦ୍ୟା କହେ ନାଥ ଶୁନ, ତୁମାର ଲକ୍ଷ୍ମୀ ପାଶୋରଲି ଉତ୍ସବବାଦନ ହେ । ଏକଦିନେ ବାନାଯନ୍ତ ଲୟ । ପାଶେ ଚେଲି, ସୁସ୍ୱରେ

କାମୋଦର ଅବପନ ବୋଲି ହେ । ୨ । ଶନଶୋଭା ହେଉ ଏକପଦ
 ଗାନରଥ, ଓହ୍ଲେ ଘନଶ୍ୟାମ ତୁମାର ହୃଦ ମନେ ପାଶୁ ହେ । ୩ । ପଦଶୁଣି
 ମଦନରେ ଯତ ବ୍ୟସ୍ତ ହେଲ, ଆମାର ବଦନେ ଏକପାଟି ନା ହେଉଲ ହେ । ୪ ।
 ଏମନ୍ତି ଜନାକେ ଆଉ କହବ କେମନ୍ତି, ତୁମି ତ କେବଳ ଠେ ପୁତ ଶିଶେମନ୍ତୀ
 ହେ । ୫ । ଅବେ ଯାଅ ସର୍ବସଖୀ ଉପସଖୀ ବାଛେ, ସବାର ଉପାୟ ବଲେ
 କିବା ଭାଲ ହେଉଛେ ହେ । ୬ । ଏହି ବାମା ଶୁଣି ଶ୍ୟାମ ତଖନ ଚଲିଲ,
 ରଙ୍ଗଦେବୀ ସନ୍ଧିପୁରେ ସଘନେ ମିଲିଲ ହେ । ୭ ।

ଯଥାରାଗ ।

ଶୁଣିଯୁଁ ମୋହନ ରଙ୍ଗଦେବୀ ପାଶେ, ଦୁଃଖ କରେ ନିବେଦନ ହେ ।

ସେ କହେ ତୁମାର ଲଗିଯୁଁ ଆମାର, ସେହୁଦିନୁ ନାହିଁ ଗାନ ହେ ॥

ତବେ ଉପାୟ କରହ, ତୁମି ସୁଦେବୀର ପାଶେ କହ ହେ । ୧ ।

ଦୀର୍ଘଶ୍ରବ ।

ଦୁଃଖେ ରଙ୍ଗଦେବୀପାଶେ, ମଦନମୋହନ ଭାଷେ, ସଖୀ ଅମି-କର୍ମ
 ଘ୍ନାନଜନା, ଆମାକେ ସାହା ହଇବେ, ଧନୀ ମାନ ତଥାଗିବେ, ଏବେ ତୁମି
 ଏମନ୍ତି ମନ୍ଦନା ଗୋ । ସଙ୍ଗିନୀ, ଅସାହି ଜନାକେ ସାହାହେଲ ତାର ସୁମଙ୍ଗଲ
 ସବକାଲେ ଗୋ । ୧ । ବିନୋଦିନୀ, ଆମାର ମନ, ବିନୋଦିନୀ ଦୁନୟାନ,
 ବିନୋଦିନୀ ଆମାର ପଞ୍ଚଭୂତ । ବିନୋଦିନୀ ଆମାର ତନ, ରାଧାବିନୋଦିନୀ ବିନୁ
 ଅଶନ ବସନ ବିଷମତ ଗୋ । ସଙ୍ଗିନୀ କେମନ୍ତି ଲଭିବ ଆମି ତାରେ, ଏମନ୍ତି
 ଉପାୟ କହ ମୋରେ ଗୋ । ୨ । ଯାହାଁ ଯାହାଁ ଦୃଷ୍ଟିପିରେ, ତାହାଁ ତାହାଁ ରାଧି
 ଫୁଲେ, ଅଥ ଉଚ୍ଛ୍ୱସ ଦିଗବିଦିଗତେ ଗୋ । ଜଳ ମୀନ ସମତୁଲ, ବାତେ ଦିଗୁନ
 ଅକ୍ୱଳ, ହିନ୍ଦନ ଭରିଯୁଁ ଅନ୍ତର୍ଗତେ ଗୋ । ସଙ୍ଗିନୀ, ଧନୀର ଅଧର ସୁଧାପାନେ,
 ନାଦୁଞ୍ଚେ ସନ୍ତାପ ବିଷ ଅନ୍ଦେ ଗୋ । ୩ ।

ଦୀର୍ଘଶ୍ରବ ।

ରଙ୍ଗଦେବୀ ବୋଲେ ବାମା, ଶୁନ ହେ ମରୁଲପାନୀ, ଅପେତ ଅର୍ଜିଲ ଏହି
 ଦଶା ହେ । ଜଗତ ନିଶାଗତେ, ଲିତା ନିକୁଞ୍ଜ ପୁରତେ, କରଲି ଯେମନ
 ଲେକହସା ହେ । ମୋହନ, ତୁମି ତ ତୁମର କ୍ଷୟାତୁର, ପରାପର ନାହିଁ କି ବିଚାର
 ହେ । ୧ । କର୍ପୁର ଚନ୍ଦ୍ରମା କୁନ୍ଦ, ସଖୀଆଦି ଶ୍ରେୟସୀ, ନାଚିଲି କେଇ
 କୁନହସ । କର୍ପୁର କାର୍ପାସ ଏକ, ରାଗାବ ଯଦି ବିବେକ, କହ ତବେ କର
 କି ଉପାୟ ହେ । ମୋହନ, ଧନୀର କିଦୋଷ ଅଛେ ଇଥେ, ଗୁରୁତର ଗୁମାନ
 ଜନ୍ମିତେ ହେ । ୨ । କହିତେ ଅବେ ଆମାର, ନାହିଁକି ବୁଦ୍ଧି ବିଚାର, ରସନାପୁ

ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଅର । ତୁମାର ଲାଗିଯୁଁ ହେନ, ଲଳିତ ନର୍ତ୍ତନ ଗାନ, ନିଜ ସେବା
ହରଲ ବିଚାର ହେ । ମୋହନ, ସବ ସଖୀ ମଞ୍ଜୁରୀରେ ବୋଲି, ସକଳି ଉପାୟେ
ହବେ ଭାଲ ହେ । ୩ ।

ଯଥାରାଗ.

ଶୁନିୟୁଁ । ନାଗର, ସୁଦେବୀର ପାଶେ, କହଲ ଅନ୍ତର ଦୁଃଖ ହେ
ସେ କହେ ସେ ଦୁନୁ, ଗଲନି ଅମାର, ଲଳିତ ନର୍ତ୍ତନ ସୁଖ ହେ,
ଶୁନ ଶୁନ ଓହେ ଶ୍ୟାମ, ମୋହ ତହୁଁ ଶୁନ ଏ ମରମ ହେ । ୧ ।

ଭୂମି ।

ଯେ ଚନ୍ଦ୍ର ଦେଖା ସମୟେ, ଧରଛୁଲ ତୁମାର ଗାୟେ । ୧ ।
ନାଥ ରତନସ କାନ୍ତା ସନେ, ଦୃଶନ ଘାତ ବଦନେ । ୨ ।
ଯେ ନିତ୍ୟେ ମଧୁପିଅଇ, ସେକି ଅଙ୍ଗେ ବୋଲିହୋଇ । ୩ ।
ନାଥ ରବିନ୍ଦ୍ର ଜାଲେ ଯେଇ, ସ୍ଥାନ କରତେ ନା ଯାଇ । ୪ ।
ନାଥ କାଲବରନ ତେଜରେ, ଆମି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷେ ଶୁନିଛେ । ୫ ।
ନାଥ ତଥାପିହିଁ ଦୃଢ଼ ରସେ, କହୁଁ ତରଲ ନା ମିଶେ । ୬ ।
ନାଥ ବିଷମ ହରରେ ମାନ, ନିରତେ ହୁଏ ବର୍ଜନ । ୭ ।
ନାଥ ନଦୀବାଡ଼ିଆ ବାଲ୍ୟକାରେ, ବର କି କରତେ ପାରେ । ୮ ।
ନାଥ ଆମାର ଉପାୟ ଯେଇ, ହବେ ତାହା କରବର । ୯ ।
ନାଥ ଅବେ ଉପାୟ କରହ, ତୁମି ରୁପମଞ୍ଜୁରୀରେ କହ । ୧୦ ।

ହୋଇ ।

ଶୁନିୟୁଁ ନାଗର, ଗେଲ ଶୀଘ୍ରତର, ସୁଦେବୀ ସଖୀର ପାଶ ହେ ।
ସଖା ସାଥେ ଲୟୁଁ, ବିନୟ ଭରୟୁଁ, ରଞ୍ଜିତ ମଞ୍ଜୁରୀ ଭାଷ ଗୋ ।
ଶୁନ ଶୁନ ପ୍ରାଣ ସଖି, ଆମି କେବଲ ପରମ ଦୁଃଖୀ ଗୋ । ୧ ।
ବଞ୍ଚି ରସବତୀ, ମୋରେ କୋପମତ, ହରରେ ମୋରେ ନିର୍ଦ୍ଦୟା ଗୋ ।
ତୁମାର କ୍ରପାରେ, ଆମାରେ ମିଳିବ, ପ୍ରାଣଧନୀ ପଦଛୁୟା ଗୋ ।
ତୁମି ତାର ଅନ୍ତରଙ୍ଗ, କର ମାନନୀ ମାନକେ ଭଙ୍ଗ ଗୋ । ୨ ।
ଧନୀ ସ୍ନେହ ଧନେ, ନାନା ଦ୍ରବ୍ୟ ଲୟୁଁ, ଭବନାବ ମାତ୍ରେ ଭର ଗୋ ।
ଲଭ ଲୋଭ ଅଶେ, ଅଶାନଦା ମାତ୍ରେ, ଅନିଲ ବ୍ୟାପାର କର ଗୋ ।
ଲଗି ଦେବ ବାତାସ, ଅଶା ନଭବା କେଲ ବିନାଶ ଗୋ । ୩ ।

ହୋଇ ।

ସ୍ନେହ ଧନ ଗେଲ, ଦରଦ ହରଲ, ନିଲ ଉପବାସେ ଦିନ ଗୋ ।

ଧନୀ ଓଷ୍ଠ ସୁଧା, ପାନେ ପାବେ ଶୁଧା, ତୁମି କର ସନମାନ ଗୋ ।
 ଶ୍ରୀଗୁପ୍ତରେ କହ ବାରେ, ଅମି ହାଜର ହେବ ସେବାରେ ଗୋ । ୪ ।
 ଶୁଣି ଶ୍ୟାମ ବାନୀ, ସୁଦେବା କହଇ, ତୁମିତ ଚତୁର ବର ହେ ।
 କଥାର ଅନ୍ତପେ, ଭଙ୍ଗିର ପ୍ରତାପେ, ସତୀବ୍ରତ ଧୃସ୍ତକର ହେ ।
 ଅମିକ କହବ ଆର, ତୁମି ବଟପୀ ମୁକୁଟ ସାର ହେ । ୫ ।
 ବାଣୀ ବାଜାଇୟାଁ, ଧୃତି ହାଜାଇୟାଁ, ରସେ ମଜାଇୟାଁ ନାରୀ ହେ ।
 କୁଲେର ବଢ଼ାଇ, ସଂଘନ ଛଡ଼ାଇ, ଛୁଡ଼ ଛଡ଼ା ଫୁଲ ପରି ହେ ।
 ଅବଲର କତ ବଳ, କର ଯତ ତୁମି କଲବଳ ହେ । ୬ ।
 ଆଧାକେ କହିଲ, ଯବେ ଭାଲ ହେଲ, ଏକଲ ନୟେ ଏ ବିଧି ହେ ।
 ସକଳ ସଖିରେ କହିୟାଁ ଆଜଲ, ଓନ୍ଦେ ନାଥ ଗୁନନିଧି ହେ ।
 ଅମି ଉପାୟ କରହ, ତୁମି ରୂପ ମଞ୍ଜୁରୀରେ ଦେ ହେ । ୭ ।

ଯଥାରାଗ

ଶ୍ରୀରୂପ ମଞ୍ଜୁରୀ, ଲବଙ୍ଗ ମଞ୍ଜୁରୀ, ତୁଲସୀ ଲେଖି ସୁଲେ ହେ ।
 ମିଳି ବଟୁ ଶ୍ୟାମ, ଦୁଃଖ ନିବେଦନ, କଲେ ଏ ହେନ କାଲେ ହେ ।
 ତବେ ପଞ୍ଚଜନା ବସି, ରୂପ ମଞ୍ଜୁରୀ ମୋହନେ ଭାଷି ହେ । ୧ ।
 ଶୁଣ ଶ୍ୟାମରାୟେ, ତୁମା ଦିଶିଭୟେ, ଉତ୍କଳାଏ ଆମାର ମନେ ହେ ।
 ଯାର ଲଗି ଧନୀ, ମର୍ଜିତ ବଳୟା, ନା କରଇ ଅଭରନ ହେ ।
 ତ୍ୟାଜି ତଲକ କସ୍ତୁରୀ, କାନ୍ତ ଯାର କନ୍ଦିବର ହେଉ ହେ । ୨ ।
 ତତ୍ପରେ ରୋପିତ, ତମାଲ ଗାଛକେ, ଦେହରେ ଉପାଡ଼ ଦଲ ହେ ।
 ଗନେକ ଅଯୋଗେ, ଦକ୍ଷବେର ଯୋଗେ, ଘନେ ଦୃଷ୍ଟିପଡ଼ିଗଲେ ହେ ।
 କତ ବଲ୍ଲପେ ପୁରୁକଣୀ, ଭୁଞ୍ଜ ତରେ ପୁଷ୍ପଲତା ନାଶି ହେ । ୩ ।
 ଅପନା କେଶକେ, ନ ହେଉକ କୋପେ, ଅଞ୍ଜନ ଅନଲ ମାନେ ହେ ।
 ସାରୀ ଶୁକ ଫିକ, ପଞ୍ଜୁରୀ ଭାଙ୍ଗିୟାଁ, ପିକ ତାକେ ମୁଦେ କାନେ ହେ ।
 କି କରବ ଯେ ନା ଶୁନେ, ତାଲେ କହବ ଏଇ କେମନେ । ୪ ।
 ଯେକ କିଛି ହୁଏ, ତୁମାର ଲଢ଼ିୟାଁ, ତବେତ ବିଚାର କର ହେ ।
 ସମୟ ବୁଝିୟାଁ, ହୃଦୟ ବିଚିୟା, ଲୟାଁ ସବ ସହଚରୀ ହେ ।
 କଥା ପ୍ରସଙ୍ଗେ ଉପାୟ, ସବେ ଶେଷ ନାଗର ଯାୟ ହେ । ୫ ।
 ବୋଲେ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ, ଅଶା ଅପାଲକ, ଘନ ଉଦେ ହେବା ଯୋଗ ହେ ।
 ବୁଝି ବଣୀଧର, ଲେଲ ନିକୁଞ୍ଜେ, ଲେଲ ବଟୁର ସଙ୍ଗେ ହେ । ୬ ।
 ନବ କିଶୋରୀ ରାଧିକେ, ରାଣ ଦୁଃଖ ହରି ଗାନ୍ଧବିକେ ଗୋ । ୭ ।

ତୁମ୍ଭା ।

ତବେ ଶ୍ରୀପଦମଞ୍ଜରୀ, ତୁଳସୀକେ ସଙ୍ଗକରି । ୧ ।

ପସ୍ପାରି ।

ତଲିଲ ଶ୍ରୀ ଚୁଷ୍ମନ୍ତ ନୃପତିର ପୁରେ, ମିଳିଲ ଶ୍ରୀମତୀ ପାଶେ ମହାଶେଷ
ଭରେ ହେ । ୧ । ଏକାଲେ ଲଳିତା ଅସି ସବ ସହଚରୀ, ରାଜ ଧନୀ ହେବ
ସବେ ହୃଦେ ଦୁଃଖ ଭର ହେ । ୨ ।

ଦୀର୍ଘସ୍ଥଳ ।

କେ ବାଟି ଲେପେ ଉଷୀର, କେ କରେ ମୁନାଲ ହାର, କେ ପନିର ନୀର
ସିଞ୍ଚେ ଶିରେ । କେ କରେ ପାଦ ଚୁଲନ, କେ କରେ ଲୟ । ବ୍ୟଜନ, ବିଷେ
ଧୀରେ ଧୀରେ ଚନ୍ଦ୍ରାବରେ ସେ । ସେକାଲେ କେହୁ ମୁକ୍ତା ମାଲ ମୁକ୍ତ କରେ,
କେ କୁରବୀ ପର ବସି ହୃଦେ ସେ । କେ ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦନ ଗୋଲି, ଲେପନ ନ
କରେ ଆଲି, ଘୋଷକ ଜନମ ହେବା ଉରେ ସେ ।

ତୁମ୍ଭା ।

ଓହେ ସାଧୁଜନ ଶୁନ, କଶୋରୀ ଦୁର୍ଜୟ ମାନ । ୧ ।

ଏହା ଜାନି ପୂର୍ଣ୍ଣମାସୀ, ଏକାଲେ ମିଲିଲ ଅସି । ୨ ।

ଦୀର୍ଘସ୍ଥଳ

ହେବ ଏ ସବ କଥା, ଦେବୀ ଦୁଃଖ ଅକଥା, ଶୀଘ୍ରରେ ରାଜ ପାଶେ
ଗଲ । ତୁଳସୀ କପୁରୀ ଯଶ, ବୋଲେ ଆଗୋ ଚନ୍ଦ୍ରଶିଖି, ଭଞ୍ଜ ଭଗବତୀ ବଜେ
କେଲ ସେ । ଶ୍ରୀମତୀ, ବଢିତେ ନାରାଜ ଏକବାର, ପୂର୍ଣ୍ଣେଷେ କେଲ ନମସ୍କାର
ସେ । ୧ । ଅସନ ସୁଗନ୍ଧା ଦିତେ, ପ୍ରସନ୍ନମୁଖୀ ଅଗ୍ରତେ, ବସି ପୂର୍ଣ୍ଣମାସୀ ମୁକୁତାସୀ ।
ଅସନା ଦୋଷେ ଅସନି, ଚନ୍ଦ୍ରାକେ ଛେଦିତ ପୁନି, ଏ ବଡ଼ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଶୁଭକେଶୀ
ଗୋ । ଶ୍ରୀରାଧେ, ଯେ ନୟାନ ପ୍ରାନ ବୁଦ୍ଧି ମନ, ତାକେ କର ପକ୍ଷ ପର କେନ
ଗୋ । ୨ । ତୁମି ଜାନ ଯେ ଦୁବଳ, ତାକେ କତ ଗୁନେ କେଲ, ବସୁ ନେଲ
ଏମନି ବିଧାନ । ତୁମାର ପାଶେ ଦୁତି ତେଲ, ଜାନି ଚନ୍ଦ୍ରାବଳୀ ଯିଲ, ନୁପୁର
ନିନାଦେ ଶ୍ୟାମସନ ଗୋ । ଶ୍ରୀରାଧେ, ତୁମି ବୋଲୁ ତାରେ କୋଲ କେଲ,
ତୁରିତେ ଚନ୍ଦ୍ରରୀ କୁଞ୍ଜେ ନିଲ ଗୋ । ୩ । କହ ତାର କିବା ଦୋଷ, ସେହୁତ
ନାଗର ଶିଖ, ତୁମାର ତୁଳନା କଥା ନୟେ । ମନ ଦୋଷେ ନାଶ ନେବ,
ନେବ ଦୋଷେ ନାଶ ଗାନ୍ଧ, ଅଛୁଳିଲ ଦୋଷେ ବାହୁ ଯାଏ ଗୋ । ଶ୍ରୀରାଧେ,
ଅମି ମାଗି ସବ ମାନ ଧନ, ବୋଲେ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ ଦିବେ ଦାନ ଗୋ । ୪ ।

ପୟାର ।

ଏ ବାମା କହିତେ ଧନୀ ମୁଖଗୋଡ଼ ବସି, ତବେ ଅପନା ମନ୍ଦରେ ଚଳେ
 ଯୁକ୍ତିମାୟୀ ହେ । ୧ । ଏକାଲେ ପ୍ରଦୋଷ-ଶେଷ ସବ ସହଚରୀ, ରୂପମଞ୍ଜରୀଦି
 ମିଲି ସକଳ ମଞ୍ଜରୀ ହେ । ୨ । ପ୍ରିୟା ପ୍ରିୟ ଦୁଃଖ ଯାବେ କୁନ ଉପାୟତେ, ବ୍ରହ୍ମ
 ନିବେଦନ ସର୍ବେ ବିରୁଦ୍ଧ ଅଟେ ହେ ।

ଭୂହା ।

ତବେ ସବ ସହଚରୀ, ଚଳେ ଯାହା ଶ୍ରୀ କିଶୋରୀ । ୧ ।

ପୟାର ।

ବଢ଼ିଲ ଶ୍ରୀମତୀପାଶେ ମହା ଖେଦଭରେ, ଲାଗିତେ ଜାଗିତେ ନିଶି କହୁଁ
 ନାହିଁ ସରେ । ୧ । ଭୁଲସୀ କହୁଲ ଲଳିତାର ମୁଖ ହେଉ, ତୁମି ଏକ କଥା
 ବଞ୍ଚି ନିଶି ଯେ ନ ସର ଗୋ । ୨ । ପ୍ରାନେଶୁରୀ ଦୁଃଖେ ଅମି ଦୁଃଖୀ ହୁଅଁ
 ସବେ, କଥାର ପ୍ରସଙ୍ଗେ ନିଶି ହରନ ହଇବେ ଗୋ । ୩ । ବିଶାଖାହୁଁ କୃତ
 ଯୋଗେ ବଦନ୍ତ ଲଳିତେ, ଶୁନ ଶୁନ ସବ ସଖି ମନହୁଅଁ । ଇଥେ ଗୋ । ୪ ।
 କାମସୁରୀ ବୋଲି ପୂର୍ବେ ଏକନଗ୍ର ଛୁଲ, ବିଦ୍ୟାଧର ନାମେ ଖ୍ୟାତ ତଥୁ ମନ୍ତ୍ରୀ-
 ପାଲ ଗୋ । ୫ । କାମ ମୋହନର ନାମେ ଏକଇ ସାଧବ, ସେହନଗ୍ରେ ରୁଦ୍ଧ
 ତାର ଅଲେ ବୈଭବ ଗୋ । ପରମସୁନ୍ଦରୀ ନାମେ ତାର ମନୋହାରୀ, ଯୁବାଜନ
 ମନୋରମା ମହା ସୁକୁମାରୀ ଗୋ । ୬ । ତା ପତି କାମ ମୋହନ ଲମ୍ପଟ ଛୁପତ ।
 ତାକେ ଗୁଡ଼ି ପର ନାରୀ ଲୟୁ । ମାତେ ନିତି ଗୋ । ୭ । ତା ଗୁନ ଜାନିୟା ସେ
 ମଦନ ପାତ୍ରା ଭରେ, ପରପୁରୁଷ ଚିତ୍ତହୁଅଁ । ନିଜ ଦୁଃଖ ହରେ ଗୋ । ୮ ।
 ଏକଦିନେ ପତି ପତ୍ନୀ ଭରସୁ ସଙ୍କେତ, ବକୁଲ କୁଟିମେ ଅନ୍ୟଅନ୍ୟ ଅଭି-
 ମତ ଗୋ । ୯ । ପତିର ସଙ୍କେତ ନାରୀ ନାରୀର ପୁରୁଷ, ଦୁହଁ ନ ଅସିଲ ତଥୁ
 ଦୁହଁ । ପରବେଶ ଗୋ । ୧୦ । ନିବିଡ଼ ଅନ୍ଧାରେ କେହ ଚାହିଁତେ ନାରିଲ,
 ଦୁହଁର ସଙ୍କେତ ଜନା ଦୁହଁ । ବିରୁଦ୍ଧ ଗୋ । ୧୧ ।

ଭୂହା ।

ନିବିଡ଼ ଅନ୍ଧାର ଅତି ଘୋରେ, କେହୋ କାହାକୁ ଚାହିଁ ନ ପାରେ । ୧ ।
 ପତିକେ ସଂକେତ କରା ଛୁଲ, ଜାନି ଦୁହଁ ପରବେଶ ହେଲ । ୨ ।

ଶ୍ଳୋକଃ

ଅଶ୍ଳୋକାନୁ ଚମୁନାଦନୁ ନଗୋଞ୍ଜେଶାଦନୁ ସ୍ଥାନ୍ତକଃ
 ପ୍ରଦକୋପାଦନୁ ସତ୍ରମାଦନୁ ରତାରମ୍ଭା ଦନୁ ପ୍ରୀତୟୋଃ ।

ଅନ୍ୟାର୍ଥ ଗତସ୍ୟୋ ଲୁପ୍ତମାନୁଲିତସ୍ୟୋଃ ସମ୍ଭାଷଣୋ ଜ୍ଞାନତତ ।

ଦମ୍ଭତ୍ୟୋରହ କୋ ନ କୋ ନ ତମସି ବ୍ରୀଡ଼ାବିମିଶ୍ରୋ ରସଃ ।

ପୟାର ।

ପରସ୍ପର ଅଲିଙ୍ଗନ ଚୁମ୍ବନଶୟନ, ଦ୍ରବ୍ୟ ରତି ରସେ ବୋଧା ରମ୍ଭଲ୍ଲ ସୁରତ ଗୋ । ୧ । ଅନ୍ୟେ ଅନ୍ୟେ ପ୍ରେମ ଅନ୍ୟେ ଅନ୍ୟେ ଅଭିମାନ, ସତ୍ତ୍ୱମେ ମିଳନ ହେଲ ତାହା ଦ୍ରବ୍ୟଜନ ଗୋ । ପତି ପତ୍ନୀ ଚିହ୍ନାଚିହ୍ନି ସମ୍ଭାଷଣ କାଲେ, ହାସିତେ ହାସିତେ ତବେ ଚତୁରାଲ୍ଲ ବୋଲେ ଗୋ । ଏଇ ଦେହେ ଦେହ କର ନିୟମ ଯେ କର, ପରନାମା ଭୋଗ କହୁ ନାହିଁ କ ଅମାର ଗୋ । ଅପନି ଅସ୍ୟାହ କୁନ କାର୍ଯ୍ୟେ ଏଇ ଖାନେ, କହ କହ ପ୍ରାଣଚକ୍ଷୁ ଅମି ଶୁନି କାନେ ହେ । ଚତୁରା ବଚନେ କାନ୍ତ ସେଇ ବାଣୀ ଶୁଣି, ଭୁବନେ ପ୍ରବେଶ ଦୁହୀ ଲଜ୍ଜାଜଳେ ଭାରି ଗୋ । ଏକକଥା ପ୍ରାନ୍ତ ହେତେ ପୁରାଏ ରଜନୀ, ବସିତେ ମଉନେ ଶୁଣେ ରାଜ ବିନୋଦିନୀ ଗୋ । ଚବାସ୍ୟ ମାର୍ଗେ ହେଉ ମହା ଅଳଙ୍କାର, ମୁରଗର ଘାତେ ଶକା ଉତ୍ତୁକେ ଅନ୍ତର ଗୋ । ବୁଝେ ଖୋଲଅନା ମାନ ବାରଅନା ହେଲି, ଚମ୍ପକ ଲତାରେ ତବେ ଭୁଲସୀ କହିଲ ଗୋ । ଏପ୍ରହର ଆଉ ଏକ କଥା ତୁମି ବୋଲି ନିଶି ପୁରାଭାତେ ଏଇ ସବେ ଦବେ ଭାଲ ଗୋ । ୧୦ । ଶୁଣିଯା ଚମ୍ପକଲତା ଅରମ୍ଭେ ପ୍ରସନ୍ନ, ଲଲିତା ଚରନ ଧାନେ କହେ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ । ୧୧ ।

ଭୂତା ।

ବୁଝେ ଖୋଲଅନା ମାନ ଛୁଲି, ବାରଅନାଟକ ଯାୟୁ । ରହିଲ । ୧ ।

ଦୀର୍ଘରାତ୍ନ

କରଣ ଚିନ୍ତାୟୁ । କୃତ, ଚମ୍ପକଲତା ରମ୍ଭିତ, ସେହୁରାଜ୍ୟେ ରଜା ବିଦ୍ୟାଧର । ମାଧବ ତାର କୁମର, ନବଯୁବା କଲେବର ମଦନ ମୋହନ ରୂପ ଯାର ଗୋ । ସଖିଗୋ, ରତ୍ନାକର ନାମେ ରଜାମନ୍ଦୀ, ନନ୍ଦନାମାଲିଙ୍ଗ ପଦ୍ମନେନ୍ଦ୍ରୀ ଗୋ । ୧ । ପଦ୍ମିନୀ ପଦ୍ମବଦନା, ଅଭିନବ ଯତ୍ନବଦନା, ମାଧବ ତା'ସଙ୍ଗେ ପ୍ରୀତିକେଲି ନାନା-ସ୍ଥାନେ ନାନାବନେ, ଦୁର୍ଦ୍ଦିନେ ଗୋପ୍ୟଭୁବନେ, ପ୍ରତିଦିନେ ଭାବବୁଦ୍ଧି ହେଲି ଗୋ, ସଖି ଗୋ, ରତ୍ନାକର ନାମେ ରଜାମନ୍ଦୀ, ନନ୍ଦନାମାଲିଙ୍ଗ ପଦ୍ମନେନ୍ଦ୍ରୀ ଗୋ । ୨ । ଏକଦିନେ ସେହୁ ଭାସେ, କହଲି ରହସ୍ୟମୟେ, ଭ୍ରମିତ ରଜାର ଏକପୁତ୍ର, ଅମିତ ମନ୍ଦୀ ନନ୍ଦନା, କେ କରତେ ପାରେ ମନା; ବିରା ହରନେ ବଥେ କୁନ ଚିନ୍ତା ହେ, ନାଥ ହେ, ସ୍ୱଚ୍ଛନ୍ଦେ ରମ୍ଭିବ ବିଭାବିଧ, କେନ କର ଏମନ ଅବିଧ ହେ । ୩ । ଭରବାନ୍ୟେ ରଜପୁତ୍ର, ମନେଧର୍ମ ଚନ୍ଦ୍ରା ଗୋଟି, ଜାନିୟୁ । ଜନକ ସନମତ, ମନ୍ଦୀକେ ବିରୁଦ୍ଧ ତବେ, ବିବାହ ହରଲ ପବେ, ତରୁ ଗୋ ରତ

ଅନୁକ୍ରମେ ଗୋ । ଘଣ୍ଟି ଖୋ ମାଲତୀର ସ୍ନେହେ ସଦା ମନୁ, ଏକପ୍ରାନ୍ତ ତନୁ
ଭଲଭଲ ଗୋ । ୪ । ଏହିଦିନେ ଫୁଲବନେ, ଗୁଣ୍ଡମାର ଶ୍ରୀମାନେ, ଫୁଲସେହେ
ଦୁର୍ଦ୍ଦା ଅଭିଳାଷେ, କୋଲେ ଅଛେ କୁଶୋଦୟା, ତା ଗୁରୁ ଚିରୁକ ଧରି, କୁମାର
ରଞ୍ଜିତ ମୁଦୁସୁବ ଗୋ । ୬ । ଗୋ, କହ କହ ତୁମି ରସିକିନୀ, ସନ୍ଦେହ ନାଶିବ
ମନ ଜାନି ଗୋ । ୫ ।

ଶ୍ଳୋକ ୧ ।

ଯଶୋମାଳ ହରଃ ସର୍ବଦା ହୃଦୟପ୍ରାପ୍ତ ବ ଚୈତନ୍ୟପା,
ପ୍ରେତୋଦ୍ଧୃତ ଲିତ ମାଲତୀପୁରଃସ୍ପର୍ଶ ପ୍ରୋତ୍ତାମଦମ୍ବାନିଳା ।
ସାବେବାସ୍ତୁ ତଥାପି ତଦସୁରତ ବ୍ୟାପାରଲୀଳାବିଧୌ,
ରେବାବୋଧସବେତସି ତୁରୁତଳେଚେତଃସମୁଦ୍ଧୃଷ୍ଟେ ।

ପାର୍ବତୀ ।

ତୁମ ସେହି ପ୍ରୟତ୍ନା, ଅତି ସେହି ପ୍ରାନ୍ତପତ, ଏକତ ଚରଣ ଚନ୍ଦ୍ରବାତ ।
ସେଇତ ମାଲତୀ ଗଲ, ଲୟ । ବାତବହେ ମନ୍ଦ, କଦମ୍ବ ଅନିଲ ବହେ ଅତି ଗୋ
ଧନ ଗୋ, କହ କହ ତୁମି ରସନୀୟ, ଏଥେତ ସୁରତ ସେହି ବଧୂ ଗୋ । ୧ ।
ପୂର୍ବେ ରେବାନପାକୁଳେ, ପାମାବେଗୁନୟ । ମୂଳେ, ପେହୁ ଭାବ ଉପୁଜିଲ ତଥୁ,
ତାହାକେ ସୁରତେ ମନ, ଉଲ୍ଲାସା ହୁଏ ବଦନ, କେମନି ସେ ଭାବ ହୁଏ ଏଥୁ
ଗୋ । ଧନ ଗୋ, ତୁମି କାମ କେଲି କଲ୍ଲଲତା, ନାଶିବ ହୃଦରେ ଏହି ଚିନ୍ତା
ଗୋ । ୨ । ପ୍ରିୟମୁଖୀ ପ୍ରିୟବାନୀ, ଶୁଣି କହେ ରସିକିନୀ, ଲେଖିତେ ସେ ଶୋଭା
ନା ମିଳଇ । ପରଜାୟା ରସସ୍ବାଦୁ, ନ ହଜେ ଅମୂଲି ମୃଦୁ, ତେମନି ଉଲ୍ଲାସା
ହବେନାହିଁ ହେ । କାନ୍ତ ହେ, ମନେ ତୁମି କରୁଛୁ ସୁରଣ, ମାନ ତ୍ୟଜ ଉଲ୍ଲାସା
ବଦନ ହେ । ୩ । ପ୍ରିୟାର ବଚନେ ପ୍ରିୟ ହରଷ ବିସ୍ମୟମୟ, ପ୍ରିୟାସନେ ଗୁଡ଼
ନିଶି ନିଳ, ଏହିକଥା ହେତେ ପ୍ରାନ୍ତ, ବିନୋଦିନୀ ଅଧେ ଶାନ୍ତ, ଜାନିୟୁ ।
ଭୁଲିସୀ ବିବରଲ ଗୋ । ଶୁନ ଗୋ, ରଞ୍ଜଦେବୀ ଏବ କଥା କର, ନିଶିହେଲି
ଦୁଃଖୀ ପ୍ରହର । ୪ ।

ଭୃତ୍ତା ।

ସ୍ବଦକଥା ଶୁଣି ବିନୋଦିନୀ ଅବୁଦ୍ଧସ୍ବାମାନ ତ୍ୟଜ ପୁନଃ । ୧ ।
ନିଶିହେଲି ଦୁଃଖୀ ପ୍ରହର, ହିପାମୟି ପଦ ଅଶେଷର । ୨ ।
ଶୁଣିସା ସେ ଭୁଲିସୀର ବାନୀ, ରଞ୍ଜଦେବୀ କହଇ ତ୍ୟଜି । ୩ ।
ପ୍ରତେକା ହୁଁ ବୁଦ୍ଧ ବଦିକରେ, ଅବମୂଲି କଥା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ । ୪ ।

ପୟାର ।

ରଙ୍ଗଦେବୀ ବୋଲେ ଶୁନ ସବୁ ସହଚରୀ, ତୁଳସୀ ସେନ୍ଦ୍ର ନାମେ ଏକର
 ନଗରୀ ଗୋ । ୧ । ସେ ରାଜ୍ୟେ ବାହେଇ ନାମ ମଦନସୁନ୍ଦର, ମଦନ ସୁନ୍ଦରୀ
 ନାମେ ମନୋରମା ଭାର ଗୋ । ୨ । ସେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ବେଶ୍ୟା ରତ ସର୍ବଦା
 ହରିଲ, ଶ୍ରୀହରେ ପେ ଛୁଲ ଧନ ସର୍ବସ୍ୱ ସରଲ ଗୋ । ଧନ ନ ପାଇଁ ସ୍ତ୍ରୀ
 ବେଶ୍ୟା ଯତକ କେଲି ମାନ, ଦିନେକ ନିଜ ନାଶରେ କହିଲ ବ୍ରାହ୍ମଣ । କିନ୍ତୁ
 ଅନ୍ଧ ଧନ ଦିବେ ତୁମି ସେ ଅମାକେ, ଅମି ନିବାରକ ତବେ ବେଶ୍ୟାର
 ମାନକେ । ଅମାର ଦୁଃଖ ଲଗେ ଯଦି ତବେ ଏହା କର, ଶୁନିୟା ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ତବେ
 ଗେଲ ପିତାଘର ଗୋ । ବେଶ୍ୟା ଅଭିମାନେ ବିପ୍ର ଗଙ୍ଗାଦେ ଝାସିଲ, ଡେଇଁତେ
 ରାଘବମଧ୍ୟ ପିଠିରେ ବସିଲ ଗୋ । ବିଧିବଳେ ନଦୀପାର ହରିଲ ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଖାରେ
 ଓଶସ୍ତର ତଳେ ମିଳିଲ ଅପନ ଗୋ । ୮ । ସେହି ଓଶସ୍ତ ନିକଟେ ଏକ
 ଦୈତ୍ୟପୁର, ଯେଉଁସୁଲ ନାମ ସଖୀ ବିଶ୍ୟାତ ତାହାର ଗୋ । ୯ । ସେହି ବିପ୍ର
 ସେହି ଦିନ ଭ୍ରମିତେ, ପ୍ରବେଶିଲ ବିଦ୍ୟାନନ୍ଦ ରାଜାର ପୁରରେ ଗୋ । ତାର ସୁତା
 ଅବିବାହୀ ପରମ ସୁନ୍ଦରୀ, ଶୟନ କରଇ ମୁଖେ କୁସୁ ନାମ ଧର ଗୋ । ୧୦ ।
 ସେହି ଦିନ ସେହି ନାମ ବିଦୁରନ କେଲି, ସେହି ଅପରାଧେ ଦୈତ୍ୟ ତାହାକେ
 ଆକିଲ ଗୋ । ଖାଇତେ ଦେଖିଲ ସେହି ପରମାସୁନ୍ଦରୀ, ରମନ କରିତେ ହୃଦବେ
 ନିଲ ନିଜ ପୁରୀ ଗୋ । ୧୧ । ସେହି ବାଲେ ସେହି ବିପ୍ରେ ଦେଖିୟା ଅସୁର,
 ଅସୁରୀ ପାଶେ ଗେଲ ଲୟା କନ୍ୟା ବର; ଦଇତୁନୀ ପୁରୁଷେ କହିଲ ଡର
 ତାତେ, ଅସ୍ୟ ଅସ୍ୟ ଯୁକେ ଅମି ଖାଇବା ବାଣ୍ଟିତେ । ସେହି ବୋଲେ ନାଶ
 ହୁଏ । ନାଶକେ ଖାଇବ, ଦୈତ୍ୟ ବୋଲେ ତବେ ଅମି ଭୋଜନ କରିବ । ଏକ
 ଓଶସ୍ତର ତଳେ ଏକ ବିପ୍ର ଅଛେ, ଶୀଘ୍ର ତୁମି ଯାୟା ତାକେ ଭୋଜନ କର ସ୍ବଚ୍ଛେ
 ଗୋ । ଶୁନିୟା । ଅସୁର ଦିୟା ବିପ୍ରକେ ଦେଖିଲ, ଶୋଭା ଦେଖି ଭୁଲ୍ୟା
 ବଳାଳାରେ ରମନକେଲ । ଦୈତ୍ୟର ମରନବୈଦ କହେ ରତିକାଳେ, ହେନବେଲ
 ରାଜନନ୍ଦିନୀକେ ଦୈତ୍ୟବୋଲେ । ତୁମାର ଅମାର ଅସି କର ରତିରଙ୍ଗ, ସେ
 କହେ ଅବିବାହର ଅଶୁଭତା ଅଙ୍ଗ ଗୋ । ୨୦ । ଶୁନିୟା । ବ୍ରାହ୍ମଣ ସ୍ବଚ୍ଛେଦେ
 ବିରାହସ୍ତ, ରତିରସେ ଅତି ତୋଷେ ଦବାନିସି ନିଏ ଗୋ । ୨୧ । ଶୁନିୟା ।
 ବ୍ରାହ୍ମଣ ପାଶେ ଅସୁର ଧାଇଁଲ, ଅସୁର ବ୍ରାହ୍ମଣ ରତି ଅରମ୍ଭ ଦେଖିଲ
 ଗୋ । ୧୨ । ତାକେ ଦୋଷ ଦେତେ ସେହି କର ବାହାଈଲ, ମଦରୁ ମରନ
 ଶସ୍ତ୍ର ଦ୍ବିଜହସ୍ତେ ଦଲ ଗୋ । ସେ ଶକ୍ତି ଦୈତ୍ୟର ନାଶ ମଣ୍ଡଳେ ବ୍ରାହ୍ମଣ,
 ପ୍ରହାରରେ ଗଣଦୈତ୍ୟ ହରିଲ ଜୀବନ ଗୋ । ୨୪ । ଅସୁର ବ୍ରାହ୍ମଣଲୟା । ନିଜ

ହୁ ହେ ଚେଲା, ଏ କନ୍ୟାରେ ବିଭ୍ରାହସ୍ତ ବିପ୍ରେ ଜନ୍ମସିଲ ଗୋ । ଦୁର୍ଜବଳେ ତାତ
ମାତ ସନମତ ବିନେ; ବ୍ରାହ୍ମନର ମତ ନହେ ରତ ବିଧି ଭନେ ଗୋ । ୨୨ ।
ଦେଖି ଶୁଭରେ ମାୟା ଅସୁରା ଅନନ୍ଦେ, ବିଦ୍ୟାନଗ୍ରେ ଚେଲେ ଦୁର୍ଦ୍ଦା ବସାଇୟୁ ।
କହେ ଗୋ । ପ୍ରବେଶିତେ ରାଜଗ୍ରାହେ ନନ୍ଦିନି ନନ୍ଦନେ, ଦେଖିୟା ସକଳେ
ରାଜା ରାଜା ତୋଷମନେ ଗୋ ॥ ସେହିବିପ୍ରେ ନିଜକନ୍ୟା ବିବାହ କରନ୍ତ,
ଅର୍ଦ୍ଧରାଜ୍ୟ ଧନଜନ ଜଗନ୍ନାଥ ଦନ୍ତ ଗୋ । ୨୩ । ଅସୁରା ପ୍ରସକଳେ ରାଜସୁତା
ବିଭ୍ରାହୋର, ଅଚଳା ବିଭ୍ରାତ ଲଭୁ ବସ୍ତ୍ର ବିହରଇ ଗୋ । ୨୪ । ପୁଣେ ଯେଉଁ
ନିଜ ନାଗ ପିତା ଗ୍ରହେ ଛୁଇଁ, ବହୁଧନ ଦିଅଁତାରେ ଅନିତେ ପେଶିଲ ଗୋ ।
ଏହି ଏହି ବିଧି ଶୁନ ବିସ୍ମୟ ଅଶ୍ରୁତେ । ତାତ ମାତ ଅସି ସମର୍ପିୟା ଦଲ ତାତେ
ଗୋ । ୨୫ । ଅତି ଅନାଦର ହେଉ ଦୁଃଖରେ ବ୍ରାହ୍ମଣୀ, ବିଷୟାୟା ମରେ ଚେଲ
ନେରେ ସକଳ ଗୋ । ୨୬ । ଏକଥା ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣେତେ ବାରି ମନେମନେ,
ବିରୁଦ୍ଧେ ଦିଶ୍ଟେ ମାନ ସ୍ୱୀକ କେମନେ ଗୋ ॥ ବୋଲେ ଇନ୍ଦୁରେଣା ବେରେ
ଦଶାଅ ଦର୍ପନ, ନେତ୍ର ସୁଧୁଲରେ ଅବେ ରଞ୍ଜିବ ଅଞ୍ଜନ ଗୋ ।

ତୁହା ।

ଏଇ କଥାଶୁଣି ବିନୋଦିନୀ, ବାରଅନା ମାନ ତେଜ ପ୍ରାଣ ।

ପସାର ।

ଅନନ୍ଦେ ଭୁଲସ କହେ ଭୁଞ୍ଜ କେଦ୍ୟ ଶୁନ । ନୃତ୍ୟମ୍ବୁ ପ୍ରହର ନାଚି ଅସି
ହେଲେ ପୁଣି ଗୋ । ତୁମାର କଥାକେ ନିଶି ହଇବେ ହିରାତ, ଶୁଣି
ଭୁଞ୍ଜବିଦ୍ୟା ଅଙ୍ଗ ଅତି ପୁଲକିତ ଗୋ । ୨୭ । ଶ୍ରୀରାଧିକା ପାଦପଦ୍ମ ମହାପ୍ରସ୍ଥାପନା
କଣନ ହାଡ଼ିବେ ଶିଶୁଚନ୍ଦନ ବାଉଳା ହେ ।

ଦୀର୍ଘସ୍ଥଳ ।

ଇନ୍ଦୁରେଣା ଉଦ୍ଧୃତ, ଭୁଞ୍ଜବିଦ୍ୟା ବିପରୀତ, ଅବନ୍ତନ ନଗ୍ର ନରପତି ।
ଭାର ସୁତା ମହାସତୀ, ତାର ନାମ ଗୋ ସାବିତ୍ରୀ; ଶୋଭାକେ ସମାନ ନୟେ
ରତପତି । ସଖି ଗୋ, ସତ୍ୟବତୀ ପରମ ସୁମତି, ସତ୍ୟବାଣି ପଞ୍ଚୁ କୈଲ ପତି
ଗୋ । ୧ । ବିସ୍ତାରତେ ତନି ଆଉ, ନୟନେ ସଜ୍ଜିତର, କୁକୁମ୍ଭ ମିଡ଼ିୟୁ । ତାଏ
ମଜେ । ଏ ତନି ନଦୀତଳ ଗୋ, ଲକ୍ଷ୍ମୀଧାର ନିଶ୍ଚେ ସେଇ ପତିସବେ ସତ୍ୟକୈଲ
ନିଜେ ଗୋ, ସଖି ଗୋ, ସତ୍ୟବତୀ ପରମସୁମତି, ସତ୍ୟବାଣି ପଞ୍ଚୁ କୈଲ ପତି
ଗୋ । ୨ । ସେଇ ନଦୀତଳ ଗୋ, ପଞ୍ଚୁଦ୍ବିଜ ସଦାଥାକେ, ତାହେ ଦୟା
କେଲ କେକାନ; ଅସିୟୁ । ଚନ୍ଦ୍ରବନ, ଉଦ୍ଧାୟୁ । ନିଲ ବ୍ରାହ୍ମନ; ପାର ହେଲ
କଞ୍ଚିସି ବର୍ଦ୍ଧନ ଗୋ, ସଖିଗୋ । ସତ୍ୟବତୀ ପରମ ସୁମତି, ସତ୍ୟବାଣି ପଞ୍ଚୁ କୈଲ

ପତି ଗୋ । ୩ । ଅନୟୁ । ସାବିତ୍ରୀ ତାତେ, ବସନ୍ତେଲି ବେଦ ମତେ, ନିଷ୍ପଦ
ପଞ୍ଚକେ ସେବା କରେ । ଏକଦିନେ ଗୁଜୁଛିହେ, ବେଶହସ୍ୟୁ । ବେଶ୍ୟାପାଏ,
ତାକେ ଦଖି ପଞ୍ଚମନ ହୁରେ ଗୋ । ସଖିଗୋ, ସତ୍ୟବତୀ ପରମ ସୁମତୀ, ସତ୍ୟରାଣି
ପଞ୍ଚକେଲି ପତି ଗୋ । ୪ । ପତିର ଦୁଃଖିତ ବାନୀ, ନଗନା ଏ ବିଧି ଶୁନି, ସତୀ-
ମତି ପରମ ଅକୁଳ । ଯାଉତେ ବେଶ୍ୟା ଅଙ୍ଗନା, ହାତୁଦିଅଁ ମାଲେନା, ନିତି
ନିତି କରେ ନିରମଲ ଗୋ । ସଖିଗୋ ସତ୍ୟବତୀ ପରମ ସୁମତୀ, ସତ୍ୟରାଣି ପଞ୍ଚ
କେଲି ପତି ଗୋ । ୫ । ସେବା ଦଖି ବେଶ୍ୟାବଣ, ବୋଲେ ତାତେ ଲୟୁ । ଆସ,
ଶୁନି ସତୀ ବାତଲ ଅନନ୍ଦ । ବୋହାକର ପଞ୍ଚୁପତି ତାତେ ମିଲେ ସତ୍ୟବତୀ,
ପଞ୍ଚୁସୁଖ ଯେନ ଭଦେ ଗୁରୁ ଗୋ । ସଖିଗୋ, ସତ୍ୟବତୀ ପରମ ସୁମତୀ, ସତ୍ୟରାଣି
ପଞ୍ଚୁ କେଲି ପତି ଗୋ । ୬ । ବେଶ୍ୟାଅଙ୍ଗ ସଙ୍ଗ ପାୟୁଁ, ପଞ୍ଚୁଦ୍ବିଜି ଲୋପହସ୍ୟୁ ।
ନୋରଥ ପଞ୍ଚୁକେଲି ଯବେ । ପୁନଃତାକେ ବୋହାକର, ମାଥାତେ ହୁବୁତେ ଧର,
ସତ୍ୟବତୀ ଗୁହେ ଗେଲ ବେଶେ ଗୋ । ସଖିଗୋ, ସତ୍ୟବତୀ ପରମ ସୁମତୀ, ସତ୍ୟ-
ରାଣି ପଞ୍ଚୁକେଲି ପତି ଗୋ । ୭ । ଶୁନଗୋ ଅନ ଚରତ, ସେରାଜ୍ୟେ ନୃପତି
ବିଦ୍ବି, ଗୁରୁ ଲୟୁ । ନିଶିପ୍ରାନ୍ତ ହେତେ । ଏକ ତପସ୍ବୀର ପାଶେ, ବାଣ୍ୟା ଗେଲ
ଭୟବଶେ, ଢେସୁନା ଯାନେ ଧାନେ ବସେ ଗୋ । ସଖିଗୋ, ସତ୍ୟବତୀ ପରମ
ସୁମତୀ, ସତ୍ୟରାଣି ପଞ୍ଚୁକେଲି ପତି ଗୋ । ୮ । ରାଜା ଗୁରୁବଲ୍ୟା ତାତେ, ଲୟୁ ।
ନଗର ବାହୁରେ, ଲେ ଦିଲ ମହାକୋପ ମନେ । ଶୁଲେ ବସି ରଖିପ୍ରାନ୍ତ, ଅଳେ
ଅକୁଲେୟୁ ମାନ, ବୋହା ଲୟୁ ମିଲେ ସେହୁଶାନେ ଗୋ । ସଖିଗୋ, ସତ୍ୟବତୀ
ପରମସୁମତୀ, ସତ୍ୟରାଣି ପଞ୍ଚୁକେଲି ପତି ଗୋ । ଅନ୍ଧାରେ ପଥ ନ ଦେଖୁ, ଶୁଲିକାସ୍ତ୍ର
ବୋହାବାଲୁ, ବକଲେ ଢେସୁଣି ଶାପଦିଲ । ଯେ କଲି ଏକରମ, ନିଶି ଶେଷେ
ତାରପ୍ରାନ୍ତ, ଯାବେ ନିଶି ଧର୍ମ ଯବେ ମୁଲ ଗୋ । ସଖିଗୋ, ବୋଲେ ଅମି ଅଛୁ
ଯବେ ସତୀ, ତବେ ନିଶି ନ ପାହୁ ହଟିତ ଗୋ । ଏକତନେ ଏକରାତି, ଦିଲିଲ
ସପତ ରାତି, ଦୁଃଲେଭ ଚରାଚର ଜନେ ଗୋ । ସଖିଗୋ, ବୋଲେ ଅମି ଅଛୁ
ଯବେ ସତୀ ଗୋ, ତବେ ନିଶି ନ ପାହୁ ହଟିତ ଗୋ । ୧୧ । ଜାନୟୁ ଆସିଲ
ବଧୁ, ସତୀକେ ବହୁ ପବୋଧୁ, ପତିକେ ମଦନ ଶୋଭା କେଲି । ରଖିକେ ମୁକତ
କରି, ତନିଜନା କରଧର, ବ୍ରହ୍ମା ବ୍ରହ୍ମ ଲେବେ ଚଲ୍ୟାକେଲି । ସଖିଗୋ, ଦିଶ
ଦିବବେର ଅତବଳ, ସତୀଯୋଗୁଁ ମୁନି ତର୍ୟାଗେଲି ଗୋ । ୧୨ । ସତୀର ଅନ୍ଧାନ
ଏର, ଶୁନଗୋ ପରାନ ସହୁ, ସ୍ବାମୀ ଅର ରଖି ଭଦ୍ରାଭଲ । ଅମାର ସଖୀ ଶ୍ରୀମତୀ,
ପତିଠାରେ କୋପମତି, ପତି ଶୁଦ୍ଧ ଜାନୟୁ କେବଲ ଗୋ । ସଖିଗୋ, ଦିଶ ଦିବ-
ବେର ଅତବଳ, ସଖୀଯୋଗୁଁ ମୁନି ତର୍ୟା ଗେଲ ଗୋ । ଶୁନୟୁ ଶ୍ରୀମତୀ ଚତ୍ବେ,

ଅନ୍ତର୍ଗତ ଅକ୍ଷୁଳିତେ, ମନ ଯବେ ବୃଥା ମାନ କେଲି । ଏଇ ଅପରାଧେ ଦଣ୍ଡ, ଦଲି
ମଦନଦୁର୍ଦ୍ଦଶ, କେମନ ହବେ ବନ୍ଧୁର କୁଶଳ ଗୋ । କେମନି, କହବ ସଖୀରେ
ଅମି ଅର, ବନ୍ଧୁରେ କରୟୁ । ଦଲି ପର ଗୋ । ୧୪ । ଏକକାଳେ ନିଶିଦ୍ଦତ,
କାକ କୁକୁଟେରରତ, ପ୍ରକଟ ଅରୁନ ଉଦେ ହେତେ । ପଦ୍ମିନୀ ମୁଦ୍ରାରେ ଭୁଞ୍ଜ,
ନିଶିନିଲ ତାସ ସଙ୍ଗ, ପ୍ରକାଶିତେ ଉଠିଲ ଗର୍ଜିତେ ସେ । ପଟ୍ଟପଦେ, ମକରନ୍ଦ-
ପାନେ ମଞ୍ଜୁରୀରେ, ସଂକୁଚ ନିନାଦେ ଦଗ ଫିରେ ସେ । ୧୫ । ଭୁଞ୍ଜରବେ ଯବେ
ଶୁଭ, ତେରଲ ସୁରବତୀ; ଢବେ ବୋଲେ ଶ୍ରୀରୂପ ମଞ୍ଜୁରୀ । ଭୁଞ୍ଜ କତ ଫୁଲେ
ପ୍ରୀତି, ପଦ୍ମିନୀକେ ସେନୁଅତି, ନିଶି ନିଲ ତାକେ ଗର୍ଭେରଇ ଗୋ । ସଖିଗୋ,
ଭୁଞ୍ଜଦୋଷ ନା ଲଭୟୁ । ଯବେ, ସବେ ନିଶି ବୁଦ୍ଧରଲ ଯବେ ଗୋ । ୧୬ । ଏଇ
ବାନୀ ଶୁକ୍ରପକ୍ଷ, ଦ୍ଵିତୀୟା ତଥୁରଲକ୍ଷ୍ୟ, ହାସ ଶଶି କହୁ ଉଦେ ହେଲି । ଅଧର
ଗଗନ ଦିନେ, ଲଜ୍ଜାଜଳ ଦିଅଁ ଛଲେ, ଆନକେହୋ ବାନ୍ଧିତେ ନାହିଲ ଯେ ।
ଶ୍ରୀମତୀ ତେଜଲ ନିଶ୍ଵାସ ଧୀରେ ଧୀରେ, ମଞ୍ଜି ଶ୍ୟାମ ପ୍ରେମ ଜଳଧରେ ସେ । ୧୭ ।
ସବସଖି ଚିତ୍ତ ଜାନି, ନିତ୍ୟକୃତ୍ୟ ବିଧିଆନି, ସ୍ଵାହାନ ମାର୍ଜନା ବଢ଼ାଉଲ ।
ଶ୍ରୀ ଚନ୍ଦନ ନୀଲମ୍ବର, କୁଞ୍ଜିଦିଲ ଚନ୍ଦକର, ଆନନ୍ଦେ ଧନୀକେ ପରାଞ୍ଜଲ ହେ ।
ଶୁନ ହେ, ଅନୁରାଗୀ ଭକ୍ତଜନା ଅବେ, ଆମାକେ କରୁନା କବେ ହବେ ହେ ।

ଶ୍ଳୋକ ।

ଜାମଥ ମୟଥ ଶୀଳା ରତରସ ଭିନା ବିଷାଦ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ।

ଅନୁଚିନ୍ତିତ ହରିଚରଣାଂ କଳହନ୍ତାରତା ମୁବାଚ ରହଃ ସଖୀ ।

ବୋଲ ।

ଅଥାନ୍ତରେ ବୃନ୍ଦା, ଫଳପୁଷ୍ପଲୟ । ଭେଟିଲି ସୁନ୍ଦର ପାଶେ ହେ ।

ଗତରତ ସ୍ଵତି, ବୁଝି ପ୍ରୀୟବତୀ, ମତି ଜାନି ବୃନ୍ଦା ଭାଷେ ଗୋ ।

ଅମି ଯତ ଯରଜନା, ତୁମି ସକଲ ପରାନ୍ ସିନା ଗୋ । ୧ ।

ରତରସ ଭିନେ, ମନମଥ ଶୀଳେ, ବିଷାଦ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମୟ ଗୋ ।

ହୃଦେ ଚରତ. ନା ଚିନ୍ତିୟୁ । ଚିତ୍ତ, କଳହନ୍ତାରତା ହୟ ଗୋ ।

ତୁମାର କଦର୍ଥନା ହେଉ, ଅମି ସକଳେ ଅକୁଳେ ମର ଗୋ । ୨ ।

ଏ ମଧୁପବନେ, ରସ ହରସନେ, କି ସୁଖ ଭୁବନେ ଅଛେ ଗୋ ।

ଟେକ ଭାଲଫଳ, ଭରଜ ଯୁଗଲ, କି କାର୍ଯ୍ୟ ବିଲମ୍ବ ହେତେ ଗୋ ।

ମାଧବ ତୁମାର ପ୍ରାନ୍, ତାଏ ନା କର ମାନମାନ ଗୋ । ୩ ।

ହେଉ ସେ ସଂସାର, ମାତେ ଯତ ନର, ସବା ତାର ନାମ ନାଏ ଗୋ ।

ଦିଶ ବି ସୁନ୍ଦର, ଜଳଦ ରୁଚିର, ମନୋହର ହରିପ୍ରିୟେ ଗୋ ।

ମାଧବ ତୁମାର ପ୍ରାଣ, ତାଏ ନା କର ମାନନିମାନ ଗୋ । ୪ ।
 କେନେ ଖେଦେ ବସି, ବସାଦେ ରୋଦସି, କେନେ ଅତି ବିଚିତ୍ର ଗୋ ।
 ଏମନି ବିଧିରେ, ହସି ବେନି ତାରେ, ଏ ବ୍ରଜସୁବିଜା ଯତ ଗୋ ।
 ମାଧବ ତୁମାର ପ୍ରାଣ, ତାଏ ନା କର ମାନନିମାନ ଗୋ । ୫ ।
 ସଜଲ କୋମଳ, ଦଲ ସୁଲୋମଳ, ସଦ୍‌ବେ ହରିବେ ହେର ଗୋ ।
 ସଫଳ ନୟାନେ, ନିକୁଞ୍ଜ ସଦନେ, ଚଞ୍ଚଳ ଗମନ କର ଗୋ ।
 ମାଧବ ତୁମାର ପ୍ରାଣ, ତାଏ ନାକର ମାନନିମାନ ଗୋ । ୬ ।
 ଶୁନ ଅମାର ବାମା, ଅହତ ନା ମନା, ଗୁରୁ ଅଭିମାନ ତେଜ ଗୋ ।
 ହୃଦୟ ନିଷ୍ଠୁର, ନାକର ହରିରେ, ମଧୁରବଚନେ ମନ୍ତ୍ର ଗୋ ।
 ମାଧବ ତୁମାର ପ୍ରାଣ, ତାଏ ନାକର ମାନନିମାନ ଗୋ । ୭ ।

ଶ୍ଳୋକ ୫ ।

ସ୍ମିତେ ପଦ୍ମରାସା ସି ଯତ୍ନଶ୍ରମତ ସୁବ୍ୟାସି ଯଦ୍ରାଗିଣୀ
 ଦ୍ଵେଷସ୍ଥାସି ଯଦୁନ୍ମୁଖେ କିମୁଖତାଂ ଯାତାସି ତସି ନିପ୍ତୟେ ।
 ତଦ୍‌ପଦ୍ମଂ ବିପଦ୍ମତ କାରଣୀ ତବ ଶ୍ରୀଶ୍ରେଷ୍ଠ ଚରଂ ବିଷଂ ।
 ସିତାଂଶୁପ୍ରପନୋ ହିମଂ ହୃତବହଃ କ୍ଷୀଡ଼ା ମୃଦୋ ଯାତନାଃ ।

ହୋଇ ।

ସୈଗୋ ମହାସ୍ମିତ୍‌ସେ, ହରିର ବିରୋଧେ, କତ ପଦ୍ମରୋଷ ତୋର ଗୋ ।
 ଦୋଷେ ଯଦ ପ୍ରିୟ, ଚରନେ ଲୁଟିଲ, ତାଏ ହସ୍ତ କୋପର ଗୋ ।
 ଦ୍ଵେଷୀ ସମ୍ମୁଖ ଅଗତେ, କୋପ ରଞ୍ଜି କି କୋପନା ଚିତ୍ତେ ଗୋ । ୧ ।
 ବିମୁଖେ ଗେଲ ଯେ, ପ୍ରାଣହିୟା ଅବେ, ଏକ ବିପଦ୍ମତ ଉକ୍ତ ଗୋ ।
 ଶ୍ରୀଶ୍ରେଷ୍ଠ ଚରଣ, ବିଷମାନେ ଅବେ, ଶ୍ରୀଶ୍ରେଷ୍ଠକୁଳିଅ ସିକ୍ତ ଗୋ ।
 ସଖି ଏକ ଶୁଭ ତୋର, ଦୋଷେ ପ୍ରାଣକୁ କର କି ପର ଗୋ । ୨ ।
 ସିତାଂଶୁ ତପନ, ଶୀତଲ ପବନ, ହୃତାଗନ ସବ ମାନେ ଗୋ ।
 କ୍ଷୀଡ଼ା ନିପକନେ, ପୀଡ଼ାହୁଁ ଯାତନା, ବଞ୍ଚେ ତବ କ୍ଷୀଡ଼ାଧାନେ ଗୋ ।
 ସଖି ଏକ ରୀତି ତୋର, ଦୋଷେ ପ୍ରାଣକୁ କର କି ପର ଗୋ । ୩ ।

ଚଉପଦୀ ।

ମାନନିରତନ ଧନି ମାନତେଜ ଏଣିକି, ଅନନ୍ଦ ଦେଇ ଅନନ୍ଦେ ଭଜ
 ବେନୁପାଣିକି । ଦୋଷା । କରୁଛି ଦରନି ରାଧେ, ଧରୁଛି ତୋ ପାଣିକି । ସେ
 ସ୍ୟାମ ନାଗର ଦୋଷ ଫିଙ୍ଗି ଦିଅ ପାଣିକି । ୧ । ଯାହୁବା ଦିନ ଶୁଭବ ବୋଲି
 ବୁଝି ମଣିକା, ଗୁହଁ ପର ହରିତାଳି କାର ନିଶାମଣିକି । ୨ । ଯାବ କର ମୁରୁଛଲ

କୁଳ ଶୀଳ ଅଣିକି । ଜାଣୁଜାଣୁ ମଣିତାକୁ ପରପର ମଣିକି । ୪ । ପୀରତବସ୍ତ୍ରଳା
ରଖ କାନ୍ଦେ ନିଶାଣିକି, ଦୁଃଖଦେଜ ସୁଖକର ଦୁଃଖ ଚନ୍ଦ୍ରାମଣିକି । ୫ । ପଦ୍ମେ
ଦୋଷକଲେ ପଦ୍ମ ଛୁଇଁ କି ନ ଗଣିକି, କୁନ୍ଦୁଡ଼େ ଭୁଲୁଡ଼େ ଫୁଲେ ବଢ଼ିଛି ସେ
ଜାଣିକି । ୬ । ସେ ଦେହ ନମାନ୍ତି ଅବେ ଗଲୁନି ସେ କେଣିକି, କାହାର ଏ
ଛଣା ନ ଘେନିଲ କୁହାବାଣିକି । ୭ । ବୋଲେ ଶ୍ରୀରାମେନ ବୃନ୍ଦାଭାଷେ
ଠାକୁରାଣିକି, ଦୋଷ ତେଜ ସୁଖିକର ବଳିମରୁହାଣିକି । ୮ ।

ହୋଲା ।

ବୃନ୍ଦାବ ବଚନେ, ଲଳିତ ଶ୍ରୀମତୀ, ପ୍ରାନ୍ତବନ୍ଧୁ ସୁମରନେ ଗୋ ।
ସଜଲ ବଦନ, ଚନ୍ଦନେ ପତନ, ସେହୁ ସେ ପଡ଼ିଲ ମନେ ଗୋ ।
ପ୍ରୀତ୍ ପ୍ରକାଶ ରୁଦ୍ର, ଚନ୍ଦ୍ର ନେତ୍ର ଧନ ଧନ କର ଗୋ । ୧ ।
ଜାବି ଚନ୍ଦ୍ରା ଗୋଲ, କର୍ପୁର କୁସୁମୀ, ବୃନ୍ଦା କରେ ଲୟାଦିଲ ଗୋ । ୨ ।
କପୋଳ ଗମନ, ମାହେ ବନଦେବୀ, କାନ୍ଦରୁଦ୍ର ଉଦେ କେଲ ଗୋ ।
ହେଲ ମହା ଚନ୍ଦ୍ରାର, ମୁଖ ଗର୍ବେ ନିନ୍ଦେ କଲକର ଗୋ । ୩ ।
ଲଳିତା ବିଶାଖା, ମଣ୍ଡିଲ ସର୍ବାଙ୍ଗେ, ମରକତ ଅଭରନ ଗୋ
ହୃଦୟ ଗେଷେ, ସୂର୍ଯ୍ୟ ଫୁଟା ବଣେ; କରଲ ରାଧେ ଗମନ ଗୋ ।
ପଥେ ଲୁଚିଅଁ ତୁଳସୀ, ଶ୍ୟାମେ କହିଲ ଅଳପ ହସି ଗୋ । ୪ ।
ନେ ଓହ୍ଲେ ଶ୍ୟାମ, ରଞ୍ଜିତ ମରମ, ବୃନ୍ଦା ଆଦି ସଖି ଯତ ଗୋ ।
ତୁମାର ଚରଣ, ଚନ୍ଦ୍ରାଏ ସେ ଚିତ୍ତ କହିଲ ବିନୟ ଉକ୍ତ ଗୋ ।
ସୁନି ଲଳିତ ହଜଲ, ନେତ୍ରେ ଅନନ୍ଦାଶ୍ରୁ ଭରଷିଲ ହେ । ୫ ।
ଚନ୍ଦ୍ରା ସଖୀ ଜାନି, କୁସୁମକେ ଅନି, ବୃନ୍ଦାକରେ ଲୟାଦିଲ ହେ ।
ଜାନି ବନଦେବୀ, କପୋଳ ଗଗନେ, କାନ୍ଦରୁଦ୍ର ଉଦେ କେଲ ଗୋ ।
ଲଳିତାନ୍ତ ପଶାଗନ, ଅଙ୍ଗେ ମଣ୍ଡେ ମର୍ଜିତ ଛୁପନ ଗୋ । ୬ ।
ତବେ ଚନ୍ଦ୍ରାସଖୀ ନିଲପଟବସ୍ତ୍ର, ଅଙ୍ଗେ ଅଙ୍ଗାଦନ କେଲ ହେ ।
ଆସି ଲୁଚିବୁଁ । ପଥେତେ, ଦଖି ଆସି ଗୁମ୍ଫାରେ କହିଦେ ହେ । ୭ ।
ଶ୍ୟାମ ଗୋଲେ ଘର, ଉତ୍ତର କହିଲ ଯାହା ନାହିଁ ଶୁନି ଛୁଲଗୋ ।
ତୁମାର ବଚନ, ଅମୃତ ସମାନ, ଅଶାସ୍ତ୍ରୀୟା ନିବାଲେ ଗୋ
ସେ ଯା'ର ଅଟେ ପ୍ରୀତି, ସେ କି ସହଜ ଏମନି ରୀତି ଗୋ । ୮ ।
ଧନୀ ଅମାର ପ୍ରାନ୍ତ, ଧନୀ ଅମାର ଧନ, ଧନୀ ଅମାର ସର୍ବ ମାନ୍ୟ ଗୋ ।
ଧନୀ ଲଗି ଅମି, ହେଲୁଁ ବନଗାମି, ତୁମି କେଲ ସନମାନ ଗୋ । ୯ ।
ଶ୍ୟାମେର ଅନନ୍ଦ, ସିନ୍ଧୁ ମନ୍ଦ ମନ୍ଦ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଉଠିଲ ଶୁନି ହେ ।

ବିଦା ହରଳି ତୁଲସୀ, ଅନୁରାଗି ଶ୍ୟାମ ହେଲି ରସି ହେ । ୧ ।

ପୟାର ।

ନବମ ସୁନ୍ଦର ବାଣ୍ୟା ହେଲି ସମାପତ । ଶ୍ରୀରୁଚି ଗୋବିନ୍ଦ ପାଦେ କୋଟି
ପ୍ରଦମିତ ହେ । ୧ । ଶିଷ୍ୟାଗୁରୁ ଜିପାମୟୀ ଶ୍ରୀମତୀ କିଶୋରୀ । ମଦନମୋହନ
ଅଙ୍ଗେ ନିବାସ ପାହାର ହେ । ୨ । ପଦ୍ମାବତୀ କାନ୍ତ ଜୟଦେବ କରଗଜ । ଶୃଙ୍ଗାର
ବିବେକ ତତ୍ତ୍ୱ ନିରୁପନେ ଅର୍ପ୍ୟ ହେ । ୩ । ତାର ଜିପାବଳେ ତାର ବଦନ
ଉଦ୍‌ଗୀର୍ଣ୍ଣ । ଅଜ୍ଞାନୀ ପିଣ୍ଡିକ କରେ ଭୁଞ୍ଜିବୁ ଚନ୍ଦନ ହେ । ୪ । ଭକ୍ତୁଲ ରସଗୁହୀତ
ପେର ଜନା ହସ୍ତ । ଏକ ଲଳାରତ୍ନମାଳ ଗଳତେ ପରସ୍ତ ହେ । ୫ । ପିଣ୍ଡିକେର
ନାମେ ପୁଷ୍ପ ନାହାଏ ବର୍ଣ୍ଣିତେ । ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ ଶବ୍ଦେ ଦେଖ ନା ଲୟ ମହନ୍ତେ । ୬ ।
ଅଜ୍ଞାନ ପ୍ରେମସାୟର ହସ୍ତୋଦ୍‌ଗଣ ସୁନ୍ଦ । କାର୍ତ୍ତିକ କର ଓହ୍ଲେ ନିଷ୍ଠୁଲିଙ୍ଗ ଜ୍ଞାନୀବୃନ୍ଦ
ହେ । ୭ ।

ଦଶମ ଛାନ୍ଦ

ପୟାର ।

ସୂର୍ଯ୍ୟ ପୂଜିବାରେ ଚେଲି ରସବତୀ ରାଜା, ଫୁଲବନେ ତୋଷମନେ, ଶ୍ରବଣିଲ
ପାଇ ହେ । ୧ । ସାଥେ ସାଥେ ବୃନ୍ଦା ସହ ସବ ସହଚରୀ, ପୁଷ୍ପ ତୁଲିବା କି
ଲଳିତାବେ ଦିଲ ଠାର ହେ । ୨ । ସେ କହେ ବହୁରେ ରସସିନ୍ଧୁ ଦେଲେ ମାନ,
କୁନକାର୍ଣ୍ଣେ ପ୍ରାନବକୁ ତୁଲିବା ସୁମନ ହେ । ୩ । ଲଳିତା ବଚନେ ମନ୍ଦ ହାସି
ବଳେ ତବେ, କରମାଳି ଅଳିକର ମାଳି ଯୋଗ୍ୟ ହବେ ହେ । ୪ । ଫୁଲବନେ
ମିଳି ଫୁଲ ହାସି ଫୁଲ ତୋଳେ, ନାନା ଜାତି ଧର୍ମ ସଖୀ ବୋଲେ ନାନା ଜାତି
ଫୁଲେ ଗୋ । ୫ । କୁନସଖୀ ବୋଲେ ନାହିଁ ପୁନଃ କରୁନା, ମଲିପାଶେ ଥାକି
କି କରବ ଚନ୍ଦ୍ରାନନା ଗୋ । ୬ । କୁନ ସଖୀ ବୋଲେ କର ବିରତେ ପୀରତି,
ନିଆଁଲି ହଜତେ ବହୁ ଅମୋଦ ଶ୍ରୀମତୀ ଗୋ । ୭ । କୁନ ସଖୀ ବୋଲେ
କୁରୁତକ ହରଷିତ, ପୁରୁବ ଉଜ୍ଜାସ ସ୍ଥାନ ହେଉ ହେଉ ମୀତ ଗୋ । ୮ । ବନ୍ଧି-
ବଳେ ଗୁରୁରାଜି ଶୁଭ ପ୍ରାନ୍‌ଆଳି, କରମାଳି ଅଳି ଫୁଲପିବା କରମାଳି ଗୋ । ୯ ।
ସେନ ବେଲି ଲୁକି ଲୁକି ଅବଳି ବଶୀମର, ରଜପାଶେ ଅପରାଧ ପ୍ରଜା ପର-
ବାର ହେ । ୧୦ । ଯତରଲେ ଅଗ୍ରସର ତତ ଘୁଣ୍ଟେ ପିଛେ, ଯୋଡ଼ି ହସ୍ତ ନମ୍ର
ବୃନ୍ଦା ରୁଡ଼ା ଶିଖି ପୁଚ୍ଛେ ହେ । ୧୧ । କଷ୍ଟେ କଷ୍ଟେ ମିଳି ଲଜା ଉଦ୍‌ହାଡ଼େ
ଉଠିଲି, ଅଙ୍ଗ ନାଲେପୁଲ ଗନ୍ଧ ତଥୁ ପ୍ରକଟିଲି ହେ । ୧୨ । ଭଞ୍ଜିବଶେ ସଞ୍ଜିନୀର
କେଲି ବିଲେକନ, ଫେଲୟା ଗୁହାଣି ଠାନି ମୁଦିଲ ନୟନ ହେ । ୧୩ ।

ପାଟଲ ଦୃଷ୍ଟି ଦୃଷ୍ଟି ବିନ୍ଦୁଦେଖିଲି, ପଡ଼ିଲ ମୋହନ ରାଜ ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗେ ଉଡ଼ୁଲ ହେ । ୧୪ । ହୃଦମନ ହୃଦମନ ମୋଦ ନୀଲମନ, ଦାଣ୍ଡାୟା ରହିଲ ଦୁରେ ସେବକ ଯେମନ ହେ । ୧୫ । ହେର କୁନ୍ଦଳତା ନେହାନ୍ତରେ ଦିଲ ଠାର, ତରଳ ତରଳ ନେହେ ପରମ ଚତୁରା ହେ । ୧୬ । ଲଳିତା ବିଶାଖାସଖି ଗୁହ୍ୟ କହେ ରାଜ, ଏଣାନେ ପ୍ରମୋଦ ଗାଛ କିଏ ଅଛେ ରୋଇ ଗୋ । ୧୭ । ପାଇୟୁ । ସେ ଚନ୍ଦ୍ରାଫଳ ସଦାଭୁଞ୍ଜି ଅମି, ଅମି ରବି ପୂର୍ଣ୍ଣଯାବ ଅବେ ଭୁଞ୍ଜି ତୁମି ଗୋ । ଲଳିତା ବଳେ ସେଫଳ ପକ୍ୱବିମ୍ବ ବଡ଼, ବିଶାଖା ବଳେ ସେଫଳ ନାରିକେଲ ମତ ଗୋ । ୧୯ । ଚନ୍ଦ୍ରାବଳେ ତାରାପୁଷ୍ପ, ନିର୍ଗତ କୁଣ୍ଡାଣ୍ଡ, କେ ଅନ ଫେଲୁୟା-ଦିଲ ଚନ୍ଦ୍ରାବଳା ମୁଣ୍ଡ ଗୋ । ୨୦ । ଚମ୍ପକ ଲତକା ବୋଲେ ଗାଛ ନୟେ ନଟି, ଇନ୍ଦ ରେଖା ବଳେ ଯଥା ନିର୍ମୂଲିକା ଘଟି ଗୋ । ୨୧ । ଭୁଞ୍ଜବିଦ୍ୟା ବୋଲେ ଭୁଞ୍ଜ ଗାଛ ତୁନରାଜ, ରଞ୍ଜଦେବୀ ବୋଲେ ଗୁଣ୍ଡାଘ୍ରାନ ମାୟା ବାଜ ଗୋ । ୨୨ । ସୁଦେବୀ ବୋଲିୟେ ତାୟେ ବାଜା ବାସା କେଲି, ଶୁନି ବିନୋଦିନୀ ମୁଖେ ବାସ ଅଛାଦିଲ ଗୋ । ୨୪ । ଚମ୍ପକଗାଛେର ତଳେ ଚମ୍ପକ ଗଉରା, ଉଦାତ୍ତ ଆକିଲ ରାଧେ ଶିର ନମ୍ରକର ଗୋ । ୨୫ । ଏଇ ବଲ ଫୁଲ ତୋଳେ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ହାସିନୀ, ନାନାଜାତି ଫୁଲେ ନାନା ଜାତି ମେଧାବିନୀ ଗୋ । ୨୬ ।

ଫୁଲତୋଳା ।

ଦିଶ କାଲ ଗୋରା ହୟାମିଳନ, କେମିନି ସୁଷମା ଏ ଫୁଲବନ, କେର-କାଳିମାବେଦ ଗଉର, କୁନ୍ଦନକମେକ ମର୍ଜିତସେର, ଲଳିତା ତୋଳେ ବଞ୍ଚିଉ, ବୋଲେ କି ଶୋଭା ଏ ଶୋଭା ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ । ବିଶାଖା ନୀଅଲି କୁସୁମେ ତୋରା, ତୋଳିତେ ହେର ଲତାତେ ଭର୍ତ୍ତରା, ଶାଖାସଦ ଫୁଲେ ଭୁଞ୍ଜ ଅନୟା, କହର ଶ୍ରୀମତୀ ମନ ଜାନୟା, ସଖିରେ, ଦିଶ କି ଶୋଭା ଭାଲି, କାନ୍ତା କାନ୍ତ ଅଙ୍ଗସଙ୍ଗେ ମଞ୍ଜୁଲ । ମଞ୍ଜିବଲି ତୋଳି ଚନ୍ଦ୍ରା ବୋଲଇ, ବଲିଭର ପୁଲେ ଭର୍ତ୍ତରା ନାହିଁ, ବାସବତୀତେ ପୁରକାନନ; କାନ୍ତଭରେ କୁନଭରେ ଧାରନ, ସଖିରେ, ଦିଶମଞ୍ଜି କୁସୁମ, ଭୁଞ୍ଜସଙ୍ଗ ବିନେ ନୁହେ ସୁଷମ । ଚମ୍ପକଭୁଲିୟା । ଚମ୍ପକଲତା, ବୋଲେ ସଖି ତୁମ୍ଭ ତନୁ ଭ୍ରୁଲତା, କଟୁଗୁନେ ଭୁଞ୍ଜ ତେଜିଲି ସ୍ବାବେ, ଦୁର୍ଭାଗା ବୋଲଇ ସକଳ ଲେବେ, ସଖିରେ, ଦିଶ ଚମ୍ପକଫୁଲ ଭୁଞ୍ଜବିନେ ସଉରଭ ବିଫଳ । ରଞ୍ଜଦେବୀଭୁଲେ ରଞ୍ଜନୀଫୁଲ, ଶ୍ରୀମତୀରେ କହେ ବଚନଛଲି, ବାସପ୍ରାନ୍ତେ ବାସ କେଲି କନନ, ଅଶାବର ଅଛେ ମଧୁସୂଦନ, ସଖିରେ, ଦିଶ ରଞ୍ଜନୀଫୁଲ, ଭୁଞ୍ଜ ସଙ୍ଗହେତେ ଶୋଭାମଞ୍ଜୁଲ । ଜାତିପୁଷ୍ପ ଲୟା । ସୁଦେବୀ କହୁ, ଚମ୍ପକୟା । ମଧୁପ ଜାନହରାର, ମୁଖେ ଲିପିରେ ମକରନ୍ଦଧୁଲ, ସ୍ବାବେ ତେଜି ଦିଶ

କୁଟିଳେ, ସଖୀରେ, ତବେ ଭ୍ରମର ବନେ, ସୁଜାତି ହରସୁଁ । ଅନ୍ୟ ବିଜନେ ।
ଭ୍ରମ ହସୁଁ । ଭ୍ରମବଦ୍ୟା କହଇ, ବେତଳାକୁସୁମ ଶୋକରେ ଲଝି, ବୋଲେ ସଖୀ
ଯେଇ କୁସୁମସାର, କଣ୍ଠକ ସମ୍ବନ୍ଧୁ ତେଜେ ଭ୍ରମର, ସଖୀରେ ଦିଶ ବେତଳାଫୁଲ,
କାନ୍ତସଙ୍ଗ ନୋହି ଜନ୍ମବିଫଳ, ବନ୍ଦୁରେଖା ଲସୁଁ । ନୀଳଭୂମି, ବଲ୍ଲଭାରେ ଧନୀ
ଶ୍ରୀକରେ ଦିଲ, କରେ ଧରି ରହି ମନ୍ଦଳକ୍ରିତ, ନମ୍ରକରି ମଥା ବଦନ ସୁତ,
ସେବାଳେ; ଶିବଚନ୍ଦନ ଭାଷେ, ମୋଦଇନ୍ଦୁ ହୃଦୁ ଅକ୍ତର ଅସେ ।

ପଦାର :

ହେନବେଲ ଲୁକ ଲୁକ ମୋହନ ଅସିଲ; ନୁଆଁରେ ସମ ଲାଭା ଉଦାତ୍ତେ
ଥାକିଲ । ହେ । ୧ । ମନ୍ଦକର କରଦ୍ରୁ ଚୁକପରେ ରାଣି, କିଞ୍ଚିତ ଦୁଃଖ ପଛ
ବିଞ୍ଚିତ ଦୁଃଖି ରାଣି ହେ । ୨ । କରୁ ଲୁକେ କରୁଥାନ୍ତେ କରୁଦିଏଦିଶା; ଶ୍ରୀମତବେ
ଠାଉଦିଲ ନେହାନ୍ତେ ବିଶାଖା ହେ । ୩ । ଫିରସୁଁ । ଶୁଦ୍ଧାନ ଠାନ ପକାସୁଁ । ସଖୀରେ,
ସୁରାସୁଁ । ଶୋଭା ମାଧୁଗ ମୁଦିଲ ଅସିରେ ହେ । ୪ । ମୁଦୁଲ ପୁଞ୍ଜିକନାଲମନ ତନୁ
ଭଜି, କୁପାସିକୁ ନେହବିନ୍ଦୁ ଅଙ୍ଗେ ଗେଲ ବାଜି ହେ । ୫ । ନା ଜାନିଲ ପ୍ରାୟେ
ହସୁଁ । ରାଜ ରସାଲସି, ଚମ୍ପକଗାଛେଇ ତଲେ ସଲକ୍ରିତେ ବସି ହେ । ୬ ।
ଲଳିତା ବୋଲଇ ତଲ ରବିପୁଜି ଯାଇ, ଏଶାନେ ପ୍ରମାଦଗାଛ କିଏ ଅଛେ
ସେଇ ଗୋ । ୭ । ପୈବେଲ ମୋହନକେ ଭୁଲସୀ ଦିଲ ଠାଉ, ମଦମନ୍ଦକତେ
ଲଜ୍ଜାଭରେ ମିଲେ ହଇ ହେ । ୮ । ଦୂରେ ଆକ ସନ୍ନିକଟେ ଯାଇତେ ନାହିଲ,
ଲଳିତା ବିଶାଖା ଦୋହେ ନେହେ କହ୍ୟାଦିଲ । ୯ ।

ଶ୍ଳୋକ ୫ ।

ଅନ୍ତାନ୍ତରେ ମସୃଣ ରୋଷ ବଶାମସେ ନିଃଶ୍ଵାସ ନିଃସହମୁଖୀ ସୁମୁଖୀ ମୁପେତ୍ୟ ।
ସବ୍ରୀତ ମିଶିତ ସଖୀବଦନା ପ୍ରଦୋଷେ, ସାନନ୍ଦଗଦ୍‌ଗଦ ପଦ ହଇ ବିଷବାଚ ।

ପଦାର ।

ଅନ୍ତରେ ମନ୍ତ୍ରନ ରୋଷ ଅକୁଟିଲ ବସା, ଧୀରଶ୍ଵାସମୁଖୀ ମହାସୁମୁଖୀ
ସୁରସା ଯେ । ୧ । ସଲଜ୍ଜେ ବିଶାଖା ସଖୀ ମୁଖ ଅଛେ ହେଇ, ଅପରାହ୍‌କାଲ
ହେଛେ ଅନ୍ୟାନ୍ତ ମାଧୁରୀ ହେ । ୨ । ଏସବ ଶୁଭସୂଚକ ହେରି ବେନୁପାନ,
ସାନନ୍ଦ ଗଦ୍‌ଗଦପଦେ ରଞ୍ଜେ ମୁଦୁବାନୀ ହେ । ୩ । ବୋଲେ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ ନେହେ
ଅଶ୍ରୁବନ୍ଦୁ କହେ, ଦୋଷେ ଯେନ ପ୍ରଭୁପାଶେ ପ୍ରିୟଦାସ କହେ । ୪ ।

ପଦା ।

ଶ୍ୟାମଘନ ବୋଲେ ବାନୀ । ଶୁନ ଶୁନ ପ୍ରାନ୍ତଧନୀ । ୧ ।

ଦୀର୍ଘଲିପି ।

ବଦସି ଯଦି କିନ୍ତୁ, କରକ ବିଜା ବିଦିତ, ଦନ୍ତ ଲୁଗା କରମଦା ଭରେ ।
 ହରମାର ଅତିଦୋର, ପ୍ରବଳ ଦର ତମିର, ଅଧର ଅଲେକ ସ୍ମୃତିରେ ଗୋ ।
 ହିନ୍ଦୁଗୋ, ତୁମି ଗୁରୁଶିଳ କ୍ରପାବନ, ମୁଷ୍ଟି ମାନ ଦେହେ ଏ ନିଦାନ ଗୋ ।
 ସତେ କାମଦୃତାଶ, ଦହଇ ମମ ମାନସ, ଦିବେ କହୁ ମୁଖୁ ସୁଧାପାନ ଗୋ । ୧ ।
 କାନ୍ତ ନେତ୍ରେ ପୁଣି ସୀମା, କାନ୍ତା ବଦନ ଚନ୍ଦ୍ରମା, ଏକାନ୍ତ ସ୍ଥଳର କୋଟିନିଧି ।
 ଅବେ ଲେଚନ ଚକୋର, ଧବେର ରଞ୍ଜନକର, ତବେ ହବେ ସକଳ ସମ୍ପତ୍ତି ।
 ପ୍ରିୟେ ଗୋ, ତୁମି ଗୁରୁଶିଳ କ୍ରପାବନ, ମୁଷ୍ଟିମାନ ଦେହେ ଏ ନିଦାନ ଗୋ । ୨ ।
 ସତ୍ୟବାଣୀ ଯଦି ଅତି ମୋରେ ଦେହେ କୋପମତି, ଦେହ ଖର ନେତ୍ରେ ଶର-
 ଘାତ । ଭୁଜବନ୍ଧନ ଘଟନ, କର ସେ ରଦେ ଶକ୍ତିନ, ଯେନ ଅନୁଭବେ ସ୍ୱ-
 ଜାତ ଗୋ । ପ୍ରିୟେ ଗୋ, ତୁମି ଗୁରୁଶିଳ କ୍ରପାବନ, ମୁଷ୍ଟି ମାନ ଦେହେ ଏ
 ନିଦାନ ଗୋ । ୩ । ତୁମି ଅମାର ଜୀବନ, ତୁମି ଅମର ଭୁବନ, ତୁମି ଭବନିଧି
 ରତ୍ନହସ୍ତ । ନା ରାଣିୟୁଁ ଅନୁରୋଧ, ଅତିଯତନେ ନିରୋଧ, କର ଏଇ ଅମାର
 ହୃଦୟ ଗୋ । ପ୍ରିୟେ ଗୋ, ତୁମି ଗୁରୁଶିଳ କ୍ରପାବନ, ମୁଷ୍ଟି ମାନ ଦେହେ ଏ
 ନିଦାନ ଗୋ । ୪ । ମାଲ ନଲିନ ସେଚନ, ହେତନିତବ ଲେଚନ, ଧରାଅଛେ
 କୋକନଦ ରୂପ । ଫୁଲ କାଣ୍ଡ କାଣ୍ଡ ଯଦି, ରଞ୍ଜନ ହଇଛେ ଯଦି, ଏଇନଦେ
 ତବ ଅନରୂପ ଗୋ । ପ୍ରିୟେ ଗୋ, ତୁମି ଗୁରୁଶିଳ କ୍ରପାବନ, ମୁଷ୍ଟିମାନ ଦେହେ
 ଏ ନିଦାନ ଗୋ । ୫ । କୁଚ କୁନ୍ଦନ କଲସ, ମଦନ ମଦେ ଅଲସ, ତାଏ
 ମଣ୍ଡମନିଗନେର ହାର । ରଞ୍ଜିତ ତବ ହୃଦୟ, ସୁବେଶ ସୁଦ ଭଦୟ । ରଞ୍ଜିତ
 ଲବଣ୍ୟ ରୂପେର ତାରା ଗୋ । ପ୍ରିୟେ ଗୋ, ତୁମି ଗୁରୁଶିଳ କ୍ରପାବନ, ମୁଷ୍ଟି
 ମାନ ଦେହେ ଏ ନିଦାନ ଗୋ । ୬ । ଘନଜଘନ ମଣ୍ଡଳ, ମାର ମନୋହର
 ଛଳ, ରସ ତୁ ରସନା ମଣ୍ଡନାଦେ । ସେଇ ଘୋଷ ଅକଥନ, ମନୁଥମନୁଥ ଘନ,
 ଯାଲବେ ମଦନ ବଦନରେ ଗୋ । ପ୍ରିୟେ ଗୋ, ତୁମି ଗୁରୁଶିଳ କ୍ରପାବନ,
 ମୁଷ୍ଟିମାନ ଦେହେ ଏ ନିଦାନ ଗୋ । ୭ । ଛଳ କମଳ ଗଞ୍ଜନ, ମମ ହୃଦୟ ରଞ୍ଜନ
 କାନ୍ତ ରତିରଞ୍ଜ ସୁରଞ୍ଜନ । ଚରନ ଦ୍ରବ୍ୟ ସ୍ତବସେ, ଅଳକ୍ଷ କର ପରଶେ, ସଞ୍ଜ
 ଶେଷ ଅମୃତ ବନେ ଗୋ । ପ୍ରିୟେ ଗୋ, ତୁମି ଗୁରୁଶିଳ କ୍ରପାବନ, ମୁଷ୍ଟିମାନ
 ଦେହେ ଏ ନିଦାନ ଗୋ । ୮ । ସୁର ଗରଳ ଶ୍ରେଣ, ମମ ଶିରସିମଣ୍ଡନ, ଦେହ
 ମଦ ପଞ୍ଜବ ଉଦାର୍ଯ୍ୟ । ଜାଲେ ଦାରୁନ ପ୍ରବଳ, ମଦନ କଦନାଳ, ହରତାରା
 ବିଜାର ଶତ୍ରୁ ଗୋ । ପ୍ରିୟେ ଗୋ, ତୁମି ଗୁରୁଶିଳ କ୍ରପାବନ, ମୁଷ୍ଟିମାନ
 ଦେହେ ଏ ନିଦାନ ଗୋ । ୯ । ଏମନି ଚଟୁଲ ଗୁଟୁ ରଞ୍ଜେ ମୁରହର ପଟ୍ଟ,

ଜାହାଜ ବଚନ ଜନିତେ । ଶ୍ରୀପଦାବତୀ ଚରନ, ଶ୍ରୀକମ୍ପଦେବ ଶରନ ଅନନ୍ତେ ।
ଶ୍ରୀଦେବ ବଞ୍ଚିତେ ହେ । ଶୁନ ହେ, ବସନ୍ତପାସିକ ଜନା ଅବେ, ଅନନ୍ତ
ସାଗରେ ଭବ ସବେ ହେ । ୧୦ ।

ଶ୍ଳୋକ ୫ ।

ପରହର କୃତାତକେ ଶଙ୍ଖାଦ୍ଭୟା ସତତଂଘନ
ପ୍ରନଜଘନୟାକାନ୍ତେ ସ୍ଥାନ୍ତେ ପରାନବ କାଶିନି ।
ବିଶତ ବିତନ୍ୟୋରନ୍ୟୋଽନ୍ୟୋନିକାପି ମନାନ୍ତରଂ,
ପ୍ରଣୟିନୀପରମ୍ପରାସ୍ମେବତେନ୍ଦ୍ର ବିତେୟତାଂ ।

ପୟାର ।

ପୁନଃ କହେ ଘନଶ୍ୟାମ ମୁଦୁଳ ବଚେ, ଅମାର ଅତଙ୍ଗ ପ୍ରିୟ କରହ
ମୋଚନ ଗୋ । ୧ । ତବ ଅପରାଧେ ଶଙ୍ଖା ମୁକ୍ତେ ସନ୍ତତ, ଘନସ୍ତନ ଜଘନା
ଗୋ ନାକର ଅକାନ୍ତ ଗୋ । ୨ । କାଶହାସି ଅନ୍ତର ଗୋ ନାଲୟ ଅନ୍ତରେ,
ଏ ତନ୍ମୁ ଅରଣ୍ୟେ ଅପି ଅଛେ ନିରନ୍ତରେ ଗୋ । ୩ । ଅନ୍ତର ହୁଏ ଦଳନ କୋପ
ତେଜ ଧନ୍ୟେ, ଅନ୍ୟତ୍ର ମେ ଅଭିହାସ ଦୋଷନାଶ ସଦାନ୍ୟ ଗୋ । ୪ । ଅଶ୍ଳେଷ
ରଞ୍ଜନେ ତୁମି ବିଧାତା ପ୍ରମାନ, ପ୍ରନତର ପରମ୍ପରାସ୍ମେ ଅରମ୍ଭ ବିଧାନ ଗୋ । ୫ ।

ଭୂମ୍ଭା ।

ଅଶ୍ଳେଷ ରଞ୍ଜନେ ତୁମି ବିଧୁ, ଅମାକେ କେନ ହୁଅ ଅବଧୁ । ୧ ।
ପ୍ରନତର ପରମ୍ପରାସ୍ମେ କର, ବିଧାନ କର ପ୍ରିୟେ କିଶୋର । ୨ ।

ଶ୍ଳୋକ ୬ ।

ମୁଗ୍ଧେ ବିଧେନ୍ଦ୍ର ମୟି ନିର୍ଦୟ ଦନ୍ତଦଂଶ ଦୋର୍ବକ୍ଷି ବନ୍ଧନିବାଡ଼ସ୍ତନ ପୀଡ଼ନାନି ।
ଚକ୍ତିତ୍ୱମବସ୍ତବମସ୍ତ ନ ପଞ୍ଚବାଣ, ଗୁଣ୍ଡାଳ କାଣ୍ଡଦଳନା ଦଶବଃପ୍ରୟାନ୍ତୁ ।

ପୟାର ।

ହେ ମୁଗ୍ଧେ ନିର୍ଦୟ ଦନ୍ତେ ଦଶନ ରଞ୍ଜିତ, ନିଜ ଭୁଜ ବଞ୍ଚିତେ ବନ୍ଧନ
ସଞ୍ଚିତ ଗୋ । ୧ । ନିବାଡ଼ ସ୍ତନ ପୀଡ଼ନ କର ଏଇ ହୃଦେ, ହେ କୋପନେ କୋପ
ଯଦି ବହୁଛ ଭନ୍ନାଦେ ଗୋ । ୨ । ଗୁଣ୍ଡାଳ କାଣ୍ଡ ଦଳନ କରେ ପଞ୍ଚବାନ, ତବେ
ଏଇ ତାପ ମୁଞ୍ଚି ନାହୁଏ ସହନ ଗୋ । ୩ ।

ଭୂମ୍ଭା ।

ହେମୁଗ୍ଧେ ନିର୍ଦୟାବନ୍ତନୁହ; ନିଜଭୁଜ ବନ୍ଧନ ସଞ୍ଚିତ । ୧ ।
ନିବାଡ଼ ସ୍ତନ ପୀଡ଼ନୋ ହୃଦେ ହେକୋପେ କୋପକର ଭନ୍ନାଦୋଽଂ
ଗୁଣ୍ଡାଳ କାଣ୍ଡଦହେ ପଞ୍ଚବାନ, ତାପମୁଞ୍ଚି ନାହୁଏ ସହନ । ୩ ।

ଶ୍ଳୋକଃ ।

ବ୍ୟଥୟତ ବୃଥା ମୌନଂ ତନ୍ମୁ ପ୍ରପଞ୍ଚସ୍ତ ପଞ୍ଚମଂ ।
 ତରୁଣୀ ମଧୁଲୀପି ପ୍ରାପଂ ବିନୋଦୟଦୃଷ୍ଟିଭଃ ।
 ସୁମୁଖୀ ବିମୁଖୀ ଭାବଂ ତାବଦ୍ଦିମୁଞ୍ଚ ନ ମୁଞ୍ଚ ମାଂ ।
 ସ୍ବୟମତିଶୟସ୍ତୁ ଚିତ୍ତୋମୁଗ୍ଧେ ପ୍ରୀୟୋୟ ମୁପସ୍ଥିତଃ ।

ପଦ୍ମାର ।

ବୃଥା ମାନ ହୟଂ । ତନ୍ମୁ ବ୍ୟଥା ଦିଅ କେନ, ପ୍ରପଞ୍ଚ ପଞ୍ଚମଣର ବାଧା କି
 ନାଜାନ ଗୋ । ୧ । ତରୁଣୀ ମଧୁଲୀପାପ ବିନୋଦ ଦୃଷ୍ଟିରେ, ତାପ ହର ତାପହର
 ରାଗ ଏ ସୃଷ୍ଟିରେ ଗୋ । ୨ । ସୁମୁଖୀର ମୁଖ ଭାବ ମୁଞ୍ଚି ଅଛେ ଯତ, ମୁଗ୍ଧେ
 ଅତିଶୟ ମୁଗ୍ଧେ ପ୍ରିୟ ସ୍ବୟଂ ସ୍ଥିତ ଗୋ । ୩ ।

ଭୁକ୍ତା ।

ବୃଥା ଏତେ ମାନ ଦିଅକେନ, ପ୍ରପଞ୍ଚ ଶର ବାଧେ ପରାନ । ୧ ।
 ତରୁଣୀ ମଧୁଲୀପାପ ହେତେ, ତାପହର ରାଗ ଏ ସୃଷ୍ଟିରେ । ୨ ।
 ସୁମୁଖୀ ଭାବ ମୁଞ୍ଚିଛେ ଯତ, ମୁଗ୍ଧେ ସ୍ବେଦେ ପ୍ରିୟ ସ୍ବୟଂ ସ୍ଥିତ । ୩ ।

ଶ୍ଳୋକଃ ।

ବନ୍ଧୁ କୁହ୍ୟତିବାନ୍ଧବୋୟ ମଧରଃ ସ୍ମିରଂ ଯୋ ମଧୁକଞ୍ଚୁବି ।
 ଶ୍ରେଣିଚଣ୍ଡିଚକାସ୍ତି ନୀଳନଳିନ ଶ୍ରୀମୋଚନଂ ଲେଚନଂ ।
 ନାସାବ୍ୟୋତି ତଳ ପ୍ରସୁନପଦବିଂ କୁନ୍ଦାଭଦନ୍ତି ପ୍ରିୟେ ।
 ପ୍ରାୟ ପ୍ରୁନୁ ଶ ସେବୟା ବିଜୟତେ ବିଶଂ ସ ପୁଷ୍ପାୟୁଧଃ ।

ପଦ୍ମାର ।

ବଧୁ ବଧୂକ ବିହ୍ୟତି ବାନ୍ଧବ ଅଧର, ସ୍ମିରଂ ଯେ ମଦୁଲେର ସ୍ବସ୍ତି ଛବି କେନେ
 କର ଗୋ । ୧ । ହେ କୋପନେ ଶ୍ରେଣିଦେଶେ କର କେନେ ସ୍ଥିତି, ଲେଚନୁ
 ନା ତେଜ ନୀଳ ନଳିନ ସମ୍ପତି ଗୋ । ୨ । ପ୍ରସୁଲ୍ଲ ତଳପ୍ରସୁନ ନାଶା ମନୋହର,
 କୁନ୍ଦାଭଦନ୍ତିପ୍ରିୟେ ମୁଖ ସୁଧାକର ଗୋ । ୩ । ଯେଉ ମୁଖ ସେବି ସବ ସୃଷ୍ଟିକେ
 ସଂସ୍ପେଷ, ଜୟକଲ ଯେ ଅନଙ୍ଗ କୁସୁମ ଅସୁଧେ ଗୋ । ୪ ।

ଶ୍ଳୋକଃ ।

ଦୃଶୌତବମଦାଳସେ ବଦନମିଦୁ ସନ୍ଦୀପନଂ ।
 ଗତିର୍ଜନ ମନୋରମା ବିଜିତରମ୍ଭ ମୁରୁଦ୍ରୟଂ ।
 ରତି ପ୍ରବକଲବତି ରୁଚିର ଚିତ୍ତଲେଖେ ଭାବୀ
 ବହୋବିବୃଧଯୌବନଂ ବହସିତନ୍ମୁ ପୃଥ୍ବୀ ଗତା ।

ପଦ୍ମାର ।

ଏଗୋ ଚମକାର ଶବ୍ଦ ନବୀନକିଶୋର, ମହାତମକାରରାବ ଅଙ୍ଗେ ଅଛ
 ଧର ଗୋ । ୧ । ତୁମାର ନୟନ ଦ୍ରୁୟ ମଦାଲସା ହସେ, ବଦନ ଉନ୍ମୁଳ
 ଉନ୍ମୁଳ ଶୋଭା ପାୟେ ଗୋ । ୨ । ରଜମନୋରମେ କଥ ମନୋରମାଶ୍ରୟ,
 ସ୍ବର୍ଗେ ଏକ ରତ୍ନ ତୁମାର ଦ୍ବିରମ୍ଭାଶ୍ରୟ ଗୋ । ୩ । ରଜତକ ବଳବତ୍ତା ଚୌପଟି
 ପ୍ରମାନ, ସୁରୁଷର ଦ୍ରୁୟ ଶରଲେଖାର ଶୋଭନ ଗୋ । ୪ । ଅତିନାଶ୍ବ ଲୟା
 ତୁମି ପ୍ରଥମେ ଅଗତ, ଅମାକେ ଶ୍ରୀୟାୟ କେନ କାମନୟା ପ୍ରୋତ ଗୋ । ୫ ।
 ଏମନ ବିନୟ ବାଜି ରଞ୍ଜି ଶ୍ୟାମରାସେ, ଦାଣ୍ଡାୟାଛେ ଧନି ଶ୍ରୀମୁଖେ ଭୃତ୍ୟ
 ପ୍ରାୟେ ହେ । ୬ ।

ପଦ୍ମାର ।

ଦଶମ ସ୍ଥାୟେର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ହେଲି ସମାପତ ।
 ଶ୍ରୀଗୁରୁ ଗୋବିନ୍ଦ ପାଦେ କୋଟି ପ୍ରନମିତ ହେ । ୧ ।
 ଶିଷାଗୁରୁ କ୍ରିପାମୟୀ ଶ୍ରୀମତୀ କିଶୋରୀ ।
 ମଦନ ମୋହନ ଅଙ୍ଗେ ନିବାସ ଯାହାର ହେ । ୨ ।
 ପଦ୍ମାବତୀକାନ୍ତ ଜୟଦେବ କବିରାଜ ।
 ଶ୍ରୀକାର ବିବେକ ଭଣ୍ଡ ନରୁପନେ ଅର୍ଘ୍ୟ ହେ । ୩ ।
 ତାର କ୍ରିପାବଳେ ତାର ବଦନ ଉନ୍ମୁଳାଶ୍ରୟ ।
 ଅଜ୍ଞାନ ପିଣ୍ଡିକ କରେ ଉଚ୍ଛ୍ବିଷ୍ଟ ଚର୍ଚ୍ଚନ ହେ । ୪ ।
 ଉଚ୍ଛ୍ବିଷ୍ଟ ରସଗୁହୀତ ଜନା ଯେ ହୟ ।
 ଏଇ ନୀଳ ରତ୍ନମାଳା ଗଳରେ ପରୟ ହେ । ୫ ।
 ପିଣ୍ଡିକେର ନାମେ ପୁଷ୍ପ ନାହସେ ବର୍ଣ୍ଣିତେ ।
 ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ ଶବ୍ଦେ ଦୋଷ ନାଲୟ ମହାନ୍ତେ ହେ । ୬ ।
 ଅଜ୍ଞାନ ପ୍ରେମସାୟର ହସୋଦଶ-ଲହ ।
 କାହିଁନ କର ଓହ୍ଲେ ନିଶ୍ଚ ଲକ୍ଷ ଜାନିବୁଦ ହେ । ୭ ।

ଏକାଦଶ ସ୍ଥାୟ ।

ଶ୍ଳୋକ ୫ ।

ସୁଗର ମନୁନୟନ ପ୍ରଣୟିତ୍ରା ମୁଗାକ୍ଷୀ ।
 ଗତବତୀକୃତ ବେଶେ ବେଶବେ କୁଞ୍ଜେ ସନ୍ଧ୍ୟା ।
 ରଚିତ ରୁଗର ରୁଷା ଦୃଷ୍ଟିମୋଷେ ପ୍ରଦୋଷେ
 ଫୁଲିତ ନିରବସାଦା ବାପରାଧା କବାଦ ।

ପଦ୍ୟ ।

ପ୍ରାଣବନ୍ଧୁ ପ୍ରୟୋଗମା ପରାନ୍ ବନ୍ଧୁ, ରଞ୍ଜିତେ ରୁଚିର ମୁଦୁ ବିନୟ ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ
 ହେ । ୧ । ବଦଳିଯାଁ ଚେଲି ନେହୁ ପୁରୁଷ ରଞ୍ଜିତା, କ୍ରପାଲେଲି ଦୁଷ୍ଟକେଲି
 ଲଳିତେ ଗାରମା ହେ । ୨ । ହୃଦୟ କେଦାରେ ଅଶାନ୍ତୁଷି କାଠଜନ, ଅତ୍ୟନ୍ତ
 ଭୃଷିତରରେ କରୁଥାନ୍ତିଲି ଦାନ ହେ । ୩ । ହେନବେଲି ହରଲି ଯେ କ୍ରପାସୁଧାବୁଝି,
 ରହଲି ଶ୍ରୀନବଦନ ଅପଦନ ସୁଖି ହେ । ୪ । ପାଲୟର କାମୟମ ଇୟ ସେହୁ-
 ସନ, ନୟନେ ନୟନେ ଦୁହଁା ହରନ୍ତି ମିଳନ ହେ । ୫ । ଯାଇତେ ନା ପାରେ
 ସୂର୍ଯ୍ୟ ପୂଜିତ ସୁଦନ୍ତୁ, ଦାଣ୍ଡାୟାଁ ଦାସେର ମତ ଗାଲମନି ତନ୍ତୁ ହେ । ୬ । ସୁନ୍ଦର
 ରତନ କୁଦଳତ୍ୟକେ ଗୁହଁଲି, ସେହୁ ଶ୍ୟାମେ ସନମତ ନେହାନ୍ତେ କହୁଲି ହେ ।
 ପ୍ରୟସ୍ତସ୍ତ ସକାରଣୁ ଚଳିତେ ନିକୁଞ୍ଜେ, ଲେଖିନୋଦନୀ ରବି ପୂଜିବାର କାୟେ
 ହେ । ୮ । ଉଚ୍ଛ୍ଵାସେ ମେଘଦୃଶ୍ୟେ କେହୋ କାରେ ଯାଇ, ଦୁହେଁ ଦୁହଁା ରୁହଁା
 ରୁହଁା ଗୁହଁି ପଛୁଅଇ ହେ । ୯ । ଅନନ ରାଗଲି ନାହିଁ ଲଜକେ ସେକାତଲି,
 ପଦ୍ମଶ୍ରବଣ ଦଣ୍ଡେ ହେ ଧନୀ ଗମନ କାଲେ ହେ । ୧୦ । ଦୁଇଦିଗେ ପଦ୍ମିନୀ
 ଲେହନାନ୍ତ ବୁଝିହେ, ପୂଜାସ୍ଥଳେ ରାଧି କୁଞ୍ଜେ ବିଷଜ ଶ୍ୟାମରାୟେ ହେ । ୧୧ ।
 ହେନଦିନ ଗୁରୁପୂର୍ଣ୍ଣିମାତ ଯୋଗବଳେ, କୋକିଳର ନୋତନିରୁତ ଲୁହୁଦୁହଁା
 ମିଳେ ହେ । ୧୨ । ଭୁଲସିକେ କହେ ରାଧି ମଧୁର ବଚନ, ମାଧବେର କାଞ୍ଛେ
 ଯାବେ ଆମାର କାରନ ଗୋ । ୧୩ । ପୂଜାସ୍ଥଳେ ବଶିଷ୍ଠା ଲୁହୁଦୁହଁା ଆସିଲି,
 ନେହାନ୍ତେ ଆମାର ସନେ ମିଳନ ହରଲି ଗୋ । ୧୪ । ତାର ଲଗି ପୂର୍ଣ୍ଣ୍ୟ ପୂଜି
 ଯାଇତେ ନା ପାରି, କୁଞ୍ଜେ ଅଛେ କିନା ଶ୍ୟାମ ଦିଗେଥ୍ୟ କରି ଗୋ । ୧୫ ।
 ତାମୁଲି ପୂଜିତଦନ ଅନିତ ବଲିଲି, ଲଳିତା ସଜନୀ ଅତି ଧନୀ କାଞ୍ଛେ ଦଲି
 ଗୋ । ୧୬ । ସୂର୍ଯ୍ୟପୂଜା ପୂଜସକ୍ତା ବ୍ରହ୍ମ ବିଧିସାର, ଭୁଲସିକେ ପେଶି କୁଞ୍ଜେ
 ଶ୍ରୀନବକିଶୋରୀ ଗୋ । ୧୭ । ତାମୁଲି ପୂଜିତଦନ ଲୟାଁ ସେହୁ ଚେଲି, ଶ୍ୟାମେର
 ନିକଟେ ଯେ ପ୍ରସବନ ହରଲି ହେ । ୧୮ । ଭୁଲସିକେ ଦିଶି ଶ୍ୟାମ କହେ
 ମୁଦୁବାନୀ, ଆମାର ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ଦୂର ହରଲି ରଞ୍ଜିନୀ ଗୋ । ୧୯ । ଉପହାର କିସ
 ଦିଅଁ ଭୂଷିବ ଭୂମରେ, ସମନି ପଦାର୍ଥ କିଛି ନାମିଲେ ଅମାରେ ଗୋ । ୨୦ ।
 କି କାରତେ ଅତିଆଛ କହ ଗୋ ସଜନି, ଭଲ ଆଛେ କିନା ବଲି ଆମାର
 ପ୍ରାଣଧନୀ ଗୋ । ୨୧ । ତାର ଦୁଃଖେ ଦୁଃଖୀ ଆମି ତାର ସୁଖେ ସୁଖୀ, ତାର-
 ପ୍ରାୟୁ ଆ କହ ତୋଷି ବନ୍ଧୁମୁଖି ଗୋ । ୨୨ । ମୋହନେର ବାକ୍ୟ ଶୁଣି ଭୁଲସି
 କହଲି, ତାମୁଲି ପୂଜିତଦନ ଦେଇୟାଁ ପେଶିଲି ହେ । ୨୩ । ଅତି କହ ଶ୍ୟାମ-
 ପାଶେ ସମର୍ପଣ କେଲି, ବଦଲି ମୋହନମାଲ ଲଭୟାଁ ଆସିଲି ହେ । ୨୪ ।

ସେଇ ବନମାଳା ରାଧେ ଗଲେ ଲମ୍ବାଇଲ, ଶୀଘ୍ର ସବ ସଖିଗନ ମନ୍ଦିରେ
ମିଳିଲ ହେ । ୨୫ । ଏକାଲେ ମୋହନ ରବିରାସ ସୁରଟିକା, ପାଳି କସ୍ତୁରୀ
କରୁ ଗର୍ଜନା ରାଧିକା ଗୋ । ୨୬ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଅଧରମୁଦ ଗାଠିକା ଭୁବନେ,
ଅନନ୍ଦେ ଚବନ ବେଲ ଶ୍ରୀମତୀ ରାଧିକେ ଗୋ । ୨୭ । ପଦାୟୁ ଡାମୁଲପିତ ପିତ-
ଭାଷୀ ମନ । ଜାନ ପିତଦାନା ହୁଷ୍ଟେଣଟେ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ ହେ । । ୨୮ ।

ଭୁଢ଼ା ।

ଶୁନ ଶୁନ ଭକ୍ତଗନେ । ତବେ ଦନ ଅବସାନେ । ୧ ।

ଯଥା—ରାଗ ।

ଏକାନ୍ତେ କୁସୁମ ମାଳିକା ସୁମନ, ଗାନ୍ଧେ ରସବତୀ ରାଧେ ଗୋ ।
ପ୍ରାନବହି ସତନ, ନିକୁଞ୍ଜମିଳନେ, ଛଳ ଛଳ ମନ ସ୍ଥିତେ ଗୋ ।
ଗୁରଦଣ୍ଡ ଅଛେ ଦନ, ଦେବାଲେ ଚିଲେ ସଖିଗନ ଗୋ । ୧ ।
ଜୀବେର ବାସର, ଚରଣମାସେର, ଶୁଭଲ ଧୈର୍ଯ୍ୟମାଦନ ଗୋ ।
ଗୁନ୍ଧନ ନିଶାରେ, ଶୁଳୁ ଅଭିସାରେ, ନିର୍ଜନେ ରାଧେ ଗମନ ଗୋ ।
ଜାନ ଯତ ସଖିଗନ, ବୁଝି ନେଉଛୁଛୁ ଗମନ ଗୋ । ୨ ।
ସୁବେଶ ସାମଗ୍ରୀ, ତାତପର୍ଯ୍ୟ କର, ଅଳଙ୍କାର ପେଡ଼ ପେଡ଼ ଗୋ ।
ପ୍ରନୟ ପଞ୍ଜରୀ, ସକଳ ମଞ୍ଜରୀ, ଦଳ ଶ୍ରୀମୁଖେ ବାଡ଼ି ଗୋ । ୩ ।
ଯନ୍ତେ ରତ ପିଠପରେ, ଧନ ବିଜେ କେଲ ଅନନ୍ଦରେ ଗୋ । ୪ ।
ଚରମ ଦେଶରେ, ଗମକ ଲଜିକା, ଶ୍ୟାମଲ ଗୁମର ଭାଲେ ଗୋ ।
ସୁମୁଖ ଶ୍ରୀମୁଖ, ହେଉଛନ୍ତି ରତ ରେଖା ଦରପନ ଧରେ ଗୋ ।
ତବେ ବିଶାଖା ଲଳିତା, ବେଗେ ଅରମ୍ଭିଲ ଅରମ୍ଭିତା ଗୋ ! ୫ ।
ମର୍ଦ୍ଦଳ ଅବୁତ, ଯନ୍ତେ କଳାକା; ଲଳିତା ଟଙ୍କାରେ ନଖ ଗୋ ।
କୁଟିଲ କୁନ୍ତଳ, ଗଲନେ ଖଡ଼ିକା, ମିଳନ କରୁଣା ମୁଖ ଗୋ ।
ପିଟାବଦେ ଗୁରୁ ବେଶ, ଶୋଭା ହଇଲ ଚରମ ଦେଶେ ଗୋ । ୬ ।
ବନବ ନବର, ନବ ଜଳଧର, କିବା ଅଛେ ଘୋଷାଞ୍ଜି ଅ ଗୋ ।
ନାଲମନ ବୁଝି, କରଲ ଲଳିତା, ପୁଷ୍ପେ ବେଶ ପିଅଞ୍ଜି ଅ ଗୋ ।
ଧୀରଧୀର ସାଞ୍ଜି ଲିଲି, ଭଞ୍ଜାଭଞ୍ଜେ ବ୍ରୀଡ଼ିତ ହେଲ ଗୋ । ୭ ।
ତବେ ମର୍ମ ମୁଦୁ, ରଞ୍ଜିଲ ବିଶାଖା, ଅଛେ ଏକ ବଧୂ ଆତେ ଗୋ ।
ବନ୍ଧୁର ଭଞ୍ଜାତେ, ଏଭଞ୍ଜା ପିଟିବ, ଶବ ବିରହେର ଘୋଷେ ଗୋ ।
ନେ ସୁମୁଖୀ ଲଳିତ, ସଖୀ ଲଳିତା ମଞ୍ଜଲ ସୁଦ ଗୋ । ୮ ।
ବୁଧୁଜାନ ବୁଢ଼ା; ରଞ୍ଜିଦବ୍ୟ ରଞ୍ଜା, ରଞ୍ଜ ରଞ୍ଜି ରହି ତାତେ ଗୋ ।

ଶୁକ୍ର କବଳ, କବା ସଖୀ ଥରେ, କଦମ୍ବ ଅଛନ୍ତି ଘାନ୍ତେ ଗୋ ।
 ମଣ୍ଡି ରତ୍ନ ଯତ୍ନ ହେବ, ଦୁବା କୁନ୍ଦନ ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ଗୋ । ୮ ।
 କଲମ୍ବ ନା କର, ଲିଖିଲ୍ ମକର, ଏମନ୍ତ ହରଳ ରୁଣି ଗୋ ।
 ଶୁକ୍ର ପାଶ ଯଶ, କାମ ନାଗପାଶ, ଦ୍ରୁପଦଶୀ ଚେଲ ଲକ୍ଷ ଗୋ ।
 ପ୍ରତ୍ନ ପ୍ରମୁ ଶୌର୍ଯ୍ୟହେବ, ଶୁଭ ହର୍ଷୟା ହର ବରଷା ଗୋ । ୯ ।
 ବିଶାଖା ହରଷେ, ଶୈବବାସ ଶେଷେ, ଶ୍ରୀମୁଖ ପୋଛୁୟା ଦିଲ ଗୋ ।
 ମହା ନିରମଳ, ଶୁଦ୍ଧ ଝଲମଳ ଦରପନ ଝଲ ଗୋ ।
 ଭର ଚନ୍ଦନ କଟୋର, ଦିଲ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସହ କପୁର ଗୋ । ୧୦ ।
 ସିନ୍ଦୂର ସହିତେ, କନ୍ଦୁଳର ଗାନ୍ଧ, ରଙ୍ଗଦେବୀ ଦିତେ ରାଖି ଗୋ ।
 କମଳ ନୟନେ, କୋମଳ କାଜଲ, ରଞ୍ଜିତ ବିଶାଖା ସଖୀ ଗୋ ।
 ଲଞ୍ଜି କର୍ଣ୍ଣେକ ସୁରେଶ, ସେକ ମୁଗବନ୍ଦ ହଏ ପାଶ ଗୋ । ୧୧ ।
 ସିନ୍ଦୂର ଅଦେଶ, କପୁରକା ବିନ୍ଦୁ ଦିତେ କବା ଶୋଭା ହେଲ ଗୋ ।
 ମାନବ୍ୟ ଅଢେନି, ମକତ ସାରେନି, ମଦନ କରୁ କି ଧୀଲ ଗୋ ।
 ସେନା ସିନ୍ଦୂରେ ମାଧୁରୀ — ରାଗ ପଥେ କି ବିଷା ଚର୍ଚ୍ଚିତ ଗୋ । ୧୨ ।
 କାମ ଦମ୍ଭ ଝାଲି, ଭକ୍ତଲିତି ଭାଲି, ନାସେ ମଲୟୁକ କଲି ଗୋ ।
 ଭୁବନି ଚଞ୍ଚଳ, ମଞ୍ଜୁଲ ପବନେ; ଯଥା ମରକତ ମଲି ଗୋ ।
 ଶୁଦ୍ଧ ଚତୁର୍ଥୀ ଶରୀର, ଶନ୍ଦ ମୁଗମଦ ଭୁବନ ଗୋ । ୧୩ ।
 ଚର୍ଚ୍ଚି କୁନ୍ତଳରେ, ପୂର୍ଣ୍ଣିତା ତଳରେ, ଗୁନ୍ତି ମୋତି ଗୋଟିଗୋଟି ଗୋ ।
 କବା ଜଳଧର, ଲୟା । ଗଙ୍ଗାମାର, ବିନ୍ଦୁ ବିନ୍ଦୁ କରେ ବୁଝି ଗୋ ।
 କର୍ଣ୍ଣେ ପଲମଳକଣ୍ଠୀ, କର୍ଣ୍ଣେ ବଜ୍ରର ବିଦ୍ୟୁତ ବାଦ୍ରି ଗୋ । ୧୪ ।
 ଚପିକ ମହିନ୍ଦ୍ର; ବ୍ରଜେନ୍ଦ୍ର ନନ୍ଦନ, ରସ ପୁରସରା ରାଧେ ଗୋ ।
 ବଜ୍ର ଧରିଅଛେ, କବା କାନ୍ତ କାମ, ତମ ଚିତ୍ତ ଅପରାଧେ ଗୋ ।
 ଝଲ ଝଲକ ଜଳକା, କବା କାମେର ଶଶି ମଲକା ଗୋ । ୧୫ ।
 ପୁରକ ଢାଞ୍ଚକ, ଚନ୍ଦେର ଝଲକ, ଝଟକତେ ଚେଲ ଜାନା ଗୋ ।
 ମଦନ ନନ୍ଦନେ, କର୍ଦ୍ଦନ ରକ୍ତିତେ, ହୟା ଛେ କି କୋପମନା ଗୋ ।
 ଧୀରାଧୀରା ବରାହୋଦ୍ଧା, ପୁଣ୍ୟେ ପ୍ରସନ୍ନେ ପ୍ରସନ୍ନ ଦେହା ଗୋ । ୧୬ ।
 ନାଥା ପୁଟେ ପୁଟେ, ସୁଝଟ ଉଝଟ ମାନବ୍ୟ ବସନ ଦିତେ ଗୋ ।
 ଚିନ୍ତାମନି ପଲ, କବା ବାସି ହେଲ, ଉଦ୍‌ଘାଟିଅଛେ ଢାତେ ଗୋ ।
 ନୃତ୍ୟ ମୟୁର ଭେଷର, କନ୍ଦୁ ମାଳମନ ରତ୍ନହାର ଗୋ । ୧୭ ।
 ଦୋସର, ଉସର, ମାଲି ରୂପସର, ଚତୁସର ମନୋହର ଗୋ ।

ମର୍ଦ୍ଦତ ମାନବ୍ୟ, କୁନ୍ଦନ ହିରକ, ଏବ ଏବ ସୁରୁଷର ଗୋ ।
 ମନ ମାଦକ ପଦକ, ଘନଶ୍ୟାମେର ଉଦମାଦକ ଗୋ । ୧୮ ।
 ସୁବାହୁ ନିର୍ବନ୍ଧ, ନୀଳ ବାଜୁବନ୍ଧ, ମନୋହର ଚୁଡ଼ୀ ବରେ ଗୋ ।
 ସୁଗନ୍ଧ ବମଲେ, ଲି ଅବା ଚୁମରେ, ବ୍ରମର ଅଲୟ ବରେ ଗୋ ।
 ଚମ୍ପାବତୀ ଅଙ୍ଗୁଲିକା, ନାନାରତନେ ଯଜ୍ଞସ୍ତୁତିକା ଗୋ । ୧୯ ।
 କିନି କିନି ଧୁନି, କୃତ ସୁକିନ୍ଦିନି, ନୟନ ମଣ୍ଡିଲେ ଜୟ ହେ ।
 ପଦ୍ମିନୀର ପଦ୍ମପାଦେ ଅନୁରାଗ, ରୁନିତ ନୁପୁର ରସ ଗୋ
 ହାସି ଶଶାଂଶା ଭାସିଲ, କେତେ କାଳ ଏ ରହିଲ ଦିଲ ଗୋ । ୨୦ ।
 ଶୁନିୟା ଲଳିତା, ଅତି ଅନନ୍ଦିତା, ନିଅଲି ମାଲିକା ଗଭା ଗୋ ।
 ଶିଶାଂଶା କେତକୀ, କାତି ପୁଷ୍ପଝରୀ, ମସ୍ତକେ କରଲ ଶୋଭା ଗୋ ।
 ଦିଲ ପ୍ରପଦେ ଝୁଣ୍ଟିଅ, ସେହୁ ମଦନ ନୃପ ଶୁଣ୍ଟିଅ ଗୋ । ୨୧ ।
 ହରୟା ଅବେଶ, ଚନ୍ଦ୍ର ନୀଳବାସ, କୁଣ୍ଡୟା ଶ୍ରୀକରେ ଦିଲ ଗୋ ।
 ସବ ସଖୀ ମିଳି, ଦିଲ ଝୁଲଝୁଲି, ଧନୀ ପରଧାନ କୈଲ ଗୋ
 ଉଡ଼ି ସୂର୍ଯ୍ୟର ଓଡ଼ଣି, ସମୀତିଦିଲ କି ନୀଳମନି ଗୋ । ୨୨ ।
 ଭାଙ୍ଗିଅ ବନ୍ଧିକା, ଶ୍ରୀମୁଖେ ଲଳିତା, ଦିଲ କି ଅନନ୍ଦ ଭୋଲେ ଗୋ
 ଚକିତ ତାମୁଲ: ବୋଲିତେ ଅଧର, ବିଶେଷ ରସି ମାଧରେ ଗୋ ।
 କିବା ପ୍ରଭାତ ଅରୁନ, ଲଳି ସିନ୍ଦୂରେ କୈଲ ସ୍ନାହାନ ଗୋ । ୨୩ ।
 ନବ ଅଳଙ୍କାର, ରାଗ ଦଳଙ୍କର, ସରୁରୁରୁଚିତ ପ୍ରିୟେ ଗୋ ।
 ଛତ୍ର ଐରବିଜ, ରେଖା ସମୁଦୟ, ଯେ ଯାହା ଉଦିତ ହଏ ଗୋ ।
 ଚନ୍ଦ୍ରାମନୀ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ, ଚନ୍ଦ୍ରା ଚନ୍ଦ୍ରାର୍ଥୀ ଏ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ ଗୋ । ୨୪ ।

ପୟାର ।

ବେଶ ଶେଷେ ପରଦୋଷ କାଲ ପରବେଶ, ସକଳି ଦିଗରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ
 ହରିଲ ଡାମସ ହେ । ୧ । କିଅବା ଅଞ୍ଜନ ଦିଗଦନ୍ତୀ • ଚଢ଼ି • ମାର, କଜ୍ଜୁଲ
 କରଲି ବୁଝି ଦିଗ ଦିଗାନ୍ତର ଗୋ । ୨ । ହେନାବେଲ ତାର ଗଙ୍କ ଚନ୍ଦ୍ରମା
 ଦଲିଲ, ପୂର୍ଣ୍ଣମୀ ନିଶିତେ ପୂର୍ଣ୍ଣଦିଗେ ହେଲ ଗୋ । ୩ । ହମେ ହମେ ବିହରଲ
 ଗଗନମଣ୍ଡଳେ, ତାରାବଳି ନାରାୟନ ଲୟା କୁତୁହଲେ ହେ । ୪ । ପୂର୍ଣ୍ଣିଲ
 କୁମୁଦ ମୁଦହରଲ ପଦ୍ମିନୀ, ଯାତିପୁଲେ ମାତି ମଞ୍ଜୁଷା କରେ ଧ୍ବନି ହେ । ୫ ।

ଭୁଞ୍ଜା ।

ବେଶ ଶେଷେ ପ୍ରଦୋଷର କାଲ, ସକଳି ଦିଗ ହେଲ କୁଟିଲ । ୧ ।
 କିଏ ଦିଗଦନ୍ତୀ ଚଢ଼ିମାର, କଜ୍ଜୁଲ ବୁଝି ହେଲ ସଂସାର । ୨ ।

ଭାର ଗର୍ବ ଚନ୍ଦ୍ରମା ଦଲିଲ, ପୂର୍ଣ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ପୂର୍ବେ ଉଦୟ ହେଲ । ୩ ।

ବହୁବଳ ଗଗନ ମଣ୍ଡଳେ, ତାରାଗନ ଲୟା କୁହୁଲେ । ୪ ।

କୁମୁଦ ପୁଟି ମୁଦ ପଦ୍ମିନୀ, ମଞ୍ଜୁସା ନରୁଚନ୍ଦ୍ର ଧନି । ୫ ।

ପୟାର ।

ଏହି ସମୟରେ ପ୍ରିୟସଙ୍ଗିନୀ ଲଳିତେ, ଲଳିତ ବଚନ କହେ କିଶୋରୀ
ଅଗ୍ରତେ ଗୋ । ୧ । ତୁମାର ଚରଣେ ପ୍ରାଣପତ୍ୟ କର ହରି, ରଞ୍ଜିତ ରୁଚିବତନ
ସୁଦୂଳ ମାଧୁରୀ ଗୋ । ୨ । ମଞ୍ଜୁଳ ବଞ୍ଜୁଳ କୁଞ୍ଜେ କିଶଲୟ ଶେଷେ, ପଥେ
ବସ୍ୟାଥୁବେ ତୁମାର ଗମନ କାପେ ଗୋ । ୩ । ମୁରୁଧେ ମଧୁମନ୍ଥନେର ତାପ
ମନ୍ଥନ କର, ଅନୁଗତ ପ୍ରିୟେ ଶୀଘ୍ରୋପାୟାଁ ଅନୁସର ଗୋ । ୪ । ସଦନ ଜୟନ
ସୁନବ୍ଧୟ ଭାର ଭରେ, ମହୁମନ୍ଥର ଚରନ ଗମନ ମନ୍ଥରେ ଗୋ । ୫ । କରବ
ମନ ମଞ୍ଜିର ମରାଲେର ଧନୀ, ଅବନୀମଣ୍ଡନାମଣି ବୀଣୀ ଅବନୀ ଗୋ । ୬ । ତରୁଣ
ଜନ ମୋହନ ରମଣୀୟତର, ନୈରାମନୀ ରାଧେ ମଧୁପ ସୁସୁର ଗୋ । ୭ ।
କାମକେ ଅନୁଶାସନ ବନ୍ଦନ କରେ ପାବ, ଏହି ଉଦ୍ଦୀପନେ ଚକ୍ର ପ୍ରାନ୍ତେର
ନାୟକ ଗୋ । ୮ । ପବନେ ଢରଲ ନବ ଧଞ୍ଜବ କଦମ୍ବ, ପ୍ରଳୟ କେଶିନୀ
ହେଉ ଲତା ନିକୁରୁମ୍ବ ଗୋ । ୯ । ତବ ଅଗମନ ଜାଣି ପ୍ରାନ୍ତପ୍ରିୟ ଛଳ, ନା କର
ବରାହଗତି ବିଲମ୍ବ ଗମନ ଗୋ । ୧୦ । ସ୍ମରୁତ ଅନଙ୍ଗ ରଙ୍ଗ ଢରଙ୍ଗେର ବଶ
ରତନାକର ହରିରେ ପରିରମ୍ଭେ ଢୋଷ ଗୋ । ୧୧ । ନିରମଲ ମନୋହରହାର
ଶୋଭାକର, ଉଜ୍ଜ୍ୱଳିତ କୁଚ କୁମୁ ପଥା ଜଳଧାର ଗୋ । ୧୨ । ସୁଖୀ ସମୁଦୟ
ଲୟା ତବ କଲେବର, ସଜହେଛେ ରତିରନେ ଯୋଦ୍ଧା ପରକାର ଗୋ । ୧୩ ।
ରସତୁ ରସନା ମାର ଝୁଣି ମାବାଦନେ, ସୁରସେ ସରସେ ଲଜ୍ଜା ନାଶିବ କୋପନେ
ଗୋ । ୧୪ । ସୁରଶରପୁରଣ ସୁମୁଖେ ଶଶିମୁଖୀ, କାନ୍ତ ସହ ନିଲା ଅବିଲମ୍ବେ
କର ସଖି ଗୋ । ୧୫ । ଚକ୍ରନ ବଲୟ ଗୁରୁ ନିନଦ କନିତେ, ବୋଧକର ନିଜ
ପତି ମିଳନ ଏକାନ୍ତେ ଗୋ । ୧୬ । କୁଞ୍ଜେ ନିକୁଞ୍ଜବିହାରୀ ପାଶେ ଗମନକର,
ଏହି ଅନୁକୁଳେ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ ଦୁଃଖ ହର ଗୋ । ୧୭ ।

ତୁହା ।

ଲଳିତା କହଳ ମୁଦୁବାନୀ, ତବ ବିରହରେ ଦୁଃଖୀ ନୀଳମନି । ୧ ।

ତୁମାର ପ୍ରାଣପ୍ରିୟା ମନ ଛନ୍ଦୁ, ନାକର ଗୋ ବିଲମ୍ବେ ଗମନ । ୨ ।

କୁଞ୍ଜବିହାରୀ ପାଶେ ହେଉ, ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ ଦୁଃଖ ବେଗେ ହର । ୩ ।

ଶ୍ଳୋକ ୪ ।

ସା ମାଂ ଦକ୍ଷ୍ୟତ ବକ୍ଷ୍ୟତ ସ୍ମର କଥାଂ ପ୍ରତ୍ୟଙ୍ଗ ମାଲ୍ୟାଦେଃ ।

ପ୍ରୀତଂ ପାସ୍ୟତ ରସ୍ୟତେ ସଖୀ ସମାବଦ୍ୟେତ ସଞ୍ଜିତସ୍ତୁନଃ ।

ସ ଧ୍ୟାଂ ପଶ୍ୟତ ବେପତେ ପୁଲ୍ଲବୟେତ୍ୟାନନ୍ଦତ ସ୍ବଦ୍ୟତ ।

ପ୍ରତ୍ୟଦୁଚ୍ଚିତ ମୂର୍ଚ୍ଛିତ ସ୍ଥିରତମଃ ପୁଞ୍ଜେ ନିକୁଞ୍ଜେ ପ୍ରିୟଃ ।

ପୟାର ।

କାନ୍ତକେ ଲେଳନ କରି ସୁରକାଥା ରଞ୍ଜି, ପ୍ରତ୍ୟେକ୍ଷ ଅଶ୍ଳେଷେ ପ୍ରୀତ
ତା ସଙ୍ଗତେ ସଞ୍ଜି ଗୋ । ୧ । ଗମନେ ସକଳ ସଖି ଶ୍ରୀକୂଲ୍ୟ ମୁଞ୍ଚି, ରଚିତସେ
ସୁମଧୁର ମଧୁ ନିଷି ବଞ୍ଚି ଗୋ । ୨ । ପ୍ରଥମେ ତୁମାକେ ହେବ କାନ୍ତ ଜ୍ଞମ୍ବା
ହବେ, ପୁଞ୍ଜିକେ ଅନନ୍ଦ ସ୍ବେଦ ପାଶ୍ଚେଟି ଅସିବେ ଗୋ । ୩ । ତାର ଯେବ ସୁଖ
ହଏ ସେ ତୁମାର ବାଞ୍ଛା, ସ୍ଥିରତମ ପୁଞ୍ଜ କୁଞ୍ଜେ ପ୍ରିୟ ପାବେ ମୂର୍ଚ୍ଛି ଗୋ । ୪ ।

ଶ୍ଳୋକଃ ।

ଅସ୍ତଶୋନିଷି ପଦଞ୍ଜନଂ ଶବଶତ୍ପଦା ପ୍ରାପିଞ୍ଚ ଗୁଚ୍ଛାବଳୀଂ ।

ମୂର୍ଚ୍ଛା ଶ୍ୟାମ ସରୋଜଦାମଂ କୁଚୟୋଃ କପ୍ତରାକା ପଦବଂ ।

ଧୂଆନାମଭସାର ସଦୃଶ ଦ୍ରୁଦାଂ ବସ୍ତୁତ୍ ନିକୁଞ୍ଜେ ସଖି ।

ଧ୍ବାନ୍ତଂ ନୀଳ ନିରୈଳ ଗୁରୁ ସଦୃଶାଂ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷମାଲିଙ୍ଗତ ।

ପୟାର ।

ନୟନଯୁଗଳେ ଗୁରୁ ଅଞ୍ଜିନେ ରଞ୍ଜିନ, ତମାଲେର ଗୁଚ୍ଛାବଳୀ ଶବନେମଣ୍ଡଳ
ଗୋ । ୧ । ଶିରେ ନୀଳପଦ୍ମ କରେ ମର୍ଦ୍ଦିତ ବଲୟ, କୁଚେ ମୁଗମଦ ଗୁରୁ ଶିଖ
କମନାୟ ଗୋ । ୨ । ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷେ ନୀଳ ବସନ କୃତ ଆଲିଙ୍ଗନ, ଯେ ହଏ କୁପ୍ତ
ଅଭିସାରେର ଲକ୍ଷନ ଗୋ । ୩ । ଅଜ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ରଜନୀ ଗୁରୁ ଚନ୍ଦ୍ରସହ, ପୁଞ୍ଜିଗଞ୍ଜେ
ମନ୍ଦେ ମନ୍ଦେ ବନ୍ଦେ ବଦ୍ଧବାତ ଗୋ । ୪ । ସେହି ଦ୍ବେଷି ଜନାଅଙ୍ଗ ଅଲସେ
ଶୁଭିଳ, ସୁସ୍ବୟେ ଚଳିତ ରାଧେ ନିକୁଞ୍ଜମନ୍ଦିର ଗୋ । ୫ ।

ଶ୍ଳୋକଃ ।

କାଶ୍ମୀର-ଗୌରବ-ପୁଷ୍ପା ମଭସାରକାଶା-

ମାବଦ ରେଖ ମଭତୋ ରୁଚି ମଞ୍ଜୁଗୁଣ୍ଡଃ ।

ଏତଦ୍ଭମାଳ ଦଳନୀଳତମଂତମିଶ୍ରଂ ।

ତତ୍ତପ୍ରେମ ହେମନିକଶୋ ପଳତାଂ ତନୋତ ।

ପୟାର ।

ସବ ସଖି ସାଥେ ଲୟଂ । ଜଗବ ତୁମି ପାବେ, ତମାଲବନେ ଅନ୍ଧକାର
ପଥତେ ମିଳିବେ ଗୋ । ୧ । ଛପାଧିବ ଚନ୍ଦ୍ରବସ ଘୋର ଅନ୍ଧକାରେ; ଶଞ୍ଜି
ସଞ୍ଜି ଏ ବକୁଳ ତମାଲ ତମରେ, ଗୋ । ୨ । କାଶ୍ମୀର ଗଉର ତନୁ ସବସଖି

ଭୁଲେ, ଅଭିପାତ୍ର ହୁଏ । ମିଳିଆଯାବ ସେହି ସୁଲେ ଗୋ । ୩ । ହେମ ନିକସା
ଉପରେ ଅକକାର ଦେଖା, ଏ ସବ ରଚି ମଞ୍ଜିର କୁନ୍ଦନେର ରେଖା ଗୋ । ୪ ।
ବନ ଅକକାର ପଥ ଏକ ଶୋଭା କର, ସତ୍ତ୍ୱରେ ଶ୍ରୀମତୀ ରାଧେ ହସ୍ତ ଅଭିପାତ୍ର
ଗୋ । ୫ ।

ଚଉପଦୀ ।

।

ଅଗୋ ରାଧେ ସେ ମୋହନେ ମାନବରୁ କାହିଁକି, ମିଛେ ବୋଲୁ ମୁଁ
ଭାବର ସତକୁ ବଞ୍ଚାଇ କି । ଘୋଷା । ଦିନମଧ୍ୟେ ଦିନଭିତ୍ତି ପୁରୁ ଯାହା ପାଇଁକି,
ବଜ୍ରାସ୍ତ୍ରପୁରେ ପରା କରୁ ଜଳସାହିକି । ୧ । ନୀଳ ଗଉର ସୁମନ ଗୁରୁ ଯାହା
ପାଇଁକି, ତାର ସ୍ନେହେ ରହିଥାଉ ମରକତ ବାହିକି । ୨ । ଜଣାଅଛି ଯେବେ
ଭଜିଥିଲୁ ଅବିବାହିକି, ନାମ ଶୁଣି ଈଶ୍ଵରୀର ଦେଉଳୁ ବଧାଇ କି । ୩ । ଯାହାର
ମୁରଲୀ ଗୀତେ ଲଭୁ ସୁଖ ପାଇକି, ମୋର କର ଧରି ପଠିଅଉ ତାର ତହିଁକି ।
ନିଜ ଜନେ ପର କଲେ ଏଥୁ ଯଶ ପାଇକି, ଅପଣାର ବ୍ୟାଧିହେଲେ ପରରେ
ବଥାଇକି । ୪ । କାମଦ ବଞ୍ଚିବୁ ହୃଦେ ବାମ ଗୁଣ ଥାଇକି, ସୁଧାକର ଚକୋ-
ରକୁ ଗରଳ ଗଣାଇକି । ୫ । ବମଳ ଚୁମ୍ବିବା ଅଳି କୁଟ ଯେ ନ ଯାଇକି, ପୁଣି
କା ପାଶେ ଅସନ୍ତେ ସେ କରେ କି ନାହିଁକି । ୬ । ବୋଲେ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ ଅହେ
ରାଧେ ହେଲ ବାଇକି, ଏ ରାତିକି ଛୁଡ଼ି ଭଜ ନବୀନ କହ୍ନାଇକି । ୭ ।

ପଦ୍ୟାର ।

ଶୁଣିତେ ଶ୍ରୀମତୀ ହୃଦ ଗଦୁଦ ଅନଳ, ଶ୍ରୀମୁଖ ଉଦୟ ଯେନ ପୂର୍ଣ୍ଣମୀର ଗୁଡ଼
ହେ । ୧ । ହେନକାଲେ ଘନଶ୍ୟାମ ଅଞ୍ଜିଭକ୍ଷା ପାୟା, ପୂର୍ଣ୍ଣମାସୀ ଯୋଗମାୟା
ରଞ୍ଜନ କୈଳ୍ୟ ମାୟା ହେ । ୨ । ବୃଷଭାନୁପୁରେ ଯତ ଗୁରୁଷ ସୁବତୀ, ରାଗଦେଶି
ଜନା ଅଚେତନେ ଅଛେ ଶୁଦ୍ଧ ହେ । ୩ । ବାଲ ବୁଦ୍ଧ ସୁବାଜନ ସବାଜ ଅଞ୍ଜନେ,
ଅଞ୍ଜଳ ଚଞ୍ଚଳ ତବେ ବୁଝି ସଖୀଗନେ ହେ । ୪ । କିଶୋରୀ ଚରନ ପଦ୍ମତଳେ
ଜଞ୍ଜିସିଲି, ବୋଲେ ଶ୍ରୀ ଚନ୍ଦନ ରାଜବେଶେ ବିଜେ କୈଳ ହେ । ୫ ।

ଯଥାରାଗ ।

ଯାବଟି ବାହାର, କେଉଁ କୁନସଜେ, ମିଳି ବୁଝାବନ ପାଶ ହେ ।
ପେଶିୟାଁ । ଲଲିତା, ସମ୍ପର୍କ ସମ୍ଭାର, ଅଗେ ହେଲ ପରବେଶ ହେ ।
ରାଧେ ବିଶାଖାର ସାଥେ, ଶୀଘ୍ରେ ମିଳିଲ ଏହେନ ପଥେ ହେ । ୧ ।
ରଜ ଉପରୁର, ବିଧି ପରଗୁର ତବେ କେଲ ସବେ ମିଳି ହେ ।
ମାର୍ଗ ପରିସ୍କାର, ଭରେ ପରିସ୍କାର, ରଞ୍ଜେ କୁନ ଅଗବଳି ହେ ।
ନୀର ପନିର ପିଣ୍ଡିଲ, ଗୋଲି ଚନ୍ଦନ ଛୁଟିବା ଦଳ ହେ । ୨ ।

କୁନ କୁନ ନାରୀ, ଯାତ ଦଳଭର, ପଥରେ ବଞ୍ଚିଯୁଁ । ଯାଏ ହେ ।
 କୁନ କୁନ ନାରୀ, ଶୁକପୂର୍ବ ଚୁଲି, ଫେଲିଯୁଁ । ଫେଲିଯା ଧାସେ ହେ ।
 ମୁକୁ କୋମଳ ଚରନ, ଜାନି ପୀତାକରେ ନିବାରନ ହେ ।
 ତବେ କୁନ ନାରୀ, ସେତ ଛନ୍ଦ ଧର, ରୁଚିର କନକ ଦଣ୍ଡ ହେ ।
 କୁନ ବାଲି କରେ, ଚନ୍ଦ୍ର ସୂର୍ଯ୍ୟ ସହ, ବିଚିତ୍ର ନାସ ଉଦଣ୍ଡ ହେ ।
 ଯନ୍ତୁ ରତ୍ନଚନ୍ଦ୍ର ଚୁଲେ, ପଟ୍ଟ ଝାଲର ଯାଣି ଘଟଲେ ହେ । ୧ ।
 କେ ମେଘା ତମ୍ବର, ଲୟୁଁ । ଅତମ୍ବର, କେ ଖଦି ଗୁମର ଧରେ ହେ ।
 କୁନ କୁଳଙ୍ଗନା, ଏକ ଲଖି ବାନା, ଉଡାୟୁଁ । ଗମନ କରେ ।
 କୁନ କରେ ରତ୍ନଝରୀ, ଜଳ ଶୀତଳ ସୁଗନ୍ଧ ଭରି ହେ । ୪ ।
 କୁନ ବିମୁଖସ୍ତ୍ରୀ, କରେ ପୁଷ୍ପବୃଷ୍ଟି, ଫୁଲୁ ଧନୁରେ କରେ ହେ ।
 କୁନ କୁନ ବାଲ୍ୟ, ଦିଏ ଦୁଲହୁଲି, ବିପୀନ ଭରତ କରେ ହେ ।
 ବାଜେ ମଦଳ ମନ୍ଦରା, ମିଳେ ମୁଦ୍ରା ରଙ୍ଗରେ ହର୍ଷରା ହେ । ୬ ।
 ଧରନ୍ତେ ଲଳିତା, ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣବଟା ରଜା, ବିଚିତ୍ରା ପଟୋରହୋରା ହେ ।
 ବିଶାଖା ଲୟାନ୍ତେ କପୁର ଚନ୍ଦନ, କୁନ୍ଦନ, ଚଟୋର ଭରି ହେ ।
 ଚନ୍ଦ୍ରା ବିଚିତ୍ର କୁଞ୍ଜୟା, କରେ ନୀଳ ପଟଖଦି ଲୟୁଁ । ହେ । ୭ ।
 ଶ୍ୟାମର ଗୁମର, ଚମ୍ପକ ଲତକା, ସର୍ପୀରେ ଗୁଲନା କରେ ହେ ।
 ରତ୍ନରେଖା ଲୟୁଁ । ନିର୍ମଳ ଦର୍ପନ, ରତ୍ନମୁଖି ଅଗ୍ରେ ତଳେ ହେ ।
 ତୁଙ୍ଗବିଦ୍ୟା ଉଦ୍‌ଭିଦନା, ତମ୍ବେ ମିଳିଏ ପରବାଦନା ହେ । ୮ ।
 ନୃତ୍ୟରଙ୍ଗେ ଦେବୀ ନୃତ୍ୟକରେ, ସୁଦେଘା କରଇ ଗାନ ହେ ।
 କୋକିଳ ମଧୁର ହଂସୁତ ମିଳିତେ, ଭନ୍ନିତେ ଭସ୍ମୁକେ କର୍ଣ୍ଣ ହେ ।
 କିଏ ଦଧି ଦଧି ତାବେ, ମିଛ ନିଅନା କେ ବୋଲେ କାବେ ହେ । ୯ ।
 କେ ଦଳ ଉଡାର, ଦିଶାୟା ବଡାର, ଚୁଦାଲୟୁଁ । ପକ୍ଷୀ ଲୟା ହେ ।
 ନକୁଲ ଦେଖିକେ, ବକୁଲ ବାସିକେ, ଠାରଳ ପ୍ରମତ୍ତ ହୟୁଁ । ହେ ।
 ବାମପାଶେ ଶିବାଧାସେ, ଦିଶେ ଶ୍ରେତ ପାରା ଉଡ଼ାଧାସେ ହେ । ୧୦ ।
 ଦ୍ୱିଜ କୁଳରୁତ, ବେଦଶ୍ରୁତ ହୟେଁ, ଏକପୁ ଚନ୍ଦ୍ର ନାମାନି ହେ ।
 ବୃନ୍ଦାବନେ ଯତ, ଜୀବ ଜନ୍ତୁ ଅଛେ, ସୁଗଳ ମଧୁର ଜ୍ଞାନ ହେ ।
 ଘେନ ଜଙ୍ଗମାଦ ସଙ୍ଗ, ତରୁ ନିକଟ କାଟ ପଡ଼ଙ୍ଗ ହେ । ୧୧ ।
 କୁନ ରସବତୀ, ଅତି ଅନନ୍ଦରେ, ପହଣ୍ଡ ମନାୟୁଁ । ତଳେ ହେ ।
 ଅନିମାଦ ନିଧୁ, ଚରନେ ଶରନ, ମନିମା ମନିମା ବୋଲେ ହେ ।
 ସୁଲେ କୁସୁମ ବରଷ, ତଳେ ସକୁମାର ରସାଲପି ହେ । ୧୨ ।

ଏବେ ପୂର୍ଣ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର, ରୁଚିର ମାଧୁରୀ, ଚନ୍ଦ୍ରମୁଖୀ ସବନାଶ୍ରୟ ହେ
 କଇ ଚନ୍ଦ୍ର ଉଦେ ଚାଲି, ଦୂର ନଦୀର କୂଳ ଲୁଚିଲି ହେ । ୧୩ ।
 କୁସୁମ ବଞ୍ଚିନୀ, କୁସୁମ ଗୁମର, ପୁଷ୍ପ ଶାଢ଼ୀ ପୁଷ୍ପ ମାଳ ହେ ।
 ସନ୍ଦନର କରେ, ଲୟାଃ କୃତ୍ତା ଦେବା, ପଥେ ଭେଟି ସାଥେ ଚେଲି ହେ ।
 ଶ୍ୟାମ ଭୁଲସୀରେ ବୋଲେ, ଶୀଘ୍ରେ ନିଷ୍ଠୁର ନିକୁଞ୍ଜେ ଯିଲେ ହେ । ୧୪ ।
 ଭଜନ ।

ମନମୁର ବୃକ୍ଷଭାନ୍ତି କିଶୋରୀ ପୟରେ । ଘୋଷା ।
 ଗୁରୁକୂଳରେ ଜୁଡ଼ା, ଖ୍ୟାମଦାନ ଜନ ବୁଡ଼ା, ମୂଳେ କୁସୁମ ପାଖୁଡ଼ା,
 ଗନ୍ଧେ ଅଳି କରେ ଶ୍ରୀଡ଼ା, ଅର୍ଦ୍ଧଚନ୍ଦ୍ର, ତାପରେ ସିନ୍ଦୂର ରେ । ୧ ।
 ଅପୂର୍ବ ରଙ୍ଗ ପିନ୍ଧିଣ, ଉରେ କାଞ୍ଚିଲା ଶୋଭନ, ନାନାଦି କୁସୁମ ମାନ,
 ମାଳ ଲମ୍ବିତ ଯତନ, ମାଳବାସ, ଓଢ଼ଣି ପାହାଚ ରେ । ୨ ।
 ସରୁ କଟିରେ କଳିଣୀ, କୁସୁ ମନ ଉଦାସିନୀ, ସୁଶ୍ରୁତ ସୁଶ୍ରୁତ ବାଣୀ ।
 ତାବଦିଏ ବେଳ କାଶି, ଶ୍ରୀପୟରେ ରୁଣିତ ନୁପୁର ରେ । ୩ ।
 ଯେଉଁ ଚରଣରେ ଚନ୍ଦ୍ର, ଚନ୍ଦ୍ରଧର ଧୂଳି ଛନ୍ଦ୍ର, ଯବ ବଳୟ ପବନ ।
 ପୁଷ୍ପ ଉଦ୍ଭବ ରେଖା ପଦ, ଅର୍ଦ୍ଧଚନ୍ଦ୍ର, ଅକ୍ଷଣେ ସମୁଦ୍ର ରେ । ୪ ।
 ବାମ ପଦରେ ଏକାକ୍ର, ଦକ୍ଷିଣେ ଗଦା ପର୍ବତ କୁଣ୍ଡଳ ମସ୍ତ ବିଦିତ ।
 ସ୍ୟନ୍ଦନ ବେଦି ସମ୍ବିତ, ଶକ୍ତିଅଦି, ବନଜ ଅମ୍ବର ରେ । ୫ ।
 ଉନ୍ନତାଂଶେ ଚନ୍ଦ୍ରଧର, ଚନ୍ଦ୍ରଧର ଯେଉଁ ପାଦରେ, ଚନ୍ଦ୍ର ନଦେଶି ତହିଁ ଶର ।
 ଭଜ ନିତି ବିଶ୍ୱାସରେ, ଲଭିବୁ ତୁ ନିଶ୍ଚୟ ବ୍ରଜପୁରରେ । ୬ ।
 ଶ୍ରୀଗୁରୁ ଯା ଛନ୍ଦ୍ର କଦି, ସାଧ ଦେହେ ତାହା ଧାତ, ଶ୍ରୀଗୁପ ଗଣରେ ଯାଉଁ ।
 ସେବାରେ ନିୟୁକ୍ତ ହୋଇ, ତାଙ୍କିବେ ସେ, ଠାଉଣି ଶ୍ରୀକରେ । ୭ ।
 ଧୃମପମୟୀ ରୂପାମତି, ତାଙ୍କିଲୁ ନାହିଁ ନା ଗତି, ଯହିଁ କୃତ୍ତା ଦଇବତୀ ।
 ନିଜେ କୃତ୍ତାବନେ ଶ୍ରୁତି, ସୌଭାଗ୍ୟ କି, ହେବ ମୋହନର ରେ । ୮ ।

ଶ୍ଳୋକ ୫ ।

ରୂପାୟାଂ ଦିବ୍ୟରୂପଂ, ସୁବନକ ତଡ଼ିତଂ ଚମ୍ପକଂ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣକାନ୍ତଂ ।
 ଢ଼ଞ୍ଚଂ କୋକିଳନାଦଂ, ସୁମଧୁର ରୁଚିରଂ, ବାଂସ୍ୟ ରୂପା ନିନାଦଂ ।
 ଚଂ ଚଂ ରଜାର ନାଦଂ, ଭ୍ରମୟତ ଭ୍ରମରା, ମଞ୍ଜୁ ମଞ୍ଜୁଳ ପାଦଂ ।
 ହଂ ହଂ ହଞ୍ଜାର ନାଦଂ, ଠଣରଣ ଚରଣଂ, ଯାତୁ ରାଧା ନିକୁଞ୍ଜେ ।

ଯଥାରାଗ ।

ରାସି ଦିବ୍ୟ ରୂପ, ଜନକ ତଡ଼ିତ, ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ଚମ୍ପକ କାନ୍ତି ଗୋ ।

ସମସ୍ତ କୋକିଳ, ରୁଚିର ମଧୁର, ବଚନ ଅଛନ୍ତେ ଜଣି ଗୋ ।
 ଶଂ ଶଂ ବଜାର ନାଦରେ, ପଦ୍ମରଜେ ପାଦେ ଭ୍ରମ ଫିରେ ଗୋ । ୧ ।
 ମଞ୍ଜିର ଯୁଗଳ, ବାଜର ମଞ୍ଜୁଳ, ରୁନୁହୁ ରୁନୁହୁ ଗୋ ।
 ଝମକ ଝୁଣୁଆ, ବିକାଶ ଚମକ, ନିକୁଞ୍ଜେ ମନ୍ଦ ଗମନୁ ଗୋ ।
 ହଂ ହଂ ବଜାର ପ୍ରପଦେ, ମୃଦୁ ଝଣି ଠଣି ରଞ୍ଜିତାଦେ ଗୋ । ୨ ।

ଶ୍ଳୋକ ୫ ।

କନକ ମୁକୁର କାନ୍ତି ନୀଳବାସୋଽପିଧାନ୍ତୀ ।
 କରଧୂତବର ବଣୀ କିର୍ଦ୍ଦିଶୀବଜ୍ରଜଞ୍ଜା ।
 ଅତି ସୁଲଳିତ ଗାନୀ, ଗନ୍ତୁକାମା ନିକୁଞ୍ଜେ ।
 ଜୟତୁ ଯୁବତୀବୃନ୍ଦେ ରାଧିକା ଚନ୍ଦ୍ରବନ୍ଧା ।
 ଯଥାରାଗ ।

କନକମୁକୁର, କାନ୍ତିମନୋହର, ନବରତ୍ନ ବଣୀ କରେ ଗୋ ।
 ଜୟନେ କିର୍ଦ୍ଦିଶୀ ବାଜେ କନି କନି, ସୁଲଳିତ ଗମନରେ ଗୋ ।
 ସ୍ବାନୁ ନୃପତି କୁମାରୀ, କୁଞ୍ଜବନ୍ଦେ ହସ ଅଭିସାଗ ଗୋ । ୧ ।
 ଜୟ ଜୟ ରାଧେ, ଜୟ ଗାନ୍ଧାର୍ବିକେ, ଯୁବତୀବୃନ୍ଦେର ଚନ୍ଦ୍ର ଗୋ ।
 ବଜ୍ରଗ ବରୁନ, କଳରେ ନିୟୁନ, ରଞ୍ଜେ ରସବତୀ ଚନ୍ଦ୍ର ଗୋ ।
 ପେର ଭସ୍ମବେ ସଦୃଶ, ଶିଶୁରଞ୍ଜନ ବିପତ୍ତି ହର ଗୋ । ୨ ।

ଶ୍ଳୋକ ୬ ।

କୁଚକଲଗିରାଧିକା, କେଶରୀ ଶିଶୁମୟା,
 ବିପୁଲତର ନିତୟା, ପଦ୍ମବିନ୍ଦ୍ୟାଧରେଷୁ ।
 ପ୍ରଣୟ ନବବୟସୀ, ସୁନିବନ୍ଧ୍ୟାସୁହସ୍ତା,
 ନିଧୁବନ ରସ ପୂଞ୍ଜେ, ପାତ୍ର ରାମା ନିକୁଞ୍ଜେ ।
 ଦୀର୍ଘସ୍ଥଳ ।

କୁଚକଲଗି ରାଧିକା, କେଶରୀ ଶିଶୁ ମୟା, ବିପୁଲ ନିତୟ ବିମୁଖିଣୀ ।
 ପ୍ରଣୟ ନବବୟସୀ, କନ୍ଧରେ ହସ୍ତ ନିବେଶି, ଦୃଷ୍ଟିପଥେ ନୀତିହସଲ ବୃଷ୍ଟି ଗୋ ।
 ସୁହସ୍ତ, ନିଧୁବନ ରସ ପୂଞ୍ଜକୃଞ୍ଜେ, ଚଳିତେ ବୃନ୍ଦେର ଗବ ରଞ୍ଜେ ଗୋ । ୧ ।

ଶ୍ଳୋକ ୭ ।

ରମଣ ରଞ୍ଜସ ଖେଳା; ରମ୍ଭ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଲଳା,
 ରଜ ରଞ୍ଜସ ଗରାସ, ଭାସ ନାଶ ସୁଧୀସ ।
 ନିବିଡ଼ବିଷୟବର୍ତ୍ତୀ, ଭୂତକାନ୍ତ ପ୍ରସାଦା,

ନରପତିବରପୁତ୍ରୀ ଯାହୁଁ ରାଧା ନିକୁଞ୍ଜେ ।

ଦୀର୍ଘସ୍ଥଳ ।

ରମନ ରତ୍ନସ ଶେଷ, ରମୁସମ୍ଭାବନେ ଅଳ, ରତରସ ଗଭୀରା କିଶୋରୀ ।
ଅଶ୍ୱର ନାଶ ସୁଧରା, ନିକଟ ବିଷୟେ ତୋଷ, କାନ୍ତେର ପ୍ରସନ୍ନେ ତମଜାଣ
ଗୋ । ଶ୍ରୀରାଧେ, ନରପତିସପ୍ତମ କୁମାରୀ, ନିକୁଞ୍ଜେ ଗମନ ସୁକୁମାରୀ ଗୋ । ୧ ।

ଶ୍ଳୋକ ୪ ।

ଶ୍ରୀମତ୍ପ୍ରେମବିନୋଦିନୀ ମଧୁରମାଧାସୁଧରେ ସ୍ୱେଦିଣୀ ।
ଗୌରୀ ପ୍ରେମମୟୀ ଶୁଭ୍ର ଚ ସୁଭଗା ପ୍ରେମାରୁଧ ସନ୍ଦର୍ଶିଣୀ
ଗଣେ ମଣ୍ଡିତ କୁଣ୍ଡଳେ କଟିତଟେ ପୌତେମୁଦେ କିଳିଣୀ
ନୀଳବାଞ୍ଚନଦେହନୀ ବିକଳସୂତେ, ବୃନ୍ଦାବନସ୍ଥାୟିନୀ ।

ଦୀର୍ଘସ୍ଥଳ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ପ୍ରେମବିନୋଦୀ, ମଧୁର ମାଧ ର ନୟା, ନରଞ୍ଜ ଗଭୀରା ପ୍ରେମମୟ ।
ସୁରେ ସୁଭଗ ସୁଶୋଭା, ପ୍ରେମେ ସମୁଦ୍ର ସନ୍ଦର୍ଶି, ଗଣ୍ଡତେ କୁଣ୍ଡଳ ଝଲକାର ଗୋ
ଶ୍ରୀରାଧେ, କଟିତଟେ କିଳିଣୀ ଶୋଭନୀ, ନବ ବୃନ୍ଦା ବିପିନ ସ୍ଥାୟିନୀ ଗୋ । ୧ ।

ତୁହା ।

ଶ୍ରୀମତୀ ପ୍ରେମବିନୋଦି ଧନି, ମଧୁର ମାଧୁର ଚରଣିନୀ । ୧ ।
ଗଭୀରା ପ୍ରେମମୟୀ ଗୋ ରାଧେ, କୋଟିଏ ଚନ୍ଦ୍ରମୁଖକୁ ନିନ୍ଦେ । ୨ ।
ପ୍ରେମେର ସମୁଦ୍ର ସନ୍ଦର୍ଶିଣୀ, ଗଣେ କୁଣ୍ଡଳ ଝଲକେ ପୂଜି । ୩ ।
କଟିତେ କିଳିଣୀ ସୁଶୋଭିନୀ, ନବବୃନ୍ଦା ବିପିନ ସ୍ଥାୟିନୀ । ୪ ।

ଶ୍ଳୋକ ୫ ।

ଶୁଭସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ବିଡ଼ମ୍ବିନୀ ପରିଲସତ ଲବଣ୍ୟ ସମ୍ମୋହିନୀ
ନାନାରତ୍ନ ବିଳାସିନୀ ମଧୁରମା ଧାରାଧରେ ସେବିନୀ ।
ବୃଷ୍ଟ ପ୍ରେମ ତରଙ୍ଗିଣୀ ନିରବଧ ପ୍ରେମାମୃତ ପାୟିନୀ ।
ଶ୍ୟାମ ପ୍ରେମ ବିନୋଦିନୀ ବିଜୟତେ ରାଧାସୁଧାସ୍ପର୍ଶିନୀ ।

ଦୀର୍ଘସ୍ଥଳ ।

ଶୁଭ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ଜିତ ଦେହ, ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଲବଣ୍ୟମୋହ, ଯନ୍ତେ ନାନା ବିଳାସିନୀ ।
ମାଧୁରୀନୟା ସେବିନୀ, ବୃଷ୍ଟ ପ୍ରେମ ତରଙ୍ଗିଣୀ, ସଦା ପ୍ରେମାମୃତ ଅପ୍ୟାୟିନୀ ଗୋ ।
ଶ୍ରୀରାଧେ, ଦଳଶ୍ୟାମ ପ୍ରେମ ବିନୋଦିନୀ, କୁଞ୍ଜେକିଜେ ପିୟୁଷଭୂଷିନୀ ଗୋ । ୧ ।

ତୁହା ।

ଶୁଭ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ବିଡ଼ମ୍ବିତ ଦେହ ଲବଣ୍ୟ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ମନ ମୋହ । ୧ ।

ନାନାରତ୍ନ ବିଲସ ମାଧୁରୀ, ଧରାଧର ଶୋଭା ଶ୍ରୀ ବିଶୋଭା ! ୨ ।
ସଦା ପ୍ରେମାମୃତ ଅପ୍ୟାୟିନୀ, ଏନଶ୍ୟାମ ପ୍ରେମ ବିନୋଦିନୀ । ୩ ।
କୁଞ୍ଜେ ବିଜେ ପିୟୁଷଭାଷିନୀ, ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ମନକୁ ସେ ମୋହନୀ । ୪ ।

ଶ୍ଳୋକ ୫ ।

ରାଧେୟଂ ନବଯୌବନୀୟ ବୟସୋଜ୍ଞାସେନ ସନ୍ତୋଷିତା ।
ସୁସ୍ମେରାଧରଚନ୍ଦ୍ରବିମ୍ବବଦନା ହେମାଦ୍ର ବାନ୍ୟଜ୍ଵଳା ।
ନିତ୍ୟଂ କଳ୍ପତରୁମୁଳେ ନିବେଶିତା ବେଶେନ ଭୂଷାମୟି ।
ନାନାଶକ୍ତି ସମନ୍ୱିତା ବିଭବୁତେ ପ୍ରେମ ପ୍ରବୃତ୍ତେ ମୁହୂଃ ।
ଦୀର୍ଘସ୍ଥୟ ।

ରାଧେ ନବଯଉବନୀ ବୟସୋଜ୍ଞାସେ ତୋଷିନୀ, ସୁଦୂର ଚନ୍ଦ୍ରବିମ୍ବମୁଖୀ ।
ହେମାଙ୍ଗ କାନ୍ତି ଭଜ୍ଜଳା, ନିତ୍ୟ କଳ୍ପତରୁଭଙ୍ଗ, ମଣ୍ଡନା ମଣ୍ଡନ ବେଶେ ସଖୀ
ଗୋ । ଶ୍ରୀରାଧେ, ନାନାଶକ୍ତି ସମନ୍ୱିତା ହସେ, ସନ୍ତତ ପ୍ରଳୟ ପ୍ରବର୍ତ୍ତିୟେ ଗୋ ।
ଭାର ପଦ ନଶ କାନ୍ତି, କୋଟିଚନ୍ଦ୍ର ଜନ ଜ୍ୟୋତି, ଉଦ୍ଭବ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଜନ ଅଗ୍ର ।
ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଗୌରୀ ଶର ରତି, ଯାର ଅଶାଂଶ ବିରୁଦ୍ଧ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ ଭାର ପାଦେ ସେବା
ହେ । ଶୁଭହେ, ରସିକ ଭକତ ଜନା ଅବେ, ରାଧାଶ୍ୟାମ ପ୍ରେମତେ
ଭକ୍ତିବେ ହେ ।

ଶ୍ଳୋକ ୬ ।

ନାନାନୃତ୍ୟ ବିଳାସ ଗୀତ ରତ୍ନସୈ ପୂର୍ବିତାଦିତ୍ ମୁଖଂ ।
ଗୌରୀ ଚନ୍ଦ୍ରମୁଖୀ ସରୋଜନୟନା କନ୍ଦର୍ପ ସନ୍ତୋଦିନୀ ।
ରମ୍ଭା ଗୁରୁନିଭୟିନୀ ରସବତୀ ପ୍ରେମାମୃତୋଦ୍ଗାରଣୀ ।
ରାଧା କାଞ୍ଚନଦେହନୀ ବିଜୟତେ ବୃନ୍ଦାବନପ୍ରିୟା ।

ଗୀତ ।

କୁଞ୍ଜେ ଗମନ ଗୋ ମଞ୍ଚ କୁଞ୍ଜିରଗାମିନୀ, ବାଜେ କିନି କିନି କିନି ଜୟନେ
କିନିନୀ ଗୋ । ଘୋଷା । ଭୂଞ୍ଜବିଦ୍ୟା ଉମ୍ମ ବାଜେ ତମକ ବାଜାଏ, ରଙ୍ଗେ
ନାଚେ ରଙ୍ଗଦେବୀ ସୁଦେବିକା ଗାଏ । ୧ । ନାନା ନୃତ୍ୟ ଗୀତରସ ବିଲସ
ପ୍ରକଟେ, ବନ ଏନ ଦିଗ ଦିଗାନୁର ପୁରୁ ଉଠେ । ୨ । ଗୌରୀ ଚନ୍ଦ୍ରମୁଖୀ
ସରୋଜ ନୟନୀ, କନ୍ଦର୍ପ ମୋହନୀ ରମ୍ଭା ଗୁରୁ ନିଭୟିନୀ । ୩ । ରାଧେ ରସବତୀ
ପ୍ରେମାମୃତ ଉଦ୍ଗାରଣୀ, ବିନେ ହେମ ଗୌରୀ ବୃନ୍ଦାବିଧାନ ଶାୟିନୀ । ୪ ।
ବୋଲେ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ ପ୍ରେମ ତରଙ୍ଗ ପ୍ରକାଶ, ଧାନେ ଜାନି କରଲସେ ନାଚେ
ବୃନ୍ଦାବାସ । ୫ ।

ଯା ଶ୍ରୀ ସତ୍ୟବତୀ ସ୍ୱୟଂ ରସବତୀ ପ୍ରେମାନୁସମ୍ପାଦନା ।
 ଯା ନିତ୍ୟଂ ମଧୁ ଭୃଷିନୀ ସୁଖମୟୀ ସନ୍ତୋଷରତ୍ନାକରା ।
 ସା ରାଧା ସୁଧୟା ସଧା ରସମୟୀ କୃଷ୍ଣପ୍ରିୟା ଦୁର୍ଲ୍ଲଭା ।
 ସନ୍ତୁଷ୍ଟା ଶିତିମଣ୍ଡଳେ ବିଜୟତେ ବୃନ୍ଦାବନବାସିନୀ ।

ଦୀର୍ଘସ୍ଥଳ ।

ଯେ ଶ୍ରୀମତୀ ସତ୍ୟବତୀ, ସ୍ୱୟଂ ରସବତୀ ପ୍ରେମୋକ୍ତାସୀ ନିତ୍ୟ ମଧୁଭୃଷି
 ସନ୍ତୋଷ ରତ୍ନାକରୀ, ସୁଧାରସମୟୀ ଧନୀ, ସୁକ୍ତି ସତ୍ୟସୁବୃଦ୍ଧି ସୁକେଶି ଗୋ ।
 ଶ୍ରୀରାଧେ, ଜୟକୃଷ୍ଣ ଦୁର୍ଲ୍ଲଭା ସନ୍ତୁଷ୍ଟା, ବିଜେ ଶିତିମଣ୍ଡଳ ପ୍ରତିଷ୍ଠା, ବୃନ୍ଦାବନବାସି
 ରାଜେଷ୍ଠୀ ।

ତୁହା ।

ସ୍ୱୟଂ ରସବତୀମୟ ରାଧେ, ଉନବିଂଶ ଚନ୍ଦ୍ର ଶୋଭା ପାଦେ । ୧ ।
 ପ୍ରେମୋକ୍ତାସୀ ମଧୁର ଭୃଷିନୀ, ସନ୍ତୋଷ ତୋଷ ରତ୍ନାକରୀ । ୨ ।
 ଜୟ କୃଷ୍ଣ ଦୁର୍ଲ୍ଲଭା ସନ୍ତୁଷ୍ଟା, ବିଜେ ଶିତି ମଣ୍ଡଳ ପ୍ରତିଷ୍ଠା । ୩ ।

ଶ୍ଳୋକ ।

ବକ୍ଷେ ଚନ୍ଦ୍ର ବିଳାସିନୀ ନୟନସୁଧାଃ ପ୍ରେମକୃପାପାଞ୍ଜିନୀ ।
 ବିମ୍ବୋଷ୍ଠୀ ବରଚନ୍ଦ୍ରା କାନ୍ତ ବିଳସ ନୁକ୍ରାବଳି ସୁଚନ୍ଦ୍ରା ।
 ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାଦ୍ରୁଂ ସମୁକ୍ତାସୋପଲକ୍ଷିତ ସନ୍ଧ୍ୟାସ ବିନ୍ୟାସିନୀ ।
 ରାଧା କାହିଁମଦେହନୀ ବିଜୟତେ କାରୁଣ୍ୟ କଲ୍ଲୋଳିନୀ ।

ଦୀର୍ଘସ୍ଥଳ ।

ମୁଖେ ଚନ୍ଦ୍ର ବିଳାସିନୀ, ନେତ୍ରେ ପ୍ରେମ ସମ୍ପାଦନୀ, କୃପାପାଞ୍ଜି ସୁତି
 ବିମ୍ବାଧରା । ଚନ୍ଦ୍ରକାନ୍ତ ବିଳସନ୍ତା, ମୁକ୍ରାବଳି ସୁଚନ୍ଦ୍ରା, ବରାଞ୍ଜି ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ
 ସୁନିର୍ଭରା ଗୋ । ଶ୍ରୀରାଧେ କାରୁଣ୍ୟ ଜଳଧି ପୂଜକିନୀ, ସଖୀ କହେ ହସ୍ତ
 ବିନ୍ୟାସିନୀ ଗୋ । ୧ ।

ତୁହା ।

କୃପାଞ୍ଜି ବିମ୍ବାଧରା ସୁତି, କୋଟି ଚନ୍ଦ୍ରକାନ୍ତ ବିଳସନ୍ତା । ୧ ।
 ମୁକ୍ରାବଳି ସୁଚନ୍ଦ୍ରା ରାଧେ, ବରାଞ୍ଜି ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ସୁସନ୍ଦର୍ଶିତେ । ୨ ।
 କାରୁଣ୍ୟ ଜଳଧି ପୂଜକିନୀ, ସଖୀକହେ ହସ୍ତବିନ୍ୟାସିନୀ ଗୋ । ୩ ।

ଶ୍ଳୋକ ।

ପ୍ରେମୋଦ୍ଗାର କୃତେଷଶୋ ମିଳିତରା ଶ୍ରୀସତ୍ୟ ନିତ୍ୟେଶ୍ୱର ।

ନାନା ଭବ ବିଳାସମାନ ମଧୁର ମୋରାବୁ କାନ୍ତାନୟ ।
ପ୍ରାଦ୍ୟ ପ୍ରୋହମେ ସାତକୁମ୍ଭ ଲଳିତା ଦେହ ମନୋହାରଣୀ ।
ଶ୍ରୀମଳାଗର ରାସରତ ଜଳଧି ଶ୍ରୀ.ରାଧିକାମାଣସେ ।
ଦୀର୍ଘସ୍ଥଳ ।

ନବ ନବ ପ୍ରେମୋଦଗାରୀ, ନେତ୍ର ତରଙ୍ଗ ଲହରୀ, ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀସତ୍ୟ
ନିତ୍ୟେଶ୍ଵରୀ । ନାନାଭାବ ବିଳାସିନୀ, ମଦ ମଧୁର ଭାଷିନୀ ସ୍ଥିତ ସୁଦ ପଦ୍ମମୁଖ
ଗୌରୀ ଗୋ । ଶ୍ରୀରାଧେ ଦୁର୍ଗବନ୍ତ କୁନ୍ଦନ ବଜ୍ରୀ, ଶ୍ରୀନାଗରାୟାସ ଚନ୍ଦ୍ରାବତୀ
ଗୋ । ୧ ।

ଶ୍ଳୋକ ୫ ।

ସ୍ଵପ୍ନ ବିଭାବ ପରନିତ୍ୟ ଛନ୍ଦ ବିଭାବ ରାଧା ବିନୟତ ସୁଧାମଧୁରେ ବଶେଷ
ପ୍ରେମରସେନ ଗୁରୁଣୀ ନବରତ୍ନବେଶ ପଦ୍ମବନ୍ଧୁ କଟିତଟେ ନିନାଦ କରୋତ
ଦୀର୍ଘସ୍ଥଳ ।

ସ୍ଵପ୍ନ ରାଧେ ଦିବ୍ୟକାନ୍ତ ନିତ୍ୟ ନବଦଳ ଭ୍ରାନ୍ତି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟବଚନେ ସୁଧା
ସ୍ଵାଦୁ । ପ୍ରେମରସେ ଗୁରୁତର, ନବରତ୍ନ ବଶୀକର, ଅକ୍ଷତ୍ତା କଟକୋଟି ରତ୍ନ
ଗୋ । ଶ୍ରୀରାଧେ ଯେ ରସନା କଟିତଟେ ସ୍ଥିତ, କୁନଶୋଭା ନାକରେ ଉଦିତ
ଗୋ । ୧ ।

ଭୂତା ।

ସ୍ଵପ୍ନ ତନୁ ରାଧେ ଦିବ୍ୟକାନ୍ତ । ଜମ୍ବୁ ନଦ ଜନି ସୁତକନ୍ତ । ୧ ।
ନିନ୍ଦିତ ବଚନେ ସୁଧା ସ୍ଵାଦୁ । କୋଟି ଚନ୍ଦ୍ର ଜନି ମୁଖ ରମ୍ୟ । ୨ ।
ପ୍ରେମରସେ ଅତି ଗୁରୁତର । ନବରତ୍ନ ବଶୀ ଆହେ ବର । ୩ ।
ଅଜ ଛଟା କେ କହୁତେ ପାରେ । କତ ଶୋଭାକୁ ଉଦିତ କରେ ।

ଶ୍ଳୋକ ୫ ।

ନବୀନ ଶ୍ରୀରାଧା ନବରୁଚର ପୂର୍ଣ୍ଣେନ୍ଦ୍ର ବଦନା,
ନବୀନ ପ୍ରେମାଦ୍ୟା ନବ ନବ ସଖିଭ୍ୟ ପରବ୍ରତ୍
ନବବୃନ୍ଦା ରନେ ନବକଳୟ ନୃତ୍ୟ ତରୁ,
ନବୀନଃ କୀର୍ତ୍ତୀର୍ଥ ବ୍ରଜତ ନବରଙ୍ଗ ନିଧୁବନ ।

ଦୀର୍ଘସ୍ଥଳ ।

ନବୀନ ଶ୍ରୀରାଧାଶ୍ୟାମ, ନବରୁଚ ପୂର୍ଣ୍ଣେନ୍ଦ୍ର, ଅକ୍ଷତ୍ତାନ ଚନ୍ଦ୍ରମାବଦନା ।
ନବୀନ ପ୍ରେମ ତରଙ୍ଗୀ, ନବ ନବ ପ୍ରେମ ସଙ୍ଗ, ନବବୃନ୍ଦା ବିପୀନମଣ୍ଡଳୀ ଗୋ ।
ଶ୍ରୀରାଧେ ନବ କଳୟ ଆଲମ୍ବିତ, ନବଭାଷ ରସ ସ୍ଵାଧି କୃତ ଗୋ । ନବ ନବ୍ୟ
ଭାବେ ଭୃଷ୍ଟ, ନବରତ୍ନ ରତ୍ନ ପ୍ରାପ୍ତି, ବାସ୍ତବରେ ନିକୁଞ୍ଜେ ବସିତ ଗୋ ।

ଶ୍ଳୋକ ୪ ।

ଗୋରା ପ୍ରେମମୁଖୀ କୁରଙ୍ଗିନୟନୀ ଶିଶୋଦସ ବସୁଳା ।
 ସଙ୍ଗୀତାଗମବେଦିତା ସୁଖମୟୀ ତୁଙ୍ଗପ୍ରତା କାମିନୀ ।
 ଶ୍ୟାମ ପ୍ରେମ ବିନୋଦିନୀ ମଧୁରମା ଧାରାଧରେ ସ୍ୱେଦିନୀ ।
 ଦୈଲେକ୍ୟେକ ନିତମ୍ବିନୀ ବିଜୟତେ ରାଧା ସୁଧା ଦେହନୀ ।
 ଦୀର୍ଘଶ୍ଳୋକ ।

ଗୋରା ପଦମୁଖୀ ରାଧା, କୁରଙ୍ଗିନୟନୀ ସ୍ମିତା, ଶିଶୋଦସ ପ୍ରନୟ ବସୁଳ ।
 ସଙ୍ଗୀତ ରଙ୍ଗ ପ୍ରବଳା, ସୁଖମୟୀ ତୁଙ୍ଗପ୍ରତା, କାମିନୀ ରତନ କ୍ଷମାଶିଳା ଗୋ ।
 ଶ୍ରୀରାଧେ ଘନଶ୍ୟାମ ପ୍ରେମବିନୋଦିନୀ, ମଧୁରମାନନୀ ବିସ୍ତାରିନୀ ଗୋ । ଦୈଲେକେ
 ଏକ ସଦଶା, ସୁଦଶତେ ପୁରଦଶା, ସୁଧା ଦେହ ବିସୁଧାମଣ୍ଡଳି ଗୋ । ୧ ।

ଶ୍ଳୋକ ୫ ।

ବାସୋଜ୍ଞାସ ବିଳାସ ନିର୍ମଳ ରସା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଚନ୍ଦ୍ରାନନା ।
 ଶୁଭ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ବିଭୂତିକାନ୍ତ ବିଳସତ ଚନ୍ଦ୍ରାଳକା କୁନ୍ତଳା ।
 ଲବଣ୍ୟମୃତ ମଞ୍ଜୁରୀ ରସକଳା ସିନ୍ଦୋମୁଦ୍ରା ଲେଳିନୀ ।
 ରାଧା ପ୍ରେମ ବିନୋଦିନୀ ବିଜୟତେ ନିତ୍ୟସୁଲ ସ୍ଥାୟିନୀ ।
 ଦୀର୍ଘଶ୍ଳୋକ ।

ବାସ ଉଜ୍ଜ୍ୱାସ ବିଳାସ, ନିର୍ମଳ ରସ ପ୍ରକାଶ, ଶୁଭ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ବିଭୂତି ଅଙ୍ଗିନୀ,
 ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଚନ୍ଦ୍ର ଅନନା; ଚନ୍ଦ୍ରାଳକା ସ୍ନେହାସିନୀ, ରସକଳା ସିନ୍ଦୂ ସୁଲେକିନୀ ଗୋ ।
 ଶ୍ରୀରାଧେ, ଲବଣ୍ୟ ପିୟୂଷ ସୁମାଧୁରୀ, ପ୍ରେମମୟୀ ନବୀନ କିଶୋରୀ ଗୋ । ୧ ।
 ନିତ୍ୟ ନିତ୍ୟ ସୁଲ ସ୍ଥାୟୀ, ପ୍ରନୟ ବିନୋଦମୟୀ, ବିଜେ କୁଞ୍ଜେ ନିକୁଞ୍ଜେ ଶ୍ରେୟୀ ।
 ରମ୍ୟମୟୀ ପ୍ରେମ ଧନୀ, ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ମନମୋହନୀ, କର କୃପାରସ ଅହ୍ଳାଦିନୀ ଗୋ ।
 ଶ୍ରୀରାଧେ, ଲବଣ୍ୟ ପିୟୂଷ ସୁମାଧୁରୀ, ପ୍ରେମମୟୀ ନବୀନ କିଶୋରୀ ଗୋ । ୨ ।

ଶ୍ଳୋକ ୬ ।

ଉତ୍ତମପ୍ରନୟର ଭଞ୍ଜର ତନୁ ବିଦ୍ୟୁତ୍ତଟାକିତ ।
 ପ୍ରେମୀ ନୀଳ ଦୁକୁଳିନୀ ମୁଦୁପଦାମ୍ବୋଜେ ସ୍ଥୁରନୟରା ।
 ସୁସ୍ୱରାଧର ଚନ୍ଦ୍ର ବିମ୍ବବଦନା କନ୍ଦର୍ପ ଦର୍ପାକୃରା ।
 ପ୍ରେମାଳା ମଦ ମନ୍ତ୍ରରା ବିଜୟତେ ପ୍ରାଣାୟତ୍ତା ରାଧିକା ।
 ଦୀର୍ଘଶ୍ଳୋକ ।

ଉତ୍ତମ ଉରଜଗର, ଉତ୍ତମୁଲ ତନୁ ପ୍ରବଳ, ବିଦ୍ୟୁତ୍ତଟା କୋଟି ଅର୍ଦ୍ଧବ ।
 ଚର୍ଚ୍ଚନୀଳଦୁକୁଳିନୀ, ମଦ ପଦାମ୍ବୋଜ ପୁନୀ, ଚିତ୍ରିତ ପରେ ବରବଦନ ଗୋ ।

ଶ୍ରୀରାଧେ, ସର୍ବୀକ୍ଷୟକରଦ୍ରୁମଣୀ, କରପଦପ ଅକ୍ଷର, ପ୍ରେମାକ୍ଷୟକମନ୍ତ୍ରଣ, ବିଜେ
ପ୍ରାଣାୟକ ଜନ୍ମ ପୁଣି ଗୋ । ୧ ।

ଶ୍ଳୋକ ।

ଉଲ୍ଲିଳନବପୌବନାମୁଦୁତରା ପ୍ରପୁଣ୍ଡିତାଳକୃତା ।
ସୁଶ୍ରେଣୀ ଉର ଭଙ୍ଗରା ପରାସ୍ପେରାଧରା ମେଦୁରା ।
ନୀଳବିଦୁରପୁଣ୍ଡିତା ପ୍ରପୁଷ୍ପି ସୁଶେଷ୍ପୁରପାଣିକା ।
ଶ୍ୟାମ ପ୍ରେମ ବିନୋଦିନୀ ବିଜୟତେ ପ୍ରାଣାୟକା ରାଧିକା ।

ଦୀର୍ଘଶ୍ଳୋକ ।

ଉଲ୍ଲିଳ ନବପୌବନା, ମୁଦୁତରା ଉରାଙ୍ଗନା, ପ୍ରପୁଣ୍ଡିତା ଅଳଂକୃତ ମୟି ।
ସୁଶ୍ରେଣୀ ଉରଭଙ୍ଗରା, ମୁରପରା ପିତାଧରା, ଅନ୍ତରେ ଶୃଙ୍ଗାର ରସ ସ୍ଥାୟି
ଗୋ । ରଙ୍ଗିନୀ, ନିଳାଦ୍ରୁତ ପୁଣ୍ଡିତା ଚପିକା, ଶ୍ୟାମପ୍ରେମ ବିନୋଦିନୀ,
ପ୍ରାଣସଖି କଳେପାନୀ, ବିଜେ ପ୍ରାଣାୟକା ଶ୍ରୀରାଧିକା ଗୋ । ୧ ।

ଶ୍ଳୋକଃ ।

ବୃନ୍ଦାବନାନ୍ତର ଚରସୁର ପୁଷ୍ପ ପୁଷ୍ପ;
ସଂତନ୍ତ୍ରକୃତା ମଦନ ମୁଦ୍ରତ ଦୀର୍ଘନେତ୍ରୀ ।
କର୍ଣ୍ଣେ ରସାଳ ମୁକୁଳଃ, ପ୍ରବଳ ବହନି,
ଶ୍ୟାମାଙ୍ଗ ସଙ୍ଗ ବରତ ସ୍ମରତେତି ରାଧା ।

ଦୀର୍ଘଶ୍ଳୋକ ।

ବୃନ୍ଦାବନାନ୍ତ ସଞ୍ଚାର, ଶିରେ ପୁଷ୍ପ ମୁକୁଟାସୁ, ମଦନ ମୁଦ୍ରତ ଦୀର୍ଘନେତ୍ରୀ ।
କର୍ଣ୍ଣେ ରସାଳ ମୁକୁଳ, ପ୍ରବଳ ଶୋଭା ସକୃଳ, ଶ୍ୟାମାଙ୍ଗ ସମୁଦ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପଦ
ସେ । ରଙ୍ଗିନୀ, ଉଦୟ ଉଦୟ ପୁଣ୍ଡିକାମେ, ବିଜେ ରାଧା ନିକୁଞ୍ଜ କୁଟୀରେ ସେ ।

ଶ୍ଳୋକଃ ।

ସେବେୟ ପରସ୍ମନ୍ତ୍ର କାଞ୍ଚନ ରୁଚି, ହେଲେକ୍ୟ ସନ୍ଦେହନୀ ।
ନିତ୍ୟାତା ରୁଚସୁଦରା ଜିତଦୁଧା ବାକ୍ୟାମୃତା ରାଧିକା ।
ଭସକାସ ମୁଖୀ କୁରଙ୍ଗନୟନୀ ଗୌର ସୁଧାସାରଣୀ ।
ପ୍ରେମାନନ୍ଦବିଲସିନୀ ବିଜୟତେ ପ୍ରେମ ଗ୍ରହତାମୁଦ୍ରଃ ।

ଦୀର୍ଘଶ୍ଳୋକ ।

ତେର କାଞ୍ଚନ ବରଣ, ଚିତ୍ରବନ ସାନନ୍ଦିନୀ, ଅଭୂତ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ
ଶ୍ରୀସୁନ୍ଦରୀ । ବାକ୍ୟାମୃତ ଜିତେ ଯତଃ ସୁଧାରସ ପ୍ରେମାମୃତ, କୁରଙ୍ଗ ନୟନ
ବୃଣୋଦୟ ସେ । ଶ୍ରୀରାଧେ, ଗୌରାପ୍ରେମ ପୀଠୁଷ ସାବେରି, ପ୍ରେମାନନ୍ଦରକୁ

ବାଲାସିନି ଗୋ । ୧ । ଦୁରୁ ରସରାଜ ହେବ, କନ୍ଦର୍ପ ରଥ ବିରୁଦ୍ଧ, ବରଦ
କଲରେ ଶୋଭାବନ । ଚପୁଳ ନିଦନ୍ତ ଚକ୍ର, ଚଳନେ ଗତି ଅବଦି ପଦାଦି
ଅଞ୍ଚଳ ବଞ୍ଚମାନ ସେ । ମଞ୍ଜୁଳ, ନୂପୁର ନିନଦା ଘୋଷ ଶୁଭ୍ର, ବିଜେ ମହାବଳୀ
ଶ୍ରୀମତୀ ସେ । ୨ । ପୁନଃ ପୁନଃ ଅପଘନ, କେଳି ଏବଂ ଅନୁମାନ, ଲବଣ୍ୟ ସମୁଦ୍ର
ଘୋଷି ଅସେ । ହାସ ତରଙ୍ଗ ଚଞ୍ଚଳ, ବାସ କାଳିମା କୁଟିଳ, ଅଗ୍ରେ ପ୍ରନ ଚକ୍ର-
ବାକ୍ ପାଶେ ସେ । ସେବାଳେ, ଗର୍ଜନ ନୂପୁର ନାଦ ଭେଳ, ଶ୍ୟାମ ଚୈତ୍ୟ
ନକ ଉଦାତ୍ତ ସେ । ହେରୟା, ବିହ୍ୱଳ କାୟେ, ଶ୍ରୀରାମଶ୍ୟାମ୍ବ ବିଜେ, ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ
ନିବେଦନ କେଲି ସେ । ୩ ।

ଭୂତା ।

ଲବଣ୍ୟ ବାରିଧି ଧରି ନିଜେ, ହେରୟା । ଅଥୟ ରସରାଜେ । ୧ ।
ନେହେ ଅନନ୍ଦାଶ୍ରୁ ଭରାଣ୍ଡଳ, ସକଳ ବିବେକ ହରାଣ୍ଡଳ ।
ମଞ୍ଜୁଳେ ଚଞ୍ଚଳ ନେହ ମୀନ, ମୃଦୁଲ ଲମ୍ପନ ଅପଘନ । ୩ ।

ଦୀର୍ଘସ୍ଥଳ ।

ବଦନ ଗୁନ୍ଦଭଦୟ, ମଦନ ସୃଷ୍ଟି ପ୍ରଳୟ, ସଦନ ଅନ୍ଧାର ଦିଲ ହରି ।
ସ୍ୱୟଂ ମଦନମୋହନ, ତେଜ ନିକୁଞ୍ଜ ସଦନ, ଅୟୁଧ ମୋହନ ବ୍ୟାଶୀଧାରୀ ।
ସତ୍ରମେ, ହେରୟା ନାଗରି ପୁରନ୍ଦରି, ବିଜେକେଲି ନାଚରେନ୍ଦ୍ର ହରି ସେ । ୧ ।

ଭୂତା ।

ବଦନ ଗୁନ୍ଦଭଦୟ ଓଢିଲ, ମଦନ ସୃଷ୍ଟି ପ୍ରଳୟ କେଲି । ୧ ।
ସ୍ୱୟଂ ମଦନ ମୋହନ ହରି, ନିକୁଞ୍ଜ ସଦନ ତେଜ୍ୟାକରି । ୨ ।
ଅୟୁଧକରେ ମୋହନ ବେନୁ, ହେରିୟା ବନେ ନାଚର କାହ୍ନୁ । ୩ ।

ଶ୍ଳୋକ ୪ ।

ବୃନ୍ଦାବଣ୍ୟ ନବ ନବ ଲତା ମନ୍ଦିରେ ଦ୍ୱାରିରାଧା ।
ଦୃଷ୍ଟି ଦୃଷ୍ଟି ମଧୁର ମୂରଲୀ ବାଦୟନ୍ ମନ୍ଦ ମନ୍ଦ ।
ଉତ୍ତମୁଲ୍ଲେଖ ବରଦଳ ରୁଚି କୋଟିକନ୍ଦର୍ପାନଳେ ।
ସୟାହୋପି ବ୍ରଜପୁର ବଧୂ ଚିତ୍ତତୌର କଶୋର ।

ଦୀର୍ଘସ୍ଥଳ ।

ନବବୃନ୍ଦାବନ କୁଞ୍ଜ, ନବ ନବ ଲତା ପଞ୍ଜି, ଦ୍ୱାରେବିଜେ ନବନବଶେଷ
ହୃଷ୍ଟହେଲି ଦୃଷ୍ଟିଭର, ମଧୁର ମୂରଲୀଧାରି, ବାଦୟନ୍ କେଲି ମନ୍ଦ ମନ୍ଦକରି ସେ ।
ମୋହନ, ଉତ୍ତମୁଲ୍ଲେଖବରଦଳ ରୁଚି, ନବନ ଉପାଳଦଳ ଭ୍ରାନ୍ତି ସେ । ବୋଟିଏ
କନ୍ଦର୍ପ ମାଲ, ଯଦି ପୁର ବ୍ରଜବାଲ, ଚିତ୍ତଗ୍ରେର କଶୋର ମୂରତି ସେ । ୧ ।

ତ ହା ।

ନବ ନବ ବୃନ୍ଦାବନ କୁଞ୍ଜି, ଅତ୍ୟନ୍ତ ସେହୁ ରହସ୍ୟ ପୁଞ୍ଜି । ୧ ।
 ଦ୍ଵାରେ କୁଜେ ନଗନ କଶୋରୀ, ଅତ୍ୟନ୍ତରେ ହୁଷ୍ଟେ ଦୃଷ୍ଟି ଭର । ୨ ।
 ମଧୁର ମୁରଲୀ କରେ ଧରି, ବଜାଏ ସେ ମନ୍ଦ ମନ୍ଦ କର । ୩ ।

ଶ୍ଳୋକ ୫ ।

ମେଘଶ୍ୟାମୋନଳିନନୟନୋ କେକ ପୁଞ୍ଜାବତଂସୋ ।
 ବଂଶୀପାଣି କନକ ବସଦୋ ବୈଜୟନ୍ତ୍ୟା ନିମନ୍ତ୍ୟ ।
 ନାନାଭଙ୍ଗି ବିରଚିତରତ ବିଷୟା ସହାସଂ ।
 ନୀଳା ପଦ୍ମ ଭ୍ରମଣ ନରତଃ କୋପିଜୀଘାହିଶୋର ।
 ଦୀର୍ଘସ୍ଥଳ ।*

ନୀଳମେଘ ଶ୍ୟାମ ବର୍ଣ୍ଣ, ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ପଦ୍ମନୟାନ, ମୟୁରଚନ୍ଦ୍ରକାରୁଳ ଶିରେ ।
 ବଂଶୀଧର ପୀତାମ୍ବର, ବୈଜୟନ୍ତୀ ମାଳଭର, ନାନାଭଙ୍ଗିବିରଚିତରତରେ ସେ ।
 ମୋହନ, ରାଧାମୁଖ ହେଉ ମୁଁ ତ ହାସେ, ପଦ୍ମଗନ୍ଧେ ଭ୍ରମରକି ବସେ ସେ । ୧ ।
 ନୀଳକମଳ ଭ୍ରମନ, ରଞ୍ଜନ କରେ ସଦନ, କିଶୋର କିଶୋରୀର ଉଲ୍ଲାସ ।
 ଏହିଶୋରୀ ହେଉମନ, ଅନନ୍ଦ ଶ୍ରୀ ବୃନ୍ଦାବନ, ସବଜନ ହରିଲ ହରିଷ ସେ ।
 ମୋହନ, ରାଧାମୁଖ ହେଉ ମୁଁ ତ ହାସେ, ପଦ୍ମଗନ୍ଧେ ଭ୍ରମର କି ବସେ ସେ । ୨ ।

ତ ହା ।

ଏହି ଶୋରୀ ହେଉ ମନ । ଅନନ୍ଦ ହେଲି ସବୁଜନ । ୧ ।

ଶ୍ଳୋକ ୬ ।

ହାରାବଳି ତରଳ ଜାଞ୍ଜନ କାଞ୍ଚିଦାମ, ମଞ୍ଜିର କଙ୍କଣମଣି ଦ୍ୟୁତିପାପିତସ୍ୟ ।
 ଦ୍ଵାରେ ନିକୁଞ୍ଜ ନିଳୟୀହର ନିରାସ, ଗୁଡ଼ାବଜ୍ର ମଥସଖି ମିମ୍ବଦିଗ୍ଧାଞ୍ଜନ ।
 ଦୀର୍ଘସ୍ଥଳ ।

ହାରାବଳି ତରଳତ, କଞ୍ଚନ କାଞ୍ଚିପାପିତ, ମଞ୍ଜିର ମଣି କଙ୍କଣଦ୍ରବ ।
 ନିକୁଞ୍ଜ ମନ୍ଦିର ଦ୍ଵାରେ, ବନ୍ଧୁଦେବୀ ଲଜ୍ଜାଭରଣେ, ଉତ୍ତଳହାରାବଜ୍ର ରସଭରେ ସେ ।
 ଶିରୀଷ, ସେ ଲଜ୍ଜା ଅନ୍ତଃପ୍ରହାରଣେ, କାନ୍ଦହାତୀ ଚଞ୍ଚଳ ରମଣେ ସେ । ୧ ।
 ପ୍ରେମନ ସମୟେ ହେଉ, ବୃନ୍ଦା ବୃନ୍ଦାବନରାସୀ, ଶିଥିଲେ ବେ କହୁଲ
 ରାସକେ । ମଞ୍ଜୁ କୁଞ୍ଜ କେଲି ଶେଷେ, ବିଜେ କର ରସରାଜେ, ହୃଷିକ ବଦନ
 ଗାନ୍ଧାରୀକେ ଗୋ । ପ୍ରବିଶସ୍ତଥ, ମାଧବ ସମୀପ ଲଜ୍ଜା ତେଜ, ରତ ଯେନ ବାମ
 ମତ ହେଜି ଗୋ । କାନ୍ତର ମଘଲ କର, ଶାନ୍ତଶାନ୍ତ ପରହର, ପ୍ରୀତ ପର-
 ରମ୍ଭାରମ୍ଭ ଭଳି ଗୋ । ଏ ନବ ଅବସାର ଦଳ, ଶେଷେ ବିଭବ ରଞ୍ଜିତ, ସାତକୁନ୍ଦ

ତରଳିକ ହାରେ । ସୁକୁସୁମ ସୁକୁମାର, ସୁଦେହା ବିଲସନର ସୁଗନ୍ଧ କୁସୁମ ସୁରୁ-
 ଶିଖେ ଗୋ । ପ୍ରବିଶ ରାଧେ, ମାଧବ ସମୀପ ଲଜ୍ଜାତେଜ, ରତି ଯେନ କାମମତି
 ହେଜି ଗୋ । ୩ । ଚରନବଲୟାନନ, ପରମରେ ସୁଶୀତଳ, ଏଥିରେ ବିଲସ
 ଭାବଭାବ । ରସବନ୍ଧୀ ତରୁଣ, ଗାନେ ହରକାନ୍ତ ଚିତ୍ତ, ଧୀର ଧୀର ଅଧୀର
 ସୁଧୀର ଗୋ । ପ୍ରବିଶ ରାଧେ, ମାଧବ ସମୀପ ଲଜ୍ଜାତେଜ, ରତି ଯେନ କାମମତି
 ହେଜି ଗୋ । ୪ । ସୁନ୍ଦର ବାହୁ ବଳିଷ୍ଠ, ନବପଲ୍ଲବ ମାଧୁରୀ, ଜନ୍ମିତ ପାଦପ
 କାନ୍ତ ଅଞ୍ଜଳି । ଘନଶ୍ୟାମ ଗଗନର, ରର ଅଳସରେ ହର, ରାଧେ ବିଲସଦ
 ରତିରଙ୍ଗେ ଗୋ । ପ୍ରବିଶ ରାଧେ, ମାଧବ ସମୀପ ଲଜ୍ଜା ତେଜ, ରତି ଯେନ କାମ-
 ମତି ହେଜି ଗୋ । ୫ । ମଧୁସୁକୁଳ କଳିତ, ରବ ମଧୁର ଉଦିତ, ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତ
 ପଦ୍ମିନୀ ନିକର । ଅଶ୍ରୁ ଅଶ୍ରୁ ଗୁଣେ ଝରୁ, ଯଦେଃସ୍ୟ କରେ ହୃଦ୍, ଯେଇ ବିଧି
 ରାଧେ ଚମତ୍କାର ଗୋ । ପ୍ରବିଶ ରାଧେ ମାଧବ ସମୀପ ଲଜ୍ଜା ତେଜ, ରତି ଯେନ
 କାମମତି ହେଜି ଗୋ । ୬ । ଅଗୋ ଶିଖର ରୁଚିର, ରୁଚିରଦନା ମୁଖର, ଧ୍ବନି
 କରେ ସମତ କୋକିଳ । ତୁମାର ରସଗର୍ଭ ବାଣୀ, ତାଙ୍କେ କରୁଁ ଦବେ ମୁନି
 ସଦୃଶ ବିଲସ କାଲି କୋଲି । ପ୍ରବିଶ ରାଧେ, ମାଧବ ସମୀପ ଲଜ୍ଜା ତେଜ,
 ରତି ଯେନ କାମମତି ହେଜି ଗୋ । ୭ ।

ଶ୍ଳୋକ ୫ ।

ଭ୍ରାଂଶିଭେନ ଚରବହନପୁମତି ଶ୍ରୀନ୍ତେ ଭ୍ରାଂଶ ତାପିତଃ ।

କନ୍ଦର୍ପେଶପୋତୁ ମିଚ୍ଛତ ମୁଧାସମ୍ବାଦ ବିମ୍ବାଧରଂ ।

ଅସ୍ୟାଞ୍ଜତଦଳଂ କୁରୁଷଶମିତ୍ରଂ ଭ୍ରଷେଷ ଲକ୍ଷ୍ମୀଲବ ।

କିଂତେଦାପରବୋଧସେବିତ ପଦାମ୍ବୋଜେ କୁତଃ ସତ୍ତ୍ୱମଃ ।

ଶ୍ରୀଘୋଷ ।

ଚରକାଲ ଯେଇ ଚିତ୍ତେ, ତୁମାରେ ବହୁର୍ବ । ଶ୍ରୀନ୍ତେ କନ୍ଦର୍ପ ତାପିତ ହର୍ବ ।
 ଅତି । ମୁଧା ସମ୍ବାଦରେ ପୋଷ୍ଟ, ବିମ୍ବାଧର ରାଗବାଣୀ, କରୁର୍ବ । ଅସ୍ୟ ପ୍ରାପତ
 ଗୋ । ଶ୍ରୀରାଧେ, ତରୁନ ତମାଳ ଦଳପ୍ରାୟେ କରରାଶି ଅନନ୍ଦ ଉଦୟ ଗୋ ।
 ଭ୍ରଷେଷ ଲକ୍ଷ୍ମୀକେ ଲବେ, ଅଳଙ୍କୃତ କର ଅବେ, ତବେ କତିନିଧି ସେଇ
 ପାବେ ଗୋ । ଯେ ହେୟ କଳକପର, ପାଦପଦ୍ମ ସେବାକାରୀ, ତାତେ କୁନ
 ସତ୍ତ୍ୱମେସଲଜେ । ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ ବୋଲେ ଶୁନ, ଠାଗକୁନୀ ନିବେଦନ, ମଣ୍ଡ
 ଶ୍ରୀଚରନ କୁଞ୍ଜେ କୁଞ୍ଜେ ଗୋ । ଶ୍ରୀରାଧେ, ପ୍ରାନ୍ତନାଥ ଚରତାପ ହର, ଅଳ-
 ପଲଙ୍କରେ ବିଜେକର ଗୋ । ୯ ।

ଶ୍ଳୋକ ୫ ।

ସାସାଂ ସାଧ ସମାନନ୍ଦଂ ଗୋବିନ୍ଦେ ହେଲ ଲେରନା ।

ସିଞ୍ଚାନ ମଞ୍ଜୁ ମଞ୍ଜୀର ପ୍ରବବେଶ ନାବେଶନଂ ।

ପଦ୍ମାର ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଅନନ୍ଦସିନ୍ଧୁ ଉଚ୍ଛ୍ରିକ୍ତଂ । ତେଲ, ସକଳି ରଘୁସୁରୁଦ ଉଦୟ ହରଲି ହେ । ୧ । ଗୋବିନ୍ଦର ନେତ୍ରାନନ୍ଦନ ନୟନ ଅତଳ, ବାଜୟା ମଞ୍ଜୁ ମଞ୍ଜୀର କୁଞ୍ଜେ ପ୍ରବେଶିଲ ହେ । ୨ । ଶ୍ରୀରାଧା ବଦନ ବାନ୍ଧକତେ ବଂଶୀଧାରୀ, ବକଶିତ ବିବିଧ ବିକାର ଅଞ୍ଜ ଭର ହେ । ୩ । ଜଳନୟ ହେଉ ଯଥା ଚନ୍ଦ୍ରମା ମଣ୍ଡଳ, ଉଚ୍ଛ୍ରିକ୍ତ ଉଦ୍‌ଘ୍ନ ଢରଳିତେ ଢରଳିଲ ହେ । ୪ । ଶର ଅଭିଳାଷେ ଧୀର ଏକ ରତିରାସସ, ସର୍ବାଙ୍ଗ ବାସ୍ତବିକ ସ୍ଥିତି ଅଲସ ବନ୍ଧସେ ଗୋ । ୫ । ବିଶେଷ ଲେବନେ କାନ୍ତ ସହରସ ବସ, ବଚନ ରଚନେ ମୁଖ ଅନଙ୍ଗ ବିକାଶ ଗୋ । ୬ । ଅମଲ ମୁକୁତାହାର ତାରତର ମୟ, ଲମ୍ବିତ ମହୁନ୍ଦ୍ରମନ କପାଟ ହୃଦୟ ଗୋ । ୭ । ନିର୍ମଳ ଯମୁନାଜଳେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅବଳାୟ, ସ୍ମୃତିଭର ବରମିତ ଫେନ ନିକୁରୁନ୍ ହେ ॥ ଶ୍ୟାମଳ-ମୁଦୁଲତର ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗ ମଣ୍ଡଳ, ମଧୁରତ ବିରାଜିତ ଗଉର ଦୁକୁଲ ହେ । ୮ । ଯେନ ଲବଣ୍ୟ ଉତ୍ପଳ ଶ୍ରୀନୀଳ ଉଦ୍‌ଘ୍ନୀଳ, କମନାୟ ଘାତେ ପୀତି ପଗଡ ପଟଲ ହେ । ୯ । ମନୋହର ଅଞ୍ଜଳ ଚଞ୍ଚଳ ଦୁଃଖିନ, ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ସୁରତି ସ୍ବାଗ ବଦନ କମଳ ହେ । ୧୦ । ଶରଦ ଉଡ଼ାଗେ ସ୍ମୃତି କମଳ ଉଦର, ଖେଳନ୍ତା ଶଞ୍ଜିତ ହୃଦ୍ କିବା ଚମତ୍କାର ହେ । ୧୧ । ମରତ କୁଣ୍ଡଳ ଶ୍ରେବର ପ୍ରଭାହର, ବଦନ କମଳ ପରଶାଳନ ମାଧୁରୀ ହେ । ୧୨ । ମନ୍ଦମନ୍ଦ ହାସ ରୂପ ଉଚ୍ଛ୍ରିକ୍ତ କର୍ପୁର, ରତି କୃତ ଲେଉଟ ନବପଲ୍ଲବ ଅଧର ହେ । ୧୩ । ସୁବେଶ କୁସୁମ ଗାନ୍ଧୀ ସୁନ୍ଦର ସିନ୍ଦୂରେ, ଉଚ୍ଛ୍ରିକ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ରକର ନୀଳ ଜଳଧରେ ହେ । ୧୪ । କପୋତେ ଯେନ ବନ୍ଦୁ ଅତି ଅନୁପମା, କାଳମେଘ ଉଦେ ଯେନ ନିର୍ମଳ ଚନ୍ଦ୍ରମା ହେ । ୧୫ । ବିପୁଳ ସୁଲକ ତୁଲ ନୀପ ପୂଲ ତୁଲ, କିବା ରତିକେଲି କଲ ଅକ୍ଷର ବହୁଲ ହେ । ୧୬ । ମନ ଗମନ କରନ ସମୁଦ୍ର ମଞ୍ଜଳ, ରସାନ ସୁରତ ଅଙ୍ଗ ଅଲେଖ ନିର୍ମଳ ହେ । ୧୭ । ଓଢ଼େ ସଖି ଇନ୍ଦ୍ରଗନ୍ଧ ସୁଖୀ ହୟ ମନେ, ଏ ସମୟ ଶୁଭ ହବେ ନିର୍ମଳ ନୟନେ ହେ । ୧୮ । ଓଢ଼େ ପ୍ରେମ ଭକ୍ତଗନ ଅନୁକମ୍ପା କର, ପ୍ରେମ ଉପାମାରେ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ ଯୋଡ଼ିକର ହେ । ୧୯ ।

ଓଢ଼ା ।

ଅନୁକମ୍ପାକର ଭକ୍ତଗନ, ପ୍ରେମଭାଷା ମାଗେ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ । ୧ ।

ଶ୍ଳୋକ ୪ ।

ଅତିକ୍ରମ୍ୟ ପାଞ୍ଚ ଶ୍ରବଣ ପଥ ପର୍ଯନ୍ତ ଗମନ ।
 ପ୍ରିୟାସେନେ ବାସେ । ସରଳ ତରତାରଂ ଚେତସ୍ୟେ ।
 ଇଦାନାଂ ସ୍ଵାଧୀୟାଃ ପ୍ରିୟତମ ସମାଲୋକ ସମସ୍ୟେ ।
 ପ୍ରାତଃ ସ୍ଵପ୍ନଦାୟୁ ପ୍ରସରତ ବହର୍ଷ୍ୟାଶୁ ନିବର ।
 ପୟାର ।

ଅତିକ୍ରମ୍ୟ ଅପାଙ୍ଗେର କର୍ମ ବିଚାର, ଶ୍ରବଣ ପଥ ପର୍ଯନ୍ତ କରଇ ଗମନ
 ହେ । ୧ । ପ୍ରିୟ ତୋଲ ଭ୍ରଷ୍ଟ ଖେଳ ହେଉତେ ଚଞ୍ଚଳ, ପ୍ରିୟାନେତ୍ର କମଳିନୀ
 ଅଭିସାର ହୋଇ ହେ । ୧ । ନରଞ୍ଜ ତଳେ ଭାବ ପଦ ଭ୍ରଷ୍ଟ ମେଲ, ଚକ୍ଷୁଲିପି
 ପ୍ରେମସିନ୍ଧୁ କୁଲ ଲୁହ ଗେଲ ହେ । ୩ । ପ୍ରେମାନନ୍ଦ ମହାନନ୍ଦ ରସାନନ୍ଦ ମୟ,
 ପ୍ରିୟତମା ପ୍ରିୟତମ ଲେଖନ ସମୟ ହେ । ୪ । କନକ ଚମକଲତା ଆନନ୍ଦାଶ୍ରୁ,
 ଜଳ, ରାସ ବିଲସ ଉଲ୍ଲାସ ସମ୍ପଦ ପଟଲ ହେ । ୫ ।

ତତ୍ତ୍ଵ ।

ପ୍ରେମସିନ୍ଧୁ ଚକ୍ଷୁଲିଲ, କୁଲବେ ଲୁହପା ଗେଲ । ୧ ।
 ପ୍ରିୟାପ୍ରିୟ ଲେଖନରେ, ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦଭରେ । ୨ ।

ଶ୍ଳୋକ ୫ ।

ଭଜନ୍ତ୍ୟା ସୁଲ୍ଲାନୁ କୃତ କପଟ ଶ୍ରେ ଚିପ୍ତିହୃତ ।
 ସ୍ଵିତଂ ଯାତେ ଗୋପା ବହୁର ବହୁତାଳୀ ପରଜନେ ।
 ପ୍ରିୟାସ୍ୟଂ ପଶ୍ୟନ୍ତି ଦୂରଶର ସମା କୁତ ସୁଭଗ ।
 ସଲକ୍ଷା ଲକ୍ଷ୍ମୀ ବ୍ୟଗମ ଦବଦୁରୋ ମୁଗଦୁଶଃ ।

ପୟାର ।

ସୁକୁସୁମ ଫଳା ଅନ୍ତର୍ଗତ ସ୍ଵୟଂଜନ, କୃତ କପଟ ଶ୍ରେ ଚିପ୍ତିହୃତ
 ହେ । ସମୟ ଜାନ୍ତିୟା ବୁଝା ନେତ୍ରାନ୍ତେ କହଲ, ସ୍ଵିତହାସେ ସଖିଗନ ଅନ୍ତର
 ହରଇ ହେ । ୨ । ତରଙ୍ଗ ନୟାନେ ପ୍ରିୟ ମୁଖ ଚନ୍ଦ୍ରଦେଖି, ରୁଣ୍ଡ ହେଲେ ସ୍ଵର
 ଭସ ବରୁର ସୁମୁଖି ହେ । ୩ । ସୁଭଗ ସୁଲକ୍ଷ୍ମୀ ମୃତି ନେତ୍ରମାତ୍ରେ ଛୁଲ, ନାଜାନିଲ
 ଚନ୍ଦ୍ରମୁଖୀ କୁଆ ପାଲଇଲ ହେ । ୪ ।

ପୟାର ।

ଏକାଦଶ ଛନ୍ଦ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ହୋଇ ସମାପତ, ଶ୍ରୀରୁରୁ ଗୋବିନ୍ଦପାଦେ ଘୋଷି
 ପ୍ରନମିତ ହେ । ୨ । ଶୋରୁରୁ କ୍ରିପାମୟୀ ଶ୍ରୀମତ କିଶୋରୀ, ମଦନସେବନ
 ଅନଙ୍ଗ ନିବାସ ଯତ୍ନାଦ ହେ । ୨ । ପଦ୍ମାବତୀ କାନ୍ତ ଜୟଦେବ କବିବଳ,

ଶୂନ୍ୟର ଚିତ୍ତେକ ତତ୍ତ୍ୱ ନିରୂପଣେ ଅର୍ଥ ହେ । ୩ । ତାର ଶ୍ରିପାଦଲେ ତାର
ବଦନ ଉଦ୍ଘୀର୍ଣ୍ଣ; ଅଜ୍ଞାନ ପିଣ୍ଡିକ କରେ ଉଦ୍ଘୀର୍ଣ୍ଣ ବଦନ ହେ । ୪ । ଉଦ୍ଘୀର୍ଣ୍ଣରସ
ଗୁହ୍ୟତ ଜନା ଯେଉଁ ହସ୍ତ, ଏଇ ନୀଳ ରତ୍ନମାଳ ଗନ୍ଧତେ ପରସ୍ତ ହେ । ୫ ।
ପିଣ୍ଡିକେର ନାମେ ସ୍ପଷ୍ଟ ନା ହସ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣିତେ, ଶ୍ରୀଚରନ ଶବ୍ଦେ ଦୋଷ ନା ଲୟ
ମହାନ୍ତେ ହେ । ୬ । ଅଜ୍ଞାନ ପ୍ରେମସାଗର ଗତ୍ୟୁଦ୍ଘଣ ଗୁଡ଼, କାହିଁକି କର ଓହ୍ଲେ
ନିସ୍ତୁଲିଙ୍ଗ ଜାନି ବୁଝ ହେ । ୭ ।

— ୫୫୧ —

ଦ୍ରାଘତା ଛାନ୍ଦ

ଶ୍ଳୋକ ୫ ।

ଗତବତୀ ସଞ୍ଜବୁଦେ ମଧ୍ୟ ହସାବୁର ନିର୍ଭରଂ ।
ସୁରଶର ବସା କୁତଃ କୃଷ୍ଣ ମୁଁ ତ ପିତାଧରଂ ।
ସରସ ମନସଂ ଦୃଷ୍ଟା ହୁତ୍ତା ମୁଦୁର୍ନବପଞ୍ଚବ ।
ପ୍ରସର ଶୟନେ ନିଶିପ୍ରାପ୍ତିମୁକାର ହରପ୍ରିୟଂ ।

ପୟାର ।

ବ୍ରାହ୍ମାଦି ସକଳ ସର୍ବ ହରଲ ଅନ୍ତର, ବିନୋଦିନୀ ମୁଦୁଅଙ୍ଗ ହେରଲ
ନାଗର ହେ । ୧ । ମହାହସାବୁରେ ସୁନିର୍ଭର କଲେବର, ସାହୁକ୍ୟ ସୌରଭ୍ୟ
ଗୋପନାୟ ବ୍ୟବହାର ହେ । ୨ । ସୁର ଶୀତା କୁତଜାତ ବନ୍ଦନୟନାନ୍ତେ, ଅଧର
କରର ସ୍ଥାନ ମଧ୍ୟ ହାସ୍ୟାମୁତେ ହେ । ୩ । ବ୍ୟାଧିବନ୍ତେର ବାଞ୍ଛିତ ବଦାକିବା
ପାତେ, କିବା ରସଦୁମ୍ପେ ମନୋରଥ ପୂଲ ପାତେ ହେ । ୪ । ନିବାନ ପଞ୍ଚବାକ୍ତର
ସେ ଯେ ପ୍ରିୟୁଦ୍ୟାବ୍ୟ, ସରସ ଅଲସ ହେଉ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ରସିକ ହେ । ୫ । ଶ୍ରୀମାତ୍ରେ
ନେହବଦନେ ଅସ୍ତାଦ ସେ ରସ, ରସିକ ରତନ କେଲି ବିନୟ ବିଶେଷ ହେ ।
କାମିନୀ ରତନ ଧନୀ ଚରନ ନଲିନ, କଶିଲୟ ଶେଷରେ କର ନିବେଶନ
ହେ । ୬ । ଯେବାଦି ପଞ୍ଚବ ହର କୈଶ୍ନ ପରଜୟ, ଆମାର ହୃଦ ସୁବେଶ ସୌଭାଗ୍ୟ
ଅଲୟ ଗୋ । ୭ । ଶ୍ରୀଚରନ ଲକ୍ଷ୍ମୀସେବା ପ୍ରଲଭ୍ୟ କରୁଛ, ଅନୁଗତ ଜନା ରାଧେ
ବଦନ ଭଜିଛ ଗୋ । ୮ । କରପଦେ ଅମି ତୁମାର କମଳଚରନେ, ସେବନ
କରବ ପ୍ରିୟେ ଅସ ସଲିଧାନେ ଗୋ । ୯ । ଶ୍ରୀମାତ୍ରେ ହୃଦୟ ତଟେ କରୁଛ
ବିଗଜ; ନୃପୁରେର ବାରଧନ ପୁରନ ସରୋଜ ଗୋ । ୧୦ । ବଦନ ପଂଶୁପତିଧି
ଚଳିତ ଅମୃତ, ରଞ୍ଜିତ ବଚନ ଅନୁକୁଳେ ସୁଲଳିତ ଗୋ । ୧୧ । ନିଷେଧ ନା କର
କରବାସ ଦୁର ହେତେ, ଏ ରହେ ଚର ବିରହ ନିରହ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ଗୋ । ୧୨ ।
ପ୍ରିୟେ ପ୍ରିୟ ପରରମ୍ଭ ଅକ୍ଷର ପୂଲକେ, ବିଗଳିତ ସ୍ନେହ ଲଳ ଯମକ ବଲକେ

ଗୋ । ୧୪ । ମହଲରେ କୁଚଦ୍ରୁୟ ବିନିବେଶ କର; ହର ହର ହରବିଶା
ପ୍ରଜାପ ନିକର ଗୋ । ୧୫ । ଅଧରୁ ଅମ୍ବିୟରସ କର ବିତରନ, ରାଗ ରାଗ ଧନ
ମୃତ୍ୟୁ ଦାସେର ଜୀବନ ଗୋ । ୧୬ । ତୁମାର ବିରହାନଳେ ଦଗ୍ଧ ହେଁଛେ ତନୁ,
ଶାନ୍ତ ହବେ ଶଶିମୁଖୀ ରସନା ବାଦନୁ ଗୋ । ୧୭ । ଚର ବିଷାଦେ ଶ୍ରବନ
ସ୍ବୟ ବିକଳିତ, ରତ କଥାଲପେ ଧନା ତାକେ କର ଶାନ୍ତ ଗୋ । ୧୮ ।
ବିପଳେ ରସିୟା ବନ ଅତ କ୍ଳାନ୍ତକୈଳ, ଦିଶ ଦିଶ ଆମାର ତନୁ କେମନି ଦୁର୍ବଳ
ଗୋ । ୧୯ । ଶିଷୟ ଦ୍ରୁତେ ଲେଖସେ ଲକ୍ଷ୍ମି ତ ରଙ୍ଗିମା, ହେଉତେ ଭଞ୍ଜିତ ହବେ
ସୁରତ ଗାରମା ଗୋ । ୨୦ । ରସିକ ଶେଷର ରସ ଗର୍ଭବାଣୀ ଶୁଣି, ବିନୋଦିନୀ
ନେତ୍ରେ ଜାତ ସମ୍ମତ ତଖନି ହେ । ୨୧ । ବୋଲେ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ ପ୍ରାନ୍ତନାଥ ସୁଖ
ଦିତେ, ବଶିଷ୍ଠେଲ ରସିକିନୀ ହୁଅ ଅନୁମତେ ଗୋ । ୨୨ । ସବ ବାଧା ହର ଓହ୍ଲେ
ସଖି ଭକ୍ତଗନେ, ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ ବନ୍ଦନ କରେ ତୁମାର ରେନେ ଗୋ । ୨୩ ।

ଶ୍ଳୋକ ୪ ।

ପ୍ରତ୍ୟହ ପୁଲକାନ୍ତରେଣ ନିବିଡ଼ା ଶ୍ରେଷ୍ଠେ ନିମିଷେଶତ ।
ଦୀପ୍ତା କୃତ ବିଲେକନେଽରସୁଧାପାନେ କଥା ନର୍ମତୀଃ ।
ଅନନ୍ଦାୟ ଗମେଣ ମନ୍ଥ ଯ ମହାପୁଞ୍ଜେଷି ତସିନ ରୁଦୁଃ ।
ଦୁର୍ବୁଞ୍ଜ ତେୟୋ ବରୁବ ଲଳିତାରମ୍ଭଃ ପ୍ରିୟମୁରୁକଃ ।

ପଦ୍ମାର ।

ପ୍ରତ୍ୟହ ପୁଲକାନ୍ତର ନିବିଡ଼ ଅଶ୍ରେଷ୍ଠେ, ଦୀପ୍ତାକୃତ ବିଲେକନେ ନିମିଷେ
ହେ । ୧ । ବିମ୍ବାଧର ସୁଧାପାନ ନର୍ମ କଥାଲପେ, ଅନନ୍ଦ ଅଧିଗମନ ଭବିଷ୍ୟ
ସମୀପେ ହେ ! ୨ । ଅଭୁତ ମନ୍ଥକଲ ସୁନ୍ଦର ଭଦ୍ୟମେ, ଲଳିତ ଅରମ୍ଭ
ପ୍ରିୟଭାବେ ସମ୍ଭବମେ ହେ । ୩ ।

ଶ୍ଳୋକ ୫ ।

ଦେବ୍ୟାଂ ସଞ୍ଜିତପୟୋଧରଭଂଗେପୀଡ଼ିତ ପାଣି ଯୈ ।
ରାଗିଧା ଦଶନୈ ଶତାଧରପୁଞ୍ଜ ଶୋଣିତଚେନାହତ୍ୟା ।
ହସ୍ତେ ନାନମିତଃ କରେଽଧରପୁଞ୍ଜ ସ୍ଥୁଭେନ ସଞ୍ଜେହୃତଃ ।
କାନ୍ତା ଜ୍ଞାମପି ଦୃଷ୍ଟିମା ପତେବହୋ କାମସ୍ୟ ବାମାତେ ।

ପଦ୍ମାର ।

ରସବତୀ ରସମତୀ ରସହୃତ ରାସେ, ରସନାୟ ରସବିଧି ରସାରସ ରାସେ ।
ରଥାଲସା ରସାରୁଷା ରସାବେଶାମୟ, ଉଦ୍ଦେଶିଲ ରସଦାନୀ ରସସମୁଦୟ ହେ ।
ରସପ୍ରଭାଦରୀ ରସେ ରସିକା ହରିଲ, ରସରାଜ ଶତ୍ତ୍ବ ରସରାଜେ ହୃଦ୍ରବେଲ ହେ ।

ଶ୍ଳୋକ ୪ ।

ପ୍ରାଳୟେ ରତକେଲି ସକଳରସାରସେ ଉୟା ସାହସ ।
ପ୍ରାୟଃ କାନ୍ତପୟାୟ କିଞ୍ଚିଦୁପର ପ୍ରାରମ୍ଭ ଯସ୍ତ୍ରମାତ୍ ।
ନିଷ୍ପତାଣି ଘନପ୍ରାନ୍ତି ଶିଥିଳତ ଦୌର୍ବଲ୍ୟ ରୁଦ୍ଧମିତେ ।
ବସନ୍ତଲିଳିତ ସଖୀ ପୌରୁଷ ପରନ୍ତୀଣାଂ କୃତଃ ସେବିତ ।
ପୟାର ।

ଧୀର ଲଲିତ ନାୟକ ଅଟେ ପଞ୍ଚବାନ, ଚତୁଃ ସ୍ତମ୍ଭିକ ଶୟନ ସେବିତେ
ପ୍ରମାଦ ହେ । ୧ । ତାତେ କତ ଶତରୁନେ ଦଲନ୍ତକେଲି ଶ୍ୟାମ, ଯେଉଁ ବିଧି
କରୁ କାନେ ଶୁଣି ନାହିଁ କାମ ହେ । ୨ । ମନ୍ଥୁଥ ମନ୍ଥୁଥୟ ଯେଉଁ ଜୟପୁକ୍ତ,
ତାକେ ଜୟ କେଲି ରାସେ ସେକାଳେ କିଞ୍ଚିତ ହେ । ୩ । ବହୁ ପୁରସ୍କାର ଶ୍ୟାମ
ସନ୍ତୁମ ରଞ୍ଜିତ, ବସନ୍ତଲେ ଲୟା ଗାଏ ଗାଏ ମେଲ୍ୟା ଗେଲି ହେ । ୪ । ଓହ୍ଲେ
ରସାନ୍ତରାଗେ ସଖୀ ଉକ୍ତଗତ, ଶ୍ରୀ ଚନ୍ଦନ ଦୁଃଖ ନିବେ ଏ ଲଳିତ ଶ୍ରବଣେ ଗୋ ।

ଶ୍ଳୋକ ୫ ।

କନକ ଜଳଦ ରୋଦ୍ୟ ଗୁରୁ ଲବଣ୍ୟ ପୁରୋ ।
ସୁରୁଗର ଉରଲିତା ପିତଂବିଷେଷୁ ଚେକୌ ।
ବଶିତ ଭବସ ପାଦାଘ୍ନେ ମଞ୍ଜିର ଯୁଗୌ ।
ସୁର ନିକୃତ ନିକୃଷ୍ଣ ରାଧିକାକୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ରୋଃ ।
ପୟାର ।

ସୁକନକ ଜଳଧର ରୁଗର ଲବଣ୍ୟ, ଅଙ୍ଗେ ରଙ୍ଗେ ନାଲି ପୀତାମ୍ବର
ଅଛାଦନ ହେ । ୧ । ଉୟୁହର ଯୁଗଳ ଶ୍ରୀରେନ ପଙ୍କଜେ, ପିତନ ରତ୍ନ ମଞ୍ଜିର
ଯୁଗଳ ବିରାଜେ ହେ । ୨ । ଓହ୍ଲେ ମନ ଏମନି ସୁରୁପ ବର ଲୟ, ନିକୃତ ନିକୃଷ୍ଣ
ମାଝେ ରାଧା କୃଷ୍ଣ ଦ୍ଵୟ ହେ । ୩ ।

ଶ୍ଳୋକ ୬ ।

ସୁଦହାସ ରୁଚିରାଘ୍ନ ବନ୍ଦ ଯୋବଲେକଃ ।
ପ୍ରଣୟ କୁତୁକଞ୍ଚି ନେତ୍ରା ନାଲାଘ୍ନ ନିଳୋ ।
ନବ ବିକସିତ ମଞ୍ଜି ମାଳତୀ କୁସମାଲୋ ।
ସୁର ନିକୃତନିକୃଷ୍ଣ ରାଧିକା କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ରୋଃ ।
ପୟାର ।

ପ୍ରେମୁମୁଖ ଚନ୍ଦ୍ରାଦୟ ଲବଣ୍ୟ ମାଧୁରୀ, ପ୍ରାନ୍ତେ ସୁଦ ପାନକରେ
ନୟନଚକୋରୀ ହେ । ୧ । ପ୍ରାନ୍ତେ କୁତୁକିନୀଲ ପଦ୍ମତୋର ଉଦୟ, ପ୍ରିୟାର

ମାଧୁର୍ଯ୍ୟ ନାହିଁ ଖେଳିବେ ତରଙ୍ଗ ହେ । ୨ । ନବବିକସିତ ମଞ୍ଜି ମାଧବ ମଞ୍ଜିକା,
ବିଭ୍ରଜ କୁନ୍ଦନ ଲାଲ ବୃଷଭବାଟିକା ହେ । ୩ । ଏହୁରୁପ ସୁରମନ ସୁରବସସୁଖେ,
ଶ୍ରୀ ରାଧା ଶ୍ରୀ କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ନିରୁଦ ନିକୁଞ୍ଜେ ହେ । ୪ ।

ଶ୍ଳୋକ ୪ ।

ଅସଦୃଶ ତନୁଶୋଭା ଧୃବଦାନଙ୍କଜାୟା
ପଟରତରସଗନ୍ଧେ ଭେଦନିଳା ପ୍ରବାହେ ।
ସ୍ମୃତ ସରସି ଜବଂଶୀ ଶୋଭମାନାଗ୍ରହସ୍ତୋ ।
ସୁରନିରୁଦ ନିକୁଞ୍ଜେ ରାଧିକା କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ରୋଃ ।

ପଦ୍ୟାର ।

ତନୁଶୋଭା ଅଦୃଶ ଲେଲିକ କନ୍ଦର୍ପ, ଧୃବଦ କରର ପଦନୟ ଦୁଃଖ-
ଦର୍ପ ହେ । ୧ । ରତରସ ଗର୍ବେ ଭେଦନିଳା ପ୍ରବାହତେ, ସ୍ମୃତ ସରସି ଜବଂଶୀ
ଶୋଭା ଅଗ୍ରହସ୍ତେ ହେ । ୨ । ଓରେ ମନ ସୁର ଓରେ ସୁର ବିହ୍ୱଳିତେ, ନିରୁଦ
ନିକୁଞ୍ଜେ ରାଧାକୃଷ୍ଣ ସୁନିବୃତେ ହେ । ୩ । ରାଧେ ରାଧେ ପ୍ରାନରାଧେ କୃଷ୍ଣ
ପ୍ରାନବନ୍ଧୁ ଏମନ ଅଗ୍ରସ୍ତ ଲୟା ଘୋଷେ ଦୁଃଖ ସିନ୍ଧୁ ହେ । ୪ । ହେନ
ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନପାଳ ଦାସୀହୟା, ଦୁହାଁ ଶ୍ରୀନୁ ନିବୋ ପୁଷ୍ପବିଧିନୀ ଲଭିୟା ହେ । ୫ ।

ଦୁହାଁ ।

ଏମନ ସୁରୁପ ଲୟକର, ରାଧାକୃଷ୍ଣ କୁଞ୍ଜରେ ବିହାର ।
ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ ହୟା ପାଲ୍ୟା ଦାସୀ, ଦୁହାଁର ଚରନକେ ନିବେଶି । ୧ ।

ଶ୍ଳୋକ ୫ ।

ତସ୍ୟାପାଟଳ ପାଣିପାଳିତମୁରେ ନଦ୍ରା ବସାୟୋ ଦୃଶୋ ।
ନିର୍ଯ୍ୟୋତା ପର ଶୋଣିମା ବିଲିଳିତା ସୁସ୍ତ ସୁଜୋ ମୁସ୍ତପା ।
କାହିଁ ଦାମଦର ଶୁଧାଫଳମିତ ପ୍ରାଚୀନ ଗାନ୍ଧେ ଦୃଶୋ ।
ରେଭା କାମଗତି ପ୍ରଦମରୁତ ପ୍ରସ୍ତମନଃ କଳିତଃ ।

ଦୀର୍ଘସ୍ଥୟ

ସୁରତ ସମର ପ୍ରାନ୍ତେ, ବିନୋଦିନୀ ଅତିକ୍ଳାନ୍ତେ, କରପଦ ରଞ୍ଜିମା
ପାଟଳ । ଉରଜ ଲତକା ବଳି, ଲିବିଅଛେ ପଦାବଳୀ, ବସଭୟ ନୟନ-
ଯୁଗଳ ସେ । ରଞ୍ଜିନୀ, ଅଟର ରଞ୍ଜିମା ଭୂଟି ଚେଲ, କେଶ ବାସ ହୃଦଦେଶ
ମାଲ ସେ । ୨ ଫଟି କାନ୍ତି ରଜବନ୍ଧ, ଶୁଥ ଅଞ୍ଜଳ ନିର୍ବନ୍ଧ, ଚନ୍ଦ୍ରାଞ୍ଜ ଚୁଷନ
ମୁଦୁଅଙ୍ଗେ । କଲଶର ଚେ ଅଭ୍ୟୁତ, ରେସେ କୁଳିଶଘାତ, ହେରୟା ।
ରସିକବର ସଙ୍ଗେ ସେ ରଞ୍ଜିନୀ, କାନ୍ଦେର ବିକଳ ହେର ହର, କୁମୁଦ

ବ୍ୟକ୍ତନେ ଶ୍ରୀମନ୍ତ ଭବ ସେ । ୨ । ରସବତୀ ଅବେତ, ଚକ୍ର ଶ୍ୟାମ ଅବ ଲେ,
ସ୍ବାଧୀନ କୃତ୍ତା ହୟା ବୋଲେ । ଓହ୍ଲେ କାନ୍ତ ଫାନଶଶ, ବେତ ଶ୍ରେମେ ଦଶି
ବେଶ, ରଞ୍ଜିତୁଲ ତୁମି ନାଶି ଦଲ ହେ । ମୋହନ, ତେମନା ହେବକ ସଖି ମୁଖ,
ତୁମି ଦଲ ବେନ ଅବଦୁଃଖ ହେ । ୩ । ଓହ୍ଲେ ବ୍ରଜେନ୍ଦ୍ରନନ୍ଦନ, ଦେ ସାର
ସୁଚନ୍ଦନ, ଦୁରଙ୍ଗ କୁରଙ୍ଗ ମଦରସେ । କାମ ମଙ୍ଗଲ ଲେଶ, ଶୀନ ପୟୋଧର
ଦେଶ, ପଦାବଳୀ ରଞ୍ଜିତା ହରଷେ ହେ । ମୋହନ ନାଶି ଦଲ ସୁବେଶ ଦଲେ,
ଦଶ ପ୍ରାନ୍ତସଖି ଦିବେ ଗାଲି ହେ । ୪ । ଗେଲ ଅଞ୍ଜନ ରଞ୍ଜନ, ଯେ ଅଳିକୁଲ
ରଞ୍ଜନ, ରତି ପତି ସାୟକ ମୋଚନେ । ଚୁମ୍ବନେ ଅଧର ଭଙ୍ଗି, ହେତେ ଫଳ-
ମୁନ ଭଙ୍ଗି, ରଞ୍ଜନକର ସେପର ରୋଚନେ ହେ । ମୋହନ, ନାଶିଦଲ ସୁବେଶ
ସକଲ, ଦେଖି ଫାନସଖି ଦିବେ ଗାଲି ହେ । ୫ । ଶୁକ ମୁନ ଅସ୍ତରସ, ତରଙ୍ଗ
କୁରଙ୍ଗ ଦୁଶ, ଫକାଶେ ନିରାଶବନ୍ତ ସେହୁ । ଶୁକ ମନସିକ ପାଶ, ଯେ ନୁ କୁଶଳ
ନିବେଶ, ଦିପ୍ତି ହବେ ତାର ଦୁତି ଲବ୍ଧ ହେ । ମୋହନ, ନାଶିଦଲ ସୁବେଶ
ସକଲ, ଦେଖି ପ୍ରାନ୍ତସଖି ଦିବେ ଗାଲି ହେ । ୬ । ଯେ ଅଳକା ଅଳିକୁଲ, ବିଦ୍ରୁମ
ବୃତେ ଚଞ୍ଚଳ, ତାବେ ଯନ୍ତେ ତାର ସ୍ଥାନେ ରାଶ । ରଞ୍ଜର କବଳ ଶୋ,
ଅସିୟା ଯେମନ ଦଶି, ତେମନା ଦିଶର ଅମାର ମୁଖ ହେ । ମୋହନ, ନାଶିଦଲ
ସୁବେଶ ସକଲ, ଦେଖି ପ୍ରାନ୍ତସଖି ଦିବେ ଗାଲି ହେ । ୭ । ହେର ପଢ଼ିହାସି ଜନେ
ବସନ ଦୟା ବୟାନେ, ହାସିତେ ଭାବକ ଲଜ୍ଜାଗଲେ । ପେର ଅନଳ କମଳ,
ସେ ଶୋଭାବେ ହର ନିଳ, ନିଃସରାଗ କୈଳ ଜୁନ ବଲେ ହେ । ମୋହନ,
ନାଶିଦଲ ସୁବେଶ ସକଲ, ଦେଖି ପ୍ରାନ୍ତସଖି ଦିବେ ଗାଲିହେ । ୮ । ସେଇ ବଦନ
ସାରସେ, ଲଳିତ କସ୍ତୁରୀ ରସେ, ତଳକ ଅଳକ କଲ ରଞ୍ଜି । ବହୁୟା ଶ୍ରମ
ସଲିଳ, ତାହାକେ ଧୋଇୟା ଦଲ, ହେଲ କାଲରୁଦେର ସୁସଞ୍ଜି ହେ । ମୋହନ,
ନାଶିଦଲ ସୁବେଶ ସକଲ, ଦେଖି ପ୍ରାନ୍ତସଖି ଦିବେ ଗାଲି ହେ । ୯ । ରୁଚର ମମ
ଶିକୁର, ତାକେ ସୁସାଜେନା କର, ସମହବେ ମଦନ ଗୁମର । ରଞ୍ଜିତେ କୁସୁମ,
ମିଳିତେ ହବେ ସୁସମ, ତବ ଚନ୍ଦ୍ରଚୁଲ ଅଡ଼ମ୍ବର ହେ । ମୋହନ, ନାଶିଦଲ
ସୁବେଶ ସକଲ, ଦେଖି ପ୍ରାନ୍ତସଖି ଦିବେ ଗାଲି ହେ । ୧୦ । ସରସ ଘନ ଜଘନ,
ଘେର ସମ୍ବର ବାରନ, ବାରନ କଢ଼ରା ଚମକାର । ମନ ରସନା ଦସନ, ଅବ-
ରନ ବିଭୁଷନ, ପ୍ରବଳ ରଞ୍ଜିତ ମନୋହର ହେ । ମୋହନ, ନାଶିଦଲ ସୁବେଶ
ସକଲ, ଦେଖି ପ୍ରାନ୍ତସଖି ଦିବେ ଗାଲି ହେ । ୧୧ ।

ଶୋକଃ

ରଚୟା କୁରସୋଃ ପଦଂ ଚିତଂ ସ୍ବକପୋଲୟେ ।

ଘଟିତୁ ଜୟନେ କାହିଁ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ କବିରା ଭବଂ ।
 କଳୟ ବଳୟ ଶ୍ରେଣୀ ପାଶୋ ପଦେ କୁରୁନୁପୁର ।
 ଧ୍ୟାନବଦିତଃ ପ୍ରୀତଃ ପାତାମୁରୋପି ତଥା କରୋତ୍ ।

ଦୀର୍ଘସ୍ତୋତ୍ର

କୁଚେ ପଦାବଳୀ ରଞ୍ଜିତ, କପୋଳେ ତିଳକ ସଞ୍ଜିତ, ଘନ ପିନ ଜୟନେ
 ରସନା । ସାଜୟିଁ । କବସରା, ଶିରେ ଗାତ୍ର ଉରେ ହାର, ଶଞ୍ଜିୟିଁ । ବଳୟ ସୁର-
 ଝିନା ହେ । ମୋହନ, ନାଶିଦିଲ୍ ସୁବେଶ ସକଳି, ଦେଖି ପ୍ରାନ୍ତସଖି ଦିବେ ଗାଲି
 ହେ । ୧ । ତୁମାର ସୁଶେଷ ଅମାର, ନୁପୁର ହରଛେ ଦୁର, ତାରାସ୍ଥାନେ ତାବେ
 ଶୁଣ କଲୁ । ଯେ କଲି ଅତ ବ୍ୟସ୍ତ, ସେ କି ନାକରର ସୁସ୍ଥ, ଦେଖ କତକାଲି
 ମୁଖରୁ ହେ । ମୋହନ, ନାଶିଦିଲ୍ ସୁବେଶ ସକଳି, ଦେଖି ପ୍ରାନ୍ତସଖି ଦିବେ
 ଗାଲି ହେ । ୨ । ବିନୋଦି ବିନୋଦ ବାମା, ବିନୋଦଚେହାର ଶୁନି, ପ୍ରାନ୍ତସୁ
 ଶେଖର ପୀତାମ୍ବର । ରେନୁ ମସ୍ତକ ଲୟିଁ, କ୍ଷୀୟା ଗାତ୍ର ସାଜୟା, କଲି
 ତେମନି ସୁରୁଗର ହେ । ମୋହନ, ଅତକାଞ୍ଚଳ ସଖି ଭାବ୍ୟ ନିଳ, ପ୍ରତ୍ୟଙ୍ଗ ସମର୍ପି
 ଶୁଧେ ଦିଲି ହେ । ୩ । ବୋଲେ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ ରସ, ରକ୍ତରସ ରକ୍ତବେଶ, ରସମୟୀ
 ରସିକାବେ କେଲି ହେ । ମୋହନ, ଅତକାଳେ ସଖି ଭାବ୍ୟ ନିଳ, ପ୍ରତ୍ୟଙ୍ଗ
 ସମର୍ପି ଶୁଧେ ଦିଲି ହେ ।

ଶ୍ଳୋକଃ

ମୌଳୋ କେକା ଶିଖଣ୍ଡୀନି ମଧୁରମା ଧାରାରେ ସ୍ନେହଣୀ ।
 ପିନାଶେ ବନମାଳିନୀ ହୃଦି ଲସତାରୁଣ୍ୟକଞ୍ଚୋଳିନୀ ।
 ଶ୍ରୋଣ୍ୟା ପୀତ ଦୁକୁଳିନୀ ରେଶମୋ ସନ୍ୟସ୍ତ ବିନ୍ୟାସିନୀ ।
 ନୀଳାକାଞ୍ଚନ ଦେହୁନୀ ବିଜୟତେ କାରୁଣ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ମୀମୟଂ ।

ପଦ୍ମାବ

ଶିରେ ଶୋଭା ଗାତ୍ର ପରେ ମଧୁରଚନ୍ଦ୍ରକା, ମହାମାଧୁରୀ ସିନ୍ଧୁ ତରଙ୍ଗ
 ହସିତା ହେ । ୧ । ଶବନ ସୁଗଲେ ଗୁରୁ ମକରକୁଣ୍ଡଳ, ଉରେ ନୀଳ ଚୈତ୍ତ୍ବପରେ
 ଦବ୍ୟ ବନମାଳ ହେ । ୨ । ନାସାତେ ନୟନି ସାଥେ ମାନବ୍ୟ ବସନି, ଅରୁନ
 ଅଧର କାରୁଣ୍ୟର କଞ୍ଚୋଳିନୀ ହେ । ୩ । କପୋଳେ ଚନ୍ଦନବନ୍ଦୁ ପୂର୍ଣ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର
 ତୋରା, ଚନ୍ଦନେର ଅଞ୍ଜନର ଗୁରୁ ଅଞ୍ଜକୋର ହେ । ୪ । ନୟନ କାଜଲଭଞ୍ଜି
 ଗୁମ୍ଫର ଶବନ, ମଦନ ଯନ୍ତ୍ର ଗୁଲନ ଅଲକା ପ୍ରସନ୍ନ ହେ । ୫ । ମରକତ ଚୈତ୍ତ୍ବ
 କରେ କୁଣ୍ଡଳରେ ବାଦ୍, ଚନ୍ଦନ ମନ ନାପୁର ଶୃଙ୍ଖଳା ପ୍ରପଦ ହେ । ୬ ।
 କଟିରେ ପୀତାମ୍ବର ନଟକର ଛବି, ଉରୁରେ କାଞ୍ଚଲିକା କନ୍ଦନାଲି ଭୁବ

ହେ । ୬ । ଉରଜ ମର୍ଜିତ ଶୟ ଦ୍ରବ୍ୟ ଶୋଭାବନ, ବନମାଲ ବୈଜୟନ୍ତୀ ହରହେ
ମଣ୍ଡନ ହେ । ୮ । ସୁକାଞ୍ଚି ମଣ୍ଡନମାଲ କାଞ୍ଚନ ଦେହନୀ, ସୁର୍ଯ୍ୟ ଶ୍ରୀକାରୁଣ୍ୟ
ଲକ୍ଷ୍ମୀ ମୋହନମୋହନୀ ହେ । ୯ । ବେଶ ଶେଷେ କରାହୁଁ ଗମନା କରଧର,
ବିଜୟେ ନୈରତ କୁଞ୍ଜେ ମୋହନ ବାଣୀଧାରୀ ହେ । ୧୦ । ସମୟ ଜାନିୟାଁ ସଖି
ମଞ୍ଜରୀ ଅଭଳ, ଶୋଭାମୃତ ନେତ୍ରମୁଖେ ହୁଷ୍ଟେ ପାନ କେଲି ହେ । ୧୧ ।

ଶ୍ଳୋକଃ

ମିଳନଂ ନୈରତ କୁଞ୍ଜେ ଜାୟତେ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ତଥୌ ।
ତସ୍ୟୋତ୍ତୁ ପୂର୍ଣ୍ଣେ ମୁଖଦେ କୁଞ୍ଜେ ରାସୋତ୍ସବ ଉବେଦ୍ ।

ପଦ୍ୟାଋ

ସକଳି ମଞ୍ଜରୀ ସବସଖି ଅଛେ ଘେର, ମାହେ ବିଜେ ବିନୋବନୀ ବିନୋଦ-
ବିହାରୀ ହେ । ୧ । ଯେମନ୍ତ ପରମଗୁଣ ଗନେର ସମାଜେ, ବିଚିତ୍ର ଲବଣ୍ୟ
ନୃତ୍ୟକାର ହୁଏ ସାଜେ ହେ । ୨ । ସେଇ ରୂପହୁଏ ଧାନେ ଶ୍ରବଣେ ଭାଷେ,
ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁଖଦାର କୁଞ୍ଜେ ତଳେ ରାସରସେ ହେ । ୩ ।

ଶ୍ଳୋକଃ

ଶ୍ରୀରାଧା ରତିଭାବ ମୁଦ୍‌ହୁଦୟା ସ୍ଵାଭ୍ୟାଃ ସଖିଭ୍ୟଃ ସମଃ ।
ପାଶୌ ପୁଷ୍ପ ଧନୁ ଶଯ୍ୟାଂ ବିଦଧତି ବୃନ୍ଦାବନେ କୀର୍ତ୍ତନ ।
ଅଶ୍ଳେଷେ ରତି ଚନ୍ଦ୍ରନୈ ରତିକଥାଳାପେ ପ୍ରମୁରପିତା ।
ଗୋବିନ୍ଦେନ ସମଂ ସଖିଗଣବୃନ୍ଦା ରାସୋତ୍ସବଂ କୁର୍ବତି ।

ରାଗ ବଙ୍ଗଳା ଶ୍ରୀ

ରାଧା ରତିଭାବେ, ପ୍ରମୁଦେୟା ହୃଦୟା, ପ୍ରାନସଖିଗନ କାଛେ ହେ ।
ରସିକନିକରେ, ପୁଲ ଧନୁଶର, ଶ୍ୟାମ କରେ ବାଣୀ ଅଛେ ହେ ।
କୁଞ୍ଜବନେ ଶୋଭାବର, ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁଖଦା କୁଞ୍ଜେ ବିହାରୀ ହେ । ୧ ।
ମୁକୁ ଅଲିଙ୍ଗନେ, ରୁଚିର ଚନ୍ଦ୍ରନେ, ରତିକଥା ଅଲପନେ ହେ ।
ଗୋବିନ୍ଦକେ ତନୁ, ସମର୍ପି ଦିଅଛେ, ସବ ସଖିଗନ ସନେ ହେ ।
ରାସଉତ୍ସବ ଭିକ୍ଷାସେ, ମତି ଭୟାନକ ରତି ବିଧିସେ ହେ । ୨ ।

ଶ୍ଳୋକଃ

ଶ୍ୟାମାଙ୍ଗାଙ୍ଗିତ ଗୌର ଦେହ ଲତାୟା ମେଘଛଟା ତନ୍ମୁତୀ ।
ତନ୍ମୁତୀ ବିଚରୁମୁକା ହୟରୁଚି ପତ୍ରଂ ଚରସ୍ପର୍ଶିତଂ ।
ଫଳାସାଂ ରତିକେଳି ଭାବ ଚତୁର ଯୁଗାଂ ଶିରେ ରୁପସାଂ ।
ଶ୍ରୀମନ୍ଦାଗର ରାସରତ୍ନ ଜଳଧି ଶ୍ରୀରାଧିକା ମାତ୍ରେ ।

ଝୋଲ

ଶ୍ୟାମାଙ୍ଗ ଅକ୍ତିତ, ଘୌର ଦେହଲତା, ମେଘେ ଯେନ ବିଦ୍ୟୁତ୍ପ୍ରସ୍ତ ହେ ।
 ବିକଟ ପଦ୍ମଜୀ, ତରସାର କରେ, ଚରନ ଯୁଗଳ ଶୋଭା ହେ ।
 ରାସ ଉପ୍ରବେ ଉଜ୍ଜାସ, ମତି ଉପ୍ରବୁ ବତି ବିଲସ ହେ । ୧ ।
 ସବାଙ୍ଗେ ସୁରତୀ, ବେଲୁହାବେ ଅତି, ବିଦଗ୍ଧ ଚତୁରା ଧନୀ ହେ ।
 ଶରୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଗୌରୀ, ରତି ଅଦକର, ମସ୍ତକ ମୁକୁଟମନୀ ହେ ।
 ଶ୍ରୀମଳାଗର ରତନ, ରାସରସ ଜଳଧିରେ ସ୍ନାନ ହେ । ୨ ।

ଶ୍ଳୋକଃ

ରାସୋଜ୍ଜାସ ବିଳାସ ବଳ ରସିକା ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ସୀମାଶୟା ।
 ରାଧା ପ୍ରେମମୟୀ ଶୁଭ୍ର ରତିକୃତେ ବୃନ୍ଦାବନେ ସୁନ୍ଦରୀ ।
 ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣେନ ସମଂ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ କୁର୍ସ୍ମେ ମତ୍ତ ଦ୍ଵିରେପେତୁଡ଼ିତେ ।
 ଶ୍ରୀବୃନ୍ଦାବନ ଦେବତା ବିଜୟତେ ରାଧା ସୁଧା ମଞ୍ଜରୀ ।

ଝୋଲ

ଶ୍ରୀରାସ ଉଜ୍ଜାସ, ବିଲସ ନିବାସ, ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଅଶ୍ରୟ ଧାମ ହେ ।
 ରାଧା ପ୍ରେମମୟୀ, ସୁଧା ରତିକାଶ୍ର, ସୁନ୍ଦର ବିପିନ ଗ୍ରାମ ହେ ।
 ଶୋଭା ନାଗରେନ୍ଦ୍ର ସନେ, ଶରୀ ଯେମନ୍ତ ନନ୍ଦନବନେ ହେ । ୧ ।
 ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ କୁର୍ସ୍ମେ, ପ୍ରମତ୍ତ ଦ୍ଵିରେଫ, ପ୍ରକୃଷ୍ଟେ ଝଂକୃତଭର ହେ ।
 ଶ୍ରୀବୃନ୍ଦାବନେର, ଦେବତା ବିଜୟେ, ଶ୍ରୀରାଧା ସୁଧା ମଞ୍ଜରୀ ହେ ।
 ଶୋଭା ନାଗରେନ୍ଦ୍ର ସନେ, ଶରୀ ଯେମନ୍ତ ନନ୍ଦନବନେ ହେ । ୨ ।

ଶ୍ଳୋକଃ

ପ୍ରେମାନନ୍ଦ ବିଲସ ଶ୍ରୀରାସ ରସିକା ଶ୍ୟାମା ସରୋଜେଷଣା ।
 ଗୋପୀମଣ୍ଡଳମଣ୍ଡିତା ବରଦନୁ ସିନ୍ଦୂର ସିମନ୍ତନୀ ।
 ଶ୍ରୀବୃନ୍ଦାବନ ରାସ କୌତୁହରସା ପୀନସ୍ତନା ଲଳିନୀ ।
 ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣସ୍ୟ ବିନୋଦନୀ ବିଜୟତେ ଶ୍ରୀରାଧିକା ଭାବନୀ ।

ଝୋଲ

ପ୍ରେମରେ ଅନନ୍ଦ, ବିଲସ ଶ୍ରୀରାସ, ରସିକା ଶ୍ୟାମା ସୁକେଶି ହେ ।
 ସରୋଜନୟନା ଗୋପିନୀ ମଣ୍ଡଳ, ମଣ୍ଡନ କୋକିଳ ଭାଷି ହେ ।
 ପତି ସମତ୍ତ ସିନ୍ଦୂର, ପତିବ୍ରତା ସିମନ୍ତୀ ସିନ୍ଦୂର ହେ । ୧ ।
 ବୃନ୍ଦାବନ ରାସ, କଉତୁହ ରସ, ପୀନ ଭରଜା ଲଳିନୀ ହେ ।
 ବିଜେ ଶ୍ରୀରାଧିକା, କୃଷ୍ଣ ବିନୋଦନୀ, ଭାବନୀ ଭାବ ବର୍ଦ୍ଧନୀ ହେ ।

ପତି ସମତ୍ତ ସିନ୍ଦୂର, ପତିବ୍ରତା ସିମନ୍ତା ସିନ୍ଦୂର ହେ । ୨ ।

ଶ୍ଳୋକଃ

ଗୁରୁର୍ଯ୍ୟ ଦେମରୁଚିର ବୃଷଭାନ୍ତୁ କନ୍ୟା ।
ମାକର୍ଣ୍ଣ ନେତ୍ର ଯୁଗଳା ନୀଳପଟ୍ଟ ହସ୍ତ ।
ସ୍ପର୍ଶ ବିରୁଷଣ ଯୁଦ୍ଧା ନବ ରୋମ ରାଜି
ସନ୍ୟାସ ହସ୍ତ କବଚ ଯୁଦ୍ଧ ରଞ୍ଜିତାତ୍ୟା ।

ଶ୍ଳୋକ

ଗୁରୁର୍ଯ୍ୟ କନକ, ରୁଚିର ଶିରାଧେ, ବୃଷଭାନ୍ତୁ ନୃପ କନ୍ୟା ହେ ।
ଅକର୍ଣ୍ଣଯୁଗଳ, ନୟାନ ଅଦୋଳ, ନୀଳ ପଟ୍ଟହସ୍ତା ଧନ୍ୟା ହେ ।
ସ୍ପର୍ଶ ବିରୁଷଣ ଯୁଦ୍ଧା, ନବ ରୋମରାଜି ଅକ୍ଷରାତା ହେ ।
ନୃତ୍ୟ ରଙ୍ଗି ଠାକି, ହସ୍ତେ ନ୍ୟାସ ବେନି, ଗଞ୍ଜଳ ଯୁଗ୍ମ ଦୃମିତା ହେ
ସ୍ପର୍ଶ ବିରୁଷଣ ଯୁଦ୍ଧା, ନବ ରୋମରାଜି ଅକ୍ଷରାତା ହେ । ୧ ।

ଶ୍ଳୋକଃ

ଉପକାଞ୍ଚନ ଗୌରାଙ୍ଗି ରାଧାଂ ବୃନ୍ଦାବନେଶ୍ଵରୀ ।
ବୃଷଭାନ୍ତୁ ଯୁଦ୍ଧାଂ ଦେବୀଂ ପ୍ରଣମାମି ହରିପ୍ରିୟାଂ ।

ଶ୍ଳୋକ

ଉପକାଞ୍ଚନ, ଗଉରବରନ, ରାଧା ବୃନ୍ଦାବନେଶ୍ଵରୀ ଗୋ ।
ବୃଷଭାନ୍ତୁ ସୁଦା, ଦେବୀ ଶଦେନ୍ଦ୍ରାୟା, ନମୋଃ ହରି ମନୋହାରୀ ଗୋ
ଶ୍ରୀରାମନ ଦୁଃଖ ହରି, କୃପା ସୁଧା ଦୃଷ୍ଟି ବୃଷ୍ଟି କର ଗୋ ।
ନାଶର କେବଳ, ଦୁର୍ଦ୍ଦେବ କପାଳ, ବିଷଦତ୍ତ ଜ୍ଵଳ ଘୋର ଗୋ ।

ଶ୍ଳୋକଃ

ରାଧାୟା କଳପୋତ ଗୋର କରଣେ ବୃନ୍ଦାବନେ ସଂସ୍ଥିତା ।
କୁନ୍ତଳତ ମୟୂର କୋକିଳଗଣା ଭୁଞ୍ଜ କୁରଙ୍ଗ ଗଣା ।
ବୃଷ୍ଟିସ୍ୟା ଭୂତହାସ ରାସ ବନିତା ପ୍ରୋକ୍ତାସ ମୁଦ୍ୟାଶ୍ରୟା ।
ସାକ୍ଷୀନନ୍ଦ ରସାକରା ବିଜୟତେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଗୌରେଶ୍ଵରଃ ।

ପଦ୍ମାର

ରାଧାଅଙ୍ଗ କଳପୋତ ଗଉର ବରନ, ଉଜ୍ଜ୍ଵଳୟା ବୃନ୍ଦାବନମାନ୍ଦେ କେଳି
ପ୍ରିୟା ହେ । ୧ । କୁନ୍ତଳି ପତ୍ର ମୟୂର କୋକିଳ ସୁସ୍ଵରେ, ଭୁଞ୍ଜ କୁରଙ୍ଗ ବିଳଙ୍କି
ନିକର ନିର୍ଭରେ ହେ । ୨ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଅଭ୍ୟୁତ ହାସ ରାସ ବୃଦ୍ଧି ହେଉ, ମୁଦ୍ୟାଶ୍ରୁନେ
ଅଶ୍ରୁ ଉଜ୍ଜ୍ଵାସ ଶ୍ରୀକିଶୋରୀ ହେ । ୩ । ସାକ୍ଷୀନନ୍ଦ ଅଭୟରସ ନିୟୁ ବିନୋଦିନୀ,

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଗର୍ଭରେଶ୍ୱରୀ ହରିଲ ଅପନ ହେ । ୪ । ବୋଲେ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ ଦିଶ ଦାସୀ
ଲକ୍ଷ୍ମୀଚନ୍ଦନେ, ବିଜୁଲି ତାଳିୟୁ । ଦଲ ଅବେ ନୀଳଦନେ ହେ । ୫ ।

ଶ୍ଳୋକଃ

ଗୌରୁତ୍ତଂକୁରଂ କୋକିଳଗଣାଃ ଗୌରାଃ ଶୁକ୍ଳଃସାଗୁକା ।
ଗୌରାଃ ସର୍ବ ମନ୍ତ୍ରରୁହାଃ ଫଳଚୟ ଗେରାଣି ପୁଷ୍ପାଣିତ ।
ଗୌରା ଶୁକ୍ଳପୋତ ଶଞ୍ଜିନଚୟାଃ ଗୌରଞ୍ଜ ବୃନ୍ଦାବନଂ ।
ରାଧାଦେହ ରୁଚିବୃନ୍ଦା ସଖିବୃନ୍ଦା ଶ୍ୟାମୋଽପି ଗୌରୋ ଭବେତ୍

ଚଉପଦୀ

ନବକିଶୋରୀ, ରୂପ ମାଧୁରୀ, କିବା ଚମତ୍କାର ରେ,
କୁନ୍ଦନକଳି, ହଳଦହଳି, ସକଳି ଗର୍ଭର ରେ । ଘୋଷା ।
ଭୁଞ୍ଜ ଗର୍ଭର, ପିବ ଗର୍ଭର, ଗର୍ଭର ମଧୁର ରେ ।
ଶୁକ ଶାଗୁକା, ବନରୁଚିକା, କୁରଙ୍ଗ ଗର୍ଭର ରେ । ୧ ।
ତରୁନ ଲତା, କୁଲ ଜଞ୍ଜିତା, ଯୁଗଳ ମଧୁର ରେ ।
ତମାଲ ବନ, ଭୁବି ଗଗନ, ସକଳି ଗର୍ଭର ରେ । ୨ ।
ମଲ୍ଲ ମାଳତୀ, ନୀଥଲି ଜାତି, ବଧୂକ ମଦାର ରେ ।
ନୀଳକମଳ, କୁସୁମ କୁଲ, ସକଳି ଗର୍ଭରରେ । ୩ ।
ଚକ୍ର ବସୋତ, ଶଞ୍ଜିନ ଯତ, ତତ ନୃସିଂହାର ରେ ।
ଶ୍ରୀବୃନ୍ଦାବନ, ମଦ ପବନ, ଗଗନ ଗର୍ଭର ରେ । ୪ ।
ଶ୍ରୀରାଧା ଅଙ୍ଗ, କାନ୍ତି ତରଙ୍ଗ, କିବା ଚମତ୍କାର ରେ ।
ଜଳଦ ମାଲ, କାଜଲ କାଲ, ଶ୍ୟାମହୁଁ ଗର୍ଭର ରେ । ୫ ।

ଶ୍ଳୋକଃ

ଶ୍ରୀରାଧା ସୁସମାର୍ଚ୍ଚ ଗୌର କିରଣେ ରାପୁରତା ଦିତ୍ତୁଂ ।
ବୃନ୍ଦାରଣ୍ୟସମସ୍ତକଲ୍ପତରୁବ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗରାଗାବହୁଃ ।
ଗୌରା କୋକିଳ ଭୁଞ୍ଜ ସର୍ବ ପ୍ରସବ ଶୁଣ୍ଠାର୍ଥ ବୃନ୍ଦାବନେ ।
ରାଧା ଦେହରୁଚି ବୃନ୍ଦା ସଖିବୃନ୍ଦା ଶ୍ୟାମୋଽପି ଗୌରୋ ଭବେତ୍ ।

ଚଉପଦୀ

ନବ କିଶୋରୀ, ରୂପ ମାଧୁରୀ କିବା ଚମତ୍କାର ରେ ।
କୁନ୍ଦନକଳି, ହଳଦହଳି ସକଳି ଗର୍ଭର ରେ । ଘୋଷା ।
ଶ୍ରୀରାଧା ଛବି, ହୃଦୟ ରବି, କିରନ ଗର୍ଭର ଦେ ।
ଭରତ ଦିଗ, ଦିଗବି ଦିଗ, ସକଳି ଗର୍ଭର ରେ । ୧ ।

କଳ୍ପଦରବ, ଶାଶା ପଞ୍ଚବ, ପୃଷ୍ଠାଙ୍ଗ ରୁଚିର ରେ ।
 ପସ୍ତ ପତଙ୍ଗ, ନାନାଦି ରଙ୍ଗ ସକଳ ଗଭୀର ରେ । ୨ ।
 କିବା ଅଭୂତ, ଅସ୍ତୁର୍ତ୍ତ ଜାତ, ବୃନ୍ଦାବନ ଘୋର ରେ ।
 ସଖିଫଳ, ତମାଲ ଦଳ, ଶ୍ୟାମହୁଁ ପତ୍ତର ରେ ।
 ଯମୁନାଜଳ, ଗୁନ୍ଧ ଉଜ୍ଜଳ, ନିରନ ଗଭୀର ରେ ।
 ଶିଞ୍ଜିତନ, କରେବନ୍ଦନ, ଗଭୀର ପୟର ରେ । ୪ ।

ପୟାର

ଗୌରଭଦ୍ରପନ ଛବି ଗୌର ଧ୍ୟାନଛଟା, ସଖିଗନ ମତ୍ତୁଅନ୍ତ ସଗର୍ବେ
 ଭବିଷ୍ୟ ହେ । ୧ । ଜାନନୀ ଅନନ୍ତ ବୃନ୍ଦା ଦିବ୍ୟ ମଧୁରସ, ଉନ୍ନାଦ ବଡ଼ା ମାଦକ
 ପଦାର୍ଥ ବିଶେଷ ହେ । ୨ । ମାଧବ ମଞ୍ଜୀ ମାଳତୀ କଦମ୍ବ ଅଶୋକ, ଏଇ ପଞ୍ଚ
 ପୁଷ୍ପରସ ଏକତ୍ର କାରକ ହେ । ୩ । କରାଉଲ ଘନଶ୍ୟାମେ ଦିବ୍ୟ ମଧୁପାନ,
 ଖାଇତେ ଭବିଷ୍ୟ ବୁଦ୍ଧି ଅବଶ୍ୟ ନୟାନ ହେ । ୪ । କିଷ୍ଠେର ଅଧରମୁତ ରାସେ
 କେଲି ପାନ, ଶ୍ରୀରାଧା ଅଧରମୁତ ନାଲ ସଖି ଜନ ହେ । ୫ । ବୋଲେ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ
 ମତ୍ତୁ ମାତଙ୍ଗ ଗାମିନୀ, ହୋଇ ଘାଲ ଖେଳ ଅରମ୍ଭିଲ ନାଲମନ ହେ । ୬ ।

ଯଥାର୍ଥ

ଏମନି ସମ୍ଭବ, ହେଲେକ୍ୟ ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ, ନାହିଁ ନାହିଁ କୁନ ଖାନେ ହେ ।
 ରସରାଜ ବୋଲି, ଶୁନ କୁତୁହଳି, ବସନ୍ତ ରାଜ କଖାନେ ହେ ।
 ପରୁଖେଲ ଶୋଭାବନ, ଏକେ ବରବା ଏଇ ବ୍ୟାଧାନ ହେ । ୧ ।
 ମନେ ଏଇ ଭାବି, ଜାନି ବୃନ୍ଦାଦେବୀ, ଲୟୁଁ । ଅନିର ଝଟକ ହେ ।
 ଦିନେ କୃଷ୍ଣପାଶେ, ଗେଡ଼ର ରହସ୍ୟେ, ବାଣ୍ଟିଲେ ସବୁ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ହେ ।
 କୃଷ୍ଣ ଧରି ନିଜକରେ, କୁଟମଣ୍ଡଳରେ ପରୁ ମାରେ ହେ । ୨ ।
 ମାରେ ଟକା ଟକି, ଅତ୍ୟନ୍ତ କୌତୁକୀ, ଖେଳ ହେଲି କୁତୁହଳେ ହେ ।
 ଧବଳ ଶ୍ୟାମଳ, ପୀତବର୍ଣ୍ଣ ଛୁଲି, ସବାଇ ସୁରଙ୍ଗ ଭେଲି ହେ ।
 ଏଇକାଲେ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ, ସେବାକରେ ଯୁଗଳ ଭରନ ହେ । ୩ ।

ଏକତାଳୀ

ଅବରତେ ଅବରତ ଉଡ଼ିଲରେ, ଲଳିତ ବସନ୍ତରାସ, ରସେ ରସି ପୀତ-
 ବାସ, ଗୋଶୁଗନ ସଙ୍ଗେ ହୋଇ ଖେଳିତ ବଡ଼ ଲ ରେ । ଘୋଷା । ମାରେ ମମ୍ମ
 ଖୋଜି ଖୋଜି, ନାଲମନି ଚନ୍ଦ୍ର ହେଜି, ବାମାନନ କି ସୁରଙ୍ଗ ଦିଶିଲ ରେ । ୧ ।
 ବୃଷଭତା ଯତ ଛୁଲି, ଅବିରେ ରଙ୍ଗ ହଜଲି, କାନନକ ପିନ୍ଧିରେ ମଣ୍ଡିଲ ରେ ।
 ପତ୍ନୀ ମୁଗ ଗାବିଚନ, ରଙ୍ଗିମା ଭେଲି ବହନ, ମାନବ୍ୟ ଛୁ ଏଣି କିବା ବିହନ

ରେ । ୩ । ଅନ୍ଧର ଉଡ଼ି ଗଗନ, ଭରତ ରଙ୍ଗ ବରନ, ବଶିଷ୍ଠ ଅଗାଧ ପୂର୍ବ
 ରେ । ୪ । ଚନ୍ଦ୍ରବରନ ସୁରଙ୍ଗ, ସବ ହରଲ ବରଙ୍ଗ, ବନଭୂମି ହେଟି ଧାରଲ
 ରେ । ୫ । ଯମୁନାଜଳ ବାଲିମା, ହସ୍ତୀନେଲ ସେ ରଙ୍ଗିମା, ଏଥୁ କିଏ ହେଙ୍ଗଲ
 ଗୋଲଲ ରେ । ୬ । ଇନ୍ଦ୍ରନାଳମନ ପର, କିଷ୍କେର ଅଙ୍ଗ ମାଧୁରୀ, କୋଟି
 ଅରୁନେର ପ୍ରଭା ଚଞ୍ଚିଲ ରେ । ୭ । କ୍ରମର କେ'କିଲ ଯତ, ବସନ୍ତ ବିହଙ୍ଗ କତ,
 ଶାଢ଼ୀ ମୟୁର ରଙ୍ଗ ହରଲ ରେ । ୮ । ଯମନ ସମୟ ଯାନ, ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ ତୋଶେ
 ଭନି, ମାନବ୍ୟ ମନ୍ଥାକ ଏଥୁ ଅସିଲ ରେ । ୯ ।

ଶ୍ଳୋକଃ

ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟାଃ ସୁରକେଳକୌତୁକରସା ଗାୟନ୍ତିଭଃ ସୁସ୍ବରଂ ।

ବିଶାଦେଶୁ ମୁଦଙ୍ଗ ତାଳ ମୁହୂତ ସମ୍ପାଦୟନ୍ତୋଗୀତଂ ।

ବାମେ ନୃତ୍ୟନ୍ତି ରାଧିକା ରସବତୀ ଦକ୍ଷେ ଲଳିତା ସ୍ଥିତା ।

ମଧ୍ୟେ ଶ୍ୟାମଳ ସୁନ୍ଦର ରତେଳାମୁଦୀପଦ୍ମଭଦ୍ରମା ।

ଚଉପଦୀ

ରାସେ ବିଲସେ ଗୋ ସକଳି ରସିକା, ମଉଡ଼ରେ ନୃତ୍ୟକରେ ଗାୟିବି
 ରାଧିକା । ଘୋଷା । ଦ୍ରୁମି ଦ୍ରୁମି ଦ୍ରୁମି ବାଜେ ତବଲ ମଢ଼ଲ, ଝନ ଝନ ଝମକର
 ମନ୍ଦରା ମୁଦୁଲ । ୧ । ବିଶାଖା କର ଚରନ ଘୁଘୁର ମିଲସେ, ତୁଙ୍ଗ ବିଦ୍ୟା
 ବଲ୍ଲିକତେ ଝଲକିୟା ଯାସେ । ୨ । ପ୍ରେମପଥ ପଞ୍ଜରାକା ସକଳି ମଞ୍ଜରୀ, କେ
 ବାସେ ତମ୍ବୁ ଝଞ୍ଜର କେ ବାସେ ବାଂଶର । ୩ । କର୍ମିୟା ମେଢ଼ଲତା ବାଜାଏ
 ମୁଦଙ୍ଗ, ଇନ୍ଦୁରେଣା ମିଲୟନ ତାତେ ମୁଦୁ ରଙ୍ଗ । ୪ । ରଙ୍ଗଦେବୀ ସୁଦେବିକା
 ଗାନ ଗାନ କଲେ, ରାଗେର ଅଲପ ଉଠେ ଟୁବେର ମଣ୍ଡଲେ । ୫ । ସାରାଗମ
 ପଦ ନିଶା ସାସାର ସାସାର, ରମେମ ଧନୀ ଧପ ନିଧମରର । ୬ । ତାତାଥେର
 ତାତାଥେର ଥୋତାକ ଥୋତାକ, ଥୋଦ୍ରୁମି ଥୋଦ୍ରୁମି ଦ୍ରୁମି ଥୋଦ୍ରୁମି
 ଥୋତାକ । ୭ । ପହୁଲେ ଉଠଇ ଧୂତ ମାଲବ ମାଲବ, ମଙ୍ଗଲ ତୋଡ଼ି ବରାଡ଼ି
 ଧନା ଶ୍ରୀ ଭୈରବ । ୮ । ଧନାଶ୍ରୀ ମାଲଶ୍ରୀ ପଟ କୌଶିକ ମଞ୍ଜରୀ, କାମୋଦୀ
 ଅମୋଦି ବସନ୍ତକ ମୁଖାବର । ୯ । ମୋହନ ମୋହନ ଅର ବେଲଲ ଗୁଞ୍ଜରୀ,
 ସୁରଞ୍ଜନ ସୁରଞ୍ଜନ ପ୍ରଚଣ୍ଡ ଗୁଣ୍ଡର । ୧୦ । ମନ୍ଦୁରମଲ କେଦାର ସାବେର ଅସା-
 ବରୀ, ମରୁତର ମାରୁ ଗାୟିବି ଗାୟିବି । ୧୧ । ପ୍ରଗୁପ୍ତରେ ଗୁପ୍ତ ଯେ ଲଗାର
 ଯେ ଉଡ଼ବ, ପଟକାଲ ଏକତାଲ ବିଷେ ପଡ଼ବ । ୧୨ । ଏଇ ମତ ଯତ ତାଲ
 ରୂପନ ଝମାକ, ସବତାଲ ରାଗିରାଗ ଅପନ କାଶବ । ୧୩ । ବାମେ ରାବ
 ରସବତୀ ଦକ୍ଷିଣେ ଲଳିତା, ମଧ୍ୟେ ଇନ୍ଦ୍ର ନାଳମନ ଚନ୍ଦ୍ରମା ଉଦିତା । ୧୪ ।

ଅନନ୍ଦ ଚନ୍ଦ୍ରପୁରୁଷେ ବୃନ୍ଦାଦେବୀ ଭକ୍ତ, ପୁଷ୍ପ ବୃଷ୍ଟିକରେ ହେବ ଦୁର୍ଦ୍ଦାକାର
ଶୋଭା । ୧୫ । ବାଜର ଦୁଇଭୁ ବାଜା ଭଜନନାଦରେ, ଅବାଶେ ଚନ୍ଦ୍ରପତି
ଥାନ୍ତି ନୃତ୍ୟକରେ । ୧୬ । ନାଚେ ବୃଷ୍ଟିବାସ ହୁଷ୍ଟେ ପାଦତଳ ସାଥେ, ଅନନ୍ଦେ
ନାରଦ ନାଚେ ବିନା ଲୟା ହାତେ । ୧୭ । ଶ୍ରୀରୂପ ମଞ୍ଜୁଶ୍ରୀ ହସ୍ତେ ନିଷ୍ଠା ପାଦା-
ଜାତି, ବୋଲେ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ ତାରା ଏଇ ସେ ସମ୍ପଦ । ୧୮ ।

ପୟାର

ହେନ ବେଲ ଘନଶ୍ୟାମ ପୂର୍ଣ୍ଣିକାମ ହୟା, ଠାଉଦିଲ ନୟାନାନ୍ତେ
ବୃନ୍ଦାବେ ହେଉୟା ହେ । ୧ । ନନ୍ଦବ୍ରତକାଶ୍ଵ ଯତ କନ୍ୟାଗନ ଅଛେ, ସବ
ଦୁଃଖେ ଜିଜ୍ଞାସିତେ କିଶୋରର କାରେ ହେ । ୨ । ତୁଣ୍ଡି ରତନ ହେନ ବିଧି
ଭରକିଲ, ସମରସ ଅସ୍ଵାଦନ ମାନସେ ବାଞ୍ଛିଲ ହେ । ୩ । ତବେ ବୃନ୍ଦାମୁଖ
ହେବ ଅଜ୍ଞା ଦିଲ ରାଧେ, ବନ୍ଧୁ କେନ କନ୍ୟାଗନ ମଦନେ ଦଗଟେ ଗୋ । ୪ ।
ଲକ୍ଷ୍ମୀ । ନାଶିତେ କିବା ତାରା ଦୁଃଖ ଯାବେ, ମୟୂର ନାହସ୍ତେ ସେଇ ଅବଲ
ସ୍ଵଭାବେ ଗୋ । ୫ । ଅଜ୍ଞା ଶୁଣି ବୃନ୍ଦା ବୋଲେ ଶ୍ୟାମ ହୃଦ ଜାନି, ସକଲ ସ୍ଵାର୍ଥ
ସମ୍ପଦ କଲ ଅପନି ଗୋ । ୬ । କାଲି ଦିବା ପୂର୍ଣ୍ଣିମାସୀ ଦଶଦଶ୍ଵ ଅଛେ.
ମଧୁତେ ମାଧବ ବିଧି ଯୋଗେଶ୍ଵର ସ୍ଵଚ୍ଛେ ଗୋ । ୭ । ବସନ୍ତେର ପୂର୍ଣ୍ଣିମାସ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା
ନିଶା, ପୂର୍ଣ୍ଣି ମନୋରଥ ରତ ହବେ ସମ ଯଶା ଗୋ । ୮ । ଦ୍ରୁପଦନ ସମରସ
ଅସ୍ଵାଦନ କର, ଅପନ ଅଙ୍ଗେର ବାଧା ଅପନି ନିବାର ହେ । ୯ । ସପତ
ବିପତ ଲୟା । ଯତ ବ୍ରଜନାଶ୍ଵ, ଅଂଶିନୀ ଅଂଶ ଅଂଶ ଏସବ ତୁମାର ଗୋ । ୧୦ ।
ଅନ୍ତନାୟିକା ଲକ୍ଷନେ ସ୍ଵପ୍ନ ବିଦ୍ୟମାନ, ସ୍ଵାଧୀନା ଭକ୍ତକା ହସ୍ତେ ବିଶେଷ ପ୍ରଧାନ
ଗୋ । ୧୧ । ବୋଲେ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ ପ୍ରାନ୍ତନାଥ ମନ ଜାନି, ବୃନ୍ଦାବାକ୍ୟେ କ୍ରପା-
ଦୁଷ୍ଟି ବୃଷ୍ଟି କେଲି ଧନା ଗୋ । ୧୨ ।

ଶ୍ଳୋକ

ଅଙ୍ଗ ଗୌର ସୁଚନ୍ଦ୍ରକା ସୁରଗିତେ ଲବଣ୍ୟ ଭୁଞ୍ଜାସୁବା ।
ଶ୍ୟାମ ପ୍ରେମସୁଧାନିଧି ବିଜନିତା କାରୁଣ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ସ୍ଵପ୍ନ ।
ଲବଣ୍ୟକ କଳା ପ୍ରମୋଦନ ପଦ ରୂପ ଜଗଦ୍‌ବିଭବ ।
ସାଧାୟା ସମଦେଦିତା ଶ୍ରୀନିଶିଲେ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଭାଣ୍ଡେ କୁଶଳ ।

ପୟାର

ଅଙ୍ଗ ଗୌର ସୁଚନ୍ଦ୍ରକା ତରଙ୍ଗ ଭବିଷ୍ୟେ, ଉନ୍ମତ ଲବଣ୍ୟ ମହା ଭସ୍ତବ
ବର୍ଦ୍ଧନ ହେ । ୧ । ଶ୍ୟାମ ପ୍ରେମ ସୁଧାନିଧି ଜନ୍ମିତେ ବିଧାତ, ସ୍ଵପ୍ନେ ଶ୍ରୀକାରୁଣ୍ୟ
ଲକ୍ଷ୍ମୀ ସାତ କୁମୁଦିତା ହେ । ୨ । ସକଲ ଲବଣ୍ୟ ମୁନି ବଚନ କମଳ, ଜଗତ

ବୈଦବାନନ୍ଦ ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗେ ଲଭିଲ ହେ । ୩ । ବୋଲେ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ ଧୂଷ୍ଣ ଅଶ୍ରେ-
ମଣ୍ଡଳ, କିଏ ସମ ଶ୍ରୀରାଧିକା ନଖକାନ୍ତି ତୁଲ ହେ । ୦ ।

ଶ୍ଳୋକଃ

ରାଧା ନିତ୍ୟେଶ୍ୱରୀ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାବନ ବିହାରଣୀ ।
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ବନ୍ଧୁ ଯଦି ତଦ ରାଧାଭାଷାମମ ।

ପୟାର

ଶ୍ରୀରାଧାର ନିଜ କୃଷ୍ଣତାର ଯେ ଇନ୍ଦ୍ରେୟ, ଶ୍ରୀକୃତ୍ତାବନେର ମାତ୍ରେ ସ୍ୱଚ୍ଛନ୍ଦେ
ବିହରା ହେ । ୧ । କୃଷ୍ଣର ପ୍ରାନ୍ତବନ୍ଧୁ ଯେ ହୃଦ୍ରେ ନିଶ୍ଚୟେ, ତାତେ କୁନ ପ୍ରେମ
ନାହିଁ ବୃହ ମହାଶୟେ ହେ । ୨ । ରାସୋପବ ଶ୍ରୀମୁଖ ଜାନି ପ୍ରିୟା ପ୍ରୀୟ ଦ୍ରବ୍ୟ,
ମନ୍ଦରୁନେ ସେବେ ବାତ ପୁଷ୍ପପୁଷ୍ପ ମଲୟ ହେ । ୩ । ହେନବେଳ ଏକ ନୀଳ
ବାହ୍ୟ ତବେ ହେଲ, ବିଦ୍ୟେତା ଯନ୍ତେ ରତ ପିଠ ଲୟ । ଦିଲ ହେ । ୪ । ସେବ
ପିଠପରେ ବିଜେ ନାଗର ନାଗର, କୁସୁମ ବ୍ୟଜନେ ବଞ୍ଚେ ପ୍ରିୟ ସହଚର ହେ ।
ଜାନିଲ ଶ୍ରୀବନଦେବୀ ଦୁହାଁ ଶାନ୍ତ ଚେଲ, ସଖୀ ମଞ୍ଜୁରୀ ସାଥେ ଅନ୍ତରେ ଆକିଲ
ହେ । ୫ । ମିଷ୍ଟାନ୍ନ ପ୍ରାମଣୀ ଲୟ । ଜାନି ଗୁଞ୍ଜିକରେ, ବାଡ଼ିଦିଲ ଅଶ୍ରୁପୂର୍ଣ୍ଣ ମହା
ମୋଦରରେ ହେ । ୬ । ତବେ ପ୍ରିୟାହିୟ ଦୁହେଁ ଭୋଜନ କଲେ, ସୁଦେବୀ
ସୁରଜ ଜଲ ଲୟ । ସମର୍ପିଲ ହେ । ୭ । ଭୋଜନ ଶେଷ ଅଞ୍ଜୋବନ ଶେଷକାଳ
ଜାନି, ସୁରଜା ସୁର୍ତ୍ତ ନବାସ ଖଟିଲ ଅପନି ହେ । ୮ । ଲଳିତା ଅନୟ । ଦିଲ
ସୁବଲ ବିଟିକା, ଅନନ୍ଦେ ଚର୍ଚ୍ଚନ କରେ ରସିକ ରସିକା ହେ । ୯ । ଭୋଜନ
ଶେଷେ ଯଦି ଅବଶେଷ ଦ୍ରବ୍ୟଛଳ, ବୃନ୍ଦାସହ ସବସଖି ହୁବେ ପାନକେଲ ହେ ।
ପ୍ରେମବତୀ ଜଳଦିତେ ସବେ ହସ୍ତ ଧୋଇ, ସେ ପାର ପାର୍ଶ୍ୱିକା କେଲ ସ୍ଥାନ
ପରସ୍ପଦ ହେ । ୧୦ । ଶ୍ରୀମତୀର ଅଙ୍ଗ ପାୟ । ଲଳିତା ସଜନି, ଦଶନବସବଟିକା
ବାଣ୍ଟିଲ ଅପନି ହେ । ୧୧ । ବୋଲେ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ ନିଦ୍ରାଲସ କାଲ ହେଉ, ଶୈଳ
କୁସୁମ ଶଯ୍ୟା ପ୍ରିୟ ସହଚର ହେ । ୧୨ ।

ଶ୍ଳୋକଃ

ମଦଚକ୍ରତ ଚକୋରୀ ଗୁରୁତା ଗୌରଦୃଷ୍ଟି,
ରବଦନଦମିତରାକା ରୋହିଣୀ କାନ୍ତମୂର୍ତ୍ତି ।
ଅବିକଳକଳଧୌତା ଧୌତ ଧୌତେୟକଣି,
ମଧୁରମାମଧୁ ଗାନ୍ଧୀ ରକ୍ତରେ ଯଦିରାଧା ।

ପୟାର

ମଦଚକ୍ରତ ଚକୋରୀ ଗୁରୁ ଗୌରଦୃଷ୍ଟି, ବଦନ ଦଳିତେ ଫୁଟିତେ

ଶୋଭା ପୃଷ୍ଠି ହେ । ୧ । ବାରବାଣୀ ସୁକୁନ୍ଦନରସାନେର ଝଲ୍ଲ, କାଳିମା ହରତେ
 ଶୋଭା ସମ୍ପତ୍ତିକେ ତୁଲି ହେ । ୨ । ମଧୁର ରସ ଜନକ ଜନମେର ପୁଲି, ମୁଦ୍ରା
 ମାଧୁରୀରୂପା ନବସସ ବଲ୍ଲି ହେ । ୩ । ମନୋହର ପୁଲ୍ଲକ୍ଷେପେ ସବେ ବେଳି
 ବଜେ, କି ଦିବ ତୁଲନା ତବେ ରାବ ରସରାଜେ । ୪ । ରସରାଜ ଦଣ୍ଡେ ନାଲମନି
 ସିଂହାସନ, ଶିରାଜିତେ ରାବ ଯଥା ରାଜାପୁର ଜନ ହେ । ୫ । ବୋଲେ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ
 ଦିଶ ଦାସୀ ଭକ୍ତଜନେ, କୋଟିଜନେ ଅବସନେ ପୁଲିଙ୍ଗ ସାଧନେ ହେ । ୬ ।

ଚଉପଦୀ

ରସକଳା ସଙ୍ଗେ, ରଙ୍ଗେ ରସିକ, ରଙ୍ଗେ ରଫିକଶେଖର ବିହରଲେ
 ଗୋ । ଘୋଷା । ଝଲି ପୂର୍ଣ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ରଜନୀ, ଝଲି ପୂର୍ଣ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ବଦନୀ, ବୁଜି ଯୁବରାଜ
 ଭେଳାକର ଅଜ, କିବା ରସପିନ୍ଧୁ ପଞ୍ଚରଲେ ଗୋ । ୧ । କମରାଜ ସଙ୍ଗେ ସମର,
 ରଜ୍ଜାକର ନାଗରବର, ନାଗର ରାଜକୁ ବପର ବରକ, ପୁଲିନ କାନନୁ ରୁହା-
 ରଲେ ଗୋ । ୨ । ପଞ୍ଚବାଣ ପ୍ରପଞ୍ଚ ଦାଜ, ପାଞ୍ଚବାକୁ କି ଅଛି ଅଜ, ଲଜଧନ
 ଲଞ୍ଜ ଦେଇ କାଞ୍ଚିକୁ ଚଞ୍ଚଳ ଭଞ୍ଜିକି ସଂହରଲେ ଗୋ । ୩ । ଭୁରୁରୂପେ ଅଞ୍ଜନ
 ଗୁଣି, ରଣି ଯୋଗି ନୟନ ବାଣ, ଛିବା ଉଦେଶ୍ୟରେ, ରୁଝିବାଚାଳରେ ଦମ୍ଭେ
 ଦାମ୍ଭାଳିକି ପୃଥ୍ବୀରଲେ ଗୋ । ୪ । ରୁଣିବୁଣି ନୁପୁର ନାଦ, ରଣଜୟ ଟମକ ନାଦ,
 ଭାଷେ ଶ୍ରୀ ଚନ୍ଦନ, ହେଉ ଏ ବିଧାନ, ଜାଣି କାମରାଜ ଓହ୍ଲରଲେ ଗୋ । ୫ ।

ଶ୍ଳୋକଃ

ନବୀନ ଜଳଦାଦଳି ଦଳିତ ଗୁରୁ ସୌଦାମିନୀ ।
 ମହେନ୍ଦ୍ର ମଣିମଧ୍ୟରା କନକ ମଞ୍ଜୁବେଶା ପିବା ।
 ତମାଳତରୁ ରଞ୍ଜିତା ରୁଚର ହେମ ବଞ୍ଚି ଗତା ।
 ହରେ ଭରସି ରାଜତେ ନବକ୍ଷଣାଂଶୁ ଗାଥାମୁଜା ।

ଯଥାରାଗ

ରାସନୀର ଶେଷେ, ରସ ପ୍ରାନ୍ତବଶେ ନାଗର ନାଗର ହସ୍ତ ହେ ।
 ବିଜୟେ ନିକୁଞ୍ଜେ, ଦିବ୍ୟ ପୁଷ୍ପଶେଷେ, ବରଦ୍ୱା ମଦନ ଜୟ ହେ ।
 କୋଟି କୋଟି ରଞ୍ଜିତ କାମ, କୋଟି କଲପେ ନା ହସ୍ତେ ସମ ହେ ।
 ଅନ୍ତରଙ୍ଗଜନା, ସେବା ଅଦରଲ, ଅନ ଅନ କୁଞ୍ଜେ ଗେଲ ହେ ।
 ଶ୍ୟାମ ଭରଦେଶେ, ନିରର ରହସ୍ୟେ, ରସିକନୀ ବିରଜିଲ ହେ ।
 ନିଲ ପଞ୍ଜରୀର ମାତେ, ଯେନ ବସନ୍ତ ବିହଙ୍ଗି ସାଜେ ହେ । ୨ ।
 ନବୀନ ଜଳଦା; ମଣ୍ଡେଲି ମଧ୍ୟେ କି, ଲଳିତ ବିଜୁଲି ଦିଶା ହେ ।
 ରଘୁ ନାଲମନି, ମଧ୍ୟେ କି ନାଗନ, ମଞ୍ଜୁଲ କନକ ରେଖା ହେ ।

କିବା ନାଲିଗିର ଶୋଭା, ତାରମଧ୍ୟେ ହରତାଳ ତୋରା ହେ । ୩ ।
 ନଗନ ତମାଲ, ତରୁଣେ ରୁଚିର, ଯଥା ହେମବଳି ଛନ୍ଦା ହେ ।
 ନଗନ କିଶୋର, ଭରେ ମନୋହର, ତଥା ଶ୍ରୀକିଶୋରା ରାଧା ହେ ।
 ଏହିକାଳେ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ, ନିଜ ଦୁଃଖ କରେ ନିବେଦନ । ୪ ।

ଶ୍ଳୋକଃ

ଧୂନିତ ମଧୁପ ପୁଷ୍ପେ ପୁଷ୍ପିତାଶୋବକୁଞ୍ଜେ ।
 ନିଜହୃଦ ପରସ୍ପରୀ ନମ୍ନୀତେ ପୁଷ୍ପତଲ୍ୟେ ।
 ଅଗଣୟ ସୁଖ ନିଦ୍ରା ତୁଷ୍ୟମାନା ତରଙ୍ଗେ ।
 ସ୍ମର ନିବୃତ୍ତ ନିକୁଞ୍ଜେ ରାଧିକାକୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ରୋ ।

ପଦ୍ମାର

ପୂର୍ଣ୍ଣ ମନୋରଥେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁଖବାନ କୁଞ୍ଜେ, ଧୂନିକୃତ ମନୋହର ମଧୁକୃତ-
 ପୁଷ୍ପେ ହେ । ୧ । ନିଜହୃଦ ସଖି ତସ୍ମିନ୍ନେର ତାତପର୍ଯ୍ୟା, ନମ୍ନୀତେ ସୁକୋମଳ
 ନୀତଦଳ ସଜା ହେ । ୨ । ସହଜେ ପୁଷ୍ପିତ ଲତାକୁଞ୍ଜେ ଚମତ୍କାର, ପୁଷ୍ପ ଗନ୍ଧକର୍ମ୍ମ ।
 ମନ୍ଦେ ବହର ସମୀର ହେ । ୩ । ଫୁଲେର ବିଞ୍ଚିତ ଦିବ୍ୟ ଫୁଲେର ମୃଦୁଲି,
 ଫୁଲେର ଗୁପ୍ତ ଫୁଲେ ଝାଲର ସିକୁଳି ହେ । ୪ । ଫୁଲେର ବିଞ୍ଚିତ ଫୁଲେ ଗୁମର
 ମାଧୁରୀ, ଫୁଲେର ତୋରନା ଛନ୍ଦା ଫୁଲେର ମସର ହେ । ୫ । ରସିକ ନାଗରବର
 କୁଞ୍ଜ ଶୋଭା ଦେଇ, ଏକାନ୍ତ ହରଲ ରସିକିନୀ କରଧର । ୬ । ତବେ ରାଧା ଶ୍ୟାମ
 ନିଦ୍ରା ଅଲସ ଭଦ୍ରା, ଫୁଲେଶେଷେ ଅଗଣୟ ସୁଖ ନିଦ୍ରା ଯାୟେ ହେ । ୭ ।

ଶ୍ଳୋକଃ

ଅବିରତ ଅନୁରାଗ ପ୍ରୋପ୍ତଲଦୋପନାରୀ ।
 ତତରଗତ ସୁସେବା ମାନନେ ଲଢ଼େବଶ୍ଚୈ ।
 ତନ୍ମୁ ପୁରଟ ସମାସ୍ତେ ରୀଳନଂ ପ୍ରେମସଂଗତେ ।
 ସ୍ମର ନିବୃତ୍ତ ନିକୁଞ୍ଜେ ରାଧିକାକୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ରୋ ।

ପଦ୍ମାର

ତବେ ଅବିରତ ଅନୁରାଗ ଉଠୁଲିନି, ଅଦରଲ ଯେହା ସେବା ସକଳ
 ସଜନୀ ହେ । ୧ । ସଜଲବିଟିକା କରେ ଲଳିତା ସେବନ, ବିଶାଖା ତରର ସେବା
 ବର୍ଣ୍ଣର ଚନ୍ଦନ ହେ । ୨ । ଚମ୍ପକଲତା ତଳେ କୁସୁମ ଗୁମର, ଛନ୍ଦା ନିଲପଟ
 ଶ୍ୟାମ ଗୁଣ୍ଡଲ ଧୀର ଧୀର ହେ । ୩ । ରଞ୍ଜିତେଶା ଦରପନ ଧରି ଭ୍ରାତୃହସ୍ତେ,
 ଭ୍ରାତୃବିଦ୍ୟା ବିନା ଲୟ । ମୃଦୁ ମୃଦୁ ବାୟେ ହେ । ୪ । ରଞ୍ଜିତା ରଞ୍ଜିନୀ ଭ୍ରାତୃ
 ରଞ୍ଜଦେବୀ ମତ୍ତ, ଅନନ୍ଦରେ ଗାନକରେ ଲଳିତ ବସନ୍ତ ହେ । ୫ । ସନ୍ଦେହ

କରଇ ସେବା ନଈନ ମାଟୁରା, ତାର ପରେ କରେ ସେବା । ଦ୍ଵାଦଶମସ୍ତକ ହେ ।
 ସ୍ଵେମନ ମାଧୁର୍ଯ୍ୟ ଲାଭ ବିପ୍ରାର ହରଲ, ସବସଖିଗନ ଶ୍ରେମେ ହେରେ ମନ୍ତ୍ରଥଲ
 ହେ । ଏହିକାଳେ ନଟରାଜ ବିଗୁରେ ମାନସ, କେମନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସେବା ହରବେ
 ଉଦ୍ଘାସ ଗୋ । ୮ । ବୃନ୍ଦାଦେବୀ ମୁଖ ହେଉ ହେଲ ଠଗଠର, ସେବ ତରତ
 ଶତ୍ରେ ଜାନଲ କିଶୋରୀ ହେ । ୯ । ପ୍ରାନନାଥ ମନୋରଥ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯେନ ହବେ,
 ତେମନି ଭାଗଲ ମଧୁରମା ବାଜା ତବେ ହେ । ୧୦ । ଅମି ବହୁ ଏକବଥା ଶୁନ
 ପ୍ରାନେଶ୍ଵର, ତୁମି ସର୍ବ ଚିନ୍ତାମନୀ ସଙ୍କସ୍ତ ଈଶ୍ଵର ହେ । ୧୧ । ଏ ବ୍ରଜମଣ୍ଡଳେ
 ଯତ ବରଜ ନାଗରୀ, ସକାର ରଗତ ବିଷ୍ଣୁକୁମି ନିଲ ହର ହେ । ସବାକାର
 ଅନନ୍ଦତ ହେଲି କେଲି ରସେ, ଧନ୍ୟା ଅଦି ନବକନ୍ୟା ସୁଦେବ ବିଶେଷେ
 ହେ । ୧୨ । ଭୁବି ଅଛେ ଧୃତି ମତ ବରହେ ଅକୁଳ, ଚତୁର ପୁକ୍ତେ ସେର
 ତୁମାକେ ବରଲ ହେ । ୧୪ । ମୟୁରର ପାଶୁ ନୃତ୍ୟ କେଲି ତାରାସନେ, ମୟୁରୀ
 ନାହୁଏ ଯେର ଥାଏ ତୋଷମନେ ହେ । ୧୫ । ଅବେ ଯେମନି ବିଧାନେ ହବେ
 ସମରସ, ତାରା ସବ ମନପୂର୍ଣ୍ଣ କାମ କ୍ରୀଡ଼ାରସ ହେ । ୧୬ । ତେମନି ଅରମ୍ଭ ନୀଳ
 ବୃନ୍ଦାବନ ମାଟେ, ରାସ କଲ୍ଲୋଲ ଉତ୍ତୁଲି ଗୋପିନୀ ସମାଜେ ହେ । ୧୭ । ରସମୟୀ
 ସୁନାଗରୀ ମଧୁର ବାନୀ ଶୁନି, ରସରାଜ ମନରେ ଅନନ୍ଦ ଅକଥନ ହେ । ୧୮ ।
 ବୋଲେ ତୁମି ଅମାର ନାଗରୀ ଶିରେମନି, ପ୍ରେମମୟୀ ରସେଶ୍ଵରୀ ରସ ବିଧାନି
 ଗୋ । ୧୯ । ତୁମାର ଅଜ୍ଞାନେ ନହେ ରାସେର ବିଲସ, ଅବେ ଫୁଲ୍ଲରାସ ହବେ
 ଯେମନି ମାନସ ହେ । ୨୦ । ବସନ୍ତ ପୂର୍ଣ୍ଣିମାସତ ହରଛେ ଅଗତ, ଚନ୍ଦ୍ରର କରନେ
 ବନ ଭୂମି ଉତ୍ତୁଲିତ ହେ । ୨୧ । ନାନାଜାତି ବର୍ଣ୍ଣ ପୁଲୁ ପ୍ରପୁଲିତ ଅତି, ଚତୁ-
 ଦିଗେ ପୁର ବାସ ହରେ ଯୁବା ଧୃତି ହେ । ୨୨ । ଯମୁନାର ତରେ ବହେ ମଲୟ
 ମରୁତ, ଝଲ ମଲ ଦିଶେ ରାସ ପୁଲ ବାଲି ଯତ ହେ । ୨୩ । ମୋହନ ବଶିଷ୍ଠେ
 ସବେ ହରବେ ଅରତ, ସମରସେ ରାସରସ ଲହରୀ ବିଦିତ ହେ । ୨୪ । ସବ
 ସଖିଗନ ଶୁନି ଅନନ୍ଦ ବାଡ଼ଲ, ବେନି ଜନ ପ୍ରସାଦିତେ କେଲି ରସେ ଭୋଲ
 ହେ । ୨୫ । କୁନ୍ଦନକମରେ ଯେନ ମର୍ଦ୍ଦିତ ନାୟକ, ବୋଲେ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ ରାଧାକୃଷ୍ଣ
 ତନୁ ଏବେ ହେ । ୨୬ । ବୃନ୍ଦାବନବାସୀ ନୀଳ କୁଞ୍ଜେ ଚେଲ, ବୋଲେ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ
 ମନ ତରୁୟ ହରଲ ହେ । ୨୭ । ନିରୁତ ନିକୁଞ୍ଜ ମାଟେ ଦିଶ ଓରେ ମନ, ଶ୍ରୀରାଧା
 ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଦୋହେ ବରଛେ ଶୟନ ହେ ।

ଚତୁର୍ଥା

କୁଞ୍ଜେ କୁଞ୍ଜେ ଘେନି, କୁଞ୍ଜରାମନୀ, କ୍ରୀଡ଼ାକରେ କୁଞ୍ଜେ ବିନୋଦୟା ।
 କୁନ୍ଦନ କମରେ, ମର୍ଦ୍ଦିତ ନାୟକ, ନିବିଡ଼ରେ ହେଲି ପ୍ରାୟେ କୁଅ । ଘୋଷା ।

କି ହେମ ଲତିକା, ତମାଲେ ଜଡ଼ିତ, କଳାମେଘ କୋଳେ ବିଜୁଳି ସୁବିତ,
ନୀଳପଞ୍ଜରୀରେ, ବସନ୍ତ ପକ୍ଷୀକ, ଅଥୟ ଦେବକୁ ନିଶ୍ଚେ ନୁଅ । ୧ । ଉମ ହେଲ
ରୁଦ୍ଧି ଚେତନା ନିବର, ଚମ୍ପାଫୁଲେ କିବା ଜଡ଼ିତ ବ୍ରମର, ନିକସା ଉପରେ
ଜମ୍ବୁନଦଗାର, ମିଥୁନା ପୁନା ସୁନା ଡାର ହୁଅ । ୨ । ରସଗର୍ଭ ବାଣୀ ମନ୍ତର
ଉଡ଼ାର, ନୀଳମଣି ସୁଲେ ବିଶୁଦ୍ଧ ବର୍ଣ୍ଣର, ନାଗ ନାଗରାଜ, ଉଗୁଟ କରକି,
ଶୋଲାବନ୍ଧୁ ମୋର ଗାରଡ଼ିଅ । ୩ । ଯେତେ ଲଳା କଲେ ମାଧବୀ ମାଧବ, ରତି
କାମହାସେ ପଡ଼ି ସେ ନବ, ଭାଷେ ଦାନସ୍ଥାନ କବି ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ, ଧାନକର ଘନ-
ଶ୍ୟାମଲୟା । ୪ ।

ଶ୍ଳୋକ ୫

ଯଦଗାରବ୍ ସୁକୌଶଳେ କଳା ଧ୍ୟାନଂ ଚ ଯଦୈଷ୍ଟବ
ଯସ୍ମିନ୍ନାର ବିବେକ ତତ୍ତ୍ୱ ସଂପ୍ରାପ୍ତବ୍ୟ ସୁନୀଳାଭିତଂ ।
ତସ୍ମିନ୍ ଜୟଦେବ ପଣ୍ଡିତ ଚରଣେ କୁଣ୍ଡଳେ କଥାନ ମୁନଃ
ସାନନ୍ଦା ପରଶୋଧୟନ୍ତୁ ସୁଧୟ ଶ୍ରୀଗୀତଗୋବିନ୍ଦତଃ ।

ପଦ୍ମାର

ଯେଗରବ୍ କନ୍ଧ କଉଡ଼ିବେ ବିଦ୍ୟାମାନ, ଶୁଙ୍ଗାର ବିବେକ ତତ୍ତ୍ୱ
ବୈଷ୍ଣବେର ଧ୍ୟାନ ହେ । ୧ । ସକଳ ସୁରସ କାବ୍ୟ ସାର ସୁଧାନୟ, ରସିକ
ଉକ୍ତେର ହୁଏ ଏ ଅମୂଲ୍ୟନୟ ହେ । ୨ । ପଣ୍ଡିତ କମଳ କୁଳ ପ୍ରମୋଦିତ ରବି,
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଉନ୍ମୟ ଅସ୍ତ୍ରା ଜୟଦେବ କବି ହେ । ୩ । ବଦନ୍ତ ଉଦ୍‌ଗୀର୍ଣ୍ଣ ଏଇ ଶ୍ରୀଗୀତ-
ଗୋବିନ୍ଦ, ସାନନ୍ଦେ ଶ୍ରବନକର ସୁରସିକ ବୃନ୍ଦ ହେ । ୪ ।

ଶ୍ଳୋକ ୬

ସାଧୁ ସାଧୁକ ଚନ୍ଦ୍ରନଂ ଭବତ ସର୍ବରେ କର୍କଶଶି ।
ଦ୍ରାଷ୍ଟା ଦ୍ରାଷ୍ଟାନ୍ତୁ କେନ୍ଦ୍ରା ମମୃତ ସଫିଷର ନୀର ରସପ୍ରସୌ ।
ମାରଦଃ କଦକାନ୍ତଃ ଧର ଧରଣୀତଳଂ ଗଢ଼ଗଢ଼ନ୍ତୁ ଯ ବ ।
ଭାବଂ ଶୁଙ୍ଗାର ସାରସ୍ୱତ ମୟ ଜୟଦେବସ୍ୟ ବିଶ୍ୱର ରାଶି ।

ପଦ୍ମାର

ସାଧୁରେ ମାଧୁରେ ଚନ୍ଦ୍ରାମୟ ଚନ୍ଦ୍ରାମନୀ, ବୃଜନ ନାଗନେ ଏଇ ପଟ-
ତପାବନୀ ହେ । ଶର୍ବରା ଅସ୍ତ୍ରାଦଜନା କର୍କରା ଜାନୟ, ଦ୍ରାଷ୍ଟା ଖାବାଜପି
ଦ୍ରାଷ୍ଟା ଅସ୍ତ୍ରାଦ ମାନୟ ହେ । ୧ । ମାରଦ ଭୋଗିୟା କଦ ହୟ ବିଚ୍ଛନ୍ଦନେ, ନାବ
ଏଇ ରସବନ୍ଦ ଉନ୍ମାଦ ବର୍ଦ୍ଧନେ ହେ । ୨ । ଅମୃତ କଟ ମଧୁର ମୋହନ
ମାନସ, ଶ୍ରୀର ଖାବାଜନା ପିବ ଲଭୟା ହରଷ ହେ । ୪ । ରସମୟ ହସେ ହର

ରସ ନିଶମଲେ, ହରନ୍ ହବେ ରୋଗ ବାରେ ପାନକିଲେ ହେ । ୫ ।
 କାନ୍ତାଧର ପାନ ସ୍ବାଦୁ ଯେ ଜନ ଜାନିୟ, ଏଇ ରସ ମଧୁରମା ଅନନ୍ଦରେ ପିୟ
 ହେ । ୬ । ଧରଣୀର ତଳେ ସାର ମାନବ ସକ୍ମଲ, ତାର ମଧ୍ୟେ ଏ ଜୀବନ
 ପରମ ଚଞ୍ଚଳ ହେ । ୭ । ମୁହୂର୍ତ୍ତକଟକେ ସେଇ କାମ ବ୍ୟାଧି ହରେ, ସେ ସୁଖ
 ମାଧୁର୍ଯ୍ୟ ଏଇ ଭବ ପାରିକରେ ହେ । ୮ । ତବେ ସେଇ ସ୍ବାଦୁକତ ଏଇ ସ୍ବାଦୁ
 କତ, ଏକବାର ଗୁଣ ଅମି କର ପ୍ରନମିତ ହେ । ୯ । ଏ ଶୃଙ୍ଗାର ସାରସ୍ବତ
 ରସ ସିନ୍ଧୁକତ, ସଖି ଚକ୍ରଗନା ହୁଷ୍ଟେ ପିବ ଅନୁବ୍ରତ ହେ । ୧୦ । ଅମି ଦାନ-
 ଦାନ ଜନ ପରମ ପାମର, ଶ୍ରୀସଖୀ ଅନୁଜ୍ଞା ଜନା ଅନୁକମ୍ପାକର ହେ । ୧୧ ।
 ଦନ୍ତେ ଜିନ ଧର ଏଇ କର ନିବେଦନ, ଏକବାରେ ପ୍ରେମ ଭାଷା ଦିଅ ସାଧୁଜନ
 ହେ । ୧୨ । ଅଗା ରସିକନି ଜନା ଏଇ ଭାଷା ହବେ, ତୁମାର ଦାସୀର
 ଦାସୀ ଅମି କବେ ହବେ ହେ । ୧୩ ।

ପୟାର

ଦ୍ଵାଦଶ ଛନ୍ଦେର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ହେଲ ସମାପତ, ଶ୍ରୀଗୁରୁ ଗୋବିନ୍ଦପାଦେ କୋଟି
 ପ୍ରନମିତ ହେ । ୧ । ଶେଷାଗୁରୁ କ୍ରିପାମୟୀ ଶ୍ରୀମତୀ କିଶୋରୀ, ମଦନ ମୋହନ ଅଙ୍ଗେ
 ନିବାସ ଯାହାର ହେ । ୨ । ପଦାବତୀ କାନ୍ତ ଜୟଦେବ କବିରାଜ, ଝଙ୍କାର
 ବିବେକ ତତ୍ତ୍ଵ ନିରୂପଣ ଅର୍ଥ ହେ । ୩ । ତାର କ୍ରିପାକଳେ ତାର ବଦନ ଉଦ୍‌ଘୀର୍ଣ୍ଣ,
 ଅଜ୍ଞାନ ପିଣ୍ଡିକ କରେ ଭକ୍ତିଷୁ ଚର୍ଚ୍ଚନ ହେ । ୪ । ଉତ୍କଳ ରସଗୁହୀତ ଜନା
 ଯେଇ ହସ୍ତ, ଅର ନୀଳ ରତ୍ନମାଳା ଗନ୍ଧରେ ପରିସ୍ତ ହେ । ୫ । ପିଣ୍ଡିକେର ନାମେ
 ସୁଖ ନାହିଁ ବର୍ଣ୍ଣିତେ, ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ ଶଯ୍ୟେ ଦୋଷ ନାଲୟ ମହାନ୍ତେ ହେ । ୬ ।
 ଅଜ୍ଞାନ ପ୍ରେମସାୟର ହିସ୍ତୋଦ୍‌ଗଣ ଛନ୍ଦ, ଜାଣିନକର ଓହ୍ଲେ ନିମ୍ନଲିଙ୍ଗ ଜାଣିବେ
 ହେ । ୭ ।

—୫୩—

ସଂସ୍କୃତାଦି ଛାନ୍ଦ

ପୟାର

ଅବେଶୁନ ସାଧୁଜନା ସୁଧା କୁନ୍ତ ବେଳି, ଯେଉଁରସ ସୁନି ହବେ ହେମେ
 ମଦୁଅଲି ହେ । ୧ । ମଧୁର ସୁରସ ସା ସଙ୍ଗସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି, ମଣି ଚକ୍ରମନାର
 ଏ ପରମ ବିଭୂତି ହେ । ୨ । ଜଗଜ୍ଜନ ମନମୋହ ପରମ ପବିତ୍ର, ଭବରୋଗ ଦୁର
 ଯାବେ ହବେ ଶୁଦ୍ଧିତି ହେ । ୩ । କେଳିରସେ ମଦୁଅଲି କିଶୋରୀ କିଶୋର,
 ଅନ୍ତରଙ୍ଗ ସଞ୍ଚିତ ସେବିଲେ ପୟାର ଗୋ । ୪ । ଉତ୍କଳ ରସ ମାଧୁର୍ଯ୍ୟ ପାନେ
 ସର୍ବମୋହ, ତବେ ବେନିଜନା ମୋଦେ ହେଲି ଉଦ୍‌ଗାଦ ହେ । ୫ । ବେନିଜନ

ଏକାସନେ କରଲ ଶୟନ, ଛନ୍ଦାଛନ୍ଦ କାଲ ଗୋରା ଅଙ୍ଗେର ଅଭିଳ ହେ । ୨ ।
କନକେର ଲତା ବିବା ତମାଲେ ଜଡ଼ିଛେ, କାଲମେଘ କୋଲେ ବିଜୁଳି ଝଟ-
କିଛେ ହେ । ୨ । ବୋଲେ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ ଓରେ ପାମର ମନସୁର, ଅଭିଶୟ ସୁଖେ
ନିଦ୍ରା କିଶୋରା ବିଶୋର ହେ । ୮ ।

ପୟାର

ଏକାକାଲେ ରାସଶେଷ ହରଲ ପଶନି, ବୁଢ଼ାଦେବୀ ନିଦ୍ରା ତେଜି ଜାଲିଲ
ତପନି ହେ । ୧ । ଜାନି ସବସଖି ସବ ମଞ୍ଜରୀ ନିକର, କୁଞ୍ଜହାରେ ଛଣ୍ଡହେଲି
ଚିତ୍ତେ ଭୟଭର ହେ । ୨ । ତବେ ବନଦେବୀ ବାନୀ କରଲ ପ୍ରକାଶ, ଓହ୍ଲେ
ନାଗର ଶେଷର ଯୁବାଜନ ଲିଖ ହେ । ୩ । ନଗନ ଘରସୁନ୍ଦର ମଦନମୋହନ,
ରସରାଜ ରସଦାନି ନନ୍ଦେର ନନ୍ଦନ ହେ । ୪ । ଉଠଉ ପ୍ରାନ୍ତଥା ହରଲ
ପ୍ରଭାତ, ଅରୁନକିରନେ ପୂର୍ବଦିଗ ବିରଜିତ ହେ । ୫ । ସାରସେର ଅବିକାଶ କୁମୁଦ
ପ୍ରକାଶ, ଚନ୍ଦିବାକ ସୁଗଲେର ବାଞ୍ଛଲ ହରଷ ହେ । ୬ । କୁକୁଟେର ରବି,
ଦେବାଲୟେ ଶଙ୍ଖସ୍ଥନ, ପରମ ଗୁପ୍ତରେସ ହବେ ପ୍ରକଟନ ହେ । ୭ ।

ପୟାର

ତବେ ସାଗ୍ନଶୁକ ଜାନି ହରଲ ଜାଗ୍ରତ, ଶୁକ୍ରଭାଷେ ସୁମଧୁରେ ଓହ୍ଲେ
ନନ୍ଦସୁତ ହେ । ୧ । ସାଧାହୃଦୟ ଚନ୍ଦନ ନାଗର ମୋହନ, ଗୋପାଚନ ଗନ୍ଧମାଳ
ନାଗର ରାଜନ ହେ । ୨ । ନିଶି ତେଜି ଶଶଧର କରଲ ଗମନ, ଦୀନବନ୍ଧୁ ପ୍ରବ-
ଚରେ ଭଦ୍ରୟୁ ଅରୁନ ହେ । ୩ । କୁଲବତୀ କାନ୍ତ କୋଲ ତେଜି ଗ୍ରୀହେ ଚଳେ,
ପ୍ରୀତି ତେଜି ଜାଲବୁଦ ନିଜ ଗ୍ରୀହେ ଚେଲେ ହେ । ୪ । ଶୟନ ତେଜୟୁ । ଅବେ
କରହେ ଚେତନ, ସାଗ୍ର କହେ ଶୁନ ବାନୀ ନାଗରାଚରନ ଗୋ । ୫ । ବୃଷଭାନ୍ତ
ଜେମାଦେଈ ନାରୀ ଶିରୋମନି, ରସରାଜ ରସଦାନି ଗୋବିନ୍ଦ ମୋହନୀ ଗୋ । ୬ ।
ପରଶାୟ ରସ ଏର ପରମଗୁପ୍ତ, ପ୍ରକାଶ ସବଦିଗେ ଏ ହବେ ପ୍ରକଟିତ ଗୋ ।
କାନ୍ତ କୋଲ ତେଜ ଅବେ ହବେ ଗମନ, ସଖିଚନ ଲୟୁ । ଅବେ କରହ ବହନ
ଗୋ । ୮ । ସେ ପଦ୍ୟ ହୃଦୟ ହେତେ ଜାଗଲ ସଜନୀ, ନା ତେଜଲ ସୁଖଶଯ୍ୟା
ରାଜି ନୀଲମନି । ୯ । ନବଘନ ମାହେ ଯଥା ତଡ଼ିତ ଜଡ଼ିତ, ସେର ଶୋଭା ହୁଷ୍ଟ
କରଓଲ ସବନେନ୍ଦ୍ର ହେ । ୧୦ । ଶୋଭାବଲହାରୀ ସଖି ଫଣିରୀ ସଜେ, ବାଦିୟୁ ।
ଅନନ୍ଦମୟ ଦିଲ ଦୁଲଦୁଲି ଗୋ । ୧୧ । ସେ ନାଦ ଶବନେ ରାଧାମାଧବ ଜାଗଲ,
ଶୟନ ତେଜୟୁ । ଉଠେ ଚିତ୍ତେ ମୋଦକହ ହେ । ୧୨ । ବନଦେବୀ ଶୀଘ୍ର ସାଜି
ମଙ୍ଗଲ ଆଳତି, ସଖିଚନ ସାଥେ ଲୟୁ । କରଲ ଝଟକ ଗୋ । ୧୩ । କୁଞ୍ଜହାରେ
ଉଭା ତବେ ନାଗରୀ ନାଗର, ଚକ୍ରପାଶେ ବେଦି ଅଛେ ସଜନିନିକର ଗୋ । ୧୪ ।

ପୟାର

କଣିଷ୍ଠ ବାନରୀ ତାଙ୍କେ ଉଦ୍ଧ ଡାଳପରେ, ନିଶି ଢେଲି ଦବାଧିଲି ଚହଲି
ମାର୍ଗରେ ହେ । ୧ । ଓହ୍ଲେ ହେ ଗୋକୁଳନାଥ ଓହ୍ଲେ ଶବନବାଲି, ନିକଟେ
ଅସି ପ୍ରବେଶ ହରବେ ଜଟିଲ ହେ । ୨ । ତବେପ୍ରେମେ କେହୋ ବାରେ ସୁନ୍ଦର
ନାରିଲି, ଶୋଭାମୁଦପାନେ ଗୋପୀ ହରଅଛେ ଭୋଲି । ୩ । ବୃନ୍ଦା ଅଦେଶରେ
ତବେ କଣିଷ୍ଠବାନରୀ, ରଞ୍ଜନ କଲିଲି ଶଙ୍କା ବଚନ ଗୁଡୁରୀ ହେ । ୪ । ବଜ୍ରପାତ
ପରି ବୋଲେ ବ୍ରଜେଇ ଚହଲି, ଜଟିଲ ବଚନପର କୁନି କରେ ଗୋଲି ହେ ।
ନନ୍ଦେଇ ବାଡ଼ିତେ ପଡ଼େ କୁନି ଉପଦ୍ରବ, ଶୁନିୟୁ । ନାଗରାଜ ହୋଇ ମୌନ
ଭାବ ହେ । ୫ ।

ପୟାର

ବ୍ୟାଘ୍ର ଗତିକର ଗ୍ରହେ ହରଲି ପ୍ରବେଶ, ନିଜ ପଲଙ୍କେ ଶୟନ ନିଦ୍ରାର
ଅଳସ ହେ । ୧ । ନାଗର ମୁକୁଟମନି କିଷ୍ଟ ପ୍ରାଣଧନି, ବିରହ ଅତୁରେ ମନ୍ତ୍ର
ସଞ୍ଚିତନ ଘେନି ହେ । ୨ । କହେ କହେ ଗମି ନିଜ ସଦନେ ପ୍ରବେଶ, ସଞ୍ଚିତନ
ବିରସେ ଗମିଲି ଯେହାବାସ ହେ । ୩ । ମୁକର୍ଣ୍ଣ କେତଳା ଗୋରା ଦୟାଲ ସାଗରୀ,
ସୁଖିଲ ରତ୍ନଧଳଙ୍କେ ଚିତ୍ତେ ଚିନ୍ତାଭର ହେ । ୪ । କପୁରୀ ତୁଲସୀ ତବେ ସେବା
ଅରମ୍ଭିଲି, ଅବେ ଶ୍ରବଣେ ପାଦ ସମ୍ପାଦନ ଭୋଲି ହେ । ୫ । ଅତି ବିନତିରେ
ଦୁଃଖ କରେ ନିବେଦନ, ପତିତପାବନି ଦୁଃଖ କର ବିମୋଚନ ଗୋ । ୬ ।
ଏକ ଲିଙ୍ଗ ଦେହ ଆମାର କବେ ତ୍ୟାଗ ହବେ, ନିଜଥାମ ପ୍ରାପ୍ତିହସ୍ତ । ସ୍ବପ୍ନେ
ମିଳିବେ ହେ । ୭ । ଏହି ଭାବ ଦିବ'ନିଶି ଶୟନ ସ୍ବପନେ, କର କର କି ପାମିସୁ
କି ପା ଦୟାବାନେ ଗୋ । ୮ ।

ପଥାବଗ

ଭରତ ମାସେଇ, ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ତଥୁର, ଶଶିକର ପ୍ରକଟିତ ହେ ।
ଦିଗ ପରମଲ, ଶୁଦ୍ଧ ପରମଲ, ବୃନ୍ଦାବନ ଉଦ୍ଧୁଲିତ ହେ ।
ବହେ ମଲୟ ମରୁତ, ପିତ କୁନ୍ଦୁ ରବରେ ପରୁତ ହେ । ୧ ।
ପ୍ରପଞ୍ଚ କୁମୁଦ, ଅତିମନୋରମ, ବାସ ଚହଟଇ ଅର ହେ ।
କସି ଫୁଲେ ଫୁଲେ, ଭଞ୍ଜ ମତୁଅଲେ, ଗୁନୁ ଗୁନୁ ନାଦେ ଭୋର ହେ ।
ବୋକଲିର କୁନ୍ଦୁରକ, ଝୁନୁ ଝୁନୁ ଝିଙ୍କାର ଅରମ୍ଭ ହେ । ୨ ।
କିବା ଏ ବସନ୍ତ, ନାଗର ଜଡ଼ିତ, ବନସ୍ଥଳ ନାଗ ସନେ ହେ ।
ଝିଙ୍କାର ନିଃସ୍ବନ, କି ନିଃସ୍ବନ, ଦୁଃଖତ ଭ୍ରମର ଗାନେ ହେ !
ପିକଦାମା ଏଇମନି, କିବା ଭାଷେ ଇଷି ଇଷି ବାମା ହେ । ୩ ।

ହଲମଲ ବାଲି, କି କର୍ପୁର ଧୂଳି, ଚନ୍ଦ୍ର କିରନେ ଶୁକ୍ତିତ ହେ ।
 ଯମୁନା ତଟରେ, ଶୋଭା ପ୍ରକଟରେ, କୁଞ୍ଜପୁଷ୍ପ ଶୋହେ କଦ ହେ ।
 ଯେଉଁ ଦିଶେ ଏତବାରେ, କାମ କବଳ କରଇ ତାରେ ହେ ।
 ବସନ୍ତସମୟ, ଅତି ରସମୟ, ପଞ୍ଚିଶର ଶରଦାରେ ହେ ।
 ଗୋପାଙ୍ଗନାକୁଳ, ବିରହେ ବ୍ୟାକୁଳ, ଶତନ୍ତ ନଟବର ବରେ ହେ ।
 ଦିଶି ଏହିକାଳ ଶୁଭ, ନନ୍ଦନନ୍ଦନ ବିହଳ ମତି ହେ ।
 ପ୍ରଭାତୁଁ ଉଠିଅ, ଗାବଗୋଷ୍ଠେ ଉଠି । ନିଜ ବଧୂ ନିବାସିଲ ଶୁଭ ।
 ଦିବାର ଚରଣ, ଯତ ଯତ ଲଜ୍ଜା, କଷ୍ଟେ କଷ୍ଟେ ସବ କୈଳ ହେ ।
 ସନ୍ଧ୍ୟା ଅଲ୍ଲ ତପନ, ରସ ଅବେଶ ମାନସେ ଜାନି ହେ । ୭ ।
 ଏକମତ ନିଶି, ପ୍ରହରକ ଅଗ୍ନି, ଭୋଜନ ସାର ଶୁଭଲ ହେ ।
 ଯୋଗମାୟାକଲେ, ବଶ ନିଦ୍ରା ଭୋଲେ, ଗ୍ରାମରେ ଅଚେତ ଭୋଲ ହେ ।
 ଦେଖି ରସିକ ସୁଜାନ, ରାସସ୍ଥଳେ କରଲ ଗମନ ହେ । ୮ ।
 ଚିତ୍ତରେ ବିଚାର, ଅମାର କିଶୋରୀ, ଯେ କରନ୍ତେ ଅଙ୍ଗିକାର ହେ ।
 ବଶିଷ୍ଠାନେ ମତି, କରବା ହଟତି, ନା କରଲେ କୋପ ତାହାର ହେ ।
 ଅତି ଭାଲ ରସରଜ, କୋଟି କନ୍ଦର୍ପପର ବିରଜ ହେ । ୯ ।
 ଅବେ ସୁଦ୍ଧଜନ, ପ୍ରେମରସ ଶୁନ, ତବେ ନବୀନ କିଶୋରୀ ହେ ।
 ଦବସେଇ ଗୀତ, ସାରସ୍ୱୀ । ତଡ଼ିତ, ରଜନିମୁଖ ଅଦର ହେ ।
 ଗେଲ ଦଣ୍ଡ ଦଣ୍ଡ ରୁତି, ପୁରସେ ମନ୍ତ୍ରୁଅଲ ମତି ହେ । ୧୦ ।
 ଏମନି ସମୟେ, ନନ୍ଦେଇ ତନୟେ, ବଶିଷ୍ଠ ତଲେ ମିଳି ହେ ।
 ହିରଣ୍ୟମା ହୟା, ମୋଦେ ଦାଣ୍ଡାୟା, ବଶି କରେ ଧର ଘାଲି ହେ ।
 ଜାନି ଭୋଲ ଶ୍ରବଣ, ନିଜ ଦୁଃଖ କରେ ନିବେଦନ ହେ । ୧୧ ।

ପୟାର

ହିରଣ୍ୟମାତ୍ରଦେ ଉଦ୍ଧା ନନ୍ଦେଇ ନନ୍ଦନ, କି ମଧୁର ମୁରତି ମୋହୁତ
 ଜଗଜ୍ଜନ ହେ । ୧ । ବଶି ଲୟା କରେ ତାରା ମଧୁରଗାୟନ, ସ୍ତ୍ରୀୟାବିଜ ସଶୀ -
 ବାଜି କାମବାଜି ଧାନ ହେ । ୨ । ମନୋହର ରଙ୍ଗେ ଧନ ଅରସ୍ମିଲ ଧୀରେ, ବ୍ରଜା-
 ଙ୍ଗନା ଶୁଣେ ଅନେ ନା ଭୋଲି କାରେ ହେ । ୩ । ବଶିର ନିୟମ ପୁରେ
 ଚଉଦସ୍ଥବନ, ଦଶଦିଶ ଅକାଶ ହରଲ କମ୍ପମାନ ହେ । ୪ । ରହଲେଇ ତପ-
 ଲେଇ ଜନଲେଇ ଅର, ସତ୍ୟଲେଇ ଦେବଲେଇ ଭୁବଲେଇ ଅର ହେ । ୫ ।
 ସବାକାର କଷ୍ଟେ ଶୁନି ସୁଲେ ଚରଲ, ସ୍ୱର୍ଗେ ସବ ଦେବଗନ କରଲ ବାହୁଲ
 ହେ । ୬ । ସପ୍ତପାତାଳ ଭେଦ ମସ୍ତା ମେକିଲ, ବ୍ରଜପୁରେ ଘରେ ଘରେ ଧ୍ୱନି

ସୁରଗେଲ ହେ । ୭ । ସପର ନାଗ ଏକବାରେ ବଳିମ ନୟନେ, ମଧୁରମା ଦୃଷ୍ଟି
ବହୁଛୁଲ ନନ୍ଦକାନ୍ତେ ହେ । ୮ । ତାରନାମେ ତାବେ ବଂଶୀ ଅସ୍ୟ ବୃନ୍ଦାବନେ,
ରାସରସେ ରସି ମଳ୍ଲ ନାଗରରେ ସନେ ହେ । ୯ । କାନେ ପଶି ପ୍ରାନଟାନେ
ବରହେ ଅକୁଲ, ମୋହନ ବଂଶୀ ନାଦେ ସବେ ଚିତ୍ତ ତୁହାର୍ତ୍ତଲ ହେ । ୧୦ ।
ଧନ୍ୟା ଅଦି ଲକ୍ଷେ ଜନ୍ୟା କରଲ ରୁମନ, ବଦ୍ରା ଶ୍ୟାମଲଦି ଯତ ସୁଥେଶ୍ଵରୀବନ
ହେ । ୧୧ । ଦେବଜନ୍ୟା ମୁନିଜନ୍ୟା ସିଦ୍ଧଜନ୍ୟା ଅର, ପରଗୁରକା ଘେନିଣୀ
ରମଣିନୀକର ହେ । ୧୨ । ଲଳିତାଦି ସଖିଯୁଥ ତାବେ ଏବେ ଏକ, ମଞ୍ଜୁଶ୍ରୀ
ଗନରେ ତବେ ଶୁଭଲ ବାତକ ହେ । ୧୩ । ଅତପୁର ରୁମି ରୁମି ଚନ୍ଦ୍ରାବଳୀ ପୁରେ,
ତବେ ପ୍ରବେଶିଲ ଗିରୀ କଣୋରାମୟରେ ହେ । ୧୪ । ରସମୟୀ ପ୍ରେମଦାୟୀ ନଗନ
କଣୋରା, ନାଗା ଶିରୋମନୀ ଯେର ସବ ଶିରୋପର ହେ । ୧୫ । ତାର କର୍ଣ୍ଣେ
ବଂଶୀ ଧ୍ଵନି ପଶିଲ ଚହଲେ, ଗମକାର ଦିଲ ଚିତ୍ତେ ଚେତନା ବିଭୋଲେ ହେ ।
ପୁଲକ ବୈବର୍ଣ୍ଣ ଅଶ୍ରୁ ସ୍ଵେଦ କମ୍ପାହୁଁସୁ, ଗମନାଦି ବିଲମ୍ବେ ବାତୁଲ ଚେଷ୍ଟାମୟେ
ହେ । ୧୬ । ଏକକାଳେ ବନଦେବୀ ସୁଥେଶ୍ଵରୀ ସନେ, ମିଳିଗେଲ ସୁନାଶିର
ଅହେ ଯେଇଶାନେ । ୧୭ । ବୋଲେ ସଖି ଏ କି ଶୁଭ ହଇଲେ ତୁମ୍ଭରେ,
ଅଞ୍ଜପାୟୀ । ବଂଶୀଧ୍ଵନି କରଲ କଣୋରେ ଗୋ । ୧୮ । ଧରଣି ଲଭୁୟୁ । ହୟ ନୃବେଶ
ରୁଷନ, ସଖୀଗନ ସାଥେ ଲୟୁ । କରହ ଗମନ ଗୋ । ପ୍ରାନନାଥ ସନେ ଥାକି ରସ
ଅସ୍ଵାଦିବେ, ରାସରସ ପ୍ରକାଶିୟା କଞ୍ଚୋଲ ବାଡ଼ିବେ ଗୋ । ଏଇ ମୁକୁବାନୀ ଶୁନି
ନାଗା ଶିରୋମନୀ, ସଖିଗନ ଲୟୁ । ବେଶ ରୁଷନ ସାଜେନି ଗୋ । ତବେ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ
କବେ ଏହି ନିବେଦନ, କୁସୁମ ଗୁଞ୍ଜଡ଼ି ଲୟୁ । ଅଗ୍ରେ ସାବଧାନ ହେ । ୨୩ ।

ଉଦ୍ଵା

ଏକରାସ ବେଶ କାଲ, ସବ ସମ୍ପଦ ହୟାରେ ଠୁଲ । ୧ ।

ସର୍ବସଖି ଗନ ମିଲି, ଅନନ୍ଦତେ ଦିଏ ଦୁଲହୁଲି । ୨ ।

ଅଜ ହବେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ରାସ, ଉତ୍ତୁଲିବେ କନ୍ଦର୍ପେର ରସ । ୩ ।

ଦୀର୍ଘସ୍ଥ

ମିଲି ସବ ସଖିଗନ, ମାତଙ୍ଗନାଗ ରାଜନ, ବେଶ କରେ ମନେର
ଉଞ୍ଚାସେ । ରତନ ଆସନ ପରେ, ବସାଇୟୁ । ଯତନରେ, ଲଳିତା ମିଳିୟୁ । ବାନ୍ଧେ
ବେଶ ହେ । ଧର ହସ୍ତରେ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ କଞ୍ଚୁକା ଚୁଲ ଧାରେ, ବେଶ ସମାଜଲ
ଶୀଘ୍ରତରେ ସେ । ୧ । ନଗନ ଘନ ନନ୍ଦନ, ଶୁଭ ଲୁଗା ଶୋଭନ, ଗନ୍ତା ସଜା-
ଡ଼ିଲ କି ମାଧୁରେ । କୁସୁମ ମନ ରୁଡ଼ା ଜୁଡ଼ା, ସୁବର୍ଣ୍ଣ ସୁନ୍ଦରେ ଭିଡ଼ା, ରତ୍ନ ଝୁମ୍ପା
ଝୁମ୍ପା କାଠି ଭରେ ହେ । ମୋତି ନାଲିରେ, ଉପମା କି ଦିବା ଅର ତାରେ,
ବାଲମେଘ ଉଦେ ତାରାବରେ ହେ । ୨ । ବନବ ବାଲିଆ ରାଜ, ବେମନ ହେଲ

ବିରାଜ, ତାରପରେ ରଙ୍ଗ ଚନ୍ଦ୍ର ଉଭୟ । ସୁନା ଦୁବ ଦିଲ ତାଏ, ମୁଦୁ କମ୍ପେ
 ଗୀତାବାସେ, ମଦନ ମାଦକ ସେହୁ କରେ ହେ । ଭାଲ ସାଜିଲ, ଉପମା ସଜ୍ଜିଲ
 କୁରାଠନ, କିବା ସେ ମୋହନ ଗୀତା ଦିଲ ହେ । ୩ । ଅଲକା ବେଡ଼ ଖଞ୍ଜିଲ,
 ବାକ ତରୁଣିୟା । ଦିଲ, ମୁଖପଦ୍ମ ଅତି ବିକଶିତ । ଦେଖି ବାଲ ଭୁଞ୍ଜ ପକ୍ତି, ରୁଣ୍ଡ
 ହସ୍ତ । ଅଛେ ତଥୁ, ସୁବାସ ଚନ୍ଦ୍ରପାୟା ମଉ ହେ । ବେନି କଣ୍ଠରେ, ରତନ ତାଟକ
 ଜଡ଼ିତରେ, କିବା ଗୁରୁ ଶୁକ ଉଦେ କରେ ହେ । ୪ । ଫୁଲ ମଲକଟି ସାର,
 ଝଲକ ମଲକ ଅର, ମଟକ ଝଟକ ଯେଇ କରେ । କପୋଳେ ମର୍ଦ୍ଦତ ଚିତା,
 କେମନି ହର ଜଡ଼ିତା, ସରସିକ କୋଳେ ଭୁଞ୍ଜୁରେ ହେ । ନାସାପୁଟରେ,
 ନାଲରୁ ବସନ ସଞ୍ଚରେ, ଅସ୍ତରୁ ଲେଥ ତାତେ ପୂରେ ହେ । ୫ । ଗଲତେ ଦିଲ
 ପଦକ, ଦେଖି ନା ଚଳେ ପଦେକ, ଲମ୍ବେ ମୋତି ହାର ମନୋହର । ମୋହନ
 ମାଲ ବିସ୍ତାର, ମୋହନ ମୋହନ ଯାର ପଡ଼ି ବସନ୍ତଲ କି ସୁନ୍ଦର ହେ । ବେନି
 ଭୁଜରେ, ବାଜୁବନ ବାହୁଟି ଖଞ୍ଜିଲେ, ରତ୍ନପୁତ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣତାଳ ଦିଲେ ହେ । ୬ ।
 ହସ୍ତେ ମରକତ ରୁଣ୍ଡ, କନକ କି ଶୋଭା ବାଜି, ତାରପୁଷ୍ପ ବନକ କରୁଣ ।
 ଅଙ୍ଗୁଳିତେ ରତ୍ନମୁଦ, ବୁଢ଼ାରଲ ଶୋଭାଗାଦି । ଏଥୁ ନାହିଁ କର ଭାବ ଭର ହେ ।
 ଶିର୍ଷି କଟିରେ, ମେଖଳା ଅଳ୍ପଦି ଘଟନରେ, ହେମସ୍ତ୍ର ଘଣ୍ଟମାଲ ତାରେ ହେ ।
 ଯୁଗଳ ଜୟନେ ବାଜି, ଚଳିତେ ଯେମନି ବାଜି, ହବେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କିଶିନର ନାଦ ।
 ବଲ୍ଲବ ନୁପୁର ସୋହୁ, ଘୋଡ଼ର ତାହାତେ ମୋହୁ, କିଶେ ଭୁନ ହେଲ ବେନିପାଦ
 ହେ । ପଦ ଅଙ୍ଗୁଳି, ଝୁଣ୍ଟି ଅ ଝୁଣ୍ଟି ଅ ଅବକଳି, ଖଗଦାତେ କ୍ରଷ୍ଣ ମନ ଭୁଲି ହେ ।
 ତବେ ବୃନ୍ଦାବଦନ ମିଳି, କପୋଳେ ତଳକ ଲଳି, କି ମାଧୁର୍ଯ୍ୟ ବେଶ ବାନା-
 ରଲ । ଅର ଗୋଥର ମୁକୁର, କ୍ରିଷ୍ଣ ମନ ମନୋହର, ରତ୍ନ ଚନ୍ଦ୍ର କୁନିକାଦି
 ଦିଲ ହେ । ଦିଶ ଶୋଭା ହେ, ଶୋଭା ଦେଖି ମୁନିହବେ ଲେଭା, ଅମିତି ବର୍ଣ୍ଣିତେ
 ପାର ଅବା ହେ ॥ ତାପରେ ସେନ୍ଦୁର ବିନ୍ଦୁ, ଅରୁନ କି ଶୁଖେ ରତ୍ନ, ଚଉପାଶେ
 ଚନ୍ଦନର ଟୋପି । ହେଲ ଏକି ଚମତ୍କାର, ସୂର୍ଯ୍ୟକ ବେଡ଼ିଛେ ତାର, ରଙ୍ଗା-
 ଧରେ ମୁଗମଦ ସ୍ଥାପି ହେ । ଭାଲ ନିଧିକା, ସୁଗନ୍ଧନ କେଲ ଶାଘତରେ, କୁନ
 ଅନ ଉପମା ତହିଁରେ ହେ । ୧୦ । ବିନ୍ଦୁ ଯନ୍ତ୍ରନାର ଜଳ, ପ୍ରବାଲ ନାବେ
 ରାଗଲ, ତବେ ଲକ୍ଷ ନାହିଁ ନିନ୍ଦା ହସ୍ତେ । ଗଣ୍ଡେ ମକର ଲହୁଲ, ଓଷ୍ଠେ ତାରା
 ଧାଡ଼ ଦିଲ, ପସିକା ସୁଗଲ ସୁଲେ ଦିଏ ହେ । ଭାଷି ବିଶାଖା, ଆବେ କି ନାଗର
 ପୁରତରେ, ଶୁନି ରସମୟୀ ହର୍ଷରରେ ସେ । ୧୧ । ତବେ ଚିନ୍ତାସଖୀ ମିଛେ,
 ତାରାବଳି, ବାସ ଦିଲେ, ରଙ୍ଗ ଚନ୍ଦ୍ରଅଙ୍ଗରେ ଜଡ଼ିତ । ସୁନାଲ କାଞ୍ଚଲ ଅନ,
 ବସରେ ସୁମନ୍ତନି, ମେରୁ ଗିରି ମେଘ ବି ଘୋଷିତ ହେ । ନାନା କୁସୁମେ, ଫୁଲ

ଗାଢ଼ ଦଳ ଶିରପରେ, ହାର ଲମ୍ବାଇଲ ସୁଗ୍ରୀବାରେ ହେ । ୧୨ । ସୁକୁପଟି ବଙ୍ଗ
ଧଟି ପିନ୍ଧେ ରୁକ୍ମଲ ସୁବଟି, ଲଳିତା ସଜନୀ ତବେ ଧାଲ । ଶୁଙ୍ଘି ନାବେଶୀବଲ
ବର୍ତ୍ତୁ ଲବଙ୍ଗ ମେଲ, ପ୍ରଙ୍ଗ ଶଦୀରରେ ମିଶାଇଲ ସେ । ସୁଷ୍ମବର୍ଣ୍ଣରେ, ସୁତାମୁଲ
ଲଗି କିମ୍ବାଧରେ, ଶୋଭା ବଳିହାରୀ ନେତ ପୁରେ ସେ । ୧୩ । ତବେ ତୁଙ୍ଗ-
ବିଦ୍ୟା ସହ, ଅନୁକୁଳ ବିଧି ବହୁ, ବାହାରଲ ଯୁଥ ଯୁଥ ହସ୍ତ । ଏହୁକାଳେ
ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ, ଜୟ ଜୟ ସୁଦୋଷନ; ଦଥ ନାଚେ ଭଜମଉ ହସ୍ତ । କବେ ଅମାର,
ହବେ ଏଇ ଲିଙ୍ଗଦେହ ପାର, ମିଳିବସେ ସଖୀ ସେବା-ଅର ହେ । ୧୪ ।

ରାଗ ବଙ୍ଗଳାଶ୍ରୀ

ବାଂରୋ ନୀଷ୍ଠସୁନ, ଚମକିଲ ମନ, ସବ ଗୋପୀ ମତୁଅଲ । କୁନ କୁନ
ପଥେ, ଚଳେ ଯେହା ମତେ, ଅଗେ ଭେଟି ନନ୍ଦନାଲ ହେ । ସଙ୍ଗିନୀ । ୧ ।
କୋଇ କୋଇ ଗୋରୀ, ପ୍ରେମରେ ଅତୁରୀ, ବସନ ରୁଷନ ଅନ ହେ । ଝୁମୁ ଝୁମୁ
ନାଦ, ନୃପୁର ଶବଦ, ଦଥ ବୃନ୍ଦାବନ ଯାନ ହେ । ସଙ୍ଗିନୀ । ୨ । କୁନ କୁନ
ନାରୀ, ବାଦ୍ୟରେ ଗୁଡୁରୀ, ପୁଲକ୍ଷ୍ମୀ ଶିରେ ସାଜେ । କିନିନାର ଧୁନି, ବାଜେ
କିନି କିନି, ଯାଏ ବେଲିରନ ସାଜେ ହେ । ସଙ୍ଗିନୀ । ୩ । ଯୋଡ଼ି ଯୋଡ଼ି ହସ୍ତ;
ହରଷ ଲଭିଧୁ । ପଥେ କରେ ବତରଙ୍ଗ ହେ । ଗେଲେ ଗେଲେ ଗୁଲି, ଘେମେ
ମତୁଅଲି, ମତି ଗୋବିନ୍ଦେର ସଙ୍ଗ ହେ । ସଙ୍ଗିନୀ । ୪ । ବେବନ ନାଗରୀ,
ଯଜଦନେ ଭାବ, ମଦୁରଜ କିନି ଗୁଲି ହେ । ଧୀରେ ଧୀରେ ଚଳେ
କନ୍ଦର୍ପ ବିହୁଲେ, କୋଇ ଡାକେ ଅସ ଅଲି ଗୋ । ସଙ୍ଗିନୀ । ୫ । ନବ ନବ
ନସ, ହବେ ପରବାଣ, ବନେ ଡାକେ ଘନଶ୍ୟାମ ହେ । ମଧୁର ମୁରଲି, ହରେ
ସୁଜାତୁଡ଼ି, ସବ ରସମୟ ଧାମ ଗୋ । ସଙ୍ଗିନୀ । ୬ । ବୃନ୍ଦାବନ ମାଝେ, ଘନଘନ
ବାଜେ, ମୋହନ ମୁରଲି ଗାନ ଗୋ । ଘର ବର ଭୂର, ସର୍ବସୁଖସାର ଅମରଟି
ନନ୍ଦବାହୁ ଗୋ । ସଙ୍ଗିନୀ । ୭ । ଏମନି ବିହୁଲେ, ସବାଇ ରଗିଲେ ଚଳେ
ଯାହା ରସରାଜ ହେ । ଶ୍ରୀଚନ୍ଦ ବୋଲେ, ଅମି ଏହୁକାଳେ ଶିଖେ ଧାର
ନାଶରାଜ ହେ । ମହାନ୍ତେ । ୮ ।

ପୟାର

ଏମନି ଚଳିଲ ସବ ଗୋପଙ୍ଗନା ଯୁଥ, ଅପନି ଅପନି ଗେଲ ନାହିଁ ବାର
ସାଥ ହେ । ୧ । କୁନ କୁନ ମାର୍ଗେ ଯେଁ । ମିଲେ ଏବଶାନେ, ନାଗର ମୋହନ
ବାଂଶୀସୁନ ଯେଉଁଶାନେ । ୨ । ଧନ୍ୟ ଅଦି ଲକ୍ଷେ ବନ୍ୟା ଅଇଲ ହଟକ, ରଦ୍ରା
ଶ୍ୟାମଲଦି ପତି ମିଲେବିଧି ବିଧି ହେ । ୩ । ଦେବବନ୍ୟା ମୁନବନ୍ୟା ସାଧନ
ସିଧା ଅର, ପରବୁଦ୍ଧବାଦି ବତି ମିଲେ ବାର ବାର ହେ । ୪ । ପରବେଶ

ଚନ୍ଦ୍ରାବଳୀ ସଞ୍ଜେନ ଲୟା, ଅବେ ଶୁନ ସାଧୁଜନ ଦୃଢ଼ମନ ହୟା । ହେ । ୫ ।
 ଶ୍ରୀମତୀ ବିଶୋରା ରସମୟୀ ଚମ୍ପାକୋରା, କୋଟି ଚନ୍ଦ୍ର ସୁଶୀତଲ କରନ ମାଧୁରୀ
 ହେ । ୬ । କୋଟି କୋଟି ବିଜୁଲିର ଝଟକ ଯା କାନ୍ତି, କାନ୍ତେର ସଙ୍ଗମ ଅର୍ଥେ
 ବିଜେ ମୋତିଦନ୍ତ ହେ । ୭ । କଷ୍ଟେ କଷ୍ଟେ ଗେଲ ସଖି ମଞ୍ଜୁରୀ ନିକର, ବନ-
 ମାଝେ ପରବେଶ ଲଭୟା । ସମ୍ଭାର ହେ । ୮ । ଲଳିତା ବିଶାଖା ସାଥେ ଗୁପ୍ତ
 ବିଧାନେ, ମିଳିଗେଲ ରସିକିନୀ ସବାକାର ସନେ ହେ । ୯ । ତବେ ତାହା ଅର-
 ମୁଲି ସବେ ପଟୁଅର, ବାଜେ ମଦଲ କଂସାଲ ଭେରା ତୁରୀ ସାର ହେ । ୧୦ ।
 ତାଲ ମୁଦଙ୍ଗେର ଚୁନି ଅକାଶ ଫୁଲ, ବାନାରବା ବଂଶୀ ଗିନି ସୀତାର ଚନ୍ଦ୍ରଲ
 ହେ । ୧୧ । ସାରଙ୍ଗିସ୍ବର ମଦୁରୀ ତାନ ସ୍ବର ମିଳି, ବିଲସିନୀଗନ ନୃତ୍ୟ ସମ୍ପଦ
 ବାଜୁଲି ହେ । ୧୨ । ଦମ ଦମ ସମ ସମ ଘୁମୁ ଘୁମୁ ନାଦେ, ମନ୍ତ୍ରୀ ଚମକ ପଡ଼ିଲ
 ବାସୁକୀ ବିଷାଦେ ହେ । ୧୩ । ଅଗ୍ରେ ବଲେ ବୃନ୍ଦା ସୁଧେଶ୍ବରୀ ଗନ ଲୟା, ଯତ
 ନାଗ୍ରୀ କମେ ପଥେ ଦୁଲିଦୁଲି ଦିଅ ହେ । ୧୪ । ବିଶାଲ ମଞ୍ଜୁରୀ ମିଳି ଧରେ ଫୁଲ
 ଛତି, ଲବଙ୍ଗ ମଞ୍ଜୁରୀ ଦାସ ଟେକିଲ ଝଟକ ହେ । ୧୫ । କୁସୁମେର ପାଞ୍ଜୀ ବହେ
 ଶୁଭ୍ରପ ମଞ୍ଜୁରୀ, ଅଲଟ ଧରୟା । ନଲେ ମଦନ ସୁନ୍ଦରୀ ହେ । ୧୬ । ଅରୁଚିତା
 ରତ୍ନମାଲ ଜୟ ଜୟ ନାଦେ, ଏକଲକ୍ଷ ବାନାଧର ରଙ୍ଗବଲ ମୋଦେ ହେ । ୧୭ ।
 ମାଲିନୀ ସେବତୀ ପଥେ ପୁଷ୍ପ ଯେ ବିଞ୍ଚିଲ, ମାଧବୀ କର୍ପୁର ଚୁଲି ତାଲିଲ ବଦୁଲ
 ହେ । ୧୮ । ଚନ୍ଦନଛତ୍ର ମାର୍ଗରେ ମଞ୍ଜୁରୀ ତାଲିଲ, ତାଲିମାନ ବିନା ଦୁର୍ଦ୍ଦା
 କୁସୁମ ବଦୁଲ ହେ । ୧୯ । ମୟୁରେର ପାଞ୍ଜୀତାରେ ସୁନ୍ଦାନବଞ୍ଚିରୀ, ମଞ୍ଜୁମେଧା
 କରେ କୁଣ୍ଡ ସେବାର ଗୁଡ଼ୁରୀ ହେ । ୨୦ । ମଞ୍ଜୁନାଲି ପୋଛ ବସ୍ତ୍ର ଲୟା । ଚଳେ
 ଧୀରେ, ବହୁଅଛେ ପିତଦାନୀ ସୁମୁଖୀର କରେ ହେ । ୨୧ । ଲଳିତାସଜନୀ ଜାନି
 ତାମୁଲ ଯୋଗାଏ, ଚନ୍ଦନ କଟୋରୀ ଲୟା । ବିଶାଖିକା ଧାଏଁ ହେ । ୨୨ ।
 ଚମ୍ପକଲତା ଗୁମର ତାଲେ ଧୀରେ ଧୀରେ, ଚନ୍ଦ୍ରା କୁଞ୍ଜା ବସ୍ତ୍ର ଲୟା । ଚଳେ
 ମଞ୍ଜୁକରେ ହେ । ୨୩ । ରତ୍ନରେଖା ଦରପନ ଛନ୍ଦରେ ଦିଶାୟେ, ତୁଙ୍ଗବିଦ୍ୟା
 ବିନା ସୁନେ କୁସୁମାଲ ଗାଏ ହେ । ୨୪ । ସୁଦେବୀ ସେବିଛେ ପାଶେ ବହୁ ରତ୍ନ-
 ସର, ରଙ୍ଗଦେବୀ ନୃତ୍ୟକରେ ଅମୋଦିତ ଭେର ହେ । ୨୫ । ତାରକା ପାରି-
 ଜାତିକା ନକ୍ଷତ୍ର ଭୂଷନା, ରତ ମଞ୍ଜୁରୀକ ଘେନି ଏ ଗୁର ନବାନା ହେ । ୨୬ ।
 ଶିରପରେ ବିସ୍ତାରିଲ ସୁମେଘତମ୍ବର, କରପିଠ ଦିଛେ ସୁଖେ ପ୍ରେମବତୀ କର
 ହେ । ୨୭ । ଏମନ ସମ୍ଭବେ ବିଜେ ନାଗରୀ ରତନ, ଏହିଶାନେ କରଧାନ ସଖୀ
 ଭକ୍ତଗନ ଗୋ । ୨୮ । ତବେ ସେ ଯୁଗଲପଦ ଧୁଲ ଲୟା । ଶିରେ, ପ୍ରମୋଦିତ
 ସେହିଶାନେ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ ପିରେ ହେ । ୨୯ ।

ଭୂମି

ଦିଶ ଦିଶ ସଖି ଭକ୍ତଗନ, ଏମନ୍ତ ଅରମ୍ଭ ସଙ୍ଗୋଭନ । ୧ ।

ଯେଇ ଜନା ଦିଶେ ଏକବାରେ, ସେବା ମିଳେ ତାରେ ଶୀଘ୍ରତରେ । ୨ ।

ଯଥାରାଗ

ଏମନ୍ତ ସମ୍ବାର, ହେଁ ଲେବେର ସାର, ଦେଖି ଜନମନ ଭୁଲେ ହେ ।

ଧୀରେ ଧୀରେ ଚଳି, ମଉଗଜ ଗୁଲି, କୁସ୍ତ୍ର ପ୍ରେମ ମଉଗେଲେ ହେ ।

ଚଳେ ଯାହା ଚିନ୍ତାଧାର, ଅତି ଅନନ୍ଦରେ ଶ୍ରୀକ୍ରିଶୋର ହେ । ୧ ।

ଗୁପ୍ତମଣ୍ଡଳରେ, ଶୋଭା ପ୍ରଫୁଲ୍ଲରେ, କଳ୍ପଦ୍ରୁମ ଭାବ ଶୁଭେ ହେ ।

ସୁହେମ ବେଦିକା, ନାନାରତ୍ନ ଯୋଗା, କାନ୍ତା ମଣ୍ଡଳରେ ସାଜେ ହେ ।

ଅଟେ ଯମୁନାର ଡାର, ବହେ ମଳୟ ସୁଧୀର ଧୀର ହେ । ୨ ।

ବନ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲିତ, କୁସୁମ ଫୁଟିତ, ଫୁଟିତ ବାସ ଘୋର ହେ ।

ଭୁଞ୍ଜ ଗୁନସ୍ତନ, ବିକାଶ ନିଃସ୍ତନ, କୋକିଳେଇ କୁହୁ ଅର ହେ ।

କାମ କୁହୁଅଛେ ଘୋଟି, କାମି କାମିନୀ କରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ହେ । ୩ ।

ଏମନ୍ତ ପୁରମ୍ପା, ସ୍ଥାନ ଅଭରମ, ତା ଏକତେ ନଟରାଜେ ହେ ।

ନବ ଜଳଧର, ଜିନି ଅଙ୍ଗ ଯାର, ତରୁନ ସୁନ୍ଦର ଶୁଭେ ହେ ।

ଶିରେ କେଶପୁଚ୍ଛ ଶୋଭା, ତାତେ ଗୋଟି ମିଲି ହେଁଛେ ଚାନ୍ଦ ହେ । ୪ ।

ବକୁଳେଇ ହାର, ବେଢ଼ା ତା ଉପର, ଖଞ୍ଜି ଗୋଟି ଗୋଟି ରମା ହେ ।

ହିଶାଖା କେତକା, ଧର୍ଯ୍ୟ କେତେ କି, ସୁବାନାଶ ଦ୍ରବ୍ୟକମ୍ପା ହେ ।

ତାପେ ରଙ୍ଗ ଜାମୁଡ଼ାଲି, ଦେଖି ପରାନ୍ ଦିଆଛେ ଘାଲି ହେ । ୫ ।

ବେନିକଣ୍ଠ ଜ୍ୟୋତି, ମକର ଅକୃତ, କୁଣ୍ଡଳ ସ୍ୱର୍ଗମଣ୍ଡଳ ହେ ।

ହସ୍ତାରେ ଦୋହଲି, ସୁଗନ୍ଧ ସୁଗଲି, ଅନନ୍ଦରେ ଶୋଭାବନ ହେ ।

ଝଟ ଝଟ ଦିଶେ କାନ୍ତି, କାନ୍ତା ମଟକ ଅଟକ ଗତି ହେ । ୬ ।

ଗଜମୋତି ବର, ନାସାରେ ସମ୍ଭାର, ବାମାଗନ ମନ ଭୁଲୁହେ ।

ରଞ୍ଜିତ ଅଧର, ହାସ ଦର ଦର, ଉପମା ଶିଳି ଶିଳି ହେ ।

କିବା ପ୍ରକାଲ ନାବରେ, କୁନ ଜନା ଗଙ୍ଗାଜଳ ଭରେ ହେ । ୭ ।

ଗଲେ ବନମାଲି, ଲମ୍ବେ ବସନ୍ତଲି, ତାତେ କଉସୁର ମନି ହେ ।

ଭୁଜେ ବାଜୁବନ୍ଧ, ବାହୁଟି ସମାଦ, ବନଜ ବନ୍ଧନ ମନି ହେ ।

ଅଙ୍ଗୁଳିରେ ରତ୍ନମୁଦ୍ର, ବସ୍ତ୍ରାରେ ସବ ଶୋଭା ଶାଦି ହେ । ୮ ।

ପିନ୍ଧି ପୀତଧଟା, ଉତ୍ତର ଛଟା, ହେମ ସୁଦ୍ର ଘଣ୍ଟି ମାଲି ହେ ।

କଟିରେ ଶୋଭନ, ଦାଜେ ଜିନି ଚିନି, ଜଗତ କରରେ ଅଲି ହେ ।

ପାଦେ ନୁପୁର ହମକ, ବାଜା ଘୋଡ଼ର କରେ ଯମକ ହେ । ୧ ।
 ହିରଣ୍ୟ ଚନ୍ଦ୍ରମା, ବାମା ମନୋରମା, ବେଦପରେ ଦାଣ୍ଡାର୍ଯ୍ୟା ହେ ।
 ମୋହନ ବ୍ୟାଗରା, ବେନିକରେ ଧରି, ମୁଖପଦେ ଯୋଗାର୍ଯ୍ୟା ହେ ।
 ମଦ ଯେ ଧୁନିକରେ, ଶୁନି ଅଙ୍ଗନା ମାନସ ହରେ ହେ । ୧୦ ।
 ବର୍ଷର ଚନ୍ଦନ, ସର୍ବୋତ୍ତମ ଲୁପନ, ଗନ୍ଧ ଅତି ଅମୋଦିତ ହେ ।
 ଏମନ୍ତ ସମୟେ, ଚିଲି ନାଗ ରାସେ, ଦେଖି ଅଳ୍ପ ପ୍ରସନ୍ନିତ ହେ ।
 ପ୍ରେମଭରେ ମଦୁଆଳି, ଦିନ ମଦନ ପରାନ୍ତ ଘାଲି ହେ । ୧୧ ।
 ବରନୟନରେ, ପୁଷ୍ପାଞ୍ଜଳି ଦଳେ, ପଞ୍ଚଦଶ ଏକପାଦେ ହେ ।
 ବ୍ରଜେନ୍ଦ୍ରନନ୍ଦନ, ବିହ୍ୱଳି ତେମନ, ଲାଞ୍ଜିତ ମତି ବିଷାଦେ ହେ ।
 ହସ୍ତିଲ ଶାସ୍ତ୍ରକର, ଗଲେ ଗଲେ ମିଲେ କରଧର ସେ । ୧୨ ।
 ତବେ କୃଷ୍ଣ ଦାମ, ପାଶେ ମନୋରମ, ନବକଶୋରୀ ରତନ ହେ ।
 ଦସେ ଚନ୍ଦ୍ରାବଳୀ, ସୁନ୍ଦରୀ ଶ୍ୟାମଳି, ଅଗ୍ରେ ବୃନ୍ଦାଦେବୀ ସ୍ଥାନ ହେ ।
 ପୁଷ୍ପେ ପ୍ରେମରୂପା ଥାଲେ, ପାଦେ ରସବତୀ ସେବେ ଏବେ ହେ । ୧୩ ।
 ଯତ ନାଗରାଜନ, ବେଦ ଶୁଦ୍ଧିଜାନ, ମଣ୍ଡଳିତ ଶତେପୁର ହେ ।
 ମୁକ୍ତ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ, କରେ ନିବେଦନ, ନାହିଁ ନାହିଁ କୁନ ଅର ହେ ।
 ଦେଖ ସଖି ଭକ୍ତଗନ, ଦୃଢ଼ଚିତ୍ତେ ବାରେ କର ଧ୍ୟାନ ହେ । ୧୪ ।

ପଦ୍ମାର

ତବେ ରସରାଜ କରେ ଚିତ୍ତରେ ବିଚାର । ସମରସ ଅସ୍ଥାଦନ କେମଳ
 ଏଠାର ହେ । ୧ । ସପତ୍ନ ଶପତ୍ନ କତ ତଟସ୍ଥାଦି ଯତ । ହବେ ବୁଦ୍ଧି ଅବଶିତ
 ସବ ଏକ ଚିତ୍ତ ହେ । ୨ । ଏମନ୍ତ ମାନସେ ହସ୍ତେ ଧରଲ ମୂରଲୀ । ଜଗ ଜୟରତ୍ନେ
 ମୁଖେ ଦୟା ଦଳିଦାର ହେ । ୩ । ମୋହନ ମୋହନବ୍ୟାସୀ ମୁଣ୍ଡେ କର୍ଣ୍ଣେ ଭର ।
 ଉତ୍ତଳ ଚେତନା ବୃନ୍ଦାବନ ଗେଲୁପୁର ହେ । ୪ । ନାଗ ଶିରୋମଣି ତବେ ହେଲ
 ବିହ୍ୱଳିତ । ଚନ୍ଦ୍ରା ଶ୍ୟାମଳଦଳେ ସଖି ମୋହନତ ହେ । ଚନ୍ଦ୍ରାବଳୀ ଅଦି ଗୋପା-
 ଙନା ମୋହ ହେ । ବୃନ୍ଦାଅଦି ମୁଖେଶ୍ୱରୀ ତଟସ୍ଥରେ ରହେ ହେ ॥ ପକ୍ଷୀମୁଗ
 ଗାବିଗନ ହେଲି ପ୍ରମୁଦ । ଯମୁନା ଉଜାନି ବହେ ଲହରୀ ବିଦିତ ହେ । ୬ ।

ଭୂମ୍ଭା

ଶୁନିୟା ବ୍ୟାଶୀର ଧୁନି, ଯମୁନା ବହେ ଉଜାନି । ୧ ।

ପକ୍ଷୀ ମୁଗ ଗାବିଗନ, କବଳ ନା କରେ ତୁନ । ୨ ।

ପଦ୍ମାର

ଦେଖି ରସିକନିଶ୍ଚୟ ମତି ଆକୃଷ୍ଟ । ବୋଲେ ପ୍ରାନ୍ତନାଥ ଅବେ ଦଣ୍ଡ

ଦିଅ କର ହେ । ୧ । ଅମି ତୁମାର ସନେ ସବ କରରେ ବରୁର । ପୁଲକିତ ହୟା
ସମରସରେ ବହାର ହେ । ୨ । ଚନ୍ଦ୍ରାବଳୀ ବୋଲେ ଶୁନ ଶୁନ ହେ ନାଗର ।
ପୂର୍ଣ୍ଣରାସ କାଲେ ବେନ ବରହ ବରୁର-ହେ । ୩ । ବ୍ରଜାଙ୍ଗନା ଗନ ସନେ ରସ
ଅସ୍ଥାବଦେ । ରାସକାଲେ କଲ୍ଲୋଲ ବାଢ଼ିୟୁ । ଜଗତ ଭରବେ । ୪ । ରଦ୍ରାଣ୍ୟାମ-
ଲଦି ବୋଲେ ଶୁନ ରସରାଜ । ଅତରଙ୍ଗ କରଅଛ ତୁମି ଯେନ ଅଜ ହେ ।
ନା ଦିଅ ବରହଦଶା ଦୟାଲସାଗର । କନ୍ଦର୍ପ ଉତ୍ସବ ଯାନ୍ତା ହରରେ ଅମାର
ହେ । ୫ । ଧନ୍ୟା ଅଦି କନ୍ୟାୟୁଧ ବୋଲେ ପ୍ରାନେଶ୍ଵର । କର ବରହେ ମନ୍ତ୍ରିହ
ଦାସିନୀ ନିକର ହେ । ୬ । ଏ ସବ ବଚନ ଶୁଣି ମଦନ ମୋହନ । ବୋଲେ
ଅସ ସଖିବର କେଳିର ରଞ୍ଜନ ଗୋ । ବେନଭୁଜ ଉଦ୍ଧେଷ୍ଟ ଟେକି ବୋଲେ
ଅସ ବେଗ । ସମୁଦର ସମ୍ପଦ ବର୍ଦ୍ଧନେ ଉଦ୍ଧେଷ୍ଟ ଗୋ । ୭ । ଶୁଣି ସବ ବ୍ରଜା-
ଙ୍ଗନା ଚିତ୍ତେ ପୁଞ୍ଜିକିତ । ବନମାଲ ଦିଅ କାନ୍ତେ ବରଲ ହରତ ହେ । ୧୦ ।
ପ୍ରଥମ ବରନେ ରାଧା ବୈଜୟନ୍ତ ମାଲ । ଗଲେ ଦିଅ ତୋଷହୟା ବାମେଦାଣ୍ଡା-
ଲ ହେ । ୧୧ । ଦ୍ଵିତୀୟରେ ଚନ୍ଦ୍ରାବଳୀ ଦିଏ ବନମାଲ । ସୁବଦ୍ରା ଶ୍ୟାମଲ ଦିଏ
ସୁହାର ବକୁଲ ହେ । ୧୨ । ଏକ ପୁଅଥେଶ୍ଵରୀ ଦିଏ ପୁଷ୍ପହାରୀ ଏକ । ଏମନି ବର
ବରଲ ପ୍ରାନେର ନାୟକ ହେ । ୧୩ । ଅନନ୍ଦ କଲ୍ଲୋଲ ତବେ ଉଡୁଲି ପଡୁଲ ।
ନାଗରେନ୍ଦ୍ର ସବାର ସନେ ନୃତ୍ୟ ଅରମ୍ଭିଲ ହେ । ୧୪ । ଏ ସମୟେ ଅନିଦଲ
ଲଲିତା ତାମୁଲ । ଗୋପୀ କୃଷ୍ଣ ମିଲି ତାବେ ବାଣ୍ଟୟା ଖାଇଲ ହେ । ୧୫ ।
ରଙ୍ଗିନୀ ଅଧର ତବେ ହେଲ ଚମତ୍କାର । ମାନବ୍ୟ ହେଙ୍ଗଲ ଗୋଲ ପୁଟ ପର-
କାର ହେ । ୧୬ । ଏହୁକାଲେ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ ମିଲି ସେହୁସ୍ଥାନେ । ଫିବଦାନା ଧରେ
ରାଧା କୃଷ୍ଣ ଯେଇଖାନେ । ୧୭ ।

ଯଥାରାଗ

ମର୍ଦ୍ଦଳ ବାଜଲ, ମଦ୍ରା ତମକିଲ, ଚିନି ଝୁନୁ ଝୁନୁ ନାଦ ହେ ।
ମୃଦଙ୍ଗ କଂଘାଲ, ସାରଙ୍ଗ ଢବଲ, ସିତାର ମଧୁର ବାଦ୍ୟ ହେ ।
ବାଜେ ବିନାୟକ, ବଣୀ ସ୍ଵର ମଦୁରୀ ତାହାତେ ମିଶି ହେ । ୧ ।
ଉଠେ ଗାନତାନ, ତାତା ଥେର ସୁନ ନାଚେ ଜନମଉ ହୟା ।
ରାଧା ଚନ୍ଦ୍ରାବଳୀ, ବେନ ପାଶେ ମିଲି, ପୁଗଲ ଭୁଜ ଧରୟା ହେ ।
ମାଝେ ଗାଲମନି ଗୁନ୍ଦ, ଦେଖି ଦୁରେ ଯାବ ସବ ବ୍ୟାଜ ହେ । ୨ ।
ପ୍ରଥମ, ମଣ୍ଡଲ, ଏମନି ବିହୁଲ, ଷଟ୍‌ତୋନ ସ୍ଵପ୍ନ ବେଦି ହେ ।
ମଞ୍ଜର ନିକର, ସେବା ପରିବାର, ନିକଟେ ଅନନ୍ଦଭବି ହେ ।
ଲଲିତାଦି ଦ୍ଵିତୀୟରେ, ଶୋଭା ରଞ୍ଜିତ କାନନ ପୁରେ ହେ ।

ତୁଙ୍ଗାୟ ମଣ୍ଡଳେ, ଶ୍ୟାମଲଦି କଲେ, ଚନ୍ଦ୍ରଥେଁ ଗୋପିନୀ କୁଳ ହେ ।
 ପଞ୍ଚମ ମଣ୍ଡଳ, ଧନ୍ୟା ଅଦ ମିଲି, ସବ ନୃତ୍ୟରସ କାଳେ ହେ ।
 ଷଷ୍ଠ ଗାବନ ଘେରେ, ସପ୍ତମରେ ମୁଗପନ୍ତ ଗୁରେ ହେ ।
 ଅଷ୍ଟମ ମଣ୍ଡଳେ, ଯୋଗମାୟା ମିଲେ, ନୀଳଶିଖ ପ୍ରକାଶିଲ ।
 ନବମେ ଯମୁନା, ଉତ୍କଳିତ ମନା, ଜଳବୃନ୍ଦ ଚକ୍ରଦାୟକ ହେ ।
 ଉଠେ ନୃତ୍ୟର ସଂକ, ଘୋର ରଦନୁ ପୁରଟମକ ହେ ।
 କଟାର କଳିନୀ, ବାଜେ କିନି କିନି, ଗିନିବାନୀ କିନା ଯାନି ହେ ।
 ଦୟା ହୁଲହୁଲି, ହୁଙ୍କାର ଚହଲ, ଦଲି ଦଳିତ ଧରଣୀ ହେ ।
 ବାସୁକର କମ୍ପମାନ, ଉଦ୍‌ଭେଦ ସ୍ଥରେ ଚକ୍ରଦ ଭବନ ହେ ।
 ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ପୁଟିୟା, ଉଦ୍‌ଭେଦ ସ୍ଥେ। ଗୋଲକ ରାସ ମଣ୍ଡଳେ ହେ ।
 ଏକଦ ହଲଲ, ଉଠିଲି କଣ୍ଠେଲି, ନୃତ୍ୟଗାନ ଉତ୍କଳିଲ ହେ ।
 ଗଗନେର ଦେବବୃନ୍ଦ, ବିମାନରେ ଆକୃଷ୍ଟ। ଅନନ୍ଦ ହେ । ୭ ।

ଯଥାରାଗ

ଅବାଶେର ପଥେ, ପାର୍ବତୀର ସାଥେ, ମହାଦେବ ନୃତ୍ୟକରେ ହେ ।
 ସୁଗେଁ ମଦବାନ, ଶରୀସହ ଘେନି, ଅସଂସ୍ତ ଭନ ଅରେ ।
 ଅଚରଲ ନୃତ୍ୟରଙ୍ଗ, ଗାନେ ବିହ୍ୱଳ ସଦାର ଅଙ୍ଗ ହେ । ୧ ।
 ଚନ୍ଦ୍ର ଢାଞ୍ଚଗନ, କରଲ ନର୍ତ୍ତନ, ପ୍ରେମେ ମତୁଅଲ ଭର ହେ ।
 କିନରୀ କିନର, ଲଭୟା କୁବେର, ନାଗଲ ଅପନା ପୁରୀ ହେ ।
 ଦିଗ ବିଦିଗ ପର୍ବତ, ସଦାକାର ଅନନ୍ଦତ ମନ । ୨ ।
 ଏମନ ମାଧୁର୍ଯ୍ୟ, ନୀଳ ସୁରାସଜ, ନାଚେ ଗୋରୀ କୁଷ୍ଠ ମିଲି ହେ ।
 ଢାନା ନାନା ନାନା, ଢାସୁନା, ଢାସୁନା, ଦ୍ରୁମିତା ଦ୍ରୁମିତା ବୋଲି ହେ ।
 ଏହୁକାଳେ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ, ନାଚେ ସେହି ସଦାକାର ସନେ ହେ । ୩ ।

ଶୁଗ ବଙ୍ଗଳାଶ୍ରୀ

ତବେ ନୀଳମନି, ଗୁନ୍ଦ ବୋଲେ ବାମା, ଶୁନ ପ୍ରାନସଖି ଗୋ ।
 ଖେଲିବା ଅବାର, ଅତି ରସବର, କୁନହାରେ ବନସଖି ଗୋ, ସଙ୍ଗିନୀ । ୧ ।
 ଶୁନ ବନଦେବୀ, ଆନନ୍ଦ ଭୈରବୀ, ଅବର ଭାଣ୍ଡ ଆନିଲ ହୋ ଶ୍ୟାମଗୁନ୍ଦ ଗିଆ
 ଶ୍ରୀହସ୍ତେ ଧରିୟା, ସଦାକାରେ ନାଶ୍ତିଫଳ ହେ, ମୋହନ ! ୨ । ଉନମତ୍ତ ହେଲି
 ଖେଲର ତୁମ୍ଭେ, ଏବ ଅରେ ମରାମର ହେ । କାର କୁଚତଟ, ଫଗୁର ପ୍ରକଟ,
 ମାର ଭୋର ଗିରିଧାର ସେ, ମୋହନ । ୩ । କୁନ ସୁନାଗରୀ, କରେ କର ଧର
 ମୁଖରେ ଅବାର ବୋଲି ହେ । ମର୍ମସ୍ଥାନ ଖୋଜି, ମାରେ ହେଜି ହେଜି, ରଙ୍ଗିମା

ଦେଖିବୁଁ । ଭୁଲି ସେ । ସଙ୍ଗିନୀ । କରକରଦନା, କନକ ବରନା, ରସମୟୀରାଧା
 ପାଶ ହେ । ନାଗର ଛବିଲ, ପ୍ରବେଶ ହବିଲ, ମୁଖେ ମଦମଦ ହାସ ସେ,
 ମୋହନ । ୫ । ମାରୟୁଁ । ଅଗର, ଅଙ୍ଗ. ରଙ୍ଗର, କରତୁକ ସ୍ଥାନ ଜାନି ହେ ।
 ଫୁଲ ରନ୍ଧବର, ହାରେ କାନ୍ତି ପାର, ହେଙ୍ଗୁଲ ଜ୍ୟୋତିକ ମାନି ସେ, ମୋହନ ।
 ଭଦ୍ରା ଚନ୍ଦ୍ରାବଳୀ, ଶ୍ୟାମଲଦ ବୋଲି, ଯତ ଯତ ଅଲିବୃନ୍ଦ ହେ । ପିଙ୍ଗି ଫଗୁ-
 ଧର, ମର ପଶୁପତି, କରଲ ସୁରଙ୍ଗ ଶାନ୍ତ ହେ, ମୋହନ । ୬ । ସବ ବାମାଗନ,
 ହେଲ ଏକଶାନ, ଧରୟା ଅଗର ଝୁଲି ହେ । ଶତେସୁର କର, ମାରେ ଫଗୁ ଧର,
 ନାଲମନି ଗୁନ୍ଦ ଚଲି ହେ, ବସିନେ । ୭ । କୁନ ସୁନାଗର, ଫଗୁ ମୁଦାମର,
 ଶ୍ରୀମୁଖେ ବୋଲିୟା ଦିଏ ହେ । କେତୁ ଅସିପରେ, କେ ମାରେ ପୃଷ୍ଠରେ, ବସ-
 ସ୍ଥଳେ ମାର ଧାଏଁ ସେ, କାନନ । ୮ । ମାରେ ଘନଘନ, ମନ ଛନଛନ, ଚଞ୍ଚଳ
 ଚଢ଼କି କର ହେ । ଝୁମ ଝୁମ ନାଦ, ନୁପୁର ଶବ୍ଦ, କର ରଙ୍ଗ ରଙ୍ଗ ଭର ସେ,
 ସଙ୍ଗିନୀ । ୯ । ଅଗର ଉଡ଼ିଲ, ଗଗନ ଭରଲ, ବୃଷଭା ରଙ୍ଗ ଭର ହେ ।
 ପଶି ମୁଗ ଯତ, ଗାଗା ଅଦିକତ, ବରନ ସୁନ୍ଦର ପର ସେ, ଦିଶିଲ । ୧୦ ।
 କାଳନ୍ଦର ଜଳ, ସୁରଙ୍ଗ ହବିଲ, ଏଥୁ କି ସିନ୍ଦୂର ଗୋଲି ହେ । ରାସସ୍ଥଳ ଧୁଲି,
 କପ୍ପରବେ ଘାଲି, ମାନବ୍ୟ ଚୂନକି ଭାର ହେ । ଦିଶିଲେ । ୧୧ । ଉଚ୍ଛ୍ୱସତ
 ପାଦ, ଅକାଶ ବେଢ଼ାପେ, ଦେବଗନ ରଙ୍ଗ ଭେଲି ହେ । ଅନନ୍ତ ହସ୍ତୀ,
 କୁସୁମ ଧରୟାଁ । ବରଷିଲ ରଙ୍ଗାଜଳ ସେ । ମଘବା । ୧୨ । ଚନ୍ଦ୍ର ଭାଗନ,
 ରଙ୍ଗିମା ବରନ, ଦଶ ଦଶ ଭରଦଳ ହେ । ସବାର ସୁରଙ୍ଗ, ଅତ ନବରଙ୍ଗ,
 କୁଳଶାନ୍ତି ରାଖିଛୁଲି ହେ । ମୋହନ । ୧୩ । ଗୋସ୍ତଗନ ମିଳି, ମାରେ କୁକୁହଲି,
 ମାହେ ରସରାଜ ଏକ ହେ । କେ ମାରେ ଅସିରେ କେ ମାରେ କର୍ଣ୍ଣରେ କେ
 ମିଶି ବୋଲଇ ବୁଦେ ସେ । ସଙ୍ଗିନୀ । ୧୪ । କେ ବାସ ଓଟାରେ, କେ ପିନ୍ଧେର
 ଧରେ, କେ କର ଧରୟାଁ ଟାନେ ହେ । ଘେର ଚନ୍ଦ୍ରଶାନେ, ଯାବ କୁନ-
 ଶାନେ, ଅନ୍ଧୋଲିତ ନାଲମନ ସେ । ମୋହନ । ୧୫ । ଅକୁର ଜାନିୟା, ରସ-
 ମୟୀ ଗିୟାଁ । ପ୍ରବେଶେ ଚୁମ୍ବନ ଦାନି ହେ । ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ ବୋଲି, ଶୁନ କୁକୁହଲି,
 ଅବେ ରାଗ ପ୍ରାନମନି ଗୋ । ଶ୍ରୀମତୀ । ୧୬ ।

ପଦ୍ମାର

ତବେ ଏକରସ ଦଳ ମସୂନ କରୟାଁ, ଚଲେ ଗୋପୀନାଥ ସାଥେ ଗୋପୀ-
 ଗନ ଲୟାଁ ହେ । ୧ । କାଳନ୍ଦୀର ଜଳେ ପଶି କରେ ଜଳବଳି, ଅନାଲି
 ଫେରବର ବୃନ୍ଦାବତୀ ବାଲି ହେ । ୨ । ଯତନ ବାଛିୟାଁ । ବେନି ବେନି ହସ୍ତେଦଳି,
 ଏକ ଏକ କର ସବ ବାଣ୍ଟିୟାଁ ଅନିଲ ହେ । ୩ । ନବଘନ ଗୁନ୍ଦ ତବେ ଧରେ

ପିଣ୍ଡବାଣୀ, ମାରେ ନାଶ ମର୍ମସ୍ଥାନେ ଚନ୍ଦନ ଜଳଭର ହେ । ୪ । କୁଚତଟେ
 ଅତିହୃଷ୍ଟେ ପ୍ରକଟ କରିଲ, ଯୁଗଲ ଶମ୍ଭୁରେ କିଷ୍କେ ଚନ୍ଦନ ବୋଲିଲ ହେ । ୫ ।
 ମଟବ ଅଟବ କୈଳ ହେଉ ନୀଳମନି, ସେହିଲ ନାଗଗୁନେ ଏସମୟ ଜାନ । ୬ ।
 ଚନ୍ଦନ ଜଳତେ ତାରୁ ଅଙ୍ଗ ଭର ଦିଲ, ଅକ୍ଷିପରେ ସବାକାରେ ପିଣ୍ଡବା ମାରିଲ
 ହେ । ୭ । ଆକୁଳିତ ହୟା ଆସି କୁଳ ଦନଶ୍ୟାମ, ପାଲୁଲ ଉପପାୟାଚରତେ
 ଆମେ ହେ । ୮ । ବାମାନେ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ସମ୍ଭାଲି ଉଠେ ତଟେ, ମୋହନ ମୋହନ
 ବାଂଶୀ ଧୁନି ପବକଟେ ହେ । ୯ । ଶୁନି ବିଭଳିତ ହେଲ ସୁନ୍ଦର ନିକର, ବେଡ଼ିଲେ
 ସୁନ୍ଦର ପାଶେ ଚଢ଼ତରପର ହେ । ୧୦ । ଝପଟିୟା ରସମୟୀ ଗଲେ ଗଲେମିଲେ,
 ପୃଷ୍ଠପାଶେ ଘ୍ରୋବଲ କୁଚ ଠେଁସି ଦିଲେ ହେ । ୧୧ । ଶ୍ୟାମଲ ମିଲୁୟା ବାମ
 ହସ୍ତ ପ୍ରନେ ଦିଲ, ଉଦ୍ରାମିଳି ଦକ୍ଷିଣର ବସେ ଲଗାଇଲ ହେ । ୧୨ । ବୁଢ଼ା ମିଳି
 ଗଣ୍ଡପୁଲେ ଦିଲ ଚମୁଦାନ, ଲଳିତା କରଲ ବିମ୍ବାଧର ଆସ୍ବାଦନ ହେ । ୧୩ ।
 ଏକକାଳେ ବନଦେବୀ ସୁବାସ ଭୁଷନ, ଆନିଦଲ ହୁଷ୍ଟ ହୁୟା । ମନୋରମ ଯେନ
 ହେ । ୧୪ । ଆଦ୍ରବାସ ତେଜ ସବେ ଦବ୍ୟବାସ ପିଣ୍ଡ, ସୁବେଶ ଭୁଷନଅଙ୍ଗେ
 ଫୁଲମାଲ ଭରି ହେ । ୧୫ । ଘ୍ରୋବଲ ମିଳି ଅତି ଆନନ୍ଦମନ, ନବକିଶୋ-
 ରରେ ଢେଲ ସୁବେଶ ଭୁଷନ ହେ । ୧୬ । ଆପନ ଶ୍ରୀମତୀ କରେ ଘ୍ରୋରେ
 ଫୁବେଶ, ସବାକାରେ ମିଳିବେଶ କରେ ପ୍ରାନଶିଶ ହେ । ୧୭ । ରସଗୁଜ ବେଶ
 ତବେ ହରଲ ନାଗର, ହେରି ମନ ଭୁଲେ ପ୍ରେମ ରସେ ମନହେର ହେ । ୧୮ ।
 ଶ୍ୟାମ ଢେଲ ଦିଲ ରାବ ଚମ୍ପକେର ଦାମ, ବାରଗଣ୍ଡେ ଚମୁଦୟା ମାଲ ଦିଲ
 ଶ୍ୟାମ ହେ । ୧୯ । ଏମନି ସମୁଦେ ଢେଲେ ଚଲି ପ୍ରମୋଦତେ, ଦଶ ସଖୀ ଉକ୍ତ-
 ଗନ ଅତି ଆନନ୍ଦତେ ହେ । ୨୦ । ରମାବେଦୀ ଉପରେ ମୁକୁତା କେର କେର,
 ଦଶ ବେମନ ଶୋଭା ଅତ୍ୟନ୍ତ ମାଧୁରୀ ହେ । ୨୧ । କୁସୁମ ଅଞ୍ଜୁଳି ଧରି ଛଦସିନ
 କର, ବେଦୀପରେ ବସାଇଲ ରସେର ମଞ୍ଜୁରୀ ହେ । ୨୨ । ଚଉପାଶେ ଦେଉଆଛେ
 ବ୍ରଜାଙ୍ଗନା ବ୍ରଜ, କିଶୋରୀ କିଶୋର ମାତେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିରଜ ହେ । ୨୩ । ଦୁର୍ଦ୍ଦା
 ଫୁଣ ହେଉଛନ୍ତି ଦୁର୍ଦ୍ଦା ସଖୀ ହେଲି, ସେଟାନେ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ ହୁଲହୁଲ ଦିଲ ହେ ।

ଦୀର୍ଘଶ୍ରବ

ରାଧାରେ ବୋଲେନ ଶ୍ୟାମ ତୁମିତ ଆମାରପ୍ରାନ ଆସ ଆସ ପାଶା ଗୋ
 ଖେଲିବ । ସାଦହରଅଛେ ମନେ ଖେଲିବ ତୁମାରସନେ ହାରିଲେ ସେ କୋପ
 ନା କରବ ଗୋ ସଙ୍ଗିନୀ । ୧ । ଆନ ଆନ ପାଶାସାର କରବା ଖେଲ ବିରୁର
 ବେ ହାରବ କେହୁ ଅବେ ଜନ । ସଖିଗନ ମିଳ୍ୟାସବେ ହାରଜନ ବଲ୍ୟାଦବେ
 ଶୁନି ହାସେ ଭାବୁର ନନ୍ଦନୀ ସେ, ଶ୍ରୀରାଧେ । ୧ । ରାଧି ବୋଲେ ହାସି ହାସି,

ଶ୍ୟାମେର ନିକଟେ ବସି, ଶୁନ ଓହ୍ଲେ ନନ୍ଦର କୁମାର । ହାରିଲେନ ହାରିଦର,
ଜିନିଲେ ମୁରଲୀ ନବ, ଏରପନ ବର ଅର୍ଘ୍ୟଦାର ହେ । ମୋହନ । ୩ । ନାଗର
ହାସିଯାଁ ବୋଲେ, ଅଯୋଗ୍ୟ ତୁମି ଚଢ଼ିଲେ, ଯଦି ହାର ହାରିବ ତୁମାରେ ।
ଯଶନି ମନ୍ଦରେଯାବେ, ନନ୍ଦନାନ ଶୀଘ୍ରାପିବେ, କି ବୋଲିଯୁଁ । ପ୍ରବୋଧକ ଘରେ
ଗୋ । ଶ୍ରୀରାଧେ । ୪ । ଯଦି ବାହାରବ ଅମି, ମୁରଲୀ ଲରବ ତୁମି, ଭାବେ ଜାନି
ମୁରଲୀର କାଜ । ଯେଖାନେ ଲୁଚିଯୁଁଥିବେ, ବିନାପୁରତେ ବାଜିବେ, ଜଗତ
ଭରସି ହବେଲଜ ଗୋ । ଶ୍ରୀରାଧେ । ୫ । ଅମି ବା କର ଏ ପାନ, ହାସ ରହସ
ଚୁନ୍ତନ, ପାରିଲେ କରବ ଦଶବାର । ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ ବୋଲେ ବାମି, ଶୁନଅଗୋ
ବିନୋଦିନୀ, ଭାଲି କହେଛେ ନନ୍ଦେର କୁମାର ଗୋ । ୬ ।

ପଦ୍ମାର //

ଲଳିତା ହାସିଯୁଁ ବୋଲେ ଶୁନ ବିନୋଦିନୀ, କେମନି ଖେତୁଅ ଶ୍ୟାମ
ଜାନିବା ଅଶନି ଗୋ । ୧ । ଖେଳିଲେ ଜିନିବେ ଯବେ ରସିକ ନାଗର, ତବେ
ସେ ଲଭିବେ ସୁଧାର ନାଶାରରେସର ଗୋ । ୨ । ଅମାର କିଶୋରୀ ଯବେ
ଜିନେ ଏକବାର, ତବେ ଘୁଞ୍ଚିରସୁଁ । ନବ ନବରୁଞ୍ଜିତାର ହେ । ୩ । ଶ୍ୟାମେ
ପସକର କଥା କହେନ ବିଶାଖା, ନାଗର ହାରିଲେ ଦିବେ ମୟୁରଚନ୍ଦ୍ରକା ଗୋ ।
ଗରୁଡ଼ ଧରିଯୁଁ ମୁଖେ ଦିବେ ଚୁନ୍ତନାନ, ଜିନିଲେ ଲରବେ ସୁଧାର ଏ ନୀଳବସନ
ଗୋ । ୪ । ଅଲିଙ୍ଗନ ଦିବେ ଧନୀ ଦିବିଲେ ସମତୁଲି, ହାରିଲେ ଲରବେ ଶ୍ୟାମେର
କଳନ ନୁପୁର ଗୋ । ୫ । ବିଶାଖା ବୋଲିବେ ଯଦି ହାରେ ନନ୍ଦବାନ, ତବେ
ପରାବେ ସୁଖି ବୈଜୟନ୍ତମାଳ ଗୋ । ୬ । ଏଇ ସାଦ ମନେ ବୋଲେ ବୋଲେ
ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ, ଯେ ତୁମାର ମନେ ଅଛେ ହରବେ ପୁରନ ଗୋ । ୭ ।

ଦୀପସ୍ମିତ

ଖେଳିଲେ ସୁଖେ ସୁଆଶ୍ୟାମ, ଲଳିତା ପାତିଲ ଦାନ, ସାର ବାଣ୍ଟି ନିନ ଦ୍ରବ୍ୟ
ଜନେ । ସୁଖି ନିଲ ନୀଳସାର, ଶ୍ୟାମ ନିଲ ଗୋରୀ ସାର, ହଃଷ ବାଢ଼ିଲି ତବେ
ମନେ ସେ । ସଙ୍ଗିନୀ । ୧ । ନାଗର ବୋଲିଲେ ଶୁନ, ଏଇ ସେ ହେଲି ନିଦାନ,
ଅତି ବୋଲି ଖେଲେ ପଶା ସାରୀ । ପ୍ରଥମେ ବଲିଲ ଶ୍ୟାମ ପାଶା ନାହିଁ ଦିଲ
ଦାନ, ଦେଖିଯୁଁ ହାସାଏ ବ୍ରଜନାରୀ ଗୋ । ସଙ୍ଗିନୀ । ୨ । ଶ୍ରୀରାଧାର ହେଲି ଯଶ,
ଫେଲିଲେନ ଦାନ ଦଶ, ସୁଖିଜୟେ ବୋଲେ ସଞ୍ଜିଗନ । ହାରିଲେନ ଗୁଞ୍ଜିତାର
ବରେର କଳନଅର, ବୋଲେ ଲଜ୍ଜାଭରେ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ ସେ । ମୋହନ । ୩ ।
ଅତିଦୟା ଶ୍ୟାମରାୟେ, ତାବେ ଚଢ଼ବଞ୍ଚି ହୟେ, ଦୁଖାପଡ଼େ ଶ୍ୟାମେର ବରମେ ।
ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ ବୋଲେ ବାମି, ଶୁନ ଅଗୋ ବିନୋଦିନୀ, ନା ଘୁଞ୍ଚାୟ ବନ୍ଧୁର ଭରମେ
ଗୋ । ଶ୍ରୀରାଧେ । ୪ ।

ପୟାର

ଲଳିତାବୋଲେନ ଶ୍ୟାମ ଶୂନ ବନମାଳ, ଅବେ ଫେଲବୟଁ । ଦଥ
କରେଇ ମୁରଲୀ ହେ । ୧ । ନବଦଳ ସହିତେ ଘୁଆଅ ତୁମାର ଚୋରା, ପଶ୍ଚାତେ
ଲଭବ ତୁମାର କପଟୀତ ଧଡ଼ା ହେ । ୨ । ବାକଲ ନୁପୁର ଦେଅ ଦେଅ ତାଡ଼
ବଲ, ନାଭର ଘୁଆଅ ତୁମି ବୈଜୟନ୍ତମାଳ ହେ । ୩ । ଚକ୍ରର ଅନନ୍ଦ କେଶ
ବନ୍ଧନ ଘଟନ, ନାଗବେଶ ଥର ଗୋର ଏନିଲବସନ ହେ । ୪ । ଅଭବୋଲି
ହାସେ ତବେ ସବ ସଖିଗନ, ମଉନେ ଆଦିୟା ଶ୍ୟାମ ବୋଲେ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ ହେ ।

ପୟାର

ଶ୍ୟାମଗୁଡ଼ ବୋଲେ ତବେ ଖେଲି ଅରବାରେ । ଲଳିତା ବାଣୀ ଡଥା
ସାକ୍ଷିହୟା ବୋଲେ । ୧ । ଜିପିଝି କର ତୁମି କହ ଅମାର ଅଗେ । ଖେଲିତେ
ହାରବ ଯଦି ଅମାର ସଖିସଙ୍ଗେ ହେ । ୨ । କ୍ରିଷ୍ଣ କହେ ଯେଇ ଗୁହ ସେଇ
ଅମିତବ । ଲଳିତା ବୋଲେ ହାତଲେ ବାଣୀ ଲଭବ ହେ । ୩ । ଶ୍ୟାମ
ବୋଲେ ଅମାର ତହୁଁ ବା'ଣୀ ତୁମି ନବ । ହାତଲେ ତୁମାର ସଖିକି ଅମାର
ଦବ ଗୋ । ୪ । ଲଳିତା ବୋଲେନ ସଖି ପସନ ତୁମାର । ତୁମି ଯେଇ ସାଦ
କର ସମ୍ମତ ଅମାର ହେ । ୫ । ଶ୍ୟାମ ବୋଲେ କିସ ଅମି ମାଗିବ ତୁମାରେ ।
ତୁମାର ସଖି ତହୁଁ ଚ ମୁଦାନ ଦିବେ ମୋରେ । ୬ । ଶୁନିୟାଁ ଲଳିତା ବୋଲେ
ଶୁନିହ ବଚନ, ରାଜି ତହୁଁ ଜିନିଷବେ ନବ ଚମୁଦାନ ହେ । ୭ । ଲେଭେ ଅର-
ବେଲ ସଖି ମାଗିଲେ ନାଦିବ । ଏଇ କଥା ଅମାର ଅଗେ ସତ୍ୟକରଥୁବ ହେ ।
ଶୁନି ଶ୍ୟାମ ବୋଲେ ଅମି କି କହବ ଅର । ତୁମାର ଯେ ଉଚ୍ଛବର ଆମିତ
ତୁମାର ଗୋ । ୮ । ଏଇରୂପେ ନାନାଭାବେ ଇଙ୍ଗ ତ କହଲ । ଶୁନି କିନୋଦିନୀ
ରାଜି ଶିର ନୁଆଁଇଲ ହେ । ୯ । ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ କର ଯୋଡ଼ା କରେ ନିବେଦନ ।
ହାରଜନ ନୋଦୁ ହେନ ହରହ ବାର୍ତ୍ତନ୍ୟ ହେ । ୧୧ ।

ପୟାର

ଲଳିତା ଆନୟା ଦଲ ତବେ ପାଶାସାର, ଦେଖିବା କୌତୁକ ଲେଲ
ନାଗର ନାଗର ହେ । ୧ । ମୋଦେ ଗାଲି ପ୍ରସାରଲ ନାଗର ମୋହନ, ପ୍ରାନ୍-
ନାଥ ସଙ୍ଗେ ଖେଲେ ନାଗରାଜନ ହେ । ୨ । ରଙ୍ଗ ହଲଦି ସାରକେ ବାହୁଲି
ଗୋବିନ୍ଦ, କାଲି ପରି ସାରନିୟେ କିନୋର ଆମୋଦ ହେ । ୩ । ବୁଢ଼ା ଚନ୍ଦ୍ରାବଲି
ବେନିପାଶେ ବହେ ସାର, ଛକାଛକି ଟକାଟକି ମାରେନ ପ୍ରହାର ହେ । ୪ ।
ନାଗର ସାର ଚଲେ ଲଳିଲେ ଅଠର, ନାଗର ମାରନ ମନେ ହଇଲ କଠୋର
ହେ । ୫ । ଶ୍ରୀମତୀ ସୁମର ତବେ କାଠି ଶୁଭିଆ ଦଲେ, ପଡ଼ନ୍ତେ ଅଠର ଦାନ

ତମକି ପ୍ରହାରେ ହେ । ୨ । ତବେ ରସିକନା ବୃନ୍ଦ ମଉନ ହଇଲି, ଖେଳନ୍ତେ ମୋହନ ସାର ପଦର ଲଗିଲି ହେ । ୨ । ପାଶା ହାତେ ଧରି ରାଜ ହଇଲି ମଉନ, ସଖି ମୁଖ ଗୁହଁ ବୋଲେ କି କରବ ପୁନ ଗୋ । ୮ । କିଷ୍ଟ ସୁମରସୀ ଶ୍ୟେ କାଠି ପକାଇଲି, ପଡ଼ନ୍ତେ ପଦରଦାନ ତମକ ମାଇଲି ହେ । ୯ । କାଠି ଗଡ଼ନ୍ତେନ ତବେ ହାସେ ରାମାଗନ, ଶ୍ୟାମଗୁହେ ବଲେ ତୁମି ଦିଅସି ରମୁନ ହେ । ୧୦ । ଚନ୍ଦ୍ରାବଳୀ କରେ କେଶୁ ଲଇଲି କାଢ଼ିଯି, ମକଲକୁଶଳ ତବେ ନିଲି ବସ୍ତ୍ରପ୍ରିୟା ହେ । ୧୧ । ବିଶାଖା ଅଙ୍ଗୁଳାଦିୟା ନିଲି ପୀତବାସ, ଲଳିତା ଲଙ୍ଗିତ ଭୂଷେ କରେ ପରିହାସ ହେ । ୧୨ । ମୃଦୁ ମୃଦୁ ହାସି ରାଜି ବୋଲଇ ବଚନ, ଏ ଅମାର ପ୍ରାନନାଥ ଗୁଡ଼ ସଖିଗନ ଗୋ । ୧୩ । ଅଜ ବଡ଼ ପାଶାଖେଲ ଖେଲିଲି କୌତୁକ, ରାଧା ଜୟେ ରାଧା ଜୟେ ତାକେ ଯାଗୁ ଶୁଭ ହେ । ୧୪ । ତବେ ବଧୂ ବୃନ୍ଦମିଲି ବଜାଇଲି ତାଲି, ସେରଖାନେ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ ଦିଏ ଫୁଲଫୁଲି ହେ । ୧୫ ।

ତୁହା

ରାଜ ସରଙ୍ଗ କ'ହାଇ ହାରିଲି, ସବ ବ୍ରଜାଙ୍ଗନା ତାଲି ଦିଲି । ୧ ।

ଏରଖାନେ ଥାକି ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ, ଫୁଲଫୁଲି ଦିଏ ଘନ ଘନ । ୨ ।

ଚଉପଦୀ

ହେ ମୋହନ ତୁମ୍ଭ ଟାଣ, ଗଲଣି କେଶିକି ହେ । ଘୋଷା । କେତେ କରୁଥିଲି ଅଣ୍ଟା, କେଶେ ଗଲ ସେ ମୁରାଟ, ଅପନି ମନରେ ବାଣ୍ଟି, କାହାର ହାରିକି ହେ । ୧ । ଅହେ, ରସିକଶେଖର, ବାଗସି ଦିଅ ମୋ କର, ଜନମା ଦ୍ରବ୍ୟ ସେ ମୋର, ରଖିଛ କାହିଁକି । ୨ । ଅତକହୁ ନାଗବର, ଧରି ଶୀଘ୍ରେ ଶ୍ୟାମକର, ଛଡ଼ାଇ ବଣି ନବର, ନେଲେ ସେ ଟାଣିକି ହେ । ୩ । ଦାନ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ କହୁ, ଅହେ ପ୍ରଭୁ ରାବଗ୍ରାସ୍ତା, କେତେ କରୁଥିଲି ଟାହୁ, ଅକଳା ଦେଖି କି ହେ । ୪ ।

ଚଉପଦୀ

ପ୍ରାନସଖି, ଶଶିମୁଖି, ଖେଲିବ ଅକାର ଗୋ । ଘୋଷା । ପବେ ହାରି ଏରବାଇ, ଦିବ ଲଣ୍ଠ ମୁକ୍ତାହାର, ଏଇ ପିତ ହେଲି ପ୍ରିୟ, ସଞ୍ଜନାନକର ଗୋ । ଅନ ଅନ ପାଶାସାର, କରବା ଖେଲି ବିରୁର, ଲଳିତା ପାତଲ ସାର, ହଇଲି ତୁମ୍ଭେ ଗୋ । ୨ । ପ୍ରଥମେ ଖେଲିଲି ଶ୍ୟାମ, ପାଶା ନାହିଁ ଦିଲି ଦାନ, ହାତେଲି ନାଗବର, ହାରିଲି ନାଗର ଗୋ । ୩ । ଦାନ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ କହୁ, ଶୁନ ଅଗୋ ବ୍ରଜଗୋସି, ନ କହ ଅଛୁ ଛଳାର, ହସିବେ ସଂସାର ଗୋ । ୪ ।

ଚଉପଦୀ

ଶ୍ୟାମକହୁ ମୁଖରଦୁ ଲଗୁଅ ଏଥର ଗୋ । ଘୋଷା । ଦୁଇବାର ଫୁଡ଼କର

ବାହୁଁ ନୋହୁଲ ହେ ହର, କାଶିଲ୍ ଟାଣ ତୁମ୍ଭର, ବସିବ ଶେଖର ହେ । ୧ ।
 ଶ୍ରେ ତୁମ୍ଭ ମୁକ୍ତାହାର, କେତେ ଦିଅ ମୋର କର, ଜଣିମା ଦ୍ରବ୍ୟ ସେ ମୋର
 ରଖିବ କିଶୋର ହେ । ୨ । ଅମି ସବୁ ନାଶୁକର, ଅମାତେ ନା ବହ ଟାନ,
 ବେତେ ବରୁଛ ଗୁମାନ, ଅବଳା ମାରେ ହେ । ୩ । ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ ଦାନ ଅଜ, ଘେନ
 ଅହେ ରସରାଜ, କଣ୍ଠ ମୁକ୍ତାହାର ତ୍ୟାଜ, ବରବ ନିବର ହେ । ୪ ।

ପୟାର

ଶ୍ୟାମ ବୋଲେ ଭାଲ ଅମି ଖେଲି ଅରବାର, ଚଳିବାର ହାର ଯଦି ନାହିଁକ
 ଉତ୍ତାର ଗୋ । ୧ । ଏବାର ହାରଲେ ଅମି ଅମାତେ ହାରବ, ତୁମି ଯଦି ହାର
 ଶେତେକୋଟି ଚୁମ୍ବିତକଗୋ । ୨ । ଆଉ ଏକ କଥାବହୁ ଶୁନ ପ୍ରନେଶ୍ଵରୀ, ତୁମି
 ବନେ ରାଜା ହବେ ଅମିଯଦି ହାଣ୍ଡ ଗୋ । ୩ । ତୁମି ଯଦି ହାର ଅମି ରାଜା ବୁଦ୍ଧା-
 ବନେ, ଅମାର ଯେ ଆସୁ ତୁମି ପାଇବ ଯତନେ ଗୋ । ୪ । ଭାଲ ଭାଲ ବୋଲି
 ରାଜି ସନମତ ବୋଲି, ଖେଲିତେ ଖେଲିତେ ଶ୍ୟାମ ତଖନି ହାରଲ ହେ । ୫ ।

ଦୀର୍ଘରୁଦ

ହାରିଲ ମୋହନ ରାସେ, ସବେ କରତାଲି ବାଏ, ରାଜା ଜୟେ ଶୁଭ ଶାସ୍ତ୍ର
 ଗାଏ । ଜୟ ଜୟ ଗାନ୍ଧାର୍ବିକେ, ଜୟଜୟ ଶ୍ରୀରାଧିକେ, ସବୁମୁଖ ଏଇ ଉଠିଯାଏ
 ସେ । ୧ । ଚନ୍ଦ୍ରାବଲ୍ଲ ବଲେ ହାସି, ପ୍ରଥମେ ହାରିଲ ବ୍ୟାଘୀ, ଦ୍ଵିତୀୟେ ହାରିଲ
 ଅଭରନ । ତୃତୀୟେ ହାରିଲ ଦେହ, ଆଉ ଦିବା ଆଛେ ବହ, ରାବରଜା ହେଲ
 ବୁଦ୍ଧାବନେ ହେ । ମୋହନ ଯାବେଲ ତୁମାର ପାଶାଖେଲ । ନିଶ୍ଚେ ଆମାର ସ୍ଵା
 ସ୍ଵାଧୀରା ହେଲ ହେ । ସ୍ଵାଧୀ ଜୟେ ଶୁଭବାଲ, ସବେ ଫୁଲଫୁଲି ଦଲ, ଇତା
 ମଧୁ ପୁଷ୍ପୁଷ୍ପି ହସେ । ଲଲିତା ବୋଲେ ଗୋ ଶୁନ, ତୁମାର ଜନମାଧାନ୍ ନିଶ୍ଚେ
 ହେଲ ନାହିଁକ ସଂସେ । ଶ୍ରୀରାଧେ ଜନାଧନ ହେଲ ବର୍ଣ୍ଣଧର, ଯେମନ ଭକ୍ତା
 ତେମନ ତୁମିହୁର ହୋ । ରଥେ ଆଛେ ଶୁଭହାର, ରାଜ ଗୋ ଯତନ ବର,
 ଗୋପ୍ୟସ୍ଥାନେ ପ୍ରେମ କୁଣ୍ଡ ଦିଅ । ତୁମାର ଧନ ତୁମି ନିତେ, ବିଷ୍ଣୁ ନାହିଁକ
 ଭଥେ, ଅମି ପିନ୍ଧେ ରହବ କାହିଁକି ଗୋ । ଶ୍ରୀରାଧେ ଅନଙ୍ଗ ବସନଶୁଭ
 କୁଆଯାବ, ଆମି ସବୁ ଜାଣି ରହବ ଗୋ । ୪ ।

ପୟାର

ହିୟାର ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗ ଗୋସ୍ତ କିନ୍ତୁ ମାନ ଦେଖି, ବିଶୋଷ୍ୟ ଚନ୍ଦ୍ରମାମୁଣୀ ହେଲ
 ମହାଦୁଃଖି ଗୋ । ୧ । ବୋତଲ ପ୍ରାନସଖି ତୁମି ବଡ଼ ନିଦାରୁନ, ଆହା ମହ ମହ
 ପ୍ରାନକହୁ ଦିଶେ ମାନ ଗୋ । ୨ । ଶ୍ରୀମଙ୍ଗର ଦୁଃଖଭର ଜାନି, ସର୍ଗାବନ, ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗେ
 ମଣ୍ଡିୟୁ । ଦଲ ସବୁ ଆକରନ ହେ । ୩ ।

ଚଉପଦୀ

ପ୍ରାଣଧନ, ବାଣୀଦେଇ ଶୁଣ ନିଜଦାସ ପ୍ରାନ । ଘୋଷା । ତୋହର ଜିନିଷା
ଦବ୍ୟ ସେହୁ, ମୋ କ୍ଷମତା ତହିଁ କିଛି ନାହିଁ, ଦୟାଗତ୍ତ୍ୱେ କର ବାଂଶୀ ଦିଅ ଗୋର
ନୋହିଲେ ହେଲି ଉଚ୍ଛ୍ୱଳ । ୧ । ମୁହିଁ ଯେବେ ତୋର କିଶାଧନ, ବାଂଶୀ
ଶୁଣିବି ପ୍ରୟୋଜନ, ଅସୁଧ ସେ ମୋର ଗତ୍ତ୍ୱେ ବିରୁଦ୍ଧ ତୁ କି ନ ଜାଣୁ ଶ୍ରମା-
ରତନ । ଅଗୋ କ୍ରିପାମୟୀ କ୍ରିପାକର, ତୋ ବିନା ମୋର ଅଛି ବେ
ଅର, ଦାସଜନ ହେବି ସେବା ନିଯୋଗିବି ଏହି ବାଞ୍ଛା ମୋର କରେ ମନ । ୩ ।
ଦୀନ ଶ୍ରବଣନ କହେ ସୁର, ପ୍ରିୟା ଅଗେ ଉଦ୍ଧା ବେଶୁଧାର, ଯେତେ ଶୁଚୁକି ନ
ଭୁଲିଲ ସହୁ ପ୍ରସ୍ତୁତେ ରହିଲେ ମୋହନ । ୪ ।

ଚଉପଦୀ

ଘନଶ୍ୟାମ ହେ ଘନଶ୍ୟାମ ହେ ଅବ ତୁମ୍ଭାର ବାଂଶୀ ଅମି ନାଦବ କ୍ଷଣ
ହେ । ଘୋଷା । ଏ ବାଂଶୀର ଲାଗି ହରି, ହେଲୁଁ ଅମି ଅତସର କୁଳ ଛଡ଼ାଇ
ଅମାର ବୁଲାଇବି ବନ ହେ । ୧ । ଲେକଧର୍ମ ବେଦଧର୍ମ ଛଡ଼ାଇ ଅମ୍ଭ ପ୍ରାକର୍ମ
ଭଗାର ହେଲୁ ନିର୍ଦାନ କରୁଛି ଉଚ୍ଛ୍ୱଳ ହେ । ୨ । ହେଲୁଣି ଏ ବ୍ରଜେବ୍ରଜ ବଧୂ-
ଘେନି ବୁଦ୍ଧ ହେଜ ଛଡ଼ାଇଲ ଲଜବ୍ୟାଜ ଅଗ୍ରାଗ୍ୟ ଗନେ ହେ । ୩ । ଯମୁନା
ନଦୀରେ ନେଇ ଅଶନି ଦେବି ଭାଷାଇଁ ତବେ ମନସୁସ୍ଥ ହୋଇ ଶୁନ ହେ
ମୋହନ ହେ । ୪ । ଦୀନ ଶ୍ରବଣନ କହି ଶୁନ ହେ ଭାବଗ୍ରାସ୍ତ୍ରୀ ନ କହ ଅବ
ବଳାଇ ନାଗର ରତନ ହେ । ୫ ।

ପଦ୍ୟାର

ଚନ୍ଦ୍ରାବଳୀ ବୋଲେ ଅମି ନାଦବ ବାଂଶୀ ଏ ବାଂଶୀ ଲାଗି ହେଲୁଁ
ଅତସର ହେ । ୧ । ଲେକଧର୍ମ ବେଦଧର୍ମ ଛଡ଼ାଇଲ ଏହି ଏହାର ଲାଗି ବ୍ରଜେ
ବ୍ରଜବଧୁକୁଳ ବାର ହେ । ୨ ।

ତୁହା

ଏ ବାଂଶୀ ସବେ ଦୁଃଖ ଦିଶେ ଅମାରକୁଳଧର୍ମ ଛଡ଼ାଇଲେ । ୧ ।

ନା ଦବ ନାଦବ ଏ ବାଂଶୀ ଶୁନ ଶ୍ୟାମ ତୁମି ତଥ୍ୟକର । ୨ ।

ରହାର ଲାଗି ଅମି ଅତସର ପତି ସୁତ ଶୁଣି ବନରୁ । ୩ ।

ଯମୁନା ଜଳେ ଭାଷାୟା ଦବ ତବେ ଅମାର ଶୁଭଦଶା ହେବେ । ୪ ।

ପଦ୍ୟାର

ଯମୁନା ଜଳରେ ଲୟା ଭାଷାୟା ଦବ, ନା ହେଲେ କିଶୋରୀ ତୁମି
ଅମାରେ ବାଇବ ଗୋ । ୧ । କେମନି ନା ହବେ ମୋହ ନାଗର ମୋହନ,

ଆମାର ସପତ ଧନୀ ବାଜାୟ ବହନ ଗୋ । ୨ । ଚନ୍ଦ୍ରାବଲୀ ବାଜା ଶୁଣି କହେ
 ଶ୍ୟାମଘନ, ବାଜାୟ ବାଜାୟ ଧନୀ ଆମି ଶୁଣି ଗାନ ଗୋ । ୩ । ପ୍ରିୟେ ପ୍ରିୟେ
 ବଚନ ସୁପ୍ରାନନ୍ଦିୟୁ ଶୁଣି, ଚନ୍ଦ୍ରାବଲୀ କହୁ ବ୍ୟାଣୀ ନଲ ତତପନି ହେ । ୪ ।

ଦୀର୍ଘନିଦ

କନକ ଚମ୍ପକ ଗୋଗ ନାଗରାଜ ନବ କିଶୋରୀ ମୋହନ ବ୍ୟାଣୀ ଦଲ
 ବିମ୍ବାଧରେ । ଅବ୍ୟକ୍ତ ମଧୁର ଯନ୍ତ୍ର ମୋହନ ମୋହନ ମନ୍ତ୍ର ନିଜବାଜେ ଗାନକେଲି
 ଧୀରେ ସେ । ଶ୍ରୀସେ ମୋହନ ବ୍ୟାଣୀ ବିମ୍ବାଧରେ ଦଲ ଧର ଧର କର ଗାନ
 କେଲି ସେ । ୧ । ଶୁଣୟୁଁ ବ୍ୟାଣୀ ନାଦ ସବେ ହେଲି ଭନମାଦ କୁଣ୍ଡଳାଦୁ
 କତଶତ ଗୁନେ । ମୃତତରୁ ପଞ୍ଚବଳ ପାଷାଣ ତରଳି ଗେଲି ଭଙ୍ଗ ପିତ ମୁକ
 ହେଲି ବନେ ସେ । ମୁରଲୀ ରବଶୁକ୍ ସବେ ମୁକ ଭେଲି ପାଷାଣତରଳି ବହ୍ୟାଗେଲି
 ସେ । ୨ । କମ୍ପମାନ ଗୁଡ଼ଅଶ୍ରୁ ମୁଗ ମୁଗୀ ବନପଶୁ ସକ୍ଷେ ଅସେଲି ତତପନି ।
 ଯମୁନା ଭଜାନୀ ବହେ ସକଳ ଅଜ୍ଞାନ ମୋହେ-ମଦନେ ଅସ୍ତର ହେଲି ଶୁଣି ସେ ।
 ମୁରଲୀ ରବଶୁକ୍ ସବେ ମୁକ ଭେଲି ପାଷାଣ ତରଳି ବହ୍ୟାଗେଲି ସେ । ୩ ।
 ମୋହନ ମରମେ ପଶି ଧୁନି ସର୍ପ ଦଲ ଦଂଶି ଅଚେତନ ହୃଦପତେ ରୁମି । ହାହା
 ରାଧେ ପ୍ରାନରାଧେ ଡାକିଲି ସାତୁକ୍ୟ ବାଧେ କେନ କଲବଲି କର ତୁମି ଗୋ ।
 ଶ୍ରୀରାଧେ ଧୁନି ସର୍ପ ଦଲ ମର୍ମେଦଂଶି, ପିଅଅ ଅଧରୁ ସୁଧାରାଣୀ ଗୋ । ୪ ।

ପଦ୍ମାର

ଅତରାପି ହେତୁ ହତହେଲି ଶ୍ୟାମରାସେ ଦେଖିୟୁଁ । ଶ୍ରୀମତ ବ୍ୟାଣୀ ରାଣିଲ
 ବିସ୍ମୟେ ହେ । ୧ । କୋଳକର ପ୍ରାନବନ୍ଧୁ ମୁଖେ ଚନ୍ଦ୍ରଦଳ ପିଅଅଧରୁ ସୁଧା
 ଗେତନା କରଲି ହେ । ୨ । କୁଣ୍ଡ ମୋହେ ଚନ୍ଦ୍ରାବଲୀ ହେତେ ମୋହମାନ କୁଣ୍ଡ
 କର ସ୍ଵରସାୟଂ କରାବଲି ଜ୍ଞାନ ହେ । ୩ । ଏକମତ ସବଗୋପୀ ଅଜ୍ଞାନ ମୁଣ୍ଡଲ
 ନିକୁଞ୍ଜି ଝାନଝୁନି ପ୍ରିୟ ସଙ୍ଗେ ବିହରଲି ହେ । ୪ । ଧନ୍ୟ ଧନ୍ୟ ରାଧା ବୋଲି
 ସକଳେ ପ୍ରଣାମେ ତବେ ପ୍ରାନବନ୍ଧୁ କୁଣ୍ଡ ବୋଲେ ମନ୍ଦେ ହସି ଗୋ । ୫ । ଶୁନ
 ଶୁନ ପ୍ରିୟା ଆମି ଝେଲିତେ ହାରିଲି ବୃନ୍ଦାବନେ ରାଗରାଜା ହେତେ ହବେ ଭଲ
 ଗୋ । ୬ । ରାଣିବ ଆମାର ସତ୍ୟ ଶୁନ କୃନ୍ଦେ ତୁମି ରାଇରାଜା ହବେ କଟୁଆଲ
 ହବେ ଆମି ଗୋ । ୭ । ସକଳି ସମ୍ଭାର ତୁମି ତାତପନି କର ଦଣ୍ଡବଦ୍ଧ ହାସବର
 ବାହାଲୁ ଗୁମର ଗୋ । ୮ । ଆଜ୍ଞା ଶୁଣି ବୃନ୍ଦା ସବ ସମ୍ଭାର ଆନିଲ ସକଳି ସମେତ
 ରାଇ ବନେ ରାଜା ହେଲି ହେ । ୯ । ନବରତ୍ନ ସିଂହାସନେ ବସିଲି କିଶୋରୀ
 ଲଳିତା କନକ ଦଣ୍ଡବଦ୍ଧ ଆଛେ ଧର ହେ । ଶାଶା ଚାମର ଯତୁ କରୟୁଁ ।
 ଦୁଇପ, ଚିତା ଆନନ୍ଦରେ ବର କାହାଲି ବାଜାଏ ହେ । ୧୧ । ମୁକୁତା ବାଲବ

ପାଞ୍ଜା ଧରେ ରଙ୍ଗ ଦେବା ଚନ୍ଦ୍ରସୂର୍ଯ୍ୟ ନାସ ଧର ଅଳ୍ପ ସୁଦେବା ହେ । ୧୨ ।
 ଚମ୍ପକଲତା ଉଡ଼ାଧୂ ଏକ ଲକ୍ଷି ବାନା ରଘୁରେଖା ବେକସୁଛୁ କରଇ ଗୁଲନା
 ହେ । ୧୩ । ତୁଙ୍ଗବିଦ୍ୟା ହୁଇ ଶକ୍ତି ଧର ଅଗ୍ରେ ଶୋଭା ସର୍ବ ନାସ ପଟ୍ଟଧରେ
 ଦିଶେ ମହାଶୋଭା ହେ । ୧୪ । ଚନ୍ଦ୍ରାବଳୀ ମନ୍ଦା ହୁଏ । ସନ୍ଧ୍ୟାେ ବସିଲି ପ୍ରେମ
 ବାଜୀ ସାଧୁବୃନ୍ଦ କୁଜ ବଧୂକଲ ହେ । ୧୫ । ଦ୍ଵିଜରାଜ କାମରାଜ ଉଟ୍ତମ ରଜିଲ
 ସର୍ବ ନିଉଁଲି ରାଣି ଚରନେ ଫୁଲିଲ ହେ । ୧୬ । ଲତୁରାଜ ଲତାବରେ ପୁଷ୍ପ
 ବୃଷ୍ଟି କରେ ଶୁଭସହ ଦ୍ଵିଜବୃନ୍ଦ ଗାନ ସୁମଧୁରେ ହେ । ୧୭ । ଚନ୍ଦ୍ରାବଳୀ ଜାନା-
 ବଲ ରଜାର ଗୁମୁରେ ଶୀଘ୍ର ହବେ କଟୁ ଅଲ ଶାଢ଼ୀ ଦିଅ ତାରେ ଗୋ । ୧୮ ।
 ଶୁକ୍ତି ବନଦେବା ହୀନ ବସନ ଅଳିଲ ଶ୍ୟାମ ଶିରେ ଚନ୍ଦ୍ରାବଳୀ ଶାଢ଼ୀ ବାନ୍ଧି
 ଦିଲ ହେ । ୧୯ ।

ଯଥାରାଜ

ରାଜ ଶାଢ଼ୀ ପାଇଁ, ଅନନ୍ଦ କହ୍ନାଇ, ନବନାମ ସାରବେଶେ ହେ ।
 ଧନୁଶରାଶନ, ଧରଣ୍ଡ । ବହନ, ପିରେ ବୃନ୍ଦାବନ ଦେଶେ ହେ ।
 ଉତ୍ତର କହେ ଶୁନ, ଶ୍ରୀରାଧିକାଏ ବନେ ରାଜନ ହେ । ୧ ।
 ସର୍ବ ସଖୀ ମିଳି, ଦିପ୍ତ କରତାଳୀ, ରାଜ ଅଗେ ଶ୍ୟାମ ନାଚେ ହେ ।
 ସେ ଅନନ୍ଦ ଦେଖି, ସଙ୍ଗ ଜୀବ ସୁଖୀ, ଦେବନାସ ପୁଷ୍ପ ବିଞ୍ଚେ ହେ ।
 ସେ ଅନନ୍ଦ ନାହିଁ ଅର, ପାହା ଶ୍ରମତ ନବନାଗର ହେ । ୨ ।

ପଦ୍ମାର

ଶାଢ଼ୀ ପାୟଁ । କଟୁ ଅଲ ବେଶ ଶ୍ୟାମ ଧରେ । ରଜାର ଗୁମୁରେ ଏକ
 ନିବେଦନ କରେ ହେ । ୧ । ରଜାହୁୟଁ । ଧନୀ କଟୁ ଅଲ ବାନାରଲ, ଗୁଜେର
 କରତେ ଅମି କଟୁ ଅଲ ହେଲି ଗୋ । ୨ । ବରତନ ବିନେ ଧନୀ ଦାସ କୁନ
 ଜନ, ଗୁଜେର କରଇ କହୁ ଶୁଣିଅଛୁ କାନ ଗୋ । ୩ । ମୋଦନ ଧୁଆଁ ଡୁମାର
 ଜିନିମାର ଧନ, ସେଇ ବରତନ ଦିଲେ ହରବ ପୋଷନ ଗୋ । ୪ । ଶୁକ୍ତି
 ବିନୋଦିନୀ ସଖୀ କରୁ ବଂଶୀ ନିଲ, ଅପନା ପରାବ ବନ୍ଧୁ କରେ ମଣ୍ଡିଦିଲ ହେ ।
 ବଂଶୀ ପାୟା ମନ୍ତ୍ର ଶ୍ୟାମ ଅନନ୍ଦ ସାଗରେ, ଭାଲି ମନ୍ଦ ରୁହେ ଗୁଲି କାନନ
 ନଗରେ ହେ । ୫ ।

ଡୁହା

କଟୁ ଅଲ ବେଶ ଶ୍ୟାମ ଧରେ, ବୃନ୍ଦାବନ ଚନ୍ଦ୍ରାଗେ ପିରେ । ୧ ।
 ତାଳପରେ ବସି ଶୁଭ ଶାଶୁ, ରାଧା କୃଷ୍ଣ ଗୁନ ଗାନ କର । ୨ ।
 ବୃନ୍ଦାବନେ ପଡ଼ି ଉଲ୍ଲ ଛିଲି, ମେଘିକାଲେ ମସର୍ବ ମୌର ବେଲ । ୩ ।

ସୁଖପୁରେ ଥାନ୍ତି ଦେବଗନ, ସବେ ବୋଲି ପୁଷ୍ପ ବରଷନ । ୪ ।

ଦୀର୍ଘଶ୍ରବ

ଏଇ ସବୁ ଗୋପେୟ ଶୁଣି ବୋଲେ ଶୁନ ସର୍ବସଖି ଏକରସ ଭଜନମାତେ
ଅଛେ । ବଡ଼ାଇ ଅନନ୍ଦ ହବେ ରସକଲ୍ଲୋଳ ବାଜିବେ ହସ୍ତ ତୁମ୍ଭେ ସବାଇ ଏକ
କାଳେ ଗୋ । ସଖି ଗୋ କନ୍ଦର୍ପ ରଥେଇ ଏକଧାନ ଚଉପର୍ତ୍ତି ସଖିରେ ନିର୍ମଳ
ଗୋ । ୧ । ଜାନି ବୁଢ଼ାଦେବୀ ଅସେ ସବସଖିଗନ ପାଶେ ଗୁଣଗଦ ବଚଣ
ନାଶୁ ରେ । ପ୍ରଥମ ଚକଡ଼ା ଅଠ ଗୁଣ ବାମା ଦଣ୍ଡପୁଷ୍ପ ଅଷ୍ଟ ବଧୂ ହସ୍ତ ଚକ-
ଡ଼ାରେ ହେ । ସାଜ ହେ ଅକ୍ଷୟାରୁ ଅଂଶୁ ଶିରରେ ହସ୍ତମାସ ଦଧି ନଉଡ଼ରେ
ହେ । ୨ । ଏକ ସଖି ନିଲଚକ୍ର ଦେଖି ପେଟି ହବେ ବକି ଏମନି ରଥେଇ
ସୁଘଟନ । ପ୍ରଥମେ ମଞ୍ଜୁଶା ବୁଝି ବସିଲ ଅତି ଅନନ୍ଦ ଦ୍ଵିତୀୟରେ ମୋହିନୀ
ମୋହନ ହେ । ଦିଶ ଦିଶ ହେ ରଥ ଚଳେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମାଧୁରେ ହେଇ ପ୍ରେମ
ଭଜନତ ଭରେ ହେ । ୩ । ପିରିଲ ଦ୍ଵାଦଶ କୁଞ୍ଜ କେମନି ହେଲି ବିରଜ ଲଲି-
ତାର କୁଞ୍ଜେ ଅଗେ ଗେଲି । ଦିଶି ସେ ଉସ୍ତାଦ୍ ମାନ ବନ୍ଦାପନା ବିଧିମାନ ଧୂପ
ଦ୍ଵାଦ ନଇବିଦ୍ୟା ଦଲ ହେ । ଦିଶ ଦିଶ ହେ ବନ୍ଦାପନା କଲି ଝଟକି ବୋଲେ
ଶୋଭା ସଖି ଦେଖ ତଥୁ ହେ । ୪ । ହସ୍ତାଳେ କନ୍ଦର୍ପ ରଥ ମଦନ କରଣ ସାଥ
ଏଶାନତେ ଅସିଅଛେ ପିରି । କାଲି ଗୋରା ଏକଶାନ ଦିଶି ଭୁଲ୍ୟା ଯାଏ ମନ
ଧରଣି ଧରବ କୁନ ନାଶୁ ଗୋ । ସଖି ଗୋ ପ୍ରଥମ ମହିମା ଏ ଗୁରୁରା ଉଦ୍ଘୁଳ
ରସ ଗାରମା ରି ଗୋ । ୫ । ଦିଶ ଏ କେମନି ତୋରା ଘନେ କି ବିଜୁଳୀ ପରା
ନାହିଁ ନାହିଁ ଉପମା ଏଶାନେ । ନୀଲପଟ ପୀତବାସ ହସ୍ତାଳେ ଅଙ୍ଗେ ଅବେଶ
ପୁଲହାର ମଣ୍ଡନ ଯତନେ ଗୋ । ସଖି ଗୋ ଅକ୍ଷରକୁ ରୁଷନ ଜଡ଼ତ, ତରୁନୀ
ତରୁନ ବିରଜତ ଗୋ । ୬ । ଅତରହ୍ୟା ପ୍ରେମେ ଭୋଲ ନହିଁନ ଉଠେ କଲ୍ଲୋଳ
ମର୍ଦ୍ଦଳ ମନ୍ଦିତୁରୁ ସୁନ । ଭାତା ଥେଇ ନୃତ୍ୟ ରଙ୍ଗ ଗୁହାଣ ବଳିମା ଭାଙ୍ଗ
ଏକାଲେ ଭାଷଇ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ ହେ । ଦିଶ ଦିଶ ହେ ସଖି, ଉଦ୍ଘୁଗନ ଚିତ୍ତ ତୋଷେ
ଭୁବ୍ଵାସ ମାନସ ଏଇ ରସେ ହେ । ୭ ।

ଚଉପଦୀ

ଦେଖ ସଜନି ଗୋ ବିଜେ ମୋହିନୀ ମୋହନ କାଲି ଗୋରା ଭୁଲି ତୋରା
ହରଇ ତେଜନ ଗୋ । ଦୋଷା । ନଟବର ବେଶ ଦିଶ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମାଧୁରୀ ନଟିନୀର
ଶିରୋମନି ବାତାୟେ ଗୁରୁରା । ୧ । ଚନ୍ଦ୍ରଲେ ପୁଲି ଗାଞ୍ଜ ଏକଶାନେ ଯୋଶା
ନାସା ସୁରେ ମକୁତା ବସନୀ ହସ୍ତେ ରାଗା । ୨ । ରାଜିକବେ ଶ୍ରୀଶୁକର ଦିଅଛେ
ଛନ୍ଦୟା ନାଗର ଗଲ୍ଲତେ ଭୁଜ ନାଗରା ଥୁଆ । ୩ । ତମାଲେଇ ସାଥେ କିବା

ବନବେର ଲତା କୁନବିଧୁ ବରଅଛେ ଏମନ୍ତ ଜନ୍ମିତା । ୪ । ପ୍ରେମମତ୍ତ ଭୋଲେ
ବୋଲେ ଦୁଃଖି ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ ଅନନ୍ତ ସାଗରେ ତୁମ୍ଭ ଚେଲେ ସଖିଗନ । ୫ ।

ହୋଇ

ତବେ ଚଲିଗେଲେ ପ୍ରେମତେ ବିଭୋଲି ବିଶାଖା କୁଞ୍ଜ ନିକଟେ ହେ ।
ହରଲ ପ୍ରବେଶ ଚିତ୍ତେର ଉତ୍ସାସ କେଲି ଶୋଭା ପରବଟ ହେ ।
ଦିଶି ବିଶାଖା ସୁନ୍ଦରୀ ଅତି ହରଷିତ ମନେ ଭର ହେ । ୧ ।
ଧୂପ ଘାସ ଦିଆଁ ନୈବିଦ୍ୟ ବାଡ଼ିଯାଁ ପ୍ରମୋଦିତେ ଭୁଞ୍ଜାଇଲ ହେ ।
ବନ୍ଦାପନା ବିଧି ଶୀଘ୍ରରେ ସମାପ୍ତ ପ୍ରତିପଦରେ ପାଇଲ ହେ ।
ବାଜେ ବିନାରବା ବାଣୀ ତାଲ ମଦଳ ମଦରା ମିଶି ହେ । ୨ ।
ଶରୀ ଘେନି କବା ଅସିଲ ମଦବା ନାଶ ଝୁପି ଗୁପ୍ତ ରଥ ହେ ।
ସାଥେ ବାମାଗନ ବୃନ୍ଦାଅର୍ଚ୍ଚ ସ୍ବେଦ ଅଟେ କି ଏ ସ୍ବର୍ଗପଥ ହେ ।
ବଢ଼ାଇଲ ସୁସମ୍ପଦ ହେଉ ସର୍ବାର ଚିତ୍ତ ଅମୋଦ ହେ । ୩ ।
ତାତା ଥେର ଥେର ତାହୁଁମି ତାହୁଁମି ତା ଧନା ତା ଧନା ଧନା ହେ ।
ତାନା ନାନା ନାନା ଥୋଦ୍ରୀମି ଥୋଦ୍ରୀମି ଥୋଦ୍ରୀମି ଥୋଦ୍ରୀମି ଘେନା ହେ ।
ବାନା ବାନୀ ଭିତେ ରୁଠି ନୃତ୍ୟ ସ୍ବମଳ ଭର୍ତ୍ତିକୁ ପୁଞ୍ଜି ହେ । ୪ ।
ନୁପୁର ନିଃସ୍ବନ ଝୁମୁ ଝୁମୁ ବାଜେ କଙ୍କନେର ଜୋନ ଜୋନ ହେ ।
କିନିନି ବାଜେନି ଶୁଭେ କିନି କିନି କିନିଲ ନାଗର ମନ ହେ ।
ନାଗରୀର ମନ ଭୁଲି ତବେ ସେଖାନତେ ଚଲି ଚେଲି ହେ । ୫ ।

ପଥାରାଗ

ତମ୍ବବ ଲତାର, କୁଞ୍ଜତେ ପ୍ରବେଶ, ଦିଶି ଧୂପ ଘାସ ଦିଲ ହେ ।
ଭୋଜନ ବିଧିରେ, ବାଡ଼ିଲ ସର୍ପୀରେ, ବେନି ମୁଖେ ପୋତାଇଲ ହେ ।
ଦିଏ ଅଧରେ ତାମ୍ବୁଲ, ଶୀଘ୍ର ବନ୍ଦାପନା ଥାଉଲିଲ । ୧ ।
ଗାନ ତାନ ମାନ, ଉଠିଲ ନଈନ, ବୋଲେ କିଏ ରାଜ ରାଜ ହେ ।
କୁସୁମ ବିମାନ, ଘେନି ନାଶ ସନ୍ଧ୍ୟ ଏଖାନେ କେଲି ବିରାଜିତ ହେ ।
ବଡ଼ ବାଡ଼େ ପ୍ରେମଧନ, ବାମା ଗନେର ମନଜୀବନ ହେ । ୨ ।
ସୁନ୍ଦର ସୁନ୍ଦରୀ, ଶୋଭାର ମାଧୁରୀ, ଗୁଞ୍ଜି ଅଖି ଲୁଗିରହେ ହେ ।
ଅଲିଙ୍ଗ ନଗର, ହରଲ ଏଠାର, କିଲର ନାଗରୀ କହେ ହେ ।
ଦିଶ ସଜନୀ ନିକର, ଭୁଲି ଶୋଭିଛେ ବେନି ରଥର ଗୋ । ୩ ।

ପଥାରାଗ

ତବେ ଚଲିପାଶେ, ଚନ୍ଦ୍ରା କୁଞ୍ଜେ ହେ, ସକ୍ରମେ ଉଠିବୁଁ । ମେଲ ହେ ।

ଦିଏ ଧୂପ ଘାପ, ଭୋଜନ ପ୍ରସ୍ଥାନ, ବନ୍ଦାପନା କରେ ଲଭ ହେ ।
 ବୋଲେ ବସନ୍ତ ବିହଙ୍ଗୀ, କୋକିଲେର ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗୀ ହେ । ୧ ।
 କନକ ପଞ୍ଜିରୀ, ରୂପେର ମାଧୁରୀ, ନୀରାଶ କି ରତନ ହେ ।
 ଗଉରୀ ସ୍ୟାମଲୀ, ନୀଳ ବଲ୍ଲୀଆର, ଯତ ଯତ ସୁଭୁଜନ ହେ ।
 ହେଲି ନବ ନବ ରସ, କତ ସମ୍ପତ୍ତିର ପରକାଶ ହେ । ୨ ।

ପଥାରାଗ

ତବେ ଚଳିଯାଏ, ଲହରୀରେଣା କୁଞ୍ଜେ, ଦେଖି ତୁରନ୍ତେ ଉଠିଲି ହେ ।
 ଧୂପ ଘାପ ଯାଉ, ନୈବିଦ୍ୟ ପ୍ରସାଦ, ମୋଦନରେ ବନ୍ଦାବଲି ହେ ।
 ବୋଲେ ଏକି ଚମତ୍କାର, ରାଜପଟେ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣରେଖା ଧାର ହେ । ୧ ।
 ମଦନ ବିଛାଣି, ହରହେ ଶଙ୍ଖାଣି, ଦିଶାଉଛେ ଗର୍ବିତାର ଗୋ ।
 ଭାଲି ତୋରୀ ଏଇ, ମନ ଭୁଲି ସହ ବଢ଼ାଇ ହରଷ ଗୋ ।
 ଏରଖାନେ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ, ନାଶି ଉତ୍ତରେ କରଇ ଗାନ ହେ । ୨ ।

ପୟାର

ତବେ ଚଳିଗଲ ଶୀଘ୍ରେ ତୁଙ୍ଗବିଦ୍ୟା କୁଞ୍ଜେ, ଧୂପ ଘାପ ନବବିଦ୍ୟା ଦିଲ
 ସେ ପ୍ରମୋଦେ ହେ । ବନ୍ଦାପନା କରୁଣା ଗାଉଲି ମନତୋଷେ, ରୋହିନୀ
 ଚନ୍ଦ୍ରମା କିବା ଉଦେ ହସୁଁ । ଆସେ ହେ । ୨ । ବନିତା ସମ୍ପଦ କିବା ତାରକାର
 ପନ୍ଥ, ବୁଝାବନ ଗଗନ ପଥରେ ବିରାଜାନ୍ତି ହେ । ୩ । ଏମନ୍ତ ବଲିୟା ନାଚେ
 ଉତ୍ତ ଗାନକର, ବାଜଲି ମୃଦଙ୍ଗ ତାଳ ବାଂଶର ମହୁରୀ ହେ । ୪ ।

ପୟାର

ସୁଦେବର କୁଞ୍ଜେ ତବେ ଶୀଘ୍ରେ ଚଳିଗଲ, ଦିଶି ସେହୁ ଧୂପଘାପନୈବିଦ୍ୟ
 ବାଜିଲୁ ଛେ । ୧ । ବନ୍ଦାବଲି । ବୋଲେ ଏ କି ମାଧୁର୍ଯ୍ୟ ଶୋଭନ, ମରବତ
 ମିତ୍ରରେ କି କନକ ମିଳନ ହେ । ୨ । ଅତ କହ୍ୟା ନାଚେ ଉତ୍ତେ କରୁଣା ।
 ଗାୟନ. ତାନା ନା ନା ତାତାଥେର ତାଥେର ନିସ୍ତନ । ୩ ।

ପୟାର

ତବେ ଯିଆଁ ରଙ୍ଗଦେଶ କୁଞ୍ଜେ ପରବେଶ, ଦିଶିୟା ସରମ ମନେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ
 ଉଦ୍ଧାସ ହେ । ୧ । ଧୂପ ଘାପ ଦୟା ଭୋଗ ସମ୍ପାଦିଲ ଅଗ୍ରେ, ଅଲଭ ବିହୁଣା
 ଗାଏ ଗୀତ ନବରଙ୍ଗେ ହେ । ୨ । ନବରଙ୍ଗିନୀ ସାଥରେ ଏ ନବରଙ୍ଗିୟା, ଚମ୍ପା
 ନୀଳେପୁଲ ଏବଶାନେ ହେଲେ ଧୂଆଁ ହେ । ୩ । ଦିଶ ଦିଶ ସଖିଗନ କେମନ୍ତ
 ମାଧୁର୍ଯ୍ୟ, ଅତବୋଲି ନାଚେ ତାଏ ପ୍ରେମେର ଶଉରୀ ହେ । ୪ ।

ତୁହା

ପ୍ରମୋଦିତେ ନାଚେ ରଙ୍ଗଦେବୀ, ଯଥାକୃଷ୍ଣ ରୂପ ଭାବି ଭାବି । ୧ ।
 ବୋଲେ ସଖୀ ଦିଶ କି ମାଧୁରୀ, ନେତ୍ର ମୁଖେ ଶୋଭା ବଳିହାର । ୨ ।
 ବାଜଇ ମଦଳ ଚୋରା ତାଳ, ବାଣୀ ମଦୁରୀ ସୁମଙ୍ଗଳ । ୩ ।
 ମନ୍ଦରା ସିତାର କି ଚହଲ, ଖେମଟି ହାପଟା ନୃତ୍ୟ ଗେଲ ହେ । ୪ ।

ପସାର

ତବେ ଚଲିଯାୟୁ ହୁଷ୍ଟେ ବୃନ୍ଦାଦେବୀ କୁଞ୍ଜେ, ଗେଲେ ଗେଲେ ଚଳିଯୁ ।
 ସବାର ମନରଞ୍ଜେ । ୧ । ଦିଶି ବନଦେବୀ ସୁଖେ ଧୂପ ଦୀପ ଦିଲ, ନରବିଦ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ
 ବାଜିଯୁ । ଭୋଜାକେଲ ହେ । ୨ । ବେନିଜନ ମୁଖେ ଦିଏ ଅତି ଅନନ୍ଦରେ,
 ଅଞ୍ଚୋବନ କରଇ ତାମୁଲ ଲଗିକରେ ହେ । ୩ । ମିଳି ସବ ଅଲି ହେଲ
 ପ୍ରମୋଦ ମଣ୍ଡଳି, ପ୍ରସାଦ ଭସନ କରେ କୋତୁକ ବିହୁଲି ହେ । ୪ । ତବେ
 ଅଞ୍ଚୋବନ କେଲ ସଙ୍ଗତ ପଞ୍ଚତ, ନୈଘ୍ର ନାଗବନ୍ଧୀ ବାଡ଼ା ଚବନ କରନ୍ତି ହେ ।
 ଗାନ ନୃତ୍ୟ ଅରମ୍ଭଲ ହରଷ ଲଭୟୁ, ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ ହୁଷ୍ଟେ ନାଚେ ବହୁବ୍ର
 ଖାଉଁୟୁ ହେ । ୫ ।

ତୁହା

ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ ହୁଷ୍ଟେ ନାଚି ଗାଏ, ପୁଲ୍ଲକପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ଗାଏ ଗାଏ । ୧ ।

ଚନ୍ଦ୍ରପଦା

ବୃନ୍ଦାଦେବୀ ଅନନ୍ଦରେ ଗାଇଲ ରେ, ଖେମଟି ରଙ୍ଗରେ ନୃତ୍ୟ ବିହୁଲ
 ରେ । ଗୋଷା । ଦିଶ ଦିଶ ସଖିଗନ, ଅଖି ପର୍ଯ୍ୟା ନିମଗନ, କିଶୋର କିଶୋରୀ
 ଶୋଭା ମୋହୁଲରେ ରେ । ୧ । ରସକିନୀ ସୁରସିକ, କାଲ ଗୋରା ଭେଲ ଏକ,
 ତମାଲେ ସୁବର୍ଣ୍ଣଲତା ଜଡ଼ିଲ ରେ । ୨ । ତାତା ଥେଇ ସୁନ, ତା ଥେଇ ତାପେଇ
 ମାନ, ରଙ୍ଗ ଭଙ୍ଗ କତ ବାଜି ନାଗଲରେ । ୩ । ତୋଷେ ଭାଢେ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ,
 ରସହସ ବରଗନ, ତରୁତ ତରୁନି ଭାଲ ସାଜିଲ ରେ । ୪ ।

ଯଥାସର

ଶ୍ରୀରୂପ ମଞ୍ଜରୀ, କୁଞ୍ଜେ ମୁଖଭର, ରଥଚଳେ ଧରେ ଧରେ ହେ ।
 ଦେଖିଯୁ । ସତ୍ରମେ, ଅତି ମନୋରମେ, ଧୂପ ଦୀପ ଭୋଗ ଦିଲେ ହେ ।
 ବେଗେ ବନ୍ଦାପନା ସାରି, ନାଚି ଗାଏ ପ୍ରମୋଦିତ ଭରି ହେ । ୧ ।
 ନୀଳମନି ଗୁଢ ପୁଷ୍ପିତ ଲତିକା କେମନି ହରହେ ଶୋଭା ହେ ।
 ନବ ନବ ରସ ହୁଷ୍ଟେ ପରକାଶ ଦିଶି ମନ କରେ ଲୋଭା ହେ ।
 ନାହିଁ ନାହିଁ କୁନିଆନେ କୁନି ବିହୁ ଗଢିଲ ଯତନେ ହେ । ୩ ।

ଯଥାରାଗ

ମୁଦଙ୍ଗ ଡବଲ ମନ୍ଦର ବାଜଲ ଉଠିଲ ରସ କଣ୍ଠୋଲ ହେ ।
 ତବେ ଚଲିପାୟେ ଚନ୍ଦ୍ରାବଲ କୁଞ୍ଜେ ପରବେଶ ତାୟେ ହେଲି ହେ ।
 ଦୁଃଖି ଚକ୍ରତେ ଉଠିବୁଁ । ଧୂପ ଦୀପ ନଇବିଦ୍ୟ ଦିୟୁଁ । ହେ । ୧ ।
 ବଦାପନା କେଲି ଅନନ୍ଦେ ନାଗଲ ଗାୟେ ହରଷିତ ଭର ହେ ।
 ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାରାୟନ କରନ୍ତେ ଗମନ ଭାଗ୍ୟବାନ ଅମି ଭାର ହେ ।
 କତ କୁଞ୍ଜାବନ୍ତ ପଦ ଖଟି ଅଛନ୍ତେ ଯାହାର ପଦ ହେ । ୨ ।

ଯଥାରାଗ

ବାଜଲ ବାଣସୀ ସମ୍ପୁରେ ମହୁରା ମର୍ଦ୍ଦଳ ତାଲ ମଙ୍ଗଳ ହେ ।
 ଚଳେ ଧରେ ଧରେ ହେଲୁ ଶ୍ରୀକୁଞ୍ଜରେ ଶ୍ରୀମତୀ ଚଢ଼ିଲ ଭେଲ ହେ ।
 ପ୍ରାନନାଥ ଶାସ୍ତ୍ର ଲୟ । ଧୂପ ଦୀପ ନଇବିଦ୍ୟ ଦିୟୁଁ । ହେ । ୧ ।
 କରେ ବଦାପନା ଉତ୍ତସିତ ମନା ନାମୁଣ୍ଡ ଲଗି କରଲ ହେ ।
 ଚନ୍ଦ୍ରାବଲ ବୃନ୍ଦା ଅବର ପ୍ରମଦାମଣ୍ଡଳ କେ ଅଚରଲ ହେ ।
 କରେ ପ୍ରସାଦ ଭଜନ ହର ଉରେ କେଲି ଆଲିଙ୍ଗନ ହେ । ୨ ।
 ଲଗି ଯାନ ଧର ମୁଖେ ମୁଖ ଭର ସବେ ପ୍ରମୋଦିତ ଚିତ୍ତ ହେ ।
 ନାଗଲ ଗାୟଲ ପ୍ରେମରେ ବିହ୍ୱଳ ଉଠିଲ ଲହରୀ କତ ହେ ।
 ବୃନ୍ଦା ଅନ ମଧୁଗାନ କରାଇଲ ସବାରେ ବଦନ ହେ । ୩ ।
 ବରଜ ବିହାରୀ ମଦନରେ ଘାରି ଶ୍ରୀକୁଞ୍ଜେ କିଶୋରୀ ଲୟୁଁ । ହେ ।
 ଯତ ନାରୀ ତତ, କୁଞ୍ଜେର ସଜନ ତତ ଗୋବିନ୍ଦ ହୟୁଁ । ହେ ।
 କୁଞ୍ଜେ କୁଞ୍ଜେ କରେ କେଲି ଚନ୍ଦ୍ର ସଖୀ ଭକ୍ତଚନ ଭାଲି ହେ । ୪ ।
 ଏମନି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନା ହୟେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶେଷ ଲେଖ ନାହିଁ ପାୟେ ହେ ।
 ସଜନ ଧନାରେ କିଛିତ ଦୟାରେ କିନ୍ତୁ ବା ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୟେ ହେ ।
 ଦୋଷ ନା ଲୟ ମହାନ୍ତେ ଅମି ଶରନ ଚରନାଗ୍ରତ ହେ । ୫ ।
 ଠାକୁରାଣୀ ବର ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଠାକୁର ରସ ସାଗର ଲହରୀ ହେ ।
 ଶ୍ରୀ ଗୁରୁଗୋବିନ୍ଦ କୃପାଲେଖ ପାୟୁ ଶ୍ରେୟତନ ବିବର ହେ ।
 ଦିଅ ଏହି କି ପାବଲ ନବ ଏଇ ରସେ ଅମି କାଲ ହେ । ୬ ।

ପଦ୍ମାର

କ୍ଷୟୋଦୟସ୍ଥର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ହେଲି ସମାପତ. ଶ୍ରୀଗୁରୁ ଗୋବିନ୍ଦପାଦେ କୋଟି
 ପ୍ରନମିତ ହେ । ୧ । ଶିଶୁଗୁରୁ କି ପାମୟା ଶ୍ରୀମତୀ କିଶୋରୀ, ମଦନ ମୋହନ
 ଅଙ୍ଗେ ନିବାସ ଯାହାର ହେ । ୨ । ପଦ୍ମାବତୀ କାନ୍ତ ଜୟଦେବ କବିରାଜ, ଶ୍ରୀକାବ

ବିବେକ ତତ୍ତ୍ୱ ନିରୂପନେ ଅର୍ଥ ହେ । ୩ । ତାର କିପାବଲେ ତାର ବଦନ
 ଉଦ୍‌ଗୀର୍ଣ୍ଣ, ଅସ୍ଥିନି ପିଣ୍ଡିକ କରେ ଉଚ୍ଛ୍ରେଷ୍ଟ ଚର୍ଚ୍ଚନ ହେ । ୪ । ପିଣ୍ଡିକେର
 ନାମେ ସ୍ୱପ୍ନ ନା ହାସ୍ୟେ ବର୍ଣ୍ଣିତେ, ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ ଶବ୍ଦେ ଦୋଷ ନା ଲକ୍ଷ୍ୟେ ମହାନ୍ତେ
 ହେ । ୫ । ଅମି ଦୀନ ଗୁନ ଜନା ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଅଧମ, ମହାମୂର୍ଖ ପାଷାଣ୍ଡ ଗନା
 ଗୁରୁ ସମ ହେ । ୬ । ଶ୍ରୀରାଧା ଗୋବିନ୍ଦ ପାଦେ ନାହିଁ ଭକ୍ତି ଲେଖ, ଶ୍ରୀଗୁରୁ ବୈଷ୍ଣବ
 ପାଦେ ନାହିଁ ଏ ବିଶ୍ୱାସ ହେ । ୭ । ସୁଜନ ଜନାରେ ସେବା ନାହିଁ ଏକ
 ବୋନ, ପାତଙ୍ଗ ଅସ୍ଥିନି ଅମି ଦୃଢ଼ମନେ ଘେନ ହେ । ୮ । ଓହ୍ଲେ ଭକ୍ତଜନା
 କୁମି ପଞ୍ଚକପାବନ, କର କର କିପାଲେଶ ଅମାରେ ବହନ ହେ । ୯ । ଲିଙ୍ଗ
 ଦେହ ତେଜ କବେ ସିଦ୍ଧ ଦେହ ପାବେ, ସୁର୍ବଧାମ ପ୍ରାପ୍ତି ହୟ । ସୁସେବା
 ମିଳିବେ ହେ । ୧୦ । ଜଗତ ଜନାରେ ବିଦ୍ୟୁତ୍ସନ୍ଦେ ସ୍ୱପନେ, ଅସ୍ୱପ୍ନ ଶମା
 କର ରସ ଦେନ ମନେ ହେ । ୧୧ ।

ଭୂତା

ବରଷିହେ ଏଥୁ ପ୍ରେମରସ, ପାନକର ରହା ମନ ତୋଷ । ୧ ।

ଓହ୍ଲେ ସୁଜନେ ମତ ନାଥ ଅମୂଲ୍ୟ ସମ୍ପଦ ତତ୍ତ୍ୱ ନାଥ । ୨ ।

(୧) ରାଧେ କିଷ୍ଟ ରାଧେ, କିଷ୍ଟ ରାଧେ, କିଷ୍ଟ ବଟରେ । ଯମୁନା ପୂର୍ବେ ଦେଖି
 ଘାଟ ବଂଶୀ ବଟରେ । ଘୋଷା ।

ନିବୃତ୍ତ ନିକୁଞ୍ଜି କୁଞ୍ଜ ରାଧା କୁଞ୍ଜିତଟରେ

କରତୁ କେଳି, ରାଧି ଶ୍ୟାମ, ସୁଗଲ ରବନେ ଶଟରେ । ୧ ।

ଶ୍ୟାମଞ୍ଜନି କୁଞ୍ଜି, ମାଲଧର, ରାଧି ହୃଦ ତଟରେ,

ଶ୍ରୀକୃତ ଧୁଲି, ଅଙ୍ଗେ ବୋଲି, ହର ବୋଲି ପ୍ରେମେ ଲଟରେ । ୨ ।

ମିଥ୍ୟାକୁ ତୁ ସତ୍ୟ ନ ମଣୁ ଏ ସଂସାର ଲଟରେ ।

ଦେଖୁ ଦେଖୁ ହେଉଅଛୁ ବଶା, ତୁଟିଯିବ ତୋର ଘଟରେ । ୩ ।

କଞ୍ଚି ରବନେ, ପଶ ତୁ ଶରନ, ଯେମନି ମଧୁପ ଲଟରେ,

ବୋଲେ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ, ଶମନ ରାଜ, ନ ଲଗୁ ତୋ ଫରେ ଲଟରେ । ୪ ।

(୨) ଯେ ଗୋବିନ୍ଦେ, ପରମାନନ୍ଦେ, ହରେ ଗୋବିନ୍ଦେ, ରାମା,
 ନାଗର ନବକିଶୋର ମନୋହର ମୁରତି ସୁନ୍ଦର ଶ୍ୟାମା । ଘୋଷା ।
 ରାମା ରାମା ନିଲମେଘେ ଶୋହେ, ଶ୍ୟାମଲ ଅଙ୍ଗେ ରାମା ।
 ବୈଜୟନ୍ତମାଳ, ଗଲେ ତୁଲେ, କରତ ଫୁଲନ ବାମା । ୧ ।
 ନାଚେ ରଙ୍ଗେ ଚଲେ ଫିରଙ୍ଗେ, ବାଉଁଶ ରଙ୍ଗେ ରାମା ।

ଅଧରେ ମୂରଲୀ ଘନ ଘନ ବାଜେ, ନାଚନ୍ତ ବ୍ରଜପୁର ବାମା । ୨ ।
 ମୟୂର ମୁକୁଟ, ପିତାମ୍ବର ଶୋଭେ, କୁଣ୍ଡଳ ଝଲକିତ କାନା ।
 ନାଚନ୍ତ ହରଗୁନ, ଅବରତ ଗାୟେ, ବାଜନ୍ତ କିନି କିନି ବାନା । ୩ ।
 ଯମୁନା ଖାରେ ଗୋପିନୀ ମେଲେ, ବେଲି କରେ ନନ୍ଦକାନ୍ତା ।
 ବାଜନ୍ତ ତାଳ ମୁଦଙ୍ଗ ପଖାଉଳ, ଖାଡ଼ି ରହେ ସୁର ବୁଝା । ୪ ।
 ଘର ଘର ପୈଠେ ଚୋର କର ଖାସ୍ତେ, ଖାସ୍ତେଇ ମାଗନ ଛେନା ।
 ଦୀନ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ ଚରନ ଶରନ, ନିରସିତ ବ୍ରଜପୁର ବାମା । ୫ ।

(୩) ' ଜୟ ଜୟ ରାଧେ, ଭଜ ରାଧେ, ରାଧେକିଷ୍ଣୁ ଗୋବିନ୍ଦେ । ଘୋଷା ।
 ରସିକ ରସାୟନ, ରସବତୀ ଜୀବନ, ରାସ ବିହାରୀ ଗୋବିନ୍ଦେ । ୧ ।
 ନଟବର ଧାରୀ, ବାଙ୍କ ବିହାରୀ, ରାଧା ମନୋହାରୀ ଗୋବିନ୍ଦେ । ୨ ।
 ଗୋପ ଯୁବତୀକର, ଲକ୍ଷ୍ମଣ ନଟବର, କେଲି କରୁନାସିନ୍ଧୁ ଗୋବିନ୍ଦେ । ୩ ।
 ମୂରଲୀଧାରୀ ଗିରିବରଧାରୀ, ନିକୁଞ୍ଜବିହାରୀ ଗୋବିନ୍ଦେ । ୪ ।
 ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ ନାମ ରାଧା ପଦେ ଆଶି, ବୃନ୍ଦାବନ ଚନ୍ଦ୍ର ଗୋବିନ୍ଦେ । ୫ ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାର୍ପଣ ମୟ

